

ספר
אשר בנחל

שנת
ה'תשע"ב
חלק רי"ט

והוא קבץ מכתבים ושאלות ותשובות אשר בנחל הנובע מקור
חכמה יסודתם, עניינים נוראים ונפלאים, עצות יקרות, התחזקות
והתעוררות להתקרב אל השם יתברך בכל דרגה ודרגה מפל
מקום שהוא יהיה מי שיהיה

*

בנוי ומיסד על פי דברי
רבנו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה אדמו"ר
רבי נחמן מברסלב זי"ע
ועל פי דברי תלמידו מורנו
הגאון הקדוש אור נפלא אשר כל רז לא אניס ליה
רבי נתן מברסלב זי"ע
ומשלב בפסוקי תנ"ך ומאמרי חז"ל הקדושים
מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש

*

הובא לדפוס על ידי
חסידי ברסלב
עיה"ק ירושלים תובכ"א

הכתובת להשיג את הספר הזה
ועוד ספרים של אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי מוהר"אש הצדיק מיבנאל
עיר ברסלב בגליל

* * *

הוצא לאור על ידי
"ניצני הקודש הוצאה לאור"

יבנאל ת.ד. 599

טל: *5610

פקס: 077-3182015

דואר אלקטרוני: hkodsh1@gmail.com

* * *

להזמנות ספר זה וספרים נוספים
עם אפשרות משלוחים עד בית הלקוח
תוך 48 שעות

בקרו באתרנו החדש

www.htzdik.com

הַקְדָּמָה

הַנְּבִיא אֹמֵר (ישעיה סג ז) "חֲסֵדֵי הַיְיָ" הַאֲזִכִּיר תְּהִלַּת הַיְיָ" כֻּלָּה כֹּל אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ הַיְיָ" וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר גָּמְלָם כְּרַחֲמָיו וְכַרַב חֲסָדָיו", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (הוֹבָא בְּכַתְּי מְדַרְשׁוֹת ב' מִח סִימָן פ') לְעֵתִיד לְבוֹא כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם מְבִיאִין לְפָנָיו יְתַבְרָךְ שֵׁי לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים סח, ל) "לֵךְ יוֹבִילוּ מְלָכִים שָׂי", וּמֵהוּ שֵׁי שֶׁהֵן מְבִיאִין לְפָנָיו, אֵלֹהֵי שֵׁי שֶׁל צְדָקָה, שֵׁי שֶׁל גְּמִילוֹת חֲסָדִים, שֵׁי שֶׁל מִשְׁרִים, שֵׁי שֶׁל אֲמוּנָה, שֵׁי שֶׁל רַחֲמִים, שֵׁי שֶׁל שְׁלוֹם, שֶׁהֵיוּ עוֹשִׂין בְּעוֹלָם הַזֶּה לְעַנְיִים וְלֶאֱבִיוֹנִים, לְדָלִים וְלִרְשִׁים וְלְדַכְּיִים, וְלְעוֹלָם הַבָּא הֵן בָּאִין לְפָנֵיהֶם הֵן וְכָל צְדָקוֹתֵיהֶן עִמָּהֶן, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, ח) "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָךָ" וְגו', בְּאוֹתָהּ שָׁעָה מַעֲלָה עֲלֵיהֶן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֵלֹהֵי מְבִיאִין לְפָנָיו שֵׁי וּמְקַבְּלִין פָּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים יז, טו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחֻזָּה פָּנֶיךָ", מֵה עוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּאוֹתָהּ שָׁעָה עוֹמֵד בְּעַצְמוֹ וּמְסַדֵּר כָּל צְדָקָה וְצְדָקָה שְׂבִיד כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפָנָיו כְּסֵא הַכְּבוֹד, וְנוֹתֵן לָהֶן שְׂכָר טוֹב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה סג, ז) "וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל", וְאֶפְלוּ עַל כָּל אֲמִירָה וְאֲמִירָה שְׂאָדָם אֹמֵר בֵּין חֲבֵרוֹ לְחֲבֵרוֹ, עַד שֶׁתְּכַלֶּה מְרִיבָה מְבִינֵיהֶם, נוֹטֵל אָדָם עֲלֵיהֶן שְׂכָר טוֹב, כְּנֶגֶד צְדָקָה וְגְמִילוֹת חֲסָדִים, וּמֵה שְׂכָר נוֹטֵל עֲלֵיהֶם מְלַמֵּד שְׂאוּרוֹ יִזְרַח כְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ בַּחֲשֶׁף וְאֶפְלָה מִמְרָאֵה פָּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, י) "וְתִפְקֵ לְרֹעַב נַפְשֶׁךָ וְנַפְשׁ נַעֲנָה תִשְׁבִּיעַ וְזֶרַח בַּחֲשֶׁף אוֹרֶךָ וְאֶפְלָתֶךָ כְּצִהְרִים", וְאִף מַחֲשָׁבָה טוֹבָה שְׂאָדָם מְחַשֵּׁב בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאִינוּ יוֹכֵל לְעֲשׂוֹתָהּ נוֹטֵל שְׂכָר טוֹב עֲלֶיהָ לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (מְלָאכִי ג, טז) "לִירְאֵי הַיְיָ" וְלַחֲשָׁבֵי שְׂמוֹ", וּמֵה שְׂכָרוֹ שֶׁהוּא נוֹטֵל מְלַמֵּד שְׂכוֹתְבֵין אוֹתוֹ בְּסִפֵּר זְכוּרֹן לְפָנָיו עִם הַצְּדִיקִים לְזִכּוֹת וְלִירֵשׁ חַיֵּי עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (שִׁם) "וַיִּכְתַּב סִפֵּר זְכוּרֹן לְפָנָיו לִירְאֵי הַיְיָ" וְלַחֲשָׁבֵי שְׂמוֹ", לְמֵה כְּדֵי שְׂיֵאֲכַל וְיִשְׁבַּע מְטוֹבוֹ שֶׁל עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, יא) "וְנִחַף הַיְיָ" תְּמִיד וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נַפְשֶׁךָ", "וְנִחַף הַיְיָ" תְּמִיד" זוּ מְנוּחַת עוֹלָם הַבָּא, "וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נַפְשֶׁךָ" זוּ מְעַדְנֵי עוֹלָם הַבָּא שְׁמָהֶן שׁוֹבְעִין כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם, וְהִנֵּה זְכוּת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ

הוא, בזכיות חנם להשיב לשואלי ולדורשי שלומי זה ארבעים שנה רצופות, ומסתכם עד עכשו ערב ראש השנה תשס"ד ליותר מעשרים וחמש אלף מכתבים, וכבר נדפסו עד עכשו ארבעים כרכים, שבהם קרוב לשבעת אלפים מכתבים הכלולים מכל מיני נושאים שבכולם, אמונה, שמחה, התחזקות, שלום בית, ושלוש בין אדם לקונו, ושלוש בין איש לרעהו, דבורים ערבים ונעימים לחזק בחורים ואברכים שעובר עליהם מה שעובר ירידות ונפילות השלכות וכו', צרות ויסורים מרירות והרפתקאות וכו', והיה המכתבים האלו להם כמים קרים על נפש עיפה.

וכל המכתבים האלו נכתבו במסירות נפש עצומה, שהפקרתי את עצמי ואת זמני היקר בשביל לעזור להזולת, ורבים הצלתי ממות לחיים ממש על ידי המכתבים האלו, ומה גם שאלפים נשמות קבלו ומקבלים חיות מהמכתבים האלו, ונתקיים בי (תהלים סח, ל) "לך יובילו מלכים שיי", ומהו שיש שהן מביאין לפניו, אלו שישל צדקה, שישל גמילות חסדים, שישל משרים, שישל אמונה, שישל רחמים, שישל שלום, שהיו עושין בעולם הזה לעניים ולאביונים, לדלים ולרשעים ולנדכאים, קשי יום, נשברי לב, ומרירי נפש כי כל אלו המכתבים נכתבו על ידי גדל הרצונות והכסופים של הנפשות השבורים שהריצו את מכתביהם אלי, וכל אלו המכתבים הם תשובות לשאלותיהם.

ומחמת שעדין אוהזים באמצע הדפוס מכתבים משנת תשמ"ה תאריכים של למעלה מעשרים שנה, ועד שיגיעו לשנים אלו מי יודע כמה זמן יקח, ויען שנאבדו כבר כמה אלפי מכתבים אמרתי ויהי מה אדפיס שתים או שלשה טופסים על כל פנים מכל שנה כדי שלא ילך חס ושלוש לאבוד, כי רבות יגיעתי וטרחתי ובטלתי מזמני היקר וחבל שילך לאבוד, ומהקדוש ברוך הוא, אבקש אלקי אבי יהיה בעזרי שאזכה לראות את כל המכתבים האלו כבר מדפסים בסדרת חלקי שו"ת "אשר בנחל", עד שנוזכה לגאלה שלמה, על ידי משיח צדקנו שבא יבוא ויגאלנו גאלת עולם, ונוזכה להתענג בזיו שכנינת עזו יתברך, אשר יתגלה אז לעיני כל כי מלא כל הארץ כבודו.

בְּתַצְג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ב סִינּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

זֶה נִקְרָא תְּכַנּוּן מִשְׁפָּחָה וְכוּ', וּבְהַחֲלֵט אָסוּר לְקַחַת עַל עֲצָמָה דְּבַר כְּזֶה
בְּלִי שְׂאֵלַת רַב גְּדוֹל בְּיִשְׂרָאֵל וְכוּ', וְלִכְּנֵן תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד לְשְׂאֵל שְׂאֵלַת רַב גְּדוֹל
מִפְּרָסָם לִירֵא שְׂמִים כְּדַת מָה לַעֲשׂוֹת בְּהַמְצָב שְׁלָךְ וְכוּ'.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁיִלְדִים זֶה בְּרָכָה, וְכַתִּיב: (יִשְׁעִיָּה מ"ה י"ח) "כִּי כֹה אָמַר
הַיְיָ" בּוֹרֵא הַשְּׁמַיִם הוּא הָאֱלֹקִים יִצְרַר הָאָרֶץ וְעָשָׂה הוּא כּוֹנֵנָה לֹא תִהְיֶה בְּרָאָה
לְשִׁבְתָּ יִצְרָה אֲנִי הַיְיָ וְאִין עוֹד", וְרָצָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִהְיֶה הָעוֹלָם
מְלֵא עִם בְּנֵי אָדָם, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר אֶת הַיְפִי וְהַנְּעָם שֶׁל בֵּית מְלֵא יִלְדִים.
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָךְ אֶת הַכּוֹחוֹת הַנֶּפֶשׁ וְתִהְיֶה תְּמִיד שְׂמִחָה וְעֵלִיזָה,
וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם

בְּתַצֵּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ב סִינּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

עַקֵּר הַתְּכֵלִית בְּזֶה הָעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ? תְּבָרֵךְ, וְלִהְיוֹת בְּדַעַתוֹ
אֲשֶׁר אִין בְּלַעְדּוֹ? תְּבָרֵךְ כֹּל וְהַכֹּל לְכָל אֱלֹקוֹת גָּמוּר הוּא, וְהִדְיָעוֹת הָאֵלוֹ
מַכְנִיסִים שְׂמִחָה עֲצוּמָה בְּאָדָם, וְתַכְּף וּמִיד כְּשֶׁאָדָם הוּא שֵׁשׁ וְשִׁמְחָה, עַל
יְדֵי זֶה נִתְרַחֵב דַּעַתוֹ לְגַמְרֵי, וְאָסוּר לְלַכֵּת בְּקִטְנוֹת הַמוֹחִין וּבְחִמְרוֹת יִתְרוֹת
וְכוּ', וְכֵךְ אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן מ"ד) זֶה כֹּל גְּדוֹל וְיִסוּד
וְעַקֵּר בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם לְהִיּוֹת תָּם וְיִשָּׁר וְכוּ', לַעֲבֹד אוֹתוֹ תְּבָרֵךְ בְּתַמִּימוֹת,

בלי שום חכמות וחקירות כלל כלל לא, כי גם מחכמות שיש בעבודת השם בעצמו צריך להרחיק מאד. כי כל אלו החכמות של העולם, שיש להנכסין ומתחילין קצת בעבודת השם, אינם חכמות כלל, והם רק דמיונות ושטויות ובלבולים גדולים. ואלו החכמות מפילין מאד את האדם מעבודת השם, דהיינו מה שחושב וחוקר ומדקדק ביותר, אם הוא יוצא פראוי במה שעושה. כי בשר ודם אי אפשר לו שיצא ידי חובתו בשלמות, ואין הקדוש ברוך הוא בא בטרוניא וכו' (עבודה זרה ג.), ולא נתנה תורה למלאכי השרת (קדושין נ"ד). ועל אלו המדקדקים ומחמירים בחמרות יתרות, עליהם נאמר: (ויקרא י"ח) "וחי בהם", 'ולא שימות בהם', (יומא פ"ה:) כי אין להם שום חיות כלל, ותמיד הם במרה שחורה, מחמת שנדמה להם שאינם יוצאים ידי חובתם בהמצוות שעושין, ואין להם שום חיות משום מצוה, מחמת הדקדוקים והמרה שחורות שלהם (והוא בעצמו אינו מחמיר שום חמרא כלל), ובאמת אחר כל החכמות, אפלו מי שידע חכמות באמת, אחר כל החכמות צריך להשליך כל החכמות ולעבד את השם יתברך בתמימות בפשיטות גמור בלי שום חכמות. וזה היא החכמה הגדולה שבכל החכמות, לבלי להיות חכם כלל. כי באמת אין חכם בעולם כלל, ואין חכמה ואין תבונה נגדו יתברך, והעקר הוא כי 'רחמנא לבא בעי' (סנהדרין קו: זזה, כי תצא רפא:), ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות בשמחה, ואף שאני יודע שזה העבודה הכי קשה לאדם, כי אין עבודה שבא קשה לאדם כמו שמחה, כי טבע של אדם שנמשך אחר העביות והגשמיות, וכל כך חבל כי הנשמה מושכת רק לרוחניות ששם מקור השמחה, והגוף סוחר ומושך רק בגשמיות ששם מקור העצבות והמרירות והדכאון, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן קפ"ט) עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות, ולכן אשרי אדם שיש לו שכל וקולט תכף ומיד שבו ברגע שנמשך עליו עצבות ומרירות ודכאון וכו', זה בא מצד הטמאה, ולהפך כשימשך את עצמו אל השמחה, ולפקח את דעתו, זה בא מהקדשה, ולכן תראה מה לפניך, תמסר את נפשך רק להיות בשמחה, ואז טוב לך כל הימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְדָה תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָהּ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָהּ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתַצְהָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ב סִינָן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תּוֹדָה עַל הָאֲחֻלַּיִם וְהַתְּפִלוֹת לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת אִם מִתְחִילִים מִשְׁהוּ וְכוּ', צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְנוֹחַ עַד שְׁגוּמְרִים וְכוּ', אֵין דְּבַר כְּזֶה מִתְחִילִים וּמִתְאַשִּׁים וּבּוֹרְחִים וְכוּ', זֶה בָּא מֵעֲצָלוֹת הַנוּבַע מֵעֲצָבוֹת וְדַכְאוֹן פְּנִימִי, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְסְרֵי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִף שְׁאֲנִי יוֹדַע שֶׁזֶה הֵעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה לְאִשָּׁה, כִּי אֵין עֲבוּדָה שְׂבָא קָשָׁה לְאִשָּׁה כְּמוֹ שִׂמְחָה, כִּי טַבַּע שֶׁל אִשָּׁה שֶׁנִּמְשַׁכֶּת אַחַר הָעֵבִיּוֹת וְהַגְּשָׁמִיּוֹת, וְכָל כֶּף חָבֵל כִּי הַנְּשִׂמָה מוֹשַׁכֶּת רַק לְרוֹחֵנִיּוֹת שֶׁשָּׁם מְקוֹר הַשִּׂמְחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב וּמוֹשֵׁף רַק בְּגִשְׁמִיּוֹת שֶׁשָּׁם מְקוֹר הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קפ"ט) עֵקֶר נְשִׁיכַת הַנִּנְחָשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שֵׁישׁ לָהּ שֶׁכָּל וְקוֹלְטַת תְּכַף וּמִיד שָׁבוּ בְּרַגַע שֶׁנִּמְשַׁף עָלֶיהָ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן וְכוּ', זֶה בָּא מֵצַד הַטְּמָאָה, וְלִהְפֹךְ כְּשִׂמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמָה אֶל הַשִּׂמְחָה, וְלִפְקֹחַ אֶת דַּעְתָּהּ, זֶה בָּא מִהַקְדָּשָׁה, וְלִכֵּן תִּרְאִי מֵהַלְפָּנֶיךָ, תִּמְסְרֵי אֶת נַפְשְׁךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

אִם הַכְּנֵסֶת אֶת עֲצָמְךָ לְקַבֵּל תַּעֲוֹדָה וְכוּ', וְתֵאָר וְכוּ', אֲסוּר לָךְ לַעֲזוֹב אֶת זֶה לְרַגַע עַד שֶׁתִּגְמְרֵי וּתְצַלִּיחֵי, הָעֵקֶר אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת חֲזָקָה בְּדַעְתָּךְ בְּרִצּוֹנוֹת וְכִסּוּפִים עֲצוּמִים שְׁאֵת הוֹלְכַת לְגַמֵּר וְלִסֵּים אֶת זֶה, וְלִקְבֵּל אֶת הַתַּעֲוֹדָה וְהַתֵּאָר וְכוּ', וְזֶה עֵקֶר הַצְּלָחַת אָדָם וּגְבוּרַתוֹ כְּשֵׁישׁ לוֹ לֵב חֲזָק וְאֲמִיץ

מאד, שהוא מכרח לגמר מה שהוא התחיל, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-
 מוהר"ן חלק א', סימן רמ"ט) עקר הגבורה בהלב, כי מי שלבו חזק ואינו מתירא
 משום אדם ומשום דבר, יכול לעשות גבורות נוראות ולכבש המלחמות על
 ידי חזק ותקף לבו שאינו מתירא ורץ לתוף תקף המלחמה, וזה בחינת (אבות
 פרק ד') איזהו גבור הכובש את יצרו, וזה היה גבורות שמשון שנאמר בו:
 (שופטים י"ג) "ותחל רוח הוי"ה לפעמו במחנה דן בין צרעה ובין אשתאל",
 שבאותן המקומות צלחה עליו רוח השם יתברך ולבש גבורה, דהינו שבא
 לו חזק ותקף גבורה בלב, ועל ידי זה עשה גבורות נוראות.

הקדוש ברוך הוא יכניס בך חשק ואמץ הלב, והעקר שמחה עד שתזכי
 לגמר ולהצלחת.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתצו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שלח, כ"ב סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תודה רבה על האחולים והברכות לרפואתי.

תהלה לאל, יש המון בחורים שהם עם הרגלים על הארץ וכו', לומדים
 תורה ומקיימים את המצוות, ורוצים מאד לפרנס אשה וילדים, ולכן אין להם
 להשבר וכו', ולהלחין את עצמם וכו', כי יש בחורים פאלו, רק את צריכה
 לבקש הרבה את הקדוש ברוך הוא ותראי נסים נגלים שיעשה עמך, כי מה
 שתפלה פועלת שום דבר בעולם לא פועל, ולכן תמשיכי לבקש ממנו יתברך
 על בחור כזה, שירצה את שניהם תורה ועבודה, ותצליחי בחייה, וכבר אמרו
 חכמינו הקדושים (אבות פרק ב') יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ שיגיעת שניהם
 משפחת עוון, וכבר אמר רבנו ז"ל (תני-מוהר"ן, סימן תק"א) שחפץ מאד שיהיה
 לנו פרנסה, אף על פי שבטחון גם כן טוב מאד, אף על פי כן טוב מאד

כְּשׁוֹזְכִין שֵׁישׁ לוֹ מַעֲמַד פְּרָנְסָה, כִּי בַמְּקוֹם עֲבוֹדַת הַבְּטָחוֹן בַּמְּקוֹם זֶה יַעֲשֶׂה עֲבוֹדָה אַחֲרָת, כְּלוּמַר כִּי אִם לֹא יִהְיֶה לוֹ מַעֲמַד פְּרָנְסָה וַיִּהְיֶה לוֹ בְּלִבּוֹל הַדַּעַת מֵהַפְּרָנְסָה, וַיִּצְטָרֵךְ בְּכָל פַּעַם לְחַזֵּק עֲצָמוֹ בְּמַדַּת הַבְּטָחוֹן, בַּמְּקוֹם זֶה יַעֲסֹק בְּעֲבוֹדָה אַחֲרָת וְהִתְחַזְּקוֹת אַחֵר בְּשֵׁאֵר עֲנִינֵי עֲבוֹדַת הַשֵּׁם, וְלִכֵּן זֶה לֹא בְּשָׁמַיִם מֵהַשָּׁמַיִם מְבַקֶּשֶׁת, הָעֵקֶר לֹא לְהַכְנִס בְּלַחֲץ וּבִקְטָנוֹת הַמוֹחִין, וְתִשְׁתַּדְּלֵי מְאֹד לְשֹׁמֵר שְׁבֵת, וְאִזּוֹ הַשְּׁבֵת יִשְׁמַר עָלֶיךָ, וּבְזָכוֹת שְׁבֵת תִּרְאֵי בְּרָכָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיךָ, כִּי כִּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה י"א, סִימָן א') עַל הַפְּסוּק: (מְשָׁלִי י') "בְּרַכַּת הַיְיָ" הִיא תַעֲשִׂיר וְלֹא יוֹסֵף עֲצָב עִמָּה" בְּרַכַּת הַיְיָ" הִיא תַעֲשִׂיר זֹה הַשְּׁבֵת, שְׁנֶאֱמַר: (בְּרֵאשִׁית ב' ג') "וַיִּבְרָךְ אֱלֹקִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי", וְשְׁבֵת הוּא בַת זִוְגָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן בְּזָכוֹת שְׁמִירַת שְׁבֵת זֹכִים לְמִצַּא שְׂדוּךְ טוֹב.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכַּלִּי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתַצּוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר שְׁלַח, כ"ב סִינּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

כְּדָאֵי לְךָ לְקַחַת מְלַמֵּד פְּרָטִי שִׁילְמַד אוֹתְךָ קְרִיאָה וְכוּ', וְאִזּוֹ תוּכַל לְקַרֵּא

טוֹב.

הָעֵקֶר אֵל תִּתְיַאֵשׁ, כִּי עִם רְצוֹן חֲזָק יְכוּלִים לְהַגִּיעַ אֶל כָּל מֵה שְׂרַק רוּצִים, וְאֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְךָ שְׁמִי שְׁמַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְלַמֵּד תּוֹרָה, לֹא חֶסֶר לוֹ שׁוֹם דְּבָר, כִּי (עֲבוֹדָה זָרָה יט:) אֵין טוֹב אֶלֶּא תּוֹרָה, שְׁנֶאֱמַר: (מְשָׁלִי ד' ב') "כִּי

לקח טוב נתתי לכם תורתִי אל תעזבו"; והתורה היא החיים של אדם, ומביא אותו גם לידי עשירות, אשרי מי שמתמיד בתורה, ואז לא יחסר לו כלום.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתצה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שלח, כ"ב סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! רבנו ז"ל אמר (שיחות-הר"ן, סימן כ"ו) אצל העולם השכחה היא חסרון גדול בעינייהם. אבל בעיני יש בהשכחה מעלה גדולה. כי אם לא הייתה שכחה, לא הייה אפשר לעשות שום דבר בעבודת השם יתברך, אם הייה זוכר כל מה שעבר עד עכשו וכו', לא הייה אפשר לו להרים את עצמו לעבודתו יתברך בשום אופן, גם היו מבלבלים את האדם מאד כל הדברים שעוברים עליו. אבל עכשו על ידי השכחה נשכח מה שעבר, ואצלו אמר רבנו ז"ל הדרך שכל מה שעבר והלה, נפסק והולך לחלוטין ואינו חוזר בדעתו עוד כלל. ואינו מבלבל כלל עצמו עוד במה שכבר עבר והלה וכו'.

וענין זה הוא דרך עצה טובה גדולה מאד בעבודת השם יתברך, כי על פי רב יש להאדם בלבולים רבים וערובוב הדעת מאד ממה שחלף ועבר וכו'. בפרט בשעת התפלה, שאז באים עליו כל הבלבולים ומערבבים ומעקמים את דעתו ממה שכבר עבר וכו' וכו'. ולפעמים יש לו בלבולים מענין המשא ומתן שלו ועסקי ביתו וכיוצא, באשר כי לא טוב עשה בענין זה וכו', וכיוצא, וכך הייה צריך לעשות וכו', וכך הייה צריך לעשות בזה הדבר וכו'. ויש שמבלבלים אותו בעת עבודתו בתורה או בתפלה וכיוצא וכו', בהפגמים

שְׁפָגַם מִקֶּדֶם בְּאֲשֶׁר שִׁבְעַנְיָן זֶה לֹא עָשָׂה כַּהֲגֵן נִגְדוֹ יִתְבָּרֵךְ וְכוּ', וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה הִרְבָּה מְאֹד. כְּאֲשֶׁר יָדוּעַ לְכָל אָדָם בְּעֵצְמוֹ. עַל כֵּן הַשְּׂכָחָה הִיא עֲצָה טוֹבָה גְּדוֹלָה מְאֹד לְזֶה, שֶׁתִּכְתֵּף וּמִיד שְׁחוּלֵף וְעוֹבֵר הַדְּבָר, יַעֲבִיר וְיִסְלַק אוֹתוֹ מִדַּעְתּוֹ לְגַמְרִי, וְיִסִּיחַ דַּעְתּוֹ מִזֶּה לְגַמְרִי. וְלֹא יִתְחִיל לְחַשֵּׁב עוֹד בְּמַחְשַׁבְתּוֹ בְּעַנְיָן זֶה כְּלָל. וְתִבִּין אֶת הַדְּבָר הַזֶּה הֵיטֵב הֵיטֵב, כִּי הוּא דָּבָר גְּדוֹל וְעֲצָה נִפְלְאָה מְאֹד אִיךָ לְהִתְחַזֵּק עִם מִדַּת הַשְּׂכָחָה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (קֹהֶלֶת רַבָּה, פָּרָשָׁה א', סִימָן י"ג) שֶׁשִּׁבְשִׁבִיל זֶה נִתֵּן הַשְּׂכָחָה, כְּדֵי שֶׁתֵּהָא הַתּוֹרָה חֲבִיבָה עַל לּוֹמְדֶיהָ תָּמִיד כְּשֶׁעָה הִרְאִשׁוּנָה. כִּי עַל יְדֵי הַשְּׂכָחָה כְּשִׁחְזוֹר וּבָא וְלוֹמֵד, אֶפְלוּ מֵהַ שִׁכְבָּר לְמַד, הוּא אֶצְלוֹ כְּחֻדְשׁוֹת וְחֲבִיב עָלָיו, וְאִיתָא (אֲבוֹת דְּרַבִּי נְחֻן, פָּרָק כ"ז, וַיִּקְרָא רַבָּה, פָּרָשָׁה כ"ז, סִימָן כ') מְשַׁל עַל הַלּוֹמֵד וְשׁוֹכַח שֶׁשָּׂכְרוּ אֲנָשִׁים לְמִלְאוֹת חֲבִיּוֹת, וְהַחֲבִיּוֹת הָיוּ נְקוּבִים וְכָל מֵה שֶׁהָיוּ שׁוֹפְכִין לְתוֹךְ הַחֲבִיּוֹת נִשְׁפָּף לְחוּץ, וְהַטְּפָשִׁים אָמְרוּ הוֹאִיל וְחוֹזֵר וְנִשְׁפָּף לְחוּץ, לְמָה לָנוּ לְהִתְיַגֵּעַ וּלְמִלְאוֹת מֵאַחַר שְׂאֵחַר כֶּף נִשְׁפָּף? אָבֵל הַחֲכָם אָמַר מֵה לִי בְּזֶה? הֲלֹא פּוֹרְעִין לִי עַל הַיּוֹם, וְשִׁכְרִי לֹא יִקְפַח מִכָּל יוֹם וְיוֹם, כִּי אֲנִי מְשַׁכֵּר לְיָמַיִם וּמֵה לִי אִם נִשְׁפָּף? כֶּף אֵף עַל פִּי שֶׁשׁוֹכַח לְמוֹדוֹ, שִׁכְרוּ לֹא יִקְפַח מִכָּל יוֹם וְיוֹם.

וְדַע, אָמַר רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁלְעֵתִיד מְזִפְרִין אֶת הָאָדָם כָּל מֵה שֶׁלָּמַד. אֵף אִם שָׁכַח, גַּם בְּנֵי אָדָם הַשּׁוֹמְעִים הַתּוֹרָה שֶׁל הַצְּדִיק הָאֵמֶת וְאִינָם מְבִינִים אוֹתָהּ, לְעֵתִיד בְּעוֹלָם הַבָּא יְבִינּוּ, כִּי עָקַר הַתּוֹרָה הִיא לְהִנְשָׁמוֹת, שֶׁבְּעוֹלָם הַבָּא יִהְיוּ הַנְּשָׁמוֹת בְּקִיָּאִים וּמְשִׁיגִים הֵיטֵב אֶת הַתּוֹרָה שֶׁלָּמַד וְשָׁמַע הָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה. אֲשֶׁרִי הַמְּבִלָּה יָמָיו בְּתוֹרָה וְעִבּוּדָה הִרְבָּה.

לְדַעְתִּי אַחַר דְּבוּרִים כְּאֵלוֹ שֶׁשּׁוֹמְעִים מִרַבְּנוּ ז"ל, לֹא צְרִיכִים לְהַשְׁבֵּר אֶלָּא לְרַקֵּד מֵרֵב שֶׁמְחָה שֶׁקְּבִלְתָּ מֵעֵלָּה כְּזוֹ שֶׁאֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כְּלָל וְכוּ', וּמֵה שֶׁאֶצְלָף חֶסְרוֹן אֶצְל רַבְּנוּ ז"ל מֵעֵלָּה גְּדוֹלָה מְאֹד.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָף תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לִּי הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתצט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שלח, כ"ב סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אין לכם מה לדאג, בנכם מצליח פה מאד, והעקר שהוא מתבגר ונעשה עצמאי, שזה מה שהיה חסר לו, וזה מה שחסר לכל הילדים שלכם, ותהלה לאל. ... נרו יאיר מצליח מאד מאד, ומתמיד בלמוד והוא בעל דרך ארץ גדול, אתם לא תכירו אותו, ולא בחנם שאמרו חכמינו הקדושים (אבות פרק ד') הוי גולה למקום תורה.

רק תזקו ואמצו מאד להיות בשמחה כמו שהזיחנו רבנו ז"ל על זה ביותר, ואמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החולאות הבאים על האדם בלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו: (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצר היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלכם, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשיטות גמור, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

... נרו יאיר תראה למסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהעבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') על מאמרם

ו"ל (ברכות נד): מַחְנֵה יִשְׂרָאֵל כִּמְה הָוִי, תִּלְתָּא פְּרָסָא, הִינּוּ כָּל זְמַן שְׂאָדָם מִתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמַחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאִיךְ שֶׁהוּא רַק מִתְקַרֵּר וּמִתְחִיל לְהִתְרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה לֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּמַנְיִן, זֶה כִּבְר קִלְפַת עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן שִׁיעָקֵר אוֹתוֹ מִהִיָּדוּת.

בְּעֶרְב יֵשׁ שְׁעוֹר שֶׁל דָּף הַיּוֹמִי אֶצֶל הָרֵב ... נִרוּ יְאִיר שְׁלוֹמֵד בְּרַבִּים בְּבֵית הַכְּנֶסֶת הַגָּדוֹל, וְשִׁמְעֵתִי שֶׁהוּא מְאֹד מְאֹד מְסַבֵּיר אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי בְּצוּרָה שְׁפֵלָם מְבִינִים, וְלִכֵּן הֵייתִי מֵיַעַץ לָךְ שֶׁתְּצַטְרֵף אֶל הַשְּׁעוֹר הַזֶּה, וְלֹא תִתְחַרֵּט, כִּי כִּף אָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (סַפֵּר-הַמְדוּת, אוֹת לַמּוֹד, סִימָן י') כָּל יְדִיעָה בְּמִשְׁפָּטֵי הַתּוֹרָה הֵן מְצוּוֹת שְׁבִין אָדָם לְחַבְרוֹ, הֵן מְצוּוֹת שְׁבִין אָדָם לְקוֹנוֹ, הַיְדִיעָה הַזֹּאת בְּעֶצְמָה הִיא הַצְּלַחַת הַנֶּפֶשׁ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תְּמִיד שֶׁיְהִי לָכֶם הַצְּלַחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּקָ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר שְׁלַח, כ"ב סִינן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת יְכוּלָה לַעֲשׂוֹת אֶת הַנְּתוּחַ וְכוּ', וְהַפֵּל יַעֲבֹר בְּשְׁלוֹם וְאִין לָךְ מַה לְדַאָּג כָּלֵל.

הַעֲקֵר תַּתְּאֲזִיר בְּמִדַּת הַסְּבִלְנוּת שְׂאִין מְדָה יוֹתֵר יְפָה מְזוֹ, וְאַפְלוּ שְׁזָה בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, זְכָרִי מַה שְׂאָמַר הַתְּנַא הַקְּדוּשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפּוֹם צַעֲרָא אַגְרָא, וְדַעִי לָךְ כְּשֶׁאֲשֶׁה עוֹצֵרֵת עֶצְמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', בְּזֶה אַפְלוּ שֶׁהִיא נִמְצָאֵת בְּמִדּוֹר הַקְּלִפּוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא

בטלה לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שברוך כלל בא מגאות וישות, אשה צריכה לבטל את עצמה כל בלה אליו יתברך, ושלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב: (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית.

אני מאד מאד מבקש אותך שתמסרי את נפשך להיות בשמחה, ואף שאני יודע שזה העבודה הכי קשה לאשה, כי אין עבודה שבא קשה לאשה כמו שמחה, כי טבע של אשה שנמשכת אחר העביות והגשמיות, וכל כך חבל כי הנשמה מושכת רק לרוחניות ששם מקור השמחה, והגוף סוחב ומושך רק בגשמיות ששם מקור העצבות והמרירות והדכאון, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפ"ט) עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות, ולכן אשרי האשה שיש לה שכל וקולטת תכף ומיד שבו ברגע שנמשך עליה עצבות ומרירות ודכאון וכו', זה בא מצד הטמאה, ולהפך כשתמשיך את עצמה אל השמחה, ולפקח את דעתה, זה בא מהקדשה, ולכן תראי מה לפניך, תמסרי את נפשך רק להיות בשמחה, ואז טוב לך כל הימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שלח, כ"ב סיון ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... נרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואת חן לך על התפלות שאַתָּה מתפלל על רפואתי והחלמתי המהירה, ובפרט מה שהתפללת בציון רבנו ז"ל, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁכֵּל הַתְּפִלוֹת שֶׁלָּךְ יִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן לִפְנֵי אֲדוֹן כָּל.

זְכוֹר וְגַם זְכוֹר מֵה שְׁאֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סימן כ"ד) מִצְוָה גְדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וּלְהִתְגַּבֵּר לְהִרְחִיק הָעַצְבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחוּלְאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם כָּלָם בָּאִים רַק מִחֲמַת קִלְקוּל הַשִּׂמְחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ: (תְּנַחֲוּמָא שְׁמִינִי) לִפִּי שְׂאִין הַשִּׂמְחָה מִמֵּתְנַת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשִּׂמַּח הַיּוֹם שִׂמַּח לְמָחָר, וְלֹא כָּל מִי שֶׁמָּצַר הַיּוֹם מָצַר לְמָחָר, לִפִּי שְׂאִין הַשִּׂמְחָה מִמֵּתְנַת לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד יִהְיֶה הַשִּׂמְחָה מְצוּיָה אֶצְלָךְ, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יְדֵי שִׂמְחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וִיכּוֹלִים אַחֵר כֶּף לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּלְסַפֵּר לִפְנֵינוּ יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, כִּי מֵה שְׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מִפְּנֵי שְׁנוּפֵל עַל לְבוֹ עַצְבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְכָאוֹן, אָבֵל תִּכְף וּמִיד שֶׁמְכַרִּיחַ אֶת עַצְמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲזִי נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן תְּכַרִּיחַ אֶת עַצְמְךָ עִם כָּל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִרְאֶה אִיךָ שֶׁהַכֵּל יִשְׁתַּנֵּה לְטוֹבָה וְכוּ' וְכוּ'.

רְאֵה לְהִתְמַיֵּד הַרְבֵּה בְּלִמּוּד מְשֻׁנּוּת, כִּי מִשְׁנֵי"ה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָ"ה, וְעוֹזֶרֶת מְאֹד מְאֹד לְזַכֵּךְ וּלְצַחֵצַח אֶת הַנֶּשְׁמָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֵבָה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתקב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שלח, כ"ב סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת מזוונות קונים רק ממי שיש לו תעודה שהוא סופר ממחה, וכמוכן שהוא בר דעת ולא חס ושלום סובל נפשית וכו'.

הבן שלך ... גרו יאיר מצליח מאד, ובקרוב גם הוא יתארוס ויתחתן.

אני מאד מאד מבקש אותך שתמסרי את נפשך להיות בשמחה, ואף שאני יודע שזה העבודה הכי קשה לאשה, כי אין עבודה שבא קשה לאשה כמו שמחה, כי טבע של אשה שנמשכת אחר העביות והגשמיות, וכל כך חבל כי הנשמה מושכת רק לרוחניות ששם מקור השמחה, והגוף סוחב ומושך רק בגשמיות ששם מקור העצבות והמרירות והדכאון, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפ"ט) עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות, ולכן אשרי האשה שיש לה שכל וקולטת תכף ומיד שבו ברגע שנמשך עליה עצבות ומרירות ודכאון וכו', זה בא מצד הטמאה, ולהפך פשתמשיך את עצמה אל השמחה, ולפקח את דעתה, זה בא מהקדשה, ולכן תראי מה לפניה, תמסרי את נפשך רק להיות בשמחה, ואז טוב לך כל הימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקוּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ב סִינן ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחִיו נֶצַח
לְנֶכֶן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

דְּעוּ לָכֶם אִם לֹא מִשְׁלָמִים מִשְׁכַּנְתָּא, אָזִי יְכוּלִים לְקַחַת אֶת הַמְּבִנָה וְלִכְן
אֲסוּר לַעֲשׂוֹת בְּזֶה חֻמּוֹת וְקוֹנֵצִים, תִּשְׁתַּדְּלוּ בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעוּלָם לְשֵׁלֵם
אֶת הַמִּשְׁכַּנְתָּא לְפָנַי שִׁיעַקְלוּ לָכֶם אֶת הַבֵּית, וְלָמָּה אַתֶּם צְרִיכִים אֶת זֶה? אֲנִי
מֵאֵד מִבְּקֶשׁ אַתְּכֶם אֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי אִם יִקְחוּ לָכֶם אֶת הַבֵּית, אָז
יִתְחִיל לְהֵיוֹת הַבְּעִיּוֹת אֲצִלְכֶם, הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁכָּבַר תִּחִיו עִם הַמְּצִיאוֹת וְלֹא
לְהֵיוֹת מְרַחֲפִים וְכו' וְכו'.

הִנֵּה הֵבֵן שְׁלָכֶם הַתְּאָרֵס כְּבָר בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אַתֶּם צְרִיכִים מֵאֵד מֵאֵד לְשִׁמְחָה
וְלִתְת תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

רַק חֲזָקוּ וְאַמְצוּ מֵאֵד לְהֵיוֹת בְּשִׁמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירְנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל זֶה
בְּיִתְהוּ, וְאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְּדוּלָה לְהֵיוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד,
וְלִהְתַּגְּבֵר לְהִרְחִיק הָעַצְבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחוּלְאוֹת הַבָּאִים
עַל הָאָדָם כָּלֵם בָּאִים רַק מִחַמַּת קִלְקוּל הַשְּׁמִחָה, וְלִכְן צְרִיכִים לְמַסַּר אֶת
נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהֵיוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ: (תְּנַחֲמוּא שְׁמִינִי)
לְפִי שְׂאִין הַשְּׁמִחָה מִמֵּתְנֵת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחַר, וְלֹא
כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמַחַר, לְפִי שְׂאִין הַשְּׁמִחָה מִמֵּתְנֵת לְאָדָם; וְלִכְן יַעֲזוּר
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתָּמִיד יְהִיֶה הַשְּׁמִחָה מְצוּיָה אֲצִלְכֶם, כִּי אִין טוֹב מִזֶּה,
וְעַל יְדֵי שְׁמִחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וְיְכוּלִים אַחַר כֵּךְ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתִמְיִמוֹת וּבְפִשְׁטוֹת גְּמוּרָה, כִּי מֵה
שְׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מִפְּנֵי שְׁנוּפֵל עַל לְבוֹ
עַצְבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְבָאוֹן, אֲבָל תִּכְף וּמֵיד שֶׁמְכַרִּיחַ אֶת עַצְמוֹ לְהֵיוֹת בְּשִׁמְחָה,
אָזִי נִפְתָּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקֶשׁ

ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

בתקד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שלח, כ"ב סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אני מאד שמח שהאחין שלכם סגר דירה ביבנאל, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה בהצלחה מרבה.

בענין השדוה, אם שניהם מרצים, שיגמרו את זה מה שיותר מהר, ויהיה בסיומן טוב ובמזל טוב.

רק תשתדלו לשמח, ורבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) שהשמחה רפואה לכל בין בגשמי בין ברוחני.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

בתקה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שלח, כ"ב סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תקה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אֵל תִּפְחָדִי הַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה וְתוֹלִידֵי בְקָלוֹת, וְתִהְיֶי רִגְלָהּ לֹמֵר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁמָּאד מְסַגֵּל לְלֶדָה קְלָה, אֲשֶׁר רִבְּנוּ ז' ל' אָמַר: (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, חֶלֶק ב', סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְּכָרֹת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יִכּוֹלִין לְהַבִּיא שְׁנוֵי בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, כְּלוֹמֵר לְשָׁנוֹת הַטֵּבֵע; וְלִכֵּן טוֹב שְׁתֵּאמְרֵי בְּכָל פֶּעַם אֵת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים, שְׂאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה, כְּגוֹן: אַבְרָהָם, יִצְחָק, יַעֲקֹב, מֹשֶׁה, אֶהְרֹן, יוֹסֵף, דָּוִד, שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי, רַבִּי יִצְחָק לוֹרִיא אֲשַׁכְּנֹזִי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּיגָא מְבַרְסֵלָב, רַבִּי נִתָּן מְבַרְסֵלָב וְכו', עוֹד כָּל מֵינֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׂאֵת רַק זוֹכְרֹת, תִּהְיֶי רִגְלָהּ לֹמֵר אֵת זֶה מְדִי פֶּעַם, וְאַחַר כֵּךְ תֵּאמְרֵי אֵת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתֵרְאֵי שְׁתוֹלִידֵי בְקָלוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם, שֶׁבְּזָכוֹת הַזְּכָרֹת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁהַזְּכָרֹתֵי לְפָנֶיךָ, בְּזָכוֹת צְדָקָתָם וְתוֹרָתָם וּמִסִּירוֹת נַפְשָׁם שֶׁהִיָּה לָהֶם בְּשִׁבְלֶיךָ, שֶׁתְּעוֹזֵר לִי לְהוֹלִיד בְּקָלוֹת וְלֵד בְּרִיא בְּחוֹשִׁיו וּבְאֵיבָרָיו, וְאַזְכֶּה לְעֵבֵר אֵת הַהֲרִיזוֹן בְּקָלוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מֵינֵי עֵינַי הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מִשׁוֹם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאַזְכֶּה לְהוֹלִיד בָּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שְׂיַעֲשׂוּ אֵת רְצוֹנֶךָ, וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יְהִי לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ י"י צוּרִי וְגוֹאֲלִי, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְסְרֵי אֵת נַפְשִׁי לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאַף שְׂאֲנִי יוֹדַע שֶׁזֶה הָעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה לְאִשָּׁה, כִּי אֵינִי עֲבוּדָה שְׂבָא קָשָׁה לְאִשָּׁה כְּמוֹ שִׁמְחָה, כִּי טֵבֵע שֶׁל אִשָּׁה שֶׁנִּמְשַׁכֶּת אַחַר הָעֲבִיּוֹת וְהַגְּשָׁמִיּוֹת, וְכָל כֵּךְ חָבֵל כִּי הַנְּשִׁמָּה מוֹשַׁכֶּת רַק לְרוּחָנִיּוֹת שֶׁשָׁם מְקוֹר הַשִּׁמְחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב וּמוֹשֵׁף רַק בְּגִשְׁמִיּוֹת שֶׁשָׁם מְקוֹר הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, כְּמוֹ שְׂאֵמַר רַבְּנוּ ז' ל' (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קפ"ט) עֶקֶר נְשִׁיכַת הַנְּחָשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שִׁישׁ לָהּ שֶׁכָּל וְקוֹלֵטַת תַּכְּף וּמֵיד שְׁבוּ בְּרִגַע שֶׁנִּמְשָׁף עָלֶיהָ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן וְכו', זֶה בָּא מִצַּד הַטְּמָאָה, וְלִהְפֵּךְ כְּשֶׁתִּמְשִׁיךְ אֵת עֲצָמָה אֶל הַשִּׁמְחָה, וְלִפְקַח אֵת דַּעְתָּה, זֶה בָּא מִהַקְדָּשָׁה, וְלִכֵּן תֵּרְאֵי מַה לְפָנֶיךָ, תִּמְסְרֵי אֵת נַפְשִׁי רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאַז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ

ומתפלל בעֲדָךְ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכְּלִי וּתְצַלִּיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתקו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ב סיון ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי מִד' אֵי מָה טוֹב וּמָה נָעִים שִׁיתְרַשְׁמוּ כְּמָה שִׁיּוֹתֵר, וְאֶפְלוּ שְׁלֹא יַעֲשׂוּ אֶת כָּל הַקּוֹרֵס, רַק לְהַגִּישׁ עֲזָרָה רְאוּשׁוֹנָה זֶה גַם כֵּן טוֹב, כִּי לֹא ט לֹא ט הֵם יִכְנָסוּ גַם בָּזֶה.

בְּעֵינַי לַעֲשׂוֹת שְׁבֵת בְּבֵית מְלוֹן וְכו', צְרִיכִים רַק לְשָׁמֵר שְׁלֹא יִהְיֶה חֵס וְחִלְלֵה הַפְּקָרוֹת, כִּי יָפָה הִיא הַצְּנִיעוּת.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד שְׂמַח כִּי סוּף סוּף יִהְיֶה לָנוּ מְקוֹם וְעֲמֻדָה קְבוּעָה לְמִד' אֵי בְּיַבְנָאֵל.

כָּל כֵּךְ חֲבָל שְׁאֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ לֹא יִכּוּלִים לְהַצְטַרֵּף לְמִשְׁמֵר הָאֲזָרְחִי, שְׁזֶה טוֹב לְכָל קְהֵלָתָנוּ, לְהִרְחִיק אֶת הָאֲלֻמְנָטִים הֵלֵא רְצוּיִים מִיַּבְנָאֵל.

הַעֲקֹר שֶׁבְּכָל הָעֲקָרִים שִׁישׁ לִי שְׂמִחָה שְׁסוּף כָּל סוּף תְּהִלָּה לְאֵל, אֲתָה לּוֹמֵד כָּל יוֹם דָּף הַיּוֹמִי, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת גַם יַחַד, כִּי לְמוֹד דָּף גְּמָרָא לְיוֹם, זֶה מִבִּיא הַצְּלָחָה לְאָדָם אֶפְלוּ שִׁיְהִיָּה בְּגֵרְסָא, כִּי כֵךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אִינִישׁ וְאָף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאָף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קְאָמֵר, וְכֵן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד שְׂמַח שְׂאֲתָה גּוֹרֵס הַמוֹן פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וּמִסִּים כָּל שְׁבוּעַ שְׁנַיִם מְקָרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם, שְׁזֶה סְגָלָה לְכָל טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי.

אני מאד מאד מצטער למה ... נרו יאיר צריך לעשות בעיות ומריבות בתוך מד"א, כך כותב לי ... נרו יאיר, וצריכים מאד מאד לשמר מקום על החניה של האמבולנס שיהיה על יד ביתי בקביעות, ואף אחד מאנשי שלומנו שלא יחנה שמה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שלח, כ"ב סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין אבות ובנים, אתה צריך להכניס אותם בבית הכנסת הרגיל, כי בבית הכנסת הגדול לא שיה, כי הילדים יעשו שמה שמות, אפלו שתשמר עליהם זה עלה לנו יותר מדי יקר, למעלה משמנה מיליון ש"ח, אני מאד מקוה להקדוש ברוך הוא שכלם יכנסו בבית הכנסת הרגיל, כי יש שמה מאתים מקומות ישיבה.

בענין מד"א והחניה וכו', אתה מרחך לדבר עם ... נרו יאיר כדת מה לעשות וכו'.

אני מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שביכולתך לחטף בכל יום את הדף היומי אפלו בגרסא, שאין למעלה מזה, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, והלואי שתוכל להצטרף אל אחד מהשעורים שבקהלתנו, שלומדים

ברבים את הדף היומי, כי יש כבר בהקלה שלנו שש שעורים בזמנים נפרדים ללמוד דף היומי, ולכן ראה להתחבר אל אחד מהשעורים שמתאים לך מצד השעות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שלח, כ"ב סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני לא ממליץ בכלל על נגן ספרים דיגיטאלי, רק על הדרך כשנוסעים זה טוב מאד, אבל לשבת בזה בבית הכנסת, זה פרצה גדולה מאד שזה יביא אחר כך שייביאו עמם סתם שירים וכו', ומי יודע עוד מה וכו', ולכן לא כדאי בשום פנים ואפן שימכרו את זה בהקלה שלנו, ואני מאד מתנגד לזה, ובפרט שהילדים יראו שהמבגרים הולכים עם זה, אז הם יתירו לעצמם כל דבר אסור וכו', והכל בחסות של קדשה וכו', כי רבנו ז"ל אמר (לקוט-מוהר"ן, חלק א', סימן א') היצר הרע מתלבש עצמו במצוות.

בענין הלכות שתלמד בשבוע הבא בעזרתו יתברך, טוב מאד, וצריכים לעורר אותם הן על טהרת המשפחה והן על הלכות שבת החמורות.

בענין הבן שלך, מאחר שסיים כבר פעמים ש"ס בגרסא, הייתי ממליץ לו שיקח מסכת אחת ויחזור על זה מאה פעמים ואחד, וזה יחדד לו את המח וגם יהיה בקי בזה, ויתחיל עם מסכת ברכות, ומדי פעם תראה ללמד אתו קצת בעיון כדי בשעה שהוא יחזור שיבין מה הוא חוזר.

אָנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשִׁי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִיךְ שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׂזֶה הָעֲבוּדָה הַכִּי קִשָּׁה לְאָדָם, כִּי אֵין עֲבוּדָה שְׂבֵא קִשָּׁה לְאָדָם כְּמוֹ שִׂמְחָה, כִּי טֵבֵעַ שֶׁל אָדָם שְׁנִמְשָׁךְ אַחַר הָעֲבִיּוֹת וְהַגְּשָׁמִיּוֹת, וְכֹל כֵּךְ חִבָּל כִּי הַנְּשָׂמָה מוֹשֶׁכֶת רַק לְרוֹחֲנִיּוֹת שְׂשָׁם מְקוֹר הַשִּׂמְחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב וּמוֹשֵׁךְ רַק בְּגִשְׁמִיּוֹת שְׂשָׁם מְקוֹר הָעֲצִיבוּת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קפ"ט) עֵקֶר נְשִׁיכַת הַנְּחֻשׁ הוּא עֲצִיבוּת וְעֲצָלוּת, וְלִכֵּן אֲשָׁרֵי אָדָם שְׂיֵישׁ לוֹ שֶׁכֹּל וְקוֹלֵט תַּכְּף וּמֵיד שְׂבוּ בְּרַגַע שְׁנִמְשָׁךְ עָלָיו עֲצִיבוּת וּמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן וְכו', זֶה בָּא מִצַּד הַטְּמָאָה, וְלִהְפֹךְ כְּשִׂימְשָׁךְ אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַשִּׂמְחָה, וְלִפְקֹחַ אֶת דַּעְתּוֹ, זֶה בָּא מִהַקְדָּשָׁה, וְלִכֵּן תְּרָאָה מֵהַלְּפָנֶיךָ, תִּמְסַר אֶת נַפְשִׁיךְ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָּךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתַקֵּט.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"ב סִינן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אָנִי לֹא מְמַלִּיץ בְּכֹלֵל עַל נַגַּן סְפָרִים דִּיגִיטָלִי, רַק עַל הַדְרָךְ כְּשִׁנּוּסְעִים זֶה טוֹב מֵאֵד, אֲבָל לְשִׁכְתּוֹ בְּזֶה בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, זֶה פְּרָצָה גְדוֹלָה מֵאֵד שְׂזֶה יִבִּיא אַחַר כֵּךְ שְׂיִבִיאוּ עִמָּהֶם סְתָם שִׁירִים וְכו', וּמִי יוֹדֵעַ עוֹד מֵהַ וְכו', וְלִכֵּן לֹא כְּדָאִי בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן שְׂיִמְכְרוּ אֶת זֶה בְּהַקְהֵלָה שְׁלָנוּ, וְאֵנִי מֵאֵד מִתְנַגֵּד לְזֶה, וּבְכִפְרֵט שְׂהִילְדִים יֵאָווּ שְׂהַמְבַּגְרִים הוֹלְכִים עִם זֶה, אִז הֵם יִתִּירוּ לְעֲצָמָם כָּל דְּבַר אֲסוּר וְכו', וְהַכֹּל בְּחֶסֶת שֶׁל קְדוּשָׁה וְכו', כִּי רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן א') הַיֵּצֵר הָרַע מִתְלַבֵּשׁ עֲצָמוֹ בְּמַצּוֹת.

אני יודע שכוננתך לא לצער אותי וכו', עם כל זאת אני מכרח להגיד לך שאני מכיר מקרוב את טבעי האנשים, הרגע שיתירו להם דבר כזה, ויתרו לעצמם כל דבר אסור וזה ברור, ולכן לדעתי לא כדאי שתמכר את זה.

תראה למטר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') על מאמרם ז"ל (ברכות נד:) מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקרב ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך הבשן שיעקר אותו מהיהדות.

בערב יש שעור של דף היומי אצל הרב ... נרו יאיר שלומד ברכים בבית הכנסת הגדול, ושמעתי שהוא מאד מאד מסביר את הדף היומי בצורה שכלם מבינים, ולכן הייתי מיעץ לך שתצטרף אל השעור הזה, ולא תתחרט, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות למוד, סימן י') כל ידיעה במשפטי התורה הן מצוות שבין אדם לחברו, הן מצוות שבין אדם לקונו, הידיעה הזאת בעצמה היא הצלחת הנפש.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בְּתִקִּי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ב סִינּוֹן ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְיִנִּיק וְחַכְמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאָד מָאָד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע שְׂגֻמְרַתְּ אֶת הַש"ס פְּעָמִים, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא שְׂתַתְּחִיל עִכְשָׁו לְלַמֵּד מִסֻּכַּת בְּרָכוֹת מְאֹה פְּעָמִים וְאַחַד, וְכֵן תִּהְיֶה בְּקִי
בְּמִסְקָתָא זֶה טוֹב, וְגַם הִיָּה טוֹב מְאֹד שְׂתִלְמַד עִם אָבִיךָ גֵּרוֹ יְאִיר בְּעִיּוֹן שְׁעוֹר
בְּמִסְקַת בְּרָכוֹת, וְכֵן יִהְיֶה לְךָ יוֹתֵר קַל לְחִזּוֹר בַּהֲבִנְהָ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְךָ שְׂתַצְלִיחַ בְּלִמּוּד תּוֹרַת הַקְּדוֹשָׁה וְתַעֲלֶה
מַעֲלָה מַעֲלָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתִקִּיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ב סִינּוֹן ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׂיַחֲיוֹ נֹצֵחַ
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אַתֶּם יְכוּלִים לִפְתּוֹחַ מְעוֹן, וְכֵן תִּתְפַּרְנְסוּ בְּכַבוֹד, אֲבָל תִּדְעוּ לָכֶם שֶׁזֶה
אַחֲרֵיכֶם מְאֹד מְאֹד גְּדוּלָה, אַתֶּם צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוֹר עַל הַיְלָדִים שֶׁלֹּא
יִקְרָה חֵס וְחִלְיָה אֶסוֹן, וְתִקְחוּ אֶת זֶה בְּרִצְיָנוּת מְאֹד גְּדוּלָה, וְאִז תַּצְלִיחוּ
דְרָכְכֶם וְלֹא יִחַסֵר לָכֶם שׁוֹם דְּבָר.

רַק חִזְקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירוּ רַבְּנֵינוּ ז"ל עַל זֶה
בְּיוֹתֵר, וְאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְּדוּלָה לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד,
וְלִהְתַּגְּבֵר לְהַרְחִיק הָעֵצְבוֹת וְהַמְּרָה שְׂחוֹרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחֻלָּאוֹת הַבְּאִים
עַל הָאָדָם כֻּלָּם בְּאִים רַק מִחֲמַת קִלְקוּל הַשְּׂמִיחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת
נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לִהְיוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ: (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי)

לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצד היום מצד למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלכם, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשיטות גמור, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

בתקיב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שלח, כ"ב סיון ה'תשע"ב

שלוש וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואת חן לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלך יתקבלו לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

חכמינו הקדושים אמרו (אבות פרק ג') כל המקבל על תורה מעבירים ממנו על מלכות, ולכן תראה להתמיד ביתר שאת ביתר עז בגרסא משניות, והקדוש ברוך הוא יעזר שתפטר מכל הצרות.

זכור וגם זכר מה שאמרו חכמינו הקדושים: (ברכות ו:) כל הרגיל לבא לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש ברוך הוא משאיל בו; הינו בזה שאדם

רְגִיל לְבוֹא לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְמַשֵּׂיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָתוֹ הַפְּרִטִי פְּרִטִית, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁגֵּיחַ עֲלֵינוּ, וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בָּא, כְּכֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעַנֵּין כְּבִיכּוֹל לְמָה הוּא לֹא בָּא? וּמְשָׁלִים לוֹ אֶת חֶסְרוֹנוֹ וְכוּ', הֲרֵי שֶׁמִּשְׁתַּלֵּם לְהִתְפַּלֵּל בְּמַנְיָן, שֶׁעַל יְדֵי זֶה מְמַשֵּׂיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָה עֲלִיוֹנָה.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מַה שֶׁבִּיכְלֶתְךָ לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֲפִלוּ בְּגֵרְסָא, שְׂאִין לְמַעַלָּה מְזוּהָ, כְּמֵאמָרֵם ז"ל (עֲבוּדָה זְרָה י"ט.) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֵינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמֵר, כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וַיִּמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיךָ, וְהַלּוֹאֵי שְׁתּוּכַל לְהַצְטַרֵּף אֶל אֶחָד מֵהַשְּׁעוּרִים שֶׁבְּקִהְלִתְנוּ, שְׁלוּמְדִים בְּרַבִּים אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי יֵשׁ כְּכֹר בְּהַקְהֵלָה שְׁלָנוּ שֶׁשׁ שְׁעוּרִים בְּזַמְנֵים נִפְרָדִים לְלִמּוּד דָּף הַיּוֹמִי, וְלִכֵּן רְאֵה לְהִתְחַבֵּר אֶל אֶחָד מֵהַשְּׁעוּרִים שֶׁמִּתְאַיִם לָךְ מִצַּד הַשְּׁעוֹת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ תְּמִיד שִׁיִּהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתִקְיָג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר שְׁלַח, כ"ב סִיּוֹן ה'תּשׁע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲסוּר לָךְ לְהַכְנִס בְּדַכְאוֹן וּבַעֲצָבוֹת שְׂזוּהָ הוֹרֵס אֶת כָּל הַחַיִּים וּמְסַבֵּב אֶת הָאָדָם אֶת הַמַּחַ מִחֻשְׁבָּה עַד שֶׁהוּא לֹא יָכוֹל לְחַשֵּׁב יִשְׂרָאֵל וְכוּ'.

וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שֶׁבִּיכְלֶתְךָ לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשֵּׁם שֶׁל

פרנסה שהוא חת"ך היוצא מפסוק: (תהלים קמ"ה) "פֹּתַח אֶת יְדֶיךָ", יוצא גם מפסוק (דברים ט"ז ט"ו) וְהִיִּיתָ אֶדְף שְׁמַח, ולכן הדבר הראשון אתה צריך להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמך, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לך ומר לך החיים ממות, עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבוא לשום דבר, אלא תסתבר יותר, ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה, ואם תאמר: במה יש לי לשמח? הרי אני עני ואביון ומלא חובות? אלא דע לך שחכמינו הקדושים אמרו (גדרים מא.) אין עני אלא מדעת, עקר העניות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ז:) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שמח, ואמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות ממון, סימן פ"ג) אמונה הוא טוב לפרנסה; ולכן בזה שתשמח עם נקדת יהדותך שגבראת יהודי ושלא עשני גוי כגויי הארצות, השמחה והאמונה הזאת, יפתח לך כל צגורי השפע והפרנסה.

דע לך שחובות משלמים לאט לאט, כך פוטרים את כל החובות, ולכן אל תכנס בלחץ, והקדוש ברוך הוא ירחיב לך מאה, רק דע לך שהכתבת לפנות זה רק הקדוש ברוך הוא, ולכן תרגיל את עצמך לשפך את נפשך אליו יתברך, ותראה שישועתך קרובה לבוא, ותבקש את אשתך בשמי שלא תצער אותך, ושלא תשפך את דמך וכו', ואז הכל יסתדר על צד הכי טוב, תראה לה את המכתב הזה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ב סִינן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קצ"ב) אֲשֶׁר פָּנִיו, שְׂכָלוֹ וְנִשְׁמָתוֹ נִמְצָאִים בְּחוּף הַסְּפָרִים שְׁלוֹ, וְלִכְּן אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֵל רַבְנוּ ז"ל, הֶעָקֵר תִּתְחִיל לְלַמֵּד אֶת שִׁיחוֹתָיו הַקְּדוּשִׁים שְׁלו, שְׁבַסְפָּרֵי "חֵי-מוֹהֲר"ן" וְ"שִׁיחוֹת-הֲר"ן", כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְנוּ ז"ל (חֵי-מוֹהֲר"ן, סִימָן שֵׁנ"ח) שְׁבַכְּל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שֶׁהִיא מְשִׁיחַ וּמְדַבֵּר עִמָּנוּ יְכוּלִים לְהִיּוֹת עַל יְדֵה אִישׁ כְּשֶׁר, וְאֶפְלוּ צְדִיק גָּמוּר כָּל יְמֵי חַיָּיו כְּמוֹ שְׂאֲנֵי רוּצָה (אֲזוּי וְיֵא אִיף מִיִּין אִיִּין גּוּטְעַר אִיד) אִם יִרְצֶה לִילֵךְ עִמָּה לְקַיֵּם כְּפִי שִׁיחָתוֹ הַקְּדוּשָׁה, וְנִגַּם אֶפְלוּ עַכְשָׁו כְּשֶׁלוּמְדִין דְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים יֵשׁ לָהֶם גַּם בֶּן כַּח גְּדוּל לְעוֹרֵר לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְזִכּוֹת לְדַרְכֵי הַשֵּׁם בְּאַמְת, לְמֵי שִׁישִׁים לְבוֹ הֵיטֵב לְדְבָרָיו וּלְשִׁיחוֹתָיו הַקְּדוּשִׁים הַנֶּאֱמָרִים בְּסִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים, כִּי כָּל שִׁיחָה שְׁלוֹ הִיא הַתְּעוֹרְרוֹת נִפְלָא וְנוֹרָא מְאֹד וְדָרָךְ יִשְׂרָה וְנִכְוֵנָה מְאֹד לְעַבּוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְכָל אַחַד לְפִי מְדַרְגָתוֹ יִהְיֶה בְּאִיזָה מְדַרְגָה שִׁיחָה. אֶפְלוּ מֵי שֶׁהוּא בְּמְדַרְגָה עֲלִיוֹנָה מְאֹד יְכוּל לְקַבֵּל דָּרָךְ יִשְׂרָה וְעִצּוֹת נִפְלָאוֹת מְכַל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שְׁלוֹ. וְכֵן לְהַפְךָ מֵי שֶׁהוּא בְּתַכְלִית מְדַרְגָה הַתַּחְתּוֹנָה חַס וְשְׁלוֹם בְּאִיזָה מְקוֹם שָׂרָק לֹא יִהְיֶה, יְכוּל לְקַבֵּל דָּרָךְ יִשְׂרָה וְעִצּוֹת נִכּוֹנוֹת מְכַל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שְׁלוֹ לְמַלְט נִפְשׁוֹ מִנֵּי שַׁחַת, וְלָשׁוּב אֵל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּאַמְת אִם יֵשִׁים לְבוֹ לְדְבָרָיו הֵיטֵב, וְיִקְיֵם אוֹתָם בְּאַמְת וּבְתַמִּימוֹת בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת, אֲשֶׁרֵי מֵי שִׁיאַחְזוּ בְּהֵם, וְלִכְּן הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן לְכָל מְקַרֵּב חֲדָשׁ שְׁמֵתִקְרַב אֵל רַבְנוּ ז"ל, שִׁימִיד בְּשֵׁתֵי הַסְּפָרִים הָאֵלוּ עַד שִׁיחָה שְׁגוּר עַל פִּיו, וְיִשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְקַיֵּם כָּל שִׁיחָה וְשִׁיחָה, וּבְזֶה יִהְיֶה מְקַרֵּב אֵל רַבְנוּ ז"ל, וְהֶעָקֵר הוּא רַק שְׁמָחָה לְשִׁמְחָה כָּל הַיּוֹם וּלְרַבּוֹת הַלֵּילָה בְּנִקְדַת יְהוּדוֹת שְׁלֹא עֲשָׂנִי גוֹי, אֲשֶׁר הַשְׁמָחָה הַזֶּה עוֹלָה עַל כָּל הַשְׁמָחוֹת, וְכֵן לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֵל רַעְהוּ וְהִבֵּן אֵל אָבִיו, שְׁאֵלוּ שְׁתֵּי הַיְסוּדוֹת בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב לְהִיּוֹת תַּמִּיד בְּשְׁמָחָה, וְכֵן לְדַבֵּר תַּמִּיד אֵל

הקדוש ברוך הוא בתמימות ובפשיטות בלי שום חכמות כלל, ועל ידי זה יצליח את דרכו, ובכל אשר יפנה ישכיל ויצליח.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקטו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שלח, כ"ב סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר ויזרח

לנכון קבלתי את מכתבך.

האמת אגיד אני לא מכיר אותך אישית, כי תהלה לאל, באים כל כך הרבה אנשים וכו', ואני אף פעם לא שואל את בני אדם שמותיהם, ולכן אישית אני לא מכיר אותך, אבל פלא על גבי פלא מה שאתה כל כך דואג על הכבוד שלך וכו', ידוע שרבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ע"ב) שעקר הגדלה שמקבלים מהצדיק הוא שפלות, שאדם יהיה מכיר את מקומו, ורבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ע"ט) שיש בני אדם שעושים מעשה זמרי ומבקשים שכר כפנחס, ועליהם נאמר: (שמות ט"ז כ"ט) "שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקומו", שאדם צריך לשבת תחתיו, על כל פנים שלא יצא ממקומו, וכן אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ס"ז) כשמתקרבים אל הצדיק האמת, הוא פותח את העינים, והעקר להסתכל על עצמו איך הוא מחזיק וכו', ואיך תקן את הד' יסודות שלו שמשם נובע כל התאוות רעות וכו', ולכן כל כך כואב לי שאתה בעצמך יודע מצבך וכו', ואף על פי כן אתה לא מתביש לכתב שפגעו בכבודך וכו', כנראה מרב פגמי הברית שלך, נשתבש דעתך וכו', כמאמר ז"ל (סוטה ג) אין אדם עובר עברה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ז') ככל

שְׁאֲדָם חָטָא כְּמוֹ כֵּן נִכְנָס בּוֹ יוֹתֵר רוּחַ שְׁטוּת וְכוּ', אִיךְ אֵתָהּ לֹא מִתְבַּיֵּשׁ לְדַבֵּר מִכְבוֹד וְכוּ', בְּשִׁעָה שֶׁהַקְּלֹפּוֹת וְהַמְשַׁחִיתִים מְסַבְּבִים אוֹתָךְ? וְתִכְנִיֵּס בְּעֶצְמְךָ מַה שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (בְּרִכּוֹת ו.) תִּנְיָא אַבָּא בְּנִימִין אוֹמֵר אֶלְמְלִי נִתְנָה רְשׁוּת לְעֵין לְרָאוֹת אֵין כָּל בְּרִיָּה יְכוּלָה לְעַמּוֹד מִפְּנֵי הַמְזִיקִין, אָמַר אַבְיֵי אֵינְהוּ נְפִישֵׁי מִיֵּן וְקִימֵי עָלֵן כִּי כִּסְלָא לְאוּגִיָּא אָמַר רַב הוּנָא כָּל חַד וְחַד מִיֵּן אֶלְפָּא מִשְׁמַאלִיָּה וְרַבְבְּתָא מִמִּינִיָּה; אָדָם שֶׁחָטָא בַּחָטָא שֶׁל הוֹצָאת זָרַע לְבִטְלָה, הוּא בְּרָא קְלֹפּוֹת וּמְשַׁחִיתִים לְאֶלְפִים וְלְרַבְבּוֹת שֶׁמְסַבְּבִים אוֹתוֹ לְיִמִּין וְלִשְׂמָאל וְכוּ' וְכוּ', וְאֵין הָעֵין שֶׁל הָאָדָם רוֹאֶה אוֹתָן וְכוּ', וּפְהֵּי הוּא מְחַפֵּשׁ כְּבוֹד, שֵׁם וּפְרָסוּם וְכוּ' וְכוּ', הָאֵם זֶה לֹא מְצַחֵיק? הָאֵם זֶה לֹא כּוֹאֵב? וְלָכֵן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקִים חוֹלְקִים עַל הָאָדָם, כְּדֵי שְׁלֹא יִהְיֶין לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׁ כְּבוֹד, כִּי עַל יְדֵי מַחְלַקַּת שׁוֹכְרִים אוֹתוֹ שְׁלֹא יִהְיֶה לוֹ שׁוּם הָרִי אֲמִינָא לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ כְּבוֹד, וּמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנֵי ז"ל (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת נְאוּף, סִימָן כ"ו) עַל יְדֵי הוֹצָאת זָרַע לְבִטְלָה בּוֹרָא קְלֹפּוֹת הַמִּתְלַבְּשִׁים בְּבִנְיָ אָדָם מִתְנַגְדִּים וְחוֹלְקִים עָלָיו וְעוֹשִׂים לוֹ יְסוּרִים, וְלָכֵן כָּל מִי שִׁיּוֹדַע בְּנַפְשׁוֹ שֶׁחָטָא וּפְגָם בְּפָגַם הַבְּרִית הוֹצָאת זָרַע לְבִטְלָה, רָאוּי לוֹ לְשַׂמַּח מְאֹד עַל הַבְּזִיוֹנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים שֶׁסוּבַל מְאֹלוֹ הִרְשָׁעִים הַמִּתְנַגְדִּים הָאֲרוּרִים וְכוּ' וְכוּ', כִּי בּוֹדָאֵי הַכָּל לְטוֹבָתוֹ, כִּי בְּזֵה שֶׁחוֹלְקִים עָלָיו וּמְכַפִּישִׁים אֵת שְׁמוֹ וּמְדַבְּרִים עָלָיו כָּל דְּבַר אָסוּר וְכוּ' וְכוּ', וּמְצִיאִים עָלָיו דְּבָרִים שְׁלֹא מִינִיָּה וְלֹא מְקַצְתִּיָּהּ וְכוּ', בְּזֵה שׁוֹרֵף אֵת כָּל הַקְּלֹפּוֹת וְהַמְשַׁחִיתִים שֶׁבְּרָא מִחַמַּת חָטָא הוֹצָאת זָרַע לְבִטְלָה, אֶקְוֶה שֶׁתִּכְנִיֵּס אֵת הַדְּבָרִים הָאֵלוֹ בַּתּוֹף לְבָךְ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

אֲנִי לֹא רוֹצֵה לְפַגֵּעַ בָּךְ, אֲכַל הַיִּיתִי מְכַרְחַח לְכַתֵּב לָךְ אֵת כָּל זֶה, כִּי הָאֲרַכְתָּ לִי בְּאֲרִיכוֹת גְּדוֹל אִיךְ שְׁאֵתָהּ סוּבַל מְזֵה שְׁלֹא מְכַבְּדִים אוֹתָךְ, וְלֹא נוֹתְנִים לָךְ אֵת הַכְּבוֹד הָרָאוּי לָךְ וְכוּ' וְכוּ', וְלָכֵן רָאֵה לְהִתְקַרֵּב יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶל רַבְּנֵי ז"ל, וְיִתְבַטֵּל הַיְשׁוּת וְהַגְּאוּהַּ הַמְּגַנָּה שֶׁלָּךְ וְכוּ', וְאִז דִּיקָא תִּתְחִיל לְחַיּוֹת חַיִּים טוֹבִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתקטז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שלח, כ"ב סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

פלא על גבי פלא שאתה שואל שאלה כזו, כי בפרוש מובא בזהר (וי"א קה) בשעתא דקדשא בריך הוא רחמים ליה לבר נש משדר ליה דורונא ומאן איהו מסכנא בגין דיזכי ביה וכיין דזכי ביה איהו אמשיך עליה חד חוטא דחסד דאתמשך מסטר ימינא ופריש ארישיה ורשים ליה בגין דכד ייתי דינא לעלמא ההוא מחבלא יזדהר ביה וזקיף עינוי וחמא לההוא רשימו וכדין אסתלק מניה ואזדהר ביה בגני כף אקדים ליה קדשא בריך הוא במה דיזכי; [בשעה שהקדוש ברוך הוא אוהב את האדם, הוא שולח לו מתנה עני, כדי שיוזכה בו, וכיין שזוכה בו, מושך עליו חוט של חסד מצד הימין, ופורש את זה על ראשו, כדי כשיהיה דינים בעולם, המחבל שרוצה לחבל וכו', ישמר ממנו, כיין שיראה אותו ויראה את החוט של חסד שנופרש על ראשו, יסתלק ממנו המשחית, וישמר את עצמו ממנו, ובשביל זה הקדוש ברוך הוא מקדים ושולח לאדם מתנה עני, כדי שיוזכה בו]. ולכן פלא על גבי פלא, הקדוש ברוך הוא שולח לך מתנה עני לזכות בו, ואתה שואל האם אתה צריך לפתח את הדלת לכל עני? מי אומר שאתה צריך לתת סכום גדול שאין לך, תן אפלו שקל אחד אבל תפיס אותו, ותגיד לו את האמת שאין לך, ואם היה לך היית נותן לו את כל הכסף, כי עקר שלמות הצדקה, אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא ט): כל הנותן פרוטה לעני מתברך בשש ברכות והמפיסו בדברים מתברך באחד עשרה ברכות, כי עקר שלמות הצדקה לפי אהבה, ואפלו שנותן לו סכום פשוט שלכל הפחות יהיה בפיוס, שזה דבר גדול מאד, וכדאי לתת אפלו פחות מזה אם אין לו וכו', אבל העקר שיהיה בפיוס, ולדבר על לב העני לחזקו, לאמצו ולעודדו וכו', וזכר גם זכר מה שאמרו חכמינו הקדושים (ויקרא רבה, פרשה ל"ה, סימן ט') העני הזה עומד על פתחו והקדוש ברוך הוא עומד על ימינו, דכתיב: (תהלים ק"ט) "כי יעמד לימין אביון" - אם נתת לו דע מי שעומד על ימינו ונותן לך שכרך ואם לא נתת לו

דַּע מִי שְׁעוֹמֵד עַל יְמֵינוּ פּוֹרֵעַ מִמֶּךָ, דְּכַתִּיב: (שם) "לְהוֹשִׁיעַ מִשְׁפָּטֵי נַפְשׁוֹ"; וְלִכְן פֶּלֶא עַל גְּבֵי פֶלֶא שְׁאֵתָהּ שׁוֹאֵל אוֹתִי שְׁאֵלָה כְּזוֹ, אֵתָהּ צָרִיךְ לְרַקֵּד מְרַב שְׂמֻחָה שְׂבָאִים לְדַפֵּק עַל דְּלִתָּךְ כֹּל יוֹם כְּמָה עֲנִיִּים, אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶיךָ חֲלָקֶךָ שְׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹהֵב אוֹתְךָ וְשׁוֹלַח לְךָ עֲנִיִּים לְזִכּוֹת בְּהֵם, תֵּן לְכֹלֶם אֶפְלוֹ קֶצֶת דְּקֶצֶת, אֲבָל הַכֹּל בְּסִכּוֹר פָּנִים יָפוֹת, וְתַצִּיעַ לָהֶם שְׂתִיָּה, וּבִזְזָה תַחֲיָה אוֹתָם מִמֶּשׁ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (תְּנַחֲוּמָא, מִשְׁפָּטִים) אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נַפְשׁוֹ שֶׁל עֲנִי הֵיטָה מִפְּרֻכְסָת לְצִאת מִן הָרָעַב וְנִתְּתָ לּוֹ פְּרֻנְסָה וְהַחֲיִיתָ אוֹתוֹ חַיִּיךָ שְׁאֲנִי מַחֲזִיר לְךָ נֶפֶשׁ תַּחַת נֶפֶשׁ לְמַחֵר בְּנֶךָ אוֹ בִתְּךָ בְּאֵין לִידֵי חֲלִי וְלִידֵי מִיתָה וְאֲזַכֵּר אֲנִי לָהֶם אֵת הַמְצֻוָּה שְׁעֲשִׂיתָ עִם הָעֲנִי וּמַצִּיל אֲנִי אוֹתָם מִן הַמִּיתָה הַזֵּה: (מִשְׁלֵי י"ט) "וּגְמְלוֹ יִשְׁלַם לּוֹ", שְׁאֲנִי מְשַׁלֵּם לְךָ נֶפֶשׁ תַּחַת נֶפֶשׁ; הַלּוֹאִי שְׂתַחֲדִיר אֵת הַדְּבוּרִים הָאֵלוֹ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, כִּי רַק בְּזִכּוֹת הַצְּדָקָה נִגְאָל, כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב: (יִשְׁעִיָּה א' כ"ז) "צִיּוֹן בְּמִשְׁפָּט תִּפְדֶּה וְשִׁבְיָהּ בַּצְּדָקָה", וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (מְדָרַשׁ זוֹטָא, שִׁיר הַשִּׁירִים א') הַדּוֹרוֹן שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא צְדָקָה, שְׂפָן הוּא אוֹמֵר: (מִשְׁלֵי כ"א ג') "צְדָקָה וּמִשְׁפָּט נִבְחָר לַהֲוִי"ָּה מִזִּבְחָ", כֵּן הַנּוֹתֵן צְדָקָה אֶפְלוֹ הֵיטָה בִּידוֹ עֲבָרָה וְנִחַתָּם דִּינוֹ לְאָבֵד וְנִתְּנָה רְשׁוּת לְמַלְאָךְ הַמְּמַנֶּה עַל הַפְּרָעָנוֹת לִילְךָ וּיִפְרַע מִמֶּנּוּ אֵינוֹ יָכוֹל, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר לּוֹ (מִשְׁלֵי י"ב) "וּצְדָקָה תַצִּיל מִמּוֹת", וְיִכּוֹל לְהֵיוֹת מְקַבֵּל פָּנֵי שְׂכִינָה בְּכֹל יוֹם, שְׁנֵאָמַר: (תְּהִלִּים פ"ט ט"ו) "חֶסֶד וְאַמֶּת יִקְדְּמוּ פָּנֶיךָ", וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר לְמַלְאָךְ שֶׁל פְּרָעָנוֹת אַל תִּגַּע בּוֹ, מְצַאֲתִי לוֹ זִכּוֹת לְמַחֵל עַל כָּל עֲוֹנוֹתַיִו.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתקוזה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שלח, כ"ב סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת שכל תפלה, כל תחנה, כל בקשה שבר ישראל מתפלל ומתחנן ומבקש ממנו יתברך, נשמע ונתקבל, ומה שעדין לא רואים ישועה? זה בא אשר מרב עוונות עשו מחצה בינו לבין המקום ברוך הוא, כמו שכתוב: (ישעיה נ"ט ב') "כי אם עונתיכם היו מבדלים בינכם לבין אלהיכם וחטאותיכם הסתירו פנים מכם משמוע", ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ב') כשאדם מתפלל הרבה אל הקדוש ברוך הוא, לבסוף מתהפך מדת הדין למדת הרחמים, ורואה ישועות, ולכן תתאזרי במדת הסבלנות, ואל תפסיקי להתפלל, כי ככל שתתפללי יותר, לבסוף יהיה לך ישועות יותר גדולות ממה שאי פעם חלמת, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (דברים רבה, פרשה ב', סימן י"ז) על הפסוק: (דברים ד' ז') "כי מי גוי גדול אשר לו אלקים קרבים אליו כהווי"ה אלקינו בכל קראנו אליו", מהו "בכל קראנו אליו"? אמרו רבנן יש תפלה שנענית לארבעים יום, ממי את למד? ממשא, דכתיב: (דברים י"ח) "ואתנפל לפני הוי"ה ארבעים יום וגו', ויש תפלה שנענית לכ' יום, ממי את למד? מדניאל דכתיב: (דניאל י') "לחם חמדות לא אכלתי... עד מלאת שלשת שבועים ימים" ואחר כך אמר הוי"ה שמעה הוי"ה סלחה וגו', ויש תפלה שנענית לשלשה ימים, ממי את למד? מיונה, דכתיב: (יונה ב') "ויהי יונה במעי הדג" וגו' ואחר כך "ויתפלל יונה אל הוי"ה אלהיו ממעי הדגה", ויש תפלה שנענית ליום אחד, ממי את למד? מאלהו, דכתיב: (מלכים א' י"ח) "ויגש אליהו הנביא ויאמר" וגו', ויש תפלה שנענית לעונה, ממי את למד? מדוד, דכתיב: (תהלים ס"ט) "ואני תפלתי לך הוי"ה עת רצון", ויש תפלה שעד שלא תפלל אותה מפיו הקדוש ברוך הוא יענה, שנאמר: (ישעיה ס"ה) "ויהיה טרם יקראו ואני אענה", ולכן את צריכה מאד מאד לשמח שזכית להתקרב אל רבנו ז"ל, והעולה על הכל שאת מציתת אותו שאת עוסקת בתפלה והתבודדות, אשר אין למעלה מזה, כמו שגלה לנו (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ה) ההתבודדות

הוא מעלה עליונה וגדולה מן הכל. דהיינו לקבע לו על כל פנים שעה או יותר להתבודד לבדו באיזה חדר או בשדה, ולפרש שיחתו בינו לבין קונו בטענות ואמתלאות בדברי חזן ורצוי ופיזס, לבקש ולהתחנן מלפניו יתברך, שיקרבו אליו לעבודתו באמת. ותפלה ושיחה זו יהיה בלשון שמדברים בו וכו', ואת כל אשר עם לבבו ישיח ויספר לפניו יתברך, הן חרטה ותשובה על העברה, והן בקשת תחנונים לזכות להתקרב אליו יתברך מהיום ולהלאה באמת, וכיוצא בזה כל חד לפום דרגיה. ויזהר מאד להרגיל עצמו להתמיד בזה מדי יום ביומו וכו', והנהגה זו היא גדולה במעלה מאד מאד, והוא דרך ועצה טובה מאד להתקרב אליו יתברך, פי זאת היא עצה פלילית, שכולל הכל. כי על כל מה שייחסר לו בעבודת השם, או אם הוא רחוק לגמרי מכל וכל מעבודתו יתברך שמו, על הכל יפרש שיחתו ויבקש ממנו יתברך, ואפלו אם לפעמים נסתתמין דבריו, ואינו יכול לפתח פיו לדבר לפניו יתברך כלל, אף על פי כן זה בעצמו טוב מאד. דהיינו ההכנה שהוא מוכן ועומד לפניו יתברך, וחספץ ומשתוקק לדבר, אף שאינו יכול, זה בעצמו גם כן טוב מאד, וגם יוכל לעשות לו שיחה ותפלה מזה בעצמו. ועל זה בעצמו יצחק ויתחנן לפניו יתברך, שנתרחק כל כך, עד שאינו יכול אפלו לדבר. ויבקש מאתו יתברך רחמים ותחנונים, שיחמל עליו ויפתח פיו, שיוכל לפרש שיחתו לפניו וכו', עין שם, הרי שלף לפניך מעלת השיחה בינו לבין קונו, ולכן תמשיכי בעבודה הקדושה הזו, ולבסוף תראי נסים גדולים שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא, רק אל תתיאשי, וכך אמרו חכמינו הקדושים: (ברכות י) אפלו חרב חדה מנחת על צנארו של אדם אל ימנע עצמו מן הרחמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקיה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שלח, כ"ג סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

כל כך חבל שאתה לא מקפיד ללמד בכל יום את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, ותהלה לאל, יש בקהלתינו הקדושה כבר שש שעורים בדף היומי במשך היום, ולכן אשרי מי שזוכה להתחבר אל איזה שיעור, ובאיזה שעה שנוח לו, וזכר גם זכר אשר דף גמרא ליום, זה יביא לך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, ושמירה מכל דבר רע, כי ג'מ'ר'א' הם ראשי תבות של הד' מלאכים השומרים את האדם ג'בריאל, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריאל, ואם אתה לא יכול להתחבר בדיוק לאחת מהשעורים, עם כל זאת תראה ללמד לבד אפלו בגרסא שזה גם כן דבר גדול מאד, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם ליגרים איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, ואל יקל בעיניך למוד דף גמרא, כי זה יביא לך הצלחה בהיום, כי אין לתאר ואין לשער את המעלה הנוראה הזו של למוד דף גמרא ביום, והרב הקדוש רבי שלמה מזוויהל זי"ע אמר כשאדם אינו לומד כל יום דף גמרא, הפנים שלו נעשה צורה של חיה ובהמה, וכו', ולכן אשרי מי שזוכה לחטף בכל יום דף גמרא, שזה מזכך את האדם, וכל זמן שאדם חזק ללמוד בכל יום דף גמרא, זה ישמר אותו מכל רע, וחכמינו הקדושים אמרו (סנהדרין כה.) "במחשכים הושיבני עולם" - אמר רבי ירמיה זה תלמודה של בבלי; ולכאורה איך יכולים לומר על תלמוד בבלי את הלשון הזה שהושיבני בחשך כמתי עולם? אלא הפרוש הוא אחרת, דיקא מחמת שאנחנו נמצאים בגלות מר מאד שחשך לנו ולא אור, והושיבו אותנו במחשכים, ואנחנו נדמים בגלות כמו מת, מה יכול להחיותינו? על זה אמר רבי ירמיה: זה תלמודה של בבלי, הינו ללמד הרבה תלמוד בבלי, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן חלק א', סימן רד) שהקלפה המחטאת את העולם בכל מיני לכלוך נקראת ליליית, שעולה כמספר תלמו"ד ועל ידי למוד תלמוד מבטלים אותה לגמרי, והשם של הקלפה נקראת על שם יללה שאדם מילל מרב צער ומרירות שעובר עליו, ומאבד לו את הרצון לשוב אליו יתברך, וכן נקרא על שם לילה,

שָׂאז הוּא זְמַן חֶשֶׁק, וְעַל יְדֵי לְמוּד תְּלֻמוּד מְאִיר לוֹ הַלֵּילָה בְּסוּד (תְּהִלִּים קל"ט)
 "וְלֵילָה כְּיוֹם יָאִיר", וְלָכֵן אֲשָׁרֵי מִי שְׁלוּמֵד תְּמִיד גְּמָרָא שֶׁהִיא תְּלֻמוּד, שְׁעַל
 יְדֵי זֶה יָאִיר לוֹ אֶפְלוּ בְּגֻלוֹתוֹ הֵמָּה, וַיֵּאִיר עָלָיו מֶלֶךְ הַכְּבוֹד אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ.

מָה אָמַר לָךְ! יֵשׁ לִי מִצְלָמוֹת בְּמַעְגָּל סָגוּר שְׂאֲנִי רוֹאֶה בְּדִיוֹק מֵה קוֹרָה
 בְּקַהֲלֵתֵינוּ, הֵן הַשְּׁעוּרִים הַנְּלֻמְדִים בְּכָל יוֹם, וּמִי נִמְצָא בְּהַכּוֹלָלִים, וְהֵן בְּכַתִּי
 כְּנִסְיוֹת מִי בָּא לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם בְּמַגִּין, וְהֵן בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל וְכוּ' וְכוּ', מִמָּשׁ
 נַחַת לְרֵאוֹת אֵיךְ שְׁמַמְדָּבָר שְׁמֵם מְקוּם שֶׁהַעֲבִירוֹ עַל הַדַּת וְכוּ', וְגַם הַיּוֹם
 נִמְצָא הַסֵּמָךְ מ"ם יִמַח שְׁמוֹ שֶׁבְּכָל מִינֵי תְּרַגְּלִים הוּא רוֹצֵה רַק לְעַקֵּר אוֹתָנוּ
 מִפֶּה בְּכָל מִינֵי מְסִירוֹת שֶׁהוּא מוֹסֵר אוֹתָנוּ תַּחַת הַשְּׁטַח וְכוּ', כְּאֵלוֹ זֶה לֹא
 מִמְּנוּ וְכוּ', וְאֵף עַל פִּי כֵּן אֲנַחְנוּ לֹא מִתְּפַעֲלִים מֵהַשְּׂמָא הַזֶּה, אֲלֵא מִחֻנְכִים אֶת
 יְלָדֵינוּ עַל טְהַרְת הַקֶּדֶשׁ, וְכֵן יֵשׁ מִנִּינִים מוֹתִיקִין עַד חֲצוֹת לַיְלָה, וַיֵּשׁ שְׁעוּרִים
 לְמִשְׁךְ כָּל הַיּוֹם, וְהַעוֹלָה עַל הַכָּל הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם, זֶה חֲדוּשׁ
 שְׁבַחֲדוּשִׁים, שְׁיֻכּוֹלִים לְאַכֵּל מִתְּפַלַּת וְתִיקִין עַד הָעֶרֶב, דְּבָר כְּזֶה כְּמַעַט שְׂאִין
 בְּנִמְצָא בְּשׁוּם קְהֵלָה בְּעוֹלָם, וְזֶה כָּל הַחֲצִיּוֹת שְׁלֵי שְׂאֲנִי רוֹאֶה שְׂאֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
 הַיְקָרִים נִהְנִים בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, יַעֲזוּר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמִּיד תַּעֲמֵד
 לְעִזְרוֹתֵי בְּמָה שְׂאֵתָה רַק יְכוֹל, וּבַפֶּרֶט עַכְשׁוֹ שְׂאֲנִי מְשַׁפֵּץ אֶת הָאוּלָם לְרוּחַת
 אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים בְּעוֹלָם לְעִזּוֹר לִי
 לְהַגְדִּיל וְלְהַרְחִיב אֶת פְּעֻלַּת קְהֵלֵתֵנוּ שֶׁיְהִיָּה טוֹב לְכָלֵם.

זָכַר גַּם זְכוֹר שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זְרָה יט:) אֵין טוֹב אֲלֵא
 תּוֹרָה, שְׁנֵאָמַר: (מְשַׁלֵּי ד' ב') "כִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרַתִי אֶל תַּעֲזוּבוּ"; וְעַקֵּר
 הַצְּלַחַת קְהֵלֵתֵנוּ הוּא רַק שְׁבִנּוּיָה עַל תּוֹרָה, עֲבוּדָה וּגְמִילוֹת חֻסְדִים, שְׁזֶה
 הַשְּׁלֵשׁ עֲמוּדִים שְׁעֵלֶיהָ עוֹמֵד הָעוֹלָם, וְלָכֵן רְאוּי לָךְ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם
 חֻלְקֶךָ שְׂאֵתָה נִמְצָא בְּקַהֲלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ חֲמֻמָּה שְׁלֵ אֲמוּנָה, וְתַשְׁתַּדֵּל שְׂאֵחֵר
 כָּל תְּפִלָּה וְתַפְלָה מֵהַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁיִלְכוּ אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּרַקוּד, וְלְשַׁמַּח עַל
 נַעַם חֻלְקָנוּ, וְכִבֵּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קע"ז) שְׂרְאוּי לָכֶם לְשַׁמַּח
 בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. וְאֵף עַל פִּי שְׂאִין אֲתֵם יוֹדְעִים מִגְּדֻלַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ רְאוּי לָכֶם
 לְסַמְךָ עָלָי. כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ מִגְּדֻלַּתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַזְכִּיר אֲזוֹ הַפְּסוּק: (תְּהִלִּים קל"ה ה')
 "כִּי אֲנִי יוֹדְעִתִּי כִּי גְדוֹל הוֹי"ה" וְגו', גַּם רְאוּי לָכֶם לְשַׁמַּח בִּי, מֵה שְׁזַכִּיתֶם

שִׁיחִיָּה לְכֶם רַבִּי כְּזֶה. גַּם חִזַּק אֶת אֶחָד שִׁשְׁמַח אֶת עַצְמוֹ אֶפְלוּ בְּעַסְקֵי חַל. וְאָמַר לוֹ בּוֹדְאֵי כֵן הוּא, שֶׁבְּתַחֲלָה צְרִיכִין לְשַׁמַּח עַצְמוֹ בְּמַלֵּי דְעֵלְמָא בְּכָל מַה שִׁיכּוֹלִין, וְאַחַר כֵּךְ בְּאִין לְשַׁמְחָה אַמְתִּית.

צא מהקטנות המוחזין שלך וכו', ושלא יהיה לך שום חלישות הידעת וכו', כי תהלה לאל, אתה מלא מצוות כרמון, כמאמרם ז"ל (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ה') "תני בשם רבי מאיר: אין לך אחד מישראל, שאינו עושה מאה מצוות בכל יום: קורא את שמע ומברך לפניו ולאחריה, ואוכל את פתו ומברך לפניו ולאחריה, ומתפלל שלש פעמים של שמונה עשרה, וחוזר ועושה שאר מצוות ומברך עליהן. וכן היה רבי מאיר אומר: אין לך אדם בישראל, שאין המצוות מקיפות אותו: תפלין בראשו, ותפלין בזרועו, ומזוזה בפתחו, מילה בבשרו, ארבע ציציות בטליתו מקיפין אותו. הוא שדוד אמר: (תהלים קי"ט) "שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך". וכן הוא אומר: (תהלים ל"ד) "חנה מלאך הוי"ה סביב ליראיו ויחלצם"; אשרי מי ששש ושמח כל היום, ואשרי ואשרי מי שמשמח גם את הזולת, אשר זה מדרגה הכי גדולה, כי אין עוד דבר כל כך חשוב בשמים כמו מי שמשמח את אחרים, כי יש כל כך הרבה אנשים שעובר עליהם צרות ויסורים, מרירות ומכאובים וכו' וכו', וכשבא בר ישראל עם פנים שמחות ועליונות, הוא פשוט מחיה אותם, ואמר רבנו ז"ל להחיות יהודי זה לא דבר פשוט, אשרי מי שיאחז בזה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ג סִינּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

את לא יכולה לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי שאני רואה איך שהבית התבשיל - אהל אברהם מתפקד, ותהלה לאל, זה מחיה את אנשי שלומנו היקרים, ונשותיהם וילדיהם, זה כל חייתי, ואני חי רק בזכות זה, כעין שאמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא יא.) תניא אמרו על בנימין הצדיק שהיה ממנה על קפה של צדקה פעם אחת באתה אשה לפניו בשני בצרת, אמרה לו: רבי, פרנסני, אמר לה העבודה שאין בקפה של צדקה כלום, אמרה לו: רבי, אם אין אתה מפרנסני - הרי אשה ושבעה בניה מתים, עמד ופרנסה משלו, לימים חלה ונטה למות, אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא, רבוננו של עולם, אתה אמרת כל המקיים נפש אחת מישראל כאלו קים עולם מלא, ובנימין הצדיק שהחיה אשה ושבעה בניה ימות בשנים מועטות הללו? מיד קרעו לו גזר דינו, תנא הוסיפו לו עשרים ושתיים שנה על שנותיו; ואני בטוח שרק בזכות זה האריכו לי את החיים, ולכן אני מאד מודה לך על התפלות שאת מתפללת עלי, ורק בזכות זה אני חי, ולכן תמשיכי להתפלל עלי כי עדין אני זקוק לרחמי שמים מרבים.

העקר מה שאני מבקש אותך שאל תפנסי בלחץ משום דבר, רק לקחת את החיים בקלות מאד וכו', לא פדאי לקחת כל דבר ללב וכו', את רואה מה שקרה לי וכו', ולכן צריכים להתחזק ביתר שאת ביתר עז ולא להשבר משום דבר, כי החיים כל כך קצרים שלא פדאי בכלל להתבלבל וכו', ואף שכואב הרבה דברים וכו', עם כל זאת לא פדאי לבזבז את הבריאות וכו', ואני יכול להגיד את זה כי עברתי את זה וכו', ולכן אני מיעץ את אחרים שלא יקחו יותר אל הלב, ואף שכואב מאד מאד כמו שכואב לי זה עשרים וחמש שנה שהסמ"ך מ"ם הרשע רודף אותנו בכל מיני רדיפות וכו', והכל בתחכום כזה וכו', שלא ירגישו שזה הוא וכו', כמו שרגיל לומר "אני לא משאיר עקבות" וכו', בודאי זה כואב שאחד שהיה צריך לדאג שיהיה פה יהדות, הוא לוחם נגד היהדות וכו', שזה מה שפוצץ לי את הלב וכו', עם כל זאת

היום אני רואה שעלינו רק לעשות ולהגביר חיל ביהדות, ובשביל זה פתחתי את החנות "ברסלב סנטר", שנוכל תכף ומיד לקנות ציציית, תפלין מזוזות וכו' וכו', וכל מה שיהודי צריך, אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו שאנחנו נמצאים בקהלה קדושה כזו חממה של אמונה, ואין מלים בפי יהודות ולשבח את הנשים שעוזרות ליולדות וכו', ממש בצורה כזו שלא רואים בשום מקום בעולם, כל יולדת מקבלת שבוע אכל בשפע, וסלסלה עם כל טוב ששיך ליולדת וכו', זה חסד מאד מאד גדולה, ורק בזכות החסדים האלו שנעשים בקהלתנו, נזכה להגאל, כי אצלו יתברך חביב חסד, כמאמרם ז"ל (ילקוט הושע, רמז תקכ"ב) אמר הקדוש ברוך הוא: חביב עלי חסד שאתם גומלים זה לזה יותר מכל הזבח שזבח שלמה לפני אלה עולות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שלח, כ"ג סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

אין מלים בפי יהודות לך על המסירות נפש שאת מוסרת את נפשך עבור "פרויקט אולם בית התבשיל - אהל אברהם", הזכות הזה עולה על כל הזכיות, כי סוף כל סוף זה פתוח כבר מותיקין שאנשי שלומנו אוכלים ארוחת בקר, ואחר כך בצעהרים יש מרק חם, ובערב כמעט כל הקהלה אנשים, נשים וטף באים לאכול ארוחת ערב, אשר אין עוד צדקה יותר חשובה מזו, כמאמרם ז"ל (בבא בתרא ט) אין בודקין למזונות, הינו בכל דבר יכולים לרמאות בני אדם וכו', אבל אם בא אחד והוא רעב וצמא, שמה הוא לא יכול לרמאות אותך, כי מי שבאמת רעב או צמא הוא יאכל וישתה, ומי שלא רעב וצמא הוא לא יאכל ולא ישתה, ולכן אין צדקה יותר גדולה מלתת לאכל לרעבים

וּצְמָאִים, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְשִׁיכִי בְּעִבּוּדַת הַקֹּדֶשׁ הַזֶּה לְהִתְרַם בְּנֵי אָדָם, כְּדֵי שֶׁיִּהְיֶה לָנוּ אֶת הָאוֹלָם לְעֲשׂוֹת שָׁמָּה שְׂמֵחוֹת לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שָׂרְבָם כְּכֹלֵם עֲנִיִּים וְאִין לָהֶם אֶת הָאִפְשָׁרוֹת לְעֲשׂוֹת אֶת הַשְּׂמֵחוֹת שֶׁלָּהֶם בְּמִקּוֹמוֹת יְקָרְתִּים, אֲנִי רוֹצֵה לְעֲשׂוֹת פֶּה אוֹלָם מִשְׁהוּ נִפְלֵא, וְלָכֵן תִּמְשִׁיכִי לְעֹזֵר לִי לְגַיֵּס כְּסָפִים עֲבוּר "פְּרוּיֶקט אוֹלָם בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֶהֱלֵ אֲבָרְהָם".

רַק תִּתְחַזְּקִי מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה זֶה הַהֲצִלְחָה שֶׁל אָדָם, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמֵחָה, חֶלֶק ב', סִימָן א') מִי שֶׁהוּא שְׂמֵחַ תְּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצַלִּיחַ, וְלָכֵן אִם אֶת רוֹצֵה לְהֲצַלִּיחַ בְּחַיֵּיהֶ, תִּשְׁתַּדְּלִי עִם הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְאִף שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה מְאֹד מְאֹד קָשֶׁה לָךְ לְהַגִּיעַ לְשִׂמְחָה מְרַב הַבְּלִבּוּלִים שֶׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת תִּכְרִיחִי אֶת עֲצֻמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִרְאִי שֶׁיִּהְיֶה לָךְ הַצִּלְחָה בְּהַחַיִּים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ עֲלֶיךָ שֶׁתְּצַלִּיחִי בְּכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתַקְוָא.

בְּעֹזֶרֶת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"ג סִינן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַבַּחּוּר הַיָּקָר ... נְרוּ יְאִיר תְּלִמִּיד "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר"

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוֹל מְאֹד, כִּי אֲצַל רַבֵּנוּ ז"ל הִיָּה דְבָר זֶה יוֹתֵר חָשׁוּב מִהַכֹּל, וְלֹא הִיָּה יְכוֹל לְסַבֵּל עֲזֵי פָנִים, וּבְפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נ') אֲשֶׁר עֲזוֹת הוּא מְדָה רְעָה מְאֹד, וְזֶה בָּא מִפְּגָם הַבְּרִית, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וְהַפְּלָבִים עֲזֵי נֶפֶשׁ לֹא יָדְעוּ שְׂבָעָה", וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (מְדַרְשׁ אֲגָדָה) הַכְּלָבִים עֲזִים שְׂבַחִיּוֹת, וְרוֹאִים אָדָם הוֹלֵךְ לוֹ עַל הָרְחוּב וּבָא מִמּוֹלוֹ כְּלָב הוּא מִתְחִיל לְנַבֵּחַ עָלָיו וְלִקְפֹץ עָלָיו וְכוּ', מַה לָּךְ כְּלָב שֶׁאֲתָה נוֹבַח עָלֶי וְאֲתָה קוֹפֵץ עָלַי, הֲאִם עֲשִׂיתִי לָךְ מִשְׁהוּ? הֲאִם אֲנִי מִכִּיר אוֹתָךְ? כִּף הוּא מִי שֶׁהוּא עֲזוֹת פָּנִים, שֶׁקוֹפֵץ עַל הַזּוּלוֹת, וְלָכֵן

אני מאד מאד מבקש אותך שתתנהג בדרך ארץ גדול מאד, ואם אחד ידבר נגד הישיבה, יהיה מי שיהיה, תירק לו בפנים, כי הוא סתם כלב עזי פנים, תשמר מאד ממנו, כי הוא מסכן, כי הסמ"ך מ"ם לא יכול לסבל את הצלחת הישיבה שלנו.

ראה להתמיד מאד בלמוד תורה הקדושה, כי אין עוד הצלת העולם כמו למוד תורה הקדושה, כמאמרם ז"ל (תנחומא נח) על הפסוק (ירמיה ל"ג) "אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי" אי זה הוא ברית שנוהג ביום ובלילה? זו תלמוד, וכן הוא אומר (שם) "כה אמר הוי"ה אם תפרו את בריתי היום ואת בריתי הלילה... גם בריתי תפר את דוד עבדי וגו', ואומר: (תהלים א') "כי אם בתורת הוי"ה חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה", ואף הקדוש ברוך הוא כרת ברית עם ישראל שלא תשכח תורה שבעל פה מפיהם ומפי זרעם עד סוף כל הדורות, שנאמר: (ישעיה נ"ט) "ואני זאת בריתי אותם אמר הוי"ה רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימושו" וגו' ולא כתיב ממך אלא מפיה ומפי זרעך ומפי זרע זרעך.

תראה למסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') על מאמרם ז"ל (ברכות נד:) מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקרב ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך הַבֶּשֶׁן שיעקר אותו מהיהדות.

העקר ראה ללמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא, מדרש, שהלמודים האלו הם כנגד הד' עולמות, אצילות בריאה יצירה עשיה, ומי שלומד בכל יום את הד' למודים האלו, ממשיך על עצמו הארה גדולה ונפלאה מאד, מקרא: היא בעשיה, משנה: היא ביצירה, גמרא: היא בבריאה, מדרש וזהר: היא באצילות, אשרי מי שלומד בכל יום את הד' למודים האלו לכל הפחות,

וְחָבַל שֶׁתַּחֲסֹר יוֹם אֶחָד מִלְמוּד הָאֲרָבַע לְמוּדִים הָאֵלוּ, כִּי סוּף כָּל סוּף רַק זֶה מֵה שֵׁיִשָּׂאֵר מֵאַתְּנֻנוּ, וְאַפְלוּ שֶׁתִּלְמַד מִכָּל שְׁעוֹר קִצָּת, זֶה גַם כֵּן דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתֵי שְׂאֲנֵי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְדָה תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָּהּ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָּהּ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתַקְכָּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"ג סִיּוֹן ה'תַּשְׁע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלְתֵי אֶת מִכְתָּבָהּ.

דַּע לָּהּ שֶׁזֶה אֶחָד מֵהַעֲצוֹת שֶׁל הַסֵּמ"ך מ"ם אֵיךְ לְהַכְנִיס אֶת הָאָדָם בְּמַלְכּוֹת שְׁלוֹ, הַרְגַע שְׂמֵתִירִים לְכַתְחֹלָה לְקֹרֵא שְׁעוּרֵי תוֹרָה מִמְסָךְ שֶׁל מַחֲשָׁב, זֶה כְּבָר פֶּתַח לְאָבִי אַבוֹת הַטְּמָאָה, קֵדָם כָּל זֶה בְּזִיווֹן לְסִפְרֵי קֹדֶשׁ שֶׁשָּׁמַיִם אוֹתָם בְּצַד וּכְבֹר לֹא מְסַתְּפִלִים בָּהֶם וְכו', וְדָבָר שְׁנֵי וְהַעֲקָרֵי הַרְגַע שְׁפוֹתָחִים פֶּתַח בְּכָל מִינֵי שִׁטוֹת חֲדָשׁוֹת שֶׁל שְׁעוֹר תוֹרָה בְּמַחֲשָׁב, אוּ נִגַן סִפְרִים דִּיגִיטָלִי וְכו' וְכו', אִף שֶׁזֶה מְאֹד מְגֵרָה וְכו', אֲבָל זֶה לַעֲמַת זֶה גַם מְגֵרָה לְהַסְתַּכֵּל בְּמִקּוֹמוֹת הַמְטַנְפִים בְּאָבִי אַבוֹת הַטְּמָאָה שֶׁזֶה עוֹקֵר אֶת הַנִּשְׁמָה מִשְׂרָשָׁהּ, וְלִכֵּן בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפֵּן לֹא לְהִשְׁתַּמֵּשׁ עִם מְסָךְ שֶׁל מַחֲשָׁב וְכו', אוּ עִם נִגַן סִפְרִים דִּיגִיטָלִי וְכו', רַק אִם אָדָם נוֹסֵעַ עַל הַדֶּרֶךְ וְרוֹצֵה לְשִׁמְעַ שְׁעוּרֵי תוֹרָה, לְזֶה יֵשׁ לְהִתִּיר, אֲבָל כִּכָּה בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפֵּן, זֶה פֶּתַח לְפַל בְּאָבִי אַבוֹת הַטְּמָאָה.

בְּכָל צְרִיכִים לְחֹזֵר עַל זֶה פְּעָמִים אֵין מְסַפֵּר פֶּן וְאוּלַי זֶה יִכְנִס לְנוּ בְּלֵב וּבִמְחָ, וְלִכֵּן רְאֵה לְזֶרֶק מֵהַבֵּית מַחֲשָׁב אֵינְטֵרְנֵט אִם יֵשׁ לָּהּ, כִּי כִּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סִנְהֶדְרִין מֵה). אֵין יִצָּר הָרַע שׁוֹלֵט אֲלֵא בְּמֵי שְׁעֵינֵנוּ רוֹאוֹת; וְאָמַר הַחֶכֶם "אֵין חוֹצֵץ בְּפָנֵי הַתְּאוּהָ כַּעֲצִימַת הָעֵינַיִם" וְאָמַר "אֵין לָּהּ אֲבָר

בְּאֲבְרֵי הָאָדָם שִׁיגְרָם לוֹ מִכְשׁוֹל כְּמוֹ הָעֵינִים". וְאֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לְךָ שֶׁהִרְבֵּה בְּתֵימִים נִהְרָסוּ לְגַמְרֵי רַק מִפְּנֵי שֶׁהָיָה לָהֶם מִחֻשָׁב אֵינְטֵרְנֵט בְּבֵית, וְאֵף שֶׁזֶה נִדְמָה כְּאִלוֹ הַגְּזֵמָה וְכו', אֲבָל רַבִּים נִפְלוּ בַּפֶּחַ בְּשִׁבִיל הַכְּלִי הָאֲרוּרָה הַזֶּה וְכו', וְנִשְׁבַּר בֵּיתָם, וְלִבְסוּף הַתְּגָרְשׁוֹ רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלִכְּן אֶסוּר בְּהַחֲלִט שִׁיְהִיָּה בְּבֵית מִחֻשָׁב אֵינְטֵרְנֵט, כִּי זֶה הוֹרֵס אֶת כָּל חֻלְקָה טוֹבָה שֶׁל הַיְהוּדוּת, וּמוֹרִידָה אֶת הַיִּרְאָת שָׁמַיִם עַד הַשְּׂאוֹל רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתקכג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"ג סיון ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹי לְאֲזַנַיִם שֶׁשׁוֹמְעוֹת דְּבָרִים כְּאִלוֹ וְכו', וְלִצְעָרְנוּ הָרַב בְּאַרְץ מְלֵא בְּסַפּוּרִים כְּאִלוֹ וְכו', אֲבָל זֶה בָּא מִהַחֲנוּף הַקְּלוּקָל שֶׁמְקַבְּלִים וְכו', כִּי הִרְגַע שְׂאִין חֲנוּף תּוֹרְנִי, הֵרִי מוֹכְנִים לְפַל בְּשְׂאוֹל תְּחִתִּית וּמִתְחַתִּיו, וְלִרְדַת מַגְדָּר אֲנוּשֵׁי לְגַמְרֵי וְכו' וְכו', וְלֹא פַעַם אֶחָד רָצְחוּ כְּבוֹר נָשִׁים מִפְּקוּרוֹת כְּאִלוֹ וְכו', וְעַדִּין הֵן לֹא לוֹמְדוֹת מִהַנְּסִיּוֹן הַמֵּר וְכו'.

וּכְבוֹר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (סוֹטָה ג:) כָּל הָעוֹבֵר עֲבָרָה אַחַת בְּעוֹלָם הַזֶּה מִלְּפָתוֹ וְהוֹלֵכֵת לְפָנָיו לְיוֹם הַדִּין וְכו', רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר קְשׁוּרָה בּוֹ כְּכֹלֵב וְכו', הִרְגַע שְׁמִתִּירִים לְעֶצְמָם לְחִיּוֹת עִם גּוֹי אָרוּר טָמֵא וְכו', קֶשֶׁה מְאֹד מְאֹד לְהַפְרֵד מִהֶטְמָאָה הַזֶּה וְכו', וּקְשׁוּרָה בּוֹ כְּכֹלֵב וְכו', וְלִכְּן אֵין מִה לְעֲשׂוֹת רַק לְהַתְפַּלֵּל לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיְחוּס וִירְחַם עָלֵינוּ וְיַחְזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְהַעֲקוֹר שֶׁבָּל הָעֲקָרִים צְרִיכִים לְדָאג שְׁלֵכָל יְלָדֵי יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה חֲנוּף

כְּשֶׁר, חֲנוּךְ תּוֹרְנִי, מְלֵא בְּאִמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׂזֵה מֵה שְׁמַחֲזִיק אֶת הַנְּעֵר מִכָּל הַרוּחֹת רָעוֹת שְׁנוֹשְׁבִים עֲכָשׁוּ בַחוּץ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וּתְצַלִּיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתַקְוָה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"ג סיון ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

דַּע לְךָ שִׁיְסוּד הַיְסוּדוֹת אֲצִל רַבְּנוּ ז"ל הוּא הָאֱמֶת, לְדַבֵּר אֶת הָאֱמֶת לְאֱמַתּוֹ וְכוּ', וּבְפִרְוֵשׁ אָמַר לָנוּ (שיחות-הַר"ן, סימן נ"א) אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי שְׁלֵא יִטְעָה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מְטַעָה מְאֹד וְכוּ', רַבְּנוּ ז"ל מִתְחִיל לְדַבֵּר תִּכְף וּמִיָּד מִיְסוּד הַבְּנִיין וְכוּ', לְרֵאוֹת אִם זֶה לֹא מְקַלְקֵל, וְאִזּוֹ יְכוּלִים לְבַנוֹת עַל זֶה בְּנִיין מְאֹד מְאֹד גְּדוֹל וְחֹזֵק וְכוּ', וְלִכֵּן הוּא מְדַבֵּר מִתְקוּן הַבְּרִית שְׂזֵה תְקוּן הַיְסוּד, וְאִם הַיְסוּד מְקַלְקֵל, אִזּוֹי כָּל הַבְּנִיין יְהִיָּה מְקַלְקֵל, אֲבָל אִם בּוֹנִים בְּנִיין עַל יְסוּד רְעוּעַ, בּוֹדָאִי שְׁלִבְסוּף כָּל הַבְּנִיין לְבִסּוּף יִפֹּל, וְלִכֵּן אֵף אֶחָד לֹא רוֹצֵה לְדַבֵּר מִתְקוּן הַיְסוּד, הֵן מִחֲמַת בּוֹשָׁה וְכוּ', הֵן מִחֲמַת גְּאוֹת וְכוּ', וְהֵן מִחֲמַת שְׁבוּרָחִים מִהַמְצִיאוֹת וְכוּ', וְגַם הַיְצֵר הָרַע מִתְלַבֵּשׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּמִצְוֹת שְׁלֵא כְּדָאִי לְדַבֵּר מִזֵּה וְכוּ', וְלִצְעָרְנוּ הָרַב הַבְּעִיָּה הַזֹּאת נִמְצָא אֲצִל כָּלֵם, כִּי אִין אָדָם נָקִי מִזֵּה וְכוּ', וְכֵן מוּבָא (ראשית חֲכָמָה, שְׁעַר הַתְּשׁוּבָה, פֶּרֶק ג') וּמִהַדְּבָרִים שְׁצָרִיף הַשֵּׁב לְתַקֵּן הוּא לְתַקֵּן וּמִהַדְּבָרִים אוֹת בְּרִית הַפְּגוּם בְּהוֹצָאת זֹרַע לְבִטּוּלָה, שְׂאִין אָדָם בְּזַמְנָנוּ נִצּוֹל מִמֶּנּוּ בְּבַחְרוֹתוֹ, וְכוּ', עֵין שָׁם. וְאִם הָרֵאשִׁית חֲכָמָה שְׂהִיָּה תְלָמִיד הַרַמְ"ק זי"ע שְׂהִיָּה בְּזַמֵּן הָאֲרִיז"ל שְׂזֵה כָּבֵר לְמַעְלָה מְאַרְבַּע מְאוֹת וְחֲמִשִּׁים שָׁנִים כּוֹתֵב כְּכֵה וְכוּ', מֵה נֹאמַר בְּדוֹר הַזֶּה שְׂהַפְרִיצוֹת

עושים פְּרָצוֹת בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי הַקְּלָפוֹת מְסֻבּוֹת עֲרָמוֹת מִמֶּשׁ רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, וְמָה יַעֲשֶׂה הַבֵּן שְׁלֵא יַחֲטָא, שְׁפָל הָרַחוּבוֹת מְלֵאִים תְּמוּנוֹת תּוֹעֵבָה, שְׁקוּץ, תּוֹעֵב, זֶהוּם, עֵרוֹם וְכוּ' וְכוּ', וְאִזּוּ לְפָנַי אֲרַבַּע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה בְּעִיר הַקֹּדֶשׁ צִפְתָּ שֶׁהָיָה עִיר מְלֵאָה חֲכָמִים קְדוּשֵׁי עֲלִיוֹנִים וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ הָיָה שׁוֹרָה עַל הָעִיר (וּמִלְבַּד זֹאת לְהַבְדִּיל גַּם הָעֲרֻבוֹת הַלְכוּ בְּצִנִּיעוֹת גְּדוּלָה מֵאֵד מְכֻסּוֹת מֵרֵאשִׁן וְעַד רִגְלָם, אֲשֶׁר לֹא הָיָה שִׁיף אֶפְלוּ לְהִסְתַּכַּל עֲלֵיהֶם) עִם כָּל זֹאת הוּא כּוֹתֵב לְשׁוֹן כְּזֶה, "שְׂאִין אָדָם בְּזִמְנָנוּ נִצּוֹל מִמֶּנּוּ בְּבַחְרוֹתוֹ" מֵה נֹאמֵר אֲנִן בְּדוֹר הַזֶּה שֶׁהַכֹּל פְּרוּץ וַיֵּשׁ כָּל מִינֵי זָבָל וְלִכְלוּף עַל הָרַחוּבוֹת, מִלְבַּד כָּל הַכְּלִי מִשְׁחִית וְכוּ', שְׂיֻכּוֹלִים לְרֵאוֹת בְּזֶה כָּל הַתּוֹעֵבוֹת שְׁבַעוּלָם, אִין בְּחוֹר שְׁלֵא יִהְיֶה פָּגוּם, וְלִכְן שָׁלַח לָנוּ הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְּנָה בְּדוֹרוֹת אֱלוּ אֵת רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא מְדַבֵּר פְּתוּחַ שֶׁהַתְּחִלָּה שָׁל כָּל הַתְּקוּנִים זֶה תְּקוּן הַיְסוּד, וְאִם אִין יְסוּד אִין בְּנִין וְכוּ', הוּא לֹא מִתְּעַלֵּם מִהַמְּצִיאוֹת וְכוּ', מֵה שְׂאֲחָרִים כֵּן מִתְּעַלְמִים מִהַמְּצִיאוֹת הַמְּרָה הַזֹּאת, זֶה בְּכַה וְכוּ', וְזֶה בְּכַה וְכוּ', זֶה אוֹמֵר לֹא צְרִיכִים לְדַבֵּר מְזֶה וְכוּ', אֲצַלְנוּ לֹא מְדַבְּרִים מְזֶה וְכוּ', וְזֶה אוֹמֵר צְרִיכִים לְשַׁכַּח מְזֶה וְכוּ', וּבֵין כֶּף הַבְּעִיָּה נִמְצְאוֹת וְכוּ', וְלִכְן רַק אֲצַל רַבְּנוּ ז"ל יֵשׁ הַתְּקוּן הַזֶּה, וְהוּא גִלָּה לָנוּ שְׂמִי שְׂיֻזְכָּה לְבוֹא אֶל צִיּוֹן הַקֹּדֶשׁ שְׁלוֹ בְּעִיר אוֹמֵן וַיִּתֵּן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה עֲבוּרוֹ, וַיֹּאמֶר אֵת הָעֲשָׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים הַנִּקְרָאִים "תְּקוּן הַכְּלָלִי", אֶפְלוּ אִם עֲצָמוּ וְגִבְהוּ חֲטָאוּ וּפְשָׁעוּ, הוּא יוֹצִיא מִהַשְׂאוּל תְּחִתִּית וּמִתְּחִתּוֹ, וְזֶה נִקְרָא אָמֵת לְאָמֵתוֹ שֶׁכֵּן מְדַבְּרִים מְזֶה וְכֵן מְעוֹרְרִים אֵת הָאָדָם שְׁמוֹר עַל הָעֵינַיִם שְׁלֶךְ שְׂזָה יְבִיא אוֹתָךְ אַחַר כֶּף לְהִכֵּי גְרוּעַ וְכוּ' וְכוּ', וְאִדְרָבָה בּוֹשָׁה וַחֲרָפָה אִם לֹא יְדַבְּרוּ מְזֶה וְכוּ' וְכוּ'.

רַבְּנוּ ז"ל גִּלָּה לָנוּ (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ל"ו) כְּדִי לְהִטְהַר מִתְּזַהֲמָה וְהַלְכָלוּף הַזֶּה, צְרִיכִים לְלַכֵּת בְּמִקּוֹם פְּנוּי שְׂאִין שְׂמָה בְּנֵי אָדָם וְלַצַּעַק שְׁבַעִים קוֹלוֹת אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ, לְטַהַר אֵת הַמַּחַ מִחֲשָׁבָה שְׁלוֹ, וַיִּזְכָּה לְמַח נְקִי שֶׁיִּהְיֶה דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהִרְגַע שֵׁישׁ לְאָדָם מַח נְקִי, אִזּוּ מִמִּילָא הָעֵינַיִם נְקִיּוֹת מִהַסְתַּכְּלוּת רַעוֹת וְכוּ', וְהָאֵף נְקִי מִכַּעַס וּרְצִיחָה וְכוּ', וְהַפֶּה נְקִי מִלְשׁוֹן הָרַע, רְכִילוֹת וְלִיצְנוּת וְכוּ', וְלִכְן הָעֵקֶר לְבִקְשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עַל קִדְשֵׁי וְטָהַר הַמַּח מִחֲשָׁבָה, וְכִשְׂזָה יִהְיֶה מְתָקוֹ, הַכֹּל יִהְיֶה מְתָקוֹ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל
וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתַקְוָה.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעִיעִי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ג סִינּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלוּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׂרַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קי"ב)
וְהַמְשַׁכֵּל הַמְבִיֵן יֵשׁ לוֹ לְהַתְפַּלֵּל כָּל יָמָיו שְׂיִזְכֶּה פַעַם אֶחָד כָּל יָמֵי חַיָּיו
לְדַבֵּר דְּבוּר אֶחָד שֶׁל אֱמֶת לְפָנֵי הַשֵּׁם כְּרָאוּי, זֹאת אוֹמְרַת "אֱמֶת" זֶה מְלֶה כָּל
כֶּף עֲדִינָה, וְלֹא כָּל מִי שֶׁחֹשֵׁב שְׂאוּחֵז בְּאֱמֶת הוּא כְּבָר אֱמֶת, כִּי אִפְלוּ אָדָם
שְׂנָקִי מִחֻטָּאִים וְעוֹנוֹת, וְגָדַל מִקְטָנוֹת בֵּין חֲרָדִים וְכוּ', וְקַבֵּל חֲנוּךְ חֲרָדִי
וְכוּ', עִם כָּל זֹאת כְּשֶׁבֵּא בְּתַפְּלָה אוֹמֵר רַבְנוּ ז"ל שְׂרָאוּי לוֹ לְבַקֵּשׁ וְלְהַתְפַּלֵּל
כָּל יָמָיו שֶׁהָלוּאֵי שְׂיִדְבֹר דְּבוּר אֶחָד שֶׁל אֱמֶת, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה בְּאֵין
עֶרֶךְ כָּלָל, כְּשֶׁאָדָם חֻטָּא בְּכָל מִינֵי חֻטָּאִים שְׂבַעוּלָם, וְלִכְלֹךְ אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל
מִינֵי זָבָל וְזִהְמָה שֶׁל נְאוּף וְכוּ' וְכוּ', אֲכַל טְרַפּוֹת וּנְבִלוֹת בְּשׁוֹר הַחֲזִיר וְהַשֶּׁפֶן
וְכוּ', חָלַל שֶׁבַת אֶת כָּל הַל"ט מְלֵאכוֹת וְכוּ', אֲכַל חֲמִץ בְּפֶסַח וְכוּ', אֲכַל בְּיּוֹם
הַכַּפּוּרִים וְכוּ', וְעַכְשָׁיו הוּא חֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה וְכוּ', הָאֵם אֶת לֹא חוֹשְׁבַת שְׂצָרִיכִים
לְבַקֵּשׁ כָּל יָמֵי חַיָּיו שְׂלֵא יִחְזוֹר לוֹ בְּרֵאשׁ הַזָּבָל וְהַלְכָלוֹךְ, הַטְּנוּף וְהַצּוּאָה וְכוּ',
שְׂרָאָה וְעֵשָׂה לְפָנֵי שְׂחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה? לֹא כָּל אֶחָד שְׂמִתְלַבֵּשׁ עִם כַּפָּה לְבָנָה
וְכוּ', וְעֵשָׂה חֲלָאָקָה שְׂחֲתַךְ אֶת הַשְּׂעֵרוֹת הָאֲרָכוֹת שֶׁהָיָה לוֹ כְּמוֹ שֶׁד, וְעַכְשָׁיו
יֵשׁ לוֹ שְׂתֵי פְאוֹת אֲרָכִים וְכוּ', נִקְרָא בְּעַל תִּשׁוּבָה, הַרְמַב"ם אוֹמֵר (פְּרָק ב'
מֵהַלְכוֹת תִּשׁוּבָה, הֵלָכָה ב') וְיֵמָה הִיא הַתִּשׁוּבָה? הוּא שְׂיַעֲזֹב הַחוּטָא חֻטָּאוֹ וְיִסִּירוֹ
מִמַּחְשְׁבָתוֹ וְיִגְמַר בְּלִבּוֹ שְׂלֵא יַעֲשֶׂהוּ עוֹד שְׂנֵאָמַר: (יִשְׁעִיָה ג"ה) "יַעֲזֹב רִשְׁעֵי
דְּרָכּוֹ" וְגו' וְכֵן יִתְנַחֵם עַל שְׂעֵבָה, שְׂנֵאָמַר: (יְרֵמְיָה ל"א) "כִּי אַחֲרַי שׁוֹבֵי נַחֲמַתִּי"

ויעיד עליו יודע תעלומות שלא ישוב לזה החטא לעולם. שנאמר: (הושע י"ד) "ולא נאמר עוד אלהינו למעשה ידינו" וגו' וצריך להתודות בשפתיו ולומר ענינות אלו שגמר בלבו; וכך נעשים בעלי תשובה באמת, ועם כל זאת צריכים לפחד כל יום וכל שעה וכל רגע כל ימי חייו שלא יחזור לסורו וכו', אחר הקדמה כזו לא בחנם שאת שואלת שאלה טפשית כזו איפה כתוב שאסור לקחת סמים? ואני ישאל לך איפה כתוב שאסור לאכל רעל? הרי כשאדם אוכל רעל בודאי ימות בלי שום ספק, כמו כן מי שלוקח סמים, הוא שורף את תאי המוח וכבר לא יכול לחשב ישר וכו', ואין לו לא גשמיות כי אינו מסגל ללכת ישר, ומסתובב כמו שכור וכו', ואינו יכול לעבד וכו', אינו יודע מעצמו כלום, כי הוא מסמם לגמרי וכו', כמו אחד ששונה לשכרה אלכוהוליסט וכו', ומכל שכן שאין לו בכלל שום רוחניות וכו', כי הרגע שלוקחים סם, הוא לא מתפקד כאחד האדם לא בגשמי ולא ברוחני, וזה מציאות המרה, ולכן איך את שואלת אותי שאלה טפשית כזאת, איפה כתוב שאסור לקחת סמים וכו', השאלה הזו באה לך מפני שבאמת עדין לא חזרתם בתשובה, ועדין העבר המר מקשקש בכם וכו'.

אוי ואבוי רואים היום אנשים שנקראים בעלי תשובה וכו', והם כבר גם רבנים משפיעים וכו', ועדין לוקחים סמים וכו', האם התופעה הזו לא מצחיקה? זה כמו שאחד טובל לטהרה והשרץ בידו וכו', ולכן צריכים הרבה לבקש את הקדוש ברוך הוא שיזכה למח נקי לגמרי, וכל יום ויום צריכים לשמר על עצמו שלא יפל חזרה בהלכלוך והזבל שעשה עד עכשו וכו', כי חזרה בתשובה הוא צריך לנתק מעצמו את כל העבר הרע שלו לגמרי, עד שהקדוש ברוך הוא יעיד עליו שלא ישוב לזה החטא לעולם, (משלי כ"ט) "מי יאמר זכיתי לבי טהרתי מחטאתי", מי יכול להתפאר שהוא כבר מחזיק בזה? הלואי שנזכה כל ימי חיינו לעשות תשובה שלמה, ולבקש ולהתחנן ממנו יתברך שלא ידחה אותנו ממנו, ונזכה לראות במו עינינו בגלוי שכינה איך שמלא כל הארץ כבודו, ומשתעשע בשעשוע דמלכא עלאה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְדָה תְּמִיד שֶׁיְהִיָּה לָהּ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכְּלִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָהּ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתִקְוָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ג סִינּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַבְּעֵיָה זֶה אֶת וְכוּ', לֹא בְעֵלְךָ וְכוּ', וּמִכָּל שֶׁפֶן לֹא הִילְדִים, אֶת צְרִיכָה הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּזְכְּי לְמַח מִיִּשְׁב, וּמִח נְקִי, וְלֵב חֵם וְכוּ', וְשֵׁלֵא יִהְיֶה לָךְ בְּרֹאשׁ גְּבָרִים אַחֲרִים וְכוּ', בְּעֵלְךָ מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבְלֶךָ וּבְשִׁבְלֵי הִילְדִים, וְאֲנִי בְטוֹחַ שֶׁהוּא אוֹהֵב אוֹתְךָ, וְדוֹאֵג לָךְ עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט וְכוּ', וְרַק דְּבַר אֶחָד אוֹ שְׁתֵּים שֵׁלֵא הוֹלֵךְ כְּרִצוֹנְךָ וְכוּ', אֶת כָּבֵד מְלֵאָה טְעֻנוֹת עָלָיו וְכוּ', מְלֵאָה מְרִיבוֹת וְכַעֲסִים וְכוּ', הֲרִי כְשֶׁמְצָאת אוֹתוֹ בְּפַעַם הָרֵאשׁוֹנָה וְהִלְכְתֶם בְּיַחַד עַד שֶׁהִתְחַתְּנֶתֶם, וְהִחְלַטְתֶּם לְהִקִּים בֵּית נֶאֱמָן בְּיִשְׂרָאֵל וְכוּ', אִז הָיָה הַכֹּל טוֹב וּבִסְדֵר, רַק עַכְשָׁו נִזְכַּרְתָּ בְּכָל הַחֲסֻרוֹנוֹת שְׁלוֹ? בּוֹדֵאי יְכוֹלִים הַכֹּל לְתַקֵּן אִם יֵשׁ מַה לְתַקֵּן וְכוּ', אֲבָל לֹא לְחַשֵּׁב מִחֲשָׁבוֹת שֶׁל גְּרוּשִׁין לְפָרֵק אֶת הַבַּיִת, חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (ט"ז ע"ג): כָּל הַמְּגַרֵּשׁ אֶשְׁתּוֹ רֵאשׁוֹנָה אֶפְלוּ מִזְבַּח מוֹרִיד עָלָיו דְּמָעוֹת, נִשְׁאַלָה הַשְּׁאֵלָה לָמָּה דוֹקֵא מִזְבַּח מוֹרֶדֶת דְּמָעוֹת, לָמָּה לֹא שָׁאַר כְּלֵי הַמְּקַדֵּשׁ, כְּגוֹן הַכִּיּוֹר, הַשֶּׁלֶחֶן, הַמְּנֹרֶה, הָאֲרוֹן וְכוּ'? אֵלֵא הַמִּזְבַּח מוֹרֶדֶת דְּמָעוֹת מִסְפִּיק קְרִבְנוֹת הַבֵּיאוֹ עָלָי, וְלִכֵּן אֲנִי לֹא צָרִיךְ יוֹתֵר קְרִבְנוֹת, כִּי בְּגִרוּשִׁין מִי הַקְּרִבְנוֹת? הִילְדִים, וְלִכֵּן הַמִּזְבַּח דִּיקֵא מוֹרֶדֶת דְּמָעוֹת, כִּי יֵשׁ עָלַי מִסְפִּיק קְרִבְנוֹת, אֲנִי לֹא צָרִיךְ שִׁיבִיאוֹ עָלַי עוֹד קְרִבְנוֹת.

לְדַעֲתִי אֶת צְרִיכָה טְפוּל נִפְשִׁי וְכוּ', שְׁאֵת שׁוֹאֵלֶת הָאֵם זֶה רְצוֹן הַשֵּׁם לְחַיּוֹת עִם בְּעַל לֵאל אֲהַבָּה? אִז אֲנִי שׁוֹאֵל אוֹתְךָ מַה הָיָה עַד עַכְשָׁו? מִי יוֹדֵעַ אִם לֹא שָׁמַתְ עֵינַי עַל מִישׁוֹהוּ אַחַר וְכוּ', כִּי בֵּת יִשְׂרָאֵל כְּשֶׁרָה וְצָנוּעָה

שהתחנתה והקימה בית נאמן בישראל, ויש לה כבר ילדים, לא מדברת ככה וכו', ולכן תראי להתחזק ולחזור בתשובה שלמה, ולבקש ממנו יתברך שיהיה לך ראש נקי, ותשתדלי שיהיה אהבה וחם בבית, ואם את תתקני את עצמך, ממילא הכל יהיה מתקן.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקכו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שלח, כ"ג סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך תכף ומיד לקחת עורך דין כי זה לא פשוט, כי אצל הגויים

נאמר: (תהלים קמ"ז כ')

"לכל גוי ומשפטים כל ידעום", ולכן אסור לקחת את זה בקלות, כי רבים חללים הפילה עלילות דם והשקרים שהעלילו עליהם, ולכן תעשה כל מה שביכולתך להשיג עורך דין פלילי טוב ושילחם בעדך ובעד וכוותך, כי זה לא הפקר, ואסור להתרשל בזה בשום פנים ואפן, ואל תקח את זה בכלל בקלות, צריכים לקיים: (משלי כ"א ל"א) "סוס מוכן ליום מלחמה ולהוי"ה התשועה", אדם צריך לעשות מה שיש לעשות בטבע, ולהתפלל אליו יתברך שיהיה שליח טוב להציל אותו, כי צריכים את שניהם, השתדלות בכל מה שבידך לעשות על ידי עורך דין פלילי טוב, ולבקש רחמים ממנו יתברך שיהיה שליח טוב להציל אתכם מהבעיה שנקלעת אליה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ג סִינן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲשֶׁה אֵינֶה מַחֲיֵבֶת לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת, אֲלֵא כִּשְׁהִיא קָמָה בְּבִקְרָה
הִיא אוֹמֶרֶת בְּרִכּוֹת הַתּוֹרָה, וּבְרִכּוֹת הַשַּׁחַר, וּקְרִיאַת שְׁמַע וְזֶהוּ, וְלִכֵּן אֶת לֹא
צְרִיכָה לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבַר, רַק לְהִיּוֹת שְׂמֵחָה וְעֵלִיזָה עַל נַעַם חֶלְקְךָ שְׂאֵת
אֲשֶׁה מְסַדֶּרֶת, וְעוֹזֶרֶת לְבַעֲלֶךָ וְלַהֲיָלָדִים, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (בְּרִכּוֹת
יז.) גְּדוּלָּה הַבְּטָחָה שֶׁהַבְּטִיחַן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְנָשִׁים יוֹתֵר מִן הָאֲנָשִׁים
וְכוּ', אָמַר לִי רַב לְרַבֵּי חִיָּא נָשִׁים בְּמָאי זְכִיין? בְּאֶקְרוּנֵי בְּנִיָּהוּ לְבִי כְּנִישְׁתָּא
וּבְאֶתְנֻנֵי גְבַרְיָהוּ בִּי רַבְּנָן וְנִטְרִין לְגַבְרֵיהוּ עַד דְּאֶתוּ מִבֵּי רַבְּנָן, בְּמַה הַנָּשִׁים
זוֹכוֹת? בְּזֶה שְׁלוֹקָחִים אֶת הַיָּלָדִים בְּתַלְמוּד תּוֹרָה שֶׁיִּלְמְדוּ תּוֹרָה, וּמַחְכוֹת עַל
בְּעֵלֵיהֶן שֶׁיִּחְזְרוּ מֵהַכוֹלֵל שְׁלוֹמְדִים שְׂמַה תּוֹרָה. יֵשׁ נָשִׁים שְׂמֵהֶדְרוֹת לְהִתְפַּלֵּל
אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת, אָבֵל רַק בְּתוֹרַת נְדָבָה וְלֹא בְּתוֹרַת חַיּוּב, וְלִכֵּן שְׁלֹא יִהְיֶה
לָךְ שׁוּם מִצְפוּן.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּמְסְרֵי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֶפֶי
שְׂאֲנִי יוֹדַע שֶׁזֶה הָעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה לְאֲשֶׁה, כִּי אֵין עֲבוּדָה שְׂבָא קָשָׁה לְאֲשֶׁה
כְּמוֹ שִׂמְחָה, כִּי טַבַּע שֶׁל אֲשֶׁה שְׂנֵמְשֶׁכֶת אַחַר הָעֵבִיּוֹת וְהַגְּשָׁמִיּוֹת, וְכָל כֶּף
חָבֵל כִּי הַנִּשְׂמָה מוֹשְׁכֶת רַק לְרוּחַנִּיּוֹת שְׂשָׁם מְקוֹר הַשְּׂמֵחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב
וּמוֹשֵׁף רַק בְּגִשְׂמִיּוֹת שְׂשָׁם מְקוֹר הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, כְּמוֹ שְׂאָמַר
רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קפ"ט) עֶקֶר נְשִׁיכַת הַנְּחָשׁ הוּא עֲצָבוֹת
וְעֲצָלוֹת, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאֲשֶׁה שֵׁיֵשׁ לָהּ שְׂכָל וְקוֹלֶטֶת תַּכְּף וּמִידָ שְׂבּוּ בְּרַגַע
שְׂנֵמְשֵׁף עָלֶיהָ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן וְכוּ', זֶה בָּא מִצַּד הַטְּמָאָה, וְלִהְפֹּךְ
כְּשֶׁתִּמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמָה אֶל הַשְּׂמֵחָה, וְלִפְקַח אֶת דַּעְתָּהּ, זֶה בָּא מִהַקְּדוּשָׁה, וְלִכֵּן
תִּרְאִי מַה לְפָנַי, תִּמְסְרֵי אֶת נַפְשְׁךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקוט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שלח, כ"ג סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשובות חן על האחוליים ועל התפללות לרפואתי.

אם רבנו ז"ל הקפיד מאד לא לעשן, אז אין תרוץ שעוד חסידי ברסלב מעשנים וכו', אנחנו מקרבים אל רבנו ז"ל, ואנחנו עושים את רצונו, ואם הוא הקפיד לא לעשן, אזי לא מעשנים, ואם יש אלו שנקראים חסידי ברסלב וכן מעשנים, הם עוברים על צויו של רבנו ז"ל, וידוע שאנשי שלומנו היו אומרים על אלו שהיו מעשנים בתוך ציון רבנו ז"ל, שעליהם נאמר (אסתר ז' ח) "ויאמר המלך הגם לכבוש את המלכה עמי בבית הדבר יצא מפי המלך ופני המן חפוי", המלך זה הצדיק, מאן מלכי רבנן, בתוך הד' אמות שלי אתה לא מתביש לעבר על דברי? ורואים שאפלו פני המן חפוי מבושה, ובחורים ואברכים שנקראים חסידי ברסלב, לא מתבישים לעשן בכלליות, ובפרטיות אצל ציון רבנו ז"ל, הם יותר גרועים מהמן שלו לכל הפחות היה בושה כשאמרו לו את זה, ואלו אין להם שום בושה.

ולכן אם רבנו ז"ל אמר לא לעשן, אז תדע לך שאסור לעשן, נקדה!

כשהייתי בגיל שתים עשרה וראיתי את חברי מעשנים, בקשתי מהם סיגריה אחת, ועשנתי, ותכף ומיד אחר נשיפה אחת או שתים התחלתי להחנק מהעשן וכו', ומאז לא נגעתי בסיגריה, ואני נגעל מזה, ועד היום אפלו ריח של סיגריות אני לא יכול לסבל, ואני נותן תודה להקדוש ברוך הוא שסוף

כָּל סוּף נִכְנַס חֶק בֵּינְלְאוּמֵי שְׁאָסוּר לְעֵשׂוֹן בְּמָטוֹס וְכוּ', אוּ בְּמָקוֹם צְבוּרֵי וְכוּ', וְלִכְן שְׁלֵא יִסְפְּרוּ לָךְ שְׁגָם אָנִי עֲשֵׂנָתִי, אָנִי רַק תְּמִיד אוֹמֵר אִם רַבְנוּ ז"ל אָמַר לֹא לְעֵשׂוֹן אִז לֹא מַעֲשֵׂנִים נִקְדָּה! אִם אֲנַחְנוּ רוֹצִים לְהִקְרֹאוֹת עַל שְׁמוֹ, אִזִּי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְצִיַּת אוֹתוֹ, אֲשֶׁרִי מִי שְׁלֵא מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ וּמְצִיַּת אֶת רַבְנוּ ז"ל אֶפְלוּ בְּדַבְרִים קִטְנִים וּפְעוּטִים, אִז הוּא יְצִיַּת אֶת רַבְנוּ ז"ל אֶפְלוּ בְּדַבְרִים גְּדוּלִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתַקְלָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"ג סִינן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מוֹהֲרַנ"ת ז"ל מְאָרִיךְ (לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, שְׁלוּחִין, הַלְכָה ה') שְׁהַצְדִּיק הַגְּדוֹל בְּמַעֲלֵה נוֹרָאָה וְנִפְלְאוֹה מְאֹד (שְׁזֵה כְּמוֹכֵן רַבְנוּ ז"ל בְּעַצְמוֹ) מְשֹׁאִיר אַחֲרָיו תְּלַמִּידִים, וּבְכָל דוֹר וְדוֹר יֵשׁ לוֹ תְּלַמִּידִים, וְהֵם הַצְדִּיקֵי אָמֶת שְׁבָכַל דוֹר וְדוֹר, וְרֵאוּי לָךְ לְלַמֵּד אֶת הַהַלְכָה הַנִּפְלְאוֹה הַזֶּה יְסוּד מוֹסֵד בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב, לְדַעַת שְׁפָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ חִסְדֵי בְּרִסְלָב הֵם תְּלַמִּידֵי רַבְנוּ ז"ל, וְכִלְנֵו חֲבָרִים, וְאָמַר רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרַנ"ן, חֶלֶק א', סִימָן ל"ד) שְׁצְרִיכִים לְקַבֵּל אֶת הַנִּקְדָּה שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, כְּדֵי לְהִתְעוֹרֵר עַל יְדוֹ, וְלִכְן מַה טוֹב וּמַה נְעִים לְהִתְחַבֵּר אֶל אֶחָד שְׁיִכּוֹל לְהַשְׁפִּיעַ גַּם בּוֹ אֶת דְּבָרֵי רַבְנוּ ז"ל, וְכְמוֹכֵן מִי שְׁיוֹתֵר בְּקֵי בְּסִפְרֵי רַבְנוּ ז"ל, וּמְדַבֵּר יוֹתֵר מִרַבְנוּ ז"ל, אֲלִיו רְאוּי לְהִתְחַבֵּר, אֲבָל אֲסוּר לְעֵשׂוֹת אֲלִיל מֵאֵף אֶחָד, כִּי בְּלָנוּ תְּלַמִּידִים שֶׁל רַבְנוּ ז"ל, כְּמוֹכֵן אֶחָד שְׁיִגַע וְטָרַח בְּמִסְרֹוֹת נֶפֶשׁ עֲצוּמָה חֲמָשִׁים שָׁנָה בְּדַבְרֵי רַבְנוּ ז"ל, הֵן בְּתוֹרָה, וְהֵן בְּתַפְלָה

והתבודדות, והן בשקידה נוראה ונפלאה בספרי רבנו ז"ל, עד שספריי הקדושים הם שגורים על פיו, בודאי יש לו מעלה יותר מאשר אחרים, כי לא ימלט אחד תינוק בן יומו שרק אתמול שלשום וכו', התקרב וכו', והיום הוא כבר מנהיג וכו', ועליהם בן רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א) ויש מנהיגים שנקראים בשם רבי, שלמודם מאלו המותרות. ולא די שאינם יכולים אפלו להנהיג את עצמן, ומכל שכן שאינם יכולים להנהיג את אחרים, והם נוטלים גדלה לעצמן, להנהיג העולם. צריך לראות שלא להסמיך אותם, שלא לתן להם תקף ועז, שלא יהיו מכנים בשם רבי. כי הם עצמן אינם חיבים כל כך, כי יש להם יצר הרע גדול להנהיג העולם. אך צריך לשמר מאד, שלא לתן להם תקף ועז, כי אלו הנותנים להם תקף ועז ונסמכים על ידם שיהיו נקראים בשם רבי, הם עתידין לתן דין וחשבון וכו', עין שם; ובפרט חדשים מקרוב באו שהם בעצמם התקרבו על ידי פלוני אלמוני או על ידי ספריי וכו', ומהפכים את הקערה על פיה וכו', ולא מתביישים לדבר על זה שקרב אותם אל רבנו ז"ל, ולוקחים את כל הגדלה לעצמם וכו', שעל זה אמרו חכמינו הקדושים (בבא קמא צב:): בירא דשתית מניה לא תשדי ביה קלא; וכן הוא (במדבר רבה, פרשה כ"ב, סימן ג') בור ששתית בו מים אל תזרק בו אבנים, ולכן עליך לדעת את הכלל שכלנו חברים ותלמידים אצל רבנו ז"ל, ואיש את רעהו יאמר חזק, ולא לקחת את הגדלה לעצמו, כי הגדלה והכבוד שיהיה רק לרבנו ז"ל, ובודאי מי שקרב אותי אל רבנו ז"ל ועדין מחזק ומעודד ומשמח אותי בדרכי רבנו ז"ל, ומדריך אותי ללכת בעצותיו הקדושים, בודאי לו מגיע כל הכבוד.

יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה השלום והאהבה בין אנשי שלומנו היקרים, כי בפרוש גלה לנו (חיי-מוהר"ן, סימן רצ"ב) העולם ראוי שיתמהו עצמן על אהבה שבינינו.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

בתקלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ג סִינן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּשׁוּאַת חֵן לְךָ עַל הַתְּפִלוֹת שְׁאֵת מִתְּפַלֵּלְת עַל רְפוּאָתִי וְהַחֲלֵמָתִי
הַמְּהִירָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכַל הַתְּפִלוֹת שֶׁלְךָ יִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן
לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהַתַּחֲנִנָּת בְּסִימָן טוֹב וּבִמְזוּל טוֹב, אֲבָל אֵל תִּשְׁכַּחִי
זֶה סוֹף הַכָּל שְׁבַע חֲדָשִׁים, וְאִיךָ אֶת רוּצָה כְּבֹר שִׁיְהִיָּה לְךָ יְלָדִים וְכוּ'? צְרִיכִים
לְחִכּוֹת קִצֵּת וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, רַק תִּרְגְּלִי אֶת עֲצָמְךָ
לְהַתְּפַלֵּל לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי מֵה שֶׁתְּפַלֶּה פּוֹעֵלֵת
שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל, וְאֶסוּר לְהַתִּיאֵשׁ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפֵּן, וּבְוֹדָאֵי יִהְיֶה
לְךָ יְלָדִים אֵל תִּכְנָסִי בְּלַחֲץ, תִּתְאַזְרִי בְּמִדַּת הַסְּבִלְנוּת שְׁאִין מְדָה יוֹתֵר יְפָה
מִזוּ, וְאֶפְלוּ שְׂזָה בָּא לְךָ מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, זְכֵרִי מֵה שְׁאָמַר הַתְּנַא הַקְּדוֹשׁ (אֲבוֹת
פָּרָק ה') לְפּוֹם צַעֲרָא אֲגָרָא, וְדַעִי לְךָ כִּשְׁאֵשָׁה עוֹצֵרֵת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ',
בְּזָה אֶפְלוּ שֶׁהִיא נִמְצָאֵת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת,
שֶׁהִיא בְּטִלָּה לְגַמְרִי אֶל הָאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכָּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבִלְנוּת
וְלֹא לְהַכְּנִס בְּכַעַס, שְׁבַדְרָךְ כָּלָל בָּא מִגְּאוֹת וַיִּשׁוּת, אֵשָׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת
עֲצָמָה כָּל כְּלָה אֵלֶיּוּ יִתְבָּרַךְ, וְשֵׁלֵא תִהְיֶה לָּהּ שׁוֹם תִּרְעַמֵּת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי
הָאֵשָׁה הִיא חֶלֶק מִבְּעֵלָהּ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבִשָּׁר
מִבִּשְׂרֵי לִזְאֵת יִקְרָא אֵשָׁה כִּי מֵאִישׁ לְקָחָה זֹאת", וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאֵשָׁה שֶׁקָּנְתָה
לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבִלְנוּת לְגַבִּי בַּעֲלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֲלֵת לוֹ עַל הַכָּל, וּמִתְחַזְּקִים
לְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, שְׁאֲזוּ הַשְּׂכִינָה תִשְׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְךָ שֶׁתְּפַקְדִי בְּזַרַע שֶׁל קִימָא, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתקלב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שלח, כ"ג סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שלא יהיה שום חלישות הדעת מאף אחד, כי אתה צריך להבין כל מי שעוסק בצרכי צבור באמונה, הקדוש ברוך הוא משלם לו שכרו משלם, ולכן תהיה חזק לא להתפעל מאף אחד בעולם, וחכמינו הקדושים אמרו (ירושלמי ברכות, פרק ה', הלכה א') העוסק בצרכי צבור כעוסק בתורה, ולכן תמשיך להביא אכל לארוחת בקר לבית התבשיל - אהל אברהם, ובשכר זה תתברך מפי אל עליון, אתה ואשתך ובנה, ויהיה השלום והאהבה והשפע מצויים בתוך ביתכם.

אני מאד מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות בשמחה, ואף שאני יודע שזה העבודה הכי קשה לאדם, כי אין עבודה שבא קשה לאדם כמו שמחה, כי טבע של אדם שנמשך אחר העביות והגשמיות, וכל כך חבל כי הנשמה מושכת רק לרוחניות ששם מקור השמחה, והגוף סוחר ומושך רק בגשמיות ששם מקור העצבות והמרירות והדכאון, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפ"ט) עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות, ולכן אשרי אדם שיש לו שכל וקולט תכף ומיד שבו ברגע שנמשך עליו עצבות ומרירות ודכאון וכו', זה בא מצד הטמאה, ולהפך כשימשך את עצמו אל השמחה, ולפקח את דעתו, זה בא מהקדשה, ולכן תראה מה לפניה, תמסר את נפשך רק להיות בשמחה, ואז טוב לך כל הימים.

אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שתצית אותי ותמשיך עם התרמות של כל מיני אנשים עבור בית התבשיל - אהל אברהם, והזכות הזו יגן עליך תמיד.

העקר ראה למסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה

שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְּלִין; וְלִכְּנָן תַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמָּךְ הַרְגֵּל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְּנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתַקְלָג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"ג סיון ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד נִהְנֶה מִהַדְּיוּחַ שֶׁהִבְנוֹת יְכוּלוֹת לַעֲשׂוֹת פְּעִילוֹת בְּאוֹלָם הַסְּפוּרָט, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנַצֵּא כְּבָר מִהַקְּטָנוֹת וְכו', וּנְקַבֵּל אֶת מַה שְּׁמַגִּיעַ לָנוּ עַל פִּי חֶק.

בְּעִנְיַן הַמִּשְׁפָּחָה שִׁיִּצְאוּ שְׂכַתְבָּתִּי לִי וְכו', תִּגִּידִי פְּתוּחַ לְכֹל מִי שֶׁשׂוֹאֵל אוֹתְךָ שְׁמוֹהֲרָא"ש אָמַר "כָּל אֵלּוּ שִׁיִּצְאוּ מוֹהֲרָא"ש הִרְחִיק אוֹתָם מִהַטְעָמִים הַכְּמוּסִים עִמוֹ, וְלִכְּנָן כָּל מִי שִׁישׁ לָהֶם אֶתָּם קֶשֶׁר בּוֹדָאֵי נֶגֶד מוֹהֲרָא"ש", אֶת לֹא צְרִיכָה לְפַחַד לְהַגִּיד אֶת זֶה, וְכֵךְ לֹא יִהְיֶה שׁוֹם תְּלוּנוֹת עָלֶיךָ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחִיב לָכֶם בְּבֵית בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְתִרְוִי רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מְכַל יוֹצְאֵי חֲלָצֶיךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתקלד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שלח, כ"ג סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשובת חן לך על התפלות שאת מתפללת עלי, ובפרט שהיית אצל רבי מאיר בעל הנס וגמרת את כל ספר התהלים עבורי, יעזר הקדוש ברוך הוא שהתפלות תתקבלנה לרחמים ולרצון לפני אדון כל, כי עדין אני צריך לרחמים מרבים, נא לעזר את כל הנשים להתפלל עבורי.

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל הערכה שאני מעריך אותך שאת עוזרת בבית התבשיל, ובזכות זה תראי ישועות גדולות.

רק תתחזקי מאד להיות בשמחה, כי השמחה זה ההצלחה של אדם, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות שמחה, חלק ב', סימן א') מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח, ולכן אם את רוצה להצליח בחייה, תשתדלי עם הכחות להיות רק בשמחה, ואף שאני יודע שזה מאד מאד קשה לך להגיע לשמחה מרב הבלבולים שעובר עליך וכו', עם כל זאת תכריחי את עצמך להיות בשמחה, ותראי שיהיה לך הצלחה בהחיים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש עליך שתצליחי בכל אשר תפני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקלה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שלח, כ"ג סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אף שְׁעִנִּיתִי לְךָ כָּבֹד, עִם כָּל זֹאת אֲנִי כּוֹתֵב לְךָ עוֹד פְּעַם, תִּתְחַזְּקִי בְּמַרְץ וְעִם אִמְץ וּרְצוֹנוֹת חֲזָקִים וְכוּ', וּבְזֶה תִּזְכִּי לְעֵבֵר אֶת הַכֹּל.

תְּגִידִי לְבַעֲלֶךָ שֶׁקְּבַלְנוּ מֵרַבְּנוּ ז"ל מִתְּנָה שְׁנִקְרָא הַפְּצָה, לְהַפְּיץ אֶת סִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים בְּתוֹךְ שִׁכְבַּת הָעַם, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן י"ד) שֶׁעַל יְדֵי שְׁמֻקְרָבִים בְּנֵי אָדָם לְעֵבֹדֵת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ מַעֲלִים אֶת כְּבוֹד הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ לְשָׁרְשׁוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכָא מְצִיעָא פַּח.) עַל פְּסוּק: (יִרְמְיָה ט"ו) "וְאִם תּוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל" אֵלּוּ שְׁמֻקְרָבִים בְּנֵי אָדָם לְעֵבֹדֵת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי זֶה נִקְרָא מוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל, הֵינּוּ מְזִילוֹתָא דְגְלוּתָא, וְלִכֵּן כָּל מִי שִׁילֵךְ לְהַפְּיץ, תְּמִיד יִהְיֶה לוֹ כֶּסֶף בְּכִיס, וְזֶה בְּדוּק וּמְנַסָּה, כִּי מִי שֶׁזוֹרֵעַ רוּחַנִיּוֹת צוֹמַח לוֹ גְּשָׁמִיּוֹת, הַלֹּאִי שֶׁהָיָה מְצִיַת אֶת מוֹהַר"ן ז"ל שֶׁהֵנִיחַ לָנוּ צוּאָה אַרְבָּעָה יָמִים לִפְנֵי הַסְּתַלְקוֹתוֹ וְאָמַר אֲזַי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "הַעֲבֹדָה שֶׁלְכֶם יִהְיֶה יְפוּצוֹ מְעִינֹתֶיךָ חוּצָה", וְאֲזַי אִף פְּעַם לֹא הָיָה חֶסֶר לוֹ כֶּסֶף בְּכִיס, וְהָיָה צוּחֵק מִכָּל הַמִּתְנַגְּדִים וְהַלִּיצָנִים שֶׁמִּתְלוּצְצִים מִזֶּה וְכוּ'.

רק תִּתְחַזְּקִי מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה הַהֲצַלְחָה שֶׁל אָדָם, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְר-הַמְּדוּת, אוֹת שִׁמְחָה, חֶלֶק ב', סִימָן א') מִי שֶׁהוּא שִׁמַּח תְּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצַלִּיחַ, וְלִכֵּן אִם אֶת רוּצָה לְהַצְּלִיחַ בְּחַיִּיךָ, תִּשְׁתַּדְּלִי עִם הַכּוֹחוֹת לְהִיּוֹת רק בְּשִׁמְחָה, וְאִף שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְךָ לְהַגִּיעַ לְשִׁמְחָה מֵרַב הַבְּלָבוּלִים שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת תִּכְרִיחִי אֶת עֲצֻמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִרְאִי שֶׁיִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה בְּהַחַיִּים.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ עָלֶיךָ שֶׁתְּצַלִּיחִי בְּכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתקלו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שלח, כ"ג סיון ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

אני מאד מאכזב מכם שרוב אנשי שלומנו לא מקבלים את המכתבים שאני שולח להם, רק בערב שבת במנחה כל אחד מקבל חמש או שש מכתבים מכל השבוע, מה זה צריך להיות, אם אתם לא יכולים לחלק וזה קשה לכם תגידו, הרי סוף כל סוף אתם מקבלים משפּרת, המכתבים באים לי ממש במסירות נפש וכו', ולבסוף חלק גדול מאנשי שלומנו לא מקבלים את המכתבים, ומזה אני מאד מאכזב, אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתתקנו את זה, אחרת תגידו שזה קשה לכם, ואזי אחליף אתכם, זה לא בושה להגיד שאנחנו לא יכולים וכו', זה בושה להתרשל בעבודה, בפרט שאנחנו משלמים על זה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

בתקלו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שלח, כ"ד סיון ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... נרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתראה להתחזק ביתר שאת ביתר עז באמונה פשוטה בו יתברך, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלוני ז): אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל

מְכָה קִטְנָה בְּאֶצְבַּע קִטְנָה אִם לֹא מְכַרְיִזִין עַל זֶה קִדְם מְלַמְעֵלָה, הָאָדָם הַזֶּה הוּא תְּמִיד שְׂמִיחַ, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (ספּר-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְמוֹן, סִימָן פ"ג) אָמוּנָה הוּא טוֹב לְפָרְנִסָּה; וְלִכֵּן בְּזֶה שֶׁתְּשֻׁמַּח עִם נִקְדַּת יְהוּדוּתָךְ שְׁנִבְרַאתָ יְהוּדִי וְשִׁלָּא עֲשִׂי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, הַשְּׂמִיחָה וְהָאִמוּנָה הַזֹּאת, יִפְתַּח לְךָ כָּל צְנוּרֵי הַשְּׂפַע וְהַפְּרִנְסָה.

הַעֲקָר אֵל תְּכַנֵּס בְּלַחֲץ מִכָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ עֲנִיּוֹת וְקִטְנוּת, כִּי אַתָּה צָרִיךְ לְזָכֹר טוֹב טוֹב מָה שֶׁאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה, פָּרָשָׁה ל"א, סִימָן ג') לֹא מִי שֶׁהוּא עֲשִׂיר הַיּוֹם עֲשִׂיר לְמַחְרָה, וְמִי שֶׁהוּא עֲנִי הַיּוֹם עֲנִי לְמַחְרָה, אֲלָא לְזֶה מוֹרִיד וְלְזֶה מַעֲלָה, שְׁנֵאמַר (תְּהִלִּים ע"ה) "כִּי אֲלֻקִּים שִׁפְטָה זֶה יִשְׁפִּיל וְזֶה יָרִים", וְלִכֵּן תִּתְחַזֵּק בִּיתֵּר שְׂאֵת בִּיתֵּר עֲזוֹ, אֵל תִּחְשַׁב שֶׁתְּמִיד תִּתְהַיֶּה עֲנִי וְכוּ', הַכֹּל יִכּוֹל לְהִתְהַפֵּךְ בֶּן לִילָה לְיוֹם, הַעֲקָר תִּתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (נִדָּה ע:) מָה יַעֲשֶׂה אָדָם וְיִתְעַשֶּׂר, אָמַר לְהֵן יִרְבֶּה בְּסַחֲוֵרָה וְיִשָּׂא וְיִתֵּן בְּאָמוּנָה, אָמְרוּ לוֹ הִרְבֵּה עֲשׂוּ כֵן וְלֹא הוֹעִילוּ, אֲלָא יִבְקַשׁ רַחֲמִים מִמִּי שֶׁהַעֲשֶׂר שְׁלוֹ, שְׁנֵאמַר (חַגי ב' ח') "לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזֶּהָב" מֵאִי קָא מְשַׁמַּע לָן דְּהָא בְּלֹא הָא לֹא סָגִי.

דַּע לָךְ שֶׁהַקְהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלָנוּ הִיא יְחִידָה בְּמִינָהּ בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְאֵת הַחֶסֶד שֶׁיֵּשׁ אֲצִלָּנוּ, כְּמַעַט שְׂאִין בְּשׁוּם מְקוֹם בְּעוֹלָם, וּבְזֶה יֵשׁ לָנוּ לְהִתְפָּאֵר מְאֹד מְאֹד מִקְהֵלָתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, עַד כְּדֵי כִּף שְׂאֲנָשִׁי שְׁלוּמֵנוּ הַיְקָרִים הַגֵּרִים בְּיִבְנָאֵל כָּל כִּף רְגִילִים לְטוֹב וְכוּ', עַד שְׁחוּשְׁבִים שְׁזֶה טְבַעֵי וְכִף צָרִיךְ לְהִיּוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן רְאֵה לְשִׁמְחַ מְאֹד מְאֹד שֶׁאַתָּה נִמְצָא בְּקְהֵלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ, וְתִשְׁמַר מְאֹד מְאֹד מְשׁוּעָלִים קִטְנִים מְחַבְּלֵי כְּרָמִים וְכוּ', הַמְדַבְּרִים פְּתוּחַ נִגְדַּת הַקְהֵלָה, אַחַד הוּא נוֹאֵף וְכוּ', אַחַד הוּא גִּבּוֹר וְכוּ', וְלִכֵּן צָרִיכִים לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד מְאֹד, וְכִבְר סֵפֶר רַבְּנּוּ ז"ל (ספּוּרֵי-מַעֲשִׂוֹת, מַעֲשֶׂה י"ג מִיּוֹם שְׁנִי) שֶׁהִיָּה מְלָךְ אַכְזָר וְהוּא בָּא אֶל הַמְדִינָה שֶׁשָּׁם חַיִּים חַיִּים טוֹבִים, וְהַשְּׂאִיר שָׁם כְּתוּת עֲבָדִים וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה קָלַקְל אֲצִלָּם אֵת הַטַּעַם וְהַמְרָאָה וְהַרִיחַ וְכוּ', מְלָךְ הָאֲכָזֵר זֶה הַסְּמִיךְ מ"ם שֶׁלֹּא יִכּוֹל לְסַבֵּל אֵת הַקְּדוּשָׁה, וְלִכֵּן יֵשׁ לוֹ אֵת הַשְּׁלִיחִים שְׁלוֹ וְכוּ', שֶׁהֵם לֹא מִתְבַּשְּׂיִים לְדַבֵּר נִגְדַּת הַקְהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלָנוּ, שְׁזֶה הַמְדִינָה שֶׁשָּׁם חַיִּים חַיִּים טוֹבִים וְנִעְמִים, חַיִּים מְאֻשְׂרִים, עַד כְּדֵי כִּף שְׁזֶה כְּבוֹר כָּל כִּף

טבעי, שאף אחד לא שם לב על גדל הטוב שיש בה, ולכן אני מאד מבקש אותך שתשמר מאד מאד מאלו השועלים קטנים המחבלי כרמים, כי כלל זה תקח בידך, מי שלא שיך אלי, ממילא מקדם או אחר כך הוא יקח את הרגלים ויתקפל מפה וכו', ולכן לא צריכים להתבלבל מאף אחד, תהלה לאל, אנחנו קהלה מאד מסדרת, ויש לנו "בית הוראה" עם ארבע דינים ממחים, ויש לנו פעוטונים וגנים ותלמוד תורה לבנים ובית ספר לבנות, וסמינר לבנות, וישיבה קטנה וישיבה גדולה, ושתי כוללים, ומלבד זאת לומדים אצלנו את הדף היומי במשך היום בשש זמנים, שגם בעירות הגדולות זה חדוש, ועל כלם שיש מגינים מותיקין עד חצות לילה, שגם זה חדוש גדול מאד באיזה מושבה נדחת שיהיה דבר כזה, והעולה על הכל הבית התבשיל - אהל אברהם זה חדוש שבחדושים, שכל מי שרעב וצמא כבר יכול לבוא ולאכל ולשתות בשפע, עם זה אתה צריך מאד מאד לשמח, ואני מאד מבקש אותך שתעקר כבר את העצבות והמרירות והדכאון שונכנס בה, ותהיה רק שש ושמח ותשמח את אשתך ואת הילדים, וכן לשמח את שאר אנשי שלומנו, אשר אין למעלה מזה, כמו שאמר רבנו ז"ל להחיות יהודי זה לא דבר קטן, וחקמינו הקדושים אמרו (תענית כ"ב.) "רבי ברוקא חוואה הוי קאי בשוקא דבי לפט, אתא אליהו ז"ל אתחוא לה, אמר לה: מי איכא בהאי שוקא בר עלמא דאתי? אמר ליה, לא. וכו' אדהכי והכי אתו תרי אחרנא, אמר לה: הני נמי בני עלמא דאתי נינהו. אזל לגביהו אמר להו: מאי עובדיכו, אמרו לה: אנשי בדיחי אנן, מבדחינן עצבי. אי נמי, כי חזינן בי תרי דאית להו תיגרא בהדיהו טרחינן ועבדינן להו שלמא"; אליהו הנביא העיד על שתי אנשים שהיו משמחים את אחרים, על ידי זה הם בני עולם הבא, ולכן תשתדל גם אתה לשמח את הקהלה, העקר שיהיה רק שמחה ואהבה וחסד בקהלתנו, ומי יתן שתעזר לי להתקדם בשפוף האולם לרוחת אנשי שלומנו, ועל כלם תתפלל עבור בריאותי, כי עדין אני זקוק לרחמי שמים מרבים, כי עדין אני מאד מאד חלש, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לי רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד, ואזכה לבוא לגור בבבנאל, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתו יתברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ד סִינן ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחִּיהָ

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְחַזְּקִי בְּאַמוּנָה וּבִבְטָחוֹן בּוֹ יִתְבָּרֵךְ,
שְׂאֵז לֹא יִחְסֹר לְךָ שׁוֹם דְּבָרָה, כִּי הָאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ שֶׁהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ
נִמְצָא, זֶה מִמְשִׁיךְ כָּל הַהִשְׁפָּעוֹת, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם: (מְשָׁלִי כ"ח)
"אִישׁ אֲמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת", וְאַמוּנָה מְבִיא לְבִטְחוֹן, כִּי מִי שְׂמוֹסֵר אֶת עֲצָמוֹ
לְגַמְרֵי אֱלֹוֵי יִתְבָּרֵךְ, עַל יְדֵי זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁפֵּיעַ עָלָיו שְׁפַע בְּרָכָה
וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדָיו.

הִיָּה צַדִּיק גְּדוֹל מְאֹד בְּשֵׁם רַבִּי יִצְחָק מְדוּרְבִיטֵשׁ זי"ע (אֲבִיו שֶׁל הַצַּדִּיק
הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יְחִיאֵל מִיכָל מְזֻלוֹטְשׁוֹב זי"ע), וְהִנֵּה בְּצַעֲרֵירוֹתוֹ הָיָה עֲנִי גְּדוֹל מְאֹד, עַד
כְּדֵי כֶּף שְׁלֹא הָיָה לוֹ מָה לִּתֵּת לְאֶחָל לִילְדָיו, וְהוּא יָשַׁב וְלָמַד בְּהַתְמַדָּה רַבָּה
גְּדוֹלָה וְהַתְּבוּרָד לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִשְׁתּוֹ אָף פָּעַם לֹא הִתְלוַּנְּנָה אֱלֹוֵי
שְׂצוֹר וּמֵר לָהּ וְכו', וְהִנֵּה פָּעַם הִגִּיעַ עָרַב שַׁבַּת שְׁעַדִּין לֹא הָיָה לָהֶם אֲפִלוֹ
פְּרוּטָה לְפָרְטָה, לֹא הָיָה לָהֶם לֹא חִלוֹת וְלֹא דָגִים וְלֹא בֶּשֶׂר עַל שַׁבַּת וְכו',
אָבֵל אִשְׁתּוֹ הִרְבְּנִית מִתְקָף הָאֲמוּנָה וְהַבְּטָחוֹן שֶׁהָיָה לָהּ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ לֹא דָאָגָה
כְּלָל, וּבַעֲלָה יָשַׁב בְּבֵית הַמְּדַרְשׁ וְלָמַד תּוֹרָה לְשִׁמְהָ לְשֵׁם אֵל עוֹלָם, וְהִיא
לֹא רָצְתָה לְהַפְרִיעַ לוֹ אָף שֶׁהָיָה עָרַב שַׁבַּת וְאִין בְּבֵית כְּלוּם, וְשִׁפְכָה אֶת מֵר
נִפְשָׁה לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, וְסִפְרָה לוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיהָ עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת
וְכו', וְהִנֵּה דוֹפֵק גּוֹי עַל הַדְּלֵת עִם תְּרַנְגוֹל גְּדוֹל וְשׁוֹאֵל אֶת הִרְבְּנִית אִם הִיא
מוֹכְנָה לְקִנּוּת אֶת זֶה בְּמַחִיר זוֹל? עֲנָתָה וְאַמְרָה הִרְבְּנִית: כֵּן, אֲנִי רוֹצָה לְקִנּוּת
אֶת זֶה אָבֵל אִין לִי כֶּסֶף, עֲנָה וְאָמֵר הַגּוֹי שֶׁהוּא נוֹתֵן אֶת זֶה בְּהַקְּפָה, וְכִשְׂיִהִיהָ
לָהּ תַּחֲזִיר לוֹ אֶת הַכֶּסֶף, וְהִבֵּן יְחִיאֵל מִיכָל שְׁעוֹד הָיָה קָטָן מְאֹד הַתְּחִיל לְצַעֵק
לְאָמוֹ, אֵל תַּקְחִי מִמֶּנּוּ כִּי הוּא גִנָּב, אִיךָ יְכוֹל לְהִיּוֹת שְׂיִמְכֹר לְךָ תְּרַנְגוֹל גְּדוֹל
בְּמַחִיר כֹּה פְּעוּט וְכו', וְגַם שְׂיִתֵּן לְךָ בְּהַקְּפָה בְּשַׁעָה שֶׁהוּא לֹא מְכִיר אוֹתָךְ
וְכו', מְכָרַח לְהִיּוֹת שֶׁהוּא גִנָּב אֶת זֶה מְאִיזָה מְקוּם, וְהִרְבְּנִית לֹא שָׁתָה לֵב עַל
דְּבָרֵי בְּנָה וְלַקְּחָה אֶת הַתְּרַנְגוֹל וְהוֹלִיכָה אוֹתוֹ אֵל הַשׁוֹחֵט וְהַכְּשִׁירָה אֶת זֶה
וּבְשָׁלָה אֶת זֶה לְכַבּוֹד שַׁבַּת, וְהִנֵּה לֹא לּוֹקַח הִרְבָּה זְמַן וּבָא הַגּוֹי חֲזָרָה עִם

שֶׁקֶמַח, וְשׂוֹאֵל אוֹתָהּ אִם הִיא רוֹצֵה לְקַנּוֹת אֲצִלוֹ קֶמַח בְּמַחִיר מְאֹד זוֹל, אָבֵל הִיא עֲנֵתָהּ לוֹ: כֵּן, אֲנִי רוֹצֵה לְקַנּוֹת אֶת זֶה, אָבֵל אֵין לִי כֶסֶף, עֲנֵה וְאָמַר הַגּוֹי שֶׁהוּא נוֹתֵן אֶת זֶה בְּהַקְפָּה, וּכְשִׁיחִיָּה לָהּ תַחֲזִיר לוֹ אֶת הַכֶּסֶף, וְהַבֵּן יַחִיאֵל מִיֵּכֶל שְׂעוֹד הִיָּה קֶטֶן מְאֹד הַתַּחֲחִיל לְצַעֵק לְאָמוֹ, אֵל תִּקְחִי מִמֶּנּוּ כִּי הוּא גָּנֵב, אֵיךְ יִכּוֹל לְהִיּוֹת שְׂיִמְכֹר לְךָ קֶמַח בְּמַחִיר כֹּה פְּעוּט וְכוּ', וְגַם שְׂיִתֵּן לְךָ בְּהַקְפָּה בְּשַׁעֲהָ שֶׁהוּא לֹא מִכִּיר אוֹתְךָ וְכוּ', מְכַרְח לְהִיּוֹת שֶׁהוּא גָּנֵב אֶת זֶה מֵאִיזָה מְקוֹם, וְהִרְבַּנִּית לֹא שָׁתָה לֵב עַל דְּבָרֵי בְּנֵה וְלִקְחָה אֶת הַקֶּמַח וְתִכְף וּמִיד לְשֶׁה וְאָפְתָה חִלּוֹת לְכַבוֹד שַׁבָּת, וְלֹא לְקַח הִרְבָּה זְמַן, וּבֹא הַגּוֹי חֲזָרָה עִם דָּג גְּדוֹל, וְשׂוֹאֵל אוֹתָהּ אִם הִיא רוֹצֵה לְקַנּוֹת אֲצִלוֹ דָּג בְּמַחִיר מְאֹד זוֹל, אָבֵל הִיא עֲנֵתָהּ לוֹ: כֵּן, אֲנִי רוֹצֵה לְקַנּוֹת אֶת זֶה אָבֵל אֵין לִי כֶסֶף, עֲנֵה וְאָמַר הַגּוֹי שֶׁהוּא נוֹתֵן אֶת זֶה בְּהַקְפָּה, וּכְשִׁיחִיָּה לָהּ תַחֲזִיר לוֹ אֶת הַכֶּסֶף, וְהַבֵּן יַחִיאֵל מִיֵּכֶל שְׂעוֹד הִיָּה קֶטֶן מְאֹד הַתַּחֲחִיל לְצַעֵק לְאָמוֹ, אֵל תִּקְחִי מִמֶּנּוּ כִּי הוּא גָּנֵב, אֵיךְ יִכּוֹל לְהִיּוֹת שְׂיִמְכֹר לְךָ דָּג בְּמַחִיר כֹּה פְּעוּט וְכוּ', וְגַם שְׂיִתֵּן לְךָ בְּהַקְפָּה בְּשַׁעֲהָ שֶׁהוּא לֹא מִכִּיר אוֹתְךָ וְכוּ', מְכַרְח לְהִיּוֹת שֶׁהוּא גָּנֵב אֶת זֶה מֵאִיזָה מְקוֹם, וּבֵינָן כֶּךָ בְּשִׁלְהָ גַם אֶת הַדָּג, וְהַכִּינָה הַכֹּל לְכַבוֹד שַׁבָּת, וְחִתְּתָה בְּלִיל שַׁבָּת שְׁבַעֲלָה יַחֲזוֹר מֵהַבֵּית הַמְּדֻרָשׁ וּמִבֵּית הַכְּנֶסֶת וַיַּעֲשֶׂה קְדוּשָׁה, וְכֵן הִיָּה שֶׁהַצַּדִּיק הַקְּדוּשׁ רַבִּי יִצְחָק מִדְּרוֹבִיטֵשׁ זִי"ע חֲזוֹר מִבֵּית הַכְּנֶסֶת וּנְכַנֵּס בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה וַעֲשֶׂה קְדוּשָׁה, וְנִטַּל יָדָיו לְסַעֲוֵדָה, וְלֹא הִרְאָה שׁוֹם הַתַּפְּעִלוֹת וְכוּ', כִּי הָרִי יָדַע שְׂאִין בְּבֵיתָם כְּלוֹם וְכוּ', וְהִרְבַּנִּית כְּבָר לֹא יִכְלֶה לְהִתְאַפֵּק, אֲזִי שְׂאֵלָה אֶת בַּעֲלָהּ: "בַּעֲלֵי הַיָּקָר, לְכֹל הַפְּחוֹת תִּשְׂאֵל אוֹתִי מֵאִיפָה קַבְּלָתִי אֶת כָּל הַשֶּׁפַע הַזֶּה?" עֲנֵה וְאָמַר בַּעֲלָהּ הַצַּדִּיק: "אֲנִי יוֹדַע כְּבָר מֵאִיפָה וְכוּ', כִּי אֵלֵיהוּ הַנְּבִיא בֹא לְהַתְלוֹנֵן עַל הַבֵּן שְׁלֵנוֹ יַחִיאֵל מִיֵּכֶל שֶׁקָּרָא אוֹתוֹ גָּנֵב", וְאִזּוֹ הַתּוֹדַע לָהּ מֵאִיפָה קַבְּלָה אֶת הַשֶּׁפַע.

נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ וְהַבְּעָלִים וְהַיְלָדִים כָּל כֶּךָ רִגְלִים לְטוֹב בְּקַהֲלֵתֵינוּ הַקְּדוּשָׁה, וּבִפְרָט בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם שְׂרוֹאִים אֶת זֶה לְדַבֵּר טְבָעִי, שְׁלֹא חָסַר כְּלוֹם, שֶׁהִנֵּה יֵשׁ מִכָּל טוֹב, בְּבִקְרָא אַחַר הַתַּפְּלָה אַרוּחַת בְּקָר, וּבִצְהָרִים מְרַק חֵם, וּבְעָרֵב סַעֲוֵדָה דְּשָׁנָה וְכוּ', וְאִף אַחַת כְּבָר לֹא שׂוֹאֵל מֵאִיפָה זֶה? כְּאֵלוֹ זֶה דְּבָר טְבָעִי שְׁכָךְ צָרִיךְ לְהִיּוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן רָאִי מֵהַ לְפָנֶיךָ וְתַתְחִילִי לְתַת תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַחֲסָדִים וְהַרְחַמֵם

גְּמוּרִים שְׁעוֹשֶׂה עִמָּךְ, שְׂאת נִמְצָאת בְּקִהְלָה כָּל כֶּךָ קְדוֹשֶׁה חֲמָמָה שֶׁל אֱמוּנָה, רַק תְּגִידִי לְבַעֲלֶךָ שִׁישְׁמֹר מִכְּמָה שׁוֹעֲלִים קְטַנִּים שְׂרוּצִים לְחַבֵּל אֶת הַכָּרֶם שְׁנַטְעַתִּי וְכוּ', וּמְחַפְּשִׁים מוּמִים עַל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְעַל קִהְלָתֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה, וְלִכֵּן שְׁיִלְכוּ לַחַיִּים וּלְשָׁלוֹם וַיַּעֲזְבוּ אוֹתֵנוּ, כִּי תִהְיֶה לָּאֵל, לָנוּ טוֹב פֶּה מְאֹד, וְאַנְחָנוּ לֹא מִתְפַּעֲלִים מִרְשָׁעוֹת הַסַּמ"ךְ מ"ם יִמַח שְׁמוֹ, אִף שְׁאַנְחָנוּ סוּבְלִים מִמֶּנּוּ מַה שְׁסוּבְלִים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנַחְנוּ שְׂמַחִים וְעַלְיִזִּים עִם הַטוֹב וְהַחֲסֵד שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁפִּיעַ עָלֵינוּ.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלִי לְעֹזֵר בְּמָה שְׂאת יְכוּלָה, וְכָל אִשָּׁה שְׁיִכוּלָה לְאִפּוֹת עַל כָּל פְּנִים פַּעַם אַחַת בְּחֹדֶשׁ עוֹגָה וְלִהְיָא אֶת זֶה לְבֵית הַתְּבַשִּׁיל, כְּדֵי שִׁיְהִיָּה עַל אַרוּחַת בְּקָה, וְהִיָּה זֶה שְׂכָרִי מִהַשָּׁמַיִם, שְׂתִקְבְּלִי אֶת זֶה חֲזָרָה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּכַפְלִים.

אֲשֶׁרִינוּ מַה טוֹב חֲלָקֵנוּ וּמַה נְעִים גּוֹרְלָנוּ שְׁאַנְחָנוּ נִמְצָאִים בְּקִהְלָה קְדוֹשָׁה כְּזוֹ חֲמָמָה שֶׁל אֱמוּנָה, וּבְזֶה רְאוּי לָנוּ לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכַּלִּי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתַקְלָט.

בְּעֹזֶרֶת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר שְׁלַח, כ"ד סִיוֵן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל הָאֲבָרָךְ הִיקָר לִי מְאֹד הַצְּמוּד בְּפִנְיָמִיוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... נִרוּ יֵאִיר תְּלִמִּיד כּוֹלֵל לְהוֹרָאָה "תְּפַאֲרַת בְּנֵימִין"

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שְׂתִקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיָדֶךָ וְתִהְיֶה רַק שֶׁשׁ וְשִׂמַּח עַל נַעַם חֲלָקֶךָ עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם גּוֹרְלֶךָ.

וְהִנֵּה תִהְיֶה לָּאֵל, בְּהַכוּלָל הַנִּפְלָא שְׁלָנוּ לוּמְדִים בְּהַתְמַדָּה מִי שְׂרוּצָה בְּאִמַּת לְהַתְעַלּוֹת בְּתוֹרָה וּבִירְאַת שָׁמַיִם, וְאִף שְׁלַעַת עֵתָה אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים

בדחקות גדולה מאד וכו', ורציתי שכל אברך שמסגל להיות מלמד, שיפנה אל ידידינו היקר ר' ... גרו יאיר ויציע את עצמו שהוא רוצה להיות מלמד, וזה יביא לו פרנסה מכבדת, והולך לי בחיים שכל אברך שלומד בהכולל שלבסוף יהיה לו עבודה מסודרת ופרנסה בשפע.

נא ונא רק תהיה בשמחה עצומה, ותשמח את אשתך, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ראש השנה ו): אשה - בעלה משמחה; וזכר גם זכר אשר שמחה זה מסגל לפרנסה בשפע, כי השם של פרנסה שהוא חת"ך היוצא מפסוק: (תהלים קמ"ה) "פותח את ידך", יוצא גם מפסוק (דברים ט"ז ט"ו) והיית' אף שמח', ולכן הדבר הראשון אתה צריך להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמך, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לך ומר לך החיים ממות, עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבוא לשום דבר, אלא תסתפק יותר, ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה, ואם תאמר: במה יש לי לשמח? הרי אני עני ואביון ומלא חובות? אלא דע לך שחכמינו הקדושים אמרו (גדרים מא.) אין עני אלא מדעת, עקר הענינות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חליו ז): אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם בן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שמח, ואמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות ממו, סימן פ"ג) אמונה הוא טוב לפרנסה; ולכן בזה שתשמח עם נקדת יהדותך שנבראת יהודי ושלא עשני גוי כגויי הארצות, השמחה והאמונה הזאת, יפתח לך כל צנורי השפע והפרנסה.

הכפל הדבר אם אתה מענין להיות מלמד, תהיה בקשר עם ר' ... גרו יאיר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְדָה תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָהּ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָהּ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתִקְוָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ד סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

דְּבַרְתִּי עִם הָאֲבִירָךְ ... נְרוֹ יְאִיר, וְהוּא מוֹכֵן לְתַקֵּן כָּל מַה שֶּׁרַק תִּגִּידִי לוֹ, כִּי הִרְגַע שְׁשׁוּמַע שְׁצָרִיכִים מְשֻׁהוּ לְתַקֵּן הוּא עוֹזֵב אֶת הַכֹּל וְהוֹלֵךְ לְתַקֵּן אֶת הַמְקוּוֹה שֶׁל הַנָּשִׁים, שְׁזֵה בְּעֶדִיפוֹת הַכִּי רֵאשׁוּנָה אֲצִלוֹ, וְלִכֵּן כָּל מַה שֶּׁאֵת צְרִיכָה תוֹדִיעֵי לוֹ, וְכַמוֹכֵן שְׁצָרִיכִים קֶצֶת סִבְלָנוּת, כִּי אֲנַחְנוּ מִשְׁתַּדְּלִים לְתַקֵּן אֶת הַכֹּל.

אֵין מַלִּים לְהִסְבִּיר לָךְ אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שִׁישׁ לָךְ וּלְכָל הַבְּלָגִיּוֹת שֶׁמְקַרְבּוֹת נָשִׁים חִלּוּנִיּוֹת שְׁבָאוֹת לְמְקוּוֹה, כִּי זֶה נוֹתֵן לָהֶן יוֹתֵר חֶשֶׁק לְבוֹא גַם בְּפַעַם הַבָּאָה וְכוּ', כִּי כְּשֶׁמְרַגְּשִׁים קְרוֹב שֶׁמְקַרְבּוֹת אוֹתָן, וְזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׁמַיִם, וְלִכֵּן תִּמְשִׁיכִי אֶת וְכָל הַבְּלָגִיּוֹת בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּה, וְאֲנִי מְבָרֵךְ אֶתְכֶן שְׁבִזְכוּת זֶה יִהְיֶה לְכֵן נַחַת דְּקִדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶן, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנּוּ תִּשְׁכִּילוּ.

רַק תִּתְחַזְּקִי מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה הַהַצְּלָחָה שֶׁל אָדָם, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שִׁמְחָה, חֶלֶק ב', סִיּוֹן א') מִי שֶׁהוּא שִׁמְחָה תְּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצַלִּיחַ, וְלִכֵּן אִם אֵת רוּצָה לְהַצְּלִיחַ בְּחַיִּיךָ, תִּשְׁתַּדְּלִי עִם הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, וְאֵף שֶׁאֲנִי יוֹדַע שְׁזֵה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לָךְ לְהַגִּיעַ לְשִׁמְחָה מְרַב הַבְּלָבוּלִים שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ', וְכוּ', עִם כָּל זֹאת תְּכַרְיַחִי אֶת עֲצֻמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתֵרְאִי שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה בְּהַחַיִּים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
עליך שתצליחי בכל אשר תפני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקמא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שלח, כ"ד סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

מאד מאד אני מבקש אתכם שתשלימו ביניכם, לדעתי לא כדאי לעשות
עסק מכל הכתבה, תבקשו את ר' ... גרו יאיר שיכתב לכם כתבה דאירכסא,
וזהו זה, חס ושלום שלא יעלה על דעתכם להתגרש, אפלו להתחתן עוד
פעם, זה שטות גדולה, אני לא יודע מי הכניס לכם דמיון כזה?

תאמינו לי אם הייתם מכניסים בחיים הפרטיים שלכם רק את אמתת
מציאותו יתברך, כל הבית היה משתנה לטובה, ולכן תכניסו בדעתכם אשר
אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובמחשבה
זו תמיד תלכו, וזה יטהר אתכם מהכל, כי כשבר ישראל רק חושב ממנו
יתברך, על ידי זה נדבק באין סוף ברוך הוא, ונצול מכל רע, אשרי האדם
שזוכה להכניס במח מחשבתו תמיד אשר אין בלעדו יתברך כלל, ומציר
לפניו איך שיהכל לכל הוא אור האין סוף ברוך הוא, והוא נמצא בתוך האור
אשר אין עוד תענוג כתענוג הזה, הלואי הלואי שזה היה בראש מעיניכם,
ואז אף פעם לא הייתם רבים, והכל היה מסתדר על צד הכי טוב.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשפילו
ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

בתקמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ד סִינן ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נִצָּח
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם.

חֲזָקוּ וְאַמְצוּ יַחַד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה הוּא כְּלִי לְהַמְשִׁכַת כָּל
הַהִשְׁפָּעוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, וּבְכָל שְׂהִבִית מְלֵא שִׂמְחָה, כִּי
הַיְלָדִים גְּדֹלִים מִיִּשְׁבִּים בְּדַעְתָּם וְכוּ', וְכֵן יֵשׁ אֲוִירָה שֶׁל רְגִיעָה בְּתוֹךְ הַבֵּית.

תְּאַמְּיֵנוּ לִי אִם הֵייתֶם מְכַנְּיָסִים בְּחַיִּים הַפְּרָטִיִּים שְׁלָכֶם רַק אֶת אֲמַתַּת
מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ. כָּל הַבֵּית הִיָּה מִשְׁתַּנָּה לְטוֹבָה, וְלָכֵן תְּכַנְּסוּ בְּדַעְתְּכֶם אֲשֶׁר
אֵין שׁוֹם מְצִיאֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וּבְמַחְשָׁבָה
זוֹ תְּמִיד תִּלְכּוּ, וְזֶה יִטְהַר אֶתְכֶם מֵהַכֵּל, כִּי כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל רַק חוֹשֵׁב מִמְּנוּ
יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה נִדְּבַק בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְנִצּוֹל מִכָּל רַע, אֲשֶׁרִי הָאָדָם
שְׂזוּכָה לְהַכְנִיס בְּמַחַ מַחְשַׁבְתּוֹ תְּמִיד אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּמְצִיר
לְפָנָיו אֵיךְ שֶׁהַכֵּל לְכָל הוּא אֹר הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאוֹר
אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג כְּתַעֲנוּג הַזֶּה, הַלְּוִאי הַלְּוִאי שְׂזָה הִיָּה בְּרֵאשׁ מַעֲיִנְיָכֶם,
וְאִז אֵף פַּעַם לֹא הֵייתֶם רְבִים, וְהַכֵּל הִיָּה מְסַתְּדֵר עַל צַד הַכֵּי טוֹב.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנּוּ תִשְׁכִּילוּ
וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתקמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ד סִינן ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נִצָּח
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם.

תראו להתחזק יחד ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אתכם, ועל ידי זה תהיו הכי מאשרים בחיים, רק תשתדלו שהשמחה ישרה בתוך ביתכם, ואז הברכה יהיה מצויה אצלכם תמיד.

תאמינו לי אם הייתם מכניסים בחיים הפרטיים שלכם רק את אמתת מציאותו יתברך, כל הבית היה משתנה לטובה, ולכן תכניסו בדעתכם אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובמחשבה זו תמיד תלכו, וזה יטהר אתכם מהכל, כי כשבר ישראל רק חושב ממנו יתברך, על ידי זה נדבק באין סוף ברוך הוא, ונצול מכל רע, אשרי האדם שזוכה להכניס במח מחשבתו תמיד אשר אין בלעדו יתברך כלל, ומציר לפניו איך שהכל לכל הוא אור האין סוף ברוך הוא, והוא נמצא בתוך האור אשר אין עוד תענוג כתענוג הזה, הלואי הלואי שזה היה בראש מעיניכם, ואז אף פעם לא הייתם רבים, והכל היה מסתדר על צד הכי טוב.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

בתקמד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שלח, כ"ד סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין לבדק שמות בשדוף וכו', אין בזה שום ענין, וחדשים מקרוב באו וכו', ומבלבלים את המח לבני הנעורים וכו', העקר מה שצריכים לחפש במציאת זוג, הוא המדות, כי אם יש לבחור או לבחורה מדות טובות, זה שוה יותר מהכל, ואם אין לאדם מדות, אמר רבנו ז"ל, (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ז') שאחד יכול להיות חיה בצורה אדם, כי אם אין לאדם מדות

וְאִין אָמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא פָּרָא אָדָם, וְהוּא מְפָקֵר לְכָל דְּבָר וְכוּ', וְלִכְּן הֶעֱקֵר בְּשִׂדוּכִים שְׁצָרִיכִים לְחַפֵּשׂ אַחַר מַדּוּת טוֹבוֹת, וְאִם יֵשׁ מַדּוּת יֵשׁ כְּבָר הַכֵּל, וְהַרְבֵּי רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעַנְסֵק זי"ע אֹמֵר שְׁעַד גִּיל שְׁמוּנָה עֶשְׂרֵה יְכוּלִים לְשַׁנּוֹת אֶת הַמַּדּוּת, וְאַחַר כֵּן מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, וְלִכְּן לֹא בְּחִנָּם שָׂרְפְנוּ ז"ל נִתְּנָן לָנוּ מִתְּנָה "סֵפֶר-הַמַּדּוּת" שְׁעַל יְדוּ יְכוּלִים לְהַגִּיעַ לְכָל הַמַּדּוּת טוֹבוֹת שְׁבָעוּלָם, וְלִכְּן לֹא כְּדָאֵי לְהַתְּבַלְּבֵל לְלֶכֶת אֶצֶל פְּלוּנֵי אוּ אֶלְמוּנֵי וְכוּ', שְׂאִין בְּזָה שׁוּם מְקוֹר, טוֹב מְאֹד לְלֶכֶת אֶל רַב יֵרָא שְׁמַיִם וּבַעַל שְׁכָל גְּדוּל, שֶׁהוּא יִדְרִיךְ אוֹתָךְ אִם זֶה בְּחוּר רְצִינֵי אוּ לֹא, וּבִפְרָט הוּא יְכוּל לְרְאוֹת אֶת הַמַּדּוּת שְׁלוֹ, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכֵּי טוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְּבַשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמָּחוֹת תְּמִיד.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקִשׁ וּמִתְּפִלָּה בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכַּלִּי וְתִצְלַחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתַקְוָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ד סִינן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

צָרִיכִים לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד לֹא לְהַשְׁאִיר בְּנוֹת קַטְנוֹת בְּבֵית עִם זָרִים, כִּי זֶה מְאֹד מְסֻכָּן וְכוּ', וּבִפְרָט הַיּוֹם שֵׁשׁ כָּל מִינֵי חוּלִים וְכוּ', סוּטִים וְכוּ', וְצָרִיכִים לְהַקְפִּיד מְגִיל הַזֶּה כְּבָר שְׁלֹא יִשְׁאִירוּ בְּבֵית אֶת הַבְּנוֹת עִם בָּנִים בְּאוֹתוֹ גִּיל וְכוּ', כִּי הַיּוֹם הַכֵּל הֶפְקֵר וְכוּ', וְלִכְּן הַבְּנוֹת צָרִיכוֹת שְׁמִירָה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּמִדְבָּר רַבָּה, פָּרָשָׁה י"א, סִימָן ה') "וַיִּשְׁמְרֵךְ" בְּבָנוֹת שְׁצָרִיכוֹת שְׁמִירָה, וְזֶה מִתְּחִיל כְּבָר בְּגִיל הַזֶּה, אֲבָל הַכֵּל צָרִיךְ לְהִיּוֹת עִם שְׁכָל וְחֻכְמָה, וְלֹא לְהַגְזִים, כִּי לְכָל דְּבָר יֵשׁ גְּבוּל, אֲבָל צָרִיכִים עֵינֵינוּ פְּתוּחָה וְלִשְׁמֹר מְאֹד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל
וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתקמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ד סיון ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַדְּבָר הַרְאִשׁוֹן אֶתְּךָ צְרִיךְ לְבַדֵּק אֶת הַמְזוּזוֹת בְּבֵיתְךָ אִם הֵם כְּשֵׁרוֹת
אוֹ לֹא, כִּי עַל פִּי רַב כְּשֵׁאִיִן לְאָדָם מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת, הוּא חוֹלֵם חֲלוּמוֹת רָעִים.

מָה טוֹב וּמָה נְעִים שֶׁלְפָנַי הַשָּׁנָה שְׁלוֹמֵדִים אֲגִדּוֹת חַז"ל כְּגוֹן "עֵין
יַעֲקֹב", וְכֵן "לְקוּיֵי-מוֹהַר"ן", וְזֶה שׁוֹמֵר אֶת הָאָדָם בְּעַת הַשָּׁנָה.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת חֲלוּם, סִימָן ד') עַל יְדֵי הַדְּבוּר רַע עַל אֵיזָה
צְדִיק מֵת, מֵרָאִין לוֹ חֲלוּמוֹת מְבֹהָלִין; וְכֵן אָמַר: (שֵׁם, סִימָן ג') הַצְּנוּעַ בְּבֵית
הַכֶּסֶּא חֲלוּמוֹתָיו מֵיִשְׁבִּין עָלָיו.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רַע, הַעֲקֹר תִּקְפִּיד לְקַרְא קְרִיאַת
שְׁמַע שְׁעַל הַמַּטָּה כְּפִי נֶסַח הָאֲרִיז"ל, וְזֶה יִטְהַר אוֹתְךָ מֵהַכֹּל, וְתִזְכֶּה לְמַחְשָׁבוֹת
נְקִיּוֹת, וְחֲלוּמוֹת מֵיִשְׁבִּים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל
וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתקמוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ד סִינּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שֶׁנִּמְצָא בְּעַת בְּרִית מִיְלָה, שְׁאֵז אֱלֹהֵי הַנְּבִיא נִמְצָא, וְנִתְכַפֵּר לוֹ כָּל עֲוֹנוֹתָיו, וְזֶה בְּרוּר כְּשֶׁמֶשׁ, וְלִכֵּן אֲשַׁרִי מִי שֶׁמְהַדֵּר לֵהוֹיֹת בְּכָל פַּעַם כְּשִׁישׁ בְּרִית מִיְלָה, וְעַל יְדֵי זֶה נִכּוֹן לְבוֹ יִהְיֶה בְּטוֹחַ שְׁיִמְחִלוּ לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, וּבִפְרָט בְּעַת הַבְּרִית רְאוּי אֶז לְהִתְבּוֹדֵד וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שְׁצָרִיכִים בְּפִרְטֵי פִּרְטִיּוֹת בְּעַת שְׁהִתִּינוּק בּוֹכָה, אֶז הוּא עַת רְצוֹן גְּדוֹל בְּשָׂמִים, וְיִכּוֹלִים לְפַעֵל אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שֶׁרַק רוֹצִים, וְזֶה בְּדוּק וּמְנִסָּה.

כְּדִי לְהַרְגִישׁ אֶת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל זֶה צָרִיכִים יִגִּיעַה רַבָּה וְטִרְחָה גְּדוֹלָה שֶׁל יָמִים וְשָׁנִים שֶׁל שִׂיחָה בֵּינּוּ לְבֵין קוֹנּוֹ, לְהִתְבּוֹדֵד הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַד שְׁיִזְכֶּה לִישׁוּב הַדַּעַת, וְלֹא יִהְיֶה יוֹתֵר מִבְּהֵל וּמִבְּלָבָל וְכוּ', וְכִמּוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׂיחוֹת-הֶר"ן, סִימָן נ"א) אוֹ שְׁצָרִיכִין לְזֶה רַחֲמָנוּת מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אוֹ יִגִּיעוֹת וְעִבּוּדוֹת אוֹ שְׁצָרִיכִין שְׁנִיחָם, שְׁיִהְיֶה לוֹ יִגִּיעוֹת גְּדוֹלוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְגַם רַחֲמָנוּת מֵאֵתוֹ יִתְבָּרַךְ, קִדְּם שְׁזוֹכִין שְׁיַעֲמְדוּ וְיִשְׁקִטוּ שְׁמֵרֵי הַמִּחַ לְמִטָּה עַד שֶׁלֹּא יִרְצֶה שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם, וְיִהְיֶה הַכֹּל שְׁוֵה אֶצְלוֹ. (מִשְׁלֵי ר' כ"ב) "בְּהִתְהַלְכְּךָ תִּנְחָה אֶתְךָ בְּשִׂכְבְּךָ תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ וְהִקִּיצוֹת הִיא תְּשִׁיחָךָ", הֵינּוּ שְׁהַכֵּל שְׁוֵה. וְאֵין שׁוֹם חֲלוּק בֵּין הָעוֹלָם הַזֶּה וּבֵין הַקָּבֵר וּבֵין הָעוֹלָם הַבָּא. כִּי "בְּהִתְהַלְכְּךָ תִּנְחָה אֶתְךָ" - הַתּוֹרָה, וְכֵן "בְּשִׂכְבְּךָ תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ" שְׁשֵׁם בְּשִׂכְבְּךָ בַּקָּבֵר שֵׁם גַּם כֵּן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְהַתּוֹרָה, וְכֵן "וְהִקִּיצוֹת" לְעוֹלָם הַבָּא וְכוּ'. (אֲבוֹת פָּרָק ר') כִּי מֵאַחַר שְׁאֵין לוֹ שׁוֹם תִּאֲוָה וְרְצוֹן כָּלֵל לְשׁוֹם דְּבַר רַק לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְלְהַתּוֹרָה, נִמְצָא שְׁהַכֵּל שְׁוֵה אֶצְלוֹ. בֵּין בְּעוֹלָם הַזֶּה, בֵּין בַּקָּבֵר, בֵּין בְּעוֹלָם הַבָּא כְּכֹלֵם הוּא דְּבוּק רַק בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּבְהַתּוֹרָה. כִּי מִי שֶׁמְקַשֵּׁר בְּעוֹלָם הַזֶּה יֵשׁ חֲלוּק בֵּין הָעוֹלָם הַזֶּה שֶׁהוּא רַחֲבַת יָדִים וּבֵין הַקָּבֵר שֶׁהוּא מְקוּם צֹר, וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה, אֲבָל מִי שֶׁנּוֹדֵדְךָ מִחוּ וְאֵין לוֹ שׁוֹם שְׁמֵרִים בְּמִחַ הַכֹּל

שְׁוֹה אֲצִלו, אֲכַל כְּמוֹכֵן עַל זֶה צְרִיכִים הִרְבֵּה יִגִּיעוֹת וּטְרָחוֹת שֶׁל יָמִים וְשָׁנִים, וְלִהְיוֹת מְקַרֵּב אֶל הַצְדִּיק הָאֲמֵת שֶׁהוּא רַבְּנוּ ז"ל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתקומה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר שְׁלַח, כ"ד סיון ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַלְוֵאִי שֶׁתִּזְכֶּה לִפְתַּח "הֵיכַל הַקְדוֹשׁ" בְּעִיר "טִירַת הַכַּרְמֶל", כִּי רַבְּנוּ ז"ל רָצָה שֶׁבְּכָל מְקוֹם יִפְתָּחוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בֵּית הַכְּנֶסֶת עַל שְׁמוֹ, וּמוּבָא בְּדַבְרֵי ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן נ"ט) שֶׁהַצְדִּיק הָאֲמֵת בּוֹנֶה "הֵיכַל הַקְדוֹשׁ" וּבְזֶה הוּא מְקַרֵּב רְחוּקִים, וְכִדִּי לִהְיוֹת מְחֻסָּן וְכוּ', כִּדִּי שְׁלֵא יִכְנָס בּוֹ הָרַע שֶׁל אֵלּוֹ שְׁחוֹזְרִים עַכְשָׁו מֵהַטְּמָאָה וְכוּ', צְרִיכִים הִרְבֵּה לְהַתְּבוּדֵד לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְּחַנֵּן אֵלָיו יִתְבָּרַךְ שִׁיְצַלִּיחַ בְּדַרְכּוֹ, וַיִּדְבֵּר הִרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּהַתְּלַהּבוֹת הַלֵּב, וְעַל יְדֵי זֶה נִבְעַר בּוֹ תְּבַעֲרָה עֲצוּמָה וְאֵשׁ חֲזָקָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּבְאֵשׁ הַזֶּה הוּא שׁוֹרֵף אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת שְׂרוּצִים לְהַתְּאַחֵז בּוֹ, וְלִכֵּן מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים שְׁכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים בְּכָל כְּדוּר הָאָרֶץ אֵיפֹה שָׁרָק גָּרִים, שִׁיִּפְתָּחוּ "הֵיכַל הַקְדוֹשׁ", וּלְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם.

הַעֲקָר רַק לְהַחֲדִיר בְּכֻלָּם שְׂמִחָה עֲצוּמָה, וְלִשְׂמַח עִם נִקְדַּת הַיְהוּדוֹת, שְׂאִין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי הַשְּׂמִחָה הַזֹּאת שְׂאֵדָם שֶׁשׁ וְשְׂמִחַת שְׁלֵא עֲשִׂנִי גוֹי, זֶה עוֹלָה עַל כָּל הַשְּׂמִחוֹת, וּבְנֵי אָדָם לֹא קוֹלְטִים אֶת מַעְלַת הַשְּׂמִחָה שֶׁשְּׂמִחִים עִם נִקְדַּת יְהוּדוֹתוֹ, עַד כִּדִּי כֵּךְ שְׂמוּבָא מֵהַרְבֵּב הַקְדוּשׁ רַבִּי צְדוּק הַכֹּהֵן זי"ע בְּסִפְרוֹ (פְּרִי צְדִיק, חֵג הַשְּׂבוּעוֹת, - אוֹת י"ג) שֶׁפָּעַם אַחַת דָּלַג הָרַב הַקְדוּשׁ מִבְּאֲרֵיטְשׁוּב

זי"ע בברכת השחר הברכה "שלא עשני גוי" וכששאלו לו על זה? השיב שבקומו ממטתו בזה היום, היה לו שברון לב מאד, ולא היה לו במה לחזק עצמו, עד שעלה על דעתו שעל כל פנים תולדתו הוא מצד שרש קדשת ישראל, וברוך בשמחה רבה הברכה "שלא עשני גוי", ובזה השיב את נפשו, ובשביל זה דלג וחסר עכשו את הברכה, וצריכים להחדיר שמחה בנפש השומעים דבריו, ואז נכון לבו יהיה בטוח שיצליח עמם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקמט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שלח, כ"ד סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת שזה דבר טבעי שאשה בעת לדה עוברת פחדים גדולים וכו', כמו שמצינו (נדה ל"א): שאלו תלמידיו את רבי שמעון בן יוחי מפני מה אמרה תורה יולדת מביאה קרבן? אמר להן: בשעה שכורעת לילד קופצת ונשבעת שלא תזקק לבעלה לפיכך אמרה תורה תביא קרבן, [כפובן שאחר כך היא מתחרטת למה הצרכה להשבע, ובשביל זה היא צריכה להביא קרבן]. רואים מזה שזה טבע הבריא שכל אשה שבעת לדה היא עוברת פחדים גדולים וטראומה וכו' וכו', אף יש נשים שמתחזקות תכף ומיד, ויש נשים שנכנסים בלחץ ובפחד וכו', ולכן יש מאמר החכם שאמר "מה שיעשה הזמן לא יעשה השכל", ולכן אל תכנסי בלחץ, את תעברי את זה וכו' ועוד תצחקי שהיית כל כך בלחץ וכו'.

רק תתחזקי מאד להיות בשמחה, כי השמחה זה ההצלחה של אדם,

כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות שמחה, חלק ב', סימן א') מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח, ולכן אם את רוצה להצליח בחייהך, תשתדלי עם הכחות להיות רק בשמחה, ואף שאני יודע שזה מאד מאד קשה לך להגיע לשמחה מרב הבלבולים שעובר עליך וכו', וכו', עם כל זאת תכריחי את עצמך להיות בשמחה, ותראי שיהיה לך הצלחה בהחיים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש עליך שתצליחי בכל אשר תפני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שלח, כ"ד סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

לא כדאי לעשות מריבות ומחלוקות וכו', בשביל דברים כאלו וכו', לצערנו הרב עקרו את היהדות והיראת שמים והאמונה מאחינו בני ישראל וכו', ותהלה לאל, לאט לאט מאות ואלפים ורכבות חוזרים וחוזרות בתשובה, ולכן לא כדאי לעשות מריבות ופרודים בין המשפחות וכו', הינו בין אלו שעדיין לא טעמו טעם יהדות, ואם הולכים אתם בדרך קיצונית, לבסוף כל היהדות נעשה שנוא בעיניהם וכו', ומתרחקים יותר וכו', ומה גם שנעשה קרע בהמשפחה יותר ויותר, ולכן עצתי אמונה להתישב בדעת כמה זמן לוקח חתנה? או בר מצוה? שלש או ארבע שעות וכו', בשביל זה כדאי לעשות כל המחלקת והמריבות? ונעשים שונאים אחד להשני ולא יכולים למחל למה ערבבת והרסת לי את השמחה שעשיתי? החכם עיניו בראשו ובא אל חתנה של אחיו או גיסו או שאר קרובי המשפחה, ואף שרואה שהכל מערב וכו' וכו', הוא נכנס ויוצא וכו', העקר שיראו אותו שהוא נמצא שמה, ומדבר עם דוד זה וכו', עם גיס זה וכו', ובעת הרקודים הוא בחוץ שואף

אָוִיר וְכוּ', כִּף אֶף אֶחָד לֹא יִכּוֹל לְטַעַן שֶׁהוּא עֲרַבֵּב וְהָרַס לוֹ אֶת הַשְּׂמִיחָה וְכוּ', סֶף הַכֵּל בְּשִׁבִיל כִּמְהָ שְׁעוֹת לֹא כִדָּאִי לַעֲשׂוֹת מְרִיבוֹת בֵּין הַמְשַׁפְּחוֹת וְכוּ', וְאִם מִתְנַהֲגִים כִּכֶּה, בְּקִרְוֹב מְאֹד כֻּלָּם יִחְזְרוּ בַתְּשׁוּבָה, וְזֶה בְּרוּר כְּשֶׁמֶשׁ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתָּמִיד יִהְיֶה שְׂמִחוֹת בֵּין נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכֻלָּם יִחְזְרוּ בַתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְיִהְיֶה הַשְּׁלוֹם נִמְצָא וְשָׂרוּי בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, כִּי כִף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֲקָצִין פָּרָק ג') לֹא מְצָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּלִי מַחְזִיק בְּרָכָה לְיִשְׂרָאֵל אֲלֵא הַשְּׁלוֹם. שְׁנֵאמַר: (תְּהִלִּים כ"ט) "הַיְיָ"ה עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן הַיְיָ"ה יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם".

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁפִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּקִנָּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ד סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבָךְ.

תִּשׁוּאֵת חַן לְךָ עַל הַתְּפִלוֹת שְׂאֲתָה מִתְפַּלֵּל עַל רְפוּאָתִי וְהַחֲלֵמָתִי הַמְהִירָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכָל הַתְּפִלוֹת שְׁלֵךְ יִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן לִפְנֵי אֲדוֹן כָּל.

אֲתָה צָרִיף לְדַעַת שְׂאֲסוּר לְהַסְתּוֹכֵב כִּכֶּה סֶתֶם עִם חֲכָרָה וְכוּ', צָרִיכִים לְהַתְחַתֵּן וּלְבָנוֹת בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וּפְרִנְסָה נוֹתֵן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמֵאמָרָם ז"ל (תְּעִנִּית ח') דְּכִי יִהִיב רַחֲמֵנָא שְׁבַעָא, לְחִי יִהִיב, כְּשֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן שְׁבַע הֵינּוּ פְרִנְסָה, לְהַחֲיִים הוּא נוֹתֵן, שְׁמֵשׁ נוֹבַע הַפְּתָגָם "מֵאֵן דְּיִהִיב חִי יִהִיב מְזוּנִי" מִי שְׁנוֹתֵן אֶת הַחֲיִים הוּא נוֹתֵן אֶת הַפְּרִנְסָה, וְלִכְּן תַּעֲשׂוּ כְּבֹר תְּכַנּוּן עַל יוֹם חֲתָנָה, וְלֹא לְחִכּוֹת, וְאֵל תִּחַכּוּ כָּלֵל, הַעֲקֹר תִּהְיֶי

שתיכם שמחים ועליזים, והקדוש ברוך הוא יעזר לכם להתחתן מה שיותר מהר בקדשה ובטהרה, ותתברכו ממנו יתברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקנב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שלח, כ"ד סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

יש פתגם "מי שיודע אינו מדבר, ומי שמדבר אינו יודע", ולכן למה אתה צריך לשאל שאלות כאלו - שזה נסתר ונעלם מעיני כל?

תכניס בדעתך אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובמחשבה זו תמיד תלך, וזה יטהר אותך מהכל, כי כשבר ישראל רק חושב ממנו יתברך, על ידי זה נדבק באין סוף ברוך הוא, ונצול מכל רע, אשרי האדם שזוכה להכניס במח מחשבתו תמיד אשר אין בלעדו יתברך כלל, ומציר לפניו איך שהכל לכל הוא אור האין סוף ברוך הוא, והוא נמצא בתוך האור אשר אין עוד תענוג פתענוג הזה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקנוג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבַת קִדְשׁ לְסֵדֵר שְׁלַח, כ"ה סיון ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרִסְלָב" תְּלִמִּידֵי "הַיְכָל הַקִּדְשׁ" הַגָּרִים בְּ"יְכַנְאֵל עִיר
בְּרִסְלָב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד

מֵאֵד מֵאֵד אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁתְּחַזְּקוּ אֶת עֲצָמְכֶם
בְּיַחַד, כִּי כֹךָ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: (תִּי-מוֹהָר"ן, סִימָן רצ"ב) הָעוֹלָם רָאוּי שִׁיתְמַהוּ עֲצָמָן
עַל אֲהָבָה שְׁבִינֵינוּ; וְיָדוּעַ שֶׁהָאֲרִיז"ל הִזְהִיר מֵאֵד מֵאֵד אֶת תְּלִמִּידָיו שִׁיתְחַזְּקוּ
אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד, וְאָמַר שְׁדִיקָא עַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה הַגְּאֻלָּה, אֲבָל הִיָּה מְרִיבוֹת
בֵּין נָשִׁי תְּלִמִּידָיו, וְעַל יְדֵי זֶה נִעֲשֶׂה פְרוּד בֵּינֵיהֶם וְכוּ', וְאָמַר עַל זֶה הָאֲרִיז"ל
חָבַל חָבַל וְכוּ', וְאַחַר כֵּךָ נִסְתַּלַּק, רוֹאִים מִכָּל זֶה אֵיךְ שֶׁאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַחְזִיק
אֶת עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד, כִּי יֵשׁ לָנוּ תִּהְלָה לְאֵל, קִהְלָה קְדוּשָׁה חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה,
מִי הִיָּה מֵאָמִין שֶׁבְּמִדְבַר שְׁמֵם נוֹכַח לְהַקִּים אֲמִפְרִיָּה כְּזוֹ וְכוּ', פְּעוּטוּנִים
גְּנִים לְבָנִים וּלְבָנוֹת, תְּלִמּוּד תּוֹרָה וּבֵית סֵפֶר, יִשְׁיָבָה קִטְנָה וְיִשְׁיָבָה גְדוּלָּה
וְיִשְׁיָבָה לְבַעֲלֵי תְּשׁוּבָה, וְשִׁתִּי כוֹלְלִים אֶחָד לְבַעֲלֵי בָתִּים הַרוּצִים לְלַמֵּד, וְאַחַד
לְאַבְרָכִים שְׂרוּצִים לְלַמֵּד אֶת הַהוֹרָאָה, וּמִנְיָנִים מוֹתִיקִין עַד חֲצוֹת לַיְלָה, וְעַל
כָּלֵם הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל שֶׁתְּנוּחַ כְּבֹר מוֹתִיקִין וּבְמִשְׁךְ כָּל הַיּוֹם יְכוּלִים לְהַחֲיוֹת
אֶת עֲצָמוֹ, וּבִפְרָטִיּוֹת בְּעָרֵב שֶׁכְּמַעֲט כָּל הַקְּהֵלָה בָּאִים לְאָכַל סְעוּדָה דְּשָׁנָה,
שֶׁכָּל זֶה חֲדוּשׁ שֶׁבְּחֲדוּשִׁים שֶׁבְּמִקּוּם כְּזֶה שֶׁהַסֵּמ"ך מ"ם שׁוֹרֵץ וְעוֹשֶׂה כָּל
מִינֵי פְּעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְגַרֵּשׁ אוֹתָנוּ מִפֶּה וְכוּ', פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, אֵף אֶחָד לֹא
חוֹלֵם אֵיךְ שֶׁהוּא מוֹסֵר אוֹתָנוּ עַל כָּל דְּבַר קִטְן וְכוּ', מַה שֶׁמִּגִּיעַ לָנוּ עַל פִּי חֶק
יְבֹשׁ וְכוּ', אֲנַחְנוּ לֹא מְקַבְּלִים וְכוּ', וְהַכֵּל מִפְּנֵי הַהֶסְתּוֹת הַפְּרוּעוֹת שְׁלוֹ, וְאִם
זֶה לֹא מוֹסִיף יֵשׁ בֵּינֵינוּ שְׁתִּים אוֹ שְׁלֹשָׁה נְחָשִׁים קִטְנִים וְכוּ', שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא קָמָא כג): אֲרִס נְחָשׁ בֵּין שְׁנָיו הוּא עוֹמֵד; שֶׁמִּסִּיתִים וּמִדִּיחִים
נִגְדַּת הַקְּהֵלָה וְכוּ', הֵם מְמַרְמְרִים מֵעֲצָמָם מִמַּעֲשֵׂיהֶם הַמְּגַנִּים וְכוּ', זֶה נוֹאֵף
וְזֶה גִּנְבֵי וְכוּ', וְלָכֵן הֵם זוֹרְקִים אֶת הַמְּרִירוֹת עַל הַזּוּלָּת וְכוּ', וְעַל הַקְּהֵלָה וְכוּ',
כְּעֵין שֶׁכְּתוּב: (שְׁמוֹת ט"ו כ"ג) "וְלֹא יָכֹלוּ לְשַׁתּוֹת מִיָּם מִמֶּרָה כִּי מָרִים הֵם עַל
כֵּן קָרָא שְׁמָהּ מְרָה", הֵם הָיוּ מְמַרְמְרִים מֵעֲצָמָם וְכוּ', וְלָכֵן לֹא הָיוּ יְכוּלִים
לְשַׁתּוֹת אֶת הַמַּיִם שֶׁהִשְׁפִּיעַ עֲלֵיהֶם הַצַּדִּיק הָאֲמֵת מִשָּׁה רַבֵּנוּ, וְלָכֵן קָרָאוּ אֶת

השם המקום מרה, כי הם היו ממרמרים וכו', ואותו דבר כאן, יש לנו שתיים או שלש אנשים ממרמרים ממעשיהם המגנים והרעים וכו', שרואים שלא יכולים לסבל אותם, וכן הם לא סובלים את עצמם, ולכן אין להם מה לעשות רק לדבר נגד הקהלה הקדושה שלנו, שהיא חממה של אמונה, ולכן אני מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים, תשמרו מאד מאד מהסתות הפרועות שעושים בתחכום גדול, ותחזיקו את עצמכם ביחד, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (תנחומא נצבים) בנהג שבעולם אם נוטל אדם אגדה של קנים שמא יכול לשברם בבת אחת? ואלו נוטל אחת אחת אפלו תינוק משברן וכן את מוצא שאין ישראל נגאלין עד שיהיו כלן אגדה אחת, כי העקר הוא אהבה ואחדות בין אנשי שלומנו, אז שום רוחות זרות לא יוכלו להכנס ביניכם.

כל הקהלה הקדושה שלנו יודעים שאני לא מחזיק את אף אחד ברגלים וכו', מי שלא מתאים לו את הקהלה שילך לחיים ולשלום, ואל יחליש לב ודעת אחרים וכו', ואני מבטיח שעל כל משפחה שיצא, יכנסו עשר משפחות אחרות, כמו שראו את זה עד עכשו, אף אחד לא עושה לי טובה שהוא נמצא בקהלתינו הקדושה, אם הוא עושה טובה הוא עושה טובה לו ולאשתו ולמשפחתו.

אנחנו צריכים לרקד בכל יום ולהיות בשמחה עצומה שאנחנו זוכים להיות מקרבים אל רבנו ז"ל, ולא מטעים את עצמנו, תהלה לאל, כל אנשי שלומנו שיש להם שכל, חוטפים בכל יום טוב אמתי ונצחי, כי מה ישאר מאתנו, רק מה שאנחנו זוכים להתפלל בכל יום שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, ועונים אמן יהא שמיה רבה קדשה וברכו וכו', וכן שזוכים ללמד בכל יום מקרא מפרשת השבוע, משנה כסדרן, ודף היומי גמרא, ועל כלם למוד הלכה וכו', שמעלת למוד התורה אי אפשר להסביר כלל, עד שאמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי ראש השנה, פרק ד', הלכה ח') כיון שקבלתם עליכם על תורה מעלה אני עליכם כאלו לא חטאתם מימיכם, אדם שנכשל עם כל כך הרבה עברות חמורות וכו' וכו', אבל אם הוא לוקח את עצמו ונכנס בתוך התורה הקדושה, אזי הקדוש ברוך הוא מוחל לו על כל עוונותיו, ולכן אני שואל אתכם האם זה לא כדאי ללמד תורה, שבזה נתכפר לו כל עוונותיו? ורבנו

ז"ל אָמַר (שיחות-הַר"ן, סימן כ"ג) הַרְחַמְנוּת שֶׁל הַעוֹלָם הִזָּה הִכַל רוֹאִין, וּבִשְׂבִיל זֶה הִכַל וּרְדִפִין אַחַר הַעוֹלָם הִזָּה. כִּי רוֹאִין כְּשֶׁהָאָדָם רַעֵב וְצָמָא וְכִיּוֹצֵא, קָשָׁה לוֹ מְאֹד וַיֵּשׁ רַחֲמָנוּת גְּדוֹל עָלָיו. וְכֵן מִי שֶׁהוֹלֵךְ עִרְם וַיַּחֲף יֵשׁ רַחֲמָנוּת גְּדוֹל עָלָיו. אָבֵל מִי שֵׁיֵשׁ לוֹ עֵינַיִם וְרוֹאֶה גְּדֹל הַרְחַמְנוּת שֵׁיֵשׁ עַל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁבַּעוֹלָם הַבָּא, כִּי שָׁם בַּעוֹלָם הַבָּא נִמְצְאִים בְּנֵי אָדָם שֶׁהוֹלְכִים עִרְמִים מִמֶּשׁ, וְאֵי אֶפְשָׁר לְרַחֵם עֲלֵיהֶם כָּלֵל. כִּי בַּעוֹלָם הַזֶּה כְּשֶׁהָאָדָם עִרְם בְּלֹא מִלְבוּשׁ, אֲזֵי אֶפְשָׁר לְקַבֵּץ נְדָבוֹת עֲבוּרוֹ וְלַעֲשׂוֹת לוֹ בְּגָד וְכוּ', אָבֵל בַּעוֹלָם הַבָּא מִי שֶׁהוֹלֵךְ עִרְם אֵי אֶפְשָׁר לְרַחֵם עָלָיו כָּלֵל. כִּי שָׁם אֵין מוֹעִיל שׁוּם רַחֲמָנוּת, כִּי אֵיזָה מִלְבוּשׁ הוּא צָרִיךְ? הֲלֹא הוּא רַק מִלְבוּשׁ שֶׁל תּוֹרָה וּמִצְוֹת, וְלָזֶה אֵין מוֹעִיל שׁוּם רַחֲמָנוּת וְכוּ', וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל בַּעוֹלָם הַבָּא מְנַחֵן כַּמָּה בְּנֵי אָדָם בַּחוּץ וְהֵם צוֹעֲקִים בְּקוֹל מֵר, תַּנּוּ לָנוּ מַה לְאַכֵּל. וּבְאֵין אֶצְלָם וְאוֹמְרִים לָהֶם: הֲרִי לָכֶם אֲכִילָה וְשִׁתְיָה אֲכֹלוּ וְשִׁתּוּ, וְהֵם מְשִׁיבִים לֹא לֹא, אֵין אָנוּ צָרִיכִים אֲכִילָה זֹאת, רַק אָנוּ צָרִיכִים אֲכִילָה וְשִׁתְיָה שֶׁל תּוֹרָה וְעִבּוּדָה. וְכֵן מְנַחֵם כַּמָּה בְּנֵי אָדָם עִרְמִים בַּחוּץ וְהֵם צוֹעֲקִים גַּם כֵּן מְאֹד: תַּנּוּ לָנוּ כַּמָּה לְהַתְּכַסּוֹת. וּבְאֵין אֶצְלָם וְאוֹמְרִים: הֲרִי לָכֶם מִלְבוּשִׁים, וְהֵם מְשִׁיבִים: לֹא, אֵין אֵלוֹ מִלְבוּשִׁים נְצָרְכִים לָנוּ כָּלֵל. רַק אָנוּ צָרִיכִים מִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים לְהַתְּלַבֵּשׁ בָּהֶם: וְסִים רַבְּנוּ ז"ל וְאָמַר: אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכֶה לְאַכֵּל כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת וְלִשְׁתּוֹת אַחַר כֵּךְ אֵיזָה קַפִּיטְלֵךְ תִּהְיֶה, וְלִהְתְּלַבֵּשׁ בְּאֵיזָה מִצְוֹת: וְזֶה תִּהְיֶה לְאֵל, נִתְקַים בְּקִהְלִיתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, שְׂאֵנִי לֹא נוֹתֵן לָכֶם מְנוּחַ לְיוֹם אַחַד, רַק לְהַזְכִּיר לָכֶם אֶת הַתְּכִלִּית הַנִּצְחִי, וְהַסְמ"ךְ מ"ם מְאֹד מְאֹד מִפְּחַד מְזָה, וְלָכֵן הוּא לוֹחֵם הֵן מִבַּחוּץ וְכוּ', וְהֵן הַתְּחִיל עֲכָשׁוּ מִבְּפָנִים עַל יְדֵי שְׁתֵּים שְׁלֹשׁ אֲנָשִׁים, וְלָכֵן רָאוּ מַה לְפָנֵיכֶם? הֲעָקַר אֵל תִּתְּפַעְלוּ מֵאֵף אַחַד, וְרַק תִּשְׁמַחוּ מְאֹד מְאֹד שְׂאֵתֶם נִמְצְאִים בְּחִמְמָה שֶׁל אֱמוּנָה, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק אֶת כָּל הַדֵּינִים מֵעַל כָּל עַם יִשְׂרָאֵל, כִּי יֵשׁ גְּזֵרוֹת גְּדוֹלוֹת עֲכָשׁוּ, וּבִזְכוּת שֶׁקֵּהֵלָה קְדוּשָׁה אַחַת בְּאֵיזָה מְקוֹם נִדַּח יַחֲזִיקוּ אֶת עַצְמָם בְּיַחַד, נִזְכָּה לְהִמְתִּיק אֶת כָּל הַדֵּינִים, וְלִהְמָשִׁיךְ יִשׁוּעוֹת וּרְפוּאוֹת וְהַצְּלָחוֹת לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל, עַדִּי עַד שְׁנַגְּאֵל גְּאֵלַת עוֹלָם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

בתקנד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר שלח, כ"ה סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתתחזק בכל מיני התחזקיות, ותשתדל לעזור לי כי אני מכרח עכשו לשפץ את האולם פעם ולתמיה, כדי שיהיה לאנשי שלומנו איפה לעשות את השמחות שלהם, צר ומר מאד שלא נותנים לנו פה ביבנאל מה שמגיע לנו על פי חק וכו', אזי לכל הפחות נדאג לעצמנו וכו', ולכן אני מאד מבקש אותך שתתן יד לעזור לי, הן בהשגת הוראת קבע מבני אדם וכו', כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (בבא בתרא ט.) גדול המעשה יותר מן העושה; הינו יותר זכות שאדם מזכה את אחרים בצדקה, מאשר הוא נותן בעצמו וכו', ובפרט צדקה כזו שאתם יודעים שזה שיך לכלל קהלתנו הקדושה, כי פשוט אין לנו אולם איפה לעשות את השמחות, ובפרטיות אחר שעבר עלי התקפת לב מאד קשה וכו', וכן נתוח לב פתוח וכו', אני כבר לא יכול לנסע לשום חתנה ובשום שמחה וכו', בלי יוצא מן הכלל, אלא שיהיה פה באולם שלנו, וזה יהיה לרוחת אנשי שלומנו שלא יצטרכו לבזבז ללילה אחד ארבעים או חמשים אלף ש"ח, ולכן אני מאד מבקש אותך שתתן לי יד, וכך לעזור לי בכל מחיר להתחיל ולגמר לשפץ את האולם שיהיה פנינה יפה מאד, כמו הבית הכנסת הגדול שלנו שיצא להפליא, שכמעט שאין בית הכנסת כזו ביפי בכל ארץ ישראל.

נא ונא אני מאד מבקש אותך שתשמר בשבת על הילדים שלא יסתובבו על הרחובות, אלא כל אבא מכרח להחזיק את הילדים אצלו, כי זה מעקר החנופה, ואל יקל בעיניך דבר זה, כי המקל בזה מקל בחייו, כי סוף כל סוף הילדים זה החיים שלנו, וכמו שאדם דואג מאד על החיים שלו, כך צריך לדאג על הילדים שלא יסתובבו על הרחובות, ואין תרוץ "אני לא יכול", "אין לי עצבים", "הם ילדים קשים" וכדומה פתגמים כאלו, זה רשעות ואכזריות גדולה כשמפקירים את הילדים, ולא בחנם שאחר כך כשהילדים גדלים הם עוזבים את היהדות וכו', ואחר כך ההורים תולשים את שערות ראשם, והם שוכחים שהם זלזלו בהנהגות הילדים וכו', רבנו ז"ל הקפיד

מֵאֵד לֹא לֵהֲכוֹת אֶת הַיְלָדִים, הַכֹּל צָרִיף לְלַכֵּת בְּאַהֲבָה וּבִהְבֵּנָה, וּלְשַׁחַד אוֹתָם עִם מִתְנֹות וְכוּ', וְאַנְחֵנוּ מוֹצְאִים שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּעֲנִית כ"ד) שֶׁהִיָּה מְלַמֵּד אֶחָד שֶׁפָּעַל בְּתַפְלָתוֹ שִׁיבֹוא גֶשֶׁם בְּשַׁעָה שֶׁהִיָּה עֲצִירַת גְּשָׁמִים, וְשָׁאֵל אוֹתוֹ רַב מַה מַּעֲשֵׂהוּ שֶׁתַּפְלָתוֹ מִתְקַבְּלוֹת בְּשָׁמַיִם? עֲנָה וְאָמַר: אֲנִי מְלַמֵּד עִם כָּל הַיְלָדִים תּוֹרָה, בֵּין עֲשִׂירִים וּבֵין עֲנִיִּים, וּמִי שֶׁלֹּא רוֹצֵה לְלַמֵּד וּלְהִתְנַהֵג כְּמוֹ שְׁצָרִיף, יֵשׁ לִי אֲקוּרִיּוֹם שֶׁל דְּגִים קִטְנִים, וְאֲנִי מְשַׁחַד אוֹתוֹ עִם הַדְּגִים וְכוּ', רוֹאִים מְזֶה אִם הוֹלְכִים עִם הַיְלָדִים בְּדֶרֶךְ אַהֲבָה וְכוּ', וְעַל יְדֵי מִתְנֹות מְצַלִּיחִים וְכוּ', אֲבָל אִם הוֹלְכִים עִם יְלָדִים בְּמַכּוֹת וּרְצִיחָה וְכוּ', רַק מְשַׁנְיָאִים אֶת הַיְהוּדוֹת בִּינֵיהֶם, וְלִכֵּן תַּפְתַּח כְּכָר אֶת הַעֵינַיִם שֶׁלָּךְ, לְמִינוֹ כְּצֵל עוֹבֵר, הִנֵּה אֲנַחְנוּ כָּאֵן וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מִכָּאֵן, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרַאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה צ"ו, סִימָן ב') "כְּצֵל יְמִינוֹ עַל הָאָרֶץ וְאִין מְקוּהָ", וְהַלּוּאִי כְּצֵלוֹ שֶׁל כֹּתֵל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן אֲלֵא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעָה שֶׁהוּא עָף דְּכַתִּיב: (תְּהִלִּים ק"ד) "כְּצֵל עוֹבֵר", "וְאִין מְקוּהָ", וְאִין מִי שִׁיקוּהָ שֶׁלֹּא יְמוֹת, הַכֹּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מַתִּים; וְלִכֵּן כָּל כֶּף חֶבֶל עַל הַזְּמַן הַיְקָר שֶׁאֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְנַצֵּל אֶת זֶה עִם שְׂמִחָה עֲצוּמָה, כִּי כָּל רַגַע וְדָקָה וּשְׁנֵיָה שְׂאֲדָם שֶׁשׁ וְשִׂמַּח כָּל יוֹם וְיוֹם עִם הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁנִּבְרָא מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֲשָׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, כָּל רַגַע שָׂרַק שֶׁשׁ וְשִׂמַּח עִם נִקְדַּת יְהוּדוֹתוֹ, הוּא מְקַיֵּם מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל יְחוּד הַבוֹרָא בְּרוּךְ שְׁמוֹ, וְכֵן בְּשִׁבְתָּ שֶׁהוּא שֶׁשׁ וְשִׂמַּח כָּל דְּקָה עִם הַשְּׁבִתָּה שֶׁהוּא שׁוֹמֵר שְׁבִתָּה, בְּזֶה הוּא מְקַיֵּם מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל שְׂמִירַת שְׁבִתָּה, וְעַל יְדֵי זֶה הוּא יְהִיָּה עֲשִׂיר גְּדוֹל, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרַאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה י"א, סִימָן א') עַל הַפְּסוּק (מִשְׁלִי י') "בְּרַכַּת הַיְוִיָּה הִיא תַעֲשִׂיר וְלֹא יוֹסֵף עֲצֵב עִמָּה" בְּרַכַּת הַיְוִיָּה הִיא תַעֲשִׂיר זוֹ הַשְּׁבִתָּה, שֶׁנֵּאֲמַר (בְּרַאשִׁית ב' ג') "וַיְבָרֶךְ אֱלֹקִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי", וְהַסְּמִיךְ מ"ם יוֹדַע שֶׁעַל יְדֵי שְׂמִיחַת הַמִּצְוֹת יִזְכֶּה לְרַב טוֹב הַצָּפוֹן וְהַגְּנוּז, וְלִכֵּן הוּא עוֹשֵׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהַכְנִיס אֶת הָאָדָם בְּדַכְּאוֹן וּבְמִרְרוֹת וְכוּ', שְׂמִיחָה נּוֹכַע כָּל מִינֵי מַחְלַקַּת בְּבֵית וְכוּ', וְעֲצָבִים עַל הַיְלָדִים וְכוּ', הַעֲקָר לֹא לְהִיֹּת בְּשִׂמְחָה, וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמָךְ רַק לְהִיֹּת בְּשִׂמְחָה, וְזָכֹר גַּם תִּזְכֹּר אֲשֶׁר כָּל דְּקָה וּשְׁנֵיָה שְׂאֲתָה שֶׁשׁ וְשִׂמַּח עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, זֶה חֲלָקָךְ לְנִצְחָה, וְזֶה כָּל כֶּף קַל וְכוּ', אֲבָל הַסְּמִיךְ מ"ם מְכַנִּס בְּאָדָם אֶת הַכְּבִדּוֹת וּמְזַכִּיר לוֹ אֶת כָּל עוֹנוֹתָיו וְכוּ', הַעֲקָר שֶׁלֹּא יְהִיָּה בְּשִׂמְחָה, וּבְפִרְט בְּשִׁבְתָּה, וְלִכֵּן תַעֲשֵׂה כָּל מַה

שביכלתך רק להיות בשמחה כל השבת, וראוי לך ללמד בלקוטי-מוהר"ן חלק ב', סימן י"ז, ולומר עליה התפלה מלקוטי תפלות חלק ב' תפלה י"ג, ושם תראה מה זה להיות בשמחה בשבת, ואל איזה מדרגות יכולים להגיע אם רק שמחים ועליזים בשבת, אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו ומה יפה ירושתנו שאנחנו מקרבים אל רבנו ז"ל, טוב להודות להקדוש ברוך הוא על כל החסד חנם הזה.

דע לך שאני כותב לך ולכל אנשי שלומנו כל יום מכתב, וחבל שאתה לא מקבל את זה, כי תהלה לאל, אני לא מחסיר יום אחד מלכתב לאנשי שלומנו מכתב, תדאג שזה יגיע אליך כל יום.

המאחל לך שבת שלום

בתקנה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר שלח, כ"ה סיון ה'תשע"ב
שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שאם את לא הולכת לבית הפנסת להתפלל בשבת, אל תניחי בשום פנים ואפן שהבנות הקטנות ילכו לבד, כי מלבד שזה מאד מסכן וכו', גם הן מפריעות וכו', ומתקוטטות עם הבנים וכו', ולכן כל אמא צריכה לשמר על הבנות שלה, ולא לתת לה ללכת איפה שהיא רוצה, וחכמינו הקדושים אמרו (במדבר רבה, פרשה י"א, סימן ה') "וישמרך" בבנות שצריכות שמירה.

ראי היום בעת הדלקת הנרות להתפלל הרבה להקדוש ברוך הוא עבורך ועבור בעלך והילדים וכו', וכן תתפללי עלי שאני זקוק לרחמי שמים מרבים להיות בריא ושלם, כדי שאוכל לבוא ליבנאל, ואהיה לך אסיר תודה.

העקר רק להיות בשמחה כל השבת, כי אי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות של אשה ששמחה כל השבת, כי זה מביא לאדם עשירות בכל השבוע, כמאמר ז"ל (בראשית רבה, פרשה י"א, סימן א') על הפסוק: (משלי י')

"בְּרַכַּת הַיּוֹי"ה הִיא תַעֲשִׂיר וְלֹא יוֹסֵף עֲצָב עִמָּה" בְּרַכַּת הַיּוֹי"ה הִיא תַעֲשִׂיר זוֹ הַשֶּׁבֶת, שֶׁנֶּאֱמַר: (בְּרֵאשִׁית ב' ג') "וַיְבָרֶךְ אֱלֹקִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי", וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁמִּהַשְּׁבֶת הַזֶּה תִּרְגְּלִי אֶת עֲצָמְךָ לֹא לְהִכְנֵס בְּעֲצָבִים שְׂזָה נוֹבֵעַ מֵעֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה וְכוּ', תְּהִי שְׂמֻחָה וְעֲלִיזָה, אֲזִי תַחֲיִי חַיִּים נְעִימִים וּמְתוֹקִים.

הַכֶּפֶל הַדְּבָר תִּשְׁמְרֵי מְאֹד שֶׁהַבְּנוֹת לֹא תִבְאֲנָה לְבַד בְּשֶׁבֶת לְבֵית הַפְּנִסֶת, אוֹ עִם הָאָמָא אוֹ שִׁישְׁאָרוֹ בְּבֵית.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

בְּתַקְנוּ.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֶׁשִׁי עָרַב שֶׁבֶת קָדֵשׁ לְסֹדֵר שְׁלֵחַ, כ"ה סִיּוֹן ה'תּשׁע"ב
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... שִׁיחִיו
לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

תְּשׁוּאָת חֵן לָכֶם עַל הַתְּפִלוֹת שֶׁאַתֶּם מִתְּפַלְלִים עַל רְפוּאָתִי וְהַחֲלָמָתִי הַמְּהִירָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁכָּל הַתְּפִלוֹת שֶׁלָּכֶם יִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּלְכוּ אִתּוֹ אֶל רוּפָא, וְהוּא יִתֵּן לוֹ כְּדוּרִים וְכוּ', כִּי זֶה עֲנִיָּן שֶׁל פְּקוּחַ נַפְשׁ, וְהַיּוֹם עַל יְדֵי רוּפָא מִמְּחָה בְּתַחוּם הַזֶּה, יְכוּלִים לְרַפְּאוֹת אֶת הַמַּחְלָה הַזֶּה וְכוּ', וְאֵל תְּזַנְיְחוּ אֶת זֶה כְּרַגַע, הֵן אֲמַת שְׂאֲנִי מִבֵּין רְגִשׁוֹת הַדְּבָר וְכוּ', וְאַתֶּם מִתְּבַיְשִׁים וְכוּ', קָדֵם אִף אֶחָד לֹא צְרִיךְ לְדַעַת שֶׁהִלְכְתֶם אִתּוֹ אֶל רוּפָא, וְהַדְּבָר הַשְּׂנִי אֲתֶם צְרִיכִים לְהִסְתַּכֵּל מִה שֶׁטוֹב לְהִבֵּן שְׁלָכֶם, לֹא מִה שֶׁטוֹב לָכֶם אוֹ לְהַזְוִילָת, וְלִכֵּן עֲצַתִּי שֶׁתִּגְשׁוּ אֶל רוּפָא שְׁנוֹתָן כְּדוּרִים, כִּי הַיּוֹם יֵשׁ תְּרוּפָה לָזֶה, רַק תִּשְׁתַּדְּלוּ לְפַעַל אֲצִלְכֶם לְלַכֵּת אֶל רוּפָא, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּל הַדְּבָרִים לֹא יְכוּלִים לְפַעַל אֲצֵל עֲצָמָם מִה הִבֵּן שְׁלִי יִקַּח כְּדוּרִים? הִבֵּן שְׁלִי יִלֵּךְ אֶל רוּפָא וְכוּ'? אֲבָל אֲתֶם מִכְּרַחֲמִים לְהַצִּיל אוֹתוֹ,

וכמוֹכֵן בְּזֶה אַתֶּם מְצִילִים אֶת גַּם אֶתְכֶם וְאֶת כָּל הַבַּיִת, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה סוֹסוֹ כְּרֹגַע, אַתֶּם מְכַרְחִים לְקַחַת אוֹתוֹ רַק אֵל רוֹפֵא מִמָּחָה.

יְעוֹזֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִהְיֶה לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד, וְיִכַּנֵּס הַשְּׂמֹחָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת שְׁלֹכֶם, רַק אֵל תִּתְנַפְּלוּ עָלָיו וְאֵל תַּעֲשׂוּ בְקִרְתָּ עָלָיו, וְהַכֵּל יֵלֶךְ בְּדֶרֶךְ חֲכָמָה כְּדִי שְׁלֵא יִשְׁבֵּר יוֹתֵר.

הַכֹּפֵל הַדְּבָר אַתֶּם צְרִיכִים לַפְעֵל אֲצִלְכֶם יוֹתֵר מֵה שְׂאֵתֶם צְרִיכִים לַפְעֵל אֲצֵל הַבֵּן, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל הוֹרִים לֹא רוֹצִים לְהוֹדוֹת שְׂיֵשׁ בְּעֵינָה וְכוּ', וְקִשָּׁה לָהֶם לְהִתְמוֹדֵד עִם זֶה וְכוּ', וְלִכֵּן תַּפְעֵלוּ אֲצִלְכֶם שֶׁהוּא צְרִיךְ לְגִשְׁתָּ אֵל רוֹפֵא בְּדַחֲפוֹת מְאֹד.

הַמְּאַחַל לָכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם

בתקנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי שְׁלַח, כ"ה סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּפִרְשַׁת הַשְּׁבוּעַ יֵשׁ לָנוּ אִזְהָרָה בְּתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה (בַּמִּדְבָּר ט"ו ל"ט) "וְלֹא תִתּוֹרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם", פֶּרֶשׁ רַש"י לֵב וְהַעֲיִנִים הֵם מְרַגְלִים לְהַגּוּף, וּמְסַרְסְרִים לוֹ אֶת הָעֵבְרוֹת, וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תַּנְחוּמָא, שְׁלַח) הָעֵינַי רֹאֶה וְהַלֵּב חוֹמֵד וְהַגּוּף עוֹשֶׂה אֶת הָעֵבְרוֹת, נִמְצָא שְׁכָל הָעֵבְרוֹת מִתְחִיל עִם הָעֵינַיִם, וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סִנְהֵדְרִין מֵה). אֵינן יִצְרֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֲלֵא בְּמֵה שְׂעִינֵינוּ רֹאוֹת, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (וִירוּשְׁלַמִי בְּרֻכּוֹת, פֶּרֶק א', הַלְכָה ה') לְבָא וְעֵינָא תְרִי סְרַסְרִי דְחֻטְאָה אֵינּוֹן, אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵי יְהִיבִית לִי לִיבָא וְעֵינָא, אָנָּא יְדַע דְּאֵת לִי, [הַלֵּב וְהַעֲיִנִים הֵם שְׂתִי סְרַסְרִי חֻטְאִים, אֹמֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אִם אַתָּה נוֹתֵן לִי אֶת הַלֵּב וְהַעֲיִנִים, אָנִי יוֹדַע שְׂאֵתָה שִׁיךְ לִי], וְכֵן אָמְרוּ (בַּמִּדְבָּר רַבָּה, פֶּרֶשָׁה י', סִיּוֹן ו') מֵה רָאָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְשָׂאֵל מִיִּשְׂרָאֵל הַלֵּב וְהַעֲיִנִים שְׂיִהְיוּ אַחֲרָיו?

לפי שהעברה תלויה בהם, העינים רואות את הזונה, והלב מהרהר אחריה וכו', עד שבא וחוטא עברות חמורים, הרי שלך לפניך על חמור העוון של הסתכליות בנשים, ובאמת מי שרגיל להסתכל בנשים, סימן שיש לו בעייה נפשית, כי כך כתוב (דברים כ"ח ל"ד) "והיית משגע ממראה עיניך אשר תראה", כי מי שלא שומר על העינים שלו נעשה משגע ממש פשוטו כמשמעו, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל"ו) שרוב המשגעים משתגעים רק מחמת תאוות נאוף, ולכן אתה מוכרח לקחת את עצמך בידך, להפסיק להסתכל על נשים, כי זה פשוט שגעון שנדבק באדם וכו', ואנשים שכל כך נטרף דעתם בחטא הזה וכו', עד שחושבים שאף פעם לא יוכלו לצאת מההרגל הרע הזה וכו', כי באמת זה שגעון וטרוף הדעת ומחלה וכו', להסתכל על כל אשה שעוברת ברחוב, ולכן אם אתה רוצה לחזור בתשובה, עליך לדעת מה שמוכא מצדיקים על הפסוק: (בראשית ל"ח כ"א) "איה הקדשה הוא בעינים", איפה אתה מוצא קדשה באדם? הוא בעינים, אם אדם שומר על עיניו, בידוע שהוא איש צדיק וקדוש, ולהפך אם אדם יש לו עינים מלכלכות שצריך להסתכל על כל אשה וכו', ועל כל דבר שמביא לידי הרהור, סימן שהוא מזהם ופגום מאד, ולכן תראה לחזור בתשובה ולקבל על עצמך להפסיק להסתכל על נשים, שזה פשוט שגעון.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך שבת שלום

בתקנה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר שלח, כ"ה סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תודה על התפלות שאַתָּה מתפלל על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שְׁכַל התפלות שֶׁלְךָ יתקבלו לרחמים ולרצון לפני אֲדוֹן כָּל.

אתָּה צָרִיךְ לְהֵבִין שְׁכַל הַצָּרוֹת מֵה שְׁעוֹבֵר עַל אָדָם זֶה רַק מַחֲמַת חֶסֶד הַשְּׂמֵחָה, וְלִכֵּן לֹא בַחֲנָם שָׂרְבָנוּ ז"ל הַזֵּהִירָנוּ כָּל כֶּף עַל שְׂמֵחָה, עַד שֶׁאָמַר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) מִצְוָה גְדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְלֹהֲתַגְבֵּר לְהִרְחִיק הַעֲצָבוֹת וְהַמָּרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כָּחוֹ, כִּי כָּל הַחוּלְאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם כָּלָם בָּאִים רַק מִחֲמַת קַלְקוּל הַשְּׂמֵחָה, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׂבִּיל לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ: (תנחומא שמיני) לְפִי שֶׁאֵין הַשְּׂמֵחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשִּׂמַּח הַיּוֹם שִׂמַּח לְמָחָר, וְלֹא כָּל מִי שֶׁמָּצַר הַיּוֹם מָּצַר לְמָחָר, לְפִי שֶׁאֵין הַשְּׂמֵחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתָּמִיד יִהְיֶה הַשְּׂמֵחָה מְצוּיָה אֲצִלָּהּ, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יָדֵי שְׂמֵחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וַיְכּוּלִים אַחֵר כֶּף לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לִבּוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבִכְשִׁיטוֹת גָּמוּר, כִּי מֵה שֶׁאֵין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מְפַנֵּי שְׂנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמִרִירוֹת וּדְכָאוֹן, אֲבָל תִּכְף וּמִיד שֶׁמְכַרִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲזִי נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִמְצָא שֶׁזֶה הַעֲצָה לְכָל אָדָם שֶׁנִּמְצָא בְּמִבּוֹא סְתוּם וְכוּ', וְשְׂבוּר כְּחֶרֶס הַנֶּשֶׁבֶר מֵרַב הַצָּרוֹת שְׁעוֹבָרִים עָלָיו וְכוּ' וְכוּ', וְרַק לְהִכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִהְרַגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כִּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, כִּי שְׂמֵחָה וְהִתְבּוּדוֹת זֶה יְסוּד הַיְסוּדוֹת בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב, מִצַּד אֶחָד צָרִיכִים רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שֵׁשׁ בּוֹ, וְעַל זֶה צָרִיכִים לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ מִמָּשׁ כְּפִי פִגְעֵי וּמְקָרֵי הַזְּמַן שְׁעוֹבָרִים עַל בְּנֵי אָדָם, מֵאֵד מֵאֵד קָשָׁה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי טַבַּע שֶׁל אָדָם שֶׁהוּא נִמְשָׁךְ תָּמִיד אַחֵר הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּמִצַּד שְׁנֵי לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׂפְתַּי הָאֵם שְׁלוֹ וּלְבַקֵּשׁ כָּל מֵה שֶׁהוּא צָרִיךְ בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְאֵז יִזְכֶּה לִישׁוּב הַדַּעַת וְלֹא יִחְיֶה תַּחַת לַחֵץ תָּמִידִי, וְלֹא יִפְחַד מֵאֵף אַחֵר, וְיִהְיֶה בֶּן חוֹרִין אֲמִתִּי.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּקְבַּל אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֹהִים בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשֵׁיטוֹת,
וְאִז תִּגָּאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת שְׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

בְּתַקְנֵט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קִדְשׁ לְסִדְרֵי שְׁלַח, כ"ה סִיּוֹן ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיחָה
לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַדְּבָר הַרְאֵשׁוֹן כְּשֵׁישׁ חֲלוּמוֹת מְבֹהָלִים וְכו', צְרִיכִים לְבַדֵּק אֶת הַמְּזוּזוֹת
אִם הֵם כְּשֵׁרוֹת אוֹ לֹא, וְהַדְּבָר הַשְּׁנִי צְרִיכִים לְזַכֵּר מֵה שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים: (בְּרִכּוֹת נה.) כְּשֵׁם שֶׁאֵי אֶפְשָׁר לְבָר בְּלֹא תִּבֶן כֶּף אֵי אֶפְשָׁר לְחַלּוֹם
בְּלֹא דְבָרִים בְּטָלִים, וְאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שם) אֵין מְרַאֲיִן לוֹ לְאָדָם אֶלֶּא
מִהֲרֵהוּרֵי לְבוֹ, וְלָכֵן יָכוֹל מֵאֵד לְהִיּוֹת שֶׁאֵת חוֹשֶׁבֶת מְזֵה כָּל הַיּוֹם וּמְפַחֶדֶת
מִהַמּוֹת וְכו', וְזֶה מֵה שֶׁאֵת חוֹלְמַת, וְלָכֵן תְּהִי רְגִילָה לְפָנֵי שֶׁאֵת הוֹלְכֶת לִישָׁן
לְקֵרוֹת קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמָּטָה, שְׂזֵה לּוֹקַח סֶךְ הַכֵּל כְּמוֹ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְזֶה
יִשְׁמַר אוֹתָךְ מֵאֵד מִכָּל רַע, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת ה.) אָמַר רַבִּי יִצְחָק כָּל הַקּוֹרֵא
קְרִיאַת שְׁמַע עַל מְטָתוֹ כְּאֵלוֹ אוֹחֵז חֶרֶב שֶׁל שְׁתֵּי פִיּוֹת בְּיָדוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: (תְּהִלִּים
קמ"ח) "רוּמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם וְחֶרֶב פִּיּוֹת בְּיָדָם", וְאֲמָרוּ (שם) כָּל הַקּוֹרֵא
קְרִיאַת שְׁמַע עַל מְטָתוֹ מְזִיקִין בְּדִלִין הֵימָנוּ, וְאֲמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת
גְּאוּה, סִימָן י"ט) מְבֹהֵלִין אֶת הָאָדָם בְּחֲלוּמוֹת כְּדֵי לְהַסִּיר מִמֶּנּוּ גְּאוּה שְׁקוּעָה,
שֶׁהוּא מְכַסֶּה מִמֶּנּוּ שֶׁאֵינוֹ מַכִּיר בָּהּ; וְכֵן אָמַר (שם, אוֹת חֲלוֹם, סִימָן ד') עַל יְדֵי
הַדְּבָר רַע עַל אֵיזֶה צְדִיק מַת, מְרַאֲיִן לוֹ חֲלוּמוֹת מְבֹהָלִין, וְלָכֵן תִּשְׁתַּדְּלִי מֵאֵד
לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, וּמֵהַיּוֹם לְהַקְפִּיד עַל אֲמִירַת קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמָּטָה, וְכֵן
שֶׁהַמְּזוּזוֹת יִהְיֶה בְּדוּקוֹת, וְאִז לֹא יִחְסַר לְךָ שׁוֹם דְּבָר.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ

ומתפלל בערך תמיד שיהיה לה הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך שבת שלום

בתקס.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר שלח, כ"ה סיון ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך מאד מאד לשמח שזכית לחזור בתשובה שלמה, ותשמח מאד באיזה חסידות שאתה נמצא שם, ותשתדל לציית את הצדיק, והעקר להיות ירא השם אמתי, לירא ולפחד ממנו יתברך, לידע שהוא יתברך נמצא ואין בלעדו נמצא, ותמיד יהיה לפני עיניך שהוא יתברך מסתכל עליך וכו', ועל ידי זה יפל עליך יראה לירא ולפחד ממנו יתברך, שזה תכלית החסידות שאדם צריך תמיד לזכר שהקדוש ברוך הוא מלא כל הארץ כבודו, ולא להסיח דעת ממנו, ולכן תשמח מאד מאד שאתה התקרבת אל חסידות מסימת, אבל תשתדל מאד לא להטעות את עצמך, כי איזהו חסיד? המתחסד עם קונו.

ובענין כבוד אב ואם וכו', דע לך שאפלו ששהורים הם עדין רחוקים מתורה ומצוות, עם כל זאת אתה מחייב לכבד אותם, ולא לטרטר אותם למה לא מתנהגים על פי הלכה, כי מצות כבוד אב ואם, זה מהחמורה שבחמורות, ואמרו חכמינו הקדושים: (תנא דבי אליהו רבה, פרשה כ"ו) כל העולם כלו של הקדוש ברוך הוא, ואין הקדוש ברוך הוא מבקש מהאדם רק שיכבד אב ואם; ואמרו (פסיקתא, רבתי) חמורה שבחמורות "כבד את אביך ואת אמך"; ואמרו (קדושין ל:): שלשה שתפין הן באדם, הקדוש ברוך הוא, ואביו ואמו, בזמן שאדם מכבד את אביו ואת אמו, אמר הקדוש ברוך הוא: מעלה אני עליהם כאלו דרתי ביניהם וכבדוני; רואים מזה אם מכבדים אבא ואמא

בְּזֶה מְכַבְּדִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְּנֵן בֵּן שְׁחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה וְהַהוֹרִים עֲדִין לֹא, אֲסוּר לְהִבְנֵן לְהַעִיר לְהַהוֹרִים כָּלוּם מִצַּד כְּבוֹד אָב וְאִם, אֲלֵא הוּא יִתְחַיֵּל לְהַתְנַהֵג יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ כְּלַפִּיָּהֶם, וְאִז כְּשִׁירָאוּ אִיךָ שְׁמָאִז שֶׁהִבְנֵן חֹזֵר בְּתִשׁוּבָה הוּא יוֹתֵר מִקְפִּיד בְּכְבוֹד אָב וְאִם, וְעוֹזֵר לָהֶם, וְהוּא בַעַל דֶּרֶךְ אֶרֶץ גְּדוּל, זֶה יִכְרִיעַ גַּם אוֹתָם לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, כִּי סוּף כָּל סוּף הַהוֹרִים אוֹהֲבִים אוֹתָהּ, וְלִפִּי דַעְתָּם מִי שְׁחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה וְכוּ' וְכוּ', וְלִכְּנֵן אֲשֶׁרִי הִבְנֵן אוֹ הַבַּת שְׁחֹזְרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁמִכְבְּדִים בֵּיתָר שְׂאֵת בֵּיתָר עַז אֶת הַהוֹרִים, וְאֵת כָּל בְּנֵי הַמְשֻׁפְחָה, שְׁזֶה מְקַדֵּשׁ אֶת שְׁמוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְיִגְרַם שְׁגָם הֵם יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

בְּתַקְסָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"ה סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מִיֵּלָא שְׁנַעֲשִׂיתִי נִגּוּעַ בְּלִשׁוֹן הָרַע וְלִיִּצְנוּת עַל תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים וְצַדִּיקִים אֲמַתִּיִּים וְכוּ', זֶה מִחֻלָּה שְׁנִכְנַסָּה בְּרַב בְּנֵי אָדָם שְׁנִכְשָׁלִים בְּעוֹוֹן הַחֲמוּר שֶׁל לִשׁוֹן הָרַע, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּכָא בְּתָרָא קִסְהוּ). הַכֹּל בְּלִשׁוֹן הָרַע, כִּי כָלֵם נִתְפָּסוּ בַּחֲטָא הַמְּגַנָּה הַזֶּה וְכוּ', וּבַפְּרָט כָּל אֵלוֹ שְׁפָגְמוּ בְּבְרִית וְעוֹוֹנוֹת חֲמוּרִים וְכוּ' וְכוּ', זֶה פְּשוּט שְׁיִדְבְּרוּ עַל תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים וְצַדִּיקִים אֲמַתִּיִּים, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: (תְּהִלִּים נ"ה כ"א) "שְׁלַח יָדָיו בְּשִׁלְמוֹ חֲלַל בְּרִיתוֹ" וְכוּ', אֲכַל בְּזֶה שְׂאֵתָה כּוֹתֵב שְׁכָל זֶה קַבְּלָתִי מִכְּלֵי הַתְּקַשְׁרֹת שְׁמִסִּיתִים וּמִדִּיחִים יוֹמָם וְלַיְלָה, וְלַיְלָה וְיוֹם, נִגְדַּד כָּל הַקְּדוּשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל, וְעוֹשִׂים בְּדִיחוֹת עַל חֲשׁבוֹן שֶׁל הַחֲרָדִים לְדַבֵּר

השם, ומדברים כל דבר אסור נגד צדיקים ורבנים יראי השם וכו', וכו', על זה צריכים רק קצת ישוב הדעת וכבר יבין בשכל היבש וכו', מי הם בעלי התקשרות? ומי הם בעלי הקריינים? ומי הם הסופרים והלבלרים? שהם כותבים כל מיני לילון על הקדשה וכו', וכן יורקים מפיהם זהמה וזבל נגד כל הקדוש לעם ישראל וכו', אם היית מתבונן טוב טוב מי הם? היית רואה ומתבונן שהם סתם חבורה של נואפים ככלבים, בלי שכל והשכלה, משחתים, חיייהם הפרטי זה מלא זבל ולילון וכו' וכו', אזי אני שואל אותך מכאן מלכלכים צריכים להתפעל? אבל זה הגלות המרה שלנו שאלו הנואפים והמשחתים הגנבים וכו' וכו', הם דוברי הצבור וכו' וכו', ולצערנו הרב מאמינים להם, בשעה שהם בעצמם לילון וזבל אחד איך שהם חיים בחייהם הפרטי וכו' וכו', בלי שום אנושות וכו', ולכן לדעתי אם יהיה לך את הישוב הדעת הזה, כבר לא יהיה לך הנסיון הרע וכו', ששמעת עד עכשו כל דבר אסור מפיהם עפרא לפומיה, ותחזור בתשובה שלמה, ואז ישוב הקדוש ברוך הוא וירחם עליה, ותצא מהפח יקוש שנפלת אליה וכו' וכו'.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך שבת שלום

בתקסב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר שלח, כ"ה סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשובת חן לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלך יתקבלו לרחמים ולרצון לפני ארון כל.

בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן אֲסוּר לְהוֹסִיף בְּכֹל בְּרָכָה בְּשִׁמְנָה עֶשְׂרֵה בְּרָכוֹת מְסֻפָּרִים אַחֲרֵים, יְכוּלִים לְהוֹסִיף בְּקִשׁוֹת מְדַעְתּוֹ בְּהִתְבּוֹדְדוֹת, אָבֵל לֹא לְהַכְנִיס קִטְעִים מְסֻפָּרִים תְּפִלוֹת וּבְקִשׁוֹת כְּגוֹן "לְקוּטֵי-תְּפִלוֹת", כִּי אֲסוּר לְשִׁנוֹת מִמִּטְבַּע שְׂטָבְעוֹ חֲכָמִים וְזֶה פְּשוּט.

אֵת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת שְׁחֵרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית בְּנוֹיִים עַל סוּדוֹת וְרִזִין דְּרִזִין סְתָרֵי נִסְתָּרוֹת, כְּמוּכָא בְּסֻפְרֵי הַקְּדוּמוֹנִים וּבְפֻרְט בְּסֻפְרֵי הַמְּקַבְּלִים, וּבִכְנוּנוֹת שֶׁל הָאֲרִיז"ל וְגוּרְיוֹ, וּבְפֻרְט מֵהֵרֶשׁ"ש זי"ע, אִיךְ שְׁכָל מְזִמּוֹר וְכָל בְּרָכָה מִתְקַנֶּת עַל שְׁמוֹת וְיַחֲדִידִים, וְלִכֵּן אֲסוּר לְהוֹסִיף בְּהֵם שׁוּם תְּפִלָּה אוֹ תְּחִנָּה, כִּי הַתְּפִלוֹת תִּקְנוּ אֲנָשֵׁי כְּנֶסֶת הַגְּדוּלָה, וְאֲסוּר לְגַעַת בְּזֶה.

וְרַבְּנֵינוּ ז"ל חִדְּשׁ לָנוּ חֲדוּשׁ נִפְלָא מְאֹד מְאֹד, אִיךְ שְׁאָדָם צָרִיךְ לְהִרְגִיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כֹּל מַה שֶׁהוּא צָרִיךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנוּיּוֹת גַּם יַחַד, אָבֵל עַל זֶה צָרִיכִים תְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת גְּמוּר מְאֹד, לְהַשְׁלִיךְ אֶת דַּעְתּוֹ הַמְּבַהֵלֶת וּמְבַלְבֵּלֶת וְכוּ', וּלְהִתְנַהֵג כְּמוֹ אָדָם פְּשוּט בְּלִי שׁוּם שְׁכָל עַצְמִי, וְאֵז דִּיקָא יִתְעַלָּה בְּתַכְלִית הָעֲלִיָּה, וְיִשְׁיַג מְדַרְגוֹת גְּבוּהוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שְׁגָלָה לָנוּ רַבְּנֵינוּ ז"ל בְּפֻרְוֹשׁ (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קנ"ד) שְׁעָקַר מַה שֶׁהִגִּיעַ לְמְדַרְגָּתוֹ הוּא רַק עַל יְדֵי עֲגִינַת פְּרָאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) שֶׁהָיָה מְדַבֵּר הַרְבֵּה. וּמִשִּׁיחַ הַרְבֵּה בֵּינוּ לְבֵינֵי קוֹנוֹ, וְאָמַר תְּהִלִּים הַרְבֵּה בְּפְשִׁיטוֹת. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעַ לְמַה שֶׁהִגִּיעַ, וְאָמַר: אִם הָיִיתִי יוֹדֵעַ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲשֶׂה מִמֶּנִּי מַה שְׁאֲנִי עֹתָהּ, דִּהְיִנּוּ חֲדוּשׁ כְּזֶה, הָיִיתִי עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד מַה שְׁעֲשִׂיתִי בְּשָׁנָה כְּלָהּ (כְּלוּמַר שֶׁהָיָה מְזַדְרֵז כֹּל כֶּךָ בְּעִבּוּדוֹתָיו עַד שֶׁמָּה שֶׁהָיָה עוֹשֶׂה וְעוֹבֵד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּשָׁנָה כְּלָהּ הָיָה עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד), וְהָיָה מִתְּגַעְגַּע מְאֹד אַחֵר מְעַלֵּת הָעִבּוּדָה שֶׁל פְּרָאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) בְּאֶמְתָּה, וְאָמַר: אִי, אִי פְּרָאסְטִיק. גַּם אָמַר שְׁדַבֵּר עִם כְּמַה צְדִיקִים גְּדוּלִים וְאָמְרוּ גַם כֵּן שֶׁלֹּא הִגִּיעוּ לְמְדַרְגָּתָם כִּי אִם עַל יְדֵי עֲגִינַת פְּרָאסְטִיק, שְׁעָסְקוּ בְּעִבּוּדָתָם עִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּפְשִׁיטוֹת גְּמוּר בְּהִתְבּוֹדְדוֹת וְשִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵינֵי קוֹנוֹ וְכוּ'. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעוּ לְמַה שֶׁהִגִּיעוּ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך שבת שלום

בתקסג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר שלח, כ"ה סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשובת חן לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלך יתקבלו לרחמים ולרצון לפני ארון כל.

אני מאד מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות בשמחה, ואף שאני יודע שזה העבודה הכי קשה לאדם, כי אין עבודה שבא קשה לאדם כמו שמחה, כי טבע של אדם שנמשך אחר העביות והגשמיות, וכל כך חבל כי הנשמה מושכת רק לרוחניות ששם מקור השמחה, והגוף סוחר ומושך רק בגשמיות ששם מקור העצבות והמרירות והדכאון, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפ"ט) עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות, ולכן אשרי אדם שיש לו שכל וקולט תכף ומיד שבו ברגע שנמשך עליו עצבות ומרירות ודכאון וכו', זה בא מצד הטמאה, ולהפך כשימשך את עצמו אל השמחה, ולפקח את דעתו, זה בא מהקדשה, ולכן תראה מה לפניך, תמסר את נפשך רק להיות בשמחה, ואז טוב לך כל הימים.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רס"א) כשנופל אדם ממדרגתו ידע שמן השמים הוא, כי ההתרחקות היא תחלת ההתקרבות, על כן נפל שיתעורר להתקרב להשם יתברך, ועצתו שיתחיל מחדש להכנס בעבודת השם יתברך, כאלו לא התחיל עדין כלל מעולם, וזה כלל גדול בעבודת

השם יתברך, שצריכים ממש בכל יום להתחיל מחדש, ולכן ראה לקיים את זה, ותראה שכל החיים שלך ישתנו לגמרי לטובה.

המאחל לך שבת שלום

בתקסד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר שלח, כ"ה סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדבר אתו פתוח וכו', מה התלבשת עלי? ומה אתה רוצה ממני? כי זה מצות עשה בתורה, כמו שכתוב (ויקרא י"ט י"ז) "הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא", אם אחד עושה עולה להשני, צריך תכף ומיד להוכיח אותו בתוכחה של אהבה, ולא שיהיה לו לב כבד עליו וכו', ולכן לדעתי תראה לתפס אותו ולהגיד לו פתוח: מה אתה רוצה ממני? וחדל ממני וכו'.

אשרי מי שזוכה ללמד בכל יום דף גמרא, שזה חיות להנשמה, ואי אפשר להסביר את זה אלא למי שהרגיל את עצמו ללמד בכל יום דף גמרא אפלו בגרסא, שהוא טועם טעם נורא ונפלא בלמוד דף גמרא ליום, ולכן אני מאד מבקש אותך תעשה כל מה שביכולתך להצטרף בלמוד דף גמרא, שזה ישמר אותך מכל רע, ואל תתן להיצר הרע והסמ"ך מ"ם שיחליש דעתך ויאמר שזה לא בשבילך וכו', וכאלו אתה ממילא לא מבין וכו', כי הכל הסתות של הסמ"ך מ"ם לקרר את האדם מללמד דף גמרא אפלו בגרסא, כי בפרוש גלה לנו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט.) לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשפח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; ולכן שאף אחד לא יבלבל לך את המוח והדעת שזה לא נקרא למוד וכו', והלואי והלואי שכל בר ישראל היה מצטרף אל הלמוד של דף היומי, כי כך מקשרים את היום אל הדף גמרא, והדף אל היום, ושניהם מקשרים אל האדם, ואי אפשר להסביר

את זה למי שלא טעם להיות עקשן גדול ללמד בכל יום דף גמרא אפלו בגרסא, שזה זכות נפלא להאדם, שכל יום הוא מזכיר את שמות התנאים והאמוראים, ואם שופכים על הנשמה מדי יום ביום דף גמרא, אזי נכנסים הרבה טפות בתוך תוכו, אשרי מי שיקים את זה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

בתקסה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר שלח, כ"ה סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך להגיד להזקן הטפוש וכו', שאין לו מה לעשות אצלנו, כי מי שיש לו שכינות אל הסמ"ך מ"ם והטמאה וכו', אין לו מה לחפש אצלנו בכלל (וכמובן שאף אחד לא ידע מזה שאתה אמרת לו את זה), אבל בהחלט אני רוצה להרחיקו לגמרי מהד' אמות שלנו, כי הסמ"ך מ"ם הוא מאד מאד מתחכם וכו', ובא בכל מיני ערמומיות וכו', פלאי פלאים להם מתר לדבר כל מיני לשון הרע ורכילות וליצנות וכו', וכשרק רוצים לגלות את פרצופיהם הטמאות מה שהם חוטאים ומחטיאים את הרבים באסורי כריתות וסקילה וכו', אז מתחילים לצעק לשון הרע, לשון הרע וכו' וכו', ולכן כשאין אף אחד תגיד לו בחריפות שאם הוא לא יצא, פעם הבאה יוציאו אותו בכביונות.

אתה מכרח לחזור בתשובה פעם ולתמיד, כי הקדוש ברוך הוא עשה עמך נסים ונפלאות והתנהג אתך בחסדים ורחמים גמורים, בזה שזכית למצא בת זוג, ולכן תקח את עצמך בידיך ותחזור בתשובה שלמה, וכך אמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה, פרק ט) אמר הקדוש ברוך הוא לישראל:

בְּנֵי, אֲנִי אָמַרְתִּי לָכֵם אֵין חֶפְצִי אֶלָּא בְּבִרְכָה וּבְמִי שְׂאִין בּוּ עֲבֹרוֹת. וְחִזְרְתִּי בּוּ בְדַבְרֵי אָפְלוּ יַעֲשֶׂה אָדָם מָאָה עֲבֹרוֹת זֹו לְמַעַלָּה מְזֹו וְיִחְזֹר וְיַעֲשֶׂה תְּשׁוּבָה וְיִשְׁפִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְאַרְץ וְיִרְאֶה אֶת עֲצָמוֹ כְּאֵלוֹ הוּא חֲצִיו זְכָאִי וְחֲצִיו חֲיִב וְיִרְאֶה אֶת עֲצָמוֹ כְּאֵלוֹ חֲיִב בְּאֶשׁ תְּלוּי בְּכָל יוֹם. הֲרִינִי עִמּוֹ בְּרַחֲמִים וּמְקַבְּלוֹ בְּתְּשׁוּבָה וְאַתָּן לֹו בְּנִים שֶׁל בְּעַלִּי קוֹמָה וְעוֹסְקֵי בַתּוֹרָה וּמְקִיְמֵי מִצְוֹת, וְלִכֵּן תִּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בִּידֶיךָ וְתִקְפִּיד מְאֹד מְאֹד לְמַסַּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית, מְנַחֶה, עֲרֵבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כֶּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (בְּרַכּוֹת ח.) מֵאֵי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפַלֵּיתִי לְךָ הַיְיָ" עַת רְצוֹן" - אֵימְתִי עַת רְצוֹן? בְּשֶׁעָה שֶׁהַצְּבוּר מֵתְּפַלְּלִין; וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ הַרְגֵל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח') עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרַכּוֹת נד:) מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל כִּמְהָ הוּי, תִּלְתָּא פְּרָסָא, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׂאָדָם מֵתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמִחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאִיךָ שֶׁהוּא רַק מֵתְקַרֵּר וּמֵתְחִיל לְהַתְּרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה לֹא לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיַן, זֶה כְּבָר קִלְפַת עוּג מְלֶךְ הַבֶּשֶׁן שִׁיעָקַר אוֹתוֹ מֵהִיָּדוּת.

וְכֵן תִּלְמַד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, וְכֵן תִּלְמַד בְּכָל יוֹם פָּרַק מִשְׁנִיּוֹת כְּסִדְרָן, וְעַל כָּלֵם תִּלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, אִם תּוּכַל עִם חֲבֵרוֹתָא אֵין לְמַעַלָּה מְזָה, וְאִם לֹא אִז תִּלְמַד רַק בְּגִרְסָא, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֵּשׁ, וְעַל כָּלֵם תִּלְמַד הַלְכָה, שְׂרַבְּנּוּ ז"ל הַזְּהִירָנוּ עַל זֶה יוֹתֵר מִכָּל הַלְמוּדִים, וְאָמַר (שִׁיחֹת-הַר"ן, סִימָן כ"ט) שְׁכָּל בַּר יִשְׂרָאֵל מְחִיב לְלַמֵּד כָּל יוֹם הַלְכָה, וְהַעוֹלָה עַל הַכָּל לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת בֵּין בְּרוּחָנִיּוֹת.

וְהַעוֹלָה עַל הַכָּל שֶׁתִּמְשִׁיךְ לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנּוּ ז"ל בֵּין הַחֲרָדִים לְדַבֵּר הַשֵּׁם, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מְזָה, כִּי זְכוּת מְאֹד מְאֹד גְּדוּלָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תְּמִיד.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקַשׁ

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך שבת שלום

בתקסו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר שלח, כ"ה סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אם יש לך משיכה למלמדות, דע לך שאין עוד דבר יותר חשוב מלהיות מלמד, כמאמרם ז"ל (בבא בתרא ח:): על הפסוק: (דניאל י"ב) "ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד" - אלו מלמדי תינוקות; והפרוש הפשוט הוא: כמו שלא יכולים לספר את הכוכבים, כי הם לאין ספור, כך אי אפשר להסביר את גדל השכר של מלמדי תינוקות שמחזירים בהם אמונה פשוטה בו יתברך, ויראת שמים שלמה, ובפרט עכשו שהערב רב לקחו על עצמם לעקר את האמונה פשוטה מנערי ומבנות ישראל, ולכן אשרי מי שהוא עכשו מלמד תינוקות של בית רבן, ומחזיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, וזכותו גדולה בשמים, עד שאין יכולין לספר את הזכיות שלו, כמו שאי אפשר לספר את הכוכבים, אבל צריכים לזכר מה שכתב הרמב"ם (פרק ב' מהלכות תלמוד תורה, הלכה ג') מלמד התינוקות שהוא מניח התינוקות ויוצא או שהוא עושה מלאכה אחרת עמָהן או שהוא מתרשל בלמודן הרי זה בכלל ארור עושה מלאכת ה' רמיה לפיכך אין ראוי להושיב מלמד אלא בעל יראה מהיר לקרות ולדקדק: ומובא בשלחן ערוך (יורה דעה, סימן רמ"ה, סעיף ט"ז) "ואין למלמד להיות נעור בלילה יותר מדאי שלא יהיה עצל ביום ללמד, וכן לא יתענה או לעצר במאכל ובמשתה או לאכל ולשתות יותר מדאי כי כל אלו הדברים גורמים שלא יוכל ללמד היטב וכל המשנה ידו על התחטונה ומסלקין ליה"; אני מאד מקוה להקדוש ברוך הוא שתוכל לעמד בזה ותצלית דרכך.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתֵי שְׂאֲנֵי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל
וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם

בְּתַקְסוֹ.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שִׁבְתָּ קִדְשׁ לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"ה סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלֹתֵי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲדַרְבֶּה אִם אַתָּה וְאִשְׁתְּךָ כֵּן מְסֻגְלִים לְחַלֵּק אֶת הַמִּכְתָּבִים וְשִׁיגִיעַ לְכֻלָּם,
אֵינִי לְמַעַלְהָ מְזֶה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתָּמִיד תִּהְיֶה שֶׁשׁ וְשִׁמְח וְתִרְוֶה רַב
נַחַת דְּקִדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצֶיךָ.

תְּרַאֶה לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֲרִית, מְנַחָה,
עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כֶּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (בְּרֻכּוֹת ח.) מֵאֵי דְכְּתִיב
(תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לְךָ הוֹי" הַ עַת רְצוֹן" - אֵימְתִי עַת רְצוֹן? בְּשַׁעֲהָ
שֶׁהַצְּבוּר מִתְפַּלְלִין; וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה לְעִצְמְךָ הַרְגֵּל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנָסֶת וְאִז טוֹב לְךָ
כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח') עַל מֵאָמְרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת
נד:) מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל כְּמָה הוּא, תִּלְתָּא פְּרָסָא, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׂאָדָם מִתְפַּלֵּל אֶת
הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמַחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאִיךָ שֶׁהוּא רַק מִתְקַרֵּר
וּמִתְחִיל לְהַתְרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה לֹא לְהַתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן, זֶה כְּכֹר קִלְפַת עוֹג מְלִךְ
הַבְּשָׁן שְׁיַעֲקֹר אוֹתוֹ מֵהִיהָדוּת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתֵי שְׂאֲנֵי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל
וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם

בתקסח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר קרח, כ"ז סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבְעוֹלָם ורק להיות בשמחה עצומה, ותהלה לאל, יש לנו כמה להיות בשמחה שאנחנו מקרבים אל רבנו ז"ל שהוא הצדיק האמת שבדור הזה, והוא מחיה ומחזק ומעודד אותנו להחזיק מעמד בכל מה שעובר עלינו וכו', כי בזה העולם מנסים את כל אחד בכל מיני נסיונות קשים ומרים וכו', ואשרי מי שמחזיק מעמד ולא נשבר משום דבר, ואת ההתחזקות הזו מקבלים מרבנו ז"ל, ולכן עלינו להתקרב ביתר שאת ביתר עז אליו, וזה על ידי שקידה רבה בספרו הקדוש "לקוטי-מוהר"ן", כי רבנו ז"ל רצה מאד מאד שגלמד את ספרו הקדוש "לקוטי-מוהר"ן", עד שיהיה שגור על פיו, וכבר נשמע מפיו הקדוש שאמר (תי-מוהר"ן, סימן שמ"ו) שהספר הקדוש שלו לקוטי-מוהר"ן שיצא בעולם הוא אתחלתא דגאולה, ואמר: מאחר שיצא בעולם אני חפץ מאד שילמדו אותו, כי צריכים ללמד אותו הרבה עד שיהיה שגור בעל פה, כי הוא מלא מוסר והתעוררות גדול מאד להשם יתברך אשר אין ערוף אליו, אחר כך אמר בפרוש שהלמוד בחבוריו הקדושים הוא אתחלתא דגאולה; ולכן אל תהיה בטלן! תקבע לעצמך קביעות בכל יום ללמד ולעיין בספרו של רבנו ז"ל "לקוטי-מוהר"ן", ואמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן קצ"ב) אשר פניו, שכלו ונשמתו נמצאים בתוך הספר, ולכן אם רוצים לראות את רבנו ז"ל, זה רק בתוך ספרו, וככל שאדם לומד יותר את הספר "לקוטי-מוהר"ן" הוא יותר מקרב אל רבנו ז"ל, ולכן תשתדל מאד שלא יחסר לך יום אחד מבלי ללמד "לקוטי-מוהר"ן", והעולה על הכל שתשתדל להתבודד ולבקש ממנו יתברך שתזכה לקיים את עצותיו הקדושים שמלמד אותנו רבנו ז"ל, כי התורות והמאמרים של רבנו ז"ל כל כך גבוהים, עד שאי אפשר להשיגם אלא על ידי תפלה ושיחה בינו לבין קונו.

כמוכן שהעקר מה שאדם צריך לבקש בכל יום ובכל שעה ובכל רגע ממנו יתברך, שיזכה להיות בשמחה עצומה, כי על דבר זה מניח את עצמו

הַסֵּמֶךְ מ"ם לְאַרְכוּ וּלְרַחְבוּ לְמַנַּע וּלְעַכֵּב מִלְּהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה
 בְּעֶצְמָה זֶה רוּחַנִיּוֹת, חֵיוֹת אֱלֻקוֹת, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן ה')

בְּשִׁעָה שֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל שָׁשׂ וְשִׂמַּח בְּקִיּוּם הַמִּצְוָה, עַל יְדֵי זֶה הוּא נִכְנָס בְּשִׁמְחָתוֹ
 יְתַבְרַךְ, וְזֶה מֵהַ שִׁמְחָה מ"ם מְאֹד מִפְּחֵד, שֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל הִמְסוּכָב בְּעֵבְרִיּוֹת
 וּגְשָׁמִיּוֹת וְכוּ', שִׁיזְכָּה גַם הוּא לְהִיּוֹת נִכְלָל בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן עוֹשֶׂה
 כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהַפִּיל אֶת הָאָדָם בְּעֶצְבוֹת וּבְמִרְרוֹת וּבְדַכְאוֹן,
 וְעֲלִינוּ לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם, בְּכָל שְׁעָה וּבְכָל רֵגַע מִמַּשׁ שֶׁנִּזְכָּה לְהִיּוֹת שִׂמְחִים
 וְעֲלִיזִים, עִם כָּל נִקְדָּה וּנְקָדָה טוֹבָה שֵׁישׁ בְּנוֹ, וְתַהֲלֵה לְאֵל, כָּל בֶּר יִשְׂרָאֵל
 מְלֵא מִצְּוֹת, כְּמֵאמָרָם ז"ל (יְרוּשְׁלַמֵי בְּרֻכּוֹת, פָּרָק ט', הֵלָכָה ה') "תִּנִּי בְשֵׁם רַבִּי מֵאִיר:
 אֵין לָךְ אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, שְׂאִינוּ עוֹשֶׂה מְאֵה מִצְּוֹת בְּכָל יוֹם: קוֹרֵא אֶת שְׁמַע
 וּמְבָרֵךְ לְפָנֶיהָ וּלְאַחֲרֶיהָ, וְאוֹכֵל אֶת פֶּתוֹ וּמְבָרֵךְ לְפָנֶיהָ וּלְאַחֲרֶיהָ, וּמִתְפַּלֵּל
 שְׁלֹשׁ פְּעָמִים שֶׁל שְׁמוֹנֵה עֶשְׂרֵה, וְחוֹזֵר וְעוֹשֶׂה שְׁאָר מִצְּוֹת וּמְבָרֵךְ עֲלֵיהֶן.
 וְכֵן הָיָה רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר: אֵין לָךְ אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל, שְׂאִין הַמִּצְּוֹת מְקִיפּוֹת אוֹתוֹ:
 תְּפִלִּין בְּרֵאשׁוֹ, וְתַפְלִין בְּזֵרוּעוֹ, וּמְזוּזָה בְּפֶתָחוֹ, מִילָה בְּבִשְׂרוֹ, אֲרַבְעֵי צִיצִיּוֹת
 בְּטִלְיָתוֹ מְקִיפִין אוֹתוֹ. הוּא שְׂדוּד אָמַר (תְּהִלִּים קי"ט) "שָׁבַע בַּיּוֹם הַלְלִיתִיךָ עַל
 מִשְׁפָּטֶי צְדָקָךְ". וְכֵן הוּא אוֹמֵר (תְּהִלִּים ל"ד) "חֲנֵה מִלְּאֶף הַיְוָיָה סָבִיב לִירְאִיו
 וַיַּחְלִצֵם"; וְתֵאמֵר לִי עִם זֶה רְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה וְלְרִקְדָּה בְּכָל יוֹם עַל נַעַם חֶלְקֵנוּ
 שֶׁזָּכִינוּ לְהַבְרָאוֹת מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל וְלֹא עָשָׂנוּ גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, שֶׁהַשִּׁמְחָה הַזֶּה
 עוֹלָה עַל כָּל הַשִּׁמְחוֹת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל שִׁמְעַתְּפִלְתִּי שְׂאִנִּי מְבַקֵּשׁ
 וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל
 וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתקסט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר קרח, כ"ז סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתראי להתחזק ביתר שאת וביתר עז, ואני מבקש אותך שתעזרי לי בבית התבשיל באיזה עזרה שאת רק יכולה לעזר, כי אני רוצה להרחיב את זה לרווחת אנשי שלומנו, ובפרט שאנחנו מתחילים לשפץ יותר ויותר את המקום, כי תהלה לאל, נכנסים משפחות חדשות, וככל שהסמ"ך מ"ם הרשע פחד וכו', ומסית ומדיח נגדנו וכו', לא מועיל לו שום דבר, כמו שאמרו חכמינו הקדושים על פרעה (סוטה יא.) "וכאשר יענו אתו כן ירבה וכן יפרץ". כן רבו וכן פרצו לא נאמר אלא: "כן ירבה וכן יפרץ", אמר רבי שמעון בן לקיש רוח הקדש מבשרתן כן ירבה וכן יפרץ; לא יועיל להטמא הזה כלום, העקר מה שאנחנו צריכים לראות שיהיה בינינו אהבה גדולה מאד, ואחדות מלאה בין נשות אנשי שלומנו, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (תנחומא, נצבים) בנהג שבעולם אם נוטל אדם אגדה של קנים, שמא יכול לשברם בבת אחת? ואלו נוטל אחת אחת אפלו תינוק משברן, וכן את מוצא שאין ישראל נגאלין עד שיהיו כלן אגדה אחת, ולכן אשרי הנשים שמתקבצות יחד לשמח על נעם חלקנו שאנחנו נמצאים בקהלה קדושה חממה של אמונה ושל חסד, שאין דבר יקר בעיניו יתברך יותר מאחדות בין נשמות ישראל, ומעשית חסד בין אחד להשני.

הן אמת שעובר עליך מה שעובר וכו', עליך לדעת שעל כל אחת ואחת בזה העולם עובר בכל יום צרות ויסורים ומרירות ומכאובים וכו', ועקר גדלות בר ישראל שיכול להפך את המרירות למתיקות, את החשך לאור, את העצבות לשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בְּתַקְעָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קָרָח, כ"ז סִינָן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי כְּבָר אֶת מַכְתָּבְךָ כְּמָה פְּעָמִים עִם הַכֶּסֶף לְפִדְיוֹן, יַעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִמְתֵּק מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלֹם, וְהַעֲקֹר תִּשְׁתַּדֵּל
לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִף שְׂאֲנֵי יוֹדַע שְׁזָה הָעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה
לְאָדָם, כִּי אֵין עֲבוּדָה שְׂבָא קָשָׁה לְאָדָם כְּמוֹ שִׁמְחָה, כִּי טַבַּע שֶׁל אָדָם שְׁנִמְשָׁךְ
אֲחֵר הָעֵבְרִיּוֹת וְהַגְּשָׁמִיּוֹת, וְכָל כֵּן חֶבֶל כִּי הַנְּשִׂמָה מוֹשַׁכֶּת רַק לְרוּחַנִיּוֹת שְׂשֵׁם
מְקוֹר הַשִּׁמְחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב וּמוֹשָׁךְ רַק בְּגִשְׁמִיּוֹת שְׂשֵׁם מְקוֹר הָעֲצֻבוֹת
וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, כְּמוֹ שְׂאֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן קפ"ט)
עֵקֶר נְשִׁיכַת הַנְּחֹשׁ הוּא עֲצֻבוֹת וְעֲצָלוּת, וְלִכֵּן אֲשָׁרֵי אָדָם שְׂיֵשׁ לוֹ שְׂכָל וְקוּלֵט
תְּכָף וּמֵיֵד שְׂבוּ בְּרַגַּע שְׁנִמְשָׁךְ עָלָיו עֲצֻבוֹת וּמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן וְכוּ', זֶה בָּא מִצַּד
הַטְּמָאָה, וְלִהְפֹךְ כְּשִׁימְשָׁךְ אֶת עֲצָמוֹ אֵל הַשִּׁמְחָה, וְלִפְקַח אֶת דַּעְתּוֹ, זֶה בָּא
מִהַקְּדוּשָׁה, וְלִכֵּן תִּרְאֶה מָה לְפָנֶיךָ, תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִז
טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

אֶתָּה מְכָרַח לְדַעַת כְּשִׂאָדָם שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה, עַל יְדֵי זֶה הוּא זוֹכֵה לְמַח נְקִי,
וְלֹא מִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר, כִּי כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יְרוּשָׁלַיִם שִׁבְת פָּרָק י"ד
הַלְכָה ג') עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים ז') "וְהִסִּיר הָיוֹי" הַ מִמֶּךָ כָּל חֲלִי" זוֹ רַעֲיוֹן, דָּאֲמַר רַבִּי
אֲלִיעֶזֶר (שָׁם כ"ח) "וְנִתֵּן עַל בְּרִזָּל עַל צְוֹאֲרֶךְ" זֶה רַעֲיוֹן, הֵינּוּ מָה זֶה הָעַל הַכִּי
קָשָׁה שֶׁל הָאָדָם? זֶה הָרַעֲיוֹנוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת שְׂמִסְבָּבִים אוֹתוֹ, כִּי מֵרַב עֲוֹנוֹתָיו
וּבִכְפֻרַת שֶׁל פָּגַם הַבְּרִיּוֹת, הוּא נִמְצָא בְּלַחֲץ תְּדִירֵי וּמְדַמֵּין לְעֲצָמוֹ כָּל מִינֵי
מַחְשָׁבוֹת שֶׁל הֶבֶל וְכוּ', וְשֶׁל פְּחָדִים וְכוּ', מָה יַעֲשֶׂה לוֹ זֶה? וּמָה יַעֲשֶׂה לוֹ
הַהוּא? וּבְאֵמַת אָדָם רוֹדֵף אֶת עֲצָמוֹ יוֹתֵר מָה שְׂאֲחֵרִים רוֹדְפִים אוֹתוֹ, כִּי מִי
שְׁתַּמִּיד רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וּמִשְׁתַּדֵּל לְהַכְנִיס אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ
מַח מַחְשָׁבָתוֹ, אִזִּי מִתְפַּטֵּר מִכָּל אֵלוֹ הָרַעֲיוֹנוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת, וְנַעֲשֶׂה בֶּן חוֹרֵין
אֲמַתִּי, וְאֵין עָלָיו שׁוּם עַל.

זכר וגם זכר מה שאמרו חכמינו הקדושים: (ברכות ו): כל הרגיל לבא לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש ברוך הוא משאיל בו; הינו בזה שאדם רגיל לבוא להתפלל את השלש תפלות מדי יום ביומו, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו השגחתו הפרטי פרטית, שהקדוש ברוך הוא משגיח עליו, ואם יום אחד הוא לא בא, כבר הקדוש ברוך הוא מתענין כביכול למה הוא לא בא? ומשלים לו את חסרונו וכו', הרי שמשתלם להתפלל במנין, שעל ידי זה ממשיך על עצמו השגחה עליונה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקעא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר קרח, כ"ז סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

יש שיחה שאמר פעם מוהרנ"ת ז"ל "אני נדמה כאדם שיש לו כל המחלות בעולם, והיות שכל מחלה יש לה תרופה, אזי אני מחפש תרופה על כל מחלה, וכך יש לי תרופות על כל מחלה ומחלה שרק יש בעולם", וזה בדיוק מה שכתבת שכלן חושבות שיש לך שקיות עם תרופות וכו', ואף אחת לא יודעת מה שעובר עליך וכו', וכך צריך להיות, כי את לא צריכה לכבס את הכביסה המלכלכת בחוץ שיחשבו שאת הכי חזקה, ואת לא צריכה לדבר עם הבעיות האישיות שלך אל אף אחד, וכך תצליחי.

את לא יכולה לתאר ולשער מה זה לחזק אשה אחת, ומכל שכן עשרים נשים, כי זה זכות הכי גדולה שאי אפשר להסביר את זה בפה, ומכל שכן בכתיב, ואת כותבת שזה מעט, עשרים נשים זה עשרים משפחות שאת

מחזיקה בהם חֶזֶק, ואני יודע שהדבורים שלך עושה רשם מאד מאד גדול, ולכן תראי להמשיך בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עוֹ, ושום דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְתֵרָאֵי עוֹד בְּחַיִּים חַיּוּתָךְ הִרְבָּה נִסִּים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, רַק תִּמְשִׁיכִי לְחֶזֶק נְשִׁים בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עוֹ, וּמָה שְׂיִיתֵר נְשִׁים זֶה זְכוּתָךְ, וְאַפְלוּ רַק לְאִשָּׁה אַחַת לְדַבֵּר וּלְחֶזֶק אוֹתָהּ, זֶה כְּבָר דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד, וּמִכָּל שֶׁכֵּן כָּל כֶּף הִרְבָּה נְשִׁים וְכוּ', וּבַעֲנִינִי שֶׁהִשְׁעוֹר יִהְיֶה בְּלִיל שְׂשִׁי, אֵין בְּרָרָה אַחֲרַת, כִּי אֲנִי מְכַרַח לְהַחֲדִיר הַלְּכוּת בֵּין הַגְּבָרִים וְהַנְּשִׁים, פְּשוּט אֵין יָמִים אַחֲרִים, וְלִכֵּן אֶת תַּעֲשֵׂי מַה שְׂיֵשׁ לָךְ וְכוּ', וְתִשְׁמַחִי עִם אֱלוֹי שְׁבָאוֹת, וְתֵרָאֵי שְׁבַקְרוּב יִתְמַלֵּא יוֹתֵר וְיוֹתֵר.

רק תתחזקי מאד להיות בשמחה, כי השמחה זה ההצלחה של אדם, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות שמחה, חלק ב', סימן א') מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח, ולכן אם את רוצה להצליח בחייהך, תשתדלי עם הכחות להיות רק בשמחה, ואף שאני יודע שזה מאד מאד קשה לך להגיע לשמחה מרב הבלבולים שעובר עליך וכו', וכו', עם כל זאת תכריחי את עצמך להיות בשמחה, ותראי שיהיה לך הצלחה בהחיים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש עליך שתצליחי בכל אשר תפני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקעב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר קרח, כ"ז סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת שאשה צריכה הרבה תשומת לב, ותתן לה ואז תראה שיהיה לך אשה אחרת לגמרי, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט.). לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם

אֵלָא בְשָׁבִיל אֲשֶׁתּוּ, שְׁנֵאמַר: (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וּלְאַבְרָם הֵיטִיב בַּעֲבוּרָהּ", וְהִינוּ דְאָמַר לְהוּ רַבָּא לְבַנְי מְחוּזָא, אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעֵתְרוּ, (תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שְׁתַּתְּעִירוּ) וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס"ט) שְׁעֵקַר הַעֲשִׂירוֹת בָּא בְזִכּוֹת הָאִשָּׁה, וְאָמְרוּ (בְּכָא מְצִיעָא נ"ט) לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם זְהִיר בְּאוּנָתָא אֲשֶׁתּוּ, שְׁמַתּוּךְ שְׁדַמְעָתָה מְצוּיָה אוּנָתָה קְרוּבָה, וּמוּכָא (סֵפֶר מְנוֹרַת הַמַּאֲוֶה, נֶר ג', כָּלֵל ו', חֶלֶק ד', פָּרָק א') אִם הָאִשָּׁה נוֹהֲגַת כְּרָאוּי, מְצוּה עַל בַּעֲלָהּ לְכַבְּדָהּ וּלְשַׂמְחָהּ, וְשֵׁלָא יְכַנִּיעֶנָּה יוֹתֵר מִדְּאִי, וְזֵהוּ טוֹב לוֹ, גַּם יִזְהַר שְׁלֵא יוֹנֵה אוּתָהּ בְּאוּנָאוֹת שְׁלֵא כְּדִין אוּ בְּאוּנָתָא דְכָרִים (דְּכָרֵי צַעַר) וְיֵהֵא זְהִיר בְּתוּבָאָה בְּתוּךְ בֵּיתוֹ כְּדֵי שְׁלֵא יוּבְאוּ לְמַרְיָכָה עַל זֵה, וְאִם יִתְנַהֵג עִמָּה כְּרָאוּי, יִהְיֵה שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם, וְהִשְׁכִּינָה מִגֵּן בַּעֲדָם, וְאִם יֶאֱהַבְנָה כְּגוּפּוֹ מְקִים אֶת הַתּוֹרָה, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב: (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ד) "וְהָיוּ לְבֶשֶׁר אֶחָד" שֶׁהִיא צֹלַע מְצַלְעוֹתָיו, וְדָרְכוּ לְחִזּוֹר אַחֲרֶיהָ וּלְפִיָּסָהּ בְּכָל דְּבַר, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ בְּמִסְכַּת גְּדָה (לא:), שְׁאָלוּ תַלְמִידֵי שַׁל רַבִּי דּוּסְתָאֵי רַבְבִּי יֵנָאי: מַפְנֵי מָה אִישׁ מְחִזֵּר עַל אִשָּׁה וְאִין אִשָּׁה מְחִזֵּר עַל אִישׁ? אָמַר לְהֶם מְשַׁל לְאָדָם שְׁאֲבָדָה לוֹ אֲבָדָה מִי מְחִזֵּר עַל מִי? בַּעַל אֲבָדָה (שְׁנֵאבֵד הַצֹּלַע מִהָאִישׁ) מְחִזֵּר עַל אֲבָדָתּוֹ. וּמַפְנֵי מָה הָאִישׁ מְקַבֵּל פְּיוֹס וְאִין אִשָּׁה מְקַבֵּל פְּיוֹס. זֶה מִמְקוֹם שְׁנַבְרָא (אֲדַמָּה רַבָּה סוּפְגַת) וְזוֹ מִמְקוֹם שְׁנַבְרָאָה (עֲצֵם קָשָׁה שֶׁל הַצֹּלַע שְׁאִינָה סוּפְגַת).

אָקוּהָ שְׁתַּכְנִיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּתוּךְ לְבָךְ, וְאֵז הַכֵּל יִשְׁתַּנֵּה לְטוּבָה.

תְּרָאָה לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית, מְנַחָה, עַרְבִית בְּמַגֵּן דִּיקָא, כִּי כֶּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (בְּרֵכוֹת ח.) מֵאֵי דְכְּתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֵנִי תְּפִלְתִּי לָךְ הָיוּ" עַת רְצוֹן" - אֵימְתִי עַת רְצוֹן? בְּשַׁעֲה שְׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְלִין; וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמָּךְ הַרְגַל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנָסֶת וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח') עַל מֵאָמְרָם ז"ל (בְּרֵכוֹת נד:) מְחַנֵּה יִשְׂרָאֵל כְּמָה הָיוּ, תִּלְתָּא פְּרָסָא, הִינוּ כָּל זְמַן שְׁאָדָם מִתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמַחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאִיךְ שְׁהוּא רַק מִתְּקַרֵּר וּמִתְחִיל לְהַתְּרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה לֹא לְהַתְּפַלֵּל בְּמַגֵּן, זֶה כְּכַר קְלַפַּת עוּג מְלֶךְ הַבָּשָׂן שְׁיַעֲקֹר אוֹתוֹ מִהֵידוּת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלְתִּי שְׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקעג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר קרח, כ"ז סיון ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אדרבה אם אתה יכול להיות מלמד אין למעלה מזה, אבל אתה צריך לדעת שמלמד צריך הרבה סבלנות לילדים וכו', ועקר עבודת המלמד שייכול להחזיק כּתה, ולקנות את לבכם, שזה בא עוד לפני הלמוד, ואם אתה מסגל לזה, מה טוב ומה נעים שתהיה מלמד.

העקר תשמר על השלום בית שלך, כי: (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפֿשור לאיש בלא אשה, ואי אפֿשור לאשה בלא איש, אי אפֿשור לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים (שבת י') זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, ואמרו (בבא מציעא נט.) לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשכיל אשתו, שנאמר: (בראשית י"ב) "ולאברם היטיב בעבורה", והינו דאמר להו רבא לבני מחוזא, אוקירו לנשיכוו כי היכי דתתעתרו, (תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו) ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"ט) שעקר העשירות בא בזכות האשה, ואמרו (בבא מציעא נ"ט) לעולם יהא אדם זהיר באונאת אשתו, שמתוך שדמעתה מצויה אונאתה קרובה.

תראה למטר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה,

ערכית במנין דיקא, כי כף אמרו חכמינו הקדושים: (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') על מאמרם ז"ל (ברכות נד:) מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקרב ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך הבשן שיעקר אותו מהיהדות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקעו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר קרח, כ"ז סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני בטוח אם תלך עבור קפות וכו', והוראת קבע וכו', עבור בית הכנסת שלנו והמוסדות וכו', תצליח בגדול, העקר תבנה לעצמך בטחון עצמי ולא לפחד מאף אחד, כי באמת מה יש לפחד? כי הרי סוף כל סוף אתה רואה איפה הכסף הולך, זה לא סתם ספורים, זה מציאות, ובפרט שעכשו שלקחתי על עצמי על גדול מאד לשפץ את האולם שמחות שיהיה לרווחת כל אנשי שלומנו, ולכן אתה צריף ללכת עם עזות ועקשנות דקדשה, ושיהיה לך לב חזק לב אמיץ, וכבר אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן חלק א', סימן רמ"ט) עקר הגבורה בהלב, כי מי שלבו חזק ואינו מתירא משום אדם ומשום דבר, יכול לעשות גבורות נוראות ולכבש המלחמות על ידי חזק ותקף לבו

שְׁאִינוּ מֵתִירָא וְרַץ לְתוֹךְ תִּקְףָּהּ הַמְּלַחְמָה, וְזֶה בְּחִינַת (אֲבוֹת פָּרָק ד') אֵיזוּהוּ גְבוּר הַכּוֹבֵשׁ אֶת יִצְרוֹ, וְזֶה הִיא גְבוּרוֹת שְׁמִשׁוֹן שְׁנֵאמַר בּוֹ: (שׁוֹפְטִים י"ג) "וַתַּחַל רוּחַ הַיְיִ"ה לִפְעָמוֹ בְּמַחְנֵה דָן בֵּין צָרָעָה וּבֵין אֲשֵׁתָאֵל", שְׁבָאוֹתֵן הַמְּקוּמוֹת צְלַחָה עָלָיו רוּחַ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְלָכֵשׁ גְבוּרָה, דְּהֵינּוּ שְׂבָא לּוֹ חִזְק וְתִקְףָּהּ גְבוּרָה בְּלֵב, וְעַל יְדֵי זֶה עָשָׂה גְבוּרוֹת נוֹרָאוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתִּמְסַר אֶת נַפְשֵׁךְ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִף שְׁאִנִּי יוֹדֵעַ שְׁזֶה הָעֲבוּדָה הַכִּי קִשָּׁה לְאָדָם, כִּי אֵין עֲבוּדָה שְׂבָא קִשָּׁה לְאָדָם כְּמוֹ שִׁמְחָה, כִּי טֹבֵעַ שֶׁל אָדָם שְׁנִמְשָׁךְ אַחַר הָעֵבִיּוֹת וְהַגְּשָׁמִיּוֹת, וְכָל כֶּף חֶבֶל כִּי הַנְּשָׁמָה מוֹשֶׁכֶת רַק לְרוּחָנִיּוֹת שְׁשָׁם מְקוֹר הַשִּׁמְחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב וּמוֹשֵׁךְ רַק בְּגִשְׁמִיּוֹת שְׁשָׁם מְקוֹר הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, כְּמוֹ שְׁאִמַּר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קפ"ט) עֵקֶר נְשִׁיכֶת הַנְּחָשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, וְלִכְּן אֲשָׁרִי אָדָם שְׁיֵשׁ לוֹ שֶׁכָּל וְקוֹלֵט תִּכְפֵּה וּמֵיֶד שָׁבוּ בְּרַגַע שְׁנִמְשָׁךְ עָלָיו עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן וְכו', זֶה בָּא מִצַּד הַטְּמָאָה, וְלִהְפֹּךְ כְּשִׁימְשָׁךְ אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַשִּׁמְחָה, וְלִפְקוֹחַ אֶת דַּעְתּוֹ, זֶה בָּא מִהַקְּדוּשָׁה, וְלִכְּן תִּרְאֶה מַה לְּפָנֶיךָ, תִּמְסַר אֶת נַפְשֵׁךְ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

תִּרְאֶה לְמִסַּר אֶת נַפְשֵׁךְ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֲרִית, מְנַחָה, עֲרֵבִית בְּמַגִּין דִּיקָא, כִּי כֶף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (בְּרִכוֹת ח.) מֵאֵי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לָךְ הַיְיִ"ה עֵת רְצוֹן" - אֵימְתִי עֵת רְצוֹן? בְּשַׁעֲהַ שְׁהַצְּבוּר מֵתְּפַלְלִין; וְלִכְּן תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ הַרְגֵּל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וְאִמַּר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח') עַל מֵאֲמָרֵם ז"ל (בְּרִכוֹת נד:) מַחְנֵה יִשְׂרָאֵל כְּמָה הוּא, תִּלְתָּא פְּרָסָא, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׁאָדָם מֵתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמַחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאִיךְ שְׁהוּא רַק מֵתְּקַרֵּר וּמֵתַחִיל לְהַתְּרַשֵּׁל מֵאֵיזוּ תְּפִלָּה לֹא לְהַתְּפַלֵּל בְּמַגִּין, זֶה כְּכַר קְלַפֵּת עוּג מִלָּךְ הַבֶּשֶׂן שְׁיַעֲקֹר אוֹתוֹ מֵהִיָּהוּדוֹת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלְתִּי שְׁאִנִּי מִבְּקֵשׁ

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקעה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר קרח, כ"ז סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין הפטורים וכו', אני לא יכול להתערב בזה, ואם ר' ... נרו יאיר עשה את זה יש לו בזה סבה, בודאי שאני לא יכול להתערב.

יש בכולל אברכים שהולכים לקבץ קפות וכן מחתימים הוראות קבע ומביאים שפע, אולי גם אתה יכול להכניס בזה ולהתפרנס בכבוד, תהיה בקשר עם האחראי על זה.

בענין זרע של קימא, היה רצוי מאד שאתה ואשתך תעשו הפריה וכו', וזה יצלית בעזרתו יתברך שמו.

אני מאד מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות בשמחה, ואף שאני יודע שזה העבודה הכי קשה לאדם, כי אין עבודה שבא קשה לאדם כמו שמחה, כי טבע של אדם שנמשך אחר העביות והגשמיות, וכל כך חבל כי הנשמה מושכת רק לרוחניות ששם מקור השמחה, והגוף סוחב ומושך רק בגשמיות ששם מקור העצבות והמרירות והדכאון, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קפ"ט) עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות, ולכן אשרי אדם שיש לו שכל וקולט תכף ומיד שבו ברגע שנמשך עליו עצבות ומרירות ודכאון וכו', זה בא מצד הטמאה, ולהפך כשימשך את עצמו אל השמחה, ולפקח את דעתו, זה בא מהקדשה, ולכן תראה מה לפניה, תמסר את נפשך רק להיות בשמחה, ואז טוב לך כל הימים.

תראה למטר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח) על מאמרם ז"ל (ברכות נד:) מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקרב ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך הבשן שיעקר אותו מהיהדות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקעו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר קרח, כ"ז סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

החכם מכל אדם אמר: (משלי י"ד י"ב) "יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי מות", ולכן בשום פנים ואופן אל תעשה את הצעד הזה כי אחר כך תתחרט, וזה יהיה הפסד כזה שלא תוכל לתקן את זה, ראה כי הזהרת.

אני מאד מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות בשמחה, ואף שאני יודע שזה העבודה הכי קשה לאדם, כי אין עבודה שבא קשה לאדם כמו שמחה, כי טבע של אדם שנמשך אחר העביות והגשמיות, וכל כך חבל כי הנשמה מושכת רק לרוחניות ששם מקור השמחה, והגוף סוחב ומושך רק בגשמיות ששם מקור העצבות והמרירות והדכאון, כמו שאמר רבנו ז"ל

(לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפ"ט) עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות, ולכן אשרי אדם שיש לו שכל וקולט תכף ומיד שבו ברגע שנמשך עליו עצבות ומרירות ודכאון וכו', זה בא מצד הטמאה, ולהפך כשימשך את עצמו אל השמחה, ולפקח את דעתו, זה בא מהקדשה, ולכן תראה מה לפניך, תמסר את נפשך רק להיות בשמחה, ואז טוב לך כל הימים.

תראה למסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפלתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') על מאמרם ז"ל (ברכות נד:) מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקנר ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך הבשן שיעקר אותו מהיהדות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקעז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר קרח, כ"ז סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מבקש אותך שתמסרי את נפשך להיות בשמחה, ואף שאני יודע שזה העבודה הכי קשה לאשה, כי אין עבודה שבא קשה לאשה כמו שמחה, כי טבע של אשה שנמשכת אחר העביות והגשמיות, וכל כך

חָבַל כִּי הִנְשָׂמָה מוֹשַׁכֶּת רַק לְרוּחַנִּיּוֹת שֶׁשָּׁם מְקוֹר הַשְּׂמִחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב וּמוֹשֵׁף רַק בְּגִשְׁמִיּוֹת שֶׁשָּׁם מְקוֹר הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּיֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קפ"ט) עֵקֶר נְשִׁיכַת הַנְּחָשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת, וְלִכְן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שֵׁישׁ לָהּ שֶׁכָּל וְקוֹלֵטֶת תַּכְף וּמִיד שָׁבוּ בְּרִגְעַ שְׁנַמְשֵׁף עָלֶיהָ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן וְכו', זֶה בָּא מִצַּד הַטְּמָאָה, וְלִהְפֹךְ כְּשֶׁתַּמְשִׁיף אֶת עֲצָמָה אֶל הַשְּׂמִחָה, וְלִפְקַח אֶת דַּעְתָּהּ, זֶה בָּא מִהַקְדָּשָׁה, וְלִכְן תִּרְאִי מַה לְפָנַי, תִּמְסְרִי אֶת נַפְשֶׁךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

אֲנִי מְאֹד מְקוֹנָה שֶׁבְּקָרוֹב מְאֹד יִהְיֶה לָכֶם רֶכֶב מִשְׁלָכְכֶם, וְכֵן לֹא תִהְיֶה רְחוּקָה מֵהַהוֹרִים, וּבְכָל פַּעַם שִׁיתַּחֲשֵׁק לָךְ תִּכְנָסִי בְּרֶכֶב וְתִסְעִי לְבַקֵּר אֶת הַהוֹרִים, הָעֵקֶר תַּעֲבֹדִי עַל נִקְדַּת הַשְּׂמִחָה, וְתִתְאָזְרִי בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת שֶׁאֵין מִדָּה יוֹתֵר יָפֵה מִזֶּה, וְאֶפְלוּ שְׂזָה בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, זְכָרִי מַה שֶׁאָמַר הַתַּנָּא הַקְדוֹשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפִנּוּס צַעֲרָא אֲגָרָא, וְדַעֲי לָךְ כְּשֶׁאִשָּׁה עוֹצְרַת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכו', בְּזֶה אֶפְלוּ שֶׁהִיא נִמְצָאֵת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכו', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטֵלָה לְגַמְרִי אֶל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תִּלְוִי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס, שֶׁבְּדַרְךָ כָּלָל בָּא מִגְּאוֹת וַיִּשׁוֹת, אִשָּׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָה כָּל כְּלָה אֶלִּיו יִתְבָּרַךְ, וְשִׁלָּא תִהְיֶה לָהּ שׁוּם תִּרְעָמַת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֶלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לָקַחָה זֹאת", וְלִכְן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שֶׁקָּנְתָה לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת לְגַבֵּי בַּעֲלָהּ וְכו', וּמוֹחֵלֶת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, שֶׁאִז הַשְּׂכִינָה תִשְׂרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוֹךְ תָּמִיד שֶׁיִּהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתקעה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר קרח, כ"ז סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

זה רעיון טוב מאד, אבל בענין החנות שהזכרת וכו', לא כדאי להתעסק
אתו וכו', ודי לחכימא, אם יש לך מקום אחר מה טוב ומה נעים.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה כמו שהזיחנו רבנו ז"ל על זה
ביותר, ואמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד,
וילהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החולאות הבאים
על האדם בלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את
נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו: (תנחומא שמיני)
לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא
כל מי שמצר היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר
הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלכם, כי אין טוב מזה,
ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא,
ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשיטות גמור, כי מה
שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו
עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה,
אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו
ותצלחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

בתקעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קָרָח, כ"ז סִינן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחִיו נֶצַח

לְנֶכוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכְכֶם, וְכָל מָה שֶׁתַּעֲשׂוּ שִׁיחֵיהֶ בְּהַצְלָחָה גְדוֹלָה מְאֹד, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַעֲקֵר תִּתְחַזְקוּ שְׁנֵיכֶם יַחַד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאַחַד יִחַזֵּק אֶת הַשֵּׁנִי, וּבִיַּחַד תְּבַנְיֵנו אַחַד אֶת הַשֵּׁנִי, וְעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה בְּהַחַיִּים.

רַק תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד מְאֹד שֶׁלֹּא יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שׁוּם וּכְוָחִים, אֲלֵא אַחַד יַעֲזֹר לַהֲשֵׁנִי, וְעַל יְדֵי זֶה נֶכוֹן יִהְיֶה לְבַכֵּם בְּטוֹחַ שְׁכָל הַתְּפִלוֹת שֶׁלָּכֶם תִּתְקַבְּלֶנָה לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן בְּשָׁמַיִם.

רַק חֲזַקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל זֶה בְּיוֹתֵר, וְאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וְלִהְתְּגַבֵּר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחוּלְאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם בְּלֵם בָּאִים רַק מִחַמַּת קְלִקוּל הַשִּׁמְחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִּיל לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְחַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ: (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשִּׁמְחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשִּׁמַּח הַיּוֹם שִׁמַּח לְמַחָה, וְלֹא כָּל מִי שֶׁמְצַר הַיּוֹם מְצַר לְמַחָה, לְפִי שְׂאִין הַשִּׁמְחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתָּמִיד יִהְיֶה הַשִּׁמְחָה מְצוּיָה אֲצִלְכֶם, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יְדֵי שִׁמְחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וְיִכּוּלִים אַחַר כֵּךְ לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, כִּי מָה שְׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מִפְּנֵי שְׁנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן, אֲבָל תַּכְּף וּמִיד שֶׁמְכַרִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲזִי נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקַשׁ

ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

בתקפ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר קרח, כ"ז סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח שסוף כל סוף לקחת את עצמך לבנות את מערכת התלמוד תורה שיהיה במה להתפאר עמה, יעזר הקדוש ברוך הוא שתצליח בגדול, ואני יודע אם אתה מכניס את עצמך בדבר עם כל המח והכח, אתה מצליח, ולכן תראה לבנות את כל האוירה והרוח של התלמוד תורה באפן יוצא מן הכלל, ואני מבטיח לך שתצליח אם כל הראש שלך יהיה רק לשם שמים.

בענין מכירת הכפאות באומן מפה וכו', לדעתי הפחור ... גרו יאיר הוא חרוץ כמו האח שלו, והוא יכול לסדר את זה כאן, תהיה אתו בקשר.

אני מאד מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות בשמחה, ואף שאני יודע שזה העבודה הכי קשה לאדם, כי אין עבודה שבא קשה לאדם כמו שמחה, כי טבע של אדם שנמשך אחר העביות והגשמיות, וכל כך חבל כי הנשמה מושכת רק לרוחניות ששם מקור השמחה, והגוף סוחר ומושך רק בגשמיות ששם מקור העצבות והמרירות והדכאון, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפ"ט) עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות, ולכן אשרי אדם שיש לו שכל וקולט תכף ומיד שבו ברגע שנמשך עליו עצבות ומרירות ודכאון וכו', זה בא מצד הטמאה, ולהפך כשימשך את עצמו אל

הַשְׁמָחָה, וְלִפְקֹחַ אֶת דַּעְתּוֹ, זֶה בָּא מֵהַקְדָּשָׁה, וְלִכְּנֹן תְּרָאָה מֵהַלְּפָנֶיךָ, תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ רַק לַהֲיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִזּוֹ טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתַקְפָּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קִרְחָ, כ"ז סִינן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יְסוֹד הַיְסוּדוֹת מֵהַ שְׁאֲנֵי רוּצָה לְהַחְדִּיר בְּךָ שֶׁתִּזְכֹּר מֵהַ שְׁאֲמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (שִׁיחֻת-הַר"ן, סִימָן נ"א) אֵין טוֹב לְהֵיוֹת זְקֵן, הֵן חֲסִיד זְקֵן וְהֵן צַדִּיק זְקֵן, זְקֵן אֵין טוֹב, כִּי צָרִיךְ רַק לְהִתְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם לְהִתְחַיֵּל בְּכָל עֵת מִחֻדָּשׁ וְכוּ'.

וְהִנֵּה כָּל הַבְּעֵיָה שֶׁלְּךָ כְּבֹר הַקָּדִים מוֹהֲרֵנֵנוּ ז"ל וְלִמַּד אוֹתָנוּ לְמוֹד עֲמַק עֲמַק מִי מִצְאָנוּ, וְהוּא נִמְצָא (לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, תְּפִלַּת הַמְּנַחָה, הַלְכָה ה') שֶׁמִּפְּרֵשׁ אֶת הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ב' י"ז) "עַד שִׁיפּוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצְּלָלִים" וְכוּ', שֶׁפְּרוּשׁוֹ עַל עֵינֵי הַפְּגָמִים וְהַחֲטָאִים שֶׁחָטָא יִשְׂרָאֵל בְּמַדְבָּר אַחַר כָּל הַגְּדָלָה וְהַטּוֹבוֹת שֶׁזָּכַר שָׁם וְכוּ', וְזֶה (שָׁם א' ו') "אֵיכָה תִרְעָה אֵיכָה תִרְבִּיץ בְּצִהָרִים", בְּצִהָרִים דִּיקָא, כִּי עֵקֶר אַחֲזוֹת הַסְטָרָא אַחְרָא הוּא מִבְּחִינַת צִהָרִים שֶׁהוּא "עַד שִׁיפּוּחַ הַיּוֹם". שְׁאִזּוֹ תִכְף בְּצִהָרִים בְּעַת הַתְּגַבְרוֹת אוֹר הַשֶּׁמֶשׁ שֶׁהוּא בְּחֻצוֹת הַיּוֹם, אִזּוֹ תִכְף מִתְחִיל הַמַּעֲוֵט, כִּי אִזּוֹ תִכְף מִתְחִיל הַחֲמָה לְהֵיוֹת נוֹטָה לְמַעַרְב לְמִקּוֹם שֶׁקִּיעֶתָּהּ. וְאִזּוֹ דִּיקָא עֵקֶר אַחֲזוֹת הַסְטָרָא אַחְרָא תְּחַלַּת אַחֲזוֹת מוֹחִין דְּקִטְנוֹת שֶׁהוּא בְּהַתְּחַלַּת עֲרִיבַת הַיּוֹם, שֶׁמִּתְחִיל תִּכְף בְּחֻצוֹת הַיּוֹם. כִּי תִכְף בְּאוֹתָהּ הִרְגַע שֶׁל חֻצוֹת הַיּוֹם מִתְחִיל תִּכְף הַחֲמָה לְהֵיוֹת נוֹטָה לְהַעֲרִיב וְלְהַחֲשִׁיף. שְׁאִזּוֹ מִתְחַלַּת מוֹחִין דְּקִטְנוֹת שֶׁהִיא חֲשֻכַת לַיְלָה, וְעֵקֶר שְׂרֵשׁ אַחֲזוֹת חֲשֻכַת לַיְלָה שֶׁהוּא שְׂרֵשׁ מוֹחִין דְּקִטְנוֹת, עֵקֶר שְׂרֵשׁ מִתְחִילַת עֲרִיבַת הַיּוֹם, שֶׁהוּא בְּרִגְעַת שֶׁל חֻצוֹת הַיּוֹם, וְשָׁם עֵקֶר הַמִּתְקַת הַדִּינִים. כִּי עֵקֶר הַמִּתְקָה בְּתַחֲלַת

אחיזתם דיקא, וכשאינן זוכין להמתיקם שם, משם עקר אחיזת הסטרא אחרא. ועל זה צועק הפסוק "איכה תרעה איכה תרביץ בצהריים" דיקא.

וזה הענין הוא בכל אדם בענין כלליות עבודתו כל ימי חייו. כי שחרית מרמז על התחלת עבודת האדם את השם יתברך. ועל פי רב בתחלה כשמתחיל לעבד את השם יתברך הולך לו כסדר, ומתפלל ולומד ועוסק בעבודת השם כסדר שזה שחרית שהוא זמן של חסד. ואז כל סדר התפלה באריכות, קרבנות ופסוקי דזמרה וקריאת שמע ותפלה וציצית ותפלין וכו' וכו', וזה רמז על התחלת עבודת האדם, שאז הולך לו הכל כסדר, ומרבה בעבודת השם יתברך כל אחד לפי בחינתו. אבל על פי רב אחר כך נופל מעבודתו, ומתחיל השם יתברך לנסות אותו, ומתגרה בו הסמ"ך מ"ם כידוע לכל מי שרוצה להכנס בעבודתו יתברך, ואזי עקר הנסיון של האדם. וזה בחינת צהריים "עד שיפוח היום" שנאמר על כלל ישראל שזכו לכל הגאלות והטובות שזכו במעמד הר סיני וכו' וכו'. ואחר כך כשהתגבר עליהם הסמ"ך מ"ם נכשלו במה שנכשלו וכו', וכן הוא בכל אדם לפי בחינתו ולפי שרש נשמתו. בהתחלת העבודה הולך לו טוב ויפה ויש לו תבערה עצומה אחריו יתברך וכו', אבל אחר כך באמצע חייו וכו', אז צריכין להתחזק גדול מאוד מאד בלי שעור וערך ומספר כלל, איך להתחזק בכל פעם בעבודתו יתברך ולבלי לפל משום דבר שבעולם. והעקר שצריך להתגבר כנגד המוחין דקטנות שהם מתגברין על כל אדם. כי מה שבא על האדם מחשבות של פחיתות וקטנות על ידי עצם פשעיו, אף על פי שעשה באמת מה שעשה, אף על פי כן על פי רב אלו המחשבות הם תחבולות היצר הרע ואין זה ענוה כלל וכו', רק זה בא לו ממוחין דקטנות שרוצין להתגבר עליו להפילו בדעתו חס ושלום, כאלו אין לו תקוה חס ושלום. או למנעו מאיזה תפלה בכונה ושמחה וכיוצא בזה. ועל זה הזהירנו רבנו ז"ל לכל יטעה האדם עצמו, כי האדם צריך לדעת שהשם יתברך גדול מאד ולגדלתו אין חקר, ואין אנו יודעים כלל גדלתו יתברך ורחמנותו עד אין סוף. ועל כן כל אחד אפלו אם נפל למקום שנפל וכו' וכו', אף על פי כן לעצם גדלתו ורחמנותו יתברך, יש ענין שיכול להתהפך הכל לגמרי מרע לטוב, ועוונות יתהפכו לזכיות וכו'.

וְעַל כֵּן צָרִיךְ הָאָדָם לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד בְּבַחֲיַנַּת עַת הַצְּהָרִים, דְּהֵינּוּ בְּאֻמְצַע יָמָיו, בְּפָרֵט אַחַר שְׁעָבְרוּ רַב שְׁנוֹתָיו, שְׂאֹז הוּא אַחַר חֲצוֹת הַיּוֹם בְּעֶרְךְ יָמֵי חַיָּיו וְכוּ'. וְעַל פִּי רַב אֶז דִּיקָא מִתְגַּבֵּר הַסְּמִיךְ מ"ם בְּיוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי בּוֹדָאי עָקֵר הָעֲבוּדָה צָרִיכִין לְהִתְחִיל בְּיָמֵי הַנְּעוּרִים דִּיקָא, כִּי (אֵיכָה ג' כ"ז) "טוֹב לִגְבֹר כִּי יִשָּׂא עַל בְּנֵעוּרָיו", וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת קנב) "יִנְקוּתָא כְּלִילָא דְּרִידָא" עָקֵר יָפִי הַפְּרַח כְּשִׁצְעִיה, וְכֵן מוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבְנּוּ ז"ל (סְפָר-הַמְּדוּת, אוֹת תְּשׁוּבָה, סִימָן ע"ג) יוֹם אֶחָד שֶׁהָאָדָם עוֹבֵד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּיָמֵי נְעוּרָיו יָקָר יוֹתֵר מִכַּמָּה שָׁנִים בְּעַת זְקֻנָּתוֹ; אֲבָל אַחַר כֵּךְ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְאָדָם לְהִתְחִיל, כִּי כָּל שְׁמֵתִבְגֵּר יוֹתֵר, קָשָׁה לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כְּמוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבְנּוּ ז"ל (לְקוּוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ר"ו) שְׁזַקְנִים קָשָׁה מְאֹד לְקָרֵב וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֶפְלוּ מִי שְׁזָכָה לְהִתְחִיל בְּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּיָמֵי נְעוּרָיו, אִף עַל פִּי כֵן כְּשִׁמְגִיעַ לְאֻמְצַע יָמָיו וְרוּצָה לְהַגִּיעַ לָמָּה שְׁצָרִיךְ לְהַגִּיעַ וְכוּ', עַל פִּי רַב מִתְגַּבֵּר הַסְּמִיךְ מ"ם וּמִתְפַּשֵּׁט מְאֹד מְאֹד לְמַנְעוּ מִדְּרֹךְ הַחַיִּים חֵס וְשְׁלוֹם וְכוּ'. וּמִכַּל שְׁכֵן מִי שְׁלָא הִתְחִיל כָּלֵל בְּיָמֵי הַנְּעוּרִים, שְׂאֹז בּוֹדָאי כְּשָׂבָא עָלָיו אֵיזָה הֶרְהוּרֵי תְּשׁוּבָה כְּשִׁרְוָה שְׁעָבְרוּ רַב שְׁנוֹתָיו וְצָרִיכִין לְחַשֵּׁב עַל סוּפוֹ וְתַכְלִיתוֹ וְכוּ'. שְׂאִזִּי תַכְף מִתְגַּבֵּר עָלָיו הַסְּמִיךְ מ"ם מְאֹד מְאֹד וּמִתְפַּשֵּׁט כְּנִגְדוֹ מְאֹד, וְאֵינּוּ רוּצָה לְהַנִּיחוֹ לְצֵאת מִתְּאוּוֹתָיו וְרִשְׁתוּתָיו אֲשֶׁר נִלְכַּד בְּהֵם וְכוּ'. וְעַל זֶה צוּעֵק הַפְּסוּק "הַגִּידָה לִי שְׂאֵהֲבָה נַפְשִׁי אֵיכָה תִרְעָה אֵיכָה תִרְבִּיץ בְּצְהָרִים". בְּצְהָרִים דִּיקָא, שֶׁהוּא בְּכִלְלֵיּוֹת יָמֵי הָאָדָם אַחַר שְׁעָבְרוּ רַב שְׁנוֹתָיו. וְעַל כֵּן צָרִיכִין יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים רַבִּים. וְעַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֲסִיד בְּיָמֵי נְעוּרָיו שֶׁהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲזְרֵהוּ לְאַחֲרִית טוֹב, שְׁלָא יִפֹּל מִעֲבוּדָתוֹ לְעוֹלָם, וְגַם עַד זְקֻנָּה וְשִׁיבָה אֱלֻקִּים אֵל יַעֲזֹבֵנוּ. וְכִמוֹ שֶׁבִקֵּשׁ דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם עַל זֶה (תְּהִלִּים ע"א י"ט) "אֵל תִּשְׁלִיכֵנִי לְעַת זְקֻנָּה כְּכֹלֹת כַּחֲזִי אֵל תַּעֲזֹבֵנִי", כִּי לְפַעְמִים הָאָדָם נוֹפֵל לְעַת זְקֻנָּתוֹ דִּיקָא, אַחַר שְׁעָבַר עָלָיו מֵה שְׁעָבַר וְכוּ', כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבְנּוּ ז"ל (סְפָר-הַמְּדוּת, אוֹת נְפִילָה, סִימָן א') לְפַעְמִים אָדָם נוֹפֵל מִמְּדֻרְגָתוֹ לְפָנָיו זְקֻנָּתוֹ, וְעַל כֵּן צָרִיכִין לְהַרְבוֹת בַּתְּפִלָּה בְּיָמֵי הַנְּעוּרִים שְׁלָא יִפֹּל לְעוֹלָם מִעֲבוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבְפָרֵט כְּשִׁכְבֵּר הַיָּמִים בָּאִים וְהַגִּיעַ לְאֻמְצַע יָמָיו וּמִתְחִיל הַיּוֹם לְעָרֵב שְׁמֵתִחִילִין לְהִתְקַרֵּב יָמֵי קִצּוֹ וְסוּפוֹ, שְׂאֹז צָרִיךְ לְהִסְתַּכֵּל מְאֹד מְאֹד עַל אַחֲרִיתוֹ וְסוּפוֹ בְּהֵאִיךְ אֲנִפִּין יַעוֹל קָדָם מְלָכָא. כִּי אֶז צָרִיךְ הַתְּגַבְּרוֹת

ביותר ויותר, כי אז הוא אצלו צהרים זמן המנחה. כי ימי חיי האדם הם יום, ומיתתו והסתלקותו הוא לילה וחשך. כמו שכתוב: (קהלת י"ב ב) "עד אשר לא תחשף השמש". ועל כן אחר חצי ימיו הוא זמן המנחה, שאז צריכין להתחזק ולהתגבר ביותר ויותר להמתיק הדינים שהוא היצר הרע, ולקשר עצמו היטב לצדיקי הדור האמתיים שהם בסוד משה. שהם דיקא יכולין להמתיק הדין של זמן המנחה בשרשו העליון, שעל ידי זה נתבטלין כל הדינים וכל כח היצר הרע וזוכין לתשובה שלמה

הרי שלף לפניך שכל הבעיה שלך מה שעובר עליך בפרטי פרטיות כבר הקדים מוהרנ"ת ז"ל שיחה נוראה ונפלאה עבורך, ועבור כל האנשים שעובר עליהם מה שעובר עליך וכו', וכו', אבל באמת עליך לזכר שכל הענין של רבנו ז"ל זה התחדשות, להתחדש בכל יום, בכל שעה ובכל רגע ממש, אין דבר כזה התקרבותי כבר למעלה מעשרים וחמש שנים וכו', אדם צריך לדעת שהיום התקרב, וכמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"ב) שההתקרבות אל הצדיק צריך להיות בכל פעם מחדש, כאלו עדין לא התקרב כלל, אלא עכשו אצלו זה דבר חדש, ועכשו הוא התודע מרבנו ז"ל בפעם הראשונה, אם תלך בצורה כזו, אז יקיים אצלך (תהלים ע"א י"ח) "וגם עד זקנה ושיבה אלקים אל תעזבני עד אגיד ורועך לדור לکل יבוא גבורתך", אקנה שתכניס את הדברים האלו בתוך לבך, ותעשה התחלה חדשה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקופה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קַרְח, כ"ז סִינן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּירו יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר (שיחות-הַר"ן, סימן ל"א) רְאוּי לְהַזְדַּרֵּז לְהִתְפַּלֵּל תָּמִיד בְּבִקְרַת הַשָּׁכָם בְּכָל מַה שְּׂיֻכַּל, כִּי לְפִי גִדְל מַעְלַת הַתְּפִלָּה שְׂיֻקְרָה מַעְלָתָהּ מְאֹד מְאֹד, מִי יוֹדֵעַ אִם יִזְכֶּה אַחֵר כֶּף לְהִתְפַּלֵּל, עַל כֵּן כָּל מַה שְּׂיֻכַּל לְהִקְדִּים עֲצֻמוֹ רְאוּי לוֹ לְזַרֵּז מְאֹד וּלְהִקְדִּים; וְלִכֵּן אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּדֶרֶךְ כָּלֵל מְאֹד מִקְפִּידִים לְהִתְפַּלֵּל וְתִיקֵן, כְּמוֹ שֶׁהִתְפַּלֵּל הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְדוּשׁ זי"ע, וְכֵן רַבְנוּ ז"ל, וְאַחֵר כֶּף מוֹהֲרֵי ת"ז"ל, וְעַל כָּל פָּנִים מִתְפַּלְלִים מַה שְּׂיֻתֵר מִקְדָּם, וְשִׁמְעָתִי מֵאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂזָה גַם עַל תְּפִלַּת מִנְחָה, תַּכְף וּמִיד כְּשִׁמְגִיעַ זְמַן מִנְחָה קִטְנָה שֶׁהוּא מִתְשַׁעֵה שְׁעָה וּמְחַצֵּה, הֵינּוּ מִשְׁעָה שְׁלֹשׁ וְהִלָּאָה, כְּכַר לְהַזְדַּרֵּז לְהִתְפַּלֵּל מִנְחָה, וּבִפְרָט בִּימֵי הַחֹרֶף שְׁאֵז הַיָּמִים קְצָרִים מְאֹד, תַּכְף וּמִיד כְּשָׁבָא שְׁעָה שְׁלֹשׁ, שְׁאֵז מִתְחִיל תְּפִלַּת מִנְחָה קִטְנָה, רְאוּי כְּכַר לְהִתְפַּלֵּל וְלֹא לְחַכּוֹת, וְכְמוֹ כֵּן תְּפִלַּת עֶרְבִית, אִיךְ שָׂרַק מִגִּיעַ הַזְּמַן לְהַזְדַּרֵּז לְהִתְפַּלֵּל עֶרְבִית וְלֹא לְחַכּוֹת, כִּי כְּפִי גִדְלַת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת, וְאֵת הַתְּקוּנִים שְׁעוֹשִׂים בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, צְרִיכִים לְהַזְדַּרֵּז מַה שְּׂיֻתֵר מִהֵר לְהִתְפַּלֵּל, וּמוֹבָא (נְהַר שְׁלוֹם דָּף י"ג): הַחֲלוּק וְהַהֲפָרֵשׁ שְׂבִינן שְׁלֹשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֲרִית, מִנְחָה וְעֶרְבִית הוּא זֶה כִּי תְּפִלַּת שְׁחֲרִית הִיא בְּאַצִּילוֹת - בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָה, הַפְּנִימִי וְתְּפִלַּת מִנְחָה הִיא בְּאַצִּילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָה הָאֲמֻצְעִי, וְתְּפִלַּת עֶרְבִית הִיא בְּאַצִּילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָה הַחִיצוֹן; וּמִבְּאֵר שֵׁם בְּפָרְטִי פְּרֻטִיּוֹת אֵת גִּדְל הַיְחוּדִים וְהַשְּׂמוֹת הַיּוֹצְאִים מִהַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְכֵן מוֹבָא בְּסִפְר (פְּרִי עֵץ חַיִּים, וְשַׁעַר הַכְּנֻסוֹת) אֵת גִּדְל הַהֲפָרֵשִׁים שְׁנַעֲשֶׂה בְּכָל יוֹם עַל יְדֵי כָל תְּפִלָּה וְתְּפִלָּה מִהַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת שְׁאֵדָם מִתְפַּלֵּל, וּבְנֵי אָדָם לֹא יוֹדְעִים אֵיזָה מוֹחִין מְקַבְּלִים עַל יְדֵי כָל תְּפִלָּה וְתְּפִלָּה, כִּי נַעֲשֶׂה מְכַל בְּרָכָה וּמְכַל מְזֻמּוֹר וְכוּ', יְחוּדִים עֲלָאִין, וְלִכֵּן רְאוּי לְהִקְפִּיד מְאֹד מְאֹד לְהִתְפַּלֵּל אֵת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּכּוֹנָה עַל כָּל פָּנִים פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת, וּלְהִתְפַּלֵּל מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וְעַל יְדֵי זֶה הַיְחוּדִים נַעֲשֶׂה מִמִּילָא, וְאִם הָיוּ בְּנֵי אָדָם יוֹדְעִים מַעְלַת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת, הָיוּ נִזְהָרִים

בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי כָל הַמוֹחִין שֶׁבָּאִים לְאֲדָם בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, זֶה נַעֲשֶׂה עַל יְדֵי כָּל תְּפִלָּה וּתְפִלָּה מֵהַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת שֶׁבְּכָל יוֹם, וּמוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבְנּוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נ"ה) שֶׁעַל יְדֵי הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת מִמְּשִׁיכִים עַל עֲצֻמוֹ הָאֵרֶת הָאֲבוֹת הַקְּדוּשִׁים אַבְרָהָם, יִצְחָק, יַעֲקֹב, וּבִאֲתֵר דְּאֵית תַּמָּן אָבוֹת אֵית תַּמָּן שְׂכִינְתָא, וְכֵן אָמַר רַבְנּוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') שֶׁמִּחְנֵה יִשְׂרָאֵל הֵם שְׁלֹשׁ פְּרָסָאוֹת, הֵינּוּ הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת, כִּי כָּל זְמַן שֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל נִזְהָר בְּהַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֲרִית, מְנַחֵה, עֶרְבִית, הֵרִי הוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ מִחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְהִרְגַע שְׁמֻזְזוֹל בְּאִיזָה תְּפִלָּה, הוּא יּוֹצֵא מִמִּחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְלִכְּנֵן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִזְהָר לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּכוֹנָה וּפְרוּשׁ הַמְּלוֹת, וּבְזְמַן הַנְּכוֹנָה דִּיקָא, וּמוֹבָא (ספורי-מעשיות, מעשה י') שֶׁהִבְחֹר שְׁמַרְמֵז עַל מְשִׁיחַ כְּשֶׁאֲבֹד אֶת הַכֶּתֶב וְכוּ', וְהַלֵּךְ לַחֲפֹשׁ אַחַר הַבַּת קִיסָר וְהִיפֵת תֹּאֵר שֶׁהִיא נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁהִחְבִּיא אֶת הַכֶּתֶב בְּתוֹךְ אֵילָן וְכוּ', וְאַחַר שֶׁנִּתְבַּלְּבַל כָּל הָאֵילָנוֹת הִיָּה דְרוֹכוֹ לֵילֵךְ בְּכָל יוֹם וְעָשָׂה לוֹ סִימָן בְּשִׁלוּשָׁה אֵילָנוֹת, כִּי הִיָּה שֵׁם אֶלְפִי אֶלְפִים אֵילָנוֹת, וּבִקְשׁ שֵׁם בְּכָל יוֹם אֶת הַכֶּתֶב, וְעָשָׂה בְּהֵם סִימָן כְּדֵי שְׁלֹמֹחַר לֹא יִצְטָרֵךְ לְבַדֵּק וּלְחַפֵּשׁ בְּאֵלוֹ שְׁלֹשָׁה אֵילָנוֹת, כּוּלֵי הָאֵי וְאוֹלֵי יִמְצָא שֵׁם אֶת הַכֶּתֶב, כְּשֶׁהִיָּה חוּזָר מִשֵּׁם הִיָּה בָּא עִם עֵינָיִם בּוֹכִיּוֹת מִחֲמַת שְׁחַפֵּשׁ וְלֹא הִיָּה מוֹצֵא וְכוּ', עֵינֵי שֵׁם, שְׁזָה מְרַמֵּז עַל הַכֶּתֶב שֶׁהִיא הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה הַמְּקַשְׂרֵת וּמְחַבֵּרֵת בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבְנּוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ב') כָּל הַתּוֹרָה שֶׁאֲדָם לוֹמֵד לְשֹׁמֵר וְלַעֲשׂוֹת כָּל הָאוֹתִיוֹת הֵם נִיּוֹצֵי נִשְׁמוֹת, וְהֵם מְחַלְבְּשִׁים בְּתוֹךְ הַתְּפִלָּה וְכוּ', עֵינֵי שֵׁם, וְזֶה עֲבוּדַת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ לְחַבֵּר תּוֹרָה וּתְפִלָּה יַחַד, כְּדֵי לְקַרֵּב אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה צְרִיף לְהִיּוֹת עֲבוּדַת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל לַחֲפֹשׁ בְּכָל יוֹם אַחַר הַכֶּתֶב שֶׁהִיא הַתּוֹרָה, כְּדֵי שֶׁעַל יְדוֹ יִהְיֶה נַעֲשֶׂה הַיְחֻד הָעֲלִיּוֹן, וּבְכָל יוֹם מְחַפְּשִׁים אֶת זֶה בְּעַת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֲרִית, מְנַחֵה, עֶרְבִית, שֶׁעַל יְדֵי זֶה נִתְגַּלָּה יוֹתֵר וְיוֹתֵר הַמוֹחִין שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַד שֶׁיִּזְכֶּה לְהִבִּין אֶת כָּל רִזֵּי וּצְפוּנוֹת הַתּוֹרָה וְכוּ', אֲבָל יֵשׁ עַל זֶה יִגִּיעַה רַבָּה מְאֹד, כִּי לֹא בְּפַעַם אַחַת יְכוּלִים לְמַצֵּא אֶת זֶה, וְלִכְּנֵן בְּכָל יוֹם צְרִיכִים לַחֲפֹשׁ וּלְבַקֵּשׁ אֶת הַכֶּתֶב בְּשִׁלוּשׁ אֵילָנוֹת, שְׁזָה הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת, שֶׁעַל יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה יְחֻד בֵּין זְעִיר אֲנָפִין לְנוֹקְבָא, שְׁזָה הַיּוֹ"ה אֲדָנִי, שְׁעוֹלָה כְּמִסְפָּר אֵילָן, וְצְרִיכִים לְבַכּוֹת הַרְבֵּה

בְּכֹל תְּפִלָּה וּתְפִלָּה בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ שְׂיִזְכָּה לְתַקֵּן מֵה שֶׁקִּלְקַל, כְּדֵי לְהִתְקַרֵּב בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עֲזוֹ אֱלֹהֵי יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁנִּזְהָר מְאֹד לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית, מִנְחָה, עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְעַל יְדֵי זֶה הוּא מְקַרֵּב אֶת הַגְּאֻלָּה בְּכֹל־לַיּוֹת, וְעַל כָּל פְּנִימִים אֶת גְּאֻלָּתוֹ הַפְּרֻטִית, כִּי כְּפִי שְׂאֵדָם נִזְהָר מְאֹד בְּהַשְׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּכֹל יוֹם לְהִתְפַּלֵּל מֵה שְׂיִוִּתֵר מִקֶּדֶם, עַל יְדֵי זֶה נִמְשָׁךְ עָלָיו מוֹחִין עֲלִיוֹנִים לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתקפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר קַרְח, כ"ז סיון ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּשׁוּאַת חַן לְךָ עַל הַתְּפִלוֹת שְׂאֵתָה מִתְפַּלֵּל עַל רְפוּאָתִי וְהַחֲלָמָתִי הַמְּהִירָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכָל הַתְּפִלוֹת שֶׁלְךָ יִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

רַבְּנוּ ז"ל לְמַד אוֹתָנוּ לְמוֹד עֲמַק עֲמַק מִי יִמְצְאוּנוּ בְּהִתְחַזְּקוֹת (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רפ"ב) דַּע כִּי צְרִיךְ לְדוֹן אֶת כָּל אָדָם לְכַף זְכוּת, וְאִפְלוּ מִי שֶׁהוּא רָשָׁע גְּמוּר, צְרִיךְ לְחַפֵּשׂ וּלְמַצֵּא בּוֹ אֵיזָה מַעֲט טוֹב, שְׂבָאוֹתוֹ הַמַּעֲט אֵינּוּ רָשָׁע, וְעַל יְדֵי זֶה שְׂמוּצָא בּוֹ מַעֲט טוֹב, וְדָן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, עַל יְדֵי זֶה מַעֲלָה אוֹתוֹ בְּאֵמֶת לְכַף זְכוּת, וְיִוָּכַל לְהַשִּׁיבּוּ בְּתִשׁוּבָה, וְזֶה בְּחִינַת: (תהלים ל"ז) "וְעוֹד מַעֲט וְאֵין רָשָׁע וְהִתְבּוֹנְנָת עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינְנוּ" הֵינּוּ שֶׁהַפְּסוּק מְזַהֵר לְדוֹן אֶת הַכָּל לְכַף זְכוּת, וְאֵף עַל פִּי שְׂאֵתָה רוּאָה שֶׁהוּא רָשָׁע גְּמוּר, אֵף עַל פִּי כֵן צְרִיךְ אֶתָּה לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ לְמַצֵּא בּוֹ מַעֲט טוֹב שֶׁשֵּׁם אֵינּוּ רָשָׁע, וְזֶהוּ

"ועוד מעט ואין רשע", שצריך אתה לבקש בו עוד מעט טוב שיש בו עדין, ששם אינו רשע, כי אף על פי שהוא רשע, איך אפשר שאין בו מעט טוב עדין, כי איך אפשר שלא עשה איזה מצוה או דבר טוב מימיו, ועל ידי זה שאתה מוצא בו עוד מעט טוב ששם אינו רשע, ואתה דן אותו לכף זכות, על ידי זה אתה מעלה אותו באמת מכף חובה לכף זכות, עד שישוב בתשובה על ידי זה, וזהו "ועוד מעט ואין רשע", על ידי שמוצא בהרשע עוד מעט טוב, ששם אינו רשע, על ידי זה "והתבוננת על מקומו ואיננו", הינו כשתבונן ותסתכל על מקומו ומדרגתו, ואיננו שם על מקומו הראשון, כי על ידי שמוצאין בו עוד מעט טוב, איזה נקדה טובה, ודנין אותו לכף זכות, על ידי זה מוציאין אותו באמת מכף חובה לכף זכות. וזהו "והתבוננת על מקומו ואיננו" והבן:

וכן צריך האדם למצא גם בעצמו, כי זה ידוע שצריך האדם להזהר מאד להיות בשמחה תמיה, ולהרחיק העצבות מאד מאד, ואפלו כשמתחיל להסתכל בעצמו ורואה שאין בו שום טוב, והוא מלא חטאים, ורוצה הבעל דבר להפילו על ידי זה בעצבות ומרה שחורה, חס ושלום, אף על פי כן אסור לו לפל מזה, רק צריך לחפש ולמצא בעצמו איזה מעט טוב, כי איך אפשר שלא עשה מימיו איזה מצוה או דבר טוב, ואף שכשמתחיל להסתכל באותו הדבר הטוב, הוא רואה שהוא גם כן מלא פצעים ואין בו מתם, הינו שרואה שגם המצוה והדבר שבקדשה שזכה לעשות, הוא גם כן מלא פניות ומחשבות זרות ופגמים הרבה, עם כל זה איך אפשר שלא יהיה באותה המצוה והדבר שבקדשה איזה מעט טוב, כי על כל פנים איך שהוא, על כל פנים יהיה איזה נקדה טובה בהמצוה והדבר טוב שעשה, כי צריך האדם לחפש ולבקש למצא בעצמו איזה מעט טוב, כדי להחיות את עצמו, ולבוא לידי שמחה, ועל ידי זה שמחפש ומוצא בעצמו עדין מעט טוב. על ידי זה הוא יוצא באמת מכף חובה לכף זכות ויוכל לשוב בתשובה, בבחינת "ועוד מעט ואין רשע" וזהו "והתבוננת על מקומו ואיננו", הינו כמו שצריכין לדון אחרים לכף זכות אפלו את הרשעים ולמצא בהם איזה נקדות טובות. ועל ידי זה מוציאין אותם באמת מכף חובה לכף זכות, בבחינת "ועוד מעט וכי" והתבוננת וכי", כמו כן הוא אצל האדם בעצמו, שצריך לדון את עצמו לכף

זכות, ולמצא בעצמו איזה נקדה טובה עדין, כדי לחזק את עצמו שלא יפל לגמרי חס ושלום, רק אדרבא יחיה את עצמו, וישמח את נפשו במעט הטוב שמוצא בעצמו, דהינו מה שזכה לעשות מימיו איזה מצוה או איזה דבר טוב, וכמו כן צריך לחפש עוד, למצא בעצמו עוד איזה דבר טוב, ואף שגם אותו הדבר הטוב הוא גם כן מערב בפסלת הרבה, עם כל זה יוציא משם גם כן איזה נקדה טובה

[והזהיר רבנו ז"ל מאד לילך עם התורה הזאת, כי הוא יסוד גדול לכל מי שרוצה להתקרב להשם יתברך, ולכל יאבד עולמו לגמרי חס ושלום, כי רב בני אדם שרחוקים מהשם יתברך, עקר רחוקם הוא מחמת מרה שחורה ועצבות, מחמת שנופלים בדעתם, מחמת שרואים בעצמם גדל קלקולם שקלקלו מעשיהם כל אחד כפי מה שיודע בעצמו את נגעי לבבו ומכאוביו, ומחמת זה הם נופלים בדעתם, ורובן מיאשים עצמן לגמרי, ועל ידי זה אינם מתפללים בכונה כלל, ואינם עושים אפילו מה שהיו יכולים לעשות עדין. על כן צריך האדם להשפיל מאד על דבר זה, כי כל הנפילות שבדעתו, אף על פי שהוא מחמת מעשים רעים שעשה באמת, עם כל זה, הנפילה שבדעתו, והעצבות והמרה שחורה שנופל עליו על ידי זה, הכל הוא רק מעשי בעל דבר, שמחליש דעתו כדי להפילו לגמרי חס ושלום. על כן צריכין להתחזק מאד, לילך עם התורה הזאת לחפש ולבקש בעצמו בכל פעם איזה מעט טוב ונקודת טובות וכו', ועל ידי זה יחיה וישמח את עצמו, ויצפה לישועה עדין, ויוכל להתפלל ולזמר ולהודות להשם, שזה פרוש: (תהלים קמ"ו) "אזמרה לאלקי בעודי", הינו אני יכול לזמר אליו יתברך עם העוד מעט טוב שיש בי, ועל ידי זה יזכה לשוב באמת אל השם; ומוהרנ"ת ז"ל מתחיל את ספרו הקדוש "לקוטי-הלכות" עם המאמר הזה, ומגלה (לקוטי-הלכות, השקמת הבקר הלכה א) כשאדם נופל בעצבות ובמרה שחורה ונדמה לו שאבד מנוס ותקוה לגמרי ממנו, כל זה הוא בחינת שנה, שישן בשנה עמקה וביאוש גדול, אבל אדם צריך לראות להתעורר מהשנה העמקה שישן בו, וזה נעשה על ידי הנקודות טובות שמוצא בעצמו וכו', עין שם, רואים מזה איך שעל כל בר ישראל עובר הירידות והנפילות האלו, והוא צריך להתחזק עם כל מיני אפנים שבעולם לא להשבר משום דבר, אלא לחפש ולבקש ולמצא בעצמו

נקדות טובות, כי אין זה חכמה להיות ביאוש עמק וכו', הסמ"ך מ"ם רוצה לשבר את כל בר ישראל ולהניח אותו בעצבות ובמרה שחורה, עד שלא יעשה אפלו מה שיש עדין בידו לעשות, ולכן מכרח כל בר ישראל לדון את עצמו לכף זכות, ולחפש ולבקש ולמצא בעצמו איזה נקדה טובה שיש בו מנקדת היהדות, כי כף אמרו חכמינו הקדושים: (ברכות נז.) על הפסוק (שיר השירים ד') "כפלת הרמון רנתך" מאי רנתך? אפלו ריקנין שבך מלאים מצוות כרמון, וזה נאמר אפלו על הכי גרועים שבעולם, שנפלו כבר למקום שנפלו, עם כל זאת אם מחפשים ומבקשים ימצאו גם בהם המון טוב, וכמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוה"ר, חלק א', סימן פ') שראינו בכל הדורות אפלו פושעי ישראל העירו את נפשם למות על קדוש השם, וגרמו תענוג גדול להקדוש ברוך הוא על ידי זה, ואמרו חכמינו הקדושים: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ה') "תני בשם רבי מאיר: אין לך אחד מישראל, שאינו עושה מאה מצוות בכל יום: קורא את שמע ומברך לפניה ולאחריה, ואוכל את פתו ומברך לפניה ולאחריה, ומתפלל שלש פעמים של שמונה עשרה, וחוזר ועושה שאר מצוות ומברך עליהן. וכן היה רבי מאיר אומר: אין לך אדם בישראל, שאין המצוות מקיפות אותו: תפלין בראשו, ותפלין בזרועו, ומזוזה בפתחו, מילה בבשרו, ארבע ציציות בטליתו מקיפין אותו. הוא שדוד אומר: (תהלים קי"ט) "שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך". וכן הוא אומר: (תהלים לד') "חנה מלאך הוי"ה סביב ליראיו ויחלצם"; ולכן בודאי יש כף טוב הרבה מאד, ואתה צריך לראות להתחזק ביתר שאת ביתר עז לשמח עם הטוב שלך, כי הסמ"ך מ"ם רוצה לשבר אותך לגמרי, ורוצה לבלע אותך בבית הבליעה שלו וכו', וזכר גם זכר אפלו שכבר בלע אותך בתוך בית הבליעה שלו, עם כל זאת רבנו ז"ל שהוא הצדיק האמת הגדול במעלה נוראה ונפלאה, יש בכחו להכנס בבית הבליעה של הסמ"ך מ"ם, ולהכריחו להקיא את כל הנשמות האלו שכבר בלע, בסוד: (איוב כ') "חיל בלע ויקאנו" (עין לקוטי-מוה"ר חלק ב', סימן ח'), ולכן ראה לחזק את עצמך ביתר שאת ביתר עז, ואם נדמה לך שאין לך כבר במה להתחזק שנפלת כל כף, ראה על כל פנים לשמח שנבראת מזרע ישראל, ולא עשני גוי כגויי הארצות, ומוכא מהרב הקדוש רבי צדוק הכהן זי"ע בספרו (פרי צדיק, חג השבועות - אות י"ג) שפעם אחת דלג הרב הקדוש

מבארדיטשוב זי"ע בברכת השחר הברכה "שלא עשני גוי" וכששאלו לו על זה? השיב שבקומו ממטותו בזה היום, היה לו שברון לב מאד, ולא היה לו במה לחזק עצמו, עד שעלה על דעתו שעל כל פנים תולדתו הוא מצד שרש קדשת ישראל, וברך בשמחה רבה הברכה "שלא עשני גוי", ובזה השיב את נפשו, ובשביל זה דלג וחסר עכשו את הברכה, ורואים מזה אם צדיק קדוש ונורא כזה שנקרא פאר ישראל (עין לקוטי-מוהר"ן חלק ב', סימן ס"ז), לא היה לו במה להחיות את עצמו רק עם "שלא עשני גוי", על אחת כמה וכמה קטני ערך כמונו, בודאי ראוי לנו לשמח בשמחה אמיתית על שבראנו מזרע ישראל, ולא עשנו גוי כגויי הארצות, רוצחים בדם קר אנשים, נשים וטף, כמו שהיה בדורותינו אלו שהרגו וטבחו ושפרו בכל מיני מיתות משונות, מיתות אכזריות אנשים חפים מפשע, רק מפני שהם יהודים, ולכן ראוי לנו לשמח מאד מאד עם "שלא עשני גוי", ובזה יכול כל בר ישראל להחיות את עצמו, אפלו שיהיה הגרוע שבגרועים, על כל פנים איך שהוא אני לא גוי, ואם דנים את עצמו לכף זכות, על ידי זה זוכה לחטף עוד המון טוב, אשרי מי שהולך עם דרך זה, ואז יכול להגיע אל כל המדרגות שבעולם, ולכן חזר חזר על דברי רבנו ז"ל אלו בכל יום, כדי שתוכל להתחזק, כי אין זה חכמה לפל בדעתו כאלו אתה הכי גרוע וכו', וכאלו ממך כבר לא יהיה שום דבר וכו', זה בעצמו עצת הסמ"ך מ"ם שמתעלל בה וכו', לא די שהכשיל אותך עם עברות חמורות וכו', עוד זאת הוא רוצה להפיל אותך בדכאון ובעצבות וביאוש גמור, ולכן לך בדרך זה שלמד אותנו רבנו ז"ל, וכך תוכל להתעלות בתכלית העליה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקופה.

בעזרת השם יהברך, יום ראשון לסדר קרח, כ"ז סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבה.

התפקיד של כל חסיד ברסלב הוא לצית את רבנו ז"ל, שזה שלמות ההתקרבות, כמוכא בדבריו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קכ"ג) העקר והיסוד שהכל תלוי בו, לקשר עצמו להצדיק שבדורו, ולקבל דבריו על כל אשר יאמר פי הוא זה, דבר קטן ודבר גדול. ולכלי לנטות חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (ספרי שפטים) 'אפלו אומר לך על ימין שמאל ועל שמאל ימין תאמין לו', ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל, בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכך זמן שנשא אצלו שום שכל עצמו, אינו בשלמות, ואינו מקשר להצדיק; ולכן צריכים לזרק את השכל שלו ולקיים את דברי הצדיק האמת שהוא רבנו ז"ל בתמימות ובפשיטות גמורה, הדבר הראשון שבקש אותנו מאד מאד להיות רק בשמחה, ולהכריח את עצמו עם כל הפחות להיות בשמחה, ואמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ותכף ומיד כשאדם רוצה להיות איש כשר, עברה שהוא בעצבות, וצריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם להיות רק בשמחה, כי הסמ"ך מ"ם מכניס את כל אחד בעצבות ובמרירות ובדכאון, ובזה הוא לוכד את כל העולם, ולכן מכרחים להכריח את עצמו עם כל הפחות רק להיות בשמחה.

הדבר השני שהזהירנו מאד להרגיל את עצמנו לדבר עמו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו, בתמימות ובפשיטות גמורה, ואמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ה) ההתבודדות הוא מעלה עליונה וגדולה מן הכל. דהינו לקבע לו על כל פנים שעה או יותר להתבודד לבדו באיזה חדר או בשדה, ולפרש שיחתו בינו לבין קונו בטענות ואמתלאות בדברי חן ורצוי ופיס, לבקש ולהתחנן מלפניו יתברך, שיקרבו אליו לעבודתו באמת. ותפלה ושיחה זו יהיה בלשון שמדברים בו וכו', ואת כל אשר עם לבבו ישיח ויספר לפניו יתברך, הן חרטה ותשובה על העברה, והן בקשת תחנונים לזכות להתקרב אליו יתברך מהיום ולהלאה באמת, וכיוצא בזה כל חד לפום דרגיה. ויזהר מאד להרגיל עצמו להתמיד בזה מדי יום ביום שעה מיחדת, ואי אפשר להסביר את גדל הענין הזה שאדם מרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, עד שגלה לנו רבנו ז"ל בעצמו (שיחות-הר"ן, סימן קנ"ד) שעקר מה שהגיע למדרגתו הוא רק על ידי ענין פראסטיק (פשיטות) שהיה מדבר הרבה. ומשיח הרבה בינו לבין

קוֹנוֹ, וְאָמַר תְּהִלִּים הִרְבֵּה בְּפִשְׁטוּת. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעַ לְמָה שֶׁהִגִּיעַ, וְאָמַר: אִם הִיִּיתִי יוֹדֵעַ שֶׁהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲשֶׂה מִמְּנִי מָה שְׁאֵנִי עֲתָה, דִּהְיִנּוּ חֲדוּשׁ כְּזֶה, הִיִּיתִי עוֹשֶׂה בְיוֹם אֶחָד מֵה שְׁעֲשִׂיתִי בְּשָׁנָה כְּלָה (כְּלוֹמַר שֶׁהָיָה מְזֻדְרוּ כֹּל כֶּף בְּעִבּוּדָתוֹ עַד שֶׁמָּה שֶׁהָיָה עוֹשֶׂה וְעוֹבֵד הֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ בְּשָׁנָה כְּלָה הָיָה עוֹשֶׂה בְיוֹם אֶחָד), וְהָיָה מִתְגַּעְגַּע מְאֹד אַחֵר מֵעַלְת הַעֲבוּדָה שֶׁל פְּרָאסְטִיק (פִּשְׁטוּת) בְּאֵמֶת, וְאָמַר: אִי, אִי פְּרָאסְטִיק. גַּם אָמַר שְׂדִבְר עִם כְּמָה צְדִיקִים גְּדוֹלִים וְאָמְרוּ גַם כֵּן שֶׁלֹּא הִגִּיעוּ לְמִדְרָגָתָם כִּי אִם עַל יְדֵי עֲנִין פְּרָאסְטִיק, שְׁעִסְקוּ בְּעִבּוּדָתָם עֲבוּדַת הֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ בְּפִשְׁטוּת גְּמוּר בְּהִתְבּוּדוֹת וְשִׂיחָה בֵּינּוּ לְבֵין קוֹנוֹ וְכוּ'. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעוּ לְמָה שֶׁהִגִּיעוּ.

הַדְּבָר הַשְּׁלִישִׁי שֶׁגָּלָה לָנוּ רַבְנוּ ז"ל זֶה אֵת סֵדֵר הַלְמוּד שֶׁלוֹ (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן ע"ו) שֶׁסֵּפֶר עֲמֻנּוֹ הִרְבֵּה בְּעֲנִין זֶה, שְׁטוּב לְלַמֵּד בְּמַהִירוֹת וְלְכֹלֵי לְדַקְדָּק הִרְבֵּה בְּלְמוּדוֹ. רַק לְלַמֵּד בְּפִשְׁטוּת בְּזְרִיזוּת. וְלְכֹלֵי לְכַלְכַּל דַּעְתוֹ הִרְבֵּה בְּשַׁעַת לְמוּדוֹ מֵעֲנִין לְעֲנִין, רַק יִרְאֶה לְהִבִּין הַדְּבָר בְּפִשְׁטוּת בְּמִקוּמוֹ. וְאִם לְפַעְמִים אֵינּוּ יָכוֹל לְהִבִּין דְּבָר אֶחָד, אֵל יַעֲמַד הִרְבֵּה שֵׁם וַיִּנַּח אוֹתוֹ הָעֲנִין וַיִּלְמַד יוֹתֵר לְהֵלֵן. וְעַל פִּי הָרֵב יָדַע אַחֵר כֶּף מִמִּילָא מָה שֶׁלֹּא הָיָה מִבֵּין בְּתַחֲלָה כְּשִׁילְמַד כְּסֵדֵר בְּזְרִיזוּת לְהֵלֵן יוֹתֵר, וְאָמַר שְׁאִין צְרִיכִין בְּלְמוּד רַק הָאֲמִירָה לְבַד, לוֹמַר הַדְּבָרִים כְּסֵדֵר, וּמִמִּילָא יְבִין. וְלֹא יְכַלְכַּל דַּעְתוֹ בְּתַחֲלַת לְמוּדוֹ שִׁירְצָה לְהִבִּין תְּכַף, וּמִחֲמַת זֶה יִקְשֶׂה לוֹ הִרְבֵּה תְּכַף וְלֹא יְבִין כְּלָל, רַק יִכְנִיס מַחוּ בְּהַלְמוּד וַיֹּאמֶר כְּסֵדֵר בְּזְרִיזוּת וּמִמִּילָא יְבִין. וְאִם לֹא יְבִין תְּכַף יְבִין אַחֵר כֶּף. וְאִם יִשְׁאַרוּ אֵיזָה דְּבָרִים שְׁאֵף עַל פִּי כֵּן לֹא יוֹכַל לַעֲמַד עַל כּוֹנְתוֹ, מָה בְּכֶף? כִּי מֵעַלְת רַבּוּי הַלְמוּד עוֹלָה עַל הַכַּל, וּכְמוֹ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שִׁבְת ס"ג): 'לְגַמֵּר וְהִדֵּר לְסִבָּה, וְאֵף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאִי קָאֵמַר' שְׁנֵאֵמַר: (תְּהִלִּים קי"ט כ') "גִּרְסָה נִפְשִׁי לְתַאֲבָה", כִּי עַל יְדֵי רַבּוּי הַלְמוּד שִׁילְמַד בְּמַהִירוֹת וַיִּזְכֶּה לְלַמֵּד הִרְבֵּה, עַל יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לַעֲבֹר כְּמָה פְּעָמִים אֱלוֹ הַסְּפָרִים שְׁלוֹמָה, לְגַמְרָם וְלַחֲזוֹר לְהִתְחִיל וּלְגַמְרָם פַּעַם אַחֵר פַּעַם. וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יְבִין בְּפַעַם הַשְּׁנִי וְהַשְּׁלִישִׁי כֹּל מָה שֶׁלֹּא הָיָה מִבֵּין בְּתַחֲלָה, כֹּל מָה שְׁאֵפְשֵׁר לְהִבִּין וּלַעֲמַד עַל דְּבָרֵיהֶם, וְדָבָר רַבְנוּ ז"ל הִרְבֵּה מְאֹד בְּעֲנִין זֶה. וְאִי אֵפְשֵׁר לְבָאֵר דְּבָרִים אֱלוֹ בְּכַתָּב הֵיטֵב. אֲבָל בְּאֵמֶת הוּא דְרָךְ וְעֲצָה טוֹבָה מְאֹד בְּעֲנִין הַלְמוּד. כִּי עַל יְדֵי זֶה יְכוּלִים לְזַכּוֹת לְלַמֵּד הִרְבֵּה מְאֹד לְגַמֵּר כְּמָה

וכמה ספרים וגם יזכה להבין הדברים יותר, מאשר היה לומד בדקדוק גדול כי זה מבלבל מאד מן הלמוד. וכמה בני אדם פסקו מלמודם לגמרי על ידי רבוי הדקדוקים שלהם. ומאומה לא נשאר בידם. אבל כשירגיל עצמו ללמוד במהירות בלי דקדוקים הרבה, התורה תתקיים בידו, ויזכה ללמוד הרבה מאד, גמרא ופוסקים כלם, ותנ"ך ומדרשים וספרי הזהר וקבלה ושאר ספרים כלם, ומי שמרגיל את עצמו ללמוד בדרך זה, הוא נעשה מתמיד עצום, שתמיד קורא במקרא וגורס במשניות ובגמרא וכו' וכו'.

הדבר הרביעי שימסר את נפשו לגלות ולפרסם את דעת רבנו ז"ל בעולם, כי זה קרוב הגאלה, ורבנו ז"ל רצה מאד מאד שנקרב אחרים, ואמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן י"ד) שאי אפשר לעלות את כבודו יתברך אלא על ידי שמקרבים רחוקים, ודבר זה מאד מאד חשוב בעיניו יתברך, ולכן כל מי שנמנה על אנשי שלומנו היקרים, מכרח להשתדל להפיץ את אור רבנו ז"ל בעולם, ואי אפשר לתאר את גדל הזכות שיש לו בזה שמקרב אחרים, וזה דבר גדול מאד לדבר גם עם הזולת עם דבורי אמונה והשגחה פרטית, ועל ידי זה יחזר הדבורים אליו, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפ"ד) כשיש אור ישר נעשה אור חוזר, כי כשמדברים עם הזולת ואפלו לא פועלים אצלו, על כל פנים הדבורים חוזרים אליו, שהוא נתעורר מהדבורים האלו, ולכן אשרי מי שזוכה לקרב אחרים, וזה תקון גדול מאד מאד, ורבנו ז"ל רצה מאד שאנשי שלומנו יעסקו בזה, ואפלו שיסעו נסיעות העקר לקרב רחוקים, ותמיד עורר אותנו על זה, וכל אלו שלא רצו לעסק בזה, קרא אותם עצים יבשים (חיי-מוהר"ן, סימן תקנ"ג), ובזהר מאד מפליג באלו שמקרבים רחוקים, ואמרו (תרומה קכ"ח): תא חזי כל מאן דאחיד בידי דחייבא, ואשתדל ביה למשבק ארחא בישא, איהו אסתלק בתלת סלוקין מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא, גרים לאכפייא סטרא אחרא, וגרים דאסתלק קדשא בריך הוא ביקריה, וגרים לקיימא כל עלמא בקיומיה לעילא ותתא, ועל האי בר נש כתיב: (מלאכי ב') "בריתי היתה אתו החיים והשלום" וזכי למחמי בגין לבנוי, וזכי בהאי עלמא וזכי לעלמא דאתי, כל מארי דיגין לא יכלין למידן ליה בהאי עלמא ובעלמא דאתי, עאל בתריסר תרעי ולית מאן דימחי בידיה. ועל

דא פֿתיב: (תהלים קי"ב) "גבור בארץ יהיה זרעו דור ישירים יברך הון ועשר בביתו וצדקתו עמדת לעד זרח בחשך אור לישירים" וגו'.

הדבר החמישי שישתדל מאד לנסע לראש השנה אל ציון רבנו ז"ל, שהוא כל כך הזהיר אותנו על דבר זה, ואמר בפרוש (חיי-מוהר"ן, סימן ת"ג) הראש השנה שלי עולה על הכל, והיה פלא אצלי מאחר שהמקרים שלי מאמינים לי, ולמה לא יזהרו כל האנשים המקרבים אלי שיהיו בלם על ראש השנה איש לא יעדר, כי כל ענין שלי הוא רק ראש השנה, והזהיר לעשות כרוז שכל מי שסר אל משמעתו ומקרב אליו יהיה על ראש השנה אצלו לא יחסר איש ומי שזוכה להיות על ראש השנה ראוי לו לשמח מאד מאד, כמו שכתוב: (נחמיה ח) "אכלו משמנים ושתו ממתקים... כי חדות הוי"ה היא מעזכם", וזה נאמר על ראש השנה, ואף שזה בא מאד מאד קשה לאדם, עם כל זאת צריכים למסר את נפשו ולבוא אליו בראש השנה, שאז בלם מכרחים לבוא, וידוע שרבנו ז"ל הרבה לדבר מענין ציונו הקדוש, מי שזוכה לבוא אפלו באמצע השנה זה דבר גדול מאד, ואמר שיהיה לו מזה תענוג גדול מאד, ולכן אשרי מי שיכול לחטף להיות בכל פעם אצל ציון רבנו ז"ל אפלו באמצע השנה (אם רק יכול), אבל בראש השנה צריכים בלם לבוא.

העולה על הכל להתמיד הרבה בספרי רבנו ז"ל, כי בפרוש גלה לנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן קצ"ב) אשר פניו, שכלו ונשמתו נמצאים בתוך ספריו הקדושים, וידוע אשר רבנו ז"ל רצה מאד מאד שנלמד את ספרו הקדוש "לקוטי-מוהר"ן", עד שיהיה שגור על פיו, וכבר נשמע מפיו הקדוש שאמר (חיי-מוהר"ן, סימן שמ"ו) שהספר הקדוש שלו לקוטי-מוהר"ן שיצא בעולם הוא אתחלתא דגאולה, ואמר מאחר שיצא בעולם אני חפץ מאד שילמדו אותו, כי צריכים ללמד אותו הרבה עד שיהיה שגור בעל פה, כי הוא מלא מוסר והתעוררות גדול מאד להשם יתברך אשר אין ערוף אליו, אחר כך אמר בפרוש שהלמוד בחבוריו הקדושים הוא אתחלתא דגאולה; אשרי מי שמתמיד בספריו הקדושים "לקוטי-מוהר"ן", "ספורי-מעשיות", "ספר-המדות" ובשיחותיו הקדושים אשר רשם מוהרנ"ת ז"ל "שיחות-הר"ן",

"חיי-מוהר"ן", ויעשה מכל ספר שעור אחד ביום עד שיהיה בקי בהם, ואז טוב לו כל הימים.

הלואי שתכניס את הדברים האלו בתוך לבך, אז תדע מה זה חסיד ברסלב, ומה הוא צריך לעשות בימי חיי הבלו, כל זמן שהוא נמצא בזה העולם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקפה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר קרח, כ"ח סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מה אמר לך! ידידי היקר, צריכים להכניס בעצמו שמחה עצומה שאנחנו זוכים להיות מקרבים אל רבנו ז"ל, רואים בחוץ מה שקורה עם בני אדם וכו', ואין להם את ההתחזקות שיש לנו וכו', וכל כך חבל שהם לא יודעים מרבנו ז"ל, ומהלמוד העמק שלו שיחה בינו לבין קונו, לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם וכו', כי בלי זה אדם מבהל ומבלבל, כמו שאמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן רכ"ח) בודאי נמצאים כשרים אף על פי שאין להם התבודדות. אבל אני קורא אותם "פלייטיס" מבהלים ומבלבלים. ופתאום כשיבוא משיח ויקרא אותם יהיו מערבים ומבלבלים. אבל אנחנו נהיה דומים כמו האדם אחר השנה שדעתו נוחה ומישבת היטב, כן תהיה דעתנו נוחה ומישבת עלינו בלי מהומה ובלבול וכו', ולכן עלינו לשבח לאדון הכל, על כל החסד שעשה עמנו שזכינו להתקרב אל רבנו ז"ל, ועלינו לעשות כל מיני פעולות שבעולם לגלות ולפרסם את רבנו ז"ל גם לאחרים, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כ"א) שאדם שיש לו סגלה,

מֵהִישָׁר שִׁיגְלָה אֶת הַסְּגָלָה לְעַם סְגָלָה, מֵאַחַר שֶׁאַנְחֵנוּ יוֹדְעִים מֵרַבְּנוּ ז"ל, לָמָּה לֹא נִגְלָה אֶת רַבְּנוּ ז"ל לְכֻלָּם, וְאַנְחֵנוּ צְרִיכִים לְהַרְגִיל אֶת עַצְמָנוּ תָּמִיד לְדַבֵּר מֵרַבְּנוּ ז"ל וּמַעֲצוֹתָיו הַקְּדוּשִׁים אַחַד עִם הַשְּׁנִי, וְכֵן עִם כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, כִּי בְּמָקוֹם שֶׁמְדַבְּרִים מֵרַבְּנוּ ז"ל, שָׁם נִמְצָא רַבְּנוּ ז"ל, וּמוֹהֲרַנְתַּי ז"ל אָמַר, רַבְּנוּ ז"ל נִמְצָא בְּמָקוֹם שֶׁמִּנְיָחִים אוֹתוֹ לְהַכְנִס וְכו', וְזֶה בְּמָקוֹם שֶׁמְדַבְּרִים מִמֶּנּוּ, וְלִכֵּן אֲשַׁרִי מִי שֶׁתָּמִיד מְדַבֵּר מֵרַבְּנוּ ז"ל, שָׂאז נִכּוֹן לְבוֹ יִהְיֶה בְּטוֹחַ שֶׁרַבְּנוּ ז"ל נִמְצָא אֲצִלוֹ.

נָא וְנָא רְאֵה תְּרַאֶה לְשֶׁקֶד הַרְבֵּה בְּלִמּוּד מִשְׁנִיּוֹת, שְׂזָה מִזְכּוֹף אֶת הַנְּשֻׁמָּה, כִּי מִשְׁנֵי"ה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמ"ה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה ז', סִימָן ג') אֵינן כָּל הַגְּלִיּוֹת הַלָּלוּ מֵתַכְנֵסוֹת אֲלָא בְּזִכּוֹת מִשְׁנִיּוֹת; וְאָמְרוּ (סְנֵהֲרִין מִב). בְּמִי אִתָּה מוֹצֵא מִלְחַמְתָּהּ שֶׁל תּוֹרָה? בְּמִי שֵׁישׁ בִּידוֹ חֲבִילוֹת שֶׁל מִשְׁנָה. וּמוֹכָא (מְדַרְשׁ תַּלְפִּיּוֹת) שֶׁאֲשֶׁר בֵּין יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פְּתָחוֹ שֶׁל גִּיְהוֹנוֹם, וּמִי שֶׁהִרְבֵּה לְלַמֵּד מִשְׁנִיּוֹת אֵינוֹ מִנְיָחוֹ לְהַכְנִס שָׁם, וְלִכֵּן אֲשַׁרִי מִי שִׁיגָרַס בְּכָל יוֹם כְּמָה וְכְמָה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, שֶׁהוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, וְאֵם תִּהְיֶה רְגִיל בְּזָה, אֲזִי אֶף פְּעַם לֹא תִשָּׁב בְּטַל, תָּמִיד תִּגְרַס כְּמָה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וְזֶה יַעֲלֶה אוֹתָךְ בְּתַכְלִית הַעֲלִיָּה, וּמָה גַם שֶׁרַבּוּי שְׁקִידָה בְּאִמִּירוֹת מִשְׁנִיּוֹת, מִבִּיא לְאָדָם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַ, אֲדַרְבָּה תִּנְסָה וְתִזְכָּח, רַק אַל תִּהְיֶה בְּטָלָן! כִּי יָבוֹא יוֹם אֲשֶׁר אֵלּוּ הַפְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת יִשְׁמְרוּ עֲלֶיךָ וְכו', וַיּוֹלִיכּוּ אוֹתָךְ אֶל מְקוֹם בְּטוֹחַ.

אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ הִיּוֹת שֶׁהַתְּחִלָּתִי לְשַׁפֵּץ אֶת הָאוֹלָם, תְּרַאֶה לְעוֹזֵר לִי כְּמָה שֶׁאִתָּה רַק יְכוּל, כִּי אֲנִי עֹכְשׁוֹ נִכְנָס בְּחוֹבוֹת עֲצוּמִים, וְהַכֵּל אֲנִי עוֹשֶׂה אֶת זֶה בְּשִׁבִיל רוּחַת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְאֲנִי רוֹצֵה שְׁגָם לָךְ יִהְיֶה חֶלֶק בְּזָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמֵתַפְּלֵל בַּעֲדֶךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתקפו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר קרח, כ"ח סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

נא ונא תעשי כל מה שביקלתך להתחזק ולחזק נשים אחרות, אשר זה הצדקה הכי גדולה שרק יכולים לעשות, כי כך אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ק"ו) על הפסוק (תהלים מ"א) "אשרי משכיל אל דל" אשרי אדם שמכניס שכל בדל, כי באמת מי שאין לו שכל, אמרו חכמינו הקדושים (נדרים מא.) אין עניי אלא מדעת, מי נקרא עניי? שאין לו שכל, ולכן אשרי האשה שזוכה לחזק נשים אחרות, ולשמח אותן, שזה המצוה הכי גדולה, ובזה שאת מחזקת את הזולת, בזה יהיה גם לך התחזקות, ולכן תקבלי על עצמך את המצוה הזו תמיד לחזק נשים אחרות, ולהחדיר בהן אמונה פשוטה בו יתברך, שזה מביא את כל העשירות שבעולם, כמו שאמר החכם מכל אדם: (משלי כ"ח) "איש אמונות רב ברכות".

אסור לך להיות בעצבות ובמרירות ובדכאון וכו', וכו', כי שךך גדול מאד, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים: (ברכות יז.) גדולה הבטחה שהבטיחך הקדוש-ברוך-הוא לנשים יותר מן האנשים וכו', אמר ליה רב לרבי חיאי נשים במאי זכייין? באקרויי בנייהו לבי כנישתא ובאתנוניי גבריהו בי רבנן ונטרין לגבריהו עד דאתו מבי רבנן, במה הנשים זוכות? בזה שלוקחים את הילדים בתלמוד תורה שילמדו תורה, ומחכות על בעליהן שיחזרו מהכולל שלומדים שמה תורה, העקר תמיד תהי בגדלות המוחין, וזה לא נורא אם את תחזקי את בעלך וכו', אל תחכי לתשומת לב ממנו, אלא את תתני לו את התשומת לב, ואז תראי איזה שלום בית יהיה לך, כי בזה העולם צריכים המון המון התחזקות, ולכן תתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש (אבות פ"ק ה') לפום צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', בזה אפלו שהיא נמצאת במדור הקלפות וכו', היא עולה עד עולם האצילות, שהיא בטלה לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אשה צריכה לבטל את

עצמה כל בלה אליו יתברך, וְשֵׁלָא תְהִיָּה לָהּ שׁוּם תְּרַעַמַת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֵלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (בראשית ב' כ"ג) "עֵצִים מֵעֵצֵי וּבִשָּׁר מִבִּשְׂרֵי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחָהּ זֹאת", וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שֶׁקָּנְתָה לְעֵצְמָה אֶת מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת לְגַבֵּי בַּעֲלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֲבֵי אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, שְׂאֵז הַשְּׂכִינָה תִשָּׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וּבְמָקוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא, שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוּךְ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכַּלִּי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתקפז.

בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר קִרְח, כ"ח סיון ה'תשע"ב

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִף שֶׁכָּתַבְתִּי לְךָ כְּבָר מִכְתָּב שֶׁלְדַעַתִּי אַתָּה מְאֹד מְצַלַח לַהֲיוֹת מְלַמֵּד, אָבֵל הַיּוֹם שֶׁמַּעַתִּי שָׁלָא קַבְלָתְךָ אֶת הַמִּכְתָּב, וְלִכֵּן אֲנִי חוֹזֵר עוֹד פַּעַם עַל דְּבָרֵי שֶׁלְהִיּוֹת מְלַמֵּד זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, עַד כְּדֵי כִּף שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא ח:): עַל הַפְּסוּק: (דְּנִיָּאל י"ב) "וּמִצְדִּיקֵי הָרַבִּים פְּכוּכָבִים לְעוֹלָם וָעֶד" - אֵלוּ מְלַמְדֵי תִינּוּקוֹת; וְהַפְּרוּשׁ הַפְּשׁוּט הוּא: כְּמוֹ שֶׁלָא יְכוּלִים לְסַפֵּר אֶת הַכּוּכָבִים, כִּי הֵם לֹאִין סְפוּר, כִּף אֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר אֶת גְּדֵל הַשְּׂכָר שֶׁל מְלַמְדֵי תִינּוּקוֹת שֶׁמְחַדִּירִים בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְיִרְאֵת שָׁמַיִם שְׁלָמָה, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ שֶׁהָעֶרֶב רַב לְקַחוּ עַל עֵצְמָם לְעַקֵּר אֶת הָאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה מִנְעָרֵי וּמִבְּנוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁהוּא עֲכָשׁוּ מְלַמֵּד תִּינּוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וּמְחַדִּיר בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּזְכוּתוֹ גְּדוֹלָה בְּשָׁמַיִם, עַד שֶׁאִין יְכוּלִין לְסַפֵּר אֶת הַזְּכִיּוֹת שֶׁלוֹ, כְּמוֹ שֶׁאֵי אֶפְשָׁר לְסַפֵּר אֶת הַכּוּכָבִים, וְלִכֵּן תִּרְאֶה לַהֲיוֹת

מלמד, כמוכן אם אתה מרגיש שאתה יכול, כי אני רוצה שכל האברכים מהכולל שיהיה להם כבר פרנסה קבועה בתוך הקהלה שלנו.

תשקל בעצמך אם אתה יכול, כי זה אחריות גדולה מאד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקפת.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר קרח, כ"ח סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

פה אני שולח לך מכתב שתכניס את השמות לכל אלו ההורים שחייבים שכר למוד וכו', אני מאד מאד שמח שאתה מכניס את עצמך רב רבך בלעזר לפתח יותר ויותר את התלמוד תורה, שאני רוצה לעשות מזה הפנינה כמו הקהלה שלנו היא תהלה לאל, פנינה כזו שלא צריכים להתבייש ממנה משום קהלה בעולם, כך אני רוצה לבנות את המוסדות שלנו התלמוד תורה והבית ספר, שזה יהיה הכי תקין ומישב בכל הצפון וכו', ועם רצון טוב יכולים להראות את זה.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת ביתר עז ללמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא, מדרש, שהלמודים האלו הם כנגד הד' עולמות, אצילות בריאה יצירה עשיה, ומי שלומד בכל יום את הד' למודים האלו, ממשיך על עצמו הארה גדולה ונפלאה מאד, מקרא: היא בעשיה, משנה: היא ביצירה, גמרא: היא בבריאה, מדרש וזהר: היא באצילות, אשרי מי שלומד בכל יום את הד' למודים האלו לכל הפחות, וחבל שתחסר יום אחד מלמוד הארבע למודים

הָאֵלוֹ, כִּי סוּף כָּל סוּף רַק זֶה מֵה שִׁישָׁאָר מֵאֲתָנּוּ, וְאֶפְלוּ שְׁתִּלְמַד מִכָּל שְׁעוֹר קִצָּת, זֶה גַם כֵּן דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְדָךְ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתקפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר קָרָח, כ"ח סיון ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

אֲתָה יוֹדֵעַ כִּמֵּה מְסִירוֹת נֶפֶשׁ מְסִרְתִּי וְעֵדִין אֲנִי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי כְּדִי שִׁיְהִיָּה לָנוּ תִלְמוּד תּוֹרָה וּבֵית סֵפֶר מְסֻדָּרִים, וְתִהְיֶה לָאֵל, אֲנַחְנוּ מְצַלִּיחִים בְּגְדוֹל, אִף שְׁכַמְעַט שְׁאֲנַחְנוּ לֹא מְקַבְּלִים מִשׁוּם מְקוֹם הַכְּנָסוֹת, אֶפְלוּ מֵה שְׁמַגִּיעַ לָנוּ אֲנַחְנוּ מְקַבְּלִים אֶת הַמִּינִימוּם שְׁבַמִּינִימוּם וְכוּ', וְכוּ', שְׁאִי אֶפְשֶׁר לְהַסְבִּיר אֶת זֶה עַל הַכֶּתֵב, נִשְׁאָר רַק הַשְּׂכָר לְמוֹד שֶׁהַהוֹרִים מְשַׁלְּמִים, וְהִנֵּה הָרָאוּ לִי שְׂאֲתָה חַיֵּב סְכוּם ... ש"ח, וְאֲנִי מְכָרְח לְהַגִּיד לְךָ שְׁבִאֲרָצוֹת הַבְּרִית שׁוֹלְחִים אֶת הַיְלָדִים הַבִּיָּתָה אִם הַהוֹרִים לֹא מְשַׁלְּמִים שְׂכָר לְמוֹד, הֵם טוֹעֲנִים יֵשׁ מְסַפִּיק תִּלְמוּדֵי תּוֹרָה וּבְתִי סֵפֶר, תִּלְכוּ שְׁמָה וְכוּ', וְגַם בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מְקַפִּידִים עַל זֶה מְאֹד, רַק אֲנַחְנוּ הַיְחִידִים שְׁעוֹשִׂים לְפָנִים מִשׁוֹרַת הַדִּין, הַיְלָדִים אוֹכְלִים וּמְקַבְּלִים אֶת הַשְּׁרוֹת הַכִּי טוֹב, אֲבָל כְּשֶׁבֵּא לְשֵׁלֶם וְכוּ', אוֹמְרִים אֵין לִי וְכוּ', עַל כָּל שְׁטוֹת יֵשׁ כְּסֵף, אֲבָל לְשְׂכָר לְמוֹד אֵין כְּסֵף, בְּשַׁעֲה שְׁחַכְמִינוּ הַקְדוּשִׁים אֲמָרוּ בְּפִרוּשׁ: (בִּיצָה ט"ז) כָּל מְזוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם קְצוּבִים לוֹ מֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה וְעַד יוֹם הַכַּפּוֹרִים חוּץ מֵהוֹצָאָת שְׁבִתוֹת וְהוֹצָאָת יוֹם טוֹב וְהוֹצָאָת בְּנֵי לְתִלְמוּד תּוֹרָה, שְׂאֵם פּוֹחַת פּוֹחַתִּין לוֹ וְאִם הוֹסִיף מוֹסִיפִין לוֹ; זֹאת אוֹמְרֵת עַל אִף שְׁכַתְבוּ לְכָל אֶחָד בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה אֶת הַתְּקַצִּיב שְׁלוֹ, אֲבָל אֶת הַתְּקַצִּיב שֶׁל שְׁבִת וְשֶׁל הַחֲגִים וְעַל הוֹצָאָת בְּנֵי לְתִלְמוּד תּוֹרָה, זֶה לֹא נִכְתַּב בְּהַתְּקַצִּיב, אֲלֵא אִם אָדָם מְרֻבָּה לְקִנּוֹת לְכַבוֹד שְׁבִת וְחַג, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ

הוא נותן לו שפע כפולה, בשביל זה תמיד אני מעורר את תלמידי ואנשי שלומנו היקרים שיקנו לכבוד שבת בשפע כזו, כדי שישאר על כל ימי השבוע, ונמצא אפלו שהוא לא מופיע בהתקציב רק עניות וכו', אבל מה שקנה על שבת, על זה אמר הקדוש ברוך הוא (שם ט"ו): אמר להם הקדוש ברוך הוא לישראל: בני, לוו עלי וקדשו קדשת היום והאמינו בי ואני פורע; וכן הוא בענין הוצאת בניו לתלמוד תורה, אם אדם מקפיד מאד לשלם הדבר הראשון שכר למוד, הוצאת בניו לתלמוד תורה, הקדוש ברוך הוא נותן לו שפע כפולה, וזה ברור למי שמאמין בדברי חכמינו הקדושים, ודיקא לשלם עבור שכר למוד, שמה מתרשלים בכל מיני טענות ואמתלאות וכו', ואחר כך שואלים למה אני עני כזה? למה לא הצלחתי עם הילדים שלי? למה הם יצאו לי לתרבות רעה? בשעה שמקבל מצדיקים מי שלא משלם שכר למוד לילדיו, שיהיה בטוח שלא יצליח עם ילדיו, ולכן אני מאד מתפלא עליך למה אתה לא בא להסדיר את החוב שאתה חייב עבור הילדים שלך?

אני מאד מקווה שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, כי סוף כל סוף אני רוצה רק את הטוב ממך ומהילדים שלך, והולך לי בחיים שיהיה לנו החנופה הכי טוב בכל הארץ ובכל העולם כלו, ואני עובד מאד מאד קשה על זה, ולכן ראה לעזור לי, ובזה אתה עוזר לעצמך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקצ.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר קרח, כ"ח סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

את השלושים אלף שקל אני צריך להלוואה לתת מחר או מחרתים להקבלן שמתחיל לעבוד בשפוע האולם, כדי שזה יהיה פנינה, ותכף ומיד כשאוכל להגיע ליבנאל, אני משלם לכם את זה חזרה פי הכסף בטוח, נא למסר את הכסף להאברך ... נרו יאיר.

בענין בריאותי עדין אני צריך הרבה ישועות, יעזר לי הקדוש ברוך הוא עם רפואה שלמה מן השמים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

בתקצא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר קרח, כ"ח סיון ה'תשע"ב

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לנכון קבלתי את מכתבתך.

את צריכה לדעת שלכל מריבה צריכים שתים, כי לבד לא יכולים לריב, ובפרט שאת בעצמך כותבת "יש לציין שחלקי לא קטן במלחמות וכו', אז מה את רוצה? חכמינו הקדושים אמרו: (עקצין, פרק ג') לא מצא הקדוש ברוך הוא כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום. שנאמר: (תהלים כ"ט) "הוי"ה עז לעמו יתן הוי"ה יברך את עמו בשלום"; החיים שלנו כל כך קצרים, רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ס"א) ש"השבעים שנה פורחים כמו רבע שעה, עכשו אני אשאל אותך האם בשביל רבע שעה כדאי לריב? מה חשבת? בעלך הוא צדיק וסבלן גדול? אם שפכת עליו מים בפרצוף שיגיד לך: מתק, יורד גשם בתוך הדירה תביא לי את המטריה וכו', את צריכה לדעת שלא כך מתנהגים, צריכים להתאזר במדת הסבלנות, ואם את היית פקחית היית יכולה להפוך את הבית שלך לגן עדן, כי כך אמר החכם מכל אדם: (משלי י"ד א') "חכמות נשים בנתה ביתה ואולת בידיה תהרסנו", אשה חכמה בונה את הבית שלה שיהיה גן עדן, ואשה אולת הורסת כמו ידיה את הבית שלה, עד שנעשה גיהנום וכו' וכו', ולכן לדעתי תשלימו ביניכם

ותמחלו אחד להשני ותתחילו דף חדש, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (שמות רבה, פרשה ל', סימן י"ז) על הפסוק: (שמות כ"א) "וכי יריבן אנשים והפה איש את רעהו" - אין דבר טוב ואין שלום יוצא מתוך מריבה, קיץ לא נגע באחי אלא מתוך מריבה; ולכן למה להרס במו ידיכם את חייכם וכו', ובפרט שהחיים כל כך קצרים, הנה אנחנו כאן והנה כבר אנחנו יוצאים מכאן וכו', ואמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה, פרשה צ"ו, סימן ב') "כצל מינו על הארץ ואין מקוה", והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב: (תהלים ק"ד) "כצל עובר", "ואין מקוה", ואין מי שיקנה שלא ימות הכל יודעים ואומרים בפיהם שהן מתים; והלואי ששניכם הייתם מכניסים את הדבורים האלו בתוך לבכם, והייתם משלימים אחד עם השני, ושניכם הייתם מתאזרים במדה של סבלנות, שזה המדה הכי יפה שאדם יכול לקנות לעצמו, וחכמינו הקדושים אמרו (גטין לא): אין העולם מתקים אלא במי שכולם עצמו בשעת מריבה, ואמר התנא הקדוש: (אבות פרק ד') איזהו גבור הכובש את יצרו, שנאמר: (משלי ט"ז ל"ב) "טוב ארך אפים מגבור ומשל ברוחו מלכד עיר", נמצא שהגבורה הזו שאומר התנא, טוב על אריכת אפים, הינו מי נקרא גבור, מי שיכול לכבש את הכעס שלו ולהיות מאריך אף וסבלן גדול, ולכן מה טוב ומה נעים באם תשלימו ביניכם ותותרו אחד להשני, ולהפסיק את המלחמות והעלילות וכו'.

היה טוב מאד שתבדקו את המזוזות שבביתכם שאני בטוח שהם פסולות, ורבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות מריבה, סימן ס"ו) במקום מריבה שם השטן, ולכן אתם צריכים לגרש את השטן מהבית שלכם, והקדוש ברוך הוא ששמו שלום, ישרה שלום ביניכם, ותתחילו דף חדש בהחיים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר קַרְחַ, כ"ח סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהָר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קפ"ט) צָרִיךְ לְהִזְהָר מְאֹד מֵעֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, כִּי עֵקֶר נְשִׁיכַת הַנִּנְחָשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת בְּבַחֲיִנַת (יִשְׁעִיָּה ס"ה) "וְנִנְחָשׁ עֵפֶר לְחֶמּוֹ", עֵפֶר הִיא בַּחֲיִנַת עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת שֶׁהֵם בָּאִים מִיִּסוּד הָעֵפֶר; כִּנְרָאָה שֶׁהַנִּנְחָשׁ הִזָּה נָתַן לָהּ נְשִׁיכָה חֲזָקָה וְכוּ', וּבְזֵה נָפַל עָלֶיךָ עֲצָלוּת מְאֹד גְּדוֹלָה וְכוּ', וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִךְ שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה הָעֲבוּדָה הִכִּי קָשָׁה לְאָדָם, כִּי אֵין עֲבוּדָה שְׂבָא קָשָׁה לְאָדָם כְּמוֹ שִׂמְחָה, כִּי טַבַּע שֶׁל אָדָם שֶׁנִּמְשָׁךְ אַחֲרֵי הָעֲבִיּוֹת וְהַגְּשָׁמִיּוֹת, וְכָל כֶּף כָּף חָבַל כִּי הַנִּשְׁמָה מוֹשִׁכַת רַק לְרוּחָנִיּוֹת שֶׁשֵּׁם מְקוֹר הַשִּׂמְחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב וּמוֹשָׁךְ רַק בְּגִשְׁמִיּוֹת שֶׁשֵּׁם מְקוֹר הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי אָדָם שֵׁישׁ לוֹ שֶׁכָּל וְקוֹלֵט תַּכְף וּמִיד שָׁבוּ בְּרַגַע שֶׁנִּמְשָׁךְ עָלָיו עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן וְכוּ', זֶה בָּא מֵצַד הַטְּמָאָה, וְלִהְפֹךְ כְּשִׁימְשָׁךְ אֶת עֲצָמוֹ אֵל הַשִּׂמְחָה, וְלִפְקוֹחַ אֶת דַּעְתּוֹ, זֶה בָּא מֵהַקְּדוּשָׁה, וְלָכֵן תִּרְאֶה מֶה לְפָנֶיךָ, תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, כִּי כָּל הַבְּעִיּוֹת שֵׁישׁ לָךְ זֶה רַק מִחֲמַת חֲסֵרוֹן הַשִּׂמְחָה, שֶׁהַסְּמִיךְ מ"ם תּוֹפֵס אוֹתְךָ בְּעֲצָבוֹת וּבְמְרִירוֹת וּבְדְכָאוֹן וְכוּ', וְאַתָּה צָרִיךְ לְהוֹצִיא אֶת עֲצָמְךָ מִזֶּה, וְאִז תִּהְיֶה הִכִּי מְאֹשֵׁר בַּחֲנִיָּה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׂמַח אוֹתְךָ, וְתִזְכֶּה לְהִתְקַרֵּב אֵל רַבְנוּ ז"ל שֶׁהוּא בֶן הַשִּׂמְחָה, הָעוֹסֵק לְקַשְׁרָנוּ בְּשֵׁרֵשׁ הַשִּׂמְחָה, כִּי אֲצַלוּ יִתְבָּרֵךְ נְאֻמָּה: (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז) "עֲזוּ וְחִדְדוּהוּ בְּמִקְמוֹ".

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתקצג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר קרח, כ"ח סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

בודאי אם יכולים לתת לידי הצדיק מה טוב ומה נעים, אכל אם לא יכולים להכניס בקפת הצדקה שלו.

הסכום שראוי לתת זה מספר ק"ס מאה וששים פרוטות וכו', כל אחד כפי יכולתו, אבל שיהיה מספר הזה דוקא, כי כל הצרות שעובר על אדם, זה רק מפני שנשמתו טעמה מעץ הדעת טוב ורע וכו', ונתהפך אצלו בכל פעם טוב ורע וכו', פעם הוא טוב פעם הוא רע, פעם הוא נמצא באור ופעם הוא נמצא בחשך, פעם הוא טהור ופעם הוא טמא וכו', שתמיד מתהפך אצלו, שזה טעמת עץ הדעת טוב ורע, וזה נמצא בנפש, רוח ונשמה שלו, ששם מאירים השלש מלוי הו"ה ברוך הוא, שהם ס"ג מ"ה ב"ן, שביתד הם מספר ק"ס, וכדי להמתיק את הדינים בשרשם, ראוי לתת ק"ס פרוטות או שקלים וכו' וכו', כל אחד כפי יכולתו, אבל שיהיה כמספר הזה ק"ס, ועל ידי זה יהיה נמתק ממנו הדינים על ידי פלא עליון.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקצד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר קרח, כ"ח סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תְּשׁוּאָת חַן לָךְ עַל הַתְּפִלוֹת שְׁאֵת מִתְּפַלֵּלָת עַל רְפוּאָתִי וְהַחֲלֵמָתִי
הַמְּהִירָה, יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁפָל הַתְּפִלוֹת שְׁלֹךְ יִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן
לִפְנֵי אֲדוֹן כָּל.

בְּוֵדָאִי אֵין יוֹתֵר טוֹב מִתְּפִלָּה שְׁבִזָּה יְכוּלִים לִפְעַל אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מַה
שְׁרוּצִים, רַק סִבְלָנוֹת וּלְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שְׁתִּתְרַפְּאֵי מֵהַגְּמֹגוֹם וְכו',
הַיּוֹם יֵשׁ כָּל מֵינֵי שִׁיטוֹת שֶׁל לְמוּדִים אֵיךְ לִמְנַע אֶת הַגְּמֹגוֹם, כְּגוֹן לְדַבֵּר לְאֵט
וְכו', וְלֹא לְהַכְנִס בְּלַחֲץ וְכו'.

הַעֲקֹר תִּתְחַזְּקִי בְּבִטְחוֹן עֲצָמִי, וְעַל יְדֵי זֶה תִּצְלִיחִי בְּמִשְׁמִתָּךְ, כִּי אֵת
לֹא יְכוּלָה לְתַאֲרָא אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת שֶׁיֵּשׁ לָךְ שְׁאֵת מְלַמְּדָת יְלָדִים בְּחִנּוּךְ מִיְחָד,
בְּזְכוֹת זֶה תִּזְכִּי לְרְפוּאָה שְׁלֵמָה, רַק לֹא לְהַכְנִס בְּלַחֲץ, וְלֹא לְהִלְחִיץ אֶת עֲצָמְךָ,
וְאֵז תִּרְאֵי שֶׁהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְּפַלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֵל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי
וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתַקְצָה.

בְּעֵזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קִרְח, כ"ט סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר

הַיּוֹם זֶה עָרַב רֵאשׁ חֲדָשׁ תְּמוּזָה, וְדוֹרְשֵׁי רְשׁוּמוֹת אֲמָרוּ ת'מ'ו'ז' רֵאשִׁי
תְּבוֹת ז'מֵן ת'שׁוּבָה מ'מִשְׁמָשִׁים ו'בָּאִים, אֵיךְ שְׁנַכְנֵס חֲדָשׁ תְּמוּזָה, כְּכַר צְרִיכִים
לְהַתְּעוֹרֵר בְּתִשׁוּבָה, וְלְהַזְכִּיר אֶת עֲצָמוֹ מִיּוֹם הַדִּין הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא רֵאשׁ
הַשָּׁנָה, שְׁזֵה חֲדָשׁ אָב שְׁבָא אַחַר תְּמוּזָה, שְׁאֲמָרוּ א'ב' רֵאשִׁי תְּבוֹת אָלוּל
ב'א, כִּי שְׁתֵּי הַחֲדָשִׁים הָאֵלוּ תְּמוּזָה וְאָב מוּבָא בְּכַנֵּי יִשְׁשַׁכֵּר שְׁהֵם כְּנָגֵד שְׁתֵּי
הָעֵינַיִם, וְהַכְּנָה הַפְּשׁוּטָה הוּא שְׁבִשְׁנֵי הַחֲדָשִׁים הָאֵלוּ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד
לְשֹׁמֵר עַל הָעֵינַיִם, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם מְשִׁתּוֹלֵל בְּחֲדָשִׁים הָאֵלוּ עַל הַרְחֻבוֹת,

ובקלות יכולים להכשל בראיות אסורות, שאמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מה.) אין יצר הרע שולט אלא במה שעניו רואות, ואמרו (ירושלמי ברכות, פרק א', הלכה ה') לבא ועינא תרי סרסורי דחטאיה אינון, אמר הקדוש ברוך הוא אי יתבית לי ליבא ועינא, אנא ידע דאת לי, כי צריכים מאד מאד לשמר על העינים לא להסתכל בראיות אסורות שזה משגע את האדם לגמרי, כמו שכתוב: (דברים כ"ח ל"ד) "והיית משגע ממראה עיניך אשר תראה", כי מי שלא שומר על העינים שלו נעשה משגע ממש פשוטו כמשמעו, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל"ו) שרב המשגעים משתגעים רק מחמת תאות נאוף, ולכן היום בערב ראש חודש עלינו להתעורר ביתר שאת ביתר עז בתפלה ובקשה, להתפלל אליו יתברך על עצמנו ועל כלל נשמות ישראל, היות שהקיץ נכנס ובכל שנה לצערנו הרב יש אסונות כבדים וכו', שמלאך המזיק לא יוכל לשלט בשום בר ישראל וכו', ותזכר שבערב ראש חודש הוא זמן תפלה שיכולים לפעל אצלו יתברך, כי זה נקרא יום כפור קטן, אשרי מי שלא יהיה בטלן ויתפלל על עצמו ועל אשתו ועל ילדיו, שלא יהיו נזקים וכו', בקיץ הזה, וצריכים להרבות בתפלה, ולא להגיד שלי זה לא יקרה וכו', כי מה שתפלה פועל שום דבר בעולם לא פועל.

ידוע מה שאמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין ק"ו) שבלעם נתן עצה לבלק אלהיהם של אלו שונא זמה הוא; ויעץ לו איך לתפס את נשמות ישראל וכו', ועל ידי זה גרם מה שגרם שמתו כל כף הרבה אנשים וכו', ולכן כפי שאני רואה את פריצות הדור, צריך כל בעל ואבא לשמר על אשתו ועל בנותיו שלא ילכו לברכה או לים איפה שיש מציל, כי (כתובות י"ג:) אין אפוטרופוס לעריות, ואמרו (גטין ז:) אשה שרוחצת במקום שבני אדם רוחצין זו מצוה מן התורה לגרשה, ולכן צריכים מאד מאד לשמר ולהזהיר את אשתו ואת בנותיו שאסור ללכת במקום שיש גברים ואפלו גבר אחד פרוץ, זה כבר אסור חמור מאד, ובפרט בדור הזה שהכל הפקר ולא חסר מנולים, ולכן החכם עינו בראשו מונע את אשתו ובנותיו שלא ילכו לרחץ במקום שהמציל הוא גבר, כשאני לעצמי אני לא רואה שום התר בזה, ואני יודע שרבים חללים נפלו בשביל דבר כזה, שעניו נתנה בה וכו', או עיניה נתנה בו וכו', ולכסוף יצא מזה פרוק בית רחמנא לישזבן.

חֶזֶק וְאַמִּץ מְאֹד מְאֹד לְהִתְחִיל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבִכְפֹּשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וּכְכֹר תְּבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שְׁתִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, הֶעָקָר תִּשְׁמַר עַל עֲצֻמְךָ בְּשִׁתִּי הַחֲדָשִׁים הָאֵלוּ תִּמְוֵז וְאָב, שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הוֹצִיא חֲמָה מִנְּרִתִיקָה, וְהַפְרִיצוֹת עוֹשִׂים פְּרָצָה בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁשׁוֹמֵר עַל עֲצֻמוֹ וְעַל בְּנֵי בֵּיתוֹ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאֵה אֵיךְ שֶׁהַיָּמִים פּוֹרְחִים, הֵנָּה יוֹם וְהֵנָּה לַיְלָה, וּמָה נִשְׁאָר מְאָדָּם? רַק מָה שֶׁחָטַף בְּיוֹם הַזֶּה שְׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיָן, וְנָתַן כַּמָּה פְּרוּטוֹת לְצַדִּיקָה לְפָנָי כָּל תְּפִלָּה, וְהוֹלֵךְ עִם צִיצִית, וַיֵּשׁ לוֹ מִזְוִזָּה עַל פֶּתַח בֵּיתוֹ, וְהִנִּיחַ תְּפִלִּין, וְשׁוֹמֵר מָה הוּא אוֹכֵל שְׁלֹא יִהְיֶה אֵיזָה חֲשֵׁשׁ טְרָפוֹת וּנְבִלּוֹת, וּמְבָרַךְ בְּרַכַּת הַמְּזוּזָן וְקוּרָא קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמַּטָּה, וְלוֹמֵד קֶצֶת מְקָרָא, קֶצֶת מְשָׁנָה, קֶצֶת גְּמָרָא, קֶצֶת הֶלְכָה, זֶה מָה שֶׁנִּשְׁאָר לְאָדָם מִכָּל יוֹם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שֶׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתַקְצוֹ.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קָרָה, כ"ט סִיּוֹן ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲהִי

הַיּוֹם זֶה עָרַב רֹאשׁ חֲדָשׁ תִּמְוֵז, שֶׁהַיּוֹם מְסַגֵּל מְאֹד מְאֹד לְחֹזֶר בְּתִשׁוּבָה, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שֶׁצְּרִיכִים, כִּי עָרַב רֹאשׁ חֲדָשׁ זֶה בְּחִינַת יוֹם כְּפוּר קָטָן, וְאִם אָדָם חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, תִּשׁוּבָתוֹ מִתְקַבֵּל תַּכְף וּמִיָּד, וְהֶעָקָר צְרִיכִים לְהִתְפַּלֵּל עֲכָשׁוּ שֶׁיַּעֲבֹר שְׁתֵּי הַחֲדָשִׁים תִּמְוֵז וְאָב בְּלִי שׁוּם אֶסוּנוֹת, שְׁעַם יִשְׂרָאֵל יִהְיוּ שְׁמוּרִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְלֹא יֵאָרַע שׁוּם רַע לְשׁוּם בֵּר יִשְׂרָאֵל, כִּי הַסֶּמֶךְ מ"ם אוֹרֵב מְאֹד עַל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּשִׁתִּי הַחֲדָשִׁים הָאֵלוּ תִּמְוֵז וְאָב,

ולכן צריכים הרבה לבקש את הקדוש ברוך הוא שנוזק שיעבר החדשים האלו בשלום, בלי שום אסונות ונזקים.

אני מבקש את כל אשה מנשות אנשי שלומנו שבקהלתנו, מי שרק יכולה לשחות טוב וכו', ויש לה תעודה למצילה, שתודיע להמשרד, כי אני מכרח להגיד לך כשיש גבר מציל הן בים והן בהברכה, אסור להאשה ללכת שמה, כי זה פריצות גדולה מאד, והיום יש כל מיני מגולים ומשחתים וכו' וכו', שבקלות יכולים לפתות וכו', ולכן זה אסור חמור שאשה תלך בים או בברכה שיש שמה מציל, ורוצים מאד לבוא לקראתנו אם אנחנו נביא אשה מצילה, ולכן אני מבקש את כל נשות אנשי שלומנו אם יש מישהי שיכולה לקבל תעודה וכו', או שיש לה תעודה, שתודיע להמשרד, כי אחרת אנחנו בבעיה גדולה מאד, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (פתיבות י"ג): אין אפוטרופוס לעריות, ואמרו (גטין ז'): אשה שרוחצת במקום שבני אדם רוחצין זו מצוה מן התורה לגרשה, ולכן כשאני לעצמי אני לא רואה שום היתר בזה, ואני יודע שרבים חללים נפלו בשביל דבר כזה, שענינו נתנה בה וכו', או עיניה נתנה בו וכו', ולבסוף יצא מזה פרוק בית רחמנא לישזבן, ואנחנו צריכים לעמד על המשמר, כי הדור היום הפקר, ולא חסר כל מיני טיפוסי אנשים חולים וכו' וכו', ולכן אשרי האשה שנוזהרה בזה מאד מאד, ובזכות הצניעות של הנשים, נזכה להגאל, ולא צריכים להתפעל מאף אחד שצוחק ולועג לנו וכו', אנחנו צריכים לצית רק את הקדוש ברוך הוא, ואם חכמינו הקפידו על זה ביותר, צריכים לצית אותם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקצו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר קרח, כ"ט סיון ה'תשע"ב
שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... נרו יאיר תלמיד כולל
להוראה "תפארת בנימין"

אתה לא יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי שאתה מאמץ בחור, מחזק ומעודד ומשמח אותו, ומקרבו אליו יתברך, זה המצוה הכי גדולה אצלו יתברך, להציל נשמה קדושה שלא תלך לאבוה, ולכן אני מאד מבקש אותך שתמשיך בעבודה הקדושה הזו, ותראה שבוא תבוא על שכרך, כי אצל הקדוש ברוך הוא זה מאד מאד חשוב, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין ט:): כל המלמד בן חברו תורה מעלה עליו הכתוב כאלו ילדו.

אני מאד מבקש אותך שתתנהג בדרך ארץ גדול, כמו שמתאים לאברך שלומד כולל להוראה, ובפרט שלמדת אצלי, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (יומא פו.) "ואהבת את הוי"ה אלהיך" שיהא שם שמים מתאהב על ידך שיהא קורא ושונה ומשמש תלמידי חכמים ויהא משאו ומתנו בנחת עם הבריות, מה הבריות אומרות עליו? אשרי אביו שלמדו תורה אשרי רבו שלמדו תורה, אוי להם לבריות שלא למדו תורה, פלוני שלמד תורה ראו כמה נאים דרכיו, כמה מתקנים מעשיו, עליו הכתוב אומר: (ישעיה מ"ט ג) "ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר", אבל מי שקורא ושונה ומשמש תלמידי חכמים ואין משאו ומתנו באמונה ואין דבורו בנחת עם הבריות, מה הבריות אומרות עליו? אוי לו לפלוני שלמד תורה אוי לו לאביו שלמדו תורה, אוי לו לרבו שלמדו תורה, פלוני שלמד תורה ראו כמה מקלקלין מעשיו וכמה מכערין דרכיו וכו', עיין שם.

אני עוררתי את האברכים מי שיכול להיות מלמד, עכשו יש לו הזדמנות לעבר למלמדות, שזה עבודה קדושה מאד, כמאמרם ז"ל (בבא בתרא ח:): על הפסוק: (דניאל י"ב) "ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד" - אלו מלמדי תינוקות; והפשוט הפשוט הוא: כמו שלא יכולים לספר את הכוכבים, כי הם לאין ספור, כך אי אפשר להסביר את גדל השכר של מלמדי תינוקות שמחזירים בהם אמונה פשוטה בו יתברך, ויראת שמים שלמה, ובפרט

עכָּשׁוּ שֶׁהֶעֱרַב רַב לְקַחוּ עַל עַצְמָם לְעַקֵּר אֶת הָאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה מִנְעָרֵי וּמִבְּנוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכְן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁהוּא עֹכְשׁוֹ מִלְּמַד תִּינוּקוֹת שֶׁל בַּיִת רַבֵּן, וּמִחֲדִיר בָּהֶם אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּזְכוּתוֹ גְּדוֹלָה בְּשָׂמַיִם, עַד שֶׁאֵין יְכוּלִין לְסַפֵּר אֶת הַזְּכִיּוֹת שֶׁלוֹ, כְּמוֹ שֶׁאֵי אֶפְשָׁר לְסַפֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים, אָבֵל כָּל זֶה נֶאֱמַר רַק מִי שֶׁיְכוּל וּמִסְגָּל לְזֶה, כִּי לֹא כָּל אֶחָד יְכוּל וּמִסְגָּל לְזֶה, כִּי עִם יְלָדִים צְרִיכִים סִבְלָנוֹת וְעֻצְבִים כְּמוֹ בְּרוֹזל וְכוּ', וְלֹא לְכָל אֶחָד יֵשׁ אֶת זֶה, וְלִכְּנֵן רַק מִי שֶׁמְעַנֵּין וּמְרַגֵּשׁ שֶׁיְכוּל, נָא לְהִיּוֹת בְּקֶשֶׁר עִם הַמְּנַהֵל הָרַב ... גְּרוֹ יְאִיר.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שֶׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתקצח.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קָרַח, כ"ט סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיחַ

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

שְׂדוּף צְרִיף שֶׁיְהִיָּה מְשִׁיכָה מִשְׁנֵי הַצְּדָדִים וְכוּ', אֲנִי בְּדִיוֹק לֹא יוֹדַע מָה הָיָה הָעֵבֶר שֶׁלְּךָ, כִּי אֵף פַּעַם לֹא פְתַבְתָּ וְכוּ', רַק עֹכְשׁוֹ אֶת כּוֹתֶבֶת שֶׁהֵייתָ גְרוּשָׁה וְכוּ', מְכָרַח לְהִיּוֹת שֶׁעֲבַרְתָּ טְרָאוּמָה בְּחַיֶּיךָ וְכוּ', וּמִזֶּה בָּא שֶׁאַתָּה כָּל כֶּף מִפְתַּדְתָּ לְהַתְחַתֵּן עוֹד פַּעַם וְכוּ', וְלִכְּנֵן מָה אֲנִי יְכוּל לְיַעֵץ לְךָ? רְאֵי לְכַתֵּב יוֹתֵר פְּרָטִים מִמֶּנּוּ, אֲזִי אֲנִי יוֹדַע מָה לַעֲנוֹת לְךָ.

רַק תִּתְחַזְּקִי מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה הַהַצְּלָחָה שֶׁל אָדָם, כְּמוֹ שֶׁאֲמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שִׂמְחָה, חֵלֶק ב', סִיּוֹן א') מִי שֶׁהוּא שִׂמַּח תָּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצַלִּיחַ, וְלִכְּנֵן אִם אֶת רוּצָה לְהַצְּלִיחַ בְּחַיֶּיךָ, תִּשְׁתַּדְּלִי עִם הַכּוֹחוֹת לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְאֵף שֶׁאֲנִי יוֹדַע שְׂזָה מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה לְךָ לְהַגִּיעַ

לשמחה מרב הבלבולים שעובר עליך וכו', עם כל זאת תכריחי את עצמך להיות בשמחה, ותראי שיהיה לך הצלחה בהחיים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש עליך שתצליחי בכל אשר תפני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקצט.

בעזרת השם יהברך, יום שלישי לסדר קרח, כ"ט סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... ו... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

מאד מאד שמחתי לשמע הטוב מכם, יעזר הקדוש ברוך הוא שההריון יעבר בקלות.

... תחיה אל תפחדי הכל יתהפך לטובה ותולדי בקלות, ותהי רגילה לומר שמות הצדיקים שמאד מסגל ללדה קלה, אשר רבנו ז"ל אמר: (ספד-המדות, אות צדיק, חלק ב', סימן כ') על ידי הזכרת שמות הצדיקים יכולין להביא שנוי במעשה בראשית, כלומר לשנות הטבע; ולכן טוב שתאמרי בכל פעם את כל השמות של הצדיקים, שאת יודעת בעל פה, כגון: אברהם, יצחק, יעקב, משה, אהרן, יוסף, דוד, שלמה, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריא אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פייגא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו' וכו', עוד כל מיני שמות של הצדיקים שאת רק זוכרת, תהיי רגילה לומר את זה מדי פעם, ואחר כך תאמרי את התפלה הזאת, ותראי שתולדי בקלות:

יהי רצון מלפניך, אבי שבשמים, שבזכות הזכרת שמות הצדיקים שהזכרתי לפניך, בזכות צדקתם ותורתם ומסירות נפשם שהיה להם בשבילך, שתעזר לי להוליד בקלות ולד בריא בחושיו ובאיבריו, ואזכה לעבר את

ההריון בקלות, ותסיר ממני כל מיני עין הרע שלא יפגע בי משום אדם בזה העולם, ואזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים שיעשו את רצונך, ואזכה להיות בריאה כל ימי חיי, ולעשות נחת רוח לפניך, יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי, אמן כן יהי רצון.

בענין האבנים בכליות וכו', הקדוש ברוך הוא יעזר שהכל יסתדר ויתבטל לגמרי.

... נרו יאיר תראה למסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') על מאמרם ז"ל (ברכות נד:) מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקורר ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך הבשן שיעקר אותו מהיהדות.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

בתר.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר קרח, כ"ט סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואת חן לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלך יתקבלו לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

כל הצרות שלך באים מפני שאתה נמצא בדכאון פנימי, ולכן אני מאד

מֵאֵד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִי שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂזָה הָעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה לְאָדָם, כִּי אֵין עֲבוּדָה שְׂבָא קָשָׁה לְאָדָם כְּמוֹ שִׁמְחָה, כִּי טִבֵּעַ שֶׁל אָדָם שְׁנִמְשָׁךְ אַחַר הָעֵבִיּוֹת וְהַגְּשָׁמִיּוֹת, וְכֹל כֵּךְ חִבֵּל כִּי הַנְּשִׁמָּה מוֹשֶׁכֶת רַק לְרוֹחֲנִיּוֹת שְׁשֵׁם מְקוֹר הַשִּׁמְחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב וּמוֹשֶׁךְ רַק בְּגִשְׁמִיּוֹת שְׁשֵׁם מְקוֹר הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קפ"ט) עֵקֶר נְשִׁיכַת הַנְּחָשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, וְלָכֵן אֲשָׁרֵי אָדָם שֵׁשׁ לוֹ שֶׁכֹּל וְקוֹלֵט תַּכְף וּמִיד שָׁבוּ בְּרַגַע שְׁנִמְשָׁךְ עָלָיו עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן וְכוּ', זֶה בָּא מִצַּד הַטְּמָאָה, וְלִהְפֹךְ כְּשִׁימְשָׁךְ אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַשִּׁמְחָה, וְלִפְקַח אֶת דַּעְתּוֹ, זֶה בָּא מִהַקְדָּשָׁה, וְלָכֵן תִּרְאֶה מֵה לְפָנֶיךָ, תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִזּוֹ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

תִּרְאֶה לְמַסַּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שַׁחֲרִית, מִנְּחָה, עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כֵךְ אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (בְּרֻכּוֹת ח.) מֵאִי דְכִתִּיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפַלְתִּי לָךְ הַיְי"ה עַת רְצוֹן" - אֵימְתִי עַת רְצוֹן? בְּשַׁעֲה שֶׁהַצָּבוּר מִתְּפַלְלִין; וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ הַרְגֵל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִזּוֹ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח') עַל מֵאָמְרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת נד:) מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל כִּמְהָ הוּי, תִּלְתָּא פְּרָסָא, הֵינּוּ כֹל זְמַן שְׂאָדָם מִתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמִחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאִיךְ שֶׁהוּא רַק מִתְּקַרֵּר וּמִתְחִיל לְהַתְּרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה לֹא לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיַן, זֶה כְּבָר קָלַפְתָּ עוֹג מְלֶךְ הַבָּשָׂן שִׁיעֶקֶר אוֹתוֹ מִהִיהָדוּת.

תְּמִיד תִּשְׁתַּדֵּל לְחַפְּשׁ וּלְבַקֵּשׁ אֶת הַטוֹב שֵׁשׁ בָּהּ, וּתְהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ לָךְ הַרְבֵּה טוֹב, אֲבָל אֲתָה לֹא מַחֲזִיָּה אֶת עֲצָמְךָ עִם זֶה, וְחַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (יְרוּשְׁלָמִי בְּרֻכּוֹת, פֶּרֶק ט', הֶלְכָה ה') "תְּנִי בְּשֵׁם רַבִּי מֵאִיר: אֵין לָךְ אַחַד מִיִּשְׂרָאֵל, שְׂאִינוּ עוֹשֶׂה מֵאָה מְצוּוֹת בְּכָל יוֹם: קוֹרָא אֶת שְׁמַע וּמְבָרַךְ לְפָנֶיךָ וְלֹא חֲתִרְיָהּ, וְאוֹכֵל אֶת פֶּתוֹ וּמְבָרַךְ לְפָנֶיךָ וְלֹא חֲתִרְיָהּ, וּמִתְּפַלֵּל שְׁלֹשׁ פְּעָמִים שֶׁל שְׁמוֹנֵה עֶשְׂרֵה, וְחוֹזֵר וְעוֹשֶׂה שְׂאָר מְצוּוֹת וּמְבָרַךְ עָלֶיהֶן. וְכֵן הִיָּה רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר: אֵין לָךְ אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל, שְׂאִין הַמְצוּוֹת מְקִיפּוֹת אוֹתוֹ: תְּפַלֵּין בְּרָאשׁוֹ, וּתְפַלֵּין בְּזָרוּעוֹ, וּמְזוּזָה בְּפֶתְחוֹ, מִלֵּה בְּבִשְׂרוֹ, אַרְבַּע צִיצִיּוֹת בְּטִלְיָתוֹ מְקִיפִין אוֹתוֹ.

הוא שְׁדוּד אָמַר: (תהלים קי"ט) "שָׁבַע בַּיּוֹם הַלְלִיתִיךָ עַל מִשְׁפָּטֵי צְדָקָךָ". וְכֵן הוּא אוֹמֵר: (תהלים ל"ד) "חֲנֹה מִלְאֲךָ הַיְיָ"ה סָבִיב לִירְאֵיו וַיַּחֲלֹצֵם".

אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתרא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר קרח, כ"ט סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

כבר כתבתי לך כמה פעמים שאני קונה את כל השטח וזה שיף לי, ואף אחד לא יגע בזה, ואין לך מה להכנס בלחץ, הקדוש ברוך הוא יתן לי את החיים בקרוב אני חוזר ליבנאל, ואז נדבר ביחד עם זה שמחזיק עכשו את הקרקע והכל יסתדר על צד הכי טוב.

אני מאד מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות בשמחה, ואף שאני יודע שזה העבודה הכי קשה לאדם, כי אין עבודה שבא קשה לאדם כמו שמחה, כי טבע של אדם שנמשך אחר העביות והגשמיות, וכל כך חבל כי הנשמה מושכת רק לרוחניות ששם מקור השמחה, והגוף סוחב ומושך רק בגשמיות ששם מקור העצבות והמרירות והדכאון, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפ"ט) עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות, ולכן אשרי אדם שיש לו שכל וקולט תכף ומיד שבו ברגע שנמשך עליו עצבות ומרירות ודכאון וכו', זה בא מצד הטמאה, ולהפך כשימשך את עצמו אל השמחה, ולפקח את דעתו, זה בא מהקדשה, ולכן תראה מה לפניך, תמסר את נפשך רק להיות בשמחה, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בְּתֵרֵב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר קִרְחַ, כ"ט סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

פֶּלֶא שְׁאֵת מְדַלְגֵת עַל בְּנֵךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְאֵת רוֹצֵה לְחַתֵּן קִדְּם אֶת ... גֵּרוֹ יְאִיר, אֲנִי לֹא מִבִּין לָמָּה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְלֹא אֶת חֲסִרוֹנְךָ שְׁבִקְרוֹב ... תַּחֲיָה תּוֹכַל לְהִתְחַתֵּן, וְכֵן ... גֵּרוֹ יְאִיר יוֹכַל לְהִתְחַתֵּן, וְאַחַר כֵּךְ בָּא ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רַק תִּתְחַזְּקִי מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה הַהֲצִלָּה שֶׁל אָדָם, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שִׂמְחָה, חֶלֶק ב', סִימָן א') מִי שֶׁהוּא שִׂמְחָה תְּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצַלִּיחַ, וְלִכֵּן אִם אֵת רוֹצֵה לְהֲצִלִּיחַ בְּחַיֵּיךָ, תִּשְׁתַּדְּלִי עִם הַכּוּחוֹת לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְאִךְ שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לָךְ לְהַגִּיעַ לְשִׂמְחָה מֵרַב הַבְּלִבוֹלִים שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ', וְכוּ', עִם כָּל זֹאת תִּכְרִיחִי אֶת עַצְמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִרְאִי שִׂיְהִי לָךְ הַצִּלָּה בְּהַחַיִּים.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ עָלֶיךָ שֶׁתְּצַלִּיחִי בְּכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצִּלָּה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתֵרֵג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר קִרְחַ, כ"ט סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲזָקִי וְאַמְצִי מְאֹד כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְלִכֵּן אֵל תִּפְחָדִי הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה וְתוֹלִידִי בְּקִלּוֹת, וְתִהְיֶה רְגִילָה לומר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁמְאֹד

מסגל ללדה קלה, אשר רבנו ז"ל אמר: (ספר-המדות, אות צדיק, חלק ב', סימן כ') על ידי הזכרת שמות הצדיקים יכולין להביא שנוי במעשה בראשית, כלומר לשנות הטבע; ולכן טוב שתאמרי בכל פעם את כל השמות של הצדיקים, שאף יודעת בעל פה, כגון: אברהם, יצחק, יעקב, משה, אהרן, יוסף, דוד, שלמה, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריא אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פייגא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו', עוד כל מיני שמות של הצדיקים שאף רק זוכרת, תהיי רגילה לומר את זה מדי פעם, ואחר כך תאמרי את התפלה הזאת, ותראי שתולידי בקלות:

יהי רצון מלפניך, אבי שבשמים, שבזכות הזכרת שמות הצדיקים שהזכרתי לפניך, בזכות צדקתם ותורתם ומסירות נפשם שהיה להם בשבילך, שתעזור לי להוליד בקלות ולד בריא בחושיו ובאיבריו, ואזכה לעבר את ההריון בקלות, ותסיר ממני כל מיני עין הרע שלא יפגע בי משום אדם בזה העולם, ואזכה להוליד בנים ובנות חיים וקמים שיעשו את רצונך, ואזכה להיות בריאה כל ימי חיי, ולעשות נחת רוח לפניך, יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי, אמן כן יהי רצון.

הקדוש ברוך הוא יעזור שתבשרי לי בקרוב בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתרד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר קרח, כ"ט סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה מאוד מאוד לשמח עם המתנות שנתן לך הקדוש ברוך הוא שזה נס בתוך נס שכלם יאשו אותך וכו', ואמרו שאין לך סכויים להביא ילדים וכו', והנה קבלת בעל נפלא מתנה ודירה והעולה על הכל שלישיה שלש ילדים חמודים, ואת צריכה רק לשמח אתם.

רק תתחזקי מאד להיות בשמחה, כי השמחה זה ההצלחה של אדם, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות שמחה, חלק ב', סימן א') מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח, ולכן אם את רוצה להצליח בחייה, תשתדלי עם הכחות להיות רק בשמחה, ואף שאני יודע שזה מאד מאד קשה לך להגיע לשמחה מרב הבלבולים שעובר עליך וכו' וכו', עם כל זאת תכריחי את עצמך להיות בשמחה, ותראי שיהיה לך הצלחה בהחיים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש עליך שתצליחי בכל אשר תפני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתרה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר קרח, כ"ט סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

את הפדיון נפש אתה יכול למסר בהמשרד ותקבל קבלה, והקדוש ברוך הוא ישלח רפואה שלמה לאמך תחיה, ותגרום לה הרבה נחת ורוח.

העקר ראה למסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים.

בערב יש שעור של דף היומי אצל הרב ... גרו יאיר שלומד ברכים בבית הכנסת הגדול, ושמעתי שהוא מאד מאד מסביר את הדף היומי בצורה שכלם מבינים, ולכן הייתי מיעץ לך שתצטרף אל השעור הזה, ולא תתחרט, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות למוד, סימן י") כל ידיעה במשפטי התורה

הן מצוות שבין אדם לחברו, הן מצוות שבין אדם לקונו, הידיעה הזאת בעצמה היא הצלחת הנפש.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתרו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר קרח, כ"ט סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת שכל מי שיש לו עסק עם הרבים, יהיה עליו בקרת וכו', וזה כלל גדול מאד, הרגע שאדם חשוף להרבים, כבר יש עליו מדברים, ולכן אל תשים לב לכל זה.

הלואי שתוכל לעזור לי לגייס את כל הכסף שאני רוצה עכשו להשקיע בשפוע האולם, יהיה איך שיהיה וכו'.

העקר ראה למסור את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים.

בערב יש שעור של דף היומי אצל הרב ... נרו יאיר שלומד ברבים בבית הכנסת הגדול, ושמעתי שהוא מאד מאד מסביר את הדף היומי בצורה שכלם מבינים, ולכן הייתי מיעץ לך שתצטרף אל השעור הזה, ולא תתחרט, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות למוד, סימן י') כל ידיעה במשפטי התורה

הן מצוות שבין אדם לחברו, הן מצוות שבין אדם לקונו, הידיעה הזאת בעצמה היא הצלחת הנפש.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתרו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר קרח, כ"ט סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין מלמדות וכו', כתבתי לכל האברכים רק מי שיכול להיות מלמד שיהיה מלמד, ואל תחשב שזה עבודה קלה, כי מכרחים המון סבלנות לילדים, כי בלי זה אי אפשר להצליח, ולכן אל תבלבל את עצמך כלל, אם אתה מרגיש שזה קשה לך, תראה למסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') על מאמרם ז"ל (ברכות ג:) מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקרב ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך הבשן שיעקר אותו מהיהדות. תשאר בעבודה שאתה אוהב את זה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתרח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר קרח, כ"ט סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

זה שלא הולכים במקומות שמחללים שבת, זה שיך בכל ארץ ישראל, כך בקשו כל הבתי דינים הגדולים שלא לתת להם חזוק וכו', אבל פה ביבנאל הברכה וכו', זה לא שיך לאדם פרטי וכו', גם אנחנו תושבי יבנאל וזה שיך גם לנו וכו', כי אנחנו משלמים מסים וארנונה וכו', מה שהם מחללים שבת יעזר הקדוש ברוך הוא שיחזרו כלם בתשובה שלמה, אבל זה לא אומר שאסור לנו ללכת באמצע השבוע לברכה, ואגב כתבתי מכתב היום הן להגברים והן להנשים כי נשים אסור להן בשום פנים ואפן ללכת להברכה כשיש מציל גבר, אין על זה שום החר.

בענין החוב שתיבים לך וכו', אני לא יכול לרוץ אחר כל אחד, אני בקשתי ממנו שישלם לך וכו', ואם אתה רוצה למכר את התפלין הטוב בעיניך תעשה, ובודאי שאתה צריך לדווח שזה היה כבר משמש וכו'.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בְּתֵרֵט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קִרְחָה, כ"ט סיון ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מַה שְׂאֵת יְכוּלָה לַעֲזֹר לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּיַבְנָאֵל וְלַהוֹדִיעַ לְהַגּוֹרְמִים הַמְּמַנִּים עַל זֶה, תְּבֵא עֲלֶיךָ בְּרָכָה, הֵם עוֹשִׂים אֶתְנוּ כֹּל מִיַּי צַחֻק, אֶפְלוּ שְׂאֲנַחְנוּ מְשֻׁלְמִים מְסִים וְאַרְנוּנָה וְכוּ', עִם כָּל זֹאת לֹא מִקְבָּלִים מַה שְּׂמַגִּיעַ לְכָל תּוֹשָׁב אֶפְלוּ אֶת הַמִּינִימוֹם וְכוּ' בְּשָׂעָה שֶׁהַחֲקָלָאִים מִתְחַמְּקִים מִלְשָׁלֵם מְסִים וְאַרְנוּנָה וְכוּ', יֵשׁ סְפוּרֵי זְוָעָה מַה שְּׂקוֹרָה פֹּה בְּיַבְנָאֵל, גְּדֹל הָאֶפְלִיּוֹת וְכוּ', שְׂזָה שִׁיךְ רַק לַעֲדָן יַמֵּי הַבִּינִים הַחֲשׂוּכִים וְכוּ' בֵּין גּוֹיִים אֲנִטִישְׂמִיִּים וְכוּ', קֶשֶׁה מְאֹד לְהִבִּין אֵיךְ אֶחָד עִם כִּפּוֹה עַל הָרֵאשׁ מְסַגֵּל לַעֲשׂוֹת רִשְׁעוֹת לְקַהֲלָה שְׁלֵמָה שֶׁל לְמַעַלָּה מְאַרְבַּע מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת, כְּשֶׂאֲנַחְנוּ כְּמַעֲט חֲצִי מֵהַיְשׁוּב, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִקְרִים כְּכֹר: (זְכוּרֵיהּ י"ג) "וְאֵת רוּחַ הַטְּמָאָה אֶעֱבִיר מִן הָאָרֶץ".

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׂתִמְסְרֵי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂזָה הָעֵבֻדָּה הַכִּי קֶשֶׁה לְאִשָּׁה, כִּי אֵין עֵבֻדָּה שְׂבָא קֶשֶׁה לְאִשָּׁה כְּמוֹ שִׂמְחָה, כִּי טֵבַע שֶׁל אִשָּׁה שְׂנַמְשַׁכַת אַחַר הָעֵבִיּוֹת וְהַגְּשְׂמִיּוֹת, וְכָל כֶּף חָבַל כִּי הַנְּשִׂמָה מוֹשַׁכַת רַק לְרוּחַנִיּוֹת שְׂשֵׁם מְקוֹר הַשִּׂמְחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב וּמוֹשֵׁךְ רַק בְּגַשְׂמִיּוֹת שְׂשֵׁם מְקוֹר הָעֵצְבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, כְּמוֹ שְׂאֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּוֹסִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קפ"ט) עֶקֶר נְשִׂיכַת הַנְּחֹשׁ הוּא עֵצְבוֹת וְעֵצְלוֹת, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שִׂישׁ לָהּ שְׂכָל וְקוֹלֵטַת תְּכֵף וּמִיַּד שְׂבּוּ בְּרִגְעַ שְׂנַמְשֵׁךְ עֲלֶיהָ עֵצְבוֹת וּמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן וְכוּ', זֶה בָּא מִצַּד הַטְּמָאָה, וְלַהֲפֹךְ כְּשִׂתְּמִשִּׁיךְ אֶת עֵצְמָה אֶל הַשִּׂמְחָה, וְלִפְקַח אֶת דַּעְתָּה, זֶה בָּא מִהַקְּדוּשָׁה, וְלִכֵּן תִּרְאִי מַה לְפָנֶיךָ, תִּמְסְרֵי אֶת נַפְשְׁךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵז טוֹב לְךָ כֹּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתרי.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר קרח, כ"ט סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

כשמגיע התינוק לגיל שלש צריכים תכף ומיד לעשות חלאקה ולא לדחות בשום פנים ואופן.

אודות העסק וכו', הלואי שתוכלו לפתח ותצליחו בגדול.

אני מאד מאד מבקש אותך שתמסרי את נפשך להיות בשמחה, ואף שאני יודע שזה העבודה הכי קשה לאשה, כי אין עבודה שבא קשה לאשה כמו שמחה, כי טבע של אשה שנמשכת אחר העביות והגשמיות, וכל כך חבל כי הנשמה מושכת רק לרוחניות ששם מקור השמחה, והגוף סוחב ומושך רק בגשמיות ששם מקור העצבות והמרירות והדכאון, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקיטו-מוהר"ן, חלק א', סימן קפ"ט) עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות, ולכן אשרי האשה שיש לה שכל וקולטת תכף ומיד שבו ברגע שנמשך עליה עצבות ומרירות ודכאון וכו', זה בא מצד הטמאה, ולהפך כשתמשיך את עצמה אל השמחה, ולפקח את דעתה, זה בא מהקדושה, ולכן תראי מה לפניך, תמסרי את נפשך רק להיות בשמחה, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתריא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר קרח, כ"ט סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

כדאי לך לותר שהילד לא יסע וכו', העקר אל תוריד את הצו הרחקה

וכו' מהרשע הזה, כי הרגע שאת מורידה את זה, וכן את הצו מניעה מלצאת מהארץ, אזי הוא יעשה לך הרבה רשעות, מה את צריכה את זה.

הקדוש ברוך הוא יעזר לך, שבקרוב מאד תוכלי להתחתן ולשקם את עצמך.

אני מאד מאד מבקש אותך שתמסרי את נפשך להיות בשמחה, ואף שאני יודע שזה העבודה הכי קשה לאשה, כי אין עבודה שבא קשה לאשה כמו שמחה, כי טבע של אשה שנמשכת אחר העביות והגשמיות, וכל כך חבל כי הנשמה מושכת רק לרוחניות ששם מקור השמחה, והגוף סוחב ומושך רק בגשמיות ששם מקור העצבות והמרירות והדכאון, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפ"ט) עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות, ולכן אשרי האשה שיש לה שכל וקולטת תכף ומיד שבו ברגע שנמשך עליה עצבות ומרירות ודכאון וכו', זה בא מצד הטמאה, ולהפך כשתמשיך את עצמה אל השמחה, ולפקח את דעתה, זה בא מהקדשה, ולכן תראי מה לפניה, תמסרי את נפשך רק להיות בשמחה, ואז טוב לך כל הימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתריב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר קרח, כ"ט סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך בזה שאתה עוזר בבית התבשיל אהל אברהם לארוחת בקר, הרי הצדקה הזו עולה על כל

הצדקות. כמאמרם ז"ל (בבא בתרא ט) אין בודקין למזונות, הינו בכל דבר יכולים לרמאות בני אדם וכו', אבל אם בא אחד והוא רעב וצמא, שמה הוא לא יכול לרמאות אותה, כי מי שבאמת רעב או צמא הוא יאכל וישתה, ומי שלא רעב וצמא הוא לא יאכל ולא ישתה, ולכן אין צדקה יותר גדולה מלתת לאכל לרעבים וצמאים, ולכן תעשה כל מה שביכלתך לעזור לי שאוכל להמשיך עם זה כל השנה.

חכמינו הקדושים אמרו (ברכות ח.) כל העוסק בתורה ובגמילות חסדים ומתפלל עם הצבור, מעלה אני עליו כאלו פדאני לי ולבני מביני אמות העולם; אני מאד מאד מבקש אותך שתמסור את נפשך להיות בשמחה, ואף שאני יודע שזה העבודה הכי קשה לאדם, כי אין עבודה שבא קשה לאדם כמו שמחה, כי טבע של אדם שנמשך אחר העביות והגשמיות, וכל כך חבל כי הנשמה מושכת רק לרוחניות ששם מקור השמחה, והגוף סוחב ומושך רק בגשמיות ששם מקור העצבות והמרירות והדכאון, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קפ"ט) עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות, ולכן אשרי אדם שיש לו שכל וקולט תכף ומיד שבו ברגע שנמשך עליו עצבות ומרירות ודכאון וכו', זה בא מצד הטמאה, ולהפך כשימשך את עצמו אל השמחה, ולפקח את דעתו, זה בא מהקדשה, ולכן תראה מה לפניה, תמסור את נפשך רק להיות בשמחה, ואז טוב לך כל הימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתריג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קָרָח, כ"ט סיון ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... וְ... שִׁיחִיו
לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

תְּשׁוּאַת חַן לְכֶם עַל הַתְּפִלוֹת שְׂאַתֶּם מִתְּפַלְלִים עַל רְפוּאַתִי וְהַחֲלָמָתִי
הַמְּהִיָּרָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכָל הַתְּפִלוֹת שְׁלַכְּם יִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים
וּלְרִצּוֹן לַפְּנֵי אֲדוֹן כָּל.

רק חֲזַקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד לֵהִיוֹת בְּשִׂמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירוּנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל זֶה
בְּיוֹתֵר, וְאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כ"ד) מִצְּוָה גְּדוּלָּה לֵהִיוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד,
וּלְהַתְּגַבֵּר לְהַרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמְּרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחוּלְאוֹת הַבְּאִים
עַל הָאָדָם כָּלֶם בְּאִים רַק מִחֲמַת קְלָקוּל הַשִּׂמְחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמִסֵּר אֶת
נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִּיל לֵהִיוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ: (תְּנַחֲוּמָא שְׁמִינִי)
לְפִי שְׂאִין הַשִּׂמְחָה מִמְּתַנֵּת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשִּׂמַּח הַיּוֹם שִׂמַּח לְמַחָר, וְלֹא
כָּל מִי שֶׁמְצַר הַיּוֹם מְצַר לְמַחָר, לְפִי שְׂאִין הַשִּׂמְחָה מִמְּתַנֵּת לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתָּמִיד יִהְיֶה הַשִּׂמְחָה מְצוּיָה אֲצִלְכֶם, כִּי אֵין טוֹב מְזֵה,
וְעַל יְדֵי שִׂמְחָה מִתְּרַחֵב הַלֵּב וִיכּוּלִים אַחַר כֵּךְ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
וּלְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, כִּי מֵה
שְׂאִין הָאָדָם מִתְּחִזֵּק לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מְפַנֵּי שְׁנוּפֵל עַל לְבוֹ
עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְכָאוֹן, אֲבָל תַּכְּךָ וּמִיד שֶׁמְכַרִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ לֵהִיוֹת בְּשִׂמְחָה,
אֲזִי נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְּפִלָּל בְּעֵדֶךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכַּלִּי
וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתריד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר קרח, כ"ט סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לתקן את המצלמות, כי חבל שזה לא עובד וכו'.

אין מלים בפיי להודות לך על כל מה שאתה ואחיך עושים בשבילי, יעזר הקדוש ברוך הוא שיתרחב לכם בגשמיות וברוחניות גם יחד, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות, כי בזה העולם צריכים המון התחזקות, כי עובר על כל אחד ואחד מה שעובר, צרות ויסורים ומרירות ומכאובים, ואשרי מי שמחזיק מעמד בזה העולם.

אני מאד מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות בשמחה, ואף שאני יודע שזה העבודה הכי קשה לאדם, כי אין עבודה שבא קשה לאדם כמו שמחה, כי טבע של אדם שנמשך אחר העביות והגשמיות, וכל כך חבל כי הנשמה מושכת רק לרוחניות ששם מקור השמחה, והגוף סוחר ומושך רק בגשמיות ששם מקור העצבות והמרירות והדכאון, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפ"ט) עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות, ולכן אשרי אדם שיש לו שכל וקולט תכף ומיד שבו ברגע שנמשך עליו עצבות ומרירות ודכאון וכו', זה בא מצד הטמאה, ולהפך כשימשך את עצמו אל השמחה, ולפקח את דעתו, זה בא מהקדשה, ולכן תראה מה לפניה, תמסר את נפשך רק להיות בשמחה, ואז טוב לך כל הימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בְּתֵרֶטוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר קֶרֶח, כ"ט סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּחַיֵּי-מוֹהֲר"ן יֵשׁ אוֹת "לְהִתְרַחֵק מִחֻקֵּי רִוּוֹת וּלְהִתְחַזֵּק בְּאִמוּנָה" עִם תְּשׁוּעַת עֲשָׂרָה סְעִיפִים, וְשָׁמָּה מִסְבִּיר רַבְּנּוּ ז"ל בְּאֵרֵיכוֹת גְּדוֹל מְדוּעַ לֹא כָּדָאֵי לְלַמֵּד שׁוּם סִפְרֵי חֻקֵּי רִוּוֹת, אֶפְלוּ מִגְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל, וְרֵאוּי לָךְ לְעֵינַי שֶׁמֶּה וְתִבִּין בְּדַעְתָּךְ, עִם כָּל זֹאת אֶסְבִּיר לָךְ פְּשׁוּט, כִּי הַסִּפְרֵי חֻקֵּי רִוּוֹת אֶפְלוּ מִגְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל, דְּרָכָם לְשֹׂאֵל קִשְׁיוֹת חֻזְקוֹת עַל עֲצַם הָאִמוּנָה וְכוּ', וּלְכַסּוֹף מִתְרַצִּים תְּרוּץ אֶחָד בְּעֵמֶק נִפְלֵא, וְרַב בְּנֵי אָדָם מְבִינִים אֶת הַקִּשְׁיוֹת טוֹב טוֹב, וְזוֹה נִכְנָס לָהֶם בְּרֵאשׁ, וְכִשְׁבָּא לְהִתְרוּץ הֵם לֹא מְבִינִים אֶת זֶה מְרַב הָעֵמֶק, וְלִכְּן נִשְׂאָרִים מְלֵאִים קִשְׁיוֹת עַל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַד שְׁכּוֹפְרִים לְגַמְרֵי רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, וּמִזֶּה יֵצְאוּ כָּל הַמְשֻׁכָּלִים הָאֲרוּרִים שֶׁהִכְנִיסוּ אֶת הַהִשְׁכָּלָה הָאֲרוּרָה בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְהַכֹּל הִיָּה שְׁהִיּוּ לּוֹמְדִים סִפְרֵי חֻקֵּי רִוּוֹת, וְלִכְּן רַבְּנּוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד לְהִתְרַחֵק מִזֶּה לְגַמְרֵי, כִּי עַקֵּר הִיָּהוּת תְּלוּי רַק בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת, בְּלִי שׁוּם חֻקֵּי רִוּוֹת וְקִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת כָּלֵל, רַק לְהִשְׁלִיךְ אֶת כָּל הַחֻכְמוֹת שְׁלוֹ, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּשׁ-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִיּוֹן י"ב) כְּשֶׁאָדָם הוֹלֵךְ אַחֵר שְׁכָלוֹ וְחֻכְמָתוֹ, יוֹכֵל לִפְלֵ בְּטַעוֹתַיִם וּמְכַשׁוּלוֹת רַבִּים, וְלִבּוֹא לִידֵי רַעוּת גְּדוּלוֹת חֵס וְשְׁלוֹם. וְיֵשׁ שְׁקָלְקְלוֹ הַרְבֵּה, כְּגוֹן הַרְשָׁעִים הַגְּדוּלִים מְאֹד הַמְפָרְסְמִים, שֶׁהִטְעוּ אֶת הָעוֹלָם, וְהַכֹּל הִיָּה עַל יְדֵי חֻכְמָתָם וְשְׁכָלָם. וְעַקֵּר הִיָּהוּת הוּא רַק לִילֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת, בְּלִי שׁוּם חֻכְמוֹת, וּלְהִסְתַּכַּל בְּכָל דְּבַר שְׁעוֹשָׂה, שֶׁיְהִיָּה שֶׁם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וּלְבָלִי לְהִשְׁגִּיחַ כָּלֵל עַל כְּבוֹד עֲצָמוֹ. רַק אִם יֵשׁ בְּזוֹה כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יַעֲשֶׂה, וְאִם לֹא לֹא, וְאִזֵּי בּוֹדָאֵי לֹא יִכְשַׁל לְעוֹלָם וְכוּ', עֵינַי שֶׁם, וְלִכְּן מַה טוֹב וּמַה נְעִים כְּשֶׁאָדָם לֹא נִכְנָס בְּתוֹךְ הַקִּשְׁיוֹת וְכוּ', וְלֹא מְבַלְבֵּל אֶת עֲצָמוֹ מִשׁוּם בְּלִבּוּלִים, אֶלֶּא מֵאֲמִין בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ שֵׁשׁ מְצִיאוֹת הַבוּרָא יִתְבָּרֵךְ, וּמִנְהִיג אֶת הָעוֹלָם בְּצִדֵּק וּבְרַחֲמִים, בְּחֶסֶד וּבְמִשְׁפָּט, וְאֶפְלוּ שֵׁשׁ דְּבָרִים שֶׁאֲנַחְנוּ מְבִינִים דְּרָכֵי הַמְקוֹם בְּרוּךְ הוּא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, אִזֵּי אֲנַחְנוּ אוֹמְרִים: (תְּהִלִּים קמ"ה) "צִדִּיק הִוְיָה בְּכָל

דַּרְכֵי וַחֲסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו", וְכֵן: (דְּבָרִים ל"ב) "הַצּוֹר תָּמִים פִּעְלוֹ כִּי כָל דַּרְכֵי מִשְׁפָּט אֵל אֱמוּנָה וְאֵין עוֹל צַדִּיק וַיֵּשֶׁר הוּא", וְאָדָם צָרִיף לְדַעַת שֵׁשׁ דְּבָרִים שְׁאַנְחֵנו לֹא מְבִינִים בְּשֹׁכֵל אָנוּשִׁי, וְכִבֵּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק ב', סִימָן נ"ב) מַה שֶּׁקָּשָׁה קִשְׁיוֹת עַל הַצַּדִּיקִים, זֶהוּ מִכְרַח לְהִיּוֹת. כִּי הַצַּדִּיקִים מִתְדַמִּים לְיוֹצֵרֵם, כַּמּוּבָא, וְכִמוֹ שֶׁקָּשָׁה קִשְׁיוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ כֵּן בְּהִכְרַח שִׁיחֵיהָ קִשְׁהָ קִשְׁיוֹת עַל הַצַּדִּיק, כִּי הוּא מִתְדַמֶּה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְכַעֲנִין הַקִּשְׁיוֹת שֶׁקָּשָׁה עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וּמְרַגֵּל בְּפּוֹמִיָּה רַבְּנוּ ז"ל לּוֹמֵר, אֲדַרְבָּא, כִּף רְאוּי לְהִיּוֹת דִּיקָא, שִׁיחֵי קִשְׁיוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְכִף נֶאֱהָ וַיִּפֶּה לוֹ יִתְבָּרֵךְ לְפִי גְדֻלְתּוֹ וְרוֹמְמוֹתוֹ. כִּי מַעֲצָם גְּדֻלְתּוֹ וְרוֹמְמוֹתוֹ, שֶׁהוּא מְרוֹמֵם מְאֹד מִדַּעְתָּנוּ, עַל כֵּן בּוֹדָאֵי אֵי אֶפְשָׁר שֶׁנִּכְבֵּין וְנִשְׁיֵג בְּשֹׁכְלָנוּ הַנְּהַגְתּוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְעַל כֵּן בְּהִכְרַח שִׁיחֵי עֲלֵיו יִתְבָּרֵךְ קִשְׁיוֹת, כִּי כִף נֶאֱהָ וַיִּפֶּה לְהַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ, שִׁיחֵיהָ מְרוֹמֵם וְנִשְׂא מִדַּעְתָּנוּ, שֶׁעַל יְדֵי זֶה קִשְׁהָ קִשְׁיוֹת, וְאִם הִיָּה הַנְּהַגְתּוֹ כְּפִי חַיִּיב דַּעְתָּנוּ, אִם כֵּן הִיָּה, חֵס וְשָׁלוֹם, דַּעַתּוֹ כְּדַעְתָּנוּ; וְלִכֵּן אֲשֵׁרִי מִי שְׁבוּרַח מְכַל מִינֵי סַפְרֵי חִקִּירוֹת אֶפְלוּ מִגְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל, וּמְכַנִּים אֶת עֲצָמוֹ בְּאֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל יְדֵי זֶה יִצְלִיחַ אֶת דַּרְכּוֹ בְּחַיֵּי יָמֵי הַבָּלוּ, וְכִבֵּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן ס"ד) בְּשִׁבִיל זֶה עִם יִשְׂרָאֵל נִקְרָאִים עֲבָרִיִּים כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב: (שְׁמוֹת ה' ג') "אֲלֵקֵי הָעֲבָרִיִּים", כִּי עִם יִשְׂרָאֵל לֹא הוֹלְכִים בְּחִקִּירוֹת שֶׁבְּחֻלָּל הַפְּנוּי וְכוּ', וְעוֹבְרִים מֵעֵבֶר אֶל עֵבֶר עַל יְדֵי אֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאַנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף תְּמִיד שִׁיחֵיהָ לָךְ הַצְּלַחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בִּתְרִטּוֹ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קִרְחָה, כ"ט סִינן ה'תשע"ב

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲתֵיהָ

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֵין דְּבַר כְּזֶה אֶבּוּד וְכוּ', אֶת הַמְּלָה הַזֹּאת מְכַרְחִים לְהוֹצִיא מִהַרָּאשׁ שְׁלֹכֶם וְכוּ', אֶת וּבְעַלְךָ צְרִיכִים לְדַעַת שְׁחֲנוּף צְרִיף לְהִיּוֹת עִם הַתְּאֵמָה בֵּין הַבְּעַל וְהָאִשָּׁה, לֹא כְּשֶׁהַבְּעַל אוֹמֵר דְּבַר אֶחָד וְכוּ', וְאַחַר כֵּן בָּאָה הָאִשָּׁה וְאוֹמֶרֶת דְּבַר אַחַר וְכוּ', וְעַל זֶה חוֹגְגִים הַיְלָדִים, כִּי אִם הַהוֹרִים הִיוּ מִתְּאִמִּים בֵּינֵיהֶם עַל כָּל פְּרֹט מֵה שְׁרוּצִים לְפַעַל אֲצֵל הַיְלָדִים, וְהִיוּ חֲזֻקִים בְּדַבּוּרֵיהֶם, אֲזִי הַיְלָדִים לֹא הִיוּ יְכוּלִים לְהִתְחַמֵּק וְכוּ', וְהִיוּ צְרִיכִים לְשִׁמְעַ בְּקוֹל הַהוֹרִים.

הֵינּוּ חֲנוּף זֶה עֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה וְהַכִּי יָפָה, כִּי אִם רוּצִים לְהַצְלִיחַ עִם יְלָדִים, צְרִיכִים לְהִכְנִיס כְּלָלִים בְּתוֹךְ הַבֵּית, לֹא עִם כַּח, וְלֹא עִם צְעָקוֹת וַיִּצְרַחוֹת וְכוּ', רַק עַל יְדֵי הַסְּבִירָה וְלְהִיּוֹת תְּקִיף בְּדַעַת וְכוּ', אֲזִי הַיְלָדִים רוֹאִים שְׂלֵא יְכוּלִים לְעַבֵּד עַל אָבָא אוֹ עַל אִמָּא, אֲפֹלוּ שֶׁהֵם יִזְרְקוּ אֶת עֲצָמָם עַל הַרְצָפָה וַיִּבְכּוּ וַיִּדְפְּקוּ עִם הַרָּאשׁ עַל הַרְצָפָה וְכוּ', יִשְׁתַּלְּלוּ וְכוּ', יִצְרַחוּ וְכוּ', אִם הֵם יִרְאוּ שְׂאֵבָא וְאִמָּא חֲזֻקִים בְּדַעַתָּם, אֲזִי הַיְלָדִים נִשְׁבְּרִים וּמִצִּיתִים, וְאִדְרָבָה כְּשִׁיגְדְלוּ יִתְנוּ עוֹד תּוֹדָה לְהַהוֹרִים שֶׁחֲנַכּוּ אוֹתָם טוֹב, אֲבָל אִם הַהוֹרִים לֹא חֲזֻקִים בֵּינֵיהֶם, וּמִכָּל שְׁכַן כְּשִׂאֵבָא אוֹמֵר דְּבַר אֶחָד, וְהַיְלָדִים מִתְּחִילִים לְצַרְחַ וְלַצְעַק וְלִבְכוֹת וְכוּ', אֲזִי הָאִמָּא מְרַחֶמֶת וְכוּ', וְאוֹמֶרֶת לְאָבָא: דִּי מִסְפִּיק, תַּעֲזֹב אוֹתָם וְכוּ', אוֹ לְהַפֵּךְ כְּשֶׁהָאִמָּא אוֹמֶרֶת מִשְׁהוּ, וְהַיְלָדִים מִתְּחִילִים לְצַרְחַ לְצַעַק וְלִבְכוֹת, אֲזִי הָאָבָא מְרַחֵם וְכוּ', וְאוֹמֵר לְהָאִמָּא: דִּי מִסְפִּיק תַּעֲזֹבִי אוֹתָם וְכוּ', כְּזֶה הָרְסוּ בְּמוֹ יְדֵיהֶם אֶת חֲנוּף הַיְלָדִים, וְזֶה בְּרוּר כְּשִׁמְשׁ, וְלִכְּנֵן קָדָם כָּל צְרִיכִים הַהוֹרִים לְסַכֵּם בֵּינֵיהֶם מֵהֵם רוּצִים וְכוּ', וְאִז הֵם צְרִיכִים לְהִיּוֹת חֲזֻקִים בְּדַעַתָּם מְאֹד, וְזֶה הַחֲנוּף הַכִּי בְּרִיא שְׂאֵבָא וְאִמָּא יִתְאִימוּ בְּדַבְרֵיהֶם, וְלֹא יִרְאוּ פְּשָׁרְנוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

כְּמוֹכֵן שְׂאָסוּר לְלַכֵּת עִם יְלָדִים בְּאַכְזָרִיוֹת וְכוּ', אוֹ בְּקַמְצָנוֹת וְכוּ', צְרִיכִים לְרַחֵם עֲלֵיהֶם, סוּף כָּל סוּף זֶה הַיְלָדִים שְׁלֹכֶם, אֲבָל הַכָּל צְרִיף לְהִיּוֹת עִם גְּבוּלוֹת, וְגַם אֶת הַגְּבוּלוֹת לְבַצֵּעַ צְרִיף לְהִיּוֹת עִם חֻכְמָה וְרַחֲמָנוֹת בְּיַחַד, אֲבָל בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן לֹא בְּאַכְזָרִיוֹת.

כְּשֶׁהַיְלָד מִשְׁתַּלְּל וּמְרַבֵּץ, צְרִיכִים לְקַנֵּס אוֹתוֹ בְּדְבַר שִׁיכְאִיב לוֹ וְכוּ', וְאִז הוּא יִבִּין שְׂאִין לְהַרְבִּיץ, אֲבָל אָבָא וְאִמָּא צְרִיכִים לְעַמֵּד חֲזֻק כְּזֶה, וּבְפִרְט בְּגִיל עֶשֶׂר יְכוּלִים עוֹד לְחַנֵּף אוֹתוֹ, כִּי אוֹי וְאָבוֹי אִם לֹא יִחְנְכוּ אוֹתוֹ, הוּא

יגדל אלים ולא יסתדר עם החברה, ומכל שכן שיהיה אלים עם אשתו, וזה צריכים תכף ומיד להפסיק.

אני מקנה שתביני, והקדוש ברוך הוא יעזר שתצליחי בחנוך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתריז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר קרח, כ"ט סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תודה על האחולים.

לצערנו הרב יש היום המון המון בני הנעורים שעברו ילדות קשה וכו', וסוחרים אתם מטענים מאד קשים וכו', בודאי היית צריך ללכת אל אדם שישמע מה מעיק ומציק לך (טפול פסיכיאטרי), והיום יש ממחים בדברים כאלו, כי אסור שתזניח את זה, אתה עדין צעיר מאד וחבל שתחיה את החיים שלך במרירות ובדפאון ולהתיאש מהחיים, אתה יכול עוד לפרח ולתרום המון לכם.

ספרי רבנו ז"ל בנויים איך לבנות את האדם וכו', ולהוציא אותו מהפח יקוש שנפל אליה וכו', ולשנות את כל טבע הרע שנדבק בו מילדותו וכו', וכן לשנות את כל הדרך הרע שנכנס בו וכו', רבנו ז"ל גלה לנו את הענין של שיחה בינו לבין קונו, שאדם צריך ללכת במקום שאין שמה בני אדם ולהשיח ולספר להקדוש ברוך הוא את כל מה שמעיק לו, וצריכים לזכר אשר כל דבור ודבור שאדם מדבר אליו יתברך, נשמע ונתקבל אצלו יתברך, ואף שבתחלה יהיה נדמה לו שאין מי שמסתכל עליו ואין מי ששומע אותו וכו' וכו', זה הכל בא מהכפירות שנשתרש בו, ואם אדם עקשן וכו' ומדי יום ביומו ומדבר ומספר את כל לבו אליו יתברך, לבסוף, אמר רבנו ז"ל, (לקויטי-

מוֹהָר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ד') יוֹצְאִים הָעוֹנוֹת מֵעֲצוּמוֹתָיו שְׁנַחֲקוּ בָהֶם וְכוּ', וּמִתְחִיל לְהַאִיר לוֹ אֹרֶחַ הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

וְלִכֵּן קַח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיָדֶיךָ, וְאֵל תִּתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן כִּי גָדוֹל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רַחֲמָן, וּמְרַחֵם עַל בְּרִיּוֹתָיו, וְלִכֵּן אֵל תִּתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, כָּל הַחַיִּים עַדִּין לְפָנֶיךָ, וְאַתָּה יְכוּל לְהַפְּךָ אֶת הַטָּבַע הָרַע שְׁנִשְׁתַּרְשׁ בְּךָ וְכוּ', מֵאַיִזָּה סִבָּה שֶׁרַק לֹא תִהְיֶה וְכוּ', וְהַבְּחִירָה בְּיָדֶיךָ וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ תָּמִיד שֶׁיִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתַרִּיחַ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קִרְחַת, כ"ט סִיּוֹן ה'תַּשַּׁע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכוּן קַבְלִתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

דַּע לְךָ בְּעֵינַי רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲנִי מִבִּין טוֹב טוֹב אֶת אֲשֶׁתְּךָ שֶׁהִיא נִשְׂאָרָה לְבַד וְסוֹבְלַת מִכָּךְ וְכוּ', וְזֶה עוֹבֵר עַל כְּלָנוּ וְכוּ', שֶׁהַנָּשִׁים טוֹעֲנוֹת שֶׁהֵן נִשְׂאָרוֹת בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה לְבַד וְכוּ', אֲבָל מִצַּד שְׁנֵי אֲנַחְנוּ רֹאִים מְאוֹת וְאַלְפִים וּרְבֻבוֹת אֲנָשִׁים שְׁנוֹסְעִים לְשִׁבְעִים שָׁלֹשׁ וְלַפְעָמַיִם אֲפֵלוּ לְחַדֵּשׁ בְּשִׁבְלִי מִשָּׂא וּמִתָּן וְעַסְקִים עַד מְזוּרַח הָרְחוֹק בְּסִיּוֹן וְכוּ', וְהַנָּשִׁים לֹא מְתַלּוֹנְנוֹת בְּכָלֵל, כִּי הֵן יוֹדְעוֹת שֶׁהַבַּעַל נוֹסֵעַ וְהוֹלֵךְ לְהַבִּיא כֶּסֶף, פְּתָאוּם זֶה לֹא קָשָׁה לָהֶן וְכוּ', וְלִכֵּן רֹאִים שֶׁלֹּא הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה מִפְרִיעַ לָהֶן, כִּי אִם הֵן הִיוּ יוֹדְעִים שֶׁהַבַּעַל נוֹסֵעַ וּמִבִּיא שֶׁק מְלֵא כֶּסֶף, הִיוּ מְגַרְשִׁים אוֹתוֹ עִם מִקְל תַּסַּע עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֵל רַבְּנוּ ז"ל וְזֶה בְּרוּרָה.

הַטְּעוֹת הֵיא שְׂאֵף אֶחָד לֹא יוֹדַע וְלֹא מִבִּין מַה זֶה לְהִיּוֹת אֲצֵל רַבְּנוּ

ז"ל בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, הָרִי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (ראש השנה ח): בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה
 נִדוֹן מֵהַ יְהִיָּה בְּסוּפוֹ, הֵינּוּ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה הוּא יוֹם הַדִּין וְהַנּוֹרָא שְׁדָנִים אֶת
 כָּלָם כָּל הַבְּרִיָּאָה כְּלָה, מֵהַ יְהִיָּה עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּשָׁנָה זוּ, מִי לַחִיִּים מִי
 לְמוֹת וְכוּ', מִי בַחֲנִיקָה וּמִי בְשֶׁרְפָה וְכוּ', וְכֵן אָמְרוּ (בִּיצָה טז). כָּל מְזוֹנוֹתָיו
 שֶׁל אָדָם קְצוּבִים מֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה, הֵינּוּ שָׂאז כּוֹתֵבִים אֶת הַתְּקָצִיב לְאָדָם עַל
 כָּל הַשָּׁנָה, וְכֵן אָמְרוּ: (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה נ"ו, סִימָן י"ג) כָּל יְמוֹת הַשָּׁנָה יִשְׂרָאֵל
 נִאֲחָזִין בְּעֵבְרוֹת, וּמִסְתַּבְּכִין בְּצָרוֹת, וּבְרֵאשׁ הַשָּׁנָה הֵן נוֹטְלִין שׁוֹפָר וְתוֹקְעִין
 בוֹ, וְנוֹכְרִים לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהוּא מוֹחֵל לָהֶם; כְּשֶׁאָדָם חוֹטֵא בַר
 מִיָּנֹן, אָזִי בְּלִי שׁוּם סִפְק יִקְבַּל עֲנֹשׁ, כִּי יֵשׁ דִּין וְיֵשׁ דִּין, אָבָל כְּשֶׁבֵּא בְּרֵאשׁ
 הַשָּׁנָה וּמִבְקֵשׁ סְלִיחָה, וּמְכַנְיַע אֶת עֲצָמוֹ לְפָנָיו יִתְבַּרֵּךְ, מִיָּד הוּא מוֹחֵל לוֹ,
 כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (שׁוֹחֵר טו"ב, תְּהִלִּים ק"ב) "פָּנָה אֶל תְּפִלַּת הָעֹרֵר", אָמַר רַבִּי יִצְחָק,
 כְּלָפִי דוֹרוֹת אָמְרוּ, שְׂאִין לָהֶם לֹא נִבְיָא וְלֹא כְהֵן וְלֹא בֵית הַמִּקְדָּשׁ שִׁיִּכְפֹּר
 עֲלֵיהֶם, אֲלֵא עוֹד תְּפִלָּה אַחַת שְׁנִשְׁתִּיר לָהֶם שְׁהֵם מִתְּפַלְּלִין בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה וְיוֹם
 הַכַּפּוּרִים, וְלֹא תִבְזֶה אוֹתוֹ מֵהֶם. הָוִי, וְלֹא בִזָּה אֶת תְּפִלָּתָם; הָרִי שֶׁלֶף לְפָנָיִךְ
 שְׁבְרֵאשׁ הַשָּׁנָה אִזּוּ הוּא הַמִּשְׁפָּט לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְהִנֵּה יוֹדַע כְּשִׁישׁ מִשְׁפָּט
 חֲמוּר צְרִיכִים לְקַחַת עוֹרֵךְ דִּין גְּדוֹל, וְכָכָל שְׁהַמִּשְׁפָּט יוֹתֵר גְּדוֹל וְיוֹתֵר מְסַבֵּךְ,
 לוֹקְחִים אֶת הָעוֹרֵךְ דִּין הַכִּי גְדוֹל, וְאִם נִגְזַר עָלָיו אִיזָה עֲנֹשׁ מוֹת רַחֲמָנָא לְצַלָּן,
 אָזִי לוֹקְחִים אֶת הָעוֹרֵךְ דִּין הַכִּי גְדוֹל בְּעוֹלָם, וְאִף שָׁזָה עוֹלָה הוּן תּוֹעֲפוֹת,
 מוֹכְרִים אֶת כָּל מֵה שִׁישׁ לוֹ כְּדִי לְשַׁלֵּם לְהָעוֹרֵךְ דִּין, הָעֶקֶר שִׁיִּצִּיל אוֹתוֹ מִמוֹת
 בְּטוֹחַ לַחִיִּים, וְהִנֵּה רַבְּנוּ ז"ל הוּא הָעוֹרֵךְ דִּין הַכִּי גְדוֹל בְּעוֹלָם, וְהוּא הַכְּרִיז
 (תִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן ת"ה) הָרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ גְּדוֹל, וְהֵשֵׁם יִתְבַּרֵּךְ יוֹדַע
 שְׂאִין הַדְּבָר הַזֶּה בִּירְשָׁה מְאֹבּוֹתֵי, רַק הֵשֵׁם יִתְבַּרֵּךְ נָתַן לִי זֹאת בְּמַתְנָה, שְׂאִנִּי
 יוֹדַע מֵהוּ רֵאשׁ הַשָּׁנָה, לֹא מִבְּעֵיָא אַתֶּם כָּלְכֶם, בּוֹדָאִי תְלוּיִין בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה
 שְׁלִי, אֲלֵא אֶפְלוּ כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ תְלוּי בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי; וְלִכֵּן נוֹסְעִים אֶל
 רַבְּנוּ ז"ל עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, כְּדִי שֶׁהוּא יְהִיָּה לָנוּ עוֹרֵךְ דִּין בְּהַמִּשְׁפָּט שְׁשׁוֹפְטִים
 אִזּוּ אֶת כָּל אָדָם, וְהוּא מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ עֲבוּר כָּל אֶחָד שְׁבֵּא אֵלָיו וְחוֹזֵר שֵׁם
 בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וּמִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ יִשְׁמַר אוֹתָנוּ כָּל הַשָּׁנָה מִכָּל מִינֵי צָרוֹת
 וְרָעוֹת רַבּוֹת וְכוּ', וְשִׁנּוּכָה לְהַכְתֵּב בְּשָׁנָה שְׁל בְּרִיאוֹת וְהִצְלָחָה בְּהַחִיִּים,
 וּפְרִנְסָה טוֹבָה, וְשִׁמְרָה מִכָּל מִינֵי גְּבּוֹת וּגְזוּלוֹת וְאַלִּימוֹת, וּמִכָּל מִינֵי מִיתוֹת

מְשׁוֹנוֹת, כִּי הַצְּדִיק הָאֵמֶת הוּא הַעוֹרֵךְ דִּין הַכִּי גְדוֹל, וְרַבְּנוּ ז"ל רָצָה שְׂכַלְם יִהְיוּ אֶצְלוֹ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, וְלִכְּנֹן אֲשֶׁתֶּךָ צְרִיכָה לְהִבִּין כִּי בְּזָה שְׂאֵתָה נּוֹסֵעַ אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל, אֵתָה מְצִיל אֶת עֲצַמְךָ וְאוֹתָהּ וְאֵת הַיְלָדִים מִכָּל מִינֵי מְאָרְעוֹת וּמְכַשׁוּלִים וְסַכְנוֹת שֶׁרַק קוֹרָה בְּעוֹלָם, וְכֵן שְׂתַכְתֵּב בְּפִרְנֶסָה בְּשִׁפְעַ, וּבְכָל הַיְשׁוּעוֹת שֶׁרַק צְרִיכִים, הָאֵם לֹא כְּדָאִי בְּשִׁבִיל זֶה לְהַשְׁאֵר לְבַד עִם הַיְלָדִים סֶךְ הַכֵּל כְּמָה יָמִים? הֲרִי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה פּוֹעֲלִים אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל בְּמִלְיוֹנִים וְכוּ', כָּל אֶחָד כְּפִי הָאֵמוּנָה הַחֲזָקָה בְּזָה וְכוּ', וְלִכְּנֹן לְמָה לְהַנְשִׁים לְדָאג? אֲדַרְבָּה הֵן צְרִיכוֹת לְגַרֵּשׁ אֶת בַּעֲלֵיהֶן לְהִיּוֹת בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוּמוֹן, כִּי אִם שָׁמָּה מְחַלְקִים בְּרִיאוֹת, פְּרִנְסָה, שְׁלוֹם בֵּית, יְלָדִים, נַחַת וְכוּ' וְכוּ', הָאֵם זֶה לֹא שָׁוָה פִּי מִלְיוֹן מְלַנְסֵעַ לְעֶסְקִים מַעֲבָר לַיָּם לְמַזְרַח הַרְחוֹק כְּמוֹ סִין, אוּ בְּמַעֲרָב הַפְּרוּעַ כְּמוֹ לוֹס אַנְגְּלָס? וְלִכְּנֹן הַנְּשִׁים צְרִיכוֹת לְדַעַת שְׁבַעֲלֵיהֶן לֹא נּוֹסְעִים לְחַפְשָׁה כְּמָה יָמִים אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֲלֹא שֶׁם נִמְצָא הַעוֹרֵךְ דִּין הַכִּי גְדוֹל בְּעוֹלָם שֶׁהוּא מְמַלִּיץ עֲבוּרוֹנוּ, וּבִזְכוּתוֹ נְבִיא הַבֵּיתָה כָּל מָה שְׂאֵנַחְנוּ צְרִיכִים וְכוּ', וְהֵן צְרִיכוֹת לְדַעַת שְׁזָה בְּכֹל לֹא קָל לְהִיּוֹת שָׁמָּה כְּמָה יָמִים הָאֵלוּ, הַגְּשָׁמִיּוֹת אֵינּוּ גְשָׁמִיּוֹת בְּכֹל לְכוּ' וְכוּ', כָּל אֶחָד עוֹבֵר אֶת הַתְּקוּן שְׁלוֹ וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל בְּוִדָאִי זֶה מְשַׁתְּלֵם בְּמִלְיוֹן אַחוּז.

עֲכָשׁוּ מָה שְׂאֵתָה כּוֹתֵב שְׁבַתוֹךְ חֲסִידוֹת בְּרֶסֶלֶב יֵשׁ דַּעוֹת שְׁסוֹבְרוֹת לֹא לְנִסְעַ וְכוּ', אֵינּוּ דְבָר כְּזֶה, כִּי אִם רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (חֲיִי-מוֹהַר"ן, סִימָן ת"ג) הֲרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי עוֹלָה עַל הַכֵּל, וְהִיָּה פְּלֵא אֶצְלִי מֵאַחַר שֶׁהַמְקַרְבִּים שְׁלִי מְאֻמִּינִים לִי וְלְמָה לֹא יִזְהָרוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְקַרְבִּים אֵלַי שִׁיְהִיו כָּלָם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אִישׁ לֹא יַעֲדֶה, כִּי כָּל עֲנִיָּן שְׁלִי הוּא רַק רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהַזְּהִיר לְעֲשׂוֹת כְּרוֹז שְׂכָל מִי שֶׁסָּר אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ וּמִקְרָב אֵלָיו יְהִיָּה עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶצְלוֹ לֹא יַחְסֹר אִישׁ וּמִי שְׁזוֹכָה לְהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה רְאוּי לוֹ לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שְׂכַתוֹב: (נְחֻמִּיה ח') "אֲכָלוּ מִשְׁמַנִּים וּשְׂתוּ מִמֶּתְקִים... כִּי חֲדוֹת הַיּוֹי"ה הִיא מְעֻזְכֶּם", וְזֶה נִאֲמַר עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה; אַחַר דְּבוּרִים כְּאֵלוֹ אֵינּוּ מְצִיאוֹת שִׁיְהִיו כְּמָה אֲנָשִׁים חוֹלִים בְּנַפְשׁ שִׁיִּגְיָדוּ אַחֲרַת מְרַבְּנוּ ז"ל, אֲלֹא הֵם לֹא מְקַרְבִּים בְּכֹל לְאֵל רַבְּנוּ ז"ל, כִּי מִי שְׂמִקְרָב אֵלָיו, יִמְסֹר אֶת נַפְשׁוֹ לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה יְהִיָּה מָה שִׁיְהִיָּה וְיְהִיָּה אֵיךְ שִׁיְהִיָּה, אַחַר דְּבוּרִים כְּאֵלוֹ מָה שְׂרַבְּנוּ ז"ל הַכְּרִיזוּ, אֵינּוּ שׁוֹם בְּחִירָה לֹא לְנִסְעַ, אֲלֹא מָה יֵשׁ אֶחָד שְׂקוֹרָא אֶת עֲצָמוֹ מְנַהִיג וְכוּ', אֲבָל

הוא סובל מפחד גבהים וכו', (שזה מחלת העצבים, מפתח שהמטוס יפל), אָזי יצא עם כרוז שיכולים להשאיר במאה שערים וכו', וגורם להמון אנשים שלא יצטרפו להקבוצ הקדוש באומן, ומעפב את הגאלה, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') שאפלו אחד מתקרב אל הקבוצ, נעשה צרופים במילי מיליונים, ומפל שכן וכל שכן כששנים או שלש או עשרה מתחברים, נעשה מזה צרופים למילי מיליונים, כמוכא החשבון באריכות בחיי-מוהר"ן, סימן מ"ג, ומכך שכן וכל שכן כשמעכבים מאה או מאתים או יותר מלנסע אל ציון רבנו ז"ל, איזה חרבן הם גורמים, שזה בלתי אפשרי לתקן וכו' וכו', (ואין כאן המקום להאריך בזה).

הן אמת שיש המון אנשים בכל העולם שקשה להם לנסע על ראש השנה באומן מפני טעמים של פקוח נפש וכדומה, (כגון שהאשה צריכה ללדת או צריכים לעשות ברית וכו' וכו'), על כל פנים שיגידו את האמת: "אני רוצה לנסע אל רבנו ז"ל על ראש השנה באומן, אבל אני לא יכול מפני סבה זו או סבה אחרת וכו'", אבל לא להגיד שלא צריכים לנסע, זה רשעות ואכזריות, וזה הסמ"ך מ"ם מבפנים וכו' וכו', תגיד אני לא יכול, אבל אל תגיד שלא צריך, תגיד אני אנוס השנה שאני לא יכול לנסע, אבל אל תגיד שלא צריכים, כי זה התלבשות היצר הרע במצוות, כדי לקרר שאר אנשים לא לנסע אצל רבנו ז"ל בראש השנה באומן, ולכן אין דבר כזה מה שאתה כותב: "בתוך חסידות ברסלב יש דעות שסוברות לא לנסע" וכו', אין דבר כזה, אלו רק אנשים שהם חלשי אפי וכו', ומצאו לעצמם אחד שסובל על העצבים וכו', ויש לו פחד גבהים ומפחד לטוס במטוס וכו', אָזי הוא אומר שהקבוצ הוא במאה שערים וכו', (ואין כאן המקום להאריך בזה).

על כל פנים תסביר לאשתך מה זה ענין ראש השנה? שיכולים לפעל אצל רבנו ז"ל כל מה שרק רוצים, כי רבנו ז"ל הוא העורך דין הכי גדול בעולם, והוא הרופא הכי גדול בעולם, ושמה יכולים לפעל כל מה שרק צריכים לפעל וכו', ולהתרפאות במה שצריכים להתרפאות, ואז אני בטוח שהאשה תגרש אותך לנסע אצל ציון רבנו ז"ל, ובפרט שגם היא מקרבת

אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְהִיא בַעֲצָמָה נוֹסַעַת בְּאֲמֻצַּע הַשָּׁנָה אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, אַזִּי הִיא תְּבִין מַה זֶה רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְהִיּוֹת בְּאוֹמֶן אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל.

בְּעֵינֵי הַקְּבוּץ בַּעֲצָמוֹ בְּאוֹמֶן, יְדוּעַ שְׁמוֹהֲרִנְתָּ ז"ל אָמַר לְבָנוּ ר' יִצְחָק ז"ל הֶעֱקַר לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּעֶרְבַר רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּבְרֹאשׁ הַשָּׁנָה תִּתְּפַלֵּל בְּאִיזָה בֵּית הַכְּנֶסֶת שָׂרָק תּוֹכֵל, וּמִזֶּה נִשְׁתַּרְבֵּב שֵׁישׁ כָּל כֶּף הַרְבֵּה מְגִינִים כֵּן יִרְבוּ שָׁם בְּאוֹמֶן, כִּי כָּל עֵדָה מִתְּפַלֵּלֶת כְּפִי הַנֶּסֶח שָׁלָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִקְפִּיד מְאֹד לֹא לְשַׁנּוֹת אֶת נֶסֶח הַתְּפִלָּה, כָּל אֶחָד שִׁיתְּפַלֵּל כְּפִי מִנְהַג אֲבוֹתָיו, וְלִכְּזֶן כָּל הַמְּגִינִים שָׂרָק יֵשׁ בְּאוֹמֶן, הֵם בְּכָלֵל הַקְּבוּץ הַקְּדוּשׁ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְאִף אֶחָד לֹא יִכּוֹל לְהִגִּיד שֶׁהַמְּגִינִין שְׁלוֹ יוֹתֵר מִשְׁבַּח מִהַמְּגִינִין שֶׁל הַשָּׁנִי, וְרַק אֶצְלוֹ יֵשׁ רַבְּנוּ ז"ל וְלֹא בְּהַמְּגִינִין שֶׁל הַזּוֹלָת וְכוּ', שְׁמִזָּה יֵצֵא הַגּוֹזְעֵנוֹת הָאֲרוּרָה שֵׁישׁ כְּבָר בֵּית הַכְּנֶסֶת שְׁכָתוֹב שְׁמָה שְׁלֹט "לֹא לְסַפְּרִים וְלֹא לְבַעֲלֵי תְּשׁוּבָה", אוֹי לְעֵינַיִם שְׂרׁוֹאוֹת אֶת זֶה, וְאוֹי לְאֲזֵנַיִם שְׂשׁוּמְעוֹת אֶת זֶה, הֵם צְרִיכִים כָּל הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה לְשַׁבֵּת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל וְלִשְׁטֹף אֶת הַפֶּה שֶׁלָּהֶם עִם מַיִם חֲמִים, כּוֹלֵי הָאֵי וְאוֹלֵי שִׁיְהִיָּה לָהֶם תְּקוּן אֲמָתִי, וַיֹּאמְרוּ מֵאַה פְּעָמִים אֶת הַתְּקוּן הַכִּלְלִי, אִיךָ יְהוּדֵי יִכּוֹל לְכַתֵּב עַל יְהוּדֵי שְׁנֵי דְבָרִים כְּאֵלוֹ? צְרִיכִים לְדַעַת שְׂרַבְּנוּ ז"ל מִתְּנָה לְכָלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְהוּא לֹא נִמְצָא וּמִצְמָצֵם רַק אֶצֶל קְבוּצָה אַחַת וְכוּ', זֶה טְעוֹת חֲמוּרָה, רַבְּנוּ ז"ל נִשְׁלַח לְזֶה הָעוֹלָם בְּשִׁבִיל לְתַקֵּן אֶת כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְאֶת כָּלֵל אֲמוֹת הָעוֹלָם, כְּמוֹ שְׁאָמַר בְּפִרוּשׁ (תַּיִי-מוֹהֲר"ן, סִימָן רנ"א) יֵשׁ לְאֵל יְדֵי לְהַחְזִיר כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ לְמוֹטָב, וְלֹא מְלֻבָּד אֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים, אֶלֶּא אֶפְלוֹ צְדִיקִים וְאֲנָשִׁים גְּדוּלִים אֲנִי יִכּוֹל לְהַחְזִיר לְמוֹטָב וְכוּ', וְלֹא מִבְּעֵינֵי יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים, אֶלֶּא כָּל אֲמוֹת הָעוֹלָם כָּלֵם אֲנִי יִכּוֹל לְהַחְזִיר לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְהִיִּיתִי יִכּוֹל לְהוֹלִיכֵם סְמוּךְ לְדַת יִשְׂרָאֵל; וְלִכְּזֶן כָּל מִי שֶׁמִּצְמָצֵם אֶת רַבְּנוּ ז"ל רַק בְּהַקְּבוּצָה שְׁלוֹ וְכוּ', בְּהַחֲגוּ שְׁלוֹ וְכוּ', הוּא טוֹעָה טְעוֹת חֲמוּרָה מְאֹד וְכוּ', וְלֹא מִבֵּין בְּכָלֵל מִי זֶה רַבְּנוּ ז"ל? וּמַה זֶה רַבְּנוּ ז"ל? וְלִכְּזֶן כָּל מְגִינִין בְּאוֹמֶן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה זֶה בְּכָלֵל הַקְּבוּץ הַקְּדוּשׁ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְזֶה בְּרוּר כְּשֶׁמֶשׁ, כִּי כָּל הַבְּתִים שְׁנֹבְנִים בְּרוּחַנִיּוֹת, זֶה כְּפִי הַנִּשְׁמוֹת הַנִּפְּשׁוֹת שְׁנִמְצָאוֹת שְׁמָה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֶן וְכוּ'.

תְּהִלָּה לְאֵל, מֵאֲזֵ שְׁנִפְתַּח הַחֲמוֹת וְהַמְּסוּךְ שֶׁל בְּרִזֵּל וְכוּ', וַיְכּוֹלִים לְנִסֵּעַ

כְּבֹר בְּטוֹחַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה מֵאִז שָׁנַת תַּש"נ, תְּהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ
 "הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ" בְּאוֹמֵן, וּבְשָׁנִים הָאֲחֵרוֹנוֹת זֶה נִמְצָא בְּהַמְּגוּמָטָר מוֹל צִיּוֹן
 רַבְּנוּ ז"ל.

הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ
 וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל
 וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתרי"ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֹדֵר קִרְח, כ"ט סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל נִתֵּן לָנוּ מִתְּנֶה אֶת הַסֵּפֶר הַמְּדוּת, וְאָמַר שֶׁהַסֵּפֶר הַזֶּה עָשָׂה
 אוֹתוֹ לִיהוּדִי, כִּי הַתְּפִלָּל לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל מְדָה וּמְדָה, מְאֹד רָצָה
 שֶׁנִּתְמַד בְּסֵפֶר הַזֶּה הַפְּלוּל מִכָּל הַמְּדוּת טוֹבוֹת שֶׁרַק יֵשׁ.

וְהִנֵּה מוּבָא בְּדִבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן נ"ב) שֶׁצְּרִיכִים
 לְבַקֵּשׁ עַל מְדָה אַחַד, וְאַחַר כֵּן עַל עוֹד מְדָה וְעַל עוֹד מְדָה, עַד כְּשִׁישְׁבֵר אֶת
 כָּל הַמְּדוּת רְעוֹת, אִז עֲדִין יִשְׁאָר אֶצְלוֹ הַמְּשֻׁהוּ וְכוּ', שְׁזֵה הַיְשׁוּת וְהַגְּאוֹת
 שֶׁנִּמְצָא בְּאָדָם וְכוּ', וְעַל זֶה צְרִיכִים הַרְבֵּה לְהַתִּיגֵעַ בְּשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ
 וְכוּ', וְהִנֵּה נִשְׁאַלָה הַשְּׂאֵלָה עַל אֵיזֶה מְדָה צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ קֹדֶם? כְּמוֹ שְׂאֵתָה
 שׂוֹאֵל וְכוּ', אֵתָה מִחֲפֵשׂ אֵיךְ לְתַקֵּן אֶת מְדוּתֶיךָ וְכוּ', וְאֵיךְ מִתְקַנְּנִים אֶת הַלֵּב
 וְכוּ', אִזִּי הַתְּרוּץ הוּא שֶׁהַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן שֶׁצְּרִיכִים לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ לְזִכּוֹת
 לְמַדַּת הַשְּׂמֻחָה, הַרְגַע שְׂאָדָם שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה עִם כָּל נִקְדָּה וּנְקֵדָה טוֹבָה שִׁישׁ
 בוּ, אִזִּי קָנָה אֶת כָּל הַמְּדוּת טוֹבוֹת בְּפַעַם אַחַת, וְשִׁבֵר אֶת כָּל הַמְּדוּת רְעוֹת
 בְּפַעַם אַחַת, כִּי בְּזֵה שְׂאָדָם שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, הוּא נִכְנָס בְּתוֹךְ שְׂמֻחַת
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְנִתְקַיֵּם אֶצְלוֹ: (תְּהִלִּים ד') "נִתְתָּה שְׂמֻחָה בְּלִבִּי", שְׂאָמַר

רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ה') שֶׁעֵקֶר הַשְּׂמֵחָה הוּא בְּלֵב, וְאִי אֶפְשָׁר לְלֵב לְשִׂמְחָה אֶלָּא עַד שְׂיִסִּיר עֵקֶמוּמִיּוֹת שְׂבָלְבוּ, שְׂיִהְיֶה לוֹ יִשְׂרוֹת לֵב, וְאִזּוֹה יִזְכֶּה לְשִׂמְחָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (תְּהִלִּים צ"ז) "וּלְיִשְׂרָי לֵב שְׂמֵחָה", וְלִכֵּן הָעֵקֶר לְבִקְשׁ עַל מַדַּת הַשְּׂמֵחָה, וּכְשֶׁאָדָם זוֹכֶה לְשִׂמְחָה זוֹכֶה לְהֵכֵל, אֲבָל אֲנִי מְכַרַּח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁלְּהַגִּיעַ אֶל שְׂמֵחָה זֶה הַדְּבָר הַכִּי קָשָׁה שְׂרָק יְכוּל לְהִיּוֹת, כִּי לְהַגִּיעַ אֶל מַדַּת הַשְּׂמֵחָה, זֶה יוֹתֵר קָשָׁה מִכֹּל הָעֲבוּדוֹת שְׂבָעוּלָם, וְלִכֵּן עַל שְׂמֵחָה צְרִיכִים מְסִירוֹת נֶפֶשׁ, וְתַכְף וּמְיָד כְּשֶׁאָדָם זוֹכֶה לְשִׂמְחָה, זוֹכֶה כְּבָר לְכֹל הַמַּדּוֹת טוֹבוֹת בְּפַעַם אַחַת, וְכֵן זוֹכֶה לְשִׁבְרֵי כָּל הַמַּדּוֹת רַעוֹת בְּפַעַם אַחַת, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֵד מְאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה הָעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה לְאָדָם, כִּי אֵין עֲבוּדָה שְׂבָא קָשָׁה לְאָדָם כְּמוֹ שְׂמֵחָה, כִּי טֹבַע שֶׁל אָדָם שְׂנַמְשֵׁךְ אַחַר הָעֲבִיּוֹת וְהַגְּשָׁמִיּוֹת, וְכֹל כֵּךְ חִבֵּל כִּי הַנְּשָׂמָה מוֹשֶׁכֶת רַק לְרוּחָנִיּוֹת שְׂשָׁם מְקוֹר הַשְּׂמֵחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב וּמוֹשֵׁף רַק בְּגִשְׂמִיּוֹת שְׂשָׁם מְקוֹר הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, כְּמוֹ שְׂאֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קפ"ט) עֵקֶר נְשִׁיכַת הַנְּחָשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי אָדָם שְׂיֵשׁ לוֹ שְׂכָל וְקוּלֵט תַּכְף וּמְיָד שְׂבוּ בְּרַגַע שְׂנַמְשֵׁךְ עָלָיו עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן וְכו', זֶה בָּא מִצַּד הַטְּמָאָה, וְלְהַפֵּךְ כְּשִׂמְשֵׁךְ אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַשְּׂמֵחָה, וְלַפְקֹחַ אֶת דַּעְתּוֹ, זֶה בָּא מִהַקְדָּשָׁה, וְלִכֵּן תִּרְאֶה מֶה לְפָנֶיךָ, תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִזּוֹ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתַרְכּוֹ.

בְּעֵזֶרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קִרְחָה, כ"ט סִיּוֹן ה'תַּשַׁע"ב

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ס"ז) שהצדיק האמת פותח את העינים, מצד אחד להסתכל על גדלות הבורא יתברך שמו, ויראה ויבין וישכיל בעיני שכלו איך שמלא כל הארץ כבודו, ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין ובתוך כל עלמין, אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, וככל שאדם מכניס בדעתו את אמתת מציאותו יתברך, כמו כן הוא פותח את העינים והעקר להסתכל על עצמו איך הוא מחזיק בהד' יסודות שלו, אש רוח מים עפר, שמשם נמשך כל התאוות של אדם (עין לקוטי-מוהר"ן חלק א', סימן ד'), ולכן עושה הסמ"ך מ"ם כל מה שביקלתו להעלים ולהסתיר את הצדיק האמת שהוא היפי והפאר של כל העולם, כי אם הוא היה מתגלה בעולם, אזי כל אחד היה מסתכל על גדלת השם יתברך ועל שפלות עצמו, ובשכיל זה אנחנו צריכים לגלות ולפרסם את הצדיק האמת לכל העולם בלו, לגלות את ההעלמה וההסתרה שסביב רבנו ז"ל, שהוא היפי והפאר והחן של כל העולם בלו.

והנה ידוע מה שהרבי רבי אלימלך מליזענסק ז"ע אמר על מה שפרש רש"י וקרח שפקח היה - מה ראה לשטות זה? עינו הטעתו וכו', [והוא מהמדרש - במדבר רבה, פרשה י"ח, סימן ח'], כי הצדיק הגדול יש לו שתי עינים, עם עין אחת מסתכל תמיד על גדלות הבורא יתברך שמו, ועם עין אחת מסתכל על שפלות עצמו, והפגם של קרח היה שהסתכל רק על גדלות הבורא יתברך שמו, כי הוא היה מראשי העם, אבל לא הסתכל על שפלות עצמו, כי החזיק את עצמו מאד מאד גדול וכו', ולכן בא לידי טעות הזה.

וזה הלמוד שאנחנו צריכים ללמד מפרשת קרח, איך בא אדם לחלק על צדיק האמת הדבוק בו יתברך, אין זה רק מחמת גאוה וגדלות וישות שנקנס בו, עד שהוא מחזיק את עצמו למשהו, וזה מה שסוחר אותו לחלק על צדיק האמת הדבוק בו יתברך, כי כל המחלקת שיש על איזה איש כשר, זה בא רק מחמת גאוה וגדלות וישות, כי המאמין האמתי שמאמין בו יתברך ויודע שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, ודבר גדול דבר קטן נעשה רק בהשגחת המאציל העליון, על ידי זה הוא נעשה בטל בעיני עצמו לגמרי, וכבר לא מחפש שום כבוד וישות וכו', כי הרי הקדוש ברוך הוא

נִמְצָא פֹה, וְאִיךְ שִׁיךְ לְרִצּוֹת אֵיזָה כְּבוֹד בְּשַׁעַה שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא פֹה, נִמְצָא כָּל שְׂאֵדֶם מְכַנִּים בְּעֶצְמוֹ גְּדֵלַת הַמְּקוֹם בְּרוּךְ הוּא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, כְּמוֹ כֵּן נִתְבַטַּל יִשׁוּתוֹ וּמֵהוּתוֹ לְגַמְרִי, וְכַעֲיֵן שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן ר') צְרִיךְ הָאָדָם לְמַעַט בְּכָבוֹד עֲצָמוֹ וּלְהִרְבּוֹת בְּכָבוֹד הַמְּקוֹם, וְזֶה תְּלוּי בְּזָה, כִּי אִם אָדָם מְרַבֵּה בְּכָבוֹד הַמְּקוֹם, מִמִּילָא נִתְבַטַּל כְּבוֹדוֹ לְגַמְרִי לְגַבֵּי כְּבוֹד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי אִיךְ יִתְכַן שְׂאֵדֶם יִרְצֶה כְּבוֹד בְּשַׁעַה שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא פֹה, וְרוֹאִים מִזֶּה שֶׁבְּכָל מַחְלָקַת אֵיפֹה שְׁחוּלְקִים עַל צְדִיק אֲמַתֵּי שְׁבַטֵל וּמְבַטַּל אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּקִבְיֵעוֹת, כֹּל אֱלוֹי שְׁחוּלְקִים עָלָיו הֵם בְּעָלֵי גְּאֻהָ וּמְלֵאִים יִשׁוּת וְכוּ' וְכוּ', וְיֵשׁ כַּח לְבַעַל מַחְלָקַת לְהַמְשִׁיךְ מֵאֲתִים וְחַמְשִׁים רֵאשֵׁי עֵדָה שְׁגָם בֵּן יַחְלָקוּ, כִּי הַגְּאוֹת זֶה שְׁגָעוֹן, מִי שֶׁנִּכְנַס בְּזָה מִשְׁתַּגַּע לְגַמְרִי, עַד כְּדֵי כֶּךָ שְׂאֵמֶרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (פְּסָחִים ס"ו) כֹּל הַמַּתְיָהָר - אִם חָכֵם חֲכָמְתוֹ מִסְתַּלְקֵת מִמֶּנּוּ וּנִשְׁתַּבֵּשׁ דַּעְתּוֹ לְגַמְרִי, וְאֵמֶרוֹ (לְקוּטֵי שְׁמַעוֹנֵי, מְלָכִים א', רַמְזוֹ קצ"ט) גְּסוֹת הָרוּחַ שֶׁהִיָּה בּוֹ בִּירְבָעִם טְרַדְתּוֹ מִן הָעוֹלָם, וְהַחְמִירוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים מְאֹד מְאֹד עַל עוֹוֹן הַגְּאֻהָ, עַד שְׂאֵמֶרוֹ (סוּטָה ד'): כֹּל אָדָם שֵׁיִשׁ בּוֹ גְּסוֹת הָרוּחַ כְּאֱלוֹי עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה וְכוּ', וְכֵאלוֹי כֹּפֵר בְּעֶקֶר וְכוּ', וְכֵאלוֹי בָּא עַל כָּל הָעֲרִיּוֹת וְכוּ'.

אֲנִי חוֹשֵׁב שֶׁפְּרָשָׁה הַשְּׁבוּעַ הַזֶּה הִיא פְּרָשָׁה מְאֹד מְאֹד חֲשׁוּבָה לְלַמֵּד לְקַח לְכָל אֱלוֹי שְׁחוּלְקִים עַל הַצְּדִיק הָאֲמַת, וְרוֹאִים אֵיזָה סוּף מֵרֵשׁ לְכָל אֱלוֹי הַרְוֹדִפִּים אַחַר צְדִיק הַמוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל עַם יִשְׂרָאֵל, שֶׁבְּסוּף נַעֲקָר מִן הָעוֹלָם בְּאֶפֶן מֵרֵשׁ מְאֹד, וְרָאוּ בְּחוֹשׁ שֶׁכָּל אֱלוֹי שְׂרַדְפוּ אֶת מוֹהֲרַנְתָּ ז"ל וְהַפְּקִירוֹ אֶת דָּמוֹ וְכוּ', לְבַסוּף נַעֲקָרוּ מִן הָעוֹלָם בְּבִזְיוֹנוֹת גְּדוּלִים מְאֹד וְכוּ', וְדָבָר זֶה שִׁיךְ בְּכָל דוֹר וְדוֹר, וְיִדוּעַ מֵהַ שְׂצַדִּיקִים פְּרָשׁוֹ: (בַּמְדָּבָר כ"ו י"א) "וּבְנֵי קִרְחַת לֹא מֵתוּ", כִּי בְּכָל דוֹר וְדוֹר יֵשׁ נִיצוּצֵי קִרְחַת הַחוּלְקִים עַל הַצְּדִיק הָאֲמַת שֶׁהוּא בְּחִינַת מֹשֶׁה, כְּמוֹבָא בְּדַבְרֵי מוֹהֲרַנְתָּ ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת, רֵאשׁ חֲדָשׁ, הַלְכָה ר', אוֹת ל"ה) כִּי בְּכָל מַחְלָקַת יֵשׁ בּוֹ נִיצוּצֵי מַחְלָקַת קִרְחַת, דָּתָן וְאַבְיָרִם וְכוּ', עֵינַי שָׁם, וְכֵן הוּא (שָׁם, פְּרִיָּה וְרַבְיָה, וְאִישֵׁי יַת הַלְכָה ה', אוֹת ה') כִּי כֹל הַמַּחְלָקַת שֶׁבְּכָל דוֹר וְדוֹר עַל צְדִיקֵי אֲמַת וְהַנְלוּים אֲלֵיהֶם יֵשׁ בְּהֵם נִיצוּצֵי קִרְחַת, דָּתָן וְאַבְיָרִם וְכוּ', עֵינַי שָׁם, וְכֵן הוּא (שָׁם, נִזְקֵי שְׁכֵנִים, הַלְכָה ד', אוֹת י"א) וְזֶה עֵקֶר מַחְלָקַת קִרְחַת וְעֵדְתוֹ עַל מֹשֶׁה רַבְּנוּ שֶׁהוּא בְּכָל דוֹר וְדוֹר, כִּי בְּכָל מְקוֹם שֵׁיִשׁ מַחְלָקַת יֵשׁ בְּהֵם

ניצוצי קרח, דתן ואבירם, כי כל צדיק אמת הוא בחינת משה והחולקים עליו הם בחינת קרח ועדתו שהיה בהם מאתים וחמשים ראשי סנהדראות וכו', עין שם.

ולכן אשרי אדם שמתקרב אל הצדיק האמת שהוא רבנו ז"ל, שפותח את עיניו לראות בגדלת הבורא יתברך שמו, והעקר להסתכל על עצמו איך שאוחז בתקון הארבע יסודות שלו, ואז יראה שיש לו הרבה מה לתקן וכו' וכבר אמרו חכמינו הקדושים (ילקוט משלי, רמז תתקס"ד) כל המגביה עצמו בדברי תורה למה הוא דומה? לנבלה שהיא מנחת והיה כל עובר ושב מניח ידו על חטמו עד שהוא עובר ממנה; ולכן צריך כל אחד ואחד קדם כל לבדק את נגעי ומומי עצמו לפני שהוא מחפש מומין וחסרונות אצל אחרים, ומכל שכן שלא ידבר על צדיק אמת הדבוק בו יתברך, כי סופו יהיה כקרח ועדתו, וראינו את זה בכל הדורות שכל אלו שחלקו על צדיק אמת, אפלו שבהתחלה חשבו שהם מצליחים וכו', אבל לבסוף נעקרו מן העולם, ונשאר שם לשמצה לדורי דורות, השם יתברך יצילנו מהם ומהמונם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתרכא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר קרח, כ"ט סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

כנראה שעברת טראומה בחיך וכו', אבל את עדין צעירה וכו', ואי אפשר לחיות עם זה כל החיים וכו', ולכן את צריכה להחליט פעם ולתמיד שהגיע הזמן שאת צריכה להתחתן ולא יכולים לחיות תחת פחד ולחץ כאלו כל הגברים הם אותו דבר, אם את מרגישה נוח עם הבחור הזה, ואם תראי אצלו שנוי לטובה ברוחניות שמתחיל להתעלות מעלה מעלה, למה שלא תמשיכי, והקדוש ברוך הוא יעזר שיהיה בסימן טוב ובמזל טוב.

הַעֲקָר תִּרְאֵי לְהַתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִף שֶׁזֶה בָּא מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְזַכֵּר שֶׁאַצֵּל רַבְּנֵנוּ ז"ל הָיָה שִׂמְחָה יְסוּד הַיְסוּדוֹת, וְלִכְּנֹן כָּל מִי שְׂרוּצָה לְצִיַּת אֶת רַבְּנֵנוּ ז"ל הַהִכָּרַח לוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגְּי תִשְׁכַּלִּי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתַרְכָּב.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קָרַח, כ"ט סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲתֵיהָ

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שֶׁיֵּשׁ לְךָ בְּזֶה שְׂאֵת עוֹזֶרֶת לְהַזְלוֹת, וְאַצֵּלוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׁוֹב מִדַּת הַחֶסֶד, תִּמְשִׁיכִי בְּזֶה וּבְזְכוּתֵי זֶה יִהְיֶה לְךָ הַרְּבֵה יְשׁוּעוֹת.

עִם כָּל זֹאת בְּעֻזַּתִּי שְׁלוֹם בֵּית לֹא כְּדַאי לְהַתְעַרֵּב, כִּי לְכָל מַטְבַּע יֵשׁ שְׁתֵּי צְדָדִים וְכוּ', וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁשְׁמוֹ שְׁלוֹם יִשְׂרָאֵל שְׁלוֹם בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְיִשְׁמַר אוֹתָנוּ מִהַסְּמִיךְ מ"ם שְׁכָל עֲנִינֵנוּ הוּא לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

רַק תִּתְחַזְּקִי מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה הַהַצְּלָחָה שֶׁל אָדָם, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שִׂמְחָה, חֶלֶק ב', סִיּוֹן א') מִי שֶׁהוּא שִׂמְחָה תָּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצַלִּיחַ, וְלִכְּנֹן אִם אֶת רוּצָה לְהַצְּלִיחַ בְּחַיִּיךָ, תִּשְׁתַּדְּלִי עִם הַכּוּחוֹת לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְאִף שְׂאֲנִי יוֹדַע שֶׁזֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְךָ לְהַגִּיעַ

לשמחה מרב הבלבולים שעובר עליך וכו', עם כל זאת תכריחי את עצמך להיות בשמחה, ותראי שיהיה לך הצלחה בהחיים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש עליך שתצליחי בכל אשר תפני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתרכג.

בעזרת השם יהברך, יום שלישי לסדר קרח, כ"ט סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני לא יודע בדיוק את הפרטים, אבל אני יודע שתמיד כדאי לקחת עורך דין, כי בלי עורך דין יכולים לפל בפח יקוש, ולא יוכלו אחר כך לצאת מזה, הן אמת שלוקחים הרבה כסף, אבל בלי עורך דין יכולים להקנס בכלא חס ושלום.

תקבל על עצמך להתפלל ערב ובקר במנין דיקא, ועל ידי זה תנצל מכל רע, כמאמרם ז"ל (גטין ד) שמר עוקבא התלונין לרבי אלעזר בני אדם העומדים עלי וכו', וענה לו השכם והערב עליהן לבית המדרש והן כלין מאליהן; וזה אתה צריך לקבל על עצמך לחק קבוע, לא להחסיר להתפלל את השלש תפלות במנין, ואז תראה נסים שייעשה עמך הקדוש ברוך הוא.

בערב יש שעור של דף היומי אצל הרב ... נרו יאיר שלומד ברכים בבית הכנסת הגדול, ושמעתי שהוא מאד מאד מסביר את הדף היומי בצורה שכלם מבינים, ולכן הייתי מיעץ לך שתצטרף אל השעור הזה, ולא תתחרט, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות למוד, סימן י) כל ידיעה במשפטי התורה הן מצוות שבין אדם לחברו, הן מצוות שבין אדם לקונו, הידיעה הזאת בעצמה היא הצלחת הנפש.

אָנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִיךָ שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁזֶה הָעֲבוּדָה הַכִּי קִשָּׁה לְאָדָם, כִּי אֵין עֲבוּדָה שֶׁבָּא קִשָּׁה לְאָדָם כְּמוֹ שִׂמְחָה, כִּי טֵבֵעַ שֶׁל אָדָם שֶׁנִּמְשָׁךְ אַחַר הָעֲבִיּוֹת וְהַגְּשָׁמִיּוֹת, וְכֵן כִּי חָבַל כִּי הַנְּשָׂמָה מוֹשֶׁכֶת רַק לְרוֹחֲנִיּוֹת שֶׁשָּׁם מְקוֹר הַשִּׂמְחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב וּמוֹשֵׁךְ רַק בְּגִשְׁמִיּוֹת שֶׁשָּׁם מְקוֹר הָעֲצִיבוּת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קפ"ט) עֵקֶר נְשִׁיכַת הַנְּחָשׁ הוּא עֲצִיבוּת וְעֲצָלוּת, וְלִכְּן אֲשֶׁרֵי אָדָם שֶׁיֵּשׁ לוֹ שִׁכְל וְקוּלֵט תַּכְף וּמֵיֵד שָׁבוּ בְּרַגַע שֶׁנִּמְשָׁךְ עָלָיו עֲצִיבוּת וּמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן וְכוּ', זֶה בָּא מִצַּד הַטְּמָאָה, וְלִהְפֹךְ כְּשִׁימְשָׁךְ אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַשִּׂמְחָה, וְלִפְקֹחַ אֶת דַּעְתּוֹ, זֶה בָּא מִהַקְדָּשָׁה, וְלִכְּן תִּרְאֶה מֵה לְפָנֶיךָ, תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתֵרֵכֵד.

בְּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קִרָּה, כ"ט סִיּוֹן ה'תּשׁע"ב

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עֵז, וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְדַע לָךְ שֶׁקַּבְלָנוּ מִרַבֵּנוּ ז"ל מִתְּנָה שֶׁנִּקְרָא הַפָּצָה, לְהַפִּיץ אֶת סִפְרֵי הַקְדוּשִׁים בְּתוֹךְ שִׁכְבַת הָעַם, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן י"ד) שֶׁעַל יְדֵי שִׁמְקָרְכִים בְּנֵי אָדָם לְעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מַעֲלִים אֶת כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְשִׁרְשׁוֹ, וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּכֹא מְצִיעַא פּח.) עַל פְּסוּק (יִרְמִיָּה ט"ו) "וְאִם תּוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל" אֵלוֹ שִׁמְקָרְכִים בְּנֵי אָדָם לְעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי זֶה נִקְרָא מוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל, הֵינּוּ מְזוּלָתָא דְגְלוּתָא, וְלִכְּן כָּל מִי שֶׁיִּלְךָ לְהַפִּיץ, תְּמִיד יִהְיֶה לוֹ כֶּסֶף בְּכִיס, וְזֶה בְּדוּק וּמְנֶסֶה, כִּי מִי שֶׁזוֹרַע רוֹחֲנִיּוֹת צוֹמַח לוֹ גְּשָׁמִיּוֹת, הַלּוֹאֵי שֶׁהֵייתָ מְצִית אֶת מוֹהֲרַנְיָת ז"ל שֶׁהֵנִיחַ לָנוּ צְרוּאָה אַרְבָּעָה יָמִים לְפָנֶי הַסֵּתֵלְקוּתוֹ וְאָמַר אִז לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "הָעֲבָדָה שְׁלָכֶם יִהְיֶה

יפוצו מעינותיך חוצה", ואז אף פעם לא היה חסר לה כסף בכיס, והיית צוחק מכל המתנגדים והליצנים שמתלוצצים מזה.

אני מאד מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות בשמחה, ואף שאני יודע שזה העבודה הכי קשה לאדם, כי אין עבודה שבא קשה לאדם כמו שמחה, כי טבע של אדם שנמשך אחר העביות והגשמיות, וכל כך חבל כי הנשמה מושכת רק לרוחניות ששם מקור השמחה, והגוף סוחר ומושך רק בגשמיות ששם מקור העצבות והמרירות והדכאון, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפ"ט) עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות, ולכן אשרי אדם שיש לו שכל וקולט תכף ומיד שבו ברגע שנמשך עליו עצבות ומרירות ודכאון וכו', זה בא מצד הטמאה, ולהפך כשימשך את עצמו אל השמחה, ולפקח את דעתו, זה בא מהקדושה, ולכן תראה מה לפניה, תמסר את נפשך רק להיות בשמחה, ואז טוב לה כל הימים.

תראה למסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לה הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לה כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') על מאמרם ז"ל (ברכות נד:) מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקרב ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך הבשן שיעקר אותו מהיהדות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לה הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

בְּתֹרְכָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֹדֵר קִרְחַ, כ"ט סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתֶּם צְרִיכִים לְהַחְלִיט בֵּינֵיכֶם קוּ בַחֲיִים מֵה שְׂאֵתֶם רוֹצִים מֵעֲצָמְכֶם,
וְלִלְכֹת בַּקּוּ הַזֶּה, וְאִז תִּצְלִיחוּ, הִיא בַחֲוִירָה נְהַדְרֹת וּרְאֵה לְכַבֵּד אוֹתָהּ מְאֹד,
וְזֶה יָבִיא לָכֶם הַצְּלָחָה בְּהַחֲיִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל
וּתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתֹרְכוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֹדֵר קִרְחַ, כ"ט סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת הַיְשִׁיבָה צְרִיכִים לְהַחְזִיק בְּיַד חֲזָקָה, וְלֹא לְתַת לְאֵף בַּחֲוִיר לְהַתְרַשֵּׁל
וְכוּ', אוּ לְהַחְלֹשׁ וְכוּ', בְּיְשִׁיבָה צְרִיךְ לְהִיּוֹת סֹדֵר, וּמִי שֶׁלֹּא מִמְשַׁמֵּעַ אֵין לוֹ
מֵה לְחַפֵּשׁ פֶּה, וּבִפְרָט צְרִיכִים לְשַׁמֵּר מֵהַעֲבֹר שְׁלוֹ וְכוּ', שֶׁלֹּא לֹקַח סְמִים
וְכוּ', בַּחֲוִירִים כְּאֵלוֹ אֲנַחְנוּ לֹא צְרִיכִים בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן.

בְּעֵינֵי הַבַּחֲוִיר ... נְרוּ יֵאִיר, אֲנִי חוֹשֵׁב הוּא עֲדִין צְעִיר מְאֹד לְהַכְנִס
בְּהַיְשִׁיבָה, רַק צְרִיכִים לְעוֹדֵד אוֹתוֹ שְׂיִגְרַס הַרְבֵּה מִשְׁנִיּוֹת, וְשֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה
שׁוּם הִזְקוֹת וְכוּ', וְשֶׁלֹּא יִהְיֶה מְעַרְבַּ בְּשׁוּם מְרִיבוֹת עִם שׁוּם בַּחֲוִיר אוּ יִלְד
בְּהַקְהֵלָה, וְאִז יִצְלִיחַ.

בענין למוֹד דף היומי בְּרַבִּים, אִין לְמַעַלָּה מְזַאת, וְיִבּוּא זְמַן שְׂיִהִיָּה כָּל הַבַּיִת מְדַרְשׁ מְלֵא מֵהַשְּׁעוֹר שְׁלָף, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׂבִיכְלָתְךָ לְהַתְחַזֵּק בֵּיתָר שְׂאֵת בֵּיתָר עֵז, אֲבָל תִּשְׁמַר מְאֹד עַל זְמַנֵּי הַשָּׁנָה, כִּי אָדָם מְכַרַח לִישׁן לְכָל הַפְּחוֹת שֶׁשׁ שָׁבַע שְׁעוֹת בְּמַעַת לְעַת, כִּי חֶסֶר שָׁנָה מְזִיק לְהַמַּח.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה הָעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה לְאָדָם, כִּי אִין עֲבוּדָה שְׂבֵא קָשָׁה לְאָדָם כְּמוֹ שִׁמְחָה, כִּי טִבַּע שֶׁל אָדָם שְׂנִמְשָׁךְ אַחַר הָעֲבִיּוֹת וְהַגְּשָׁמִיּוֹת, וְכָל כֶּף חָבַל כִּי הַנְּשָׁמָה מוֹשֶׁכֶת רַק לְרוֹחֲנִיּוֹת שְׁשֵׁם מְקוֹר הַשִּׁמְחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב וּמוֹשֵׁף רַק בְּגִשְׁמִיּוֹת שְׁשֵׁם מְקוֹר הָעֲצִיבוּת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, כְּמוֹ שְׂאֵמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קפ"ט) עֵקֶר נְשִׁיכַת הַנְּחָשׁ הוּא עֲצִיבוּת וְעֲצָלוּת, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי אָדָם שְׂיִישׁ לוֹ שִׁכְל וְקוֹלֵט תַּכְף וּמִיד שְׂבוּ בְּרַגַּע שְׂנִמְשָׁךְ עָלָיו עֲצִיבוּת וּמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן וְכו', זֶה בָּא מְצַד הַטְּמָאָה, וְלִהְפֹךְ כְּשִׁימְשָׁךְ אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַשִּׁמְחָה, וְלִפְקַח אֶת דַּעְתּוֹ, זֶה בָּא מֵהַקְּדוּשָׁה, וְלִכֵּן תִּרְאֶה מָה לְפָנֶיךָ, תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתרכז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קָרָה, כ"ט סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

לֹא יִכְלָתִי לְהַתְּאֵפֵק עַד שֶׁתִּשְׂאָלוּ שְׂאֵלָה אֲצִל דִּינִים וּמוֹצִי"ם וּכְבָר כְּתַבְתִּי אֶת דַּעְתִּי שְׂאֲנִי לֹא רוֹאֶה שׁוֹם הַתֵּר שְׂאֵשָׁה תִּלְךָ לְהַבְּרָכָה כְּשִׁישׁ שְׂמָה גָּבֵר מְצִיל, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ שֶׁהַדּוֹר מְאֹד פְּרוּץ וְאִין אֲפוֹטְרוֹפּוֹס לְעַרְיּוֹת, צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר עַל זֶה וְקָשָׁה לְהַתִּיר בְּזֶה.

בְּעִנְיָן דִּינֵי תוֹרָה שְׂיִישׁ בְּבֵית הוֹרָאָה וְכו', כֶּף דְּרָכָם שֶׁל בְּנֵי אָדָם וְכו', שְׂאִי אֲפָשֶׁר לָהֶם לְהַשְׁתּוֹת אֶחָד עִם הַשְּׁנֵי וְכו', וְיִדוּעַ שְׂרַבְנוּ ז"ל אֵמַר עַל

מֵאֲמָרָם ו'ל (בְּבֹא מְצִיפָא ג.) יֵהָא מְנַח עַד שְׂיָבֹוא אֱלִיהוּ, וּמָה יֵהִיָה הַלָּאָה הָרִי
הוּא רַק עַד אֶחָד? אֵלָא כְּשֶׁאֱלִיהוּ הַנְּבִיא יָבֹוא אַזִּי הוּא יִגְלֶה אֶת הָאֱמֶת, וְאִז
מִמִּילָא זֶה שְׁלֵא שְׂיָד אֱלִיו יְרוּץ וַיִּוְדֶה שְׁאִין הָאֱמֶת עֲמוּ וְכוּ, וְעַד אִז אֲנַחְנוּ
בְּגִלוּת גְּדוּל וַיֵּהִיָה דִינֵי תוֹרָה בֵּין בְּנֵי אָדָם, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְהַשְׁתוּת אֶחָד עִם
הַשְּׁנֵי וְכוּ'.

רַק חֲזַק וְאִמְץ וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָהּ, וְתַשְׁתַּדֵּל מְאֹד
עַל מֵדַת הַשְּׂמֻחָה, שְׁאִין מְדָה יוֹתֵר טוֹבָה מְזוּ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאִנִּי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְדָה תְּמִיד שְׂיֵהִיָה לָּהּ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל
וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחַל לָּהּ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתַרְכַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֶדֶר קֶרַח, כ"ט סִינּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׂיִחִיו נְצַח

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם.

יְעֹזֵר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיֵהִיָה לָכֶם יֵשׁוּב טוֹב בְּיַבְנָאֵל, וְתִצְלִיחוּ לְכַנּוֹת
אוּ לְקַנּוֹת בֵּית רַחֲב, וַיֵּהִיָה בְּבֵיתְכֶם תְּמִיד שְׁשׁוֹן וְשְׂמֻחָה.

רַק חֲזַקוּ וְאִמְצוּ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה כְּמוֹ שְׁהַזְהִירוּנוּ רַבְּנֵנוּ ו'ל עַל זֶה
בְּיוֹתֵר, וְאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כ"ד) מְצִוָּה גְּדוּלָה לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה תְּמִיד,
וְלֵהִתְגַּבֵּר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחוּלְאֹת הַבָּאִים
עַל הָאָדָם בְּלִם בָּאִים רַק מִחֲמַת קְלָקוּל הַשְּׂמֻחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת
נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשְׂמֻחָה, וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ: (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי)
לְפִי שְׁאִין הַשְּׂמֻחָה מִמֵּתְנַת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שְׁשִׁמַּח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחַר, וְלֹא
כָּל מִי שְׂמַצֵּר הַיּוֹם מַצֵּר לְמַחַר, לְפִי שְׁאִין הַשְּׂמֻחָה מִמֵּתְנַת לְאָדָם; וְלִכֵּן יְעֹזֵר

הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלכם, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשיטות גמורה, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

רבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות שמחה, חלק ב', סימן א') מי ששמח תמיד הוא מצליח, יעזר הקדוש ברוך הוא שתצליחו למכר את הדירה באלעד, ועם הכסף הזה לקנות או לבנות דירה פה ביבנאל.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

בתרכט.

בעזרת השם יהברוך, יום שלישי לסדר קרה, כ"ט סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (שיחות-הר"ן, סימן נ"א) זקן אינו טוב כלל, הן צדיק זקן וכו', הן חסיד זקן וכו', להיות זקן אינו טוב כלל, צריכים תמיד לעשות התחלה חדשה, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"ב) שההתקרבות אל הצדיק צריך להיות בכל פעם בהתחדשות חדש, כאלו אף פעם לא התחיל עין שם, וכן הוא בלמוד תורה הקדושה, תמיד צריכים לעשות התחלה חדשה.

בענין מה שהרופאים אמרו וכו', ידוע מה שאמרו חכמינו הקדושים: (ברכות ס.) על הפסוק (שמות כ"א י"ט) "ורפא ירפא" מכאן שנתנה רשות לרופא

לְרַפְאוֹת, וְאָמְרוּ צְדִיקִים שֶׁנִּתְּנָה רְשׁוֹת לְרופֵא לְרַפְאוֹת, אָבֵל לֹא לִיָּאֵשׁ, וְלִכְּנֹן צְרִיכִים לְהַרְגִיעַ אוֹתָהּ שְׂזָה לֹא סוּף פְּשׁוּט, וְלִהְיוֹת בְּקֶשֶׁר עִם הָרֵב ... נֵרוּ יָאִיר שְׁמִימָצָא רופֵא אַחֵר, כִּי אֲסוּר לִיָּאֵשׁ וְלִהְתִּיָּאֵשׁ וְכוּ', כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרֵב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה נִסִּים וְנִפְלְאוֹת עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּכָל יוֹם וּבְכָל שְׁעָה וּבְכָל רִגְעַ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂזָה הַעֲבוּדָה הַכִּי קֶשֶׁה לְאָדָם, כִּי אֵין עֲבוּדָה שְׂבָא קֶשֶׁה לְאָדָם כְּמוֹ שִׁמְחָה, כִּי טֹבֵעַ שֶׁל אָדָם שֶׁנִּמְשָׁךְ אַחֵר הַעֲבִיּוֹת וְהַגְּשָׁמִיּוֹת, וְכָל כֶּף חֲבֵל כִּי הַנְּשָׁמָה מוֹשֶׁכֶת רַק לְרוּחָנִיּוֹת שְׁשָׁם מְקוֹר הַשִּׁמְחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב וּמוֹשֶׁךְ רַק בְּגִשְׁמִיּוֹת שְׁשָׁם מְקוֹר הַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קפ"ט) עֵקֶר נְשִׁיכֶת הַנְּחָשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, וְלִכְּנֹן אֲשֶׁרִי אָדָם שְׁיֵשׁ לוֹ שֶׁכָּל וְקוֹלֵט תַּכְּף וּמֵיֶד שָׁבוּ בְּרִגְעַ שֶׁנִּמְשָׁךְ עָלָיו עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן וְכוּ', זֶה בָּא מִצַּד הַטְּמָאָה, וְלִהְפֹךְ כְּשִׁימְשָׁךְ אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַשִּׁמְחָה, וְלִפְקֹחַ אֶת דַּעְתּוֹ, זֶה בָּא מִהַקְדוּשָׁה, וְלִכְּנֹן תִּרְאֶה מַה לְפָנֶיךָ, תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתַרְל.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קִרְחָה, כ"ט סִיּוֹן ה'תּשׁע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נֵרוּ יָאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִם תִּרְאֶה לְשִׁמְשׁ אֶת קְהֵלְתָנוּ בְּאַמוּנָה, וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד שֶׁהַמְּקוֹם יִהְיֶה נָקִי, אִזִּי תִרְאֶה אֶת הַנִּסִּים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתּוֹכַח לְמִצַּא בַּת זוּג.

הַרְבֵּה אֲנִשִּׁים מִתְלוֹנְנִים שְׂאֵתָה צוּעֵק וּמוֹצִיא קוֹלוֹת מְשֻׁנִּים בְּהַמְקוֹה,

ופשוט מִפְּחָדִים מִמֶּה, וְלִכֵּן דַּע לָךְ שְׂאֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל דִּרְךְ אַרְץ זֶה יוֹתֵר מֵהַכֹּל וְכוּ', אֲנִי מִקְּוֵה שֶׁתִּפְסִיק וְכוּ'.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְסַר אֶת נִפְשְׁךָ לַהֲיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִם שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה הֶעֱבֹדָה הִכִּי קִשָּׁה לְאָדָם, כִּי אֵין עֲבוּדָה שֶׁבֶּא קִשָּׁה לְאָדָם כְּמוֹ שִׂמְחָה, כִּי טֹבֵעַ שֶׁל אָדָם שְׁנִמְשָׁךְ אַחַר הֶעֱבִיּוֹת וְהִגְשָׁמִיּוֹת, וְכָל כֶּף חָבֵל כִּי הִנְשָׂמָה מוֹשְׁכֵת רַק לְרוֹחֲנִיּוֹת שֶׁשָּׁם מְקוֹר הַשִּׂמְחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב וּמוֹשֵׁךְ רַק בְּגִשְׁמִיּוֹת שֶׁשָּׁם מְקוֹר הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, כְּמוֹ שְׂאֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קפ"ט) עֵקֶר נְשִׁיכַת הַנְּחֹשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי אָדָם שֵׁישׁ לוֹ שֶׁכֹּל וְקוֹלֵט תַּכְּף וּמִיד שָׁבוּ בְּרַגַע שְׁנִמְשָׁךְ עָלָיו עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן וְכוּ', זֶה בֶּא מִצַּד הַטְּמָאָה, וְלִהְפֹךְ כְּשִׁימְשָׁךְ אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַשִּׂמְחָה, וְלִפְקַח אֶת דַּעְתּוֹ, זֶה בֶּא מִהַקְדָּשָׁה, וְלִכֵּן תִּרְאֶה מֵה לְפָנֶיךָ, תִּמְסַר אֶת נִפְשְׁךָ רַק לַהֲיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתרלא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קִרְח, כ"ט סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּל הַצָּרוֹת שֶׁלָּךְ זֶה רַק מִחֲמַת שְׂאֵת לֹא בְּשִׂמְחָה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְסְרִי אֶת נִפְשְׁךָ לַהֲיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִם שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה הֶעֱבֹדָה הִכִּי קִשָּׁה לְאִשָּׁה, כִּי אֵין עֲבוּדָה שֶׁבֶּא קִשָּׁה לְאִשָּׁה כְּמוֹ שִׂמְחָה, כִּי טֹבֵעַ שֶׁל אִשָּׁה שְׁנִמְשָׁכֵת אַחַר הֶעֱבִיּוֹת וְהִגְשָׁמִיּוֹת, וְכָל כֶּף חָבֵל כִּי הִנְשָׂמָה מוֹשְׁכֵת רַק לְרוֹחֲנִיּוֹת שֶׁשָּׁם מְקוֹר הַשִּׂמְחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב וּמוֹשֵׁךְ רַק בְּגִשְׁמִיּוֹת שֶׁשָּׁם מְקוֹר הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, כְּמוֹ שְׂאֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קפ"ט) עֵקֶר נְשִׁיכַת הַנְּחֹשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שֵׁישׁ לָהּ שֶׁכֹּל וְקוֹלֵטֵת תַּכְּף וּמִיד שָׁבוּ בְּרַגַע שְׁנִמְשָׁךְ עָלֶיהָ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת

וְדָכְאוּן וְכו', זֶה בָּא מִצַּד הַטְּמֵאָה, וְלִהְפֹךְ כְּשֶׁתִּמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמָה אֶל הַשְּׂמֻחָה, וְלִפְקֹחַ אֶת דַּעְתָּהּ, זֶה בָּא מִהַקְדָּשָׁה, וְלִכֵּן תִּרְאִי מֵהַלְפָּנֶיךָ, תִּמְסְרִי אֶת נַפְשְׁךָ רַק לַהֲיֹת בְּשְׂמֻחָה, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

אֶת צְרִיכָה לְהַבִּין כְּשֶׁהָאִשָּׁה שְׂמֻחָה אֲזִי גַם הַבְּעַל שְׂמֻחַ וְרַגוּעַ, וּמְכַל שְׂכָן שֶׁהֵי לְדִים שְׂמֻחִים וְרַגוּעִים, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי שְׂמֻחַת הָאִם בְּבֵית, וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לְשְׂמֻחַ, וְזֶה יִפְתַּח לָךְ אֶת הַלֵּב וְתוּכְלִי לְדַבֵּר הַרְבֵּה אֶל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכֵן לֹמֵר תִּהְיֶינָם, שְׂזֶה מִסְגָּל לְכָל הַיְשׁוּעוֹת.

לְדַעְתִּי כְּדָאִי לָךְ עֲדִין לְחֻכּוֹת עִם הַנְּסִיעָה אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְיָבוֹא יוֹם שְׂגַם אֶת תּוּכְלִי לְנִסְעַ, רַק לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגְּי תִשְׁפִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתֵרֵלֵב.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֶדֶר קִרְחָה, כ"ט סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיִחִיו נֶצַח

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

רַק תִּזְקוּ וְאִמְצוּ יַחַד לַהֲיֹת בְּשְׂמֻחָה, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכְכֶם תָּמִיד.

בְּעִנְיַן הַהֲרִיזוֹן וְכו', אֵל תִּפְחָדִי הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה וְתוּלִידִי בְּקָלוֹת, וְתִהְיֶי רְגִילָה לֹמֵר שְׂמוֹת הַצְּדִיקִים שְׂמֵאֵד מִסְגָּל לְלָדָה קְלָה, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל אָמְרוּ: (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, חֶלֶק ב', סִיּוֹן כ') עַל יְדֵי הַזְּכָרַת שְׂמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִין לְהַבִּיא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, כְּלוֹמֵר לְשָׁנוֹת הַטְּבַע; וְלִכֵּן טוֹב שְׂתֵאמְרִי בְּכָל פַּעַם אֶת כָּל הַשְּׂמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים, שְׂאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה, כְּגוֹן: אַבְרָהָם,

יִצְחָק, יַעֲקֹב, מִלְּשָׁה, אֶהְרֵן, יוֹסֵף, דָּוִד, שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, רַבִּי יִצְחָק לוריא אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פייגא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו', עוד כל מיני שמות של הצדיקים שאת רק זוכרת, תהיי רגילה לומר את זה מדי פעם, ואחר כך תאמרי את התפלה הזאת, ותראי שתולידי בקלות:

יהי רצון מלפניך, אבי שבשמים, שבזכות הזכרת שמות הצדיקים שהזכרתי לפניך, בזכות צדקתם ותורתם ומסירות נפשם שהיה להם בשבילך, שתעזור לי להוליד בקלות וְלֹד בריא בחושיו ובאיבריו, ואזכה לעבר את ההריון בקלות, ותסיר ממני כל מיני עין הרע שלא יפגע בי משום אדם בזה העולם, ואזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים שיעשו את רצונך, ואזכה להיות בריאה כל ימי חיי, ולעשות נחת רוח לפניך, יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך י"י צורי וגואלי, אמן כן יהי רצון.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצלחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

בתרגום

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר קרח, כ"ט סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין עוד מצוה יותר גדולה מזו מלקרב את הבחורים, כי יוצאים בחוץ לקרב אנשים ושוכחים מהילדים שלנו, ולכן תכנס במרץ חדש בעבודה הקדושה הזו, ותצליח דרכך מאד מאד.

הַרְגֵל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, אֲפֹלוּ דְבוּר אֶחָד זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינָיו דְּבַר זֶה, כִּי בְּפִרוּשׁ גִּלּוֹ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה ל', סִימָן ג') בְּדוֹרוֹת הַלָּלוּ שְׁאֵין לָהֶם לֹא מֶלֶךְ וְלֹא נְבִיא לֹא כֹהֵן וְלֹא אוֹרִים וְתַמִּים, וְאֵין לָהֶם אֵלָא תְּפִלָּה זוּ בְּלִבְד אָמַר דָּוִד לְפָנָיו הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵל תְּבַזֶּה אֶת תְּפִלָּתְךָ (תְּהִלִּים ק"ב) "תִּכְתָּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן" מִכָּאן שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל הַשְּׁבִיטִים, "וְעַם נִבְרָא יִהְלֵל יְיָ" שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹרֵא אוֹתָן בְּרִיָּה חֲדָשָׁה; וְלִכֵּן כָּל מֵה שְׁאֵתָה צְרִיךְ, תִּבְקֶשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתֵרֵלֵד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר קִרְחַת, כ"ט סִיּוֹן ה'תּשׁע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד שְׂמֵחַ שְׁאֵת פּוֹתַחַת פְּעוּטוֹן, יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִהְיֶה בְּהַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

בְּעֵינָיו הַטָּסֵט לָרֶכֶב וְכוּ', כַּנִּרְאָה שְׁפָה בְּטִבְרִיָּה מְאֹד מִחֲמִירִים, וְטוֹב לְנִסְעַ לְאַפְקִים, כִּי סִפְרוּ לִי הַרְבֵּה נְשִׁים שֶׁשְּׁמָה הַצְּלִיחוּ בְּגוֹל.

הַרְגִילִי אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, אֲפֹלוּ דְבוּר אֶחָד זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאֵל יִקַּל

בְּעֵינֵיךָ דָּבָר זֶה, כִּי בְּפָרוּשׁ גִּילּוֹ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (ויקרא רבה פְּרָשָׁה ל' סִימָן ג') בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ שְׁאִין לָהֶם לֹא מֶלֶךְ וְלֹא נָבִיא לֹא כֹהֵן וְלֹא אוֹרִים וְתַמִּים, וְאִין לָהֶם אֲלֵא תַפְלָה זוּ בְּלִבְד אָמַר דָּוִד לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵל תְּבֹזֶה אֶת תַּפְלָתְךָ (תהלים ק"ב) "תִּכְתָּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן" מִכָּאן שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל הַשְּׂבִים, "וְעַם נִבְרָא יִהְיֶה יְהוָה" שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹרֵא אוֹתָן בְּרִיָּה חֲדָשָׁה; וְלִכֵּן כָּל מָה שְׁאֵת צְרִיכָה, תִּבְקָשִׁי רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְּלָל בְּעֵדֶךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגְּי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתרלה.

בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קִרְחַת, כ"ט סִימָן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיחַ

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת יְכוּלָּה לְלַכֵּת לְרוֹפְאֵת נָשִׁים וְכוּ', וְהַיּוֹם יֵשׁ עַל זֶה תְּרוּפוֹת וְאִין לְךָ מָה לְדַאֵג וְכוּ'.

רַק תִּתְחַזְּקִי מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה זֶה הַהַצְּלָחָה שֶׁל אָדָם, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (ספֿר-הַמְּדוּת, אוֹת שְׂמֵחָה, חֵלֶק ב', סִימָן א') מִי שֶׁהוּא שְׂמֵחַ תָּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצַלִּיחַ, וְלִכֵּן אִם אֶת רוּצָה לְהַצְּלִיחַ בְּחַיִּיךָ, תִּשְׁתַּדְּלִי עִם הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְאַף שְׁאֵנִי יוֹדַע שְׂזָה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְךָ לְהַגִּיעַ לְשִׂמְחָה מְרַב הַבְּלִבּוּלִים שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת תִּכְרִיחִי אֶת עַצְמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִרְאִי שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה בְּהַחַיִּים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ
עֲלֶיךָ שֶׁתְּצַלִּיחֵי בְּכָל אֲשֶׁר תִּפְּנִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתרלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קִרְחָ, כ"ט סיון ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחִיו נֶצַח
לְנֶכֶדֶן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּתְחַזְּקוּ בְּשְׁלוֹם בַּיִת וּתְכַבְּדוּ אֶת הַשָּׁנָה,
וְשֵׁלָא יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם אִי הִבְנוּת, וְאִז תְּצַלִּיחוּ מְאֹד מְאֹד בְּבַיִת, וְיִהְיֶה רְגִיעָה
בְּבַיִת, וְאִז גַּם הַיְלָדִים יִהְיוּ רְגוּעִים וְשִׂמְחִים וְעֵלְיוֹזִים, כִּי הָעֶקֶר זֶה שֶׁמְחָה,
וְלִכְּנָן חִזְקוּ וְאִמְצוּ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירְנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל זֶה
בְּיוֹתֵר, וְאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְּדוּלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד,
וְלִהְתְּגַבֵּר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחוּלְאוֹת הַבָּאִים
עַל הָאָדָם בְּלֵם בָּאִים רַק מִחֲמַת קֶלְקוּל הַשִּׂמְחָה, וְלִכְּנָן צְרִיכִים לְמַסַּר אֶת
נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ: (תְּנַחֲמוּא שְׁמִינִי)
לְפִי שְׂאִין הַשִּׂמְחָה מִמֵּתֵנֶת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשִּׂמַּח הַיּוֹם שִׂמַּח לְמַחֵר, וְלֹא
כָּל מִי שֶׁמְצַר הַיּוֹם מְצַר לְמַחֵר, לְפִי שְׂאִין הַשִּׂמְחָה מִמֵּתֵנֶת לְאָדָם; וְלִכְּנָן יַעֲזוּר
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתָּמִיד יִהְיֶה הַשִּׂמְחָה מְצוּיָה אֲצִלְכֶם, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה,
וְעַל יְדֵי שִׂמְחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וְיִכּוּלִים אַחַר כֵּךְ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתִמְיֻמוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, כִּי מֵה
שְׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מִפְּנֵי שְׁנוּפֵל עַל לְבוֹ
עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְבָאוֹן, אֲבָל תִּכְף וּמִיד שֶׁמְכַרִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה,
אִזִּי נִפְתָּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר לֹא לְהִכְנַס בְּלַחֵץ, וְאִז הַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צֶד הַכִּי

טוב.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

בתרלוז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר קרח, כ"ט סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא יברך אותך שכל מה שתעשי תצליחי בגדול, רק לא להכנס בלחץ.

רק תתחזקי מאד להיות בשמחה, כי השמחה זה ההצלחה של אדם, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות שמחה, חלק ב', סימן א') מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח, ולכן אם את רוצה להצליח בחייהך, תשתדלי עם הכחות להיות רק בשמחה, ואף שאני יודע שזה מאד קשה לך להגיע לשמחה מרב הבלבולים שעובר עליך וכו', וכו', עם כל זאת תכריחי את עצמך להיות בשמחה, ותראי שיהיה לך הצלחה בהחיים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש עליך שתצליחי בכל אשר תפני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בְּתַרְלַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קָרַח, כ"ט סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

כּוֹנֵנִתִי בְּמַכְתְּבִי אֵלֶיךָ פְּשׁוּט וְלַעֲנִינָן לֹא לְהַכְנִס בְּלַחֲץ, אֲשֶׁה כְּשֶׁהִיא
בְּהַרְיוֹן יֵשׁ לָהּ כָּל מִינֵי דְמִיּוֹנוֹת וְהִיא נִכְנָסֶת בְּלַחֲץ, וְעַל זֶה כְּתַבְתִּי לָךְ שֶׁלֹּא
תִּכְנָסִי בְּלַחֲץ וּבְדַחֲק וְהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, הֵינּוּ שֶׁהַמַּצֵּב רוּחַ שִׁיתְהַפֵּךְ תָּמִיד
לְטוֹבָה, וְלֹא צְרִיכִים לְדַאֵג כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

אִם אַתְּ מַרְגִּישָׁה נֹחַח לְהוֹלִיד בְּבֵית חוֹלִים פּוֹרְיָה מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים,
כִּי יֵשׁ הַמוֹן נָשִׁים שֶׁכֵּן מַרְצוֹת בְּמָקוֹם הַזֶּה, וְלִכֵּן אֵין לָךְ מֵה לְדַאֵג, וְכֵן
אֶל תְּדַאֲגִי עַל בְּעַלְךָ וְעַל הַיְלָד, הַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכֵּי טוֹב, לֹא כְּדַאי לָךְ
לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוֹם דְּבָר, רַק תְּהִי שְׂמֵחָה וְעַלִּיזָה וְלֹא לְדַאֵג כְּלוּם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי
וּתְצַלִּיחִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתַרְלַט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קָרַח, כ"ט סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְעוֹרֵר אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ שִׁיעֲזָרוּ לִי עִם שְׂפוּץ
הָאוֹלָם, סוּף כָּל סוּף זֶה טוֹבֶת כָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ.

תְּרַאֵה לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֲרִית, מְנַחָה,

ערכית במנין דיקא, כי כף אמרו חכמינו הקדושים: (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפלתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') על מאמרם ז"ל (ברכות נד:) מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקרב ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך הבשן שיעקר אותו מהיהדות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתרמ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר קרח, כ"ט סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתעשה הרבה נחת רוח ליהודים, כי מצות כבוד אב ואם עולה על הכל, כמאמרם ז"ל (תנא דבי אליהו רבה, פרשה כ"ו) כל העולם כלו של הקדוש ברוך הוא, ואין הקדוש ברוך הוא מבקש מהאדם רק שיכבד אב ואם; ואמרו (פסיקתא רבתי) חמורה שבחמורות "כבוד את אביך ואת אמך"; ואמרו (קדושין ל:) שלשה שתפין הן באדם, הקדוש ברוך הוא, ואביו ואמו, בזמן שאדם מכבד את אביו ואת אמו, אמר הקדוש ברוך הוא מעלה אני עליהם כאלו דרתי ביניהם וכבודני; ואים מזה אם מכבדים אבא ואמא בזה מכבדים את הקדוש ברוך הוא.

תראה למטר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה,

עֲרֵבִית בְּמִנְיֵן דִּיקָא, כִּי כֶּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (בְּרֻכּוֹת ח.) מֵאֵי דְכֶתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֵנִי תִפְלְתִי לָךְ הָיוּ" עַת רְצוֹן" - אֵימְתִי עַת רְצוֹן? בְּשַׁעֲהָ שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְלִין; וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ הַרְגֵּל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח') עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת נד:) מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל כִּמְהָ הוּא, תִּלְתָּא פְּרָסָא, הֵינּוּ כָּל זְמַן שֶׁאָדָם מִתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמִחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאִיךְ שֶׁהוּא רַק מִתְּקַרֵּר וּמִתְחִיל לְהִתְרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה לֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיֵן, זֶה כְּבָר קָלַפְתָּ עוֹג מִלְךְ הַבֶּשֶׂן שֶׁיַּעֲקֹר אוֹתוֹ מִהֵיְהוּדוּת.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִיךְ שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה הָעֲבוּדָה הַכִּי קִשָּׁה לְאָדָם, כִּי אֵין עֲבוּדָה שֶׁבָּא קִשָּׁה לְאָדָם כְּמוֹ שִׁמְחָה, כִּי טֹבֵעַ שֶׁל אָדָם שֶׁנִּמְשָׁךְ אַחֵר הָעֲבִיּוֹת וְהַגְּשָׁמִיּוֹת, וְכָל כֶּף חֲכָל כִּי הַנְּשָׁמָה מוֹשֶׁכֶת רַק לְרוּחָנִיּוֹת שֶׁשָּׁם מְקוֹר הַשִּׁמְחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב וּמוֹשֵׁךְ רַק בְּגִשְׁמִיּוֹת שֶׁשָּׁם מְקוֹר הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קפ"ט) עַקֵּר נְשִׁיכֶת הַנְּחָשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי אָדָם שֶׁיֵּשׁ לוֹ שֶׁכָּל וְקוֹלֵט תִּכְפֵּף וּמֵיֵד שָׁבוּ בְּרַגַע שֶׁנִּמְשָׁךְ עָלָיו עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן וְכו', זֶה בָּא מִצַּד הַטְּמָאָה, וְלִהְפֹךְ כְּשִׁימְשָׁךְ אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַשִּׁמְחָה, וְלִפְקוֹחַ אֶת דַּעְתּוֹ, זֶה בָּא מִהַקְדָּשָׁה, וְלִכֵּן תִּרְאֶה מֵהַלְפָנֶיךָ, תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתִפְלְתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שֶׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתרמא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר קרח, כ"ט סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

ראו למסר את נפשכם עבור שלום בית שלכם, ואם יהיה ביניכם הבנה הודית ואהבה גדולה, זה יעזר לגדול הילדים, כי אם אבא ואמא רבים ביניהם, אזי יש בבית אוירה של פחד וכו', והילדים גדלים בעלי מומין בנפשם וכו', ואף אחד מההורים לא רוצה להגיע לזה שאחד מהילדים יהיה בעל מום בנפש, ולכן תשתדלו מאד שיהיה ביניכם שלום ואהבה, כי: (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים (שבת י) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

העקר צריכים לעבד על נקדת השמחה, שהבעל והאשה תמיד יהיו בשמחה, ואני מרחך להגיד לכם שזה הדבר הכי קשה, כי טבע של אדם שנמשך תמיד אחר העצלות והמרירות והדפאון וכו', ובפרט שער עכשו לא היה שלום בית וכו', זה מה שמונע את השמחה מהבעל והאשה, ולכן אשרי הזוג שמישבים את דעתם כי חבל על המריבות, ימינו כצל עובר, הנה אנחנו כאן והנה אנחנו יוצאים מכאן, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ס"א) שהשבעים שנה פורחים כמו רבע שעה, וכן אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ק"ח) אדם בשביל תענוג קטן של רבע שעה הוא יכול לאבד את כל העולם הזה עם העולם הבא, וזה שיך יותר במריבות בבית, ולכן אשרי הזוג שמשלימים ביניהם ומסתכלים על התכלית הנצחית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְּנֹו תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאַחַח לָכֶם בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתַרמב.

בְּעֵזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קֶרַח, כ"ט סִיּוֹן ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... שִׁיחִיו נִצַּח

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּתְחַזְּקוּ יַחַד, וְשִׁיְהִיָּה בֵּינֵיכֶם תְּמִיד שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְשִׁלָּא יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שׂוּם וּכְוֹחִים אוֹ מְרִיבוֹת, וְתַעֲשׂוּ כָּל מַה שְׁבִיכְלִתְכֶם לְעֹזֵר לִי כְּדִי לְשַׁפֵּץ אֶת הָאוֹלָם שִׁיְהִיָּה פְּנִינָה לְכָל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אִין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל כָּל מַה שְׁעֲזַרְתֶּם לִי עַד עַכְשָׁו.

הַעֲקֹר צְרִיכִים זוּג לְעַבֵּד עַל נִקְדַּת הַשְּׂמִחָה, שֶׁהַבְּעַל וְהָאִשָּׁה תְּמִיד יִהְיוּ בְּשִׂמְחָה, וְאִנִּי מְכַרְח לְהַגִּיד לָכֶם שֶׁזֶה הַדְּבָר הַכִּי קָשָׁה, כִּי טַבַּע שֶׁל אָדָם שֶׁנִּמְשָׁךְ תְּמִיד אַחַר הַעֲצָלוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן וְכוּ', וּבִפְרָט שְׁעַד עַכְשָׁו לֹא הָיָה שְׁלוֹם בֵּית וְכוּ', זֶה מַה שְּׁמוֹנֵעַ אֶת הַשְּׂמִחָה מִהַבְּעַל וְהָאִשָּׁה, וְלִכֵּן אֲשַׁרִי הַזּוּג שְׁמִי־שְׁבִים אֶת דַּעְתָּם כִּי חָבֵל עַל הַמְרִיבוֹת, לְמִינֵנוּ כְּצַל עוֹבֵר, הַנֵּה אֲנַחְנוּ כָּאֵן וְהַנֵּה אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מְכָאֵן, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ס"א) שֶׁהַשְּׁבִעִים שָׁנָה פּוֹרְחִים כְּמוֹ רַבַּע שָׁעָה, וְכֵן אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ק"ח) אָדָם בְּשִׁבִיל תַּעֲנוּג קִטָּן שֶׁל רַבַּע שָׁעָה הוּא יְכוֹל לְאַבֵּד אֶת כָּל הָעוֹלָם הַזֶּה עִם הָעוֹלָם הַבָּא, וְזֶה שִׁיף יוֹתֵר בְּמְרִיבוֹת בְּבֵית, וְלִכֵּן אֲשַׁרִי הַזּוּג שְׁמִי־שְׁבִים בֵּינֵיהֶם וּמְסַתְּכֵלִים עַל הַתְּכִלִּית הַנִּצְחִי.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְּנֹו תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאַחַח לָכֶם בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתרמג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר קרח, כ"ט סיון ה'תשע"ב
 שלום וברכה אל ... שיחיו נצח
 לנכון קבלתי את מכתבכם.

אני מאד מבקש אתכם שיהיה ביניכם שלום בית ואהבה והבנה הדדית, כי: (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות. פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים (שבת י) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, ואתם צריכים לזכור אשר העקר צריכים זוג לעבד על נקדת השמחה, שהבעל והאשה תמיד יהיו בשמחה, ואני מוכרח להגיד לכם שזה הדבר הכי קשה, כי טבע של אדם שנמשך תמיד אחר העצלות והמרירות והדפאון וכו', ובפרט שעד עכשו לא היה שלום בית וכו', זה מה שמונע את השמחה מהבעל והאשה, ולכן אשרי הזוג שמישבים את דעתם כי חבל על המריבות, ימינו כצל עובר, הנה אנחנו כאן והנה אנחנו יוצאים מכאן, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ס"א) שהשבעים שנה פורחים כמו רבע שעה, וכן אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ק"ח) אדם בשביל תענוג קטן של רבע שעה הוא יכול לאבד את כל העולם הזה והעולם הבא, וזה שיף יותר במריבות בבית, ולכן אשרי הזוג שמשלימים ביניהם ומסתפקים על התכלית הנצחית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

בתרמד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר קרח, כ"ט סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

לדעתי לא כדאי לכם בשום פנים ואפן לקחת את האחות שלקויה בנפשה וכו', בביתכם, כי זה יהרס לכם את השלום בית, ובפרט את הילדים וכו', הן אמת שזה קשה להורים וכו', עם כל זאת אתם צריכים לדאג על השלום בית שלכם ועל שלום הילדים, ולא יכולים להפקיר את הילדים בשביל הזולת.

אתם לא צריכים לדאג שיהיה מריבות וכו', וכן אתם צריכים לוותר על הכסף שרוצים לתת לכם וכו', כי לא כדאי כל הצער והעגמת נפש שיצא מזה, אני את שלי מכרח לכתב לכם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

בתרמה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר קרח, כ"ט סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

חזקו ואמצו יחד להיות תמיד שמחים ועליזים עם המתנה שנתן לכם הקדוש ברוך הוא בריאות וכן בן חמוד כזה.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה כמו שהזכירנו רבנו ז"ל על זה ביותר, ואמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החולאות הבאים

על האדם בלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו: (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצער היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלכם, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשיטות גמורה, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

בתרמו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר קרח, כ"ט סיון ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... שיחיו נצח
לנכון קבלתי את מכתבכם.

מאד מאד שמחתי לשמע את הבשורה משמחת, יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה שמחה בתוך ביתכם, ותעזרו אחד להשני, כי: (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים (שבת י) זה שמו של

הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

בתרמו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר קרח, כ"ט סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אני מאד מאד מבקש אתכם שתשלימו ביניכם, ואחד יעזר להשני, כי: (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

העקר צריכים זוג לעבד על נקדת השמחה, שהבעל והאשה תמיד יהיו בשמחה, ואני מוכרח להגיד לכם שזה הדבר הכי קשה, פי טבע של אדם שנמשך תמיד אחר העצלות והמרירות והדכאון וכו', ובפרט שעד עכשו לא היה שלום בית וכו', זה מה שמונע את השמחה מהבעל והאשה, ולכן אשרי הזוג שמישבים את דעתם כי חבל על המריבות, מינו כצל עובר, הנה אנחנו כאן והנה אנחנו יוצאים מכאן, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ס"א) שהשבעים שנה פורחים כמו רבע שעה, וכן אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק

ב', סימן ק"ח) אדם בשביל תענוג קטן של רבע שעה הוא יכול לאבד את כל העולם הזה והעולם הבא, וזה שיף יותר במריבות בבית, ולכן אשרי הזוג שמשלימים ביניהם ומסתכלים על התכלית הנצחית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

בתרמה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר קרח, כ"ט סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח שאתה לומד בכל יום את הדין היומי שאין למעלה מזה, רק תתחזק ביתר שאת ביתר עז ושוים דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, ואם תהיה חזק בשמחה, אזי הכל יסתדר על צד הכי טוב.

העקר ראה לשמח את אשתך, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ראש השנה ו:): אשה - בעלה משמחה.

אני מאד מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות בשמחה, ואף שאני יודע שזה העבודה הכי קשה לאדם, כי אין עבודה שבא קשה לאדם כמו שמחה, כי טבע של אדם שנמשך אחר העביות והגשמיות, וכל כך חבל כי הנשמה מושכת רק לרוחניות ששם מקור השמחה, והגוף סוחר ומושך רק בגשמיות ששם מקור העצבות והמרירות והדכאון, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפ"ט) עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות, ולכן אשרי אדם שיש לו שכל וקולט תכף ומיד שבו ברגע שנמשך עליו עצבות ומרירות ודכאון וכו', זה בא מצד הטמאה, ולהפך כשימשך את עצמו אל

הַשְׁמָחָה, וְלִפְקֹחַ אֶת דַּעְתּוֹ, זֶה בָּא מֵהַקְדָּשָׁה, וְלִכְּנֹן תְּרָאָה מֵהַלְּפָנֶיהָ, תִּמְסַר אֶת נַפְשׁוֹ רַק לַהֲיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִזּוֹ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתֵרֵמֵט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר קָרַח, א' דְּרֵאשׁ חֲדָשׁ תַּמּוּז ה'תּשׁע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה אִישׁ חַי רַב פְּעֻלִים רוֹדֵף צְדָקָה וְחֶסֶד
שְׁלִיחַ נְאֻמָּן לְכָלֵּל יִשְׂרָאֵל הָרֵב ... גֵּרוֹ יֵאִיר

מִמַּטַּת חֲלִי שְׁעֵבֶרְתִּי לֹא עָלִינוּ הַתְּקַפַּת לֵב מְאֹד קָשָׁה, וְגַם הַצְּרֻכְתִּי לְנִתּוּחַ לֵב פְּתוּחַ וְכוּ', שְׁמַעְתִּי אִיךָ שְׁמֵבִזִים אוֹתָךְ וּמַעֲלִילִים עָלֶיךָ עֲלִילוֹת שְׂוֹא וְשָׁקֵר וְכוּ', וְלִכְּנֹן בְּאִתִּי לְחִזּוֹק אֶת יָדְךָ שְׂאֵל תִּפְחֵד וְאֵל תִּירָא וְאֵל תַּחַת מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּשִּׁים לֵב לְכָל אֱלֹהֵי הַכְּלָבִים שְׁנוּבְחִים עָלֶיךָ, וְיִקְרִים אֲצִלְךָ: (יִשְׁעִיָּה נ"ד י"ז) "כָּל כְּלִי יוֹצֵר עָלֶיךָ לֹא יִצְלַח" וְגו', כִּי תִהְלֶה לְאֵל, מֵהַ שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה בְּשִׁבִיל הַיְהוּדוּת, לֹא קָדַמְךָ אֶף אֶחָד, וּמִי כְּמוֹנֵי יוֹדַע אִיךָ שְׂאֵתָם עוֹזְרִים לָנוּ בְּיִבְנָאֵל לְחַנּוּף לְמַעֲלָה מְשַׁבַּע מֵאוֹת יְלָדִים כֵּן יִרְבוּ, וְיֵשׁ לָנוּ כְּבָר לְמַעֲלָה מְאַרְבַּע מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת כֵּן יִרְבוּ, וְלִכְּנֹן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְחִזֵּק אוֹתָךְ שְׁבַשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן לֹא תִשְׁבַּר מְשׁוּם בְּרִיָּה, תִּמְשִׁיף לַעֲשׂוֹת רַק לְהַגְדִּיל תּוֹרָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲמֵד תָּמִיד עַל יְמִינְךָ.

בְּשִׁבְתְּ שְׁעֵבֶרָה פְּרֻשַׁת שְׁלַח הִיְתָה שְׂרָפָה גְדוּלָּה עַל הַהָרִים בְּיִבְנָאֵל מְרֹב הַחֶם, וְעַד שְׁמֵכַכֵּי אֵשׁ בָּאוּ מִטְּבָרְיָה, הִיָּה יָכוֹל לְהַשְׂרֵף הַרְבֵּה בְּתֵים וְכוּ', אֲבָל בְּחֶסֶד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הַרוּחַ הוֹלִיךְ אֶת הָאֵשׁ לְכוּוֹן אַחֵר, וְזֶה כְּבָר שְׁנָה שְׁלֵמָה שִׁישׁ לָנוּ אַרְבַּעִים מֵתְנַדְּבִים שְׂרוּצִים לְהַתְנַדֵּב לְמֵכַכֵּי אֵשׁ, וְעוֹשִׂים לָנוּ אֶת כָּל הַקְּשָׁיִים בְּעוֹלָם, אֱלֹהֵי הַמֵּתְנַדְּבִים כְּבָר עָבְרוּ כְּמָה קוֹרְסִים בְּכַבּוּי אֵשׁ, וְלִבְסוּף לֹא רָצוּ לְקַבֵּל אוֹתָם כִּי הֵם חֲרָדִים וְכוּ', אֲזִי לְמָה הֵם נוֹבְחִים עָלֶיךָ? תִּהְלֶה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ שְׁלֵשִׁים מֵתְנַדְּבִים בְּמַגֵּן דָּוִד אָדָם זֶה כְּמָה שְׁנַיִם, וְיֵשׁ לָנוּ אֲמֵבוּלָנִס צְמוּד שֶׁהֲצִילוּ כְּבָר מֵאוֹת אֲנָשִׁים מִמָּוֶת בְּטוּחַ, וְהֵינּוּ כָּל כֶּף רוּצִים לַעֲזוֹר גַּם בְּתַחוּם שֶׁל כַּבּוּי אֵשׁ, וְשֶׁל מִשְׁמֵר אֲזֻרְחִי, שְׁזֶה לְטוֹבַת כָּלֵּל הַצְּבוּר,

עם כל זאת הם לא נותנים לנו להכניס שמה בשום פנים ואפן, אודה לך מאד אם תוכל להיות בעזרנו.

הקדוש ברוך הוא השומר את נשמות ישראל, ישמר אותך מכל אלו השונאים והמתנגדים, ויתן לך כחות הנפש להחזיק מעמד ולא להשבר משום דבר, רק להמשיך לשירת את הצבור באמונה, והקדוש ברוך הוא ישלם שכרך.

המאחל לך חדש מברך

בתרנו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר קרח, ראש חדש תמוז ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מה אמר לך! ראוי לנו לשמח מאד מאד על נעם חלקנו שאנחנו מקרבים אל רבנו ז"ל, וזה צריך להיות כל שמחתנו, כי מה היינו עושים בלי רבנו ז"ל? ולכן עלינו להודות ולהלל ולשבח את הקדוש ברוך הוא בכל יום ובכל שעה על שזכה אותנו להתקרב אל רבנו ז"ל, שמגלה לנו למודים כאלו שאפלו בתקף הדחקות שעובר עלינו בגשמיות וברוחניות, שנוכל להחזיק מעמד ולא נשבר, וכבר אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוה"ר"ן, חלק ב', סימן מ"ט) השם יתברך מלא רחמים, וכל העולם מלא רחמנות, והוא רוצה מאד בהעולם. על כן צריך לחזק עצמו מאד בעבודתו בכל מה שיוכל, אף אם הוא כמו שהוא. ויסמוך על רחמיו המרבים מאד בלי שעור, כי בודאי לא יעזב אותו, אף אם עבר מה שעבר. העבר אין, והעקר מכאן ולהבא לא יעשה עוד, ויהיה שב ואל תעשה על כל פנים, הן במחשבה והן במעשה. כי גם המחשבה של אנשים כאלו היא גם כן עשייה, כי גם בעולם העשייה יש מחשבה, וצריך להיות שב ואל תעשה במעשה ובמחשבה, ומה שנעשה עמו ממילא, אל יחוש ואל יסתפל על זה כלל; ולכן אחר דבורים כאלו ראוי לנו להתחזק ביתר שאת ביתר עז ולשמח עם כל נקדה ונקדה קטנה שיש לנו מנקדת יהדותנו, ותהלה לאל, יש ויש לנו הרבה טוב, כמאמרם ז"ל (ברכות נו.) על הפסוק:

(שיר השירים ד') "כִּפְלַח הָרִמּוֹן רִקְתָּךְ" - מֵאֵי רִקְתָּךְ? אֶפְלוּ רִיקְנִין שְׂבָךְ מִלְּאִים מְצוּוֹת כְּרִמּוֹן, וְאִין זֶה חֲכָמָה לְהַחְזִיק אֶת עֲצָמוֹ לְרִשָּׁע וְרַע וְכוּ', אֲדַרְבָּה עֶקֶר הַחֲכָמָה לְדוֹן אֶת עֲצָמוֹ לְכַף זְכוּת, וְכִמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רפ"ב) שְׁצָרִיכִים לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא בְּעֲצָמוֹ נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה יִתְעַלֶּה בְּעֲלִיָּה אַחֵר עֲלֵיהָ, וּבִבְאֻמַּת זֶה עֲבוּדַת הַצְּדִיק שֶׁהוּא הַחֲזָן (הַבְּעַל תְּפִלָּה), שְׁמַעְלָה אוֹתָנוּ מִעֲלָה מִעֲלָה וְכוּ' וְכוּ', אָבֵל עֲלִינוּ רַק לְהַטּוֹת אֶזְן קִשְׁבַת אֱלֹוִי, וְלִכֵּן אֲשַׁרֵּי מִי שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם בְּקַבְיֵעוֹת בְּסַפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, וּבִכְפָּרֵט שְׁרַבְנוּ ז"ל רָצָה מְאֹד מְאֹד שֶׁנִּלְמַד אֶת סִפְרוֹ הַקְּדוֹשׁ "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", עַד שְׁיִהְיֶה שְׁגוּר עַל פִּיו, וּכְבָר נִשְׁמַע מִפִּיו הַקְּדוֹשׁ שְׁאָמַר (חֵי-מוֹהַר"ן, סִימָן שמו"ו) שֶׁהַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ שֶׁלוֹ לְקוּטֵי מוֹהַר"ן שְׁיִצָּא בְּעוֹלָם הוּא אֶתְחַלְתָּא דְגֵאָלָה, וְאָמַר: מֵאַחַר שְׁיִצָּא בְּעוֹלָם אֲנִי חִפֵּץ מְאֹד שְׁיִלְמְדוּ אוֹתוֹ, כִּי צָרִיכִים לְלַמֵּד אוֹתוֹ הַרְבֵּה עַד שְׁיִהְיֶה שְׁגוּר בְּעַל פִּה, כִּי הוּא מְלֵא מוֹסֵר וְהַתְּעוּרוֹרֹת גְּדוּל מְאֹד לְהִשָּׁם יִתְבָּרַךְ אֲשֶׁר אִין עֲרוּךְ אֱלֹוִי, אַחַר כֵּן אָמַר בְּפִרוּשׁ שֶׁהַלְמוּד בְּחִבּוּרֵי הַקְּדוּשִׁים הוּא אֶתְחַלְתָּא דְגֵאָלָה.

אַתָּה צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשַׁמַּח שְׂאֵתָה נִמְצָא בְּקַהְלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, וְלִכֵּן רְאֵה לְהַקְפִּיד מְאֹד לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחִרִית, מְנַחֵה, עֲרִבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, וּמְתֵי שְׂאֵתָה בָּא וּמוֹצָא עוֹד תְּשַׁעֵה שְׁלֵא הַתְּפִלָּלוֹ, תַּעֲשֶׂה מְנִיָּן, וְזָכַר וְגַם זָכַר מֵהַ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ו'): כָּל הַרְגִיל לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשֹׁאֵל בּוּ; הֵינּוּ בְּזֵה שְׂאָדָם רְגִיל לְבּוֹא לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָתוֹ הַפְּרִטִי פְּרִטִית, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁגִּיחַ עֲלֵיו, וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בָּא, כְּבָר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְתַעַנֵּן כְּבִיכּוֹל לְמָה הוּא לֹא בָּא? וּמְשָׁלִים לוֹ אֶת חֲסִרוֹנוֹ וְכוּ', הֲרֵי שְׁמִשְׁתַּלֵּם לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיָן, שְׁעַל יְדֵי זֶה מְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָה עֲלִיוֹנָה.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתרנא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר קרח, ראש חדש תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

ראי להתחזק ביתר שאת ביתר עז, ולא להתפעל מאף ברִיָּה שבְּעוֹלָם, ואת צריכה לשמח מאד שאת נמצאת בקהלה קדושה כזו המלאה חסד, ורצייתי שיתרבה יותר ויותר החסד אצל נשות אנשי שלומנו ואחת תפרגן להשנייה, כי העולם נברא על חסד כמאמרם ז"ל (ילקוט תהלים, רמז תתל"ד) אמר רבי סימון בשעה שבא הקדוש ברוך הוא לברא אדם הראשון, נעשו המלאכים כתות כתות, מהם אומרים: "יברא" ומהם אומרים "אל יברא", חסד אומר "יברא" שהוא גומל חסדים; ואצלו יתברך מאד מאד חסד שעושים אחד עם השני, ולכן הולך לי בחיים שהקהלה שלנו תהיה מבססת רק על מדת חסד ועזרה להזולת, ועל זה אני מוסר את נפשי ככר חמשים שנה לגלות ולפרסם את הלמוד של רבנו ז"ל בעולם, כי למודו הטוב של רבנו ז"ל היא בנויה רק על מדת הרחמנות, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ז') אשר הצדיק הוא מלא רחמנות, ודיקא מי שהוא רחמן הוא יכול להיות מנהיג, כמו שכתוב: (ישעיה מ"ט) "כי מרחמם ינהגם", וצריכים לדעת איך להתנהג עם הרחמנות, כי יש אנשים מסכנים מאד שצריכים להתרחק מהם וכו', ולא לתת להם דריסת הרגל אצלנו וכו', וכבר אמרו חכמינו הקדושים (קהלת רבה, פרשה ז', סימן ל"ו) כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי, סוף שנעשה אכזרי במקום רחמן, כי יש אנשים שאסור לרחם עליהם, בשעה שאנחנו יודעים שהם מסכנים מאד, כל אלו שלוקחים סמים וכו', אלו שמקלקלים מאד וכו', כי בקלות הם יכולים להכניס בנו את מעשיהם הרעים וכו', ואמרו חכמינו הקדושים (שם) כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי, סוף שמדת הדין פוגעת בו; וצריכים לשמר על זה מאד מאד, ובפרט את מי שהוצאתי מהקהלה וכו', צריכים לדעת שכך היה צריך להיות וכו', ולא כל דבר יכולים לגלות על פני הכתב, כי תהלה לאל, הקדוש ברוך הוא חנן אותי בסבלנות עצומה, ואם אני כבר מוציא את איזה משפחה מקהלתנו, סימן שטמון שמה דברים נוראים מאד וכו' וכו', ולכן צריכים לשמר מאד מאד עם הרחמנות וכו', עדיף לרחם

עַל הַבַּעַל וְהַיְלָדִים וְכוּ', מֵאֲשֶׁר לְרַחֵם עַל לִוְקָחֵי סַמִּים וְכוּ', אֱלִימִים וְכוּ', נוֹאֲפִים וְכוּ', וְעַל זֶה צְרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְדַעַת אֵיךְ לְהַתְנַהֵג עִם הַרְחֻמְנוּת.

עַל כָּל פָּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא קֹהֲלֵתְנוּ הַקְּדוּשָׁה הִיא קֹהֲלָה יְפָה מְאֹד מְאֹד, שְׂאִין לָנוּ לְהַתְבַּיֵּשׁ מִשׁוּם קֹהֲלָה בְּעוֹלָם, וּבַפְּרָט בְּמִדַּת הַחֶסֶד, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂנוּכַל לְהַמְשִׁיךְ כָּכָה וּלְעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

נָא וְנָא תִּגְנְבִי כָּל יוֹם חֲמֵשׁ אוֹ עֶשֶׂר דְּקוֹת לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לוֹ כָּל מַה שֶׁמַּעֲיֵק וּמַצִּיק לָךְ, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שֶׁחִזְקָה בָּזֶה, וְעַל יְדֵי זֶה תִּמְשִׁיךְ עַל עֲצָמָה אֶת הַשְּׂגָחָתוֹ יִתְבַּרַךְ הַפְּרָטִי פְּרָטִית.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתֵרֵנִב.

בְּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר קִרְחָה, א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ תַּמּוּז ה'תּשׁע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אִם אָדָם מְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ דְּבַר טוֹב וְכוּ', הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁפִּיעַ לוֹ שֶׁפַע בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה, וְלִכֵּן תְּקַבֵּל עַל עֲצָמָךְ לְעֹזֵר לְבֵית הַתְּבַשִּׁיל - אֲהֵל אֲבָרְהָם, שְׁבוּ מִחֻלְקִים כָּל יוֹם לְמַעַלָּה מְשֻׁמְנָה מֵאוֹת מְנוֹת חֲמוֹת לְרַעֲבִים וְצִמְאִים, וְזֶה פְתוּחַ כְּכָר כָּל הַיּוֹם, אִם תִּהְיֶה שְׂתַף לָזֶה, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְשִׁיךְ לָךְ הַצְּלָחָה מְפִלְגַת וְתַצְלִיחַ, וּכְדָאֵי לְלַכַּת עַל זֶה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתרנג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר קרח, א' דראש חדש תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

קדם כל עלי להקדים לך הקדמה שהרבי שלנו זה רבנו ז"ל בעצמו, אנחנו רק כלנו תלמידים וחברים שאחד עוזר את השני, ותהלה לאל, זכיתי להקים כמה וכמה קהלות בארץ ובחוץ לארץ שהולכים בתמימות ובפשיטות בדרך של רבנו ז"ל, ואני רק מחזק אותם, ולכן אל תכתבי שאני רבם של גיסך וגיסתך, כי רק רבנו ז"ל הוא הרב שלנו.

את שואלת שאלה טובה ומענינת מאד וכי, והתשובה הוא פשוטה מאד מאד, כתוב (שמות ט"ז) "ויאמינו בהוי"ה ובמשה עבדו", ואמרו חכמינו הקדושים: (מכילתא, בשלח) אם במשה האמינו בהוי"ה - לא כל שכן? אלא אי אפשר להגיע לאמונה בהקדוש ברוך הוא, אלא על ידי אמונת חכמים, ולכן אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א) שעל ידי אמונת חכמים יודעים איך להתנהג, ועל ידי שפוגם באמונת חכמים עולין לו מותרות במוחו, כמאמרם ז"ל (ערובין כא): הלועג על דברי חכמים נדון בצואה רותחת, הינו שעשנים סרוחים מסבבים ומקיפים את המח ומבלבלים אותו, ולכן צריכים הרבה לבקש את הקדוש ברוך הוא, שנזכר לאמונת חכמים ולהאמין שכל דבריהם ומעשיהם אינו פשוט, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן מ"ב), ועל ידי זה מלביש את השכינה בלבושים נהדרין.

בודאי כל ההשפעות פרנסה, בריאות, נחת, הצלחה בתיים, תלוי רק בהקדוש ברוך הוא, ואם בן מה צריכים את הצדיק לגמרי? אלא עליך לדעת

כּי בְּלִי הַצְדִּיק הָאֵמֶת לֹא הֵינּוּ יוֹדְעִים כָּלֵל מֵהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכוּ', כּי מֵרַב קִלְקוּל וְלִכְלוּף מַעֲשֵׂינוּ וְכוּ', הֵינּוּ עֲדִין שְׁקוּעִים בְּשִׂיא הַטְּמָאָה, וְהַצְדִּיק הָאֵמֶת הוּא הַמְּחֻזָּק וְהַמְּעוֹדָד וְהַמְּשֻׁמָּח אוֹתָנוּ, וּמְדַרְיָךְ אוֹתָנוּ דַּרְךְ יִשְׂרָה אֵיךְ לְצִאת מֵהַחֲשֶׁךְ הַמֵּר שְׁלָנוּ, וּמוֹלִיךְ אוֹתָנוּ אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכוּ', וּבִלְעָדֵי הַצְדִּיק בְּכָלֵל הֵינּוּ עֲדִין מְסוּבָּכִים בַּחֲשֶׁךְ עֲצוּם, וְהֵינּוּ מְסוּבָּכִים בְּהַדְמִיוֹנוֹת שֶׁהֵם הַקְּלָפוֹת שֶׁמְסַבְּבִים אוֹתָנוּ, וְהֵינּוּ הוֹלְכִים אַחַר הַסְּכָלוֹת שֶׁל דַּעַתָּנוּ הַמַּעֲקָמֶת וְכוּ', וּבְזֶה שְׂזוּכִים לְהִתְקַרֵּב אֶל הַצְדִּיק הָאֵמֶת, הוּא פּוֹתַח לָנוּ אֶת הָעֵינַיִם כַּמּוּבָא בְּדַבְּרֵינוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ס"ז) לְהִסְתַּכַּל עַל גְּדֻלַּת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵיךְ שְׂאִין שׁוֹם מְצִיאֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַעֲקָר לְהִסְתַּכַּל עַל עֲצָמוֹ אִיפֹה הוּא מְחֻזָּק וְכוּ', וּבְאִיזָה חֲשֶׁךְ הוּא נִמְצָא וְכוּ', וְאֵיךְ יְכוּלִים לְתַקֵּן אֶת זֶה וְלְצִאת מִשָּׁם, וְזֶה שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, סִימָן ל"ג) בְּזִכּוֹת הַצְדִּיק תְּלַמִּידָיו מִתְּפַרְנְסִין; הֲרִי הַפְּרָנְסָה בָּאָה מִיָּדֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֵיךְ נִכְנָס פֹּה הַצְדִּיק? אֲלֹא הַצְדִּיק הוּא הַפּוֹתַח לָנוּ אֶת הָעֵינַיִם שְׂנֹדַע שְׂאִין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא מְרָאָה לָנוּ אֶת הַדְּלֵת וְהַפֶּתַח לְהִכְנֵס אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבִלְעָדֵינוּ לֹא הֵינּוּ יוֹדְעִים בְּכָלֵל שֵׁישׁ דְּבָר כְּזֶה פֶתַח וְדֵלֶת לְהִכְנֵס לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הֵינּוּ מְגַשְׂשִׁים כַּעֲשׂוֹר בְּאַפְלָה, וְהִנֵּה רַבְּנוּ ז"ל גִּלָּה לָנוּ (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן פ"ד) שֶׁהַפֶּתַח לְהִכְנֵס אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא זֶה הַפֶּה, שְׂאָדָם צָרִיךְ לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכָל מֵה שֶׁהוּא צָרִיךְ, עָלָיו לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ לְבַד, וּבְזֶה מוּבָן אֲשֶׁר אֲצֵל הַצְדִּיק נִמְצָא כָּל הַרְפּוּאוֹת שֶׁל הָעוֹלָם, וְכָל הַפְּרָנְסָה וְהִשְׁוּעוֹת וְכוּ', הֵינּוּ כִּי הוּא מְגַלֵּה לָנוּ אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

יְכוּלִים לְשֹׂאֵל שְׂאֵלָה יוֹתֵר חֲזָקָה, רַבְּנוּ ז"ל מְבִיא (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ח') עֲקָר הָרוּחַ חַיִּים מְקַבְּלִין מֵהַצְדִּיק וְהָרַב שְׂבִדוֹר, וְזֶה פֶּלֶא, אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים כִּי אֶת הָרוּחַ חַיִּים מְקַבְּלִים רַק מֵהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכַמְּאָמְרָם ז"ל (בְּרַאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה י"ד, סִימָן ט') רַבִּי לִוִּי בִּשְׁם רַבִּי חֲנִינָא אָמַר עַל כָּל נְשִׁימָה וְנְשִׁימָה שְׂאָדָם נוֹשֵׁם צָרִיךְ לְקַלֵּס לְבוּרָא, מֵאֵי טַעְמָא: (תְּהִלִּים ק"ג) "כָּל הַנְּשִׁימָה תְּהִלֵּל יְהוָה" - כָּל הַנְּשִׁימָה תְּהִלֵּל יְהוָה; וְזֶה קִשְׂיָא חֲזָקָה, אֲלֹא הַתְּרוּץ הוּא שְׂבָלֵי הַצְדִּיק אָדָם לֹא הֵיךְ יוֹדַע שֶׁהַנְּשִׁימָה שְׁלוֹ מֵהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי כַּמָּה מִלִּיּוֹנִים אֲנָשִׁים מְסוּבָּכִים בְּזֶה הָעוֹלָם כְּמוֹ בְּעוֹלָם הַתְּהוֹ וְעוֹלָם הַדְּמִיוֹן

וכו' וכו', ואפלו לא יודעים שיש בורא כל עולמים המחיה ומהנה ומקיים את כל הבריאה בלה וכו', ואפלו שכן יודעים, זה רק באיזה מחשבה רחוקה וכו', אבל אף אחד לא שם לב שממש בכל נשימה ונשימה הוא נושם אלקותו ותברך, ואת זה זוכים דיקא על ידי הצדיק האמת, שהוא המטהר ומנקה אותנו, ומביא אותנו סמוך להקדוש ברוך הוא, ונותן לנו את ההתחזקות והכחות לא לעזב את עצמנו אפלו שעובר עלינו פגעי ומקרי הזמן וכו' וכו', וכן אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ז') שאי אפשר להגיע לאמונה אלא על ידי אמת, ואי אפשר להגיע לאמת רק על ידי התקרבות אל הצדיק האמת, ולכן כדי שאדם ידע בידיעה ברורה ומזככת שהקדוש ברוך הוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והכל תלוי רק בהקדוש ברוך הוא, בשביל זה צריכים להתקרב אל הצדיק האמת שהוא פותח לנו את העינים, ואמר רבנו ז"ל (תני-מוהר"ן, סימן רצ"ט) קדם שנמצא הצדיק האמת בעולם, יכולים להתקרב להשם ותברך בעצמו, אבל אחר שכבר נמצא הצדיק האמת בעולם, אי אפשר להתקרב להשם ותברך באמת בשום אופן, כי אם כשזוכים להתקרב אליו, והדבר מאד מאד פשוט, כי בכל דור ודור יורד חשך אחר בעולם המעלים ומסתיר בשביל הבחירה והנסיין את אמתת מציאותו ותברך, עד ששוכחים לגמרי ממציאות הבורא ותברך שמו, ולזה צריכים בכל דור ודור צדיקי אמת שייגלו את עינינו שנרגיש את אמתת מציאותו ותברך.

וזה כל הענין להתקרב אל הצדיק האמת שבדור הזה, שהוא רבנו ז"ל בעצמו, שמחזק ומעודד ומשמח את נפש כל חי, ומחזקו לחזר אליו ותברך, ופותח לו את העינים שירגיש שהקדוש ברוך הוא נמצא אתו, עמו ואצלו, ושייתחיל לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלו, ורואים בחוש שכל זמן שאדם לא מקרב אל הצדיק האמת שהוא רבנו ז"ל, הוא לא יודע בכלל מה זה לדבר אל הקדוש ברוך הוא ולפנות אליו, ובפרט כשעובר על בני אדם צרות ויסורים, מרירות ומכאובים, דכאוונות ויאוש מחלטת וכו', הוא לא יודע אל מי לפנות בעת צרתו, עד שרבים ככלם פקרו לגמרי, והזניחו את הדת רחמנא לישזבן, ויש להם קשיות וספקות במציאות הבורא ותברך שמו, כי לבם מלא עקמומיות וקשיות עליו ותברך וכו' וכו', בשעה שהם לא קולטים מי הולך בהם? אם לא הקדוש ברוך הוא, מי מתנועע בהם? אם לא הקדוש

בְּרוּךְ הוּא, מִי מִסְתַּכֵּל דְרָךְ עֵינֵיהֶם אוֹ שׁוֹמֵעַ דְרָךְ אֲזַנֵיהֶם? אִם לֹא הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אָדָם חוֹשֵׁב שֶׁהַכֵּל טְבָעִי, וְאָף אֶחָד לֹא שָׁם לֵב שָׁאִין טְבַע וּמְקָרָה וּמְזַל כָּלֵל, אֲלֵא הַכֵּל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וּמָה שֶׁהוּא נוֹשֵׁם זֶה לֹא אֹוִיר, אֲלֵא אֹוִיר י', כַּמּוּבָא בְזֵהָר (רַעֲיָא מֵהֵימָנָא, פְּנַחֶס רַמְהֵ): דְּאוֹת י' מִן הַיְי"ה אִיהִי דְאַתְעֻטָּף בְּאוֹר וְאַתְעֵבִיד אֹוִיר; הֵינּוּ הַצְּדִיק הָאֵמֶת פּוֹתַח לָנוּ אֶת הָעֵינַיִם שָׁאִין שׁוֹם מְצִיאֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְדוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר זֶה הַכֵּל לְבוּשׁ לְגַבֵי אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאָף אֶחָד לֹא שָׁם לֵב אֶל כָּל זֶה, חוֹשְׁבִים שְׁזֶה טְבַע, מְקָרָה וּמְזַל, אֲנָשִׁים הוֹלְכִים וְכוּ', עוֹשִׂים מָה שְׂרוּצִים וְכוּ', מְדַבְּרִים מָה שְׂרוּצִים וְכוּ', וְכֵן חֵיוֹת מְסֻתּוֹבְבִים וְעוֹפוֹת הוֹלְכִים בְּעוֹלָם, וְצוּמַח כָּל מֵינֵי צְמַחִים בְּעוֹלָם, וְיֵשׁ הָרִים וּגְבָעוֹת יָמִים וּנְחָלִים וְכוּ' וְכוּ', הַכֵּל טְבַע, מְקָרָה וּמְזַל, וְאָף אֶחָד לֹא שָׁם לֵב שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְהוּא נִמְצָא וּבְלַעְדוֹ אֵין שׁוֹם נִמְצָא, אֲבָל לְהַגִּיעַ לָזֶה אֵי אִפְשָׁר אֲלֵא עַל יְדֵי הַתְּקָרְבוֹת אֶל הַצְּדִיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא פּוֹתַח לָנוּ אֶת הָעֵינַיִם וְאֶת הַמַּח וְאֶת הַלֵּב שֶׁנִּתְחִיל לְהַרְגִישׁ שִׁישׁ אֱלֻקִים חַיִּים וּמְלַךְ עוֹלָם, וְכֵל מָה שְׂצָרִיכִים, צָרִיכִים לְפָנוֹת רַק אֵלָיו, וְלִכֵּן מְכַרְחִים לְבוֹא אֶל הַצְּדִיק הָאֵמֶת, אֲשֶׁר אֲצֻלוֹ נִמְצָא הַפְּרֻסָּה וְהַבְּרִיאֹת וְהַחַיִּים וְכוּ' וְכוּ', הֵינּוּ שֶׁהוּא מְגַלֵּה לָנוּ אֶת הַכֶּתֶבֶת.

חֲכַמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרַכּוֹת כח:): קִדְּם שְׁנַפְטֵר רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי, נִכְנְסוּ תַלְמִידָיו אֵלָיו, וְאָמְרוּ לוֹ: רַבְנֵנוּ, בְּרַכְנֵנוּ, אָמַר לָהֶם: יְהִי רְצוֹן שְׁתֵּהֵא מוֹרָא שְׁמַיִם עֲלֵיכֶם כְּמוֹרָא בְּשׁוּר וְדָם, אָמְרוּ לוֹ תַלְמִידָיו: עַד כָּאן, אָמַר לָהֶם: וּלְוֹאֵי תִדְעוּ כְּשֶׁאָדָם עוֹבֵר עַבְרָה אוֹמֵר שְׁלֵא יִרְאֵנִי אָדָם; הֵינּוּ שֶׁבִקְשׁוּ מִמֶּנּוּ בְּרַכָּה לְפָנֵי שְׁעוּלָה לְעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, אֲזִי הוּא בִרְךְ אוֹתָם הַלְוֹאֵי שְׁתַּפְּחָדוּ מֵהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּמוֹ שְׁתַּפְּחָדִים מִבְּשׁוּר וְדָם, עָנוּ הַתַּלְמִידִים: רַבִּי, זֶה כָּל הַבְּרַכָּה? עָנָה וְאָמַר: מָה זֶה לֹא מְסַפֵּיק? תִּרְאוּ כְּשֶׁאָדָם עוֹבֵר עַבְרָה, אוֹמֵר הַלְוֹאֵי שְׁאָף אֶחָד לֹא יִרְאֶה אוֹתִי כִי הוּא מִתְבַּיֵּשׁ, אוֹי וְאֲבוֹי לוֹ אִם אֶחָד יִתְפַּס אוֹתוֹ בְּעַת שְׁעוּשָׁה עַבְרָה וְכוּ', וְהוּא שׁוֹכַח שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא שָׁם וְכוּ', וְלִכֵּן בִּרְךְ אוֹתָם: הַלְוֹאֵי שְׁתַּפְּחָדוּ וְתַתְּבִישׁוּ מֵהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שְׁאֵתֶם מְפַחְדִים וּמִתְבַּיֵּשִׁים מִבְּשׁוּר וְדָם, עֵינַי שָׁם, רוֹאִים מְכַל זֶה כְּדֵי שֶׁנִּתְוֹדַע שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא וְהוּא רוֹאֶה אוֹתָנוּ וְשׁוֹמֵעַ אוֹתָנוּ

וכו' וכו', על זה צריכים לבוא אל הצדיק האמת והרבי שבדור, שהוא יגלה לנו את אמתת מציאותו יתברך.

ולכן זה ההסבר שצריכים לנסע אל רבנו ז"ל באומן, וכן ללמד את ספריו הקדושים, וכך יתודעו ממנו יתברך, ולא יסיחו דעת ממנו יתברך כרגע, על ידי שנהיה רגילים תמיד להתבודד עמו יתברך, וכל זה מאד מאד פשוט ואמתי, הלאי שנכניס את הדבורים האלו בתוך לבנו, ואז החיים שלנו ישתנה לגמרי מהקצה אל הקצה, ולכן מצוה גדולה מאד לגלות ולפרסם את הצדיק האמת שהוא החן והיפי והפאר של הדור, ופוחת את העינים להסתכל רק אליו יתברך (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ס"ז), ועכשו נעלם מכלם וכו', ולכן עלינו תלמידיו לעסוק בגלוי פרסום הצדיק האמת לכל עם ישראל ולכל העולם כולו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתרנד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר קרח, א' דראש חדש תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת שעניני שדוכים וזווגים, זה ענין של נשמות וכו', וכבר אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רס"ה) שלמעלה הנשמות הם נשמה אחת, וכשיורדים למטה מתפצלים הנשמות, הנשמה של הזכר יורדת דרך זוג הורים אלו, הנשמה של הנקבה יורדת דרך זוג הורים אלו, ועד שמוצאים אחד את השני, זה מה שלוקח הרבה זמן, ועל זה אמרו חכמינו הקדושים (סוטה ב.) וקשין לזוגן כקריעת ים, וכשמוצאים אחד את השני מתחברים יחד כמו שהיו למעלה בשמים, ויש בזה סודות נוראות ונפלאות מאד שזה נעלם מעין כל חי, כמו שגלה לנו רבנו ז"ל (תני-מוהר"ן, סימן תקצ"ה) שיש לכל אחד כמה וכמה זווגים, וכלם הם משרש נשמתו, אבל עם אחת הוא מתחתן,

זאת אומרת אֶפְלוּ כְּשֶׁמְדַבְּרִים פְּלוּנֵי רְאוּי לְקַחַת אֶת פְּלוּנֵית וְכוּ', שְׁזָה סֵתָם דְּבוּרִים, עִם כָּל זֶה זֶה כְּבָר שְׂדוּךְ, וּמְכַל שְׁכַן כְּשֶׁנִּפְגָּשִׁים זֶה כְּבָר שְׂדוּךְ, אָבֵל הַזְּוֹג הָאֲמִתִּי שְׁלוֹ זֶה רַק עִם מִי שֶׁהוּא מִתְחַתֵּן, וְעִכְשָׁו נִשְׁאַלָה הַשְּׂאֵלָה לְמָה מִתְגַּרְשִׁים? וְאַחַר כֵּן מִתְחַתְּנִים עִם אַחֶרֶת וְכוּ', וְלִפְעָמִים פְּעַם וּפְעָמִים וְכוּ' וְכוּ', עַל זֶה יֵשׁ תְּרוּץ אַחַד, שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מִכּוֹת י) מִן הַתּוֹרָה וּמִן הַנְּבִיאִים וּמִן הַפְּתוּבִים בְּדֶרֶךְ שְׁאֲדָם רוּצָה לִילֵךְ בָּהּ מוֹלִיכִין אוֹתוֹ, מִן הַתּוֹרָה דְּכִתִּיב: (בְּמִדְבָר כ"ב י"ב) "לֹא תִלָּךְ עִמָּהֶם" וְכִתִּיב: "קוּם לֵךְ אִתָּם", מִן הַנְּבִיאִים דְּכִתִּיב: (יִשְׁעִיָה מ"ח י"ז) "אֲנִי הוֹי"ה אֲלֶקֶיךָ מִלְּמַדְךָ לְהוֹעִיל מִדְּרִיכְךָ בְּדֶרֶךְ תִּלְךָ", מִן הַפְּתוּבִים דְּכִתִּיב: (מִשְׁלֵי ג' ל"ד) "אִם לִלְצִים הוּא יִלְיִץ וְלַעֲנוּיִם יִתֵּן חֵן"; זֶה אֲמֵרֶת נוֹתְנִים בַּחֲרִיהַ לְאָדָם תִּלְךָ כְּמוֹ שֶׁאַתָּה רוּצָה לְלַכֵּת, וְאַחַר כֵּן נִרְאָה מִי צוּדֵק וְכוּ', אָדָם צְרִיךְ לְבַטֵּל אֶת הַרְצוֹן שְׁלוֹ לְרִצּוֹן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שְׁאֲמַר הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ: (אָבוֹת פָּרָק ב') בְּטַל רְצוֹנְךָ מִפְּנֵי רְצוֹנוֹ, כְּדִי שְׂיִבְטֵל רְצוֹן אַחֵרִים מִפְּנֵי רְצוֹנְךָ; כְּשֶׁנִּפְגָּשִׁים בַּחוּר עִם בַּחוּרָה, אוֹ בַּחוּרָה עִם בַּחוּר, וְתִכְף וּמִיד מַחְלִיטִים לְהִתְחַתֵּן, וּפְתָאוּם זֶה מִצָּאָה אַחַר וְכוּ', אוֹ הוּא מִצָּא אַחֶרֶת וְכוּ', וְעִזְבוּ אַחַד אֶת הַשְּׁנִי, וְכִכָּה הַסְּתוּבֵב כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים, וּבֵינן כֵּן הַשְּׁעוֹן לֹא מַחְפָּה וְכוּ', וְהֵנָּה יוֹם וְהֵנָּה לַיְלָה, וְהֵנָּה שְׁבוּעַ וְהֵנָּה חֹדֶשׁ וְהֵנָּה שָׁנָה, וְעוֹבְרִים כְּמָה שְׁנַיִם וְכוּ', וְאַחַר כֵּן נִשְׁאָרִים קֶרַח מִכָּאן וְקֶרַח מִכָּאן וּמְכַל הַכוּוֹנִים, וְנִשְׁאָרִים לְבַד בְּלֵי זוּג וְכוּ', מִי חֵיב בְּזֶה? אִם לֹא אֵלוֹ שֶׁהִחְלִיפוּ אֶת דַּעְתָּם עֲשֶׂרֶת מוֹנִים, וּבְשִׁבִיל זֶה יֵשׁ הַיּוֹם רַבּוּת רְוָקִים וְרוּקוֹת בְּגִיל מְאֹד מְבָגֵר, וַיֵּשׁ לָהֶם טְעָנוֹת רַק עַל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכֵן יֵשׁ טְעָנוֹת עַל הַצְּדִיקִים לְמָה בְּרַכָּת אוֹתִי וְלֹא נִתְקַיֵּם? בְּשַׁעָה שְׁשִׁלְמָה הַמֶּלֶךְ אוֹמֵר: (מִשְׁלֵי י"ט ג') "אוֹלֵת אָדָם תְּסַלֵּף דְּרָכּוֹ וְעַל הַוְי"ה יִזְעַף לְבוֹ", בְּנֵי אָדָם עוֹשִׂים טְעִיּוֹת וְאַחַר כֵּן יֵשׁ לָהֶם טְעָנוֹת עַל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּשַׁעָה שֶׁהִיא לָהֶם אֶת הַזְּוֹג הַנִּכּוֹן בְּפַעַם הָרִאשׁוֹנָה לְפִי שֶׁרֵשׁ נִשְׁמָתָם וְכוּ' וְכוּ', רַק הֵם הִרְחִיקוּ אֶת זֶה מִצַּד שְׁכָלֶם הַמְּדַמָּה, שֶׁהֵהוּא יוֹתֵר פִּקְח וְכוּ', אוֹ הֵהוּא יוֹתֵר יָפָה וְכוּ', וְכֵן פִּסְסוּ אַחַד אֶת הַשְּׁנִיָּה וְכוּ', וְאַחַר כֵּן נַעֲשִׂים רְוָקִים וְרוּקוֹת מְבָגְרִים וְכוּ', (וְאַנִּי כְּבָר לֹא מְדַבֵּר שְׁבִין כֵּן הַסְּתַכּוֹ בְּשָׂקִים מְלֵאִים עֲבֻרוֹת רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן).

וְלָכֵן הַדֶּרֶךְ שֶׁל אָבוֹתֵינוּ וְאִמָּהוֹתֵינוּ מְדוּר דוֹר זֶה דֶּרֶךְ הַנְּכֹנָה, שֶׁהַהוֹרִים

משדכים בין הזוג, וכך מתחננים וחיים חיים מאשרים כל החיים, אין פה בחירת לבי וכו' וכו'.

הן אמת שבאים החכמולוגים למינם והמתקדמים למינם וכו', ואומרים מה פתאום? הזוג צריך להכיר אחד את השני וכו', וזה לא הולך ככה וכו', האם אין גרושין כשכבר מכירים אחד את השני קדם וכו'? הן אמת אפלו בין השדוכים שההורים משדכים בין הזוג, גם שמה יש גרושין וכו', אבל כל ענין של גרושין זה כבר ענין אחרת לגמרי, זה כבר בחירה של אדם, כי הרי איש ואשה הם שתי עולמות נפרדות לגמרי, ובאים מרקע שונה לגמרי, ולפעמים גם מעדות שונים לגמרי, וכדי לחיות ביחד צריכים הזוג לותר אחד להשני, כי אחרת יחיו תמיד עם מריבות ועם ופוחים, והבית יתהפך לגיהנום, רבנו ז"ל אומר (לקיטי-מוהר"ן, חלק א', סימן פ') ששלוש הוא דיקא בין שני הפכים, כי אם הם שניהם אוהבים אותו דבר, לא שיהי ענין של שלום, כי אם הולכים על אותו קו, אזי מה צריכים שלום? אלא כשהם שני הפכים אחד מהשני, ומותרים אחד להשני, זה נקרא שלום, ואת הדעת הזה מקבלים מהצדיק האמת כמובא (לקיטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן פ"ט) שהוא הדעת המשדך כל השדוכים, כי הוא מכניס דעת בין הזוג אפלו שהם שני הפכים מראה להם איך יכולים לחיות יחד וכו', באהבה ובהבנה הדינית וכו', ואיך יכולים להפך את הגיהנום של עולם הזה לגן עדן התחתון.

פעם בא אחד מאנשי שלומנו אל מוהרנ"ת ז"ל והתלונן מאד מאד על אשתו, היות שהוא מתיגע מאד על פרנסתו בביגעות וטרחות גדולות (פי עבודתו היתה שהיה רוכל של סחורות קטנות בכפרים קטנים), והנה כשבא הביתה מילא כל הבית הפוך וכו', הזבל והלכלוך חוגגים באמצע הבית וכו', אין שום נקיון וסדר כלל וכו', והילדים הולכים קרוע ובלוי וכו', היא לא מנקה אותם וכו', ואם זה לא מספיק כשאני בא הביתה היא מקללת ומגדפת אותי בכל הקללות והגדופים שרק יש וכו', ולכן מר לי מאד אומר למוהרנ"ת ז"ל וטוב לי מותי מחיי וכו', והחלטתי להתגרש ממנה, ורצה את עצת מוהרנ"ת ז"ל, ענה ואמר לו: אין זה עצה כלל, מי יודע אם השניה לא תהיה יותר גרועה ממנה? ואפלו המעט שאתה מקבל ממנה גם את זה לא תקבל מהשניה?

עֲצָתִי שֶׁתְּבָרַח רַק אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שֶׁהִיא תִשְׁתַּנֶּה, כִּי אֵין לָנוּ עֲצָה רַק תְּפִלָּה, וּבֵין כֵּךְ תְּמִיד כְּשֶׁאַתָּה חוֹזֵר מֵהַכִּפָּרִים וְכו', תִּצְרִי בְּדַעְתְּךָ שֶׁתִּמְצָא אֶת הַבַּיִת זֹעָה, מִמֶּשׁ חֶרְבֵן וְלִכְלוּף שֶׁעוֹד לֹא הָיָה דָבָר כְּזֶה בַּבַּיִת וְכו', וְהִיא תִקְלָל אוֹתְךָ עִם קְלָלוֹת כְּאֵלוֹ שָׂאף פַּעַם בַּחֲיִיךָ לֹא שִׁמְעַתָּה וְכו', תִּצְרִי לְעֲצֹמְךָ הַכִּי גְרוּעַ שָׂרָק יְכוּל לְהֵיוֹת וְכו', וּכְשֶׁתְּבוֹא הַבַּיִתָּה, תִּרְאֶה שְׂזָה לֹא כֵךְ גְרוּעַ כְּמוֹ שִׁצִּירְתָּ בְּדַעְתְּךָ וְכו', הֵן אָמַת הַבַּיִת מְלַכְלֵךְ, אָבֵל לֹא כְּמוֹ שִׁצִּירְתָּ, הַקְּלָלוֹת הֵן גְּסוֹת אָבֵל לֹא כְּמוֹ שִׁצִּירְתָּ, וְתִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ קֶצֶת מֵהַ לֶחֶם וּמֶרֶק חֵם וְכו', וְאִז תִּרְאֶה שֶׁהִיא לֹא כֵךְ גְרוּעָה, וְהַתְּחִיל לְלַכֵּת בְּדַרְךָ זֶה, וְלֹא לִקַּח הַרְבֵּה זְמַן שֶׁרְאָה שֶׁהִמְצַב לֹא כֵךְ גְרוּעַ כְּמוֹ שֶׁחָשַׁב, רוֹאִים מְכַל זֶה שֶׁהֶעֱקַר תְּלוּי בְּדַעַת הָאָדָם, אִיךָ שֶׁהוּא מְצִיר אֶת הַחַיִּים וְכו', אִם הַבַּעַל מְצִיר אֶת אִשְׁתּוֹ אוֹ הָאִשָּׁה מְצִירָתָא אֶת בַּעְלָהּ לְהַכִּי גְרוּעִים, אִזִּי מִמִּילָא כֹל הַבַּיִת נִעְשֶׂה גִיהֵנוּם מִמֶּשׁ, אָבֵל אִם מְצִירִים אֶחָד עַל הַשְּׁנִי שְׂזָה לֹא כֵךְ גְרוּעַ, אִזִּי לֹאט לֹאט מוֹחֲלִים אֶחָד לְהַשְּׁנִי, וְדָנִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי לְכַף זְכוּת, וְעוֹזְרִים אֶחָד לְהַשְּׁנִי, וּמְבִינִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְכַכֵּה יְכוּלִים לְהַפְּךָ אֶת הַבַּיִת מִגִּיהֵנוּם לְגַן עֵדֵן, וְחַיִּים חַיִּים מֵאֲשָׁרִים יַחַד.

הַכֹּלל שֶׁאֵלוֹ שֶׁמִּתְגַּרְשִׁים רַחֲמֵנוֹת גְּדוּלָה עֲלֵיהֶם, וּבַפֶּרֶט כְּשֵׁי שׁ יְלָדִים הֵם הַקְּרִבְנוֹת, וּכְבָר אָמַרְתִּי עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (גטין ז'): כֹּל הַמְּגַרֵּשׁ אִשְׁתּוֹ רֵאשׁוּנָה אִפְלוּ מִזְבַּח מוֹרִיד עֲלָיו דְּמַעוֹת, נִשְׁאַלָה הַשְּׁאֵלָה: לְמָה דוֹקָא מִזְבַּח מוֹרֶדֶת דְּמַעוֹת, לְמָה לֹא שָׂאָר כְּלֵי הַמְּקַדֵּשׁ, כְּגוֹן הַכִּיּוֹר, הַשֵּׁלֶחֶן, הַמִּנְוָה, הָאֲרוֹן וְכו'? אֵלָא הַמִּזְבַּח מוֹרֶדֶת דְּמַעוֹת מִסְפִּיק קְרִבְנוֹת הַבִּיאוּ עָלַי, וְלִכְּנָן אֲנִי לֹא צְרִיךְ יוֹתֵר קְרִבְנוֹת, כִּי בְּגֵרוּשֵׁין מִי הַקְּרִבְנוֹת? הַיְלָדִים, וְלִכְּנָן הַמִּזְבַּח דִּיקָא מוֹרֶדֶת דְּמַעוֹת, כִּי יֵשׁ עָלַי מִסְפִּיק קְרִבְנוֹת, אֲנִי לֹא צְרִיךְ שְׂיִבִיאוּ עָלַי עוֹד קְרִבְנוֹת, וְלִכְּנָן כֹּל מִי שֶׁמֵּאֲמִין בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְיודֵעַ אֶת הָאֲמַת מֵאַחַר שֶׁהַתְּחַנְתִּי עִם הָאִשָּׁה הַזֹּה, אוֹ הָאִשָּׁה יוֹדַעַת אֶת הָאֲמַת מֵאַחַר שֶׁהַתְּחַנְתִּי עִם הַבַּעַל הַזֶּה, זֶה הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְלֹא רַק זֶה אֵלָא כְּתוּב: (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצֹם מֵעֲצָמִי וּבִשָּׂר מִבִּשְׂרֵי לִוְדָאֵת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִשׁ לִקְחָהּ זֹאת", כִּי הַבַּעַל וְהָאִשָּׁה הֵם אֶחָד, וְלִכְּנָן לֹא חוֹשְׁבִים מִלְּהַתְּגַרֵּשׁ בְּכֹלל, אֲדַרְבֵּה מְנַסִּים בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהַשְּׁלִים בֵּינָם לְבֵין עֲצָמָם, וְלְהַשְּׁתַּדֵּל לְהַבִּין אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי וְכו', וְכֹל זֶה רַק כְּשֶׁהוֹלְכִים עַל פִּי דֶרֶךְ הַתּוֹרָה, אָבֵל מִי שֶׁאֵין לוֹ

אמונה בר מינן, ואינו מתנהג על פי דרך התורה, החיים שלו חיי הפקר וכו', הוא בוגד בה וכו', היא בוגדת בו וכו', חיים כמו כלבים וכו', כלב הולך על הרחוב פתאום רואה כלבה ברחוב שני, אז הוא רץ אחריה וכו', וכשרואה אחר כך כלבה אחרת, עוזב את הראשונה ורץ אחר השנייה, וכך חוזר חלילה, כי לחיות בלי התורה, זה כמו חיים של כלבים, בלי שום תכלית כלל, מה שאין בן כשהולכים על דרך התורה, אזי זוכרים מה שאמר הקדוש ברוך הוא: (בראשית ב' כ"ד) "על בן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד", ולא מתגרשים בשום פנים ואפן, בודאי כל אדם יש לו מה לתקן וכו', אף אחד מאתנו לא נולד כליל השלמות וכו', רק צריכים לעבד על המדות וכו', והעקר לעבד על עצמו לא לעבד על המדות של הזולת וכו', בפרט לעקר מעצמו את מדת הכעס שזה פשוט מחלת עצבים, כי כשאדם נכנס בכעס, מאבד את השכל שלו לגמרי, עד שנעשה משגע וכו', ולכן צריכים לעבד הרבה על נקודת הסבלנות והשמחה, וכך מהפכים את הבית לגן עדן ממש, כי מותרים אחד להשני.

הבעיה כהיום שמסתובבים כל כך הרבה רוקים ורוקות מבגרים שבלו את ימי נעוריהם כמו כלבים וכו', ואחר כך יש להם טענות להקדוש ברוך הוא איפה הזווג שלי? בשעה שהיה להם הזדמנות פז כבר בהתחלה להתחתן ולכנות בית נאמן בישראל.

הקדוש ברוך הוא שיכניס רוח טהרה בין נשמות ישראל, ויתגלה הצדיק האמת שהוא השדכן האמתי, וילמד דעת את נשמות ישראל, וכך לא יהיה רוקים ורוקות, אלא כלם יבנו בתים נאמנים להקדוש ברוך הוא.

המאחל לך חדש מברך

בְּתֵרְנָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר קָרַח, א' דְּרָאשׁ חֲדָשׁ תַּמּוּז ה'תּשׁע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

מָאָד מָאָד כּוֹאֵב לִי שְׂאֵתָהּ הַפְּסֻקָּה לְגַמְרֵי לְבוֹא לְכוּלֵּל, אִיךְ אַתָּה חוֹשֵׁב
שְׂאֲנִי יְכוּל לְדַאֵג לָךְ לְעִבּוּדָה בַּפְּרָט בְּמַלְמְדוֹת אִם לֹא הַחֲזִיקָתָּ מֵעֶמֶד בְּכוּלֵּל
וְלֹא בָּאתָ בְּזִמְנָן אֶף פֶּעַם, אִיךְ יְכוּלִים לְהֶאֱמִין לָךְ שְׁוֵה לֹא יַחֲזוֹר גַּם בְּמַלְמְדוֹת,
וְלָכֵן חָבַל מָאָד מָאָד שֶׁהַפְּסֻקָּה לְבוֹא בְּכוּלֵּל, וְכֵךְ אִין לָךְ לֹא גִשְׁמִיּוֹת וּמְכַל
שֶׁפֶן לֹא רוֹחֲנִיּוֹת, וְלָכֵן לְדַעַתִּי תִרְאֶה לְתַקֵּן אֵת זֶה וּלְהַתְּחִיל לְבוֹא לְלַמֵּד
בְּכוּלֵּל, כִּי כָּל כֵּךְ חָבַל שְׂיָמִי הַנְּעוּרִים עוֹבְרִים בְּהֶבֶל וְרִיק, וּמְאוּמָה אִין בִּידָךְ.

תִּרְאֶה לְמִסֵּר אֵת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֵת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שַׁחֲרִית, מְנַחָה,
עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כֵךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (בְּרֻכּוֹת ח.) מֵאֵי דְכָתִיב
(תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לָךְ הוֹי" - עַת רְצוֹן - אֵימְתִי עַת רְצוֹן? בְּשַׁעָה
שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלֵּלִין; וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה לְעִצְמְךָ הַרְגֵּל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לָךְ
כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח') עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת
נד:) מְנַחָה יִשְׂרָאֵל כִּמְהָ הוֹי, תִּלְתָּא פְּרָסָא, הֵינּוּ כָּל זִמְנָן שְׂאָדָם מִתְּפַלֵּל אֵת
הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמַחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאִיךְ שֶׁהוּא רַק מִתְּקַרֵּר
וּמִתְּחִיל לְהַתְּרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה לֹא לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיַן, זֶה כְּבָר קִלְפַת עוּג מְלָךְ
הַבְּשָׁן שְׂיַעֲקֹר אוֹתוֹ מֵהַיְהוּדוֹת.

בְּעֶרְבׁי יֵשׁ שְׁעוֹר שֶׁל דָּף הַיּוֹמִי אֲצֵל הָרַב... נִרוּ יְאִיר שְׁלוֹמֵד בְּרַבִּים
בְּבֵית הַכְּנֶסֶת הַגְּדוֹל, וְשִׁמְעֵתִי שֶׁהוּא מָאָד מָאָד מְסַבֵּיר אֵת הַדָּף הַיּוֹמִי בְּצוּרָה
שְׁפֵלָם מְבִינִים, וְלָכֵן הֵייתִי מֵיַעֵץ לָךְ שֶׁתְּצַטְרֵף אֵל הַשְּׁעוֹר הַזֶּה, וְלֹא תִתְחַרֵּט,
כִּי כֵךְ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְר-הַמְּדוּת, אוֹת לְמוֹד, סִימָן י') כָּל יְדִיעָה בְּמִשְׁפָּטֵי הַתּוֹרָה
הֵן מְצוּוֹת שְׁבִין אָדָם לְחַבְרוֹ, הֵן מְצוּוֹת שְׁבִין אָדָם לְקוּנּוֹ, הַיְדִיעָה הַזֹּאת
בְּעִצְמָהּ הִיא הַצְּלַחַת הַנַּפֶּשׁ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך חדש מברך

בתרנו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר קרח, א' דראש חדש תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

קדם כל תודה רבה שאמרת דרשה להנשים בהלכות ששייך להרחקות וכו' וכו', וזה דבר גדול מאד.

בענין האברכים שחסרים, אין בררה אלא להוריד סכום על כל יום שחסרים וכו', כי לא צומח לנו אילן של שקלים, כל חדש אנחנו מוסרים את נפשנו לגיס חמשים אלף ש"ח, ואתה יודע שזה לא בא קל לגיס סכום כזה, בשעה שאנחנו טובעים בחובות, ובפרט שעכשו אני עוסק לשפץ את האולם, וזה עולה הון תועפות וכו'.

כל כך חבל שאלו האברכים שלא שומרים על הזמן, בשום פנים ואפן לא אוכל למצא להם עבודה, כי אם לא שומרים על הזמנים בהכולל, איך אני יכול להאמין להם שישמרו את הזמן במלמדות או בהחנות או שאני הולך עכשו לפתח בית דפוס וכו', ושאך פרויקטים וכו', כדי שיהיה לכלם פרנסה, ואם הם לא מחזיקים את הזמנים בהכולל, איך אני יכול להאמין להם, את זה תבהיר להם.

בענין לקחת שמוש אצל תלמידי חכמים וכו', אתה צריך להבין שאברכים שלנו איך יש להם שלשת אלפים וחמש מאות ש"ח? האם יש לאברכים מכרה של כסף?

בענין האברך... גרו יאיר, בודאי מגיע לו שיקח מאיפה שאפשר לקחת,

כי הוא מִשְׁקִיעַ יוֹתֵר מִכֻּלָּם, וְהוּא מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוֹ יוֹתֵר מִכֻּלָּם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִיךָ שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁזֶה הָעֲבוּדָה הַכִּי קִשָּׁה לְאָדָם, כִּי אֵין עֲבוּדָה שְׂבָא קִשָּׁה לְאָדָם כְּמוֹ שִׂמְחָה, כִּי טֹבֵעַ שֶׁל אָדָם שְׁנִמְשָׁךְ אַחַר הָעֲבִיּוֹת וְהַגְּשָׁמִיּוֹת, וְכֵן כָּךְ חִבֵּל כִּי הַנְּשִׂמָה מוֹשֶׁכֶת רַק לְרוֹחֲנִיּוֹת שֶׁשָׁם מְקוֹר הַשִּׂמְחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב וּמוֹשֵׁךְ רַק בְּגִשְׁמִיּוֹת שֶׁשָׁם מְקוֹר הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, כְּמוֹ שְׂאֲמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קפ"ט) עֵקֶר נְשִׂיכַת הַנְּחִשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, וְלִכְּנֵן אֲשֶׁרִי אָדָם שֵׁיִשׁ לוֹ שֶׁכֵּל וְקוֹלֵט תַּכְּף וּמֵיֵד שָׁבוּ בְּרַגַע שְׁנִמְשָׁךְ עָלָיו עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן וְכוּ', זֶה בָּא מִצַּד הַטְּמָאָה, וְלִהְפֹךְ כְּשִׂימְשָׁךְ אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַשִּׂמְחָה, וְלִפְקַח אֶת דַּעְתּוֹ, זֶה בָּא מִהַקְדָּשָׁה, וְלִכְּנֵן תִּרְאֶה מַה לְּפָנֶיךָ, תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ חֵדֶשׁ מְבָרָךְ

בְּתִרְנֵז.

בְּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר קָרַח, א' דְּרֵאשׁ חֵדֶשׁ תַּמּוּז ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

שְׁמַעְתִּי אֶת הַהוֹדְעוֹת שֶׁהִשְׁאֲרַתְּ לִי וְכוּ', שְׂרָצִיתָ מְאֹד לְדַבֵּר אֵתִי וְכוּ', אֲנִי לֹא נִמְצָא בְּחִדְרֵי אֵיפָה הַטְּלַפּוֹן נִמְצָא מֵאֵז שְׁנַחֲלִיתִי, וְלִכְּנֵן חִבֵּל שֶׁתִּשְׁאִיר לִי הוֹדְעוֹת אִם יֵשׁ לָךְ מִשְׁהוֹ תִּכְתֵּב לִי בְּפֶקֶס וְאֲנִי יִחְזֹר אֵלֶיךָ.

עַל כָּל פְּנִימִים אֵיךְ שֶׁהוּא אֲנִי מְאֹד מְקוֹנֶה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהִתְחַלַּתְּם לַעֲבֹד בְּשִׁפּוּץ הָאוֹלָם, וְהַכֵּל מִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, וְרָצִיתִי מְאֹד לְדַעַת מַה קוֹרָה וְאֵיךְ הָעֲבוּדָה הוֹלֶכֶת.

תראה למסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח) על מאמרם ז"ל (ברכות נד:) מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקרב ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך הבשן שיעקר אותו מהיהדות.

בערב יש שעור של דף היומי אצל הרב ... נרו יאיר שלומד ברבים בבית הכנסת הגדול, ושמעתי שהוא מאד מאד מסביר את הדף היומי בצורה שכלם מבינים, ולכן הייתי מיעץ לך שתצטרף אל השעור הזה, ולא תתחרט, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות למוד, סימן י) כל ידיעה במשפטי התורה הן מצוות שבין אדם לחברו, הן מצוות שבין אדם לקונו, הידיעה הזאת בעצמה היא הצלחת הנפש.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך חדש מברך

בתרנה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר קרח, א' דראש חדש תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

כדאי להיות בקשר עם הרב ... נרו יאיר, כי מה שרופאים אומרים תמיד

כְּדַאי לְשִׁמֵּעַ עוֹד חַוֹת דַּעַת, וְלֹא לַעֲשׂוֹת נְתוּחַ תַּכְף וּמִיד מִפְּנֵי שְׂרׁוּפָא אָחָד אָמַר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לָהּ רְפוּאָת הַנְּפֹשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד, וַיִּקְרָא אֶצְלָהּ: (תהלים צ"ב ט"ו) "עוֹד יִנּוּבוּן בְּשִׁיבָה דְשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ", וְתַרְוָה רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מֵהִנְכָדִים.

בְּנֶה... נְרוּ יְאִיר עוֹשֶׂה חַיִל וְלֹאט לֹאט הוּא מִתְחִיל לַהֲיוֹת עֲצָמָי שְׁלֹא תִפְרִי אוֹתוֹ, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִהְיֶה לָכֶם נַחַת מִיוֹצְאֵי חִלְצִיכֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתֵי שְׁאֲנֵי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכַּח לִי וְתִצְלַחֵי.

הַמְּאַחַל לָךְ חֹדֶשׁ מְבָרָךְ

בתרנט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר קַרְח, א' דְּרֵאשׁ חֹדֶשׁ תַּמּוּז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶה

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין לָךְ מִשְׁגַּח אֶת הַזְּכוּת שִׂישׁ לָךְ בְּזֶה שְׂאֵת עוֹזֶרֶת לְהַמּוֹסְדוֹת שְׁלֹנוּ.

רק תִּתְחַזְּקֵי מְאֹד לַהֲיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה זֶה הַהַצְּלָחָה שֶׁל אָדָם, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמִחָה, חֵלֶק ב', סִימָן א') מִי שֶׁהוּא שְׂמִיחַ תָּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצַלִּיחַ, וְלִכֵּן אִם אֶת רוּצְהָ לְהַצְּלִיחַ בְּחַיִּיךָ, תִּשְׁתַּדְּלֵי עִם הַכּוֹחוֹת לַהֲיוֹת רק בְּשִׁמְחָה, וְאֵף שְׂאֲנֵי יוֹדַע שְׂזֶה מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה לָךְ לְהַגִּיעַ לְשִׁמְחָה מְרַב הַבְּלִבּוּלִים שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת תִּכְרִיחֵי אֶת עֲצָמְךָ לַהֲיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִרְאִי שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה בְּהַחַיִּים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
עליך שתצליחי בכל אשר תפני.

המאחל לך חדש מברך

בתרס.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר קרח, א' דראש חדש תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אסור לדחק את הילדים שיעלו כפה קדם זמנם וכו', קדם שמתבשלים,
ולכן עדיף ללכת לאט, ואז מצליחים אתם.

לא צריכים לדאג, כי ילד אוהב להיות בין ילדים, וחנה בקשה שהיא
רוצה בן בין הבנים, כמאמרם ז"ל (ברכות לא): "ונתתה לאמתך זרע אנשים"
- מאי זרע אנשים? אמר רב גברא בגוברין, אדרבה ילדים צריכים להיות
מערבים עם ילדים אחרים, וזה טבע הבריא, רק ההורים בדרך כלל מחזיקים
את הבן שלהם לבן יחיד, ורוצים שהבן הזה כלם יחזיקו אותו לבן יחיד,
ולכן הם דואגים וכו', ורבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות בנים, סימן ג') אין לדאג
על פרנסת בניו, כי כשהם גדלים גדלה פרנסתם עמם.

השם אדל נתן הבעל שם טוב הקדוש זי"ע לבתו היחידה, ולא אכפת
אייך קוראים לה וכו', אבל זה השם.

אתם לא יכולים לתאר איזה ישועה היה לכם שלא לקחתם את האחות
בבית, כי זה היה שובר לכם את השלום בית.

רק תתחזקי מאד להיות בשמחה, כי השמחה זה ההצלחה של אדם,
כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות שמחה, חלק ב', סימן א') מי שהוא שמח
תמיד על ידי זה הוא מצליח, ולכן אם את רוצה להצליח בחייה, תשתדלי עם
הכחות להיות רק בשמחה, ואף שאני יודע שזה מאד מאד קשה לך להגיע

לְשִׁמְחָה מְרֻב הַבְּלִבוֹלִים שְׁעוֹבֵר עֲלֵיךָ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת תִּכְרִיחֵי אֶת עֲצֻמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִרְאִי שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה בְּהַחַיִּים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ עֲלֵיךָ שֶׁתְּצַלִּיחֵי בְּכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי.

הַמְּאַחֵל לְךָ חֵדֶשׁ מְבָרֵךְ

בְּתַרְסָא.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִיעִי לְסֵדֶר קָרַח, א' דְּרֵאשׁ חֵדֶשׁ תְּמוּזָה ה'תַּשַׁע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

לְנֶכוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשִּׁמְחָה שֶׁיֵּשׁ לִי מֵה שְׂאֵתָה מִשְׂקִיעַ בְּהַתְּלַמִּידִים לְמַעַלָּה מִכַּחוֹתֶיךָ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְרַצָּה מִמֶּךָ, כְּמוֹךָ יִרְבוּ בְּיִשְׂרָאֵל, וְדַע לְךָ שֶׁיִּמְיָנוּ כְּצֵל עוֹבֵר, הֵנָּה אֲנַחְנוּ כְּאֵן וְהֵנָּה אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מִכְּאֵן, וְרַבְּנֵנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ס"א) שֶׁהַשְּׁבָעִים שָׁנָה פּוֹרְחִים כְּרַבַּע שָׁעָה וְכוּ', וְאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה צ"ו, סִימָן ב') "כְּצֵל יְמִינוּ עַל הָאָרֶץ וְאֵין מְקוּהָ", וְהַלּוֹאֵי כְּצֵלוֹ שֶׁל כֶּתֶל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן, אֶלְא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשָׁעָה שֶׁהוּא עָף דְּכִתִּיב: (תְּהִלִּים ק"ד) "כְּצֵל עוֹבֵר", וְאֵין מְקוּהָ", וְאֵין מִי שֶׁיִּקְוֶה שְׁלֹא יָמוּת הַכֵּל, יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מְתִים; וּמֵה יִשְׂאֵר מֵאַתְּנוּ, רַק מֵה שְׁזָכִינוּ אֶת הָרַבִּים, וּבִפְרֹט מְלַמֵּד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, זֶה עוֹלָה עַל הַכֵּל, כְּמֵאמְרָם ז"ל (בְּבֵא בְּתָרָא ח':) עַל הַפְּסוּק: (דְּנִיָּאל י"ב) "וּמִצְדִּיקֵי הָרַבִּים כְּכּוֹכְבִים לְעוֹלָם וָעֶד" - אֵלוּ מְלַמְדֵי תִינוּקוֹת; וְהַפְּרוּשׁ הַפְּשוּט הוּא: כְּמוֹ שְׁלֹא יְכוּלִים לְסַפֵּר אֶת הַכּוֹכְבִים, כִּי הֵם לֹאֵין סְפוּר, כִּף אֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר אֶת גְּדֹל הַשְּׂכָר שֶׁל מְלַמְדֵי תִינוּקוֹת שֶׁמְחַדְדִירִים בְּהֶם אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיִרְאֵת שְׁמִים שְׁלֵמָה, וּבִפְרֹט עֲכָשׁוּ שֶׁהָעֶרֶב רַב לְקַחוּ עַל עֲצֻמָּם לְעַקֵּר אֶת הָאֲמוּנָה פְּשוּטָה מְנוּעָרִי וּמְבִנּוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שֶׁהוּא עֲכָשׁוּ מְלַמֵּד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וּמְחַדְדִיר בְּהֶם אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ

יתברך, וזכותו גדולה בשמים, עד שאין יכולין לספר את הזכיות שלו, כמו שאי אפשר לספר את הפוכבים.

ותשואת חן על התפלות שכל התלמידים התפללו עלי, ואני מכרח להגיד לך שרק בזכות זה אני עדין נמצא פה, ותגיד להתלמידים תודה בשמי, ושימשיכו להתפלל עלי בכל עת מצוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך חדש מברך

בתרסב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר קרח, א' דראש חדש תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח שמצאתם כבר תאריך להחתנה, וגם מצאתם אולם, יעזר הקדוש ברוך הוא שיתחתנו בסימן טוב ובמזל טוב, וזה שמחתי שיהיה לך כבר נחת בהחיים וכו', אחר סבל שכבר סבלת וכו', אני מכרח להגיד לך שבנפשי אני אהיה בחתנה, אבל בגופי אני לא יכול ללכת יותר לשום חתנה, אלא אם זה יהיה באולם שלנו, כמוכן שעדין לא התחילו לשפץ, אבל כך אני כבר לא מסגל לנסע לשום מקום אחר ארבע התקפות לב וצנתור ונתוח לב פתוח, את צריכה להבין את המציאות המרה שאי אפשר להכריח אותי אם את באמת רוצה את טובתי.

רק תתחזקי מאד להיות בשמחה, כי השמחה זה ההצלחה של אדם, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות שמחה, חלק ב', סימן א') מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח, ולכן אם את רוצה להצליח בחייה, תשתדלי עם

הכחות להיות רק בשמחה, ואף שאני יודע שזה מאד מאד קשה לך להגיע לשמחה מרב הבלבולים שעובר עליך וכו', עם כל זאת תכריחי את עצמך להיות בשמחה, ותראי שיהיה לך הצלחה בהחיים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש עליך שתצליחי בכל אשר תפני.

המאחל לך חודש מברך

בתרסג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר קרח, א' דראש חודש תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

חבל מאד שאתם לא מדברים עם הגננת וכו', או עם הנהול וכו', זה לא חכמה להאשים את הילדים שהם חייבים וכו', זה לא חנוכי לגמרי, ואתם צריכים לעמד על זה מאד מאד, והיה טוב מאד שאתה ואשתך ילכו לדבר עם הנ"ל, ורק לבנות את הילדים ולא לשבר אותם, ילדים נשארים ילדים, וההורים צריכים לתת הרבה חם להם.

בענין... תחיה, אדרבה שהיא תגיד לי את התכניות שלה, ואני אעזר לה במה שאני רק יכול.

העקר שיהיה לכם הרבה נחת מכל יוצאי חלצכם.

אני מאד מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות בשמחה, ואף שאני יודע שזה העבודה הכי קשה לאדם, כי אין עבודה שבא קשה לאדם כמו שמחה, כי טבע של אדם שנמשך אחר העביות והגשמיות, וכל כך חבל כי הגשמה מושכת רק לרוחניות ששם מקור השמחה, והגוף סוחר ומושך רק בגשמיות ששם מקור העצבות והמרירות והדכאון, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפ"ט) עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות, ולכן

אשרי אדם שיש לו שכל וקולט תכף ומיד שבו ברגע שנמשך עליו עצבות ומרירות ודכאון וכו', זה בא מצד הטמאה, ולהפך כשימשך את עצמו אל השמחה, ולפקח את דעתו, זה בא מהקדשה, ולכן תראה מה לפניה, תמסר את נפשך רק להיות בשמחה, ואז טוב לך כל הימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך חדש מברך

בתרסד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר קרח, ב' דראש חדש תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכנתו תמיד

היות שהיה ביבנאל בשבת שעברה שרפה גדולה על ההר, והיה ממך פקוח נפש שלא התפשט גם אל הבתים, ולכן אני מאד מאד מבקש את כל אלו מאנשי שלומנו ובפרט האברכים שרוצים להצטרף למכבי אש, שירשמו את שמותם אצל האברך... נרו יאיר, כי יש עכשו אפשרות שנוכל להיות מתנדבים, וגם נקבל רכב של מכבי אש, ולכן כל מי שמעניין שישתדל לרשם את שמו מה שיותר מהר.

אף אחד לא קולט את המסירות נפש שאני מכניס שהבית התבשיל - אהל אברהם יהיה פתוח כבר כל היום מותיקין שיהיה שתיה חמה ומזונות וכו', ובאמצע היום מרק חם, ולעת ערב סעודה דשנה וכו', ולכן אני מאד מאד מבקש את כל אחד מאנשי שלומנו, מי שרק יכול לעזור לי שישתדל לעזר, כדי שאוכל להמשיך עם הבית התבשיל - אהל אברהם כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב חסד, כמאמרם ז"ל (ילקוט הושע, רמז תקכ"ב) אמר הקדוש ברוך הוא: חביב עלי חסד שאתם גומלים זה לזה יותר מכל הזבח שזבח

שְׁלֵמָה לְפָנַי אֶלֶף עוֹלוֹת, וּבִפְרֹט חֶסֶד כְּזֶה שְׁנוֹתַי לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת לְרַעֲבִים וְלִצְמָאִים וְכוּ', הִצְדָּקָה הַזֶּה עוֹלָה כָּל הִצְדָּקוֹת, כְּמֵאמָרָם ז"ל: (בְּבֵרָא בְּתָרָא ט) אֵין בּוֹדֵקִין לְמִזְנוֹנוֹת, הֵינּוּ בְּכָל דְּבַר יְכוּלִים לְרַמְאוֹת בְּנֵי אָדָם וְכוּ', אָבֵל אִם בָּא אָחָד וְהוּא רַעֲב וְצָמָא, שָׁמָּה הוּא לֹא יְכוּל לְרַמְאוֹת אוֹתָהּ, כִּי מִי שֶׁבָּאֵמֶת רַעֲב אוֹ צָמָא הוּא יֹאכֵל וְיִשְׁתֶּה, וּמִי שֶׁלֹּא רַעֲב וְצָמָא הוּא לֹא יֹאכֵל וְלֹא יִשְׁתֶּה, וְלָכֵן אֵין צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִלֵּת לֶאֱכֹל לְרַעֲבִים וְצָמָאִים.

וּבְכֻלָּל רְצִיטִי מְאֹד שֶׁהִקְהֵלָה שְׁלָנוּ יַעֲשׂוּ רַק חֶסֶד אָחָד עִם הַשָּׁנִי, וְשֵׁלָא יִרְאֶה וְשֵׁלָא יִמְצָא אָחָד שֶׁהוֹלֵךְ עִם הַזּוֹלָת בְּאֵלִימוֹת וְכוּ', הֵן אֵלִימוֹת פִּיזִית וְכוּ', וְהֵן אֵלִימוֹת מְלוּלִית וְכוּ', כִּי בְקֵהֲלָתְנוּ הַקְדוּשָׁה שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אַמוּנָה, אֵין מְקוֹם לְאַנְשִׁים רַעִים וְכוּ', כָּל הַעֲנִיָּן שְׁלָנוּ זֶה רַק חֶסֶד לַעֲזֹר אָחָד לְהַשָּׁנִי, אֲנַחְנוּ לֹא מְעַנִּינִים שִׁיְהִיָּה בֵּינֵינוּ עֲשׂוּבִים שׁוֹטִיִּים וְכוּ', שֶׁרַק מְסִיתִים אָחָד נֶגֶד הַשָּׁנִי וְכוּ', לֵאלוּ אֵין מְקוֹם אֲצִלָּנוּ בְּכֻלָּל, כִּי הִקְהֵלָה שְׁלָנוּ בְּנוֹי אַף וְרַק עַל מִדַּת הַחֶסֶד, שֶׁעַל זֶה עוֹמֵד הָעוֹלָם, כְּמֵאמָרָם ז"ל (יְלִקוּט תְּהִלִּים, רַמְזוֹ תַּתְּל"ד) אָמַר רַבִּי סִימוֹן בְּשַׁעָה שֶׁבָּא הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבְרָא אָדָם הָרֵאשׁוֹן, נַעֲשׂוּ הַמְּלֹאכִים כְּתוֹת כְּתוֹת, מֵהֶם אוֹמְרִים "יִבְרָא" וּמֵהֶם אוֹמְרִים "אֵל יִבְרָא", חֶסֶד אוֹמַר "יִבְרָא" שֶׁהוּא גּוֹמֵל חֶסְדִּים; וְתִהְיֶה לָּאֵל, אֵין לָנוּ מַה לְהִתְבַּיֵּשׁ מִשׁוּם קֵהֵלָה בְּעוֹלָם עִם הַחֶסֶד שֶׁנַּעֲשֶׂה בְּתוֹךְ קֵהֲלָתְנוּ, וְלָכֵן אֲנִי רוֹצֶה שִׁיִּמְשֹׁךְ כָּכָה.

גַּם אֵלוֹ הָאֲבָרְכִים שְׁרוּצִים לְהַתְנַדֵּב לְמַדְ"א, שִׁיְהִיו בְּקִשָּׁר עִם הָאֲבָרְךָ ... גֵּרוּ יְאִיר, כִּי אֲנִי מְכָרַח שִׁיְהִיָּה בְּקֵהֲלָתְנוּ שְׁלֵשִׁים וְשֵׁשָׁה צְדִיקִים הַעוֹשִׂים חֶסֶד עִם הַזּוֹלָת, וְאֵלוֹ מִתְנַדְּבֵי מַדְ"א הֵם הֵם הַצְדִּיקִים שְׁמוּסְרִים אֶת נַפְשָׁם בְּיוֹם וּבְלִילָה לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם הַזּוֹלָת, כְּמוֹהֶם יִרְבֶּה בְּיִשְׂרָאֵל.

עַכְשָׁו אֲנִי מְשַׁפֵּץ אֶת אוֹלָם הַשְּׂמֻחוֹת לְרוּחַת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאֲנִי רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת מִזֶּה פְּנִינָה כְּמוֹ הַבַּיִת הַכְּנֻסֵת הַגְּדוֹל, וְלָכֵן אֲשַׁרִּי מִי שִׁיְכוּל לַעֲזֹר לִי לְהַתְחִיל וְלִגְמֹר מַה שְׁיוֹתֵר מֵהַר, וְהִיָּה זֶה שְׁכָרוֹ שִׁירָאָה בְּמוֹ עֵינָיו אֶת הַשְּׂמֻחוֹת שִׁיְהִיו נַעֲשִׂים שָׁם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חֲדָשׁ מְבָרַךְ

בתרסה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר קרח, ב' דראש חדש תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

נא ונא ראה לחזק את עצמך ביתר שאת ביתר עז, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, ועכשו אנחנו נכנסים בחדש תמוז ואב, שהם שני החדשים הכי קשים בשנה, כי מובא (בני יששכר, חדשי תמוז ואב) ששתי החדשים האלו הם כנגד שתי העינים של האדם וכו', והחדשים האלו לקח עשו, ולכן הם שתי חדשים מאד מאד קשים, ולכן עלינו להתעורר ביתר שאת ביתר עז על שמירת העינים, ובפרט בשתי החדשים האלו, אשר הקלפות מסתובבות על הרחובות ערמות לגמרי רחמנא לישזבן, ויכולים מאד מאד להכשל עם העינים, וחכמינו הקדושים אמרו (סנהדרין מה.) אין יצר הרע שולט אלא במה שעינו רואת; וצריכים על זה רחמים מרבים מאד, ואמרו חכמינו הקדושים (ברכות יב:) "אחרי עיניכם" זה הרהור עברה, וידוע שרבנו ז"ל אמר לאנשי שלומנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן קי"ד) שצריכים מאד מאד לשמר מהרהור רע, כי זה פוגם מאד בכול העולמות, ולכן אשרי האדם שזוכה לשמר על העינים בחדשים האלו, וכשבר ישראל מכניס בעצמו אמתת מציאותו יתברך, וחושב ומציר בדעתו אשר כל העולם כלו הוא אין סוף ברוך הוא, ואדם נמצא בתוך האור, על ידי זה נצול מכל רע.

והנה דורשי רשומות אמרו ת'מ'ו'ז' ראשי תבות ז'מ'ני, ת'שובה, מ'משמים ו'באים, א'ב' ראשי תבות א'לול ב'א, כי בשתי החדשים האלו צריכים להתעורר מהשנה העמקה שאנחנו נמצאים בה, ולדעת שחדש אלו מתקרב ובא, שהוא חדש הרחמים והסליחות, וכך נוכל להכין את עצמנו על ראש השנה הקדוש והנורא של רבנו ז"ל, וצריכים כבר להתחיל לבקש את הקדוש ברוך הוא שיזכה להיות אצל הקבוץ הקדוש שלנו בראש השנה באומן.

נא ונא תעשה כל מיני מאמצים שבעולם לקנות לעצמך את המדה היקרה של אריכות אפים מדת הסבלנות, שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק

א', סימן קנ"ה) שְׁזָה זֹכִים עַל יְדֵי תִקְוָה הָאֲמוּנָה, כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל מֵאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ אֲשֶׁר הוּא נִמְצָא וְאִין בְּלִעְדוֹ נִמְצָא, וְדָבָר גְּדוֹל דְּבָר קָטָן אִינוּ נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, עַל יְדֵי זֶה יֵאָרִיךְ אַף עַל כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו וְכוּ', וְאַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שְׁעַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים מְאֹד, עַד כְּדֵי כֶּף שְׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהָר"ן, חֶלֶק ב', סימן קי"ט) שְׁאִין שׁוּם מְצִיאוֹת שֶׁל עוֹלָם זֶה, כְּפִי הַיִּסּוּרִים שְׁבָנֵי אָדָם סוֹבְלִים בְּזֶה הָעוֹלָם וְכוּ', וְכֻלָּם מְלֵאִים טְרָדוֹת וְדָאָגוֹת וְעֲצָבוֹת וְיִגּוֹן וְאַנְחָה וְכוּ', וְכָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ יִסּוּרִים מִיַּחְדִּים וְכוּ', וְאֶפְלוּ הַעֲשִׂירִים מִסוֹבְבִים עִם כָּל מִינֵי טְרָדוֹת וּפְחָדִים וְכוּ', אֲזִי כָּאֵן הוּא הַגִּיּוֹנוֹם מִמֶּשׁ, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְבִרְחָא אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמְהַפֵּךְ אֶת הַגִּיּוֹנוֹם הַזֶּה אֶל גֵּן עֵדֶן, כִּי מִי שְׁמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲזִי נִתְקַיֵּם אֲצִלוּ "עוֹלָמְךָ תִּרְאֶה בְּחַיִּיךָ", כִּי אִין עוֹד זִיו וְחַיּוּת יוֹתֵר מִזֶּה שְׁאָדָם מְרַגֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכֵן מִי שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא וְכוּ' וְכוּ', כְּפִי סֵדֶר דְּרִיךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל, אִין עוֹד נַעַם יוֹתֵר מִזֶּה, כִּי יֵשׁ לוֹ אִיפֵּה לְבִרְחָא, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יְרוּשָׁלַיִם רֵאשׁ הַשְּׁנָה, פֶּרֶק ד', הִלְכָה ח') בִּיּוֹן שְׁקַבְּלַתֶּם עֲלֵיכֶם עַל תּוֹרָה מַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיכֶם כְּאֵלוֹ לֹא חֲטַאתֶם מִמֵּיכֶם, אָדָם שְׁנִכְשַׁל עִם כָּל כֶּף הַרְבֵּה עֲבֵרוֹת חֲמוּרוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל אִם הוּא לּוֹקַח אֶת עֲצָמוֹ וְנִכְנַס בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, אֲזִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, וְלִכֵּן אֲנִי שׁוֹאֵל אוֹתְךָ: הֵאֵם זֶה לֹא כְּדָאִי לְלַמֵּד תּוֹרָה, שְׁבִזָּה נִתְכַפֵּר לוֹ כָּל עֲוֹנוֹתָיו?

וְהָעוֹלָה עַל הַכֹּל רְאוּי לָנוּ לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד שְׁאֲנַחְנוּ זֹכִים לְדַבֵּר כָּל יוֹם מִרַבְּנּוּ ז"ל, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן אֶת הַחַיִּים שְׁנִזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּרֵאשׁ הַשְּׁנָה הַבָּא עֲלֵינוּ לְטוֹבָה אֲצִל רַבְּנּוּ ז"ל, שְׁזֶה הַשְּׂמִחָה הָעוֹלָה עַל כָּל הַשְּׂמִחוֹת.

לְאַחֲרוֹנָה אֶפְלוּ אֵלּוֹ מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֵׁישׁ לָהֶם דִּירוֹת לְהַשְׁכִּיר, וּמִחֲמַת שְׁרוּאִים אֶת גְּדֵל הַבְּקוּשׁ שֶׁל דִּירוֹת שְׁהִמוֹן מִשְׁפָּחוֹת חֲדָשׁוֹת רוֹצִים לְהַכְנִס פֶּה, וְלִכֵּן מַעֲלִים אֶת הַמַּחֲרִירִים לְהַשְׁכֵּרָה, וּמֵהֶם לּוֹמְדִים גַּם תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, שְׁגַם כֵּן מַעֲלִים אֶת שֹׁכֵר דִּירָה שְׁמַגִּיעַ כְּבָר לְשִׁלְשֵׁת אֲלָפִים אוֹ שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים, וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת ש"ח לְדִירָה קִטְנָה, וְלִכֵּן תִּהְיֶה פִּקְחָא וְלִתַּת לָהֶם לְהַתִּיבֵשׁ וְכוּ',

לא להשכיר אצלם במחיר מגזם וכו', יעזר הקדוש ברוך הוא שפקרוב מאד יתחילו לבנות פה בתים חדשים, וכל אחד אחד מאנשי שלומנו יהיה לו בית משלו עם צימרים, שזה יכניס לו גם הכנסה לשלם את המשכנתא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך חדש מברך

בתרסו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר קרח, ב' דראש חדש תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

התחילו כבר לבוא אורחים מבחוץ לקהלתנו הקדושה, וכל אחד מהאורחים מפליא מאד את הבית התבשיל - אהל אברהם, והם לא יכולים להאמין מה שעיניהם רואות, וכלם פה אחד אומרים שאין דבר כזה בכל ארץ ישראל, וחושבים שיש פה איזה עשיר גדול שמממן את הכל, ואף אחד לא קולט את גדל החסד שעושות נשות אנשי שלומנו שבאות לעזר בכל מיני עזרה בבית התבשיל - אהל אברהם, ולכן אני מאד מבקש אותך שתמשיכי לעזר במה שאת רק יכולה, כי כל עזרה זה לנו ישועה, אפלו לנקות וכו', זה גם כן עזרה וכו', ומכל שכן להגיש את האכל זה גם כן עזרה וכו', כל עזרה שאת רק יכולה, יתקבל בברכה.

נא ונא תראי להתחזק ביתר שאת ביתר עז באמונה פשוטה בו יתברך, ואף שעובר עליך כל מיני משברים וגלים בבית ובחוץ וכו' וכו', עם כל זאת אין זה עצה להיות שבורה ומדכאת בדכאון וכו', כי העצבות והמרירות והדכאון לא יביא אותך לשום דבר רק יסבך אותך יותר, ולכן לא בחנם הזהירנו רבנו ז"ל יותר מהכל להיות רק בשמחה, ואמר (לקוט-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות

וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כּחוֹ, כִּי כָל הַחֲלָאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם כָּלֵם בָּאִים רַק מִחֲמַת קֶלְקוּל הַשְּׂמָחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשְׂמָחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תְּנַחֲמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמָחָה מִמֵּתְנַת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שְׂשֻׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחָה, וְלֹא כָּל מִי שְׂמַצַּר הַיּוֹם מַצַּר לְמַחָה, לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמָחָה מִמֵּתְנַת לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַמִּיד יִהְיֶה הַשְּׂמָחָה מְצוּיָה אֲצִלָּהּ, כִּי אֵין טוֹב מְזָה, וְעַל יְדֵי שְׂמָחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וַיְכּוּלִים אַחֵר כֶּף לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּר, כִּי מֵה שְׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מְפָנֵי שְׂנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן, אֲבָל תִּכְף וּמְיָד שְׂמַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשְׂמָחָה, אַזִּי נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

לְאַחַרְוֹנָה אֶפְלוּ אֵלוּ מְאַנְשֵי שְׁלוֹמְנוּ שֵׁישׁ לָהֶם דִּירוֹת לְהַשְׁכִּיר, וּמִחֲמַת שְׂרוּאִים אֶת גְּדֵל הַבְּקוּשׁ שֶׁל דִּירוֹת שְׂהֵמוֹן מְשַׁפְּחוֹת חֲדָשׁוֹת רוּצִים לְהַכְנִס פֹּה, וְלִכֵּן מַעֲלִים אֶת הַמְּחִירוֹם לְהַשְׁכְּרָה, וּמֵהֶם לּוֹמְדִים גַּם תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם שְׂגָם כֵּן מַעֲלִים אֶת שְׂכָר דִּירָה שְׂמַגִּיעַ כְּבָר לְשִׁלְשֵׁת אֲלָפִים אוֹ שְׁלֹשֵׁת אֲלָפִים וְחֻמֵּשׁ מְאוֹת ש"ח לְדִירָה קְטַנָּה, וְלִכֵּן תִּהְיֶי פַקְחִית וְלִתֵּת לָהֶם לְהַתִּיבֵשׁ וְכוּ', לֹא לְהַשְׁכִּיר אֲצִלֵּם בְּמַחִיר מְגֹזֵם וְכוּ', יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂבִקְרוֹב מְאֹד יִתְחִילוּ לְכַנּוֹת פֹּה בְּתִים חֲדָשִׁים, וְכָל אֶחָד מְאַנְשֵי שְׁלוֹמְנוּ יִהְיֶה לוֹ בֵּית מְשֻׁלוֹ עִם צִימְרִים, שְׂזָה יִכְנִיס לוֹ גַּם הַכְּנֶסֶה לְשִׁלֵּם אֶת הַמְּשַׁכְּנָתָא.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁפִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ חֲדָשׁ מְבָרֵךְךָ

בתרסז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר קרח, ב' דראש חדש תמוז ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרֶךְ הַיְקָר לִי מָאד ... נְרוּ יְאִיר תְּלֻמִיד כּוֹלֵל
לְהוֹרָאָה "תְּפָאֶרֶת בְּנֵימִין"

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּמְשִׁיךְ בְּעֲבוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּו שְׁכָל
אֲבֵרֶךְ יֵאֱמָךְ בְּחוֹר וּיְחִזֵּק וּיַעֲוֹדֵד וּיִשְׂמַח אוֹתוֹ, וְיִלְמַד עִמּוֹ, כִּי הָרִי רַבְנּוּ ז"ל
הִזְהִירָנוּ כָּל כֶּךָ לְקָרֵב נְפְשוֹת אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבָזָה אוֹתָנוּ בְּבִזְיוֹנוֹת
עַל שְׁאַנְחָנוּ מִתַּעֲצָלִים וְנַעֲשִׂים עֲצִים יְבִשִׁים, שְׁלֹא רוֹצִים לְהוֹצִיא פְרוֹת, הִינּוּ
לְקָרֵב נְשָׁמוֹת אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהָאֲרִיךְ בְּזֶה מָאד (עֵין חֵי-מוֹהֲרָן, סִימָן
תקמ"ג), אִיךְ שֶׁהַקְּפִיד מָאד עַל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ שְׁלֹא רוֹצִים לְקָרֵב אַחֲרִים, וְהִנֵּה
פֶה יֵשׁ לָנוּ אֶת הַנַּעַר שְׁלָנוּ שְׁעָלִינוּ לְשֹׁמֵר עֲלֵיהֶם כְּמוֹ בַּבַּת עֵינֵינוּ, וְלִכֵּן אֵין
מְלִים בְּפִי הַהוֹדוֹת לָךְ עַל שְׁאַתָּה עוֹזֵר לִי בְּזֶה, כִּי זֶה מְצוּה מָאד גְּדוּלָה,
עַד כְּדֵי כֶּךָ שֶׁהַזֶּהר הַקְּדוּשׁ מְפַלֵּג בְּדָבָר זֶה, וְאָמְרוּ (תְּרוּמָה ק"ח:) תָּא תְּזִי כָּל
מֵאן דְּאָחִיד בִּידָא דְחֵיבָא, וְאִשְׁתַּדַּל בֵּיהּ לְמִשְׁבַּק אַרְחָא בִישָׂא, אִיהוּ אִסְתַּלַּק
בְּתַלַּת סְלוֹקִין, מַה דְּלָא אִסְתַּלַּק הָכִי בַר נֶשׁ אַחְרָא, גְּרִים לְאִכְפֵּיִיא סְטְרָא
אַחְרָא, וְגְרִים דְּאִסְתַּלַּק קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּיקְרִיָה, וְגְרִים לְקֵימָא כָּל עֲלָמָא
בְּקִיּוּמֵיהּ לְעֵילָא וְתַתָּא, וְעַל הַאי בַר נֶשׁ כְּתִיב (מְלָאכִי ב') "בְּרִיתִי הִיְתָה אֵתוּ
הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם" וְזָכִי לְמַחְמֵי בְּנִין לְבָנוּי, וְזָכִי בְּהַאי עֲלָמָא וְזָכִי לְעֲלָמָא דְאַתִּי,
כָּל מְאָרִי דִּינִין לֹא יִכְלִין לְמִידָן לִיהּ בְּהַאי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי, עָאל בְּתַרִּיסַר
תְּרַעֵי וְלִית מֵאן דִּימְחֵי בִידֵיהּ. וְעַל דָּא כְּתִיב (תְּהִלִּים ק"ב) "גְּבוּר בְּאַרְץ יִהְיֶה
זֶרְעוֹ דּוֹר יִשְׁרָיִם יִבְרָךְ הוּן וְעֵשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצְדָקָתוֹ עֲמַדַּת לְעַד זֶרַח בַּחֲשָׁךְ אוֹר
לְיִשְׁרָיִם" וְגו', וְלִכֵּן תְּהִיָה בְּזֶה חֲזַק מָאד, וּבְכֹחוֹת זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַם
לָךְ חֲזָרָה שְׁהִילָדִים שְׁלָךְ יִגְדְּלוּ מְצַלְחִים בִּירָאת שְׁמַיִם, כִּי מִי שְׁעוֹזֵר לְהַזוּלַת,
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזֵר לוֹ חֲזָרָה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְנֵהֲדָרִין יט.) כָּל
הַמְּלַמֵּד בֵּין חֲבֵרוֹ תוֹרָה מַעֲלָה עָלָיו הַכְּתוּב כְּאֵלוֹ יִלְדוּ.

תְּרָאָה לְהַקְּפִיד מָאד לְלַכֵּת בְּשִׁבְת בְּבָגְדִים לְבָנִים, כִּי מוּכָא מְגוּרֵי
הָאֲרִיז"ל שְׁמִי שְׁהוֹלֵךְ בְּשִׁבְת בְּבָגְדִים לְבָנִים, מוֹחֲלִים לוֹ עַל כָּל עוֹנוֹתָיו,
וְהַצְדִּיק הַקְּדוּשׁ רַבִּי יִצְחָק מְדוּרֹבִיטֵשׁ זי"ע (אֲבִיו שֶׁל הַצְדִּיק הַקְּדוּשׁ רַבִּי מִיכָל

מזלוטשוב זי"ע) אָמַר שְׁמִי שֶׁהוּלֵךְ בְּבָגְדִים לְבָנִים בְּשֶׁבֶת, זֶה קְרוֹב הַגְּאֵלָה, וְהִיָּה נּוֹסֵעַ מִמָּקוֹם לְמָקוֹם לְעוֹרֵר בְּנֵי אָדָם עַל זֶה, וּבָא אֵלָיו הַסֵּמ"ך מ"ם וְאָמַר אִם הוּא לֹא מִפְּסִיק לְעֲשׂוֹת תַּעֲמוּלָה עַל זֶה, אִז הוּא יִקַּח אֶת עֲצָמוֹ עַל יְלָדָיו וְכו', וְהַצָּרֶף לְהַפְסִיק וְכו', וְלִכְּנָן בְּכָל הָעוֹלָם מְאֹד קָשָׁה לְקַיֵּם אֶת זֶה, כִּי יִהְיֶה נִרְאֶה כְּמוֹ חֶתֶן בֵּין אֲבָלִים וְכו', אֲבָל בִּיבְנֵאֵל שֵׁם הַתְּחַלְנוּ בְּזֶה, וְלִכְּנָן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחֲזַק בְּזֶה, וְזֶה קְרוֹב הַגְּאֵלָה, אֲשֶׁר מִמֵּילָא תְּבוּא מֵהַגְּלִיל, כְּמוֹ שְׁאֲמָרוּ בְּזִהַר (וִירָא קִיט). יִתְגַּלִּי מִלְכָּא מְשִׁיחָא בְּאַרְעָא דְגָלִיל, וְכו', עֵינֵי שְׁם. וְכֵן הוּא (שְׁמוֹת ז:) בְּהִהוּא זְמָנָא יִתְעַר מִלְכָּא מְשִׁיחָא לְנִפְקָא מִגּוֹ גְּנֻתָא דְעֵדָן, מֵהִהוּא אֲתֵר דְאַתְקָרִי קֵן צְפוּר, וְיִתְעַר בְּאַרְעָא דְגָלִיל וְכו', עֵינֵי שְׁם. וְכֵן הוּא (שְׁם ט.) וְכֵדִין יַחֲזוּן כָּל עֲלָמָא דְהָא אֲתְגַלִּי מִלְכָּא מְשִׁיחָא בְּאַרְעָא דְגָלִיל, וְיִתְכַנְשׁוּן לִיה כָּל אֵינּוֹן דְלְעָאן בְּאוּרִיתָא, וְאֵינּוֹן זְעִירִין בְּעֲלָמָא, וּבְזִכּוֹת יְנוּקֵי דְבֵי רַב יִתְתַקֵּף חִילִיָּה לְאַתְגַּבְרָא וְכו', עֵינֵי שְׁם, וְלִכְּנָן אֵל תְּתַבְּיֵשׁ לְלִכְתּ בְּשֶׁבֶת בְּבָגְדִים לְבָנִים, וְאֵל תְּסַתְּכַל מֵה שְׁאַחֲרִים אוֹמְרִים וְכו', תְּקִים אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת, וְאֵל רַב טוֹב הַצָּפוֹן תְּגִיעַ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְּלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ חֲדָשׁ מִבְּרַךְ

בְּתַרְסַח.

בְּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קִרְח, ב' דְּרֵאשׁ חֲדָשׁ תַּמוּז ה'תּשׁע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּשׁוּאָת חֵן לְךָ עַל הַתְּפִלוֹת שְׁאֲתָה מִתְפַּלֵּל עַל רְפוּאָתִי וְהַחֲלֵמָתִי הַמְּהִירָה, יַעֲזֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכָל הַתְּפִלוֹת שֶׁלְךָ יִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן לְפָנָי אֲדוֹן כָּל.

באתי לאחל לך ולאשתך ברכת מזל טוב חמה ולבבית על הולדת הבן, והברית שיהיה בעתו ובזמנו, והעקר לשמח מאד מאד, כי מוכא בזהר: (לך לך צ"ג) "זכאין אנון ישראל דעבדין קרבנא דרעוא לקודשא בריך הוא, דמקריבין בנייהו לתמניא יומין לקרבנא"; שבעת הברית ראוי לשמח מאד מאד שמכניס את בנו לקרבן, וזה מאד מאד חשוב בעיניו יתברך שיהודים מוסרים את נפשם ומכניסים את בנם בבריתו של אברהם אבינו, וכן הוא בזהר: (תזריע מ"ד) "כל בר נש אצטריך לקרבא ההוא ברא קרבנא לקודשא בריך הוא בחדוה, ברעו דלבא, למיעל ליה תחות גדפוי דשכינתא, ואתחשב קמי קודשא בריך הוא דאיהו קרבנא שלים, לאתקבלא ברעוא"; כל אדם צריך להקריב את בנו לקרבן בשמחה עצומה, על ידי מצות מילה, והוא מכניס אותו אז תחת כנפי השכינה, ונחשב לפני הקדוש ברוך הוא כקרבן שלם, ולכן צריכים מאד מאד לשמח בעת הברית, וכל מי שנמצא בברית מילה, מוחלין לו על כל עוונותיו, ולכן אשרי אדם שמקפיד להיות במצות מילה, כי אז נמצא אליהו הנביא, ובעת שהתינוק בוכה, אז הוא עת רצון גדול בשמים, ויכולים לפעל אצלו יתברך כל מה שרוצים.

אצלנו נוהגים לומר תקון הכללי לפני הברית, וזה דבר גדול מאד.

בענין השם וכו', אין למעלה מזה לתת שם על רבנו ז"ל, אבל תמיד כדאי להוסיף עוד שם מפני כמה טעמים.

החנוך הכי טוב לילדים שהבעל והאשה אף פעם לא יריבו ויכבדו אחד את השני, וידברו בדרך ארץ אחד עם השני וכו' וכו', זה החנוך הכי טוב והכי יפה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך חדש מברך

בִּתְרִסְט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קִרְחַ, ב' דְּרָאשׁ חֲדָשׁ תַּמּוּז ה'תּשׁע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיְיִנִיק וְחַכִּים ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאד מָאד אֲנִי מִצְטָעֵר לְשִׁמְעַע שְׁהִמְלַמֵּד הַשְּׁפִיל אוֹתְךָ קִשׁוֹת, וּבִזְהָה אוֹתְךָ לְפָנַי כָּל הַכְּתָה, וְזֶה הָרַס אוֹתְךָ נִפְשִׁית לְגַמְרִי.

הֵן אֲמַת שְׁזָה הָרַס מָאד מָאד גְּדוֹל, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הִישִׁיבָה שְׁשׁוּמְרִים אֶת מִי שֶׁהֵם לּוֹקָחִים לְמַלְמֵד, כִּי מְלַמְדוֹת זֶה לֹא סֵתֵם כְּלִי לְפִרְנָסָה, אֲלֹא זֶה מִחֲנֹךְ שֶׁהוּא מִחֲנֹךְ אֶת הַתְּלַמִּיד דְּרָךְ בְּחַיִּים עַל כָּל יְמֵי חַיָּיו, וְלִכֵּן מְלַמֵּד לֹא יִצְלַח וְכו', אוֹ כַּעֲסֵן עֲצָבְנִי וְכו', שְׁמוּצִיא אֶת הָעֲצָבִים שְׁלוֹ עַל הַתְּלַמִּידִים וּמִכָּה וּמִשְׁפִּיל וְכו' וְכו', יוֹתֵר טוֹב שְׁלִיךְ לְעַבֵּד בְּאִסִּיפַת זָבֵל, שְׁיוּצִיא אֶת הָעֲצָבִים שְׁלוֹ עַל פְּחֵי הַזָּבֵל, וְלֹא עַל תְּלַמִּידִים.

עִם כָּל זֹאת תִּזְכֹּר תְּמִיד מֵה שָׁרְבֵנו ז"ל לְמַד אוֹתָנוּ, הָעֶבֶר אֵין מֵה שֶׁהִיָּה הִיָּה וְכו', אֶתְהָ צְרִיךְ לְשַׁקֵּם אֶת עֲצָמְךָ מֵעֲכָשׁוֹ וְהִלָּאָה לֹא לְהִסְתַּכֵּל חֲזָרָה וְכו', הֵן אֲמַת שֶׁנִּשְׁאָרָה לְךָ צִלְקָת, אֲבָל לְטוֹבָתְךָ הַגִּשְׁמִי וְהַרוּחָנִי, תַּעֲבֵד עַל נִקְדָּה זוֹ לְמַחֵק אֶת הַצִּלְקָת, וְכָל מֵה שֶׁעֲבַר עָלֶיךָ זֶה צְרִיךְ לְתַת לְךָ עֲכָשׁוֹ דְחִיפָה אַחֲרַת בְּחַיָּיָה, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב: (קִהְלַת ב' י"ג) "וְרָאִיתִי אֲנִי שִׁישׁ יִתְרוֹן לְחֻכְמָה מִן הַסְּכָלוֹת כִּיִּתְרוֹן הָאוֹר מִן הַחֹשֶׁךְ", דִּיקָא שֶׁעֲבַר עָלֶיךָ סְכָלוֹת וְחֹשֶׁךְ וְכו', מִזְהָ אֶתְהָ יִכּוֹל לְהִגִּיעַ לְאוֹר וּלְחֻכְמָה, אֶתְהָ עֲדִין צָעִיר וְכָל הָעוֹלָם לְפָנֶיךָ, תִּרְאָה לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ בִּידֶיךָ, וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם שְׁלֹא יוֹכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ מֵהַיּוֹם וְהִלָּאָה.

בְּעִנְיָן מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכו', אֵין עוֹד דְּבַר שְׁשׁוּבֵר אֶת הַיִּצָּר הָרַע כְּמוֹ גְּרָסָא בְּמִשְׁנָיוֹת, וְלִכֵּן תִּקַּח מִשְׁנָיוֹת וְתַתְּחִיל מִמִּסְכַּת בְּרִכּוֹת, וְכִכָּה תִּגְרַס פֶּרֶק אַחַר פֶּרֶק, וְתִהְיֶה חֲזַק בְּזֶה מָאד מָאד, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוֹת לְמִי שֶׁזּוֹכֵה לְגֵרַס הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנָיוֹת בְּכָל יוֹם, וְרַבְּנוּ ז"ל נִתֵּן תִּקּוֹן (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קפ"ה) לְכַמְּהָ מֵאֲנָשִׁי שְׁלוּמְנוּ שְׁיֵאֲמְרוּ בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנָיוֹת, וְזֶה דְּבַר גְּדוֹל מָאד, כִּי לְמוּד מִשְׁנָיוֹת מְזַכַּכַת אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל

מיני חלדה, ואם תרגיל את עצמך בזה, זה ינקה ממך את כל הצלקות שעבר עליך כבר וכו' וכו', ואמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מב.) במי אתה מוצא מלחמתה של תורה? במי שיש בידו חבילות של משנה. ומוכא (מדרש תלפיות) שאשר בן יעקב יושב על פתחו של גיהנום, ומי שהרבה ללמד משניות אינו מניחו להפנס שם, ולכן אשרי מי שיגרוס בכל יום כמה וכמה פרקים משניות, שהוא הצלחה נצחית, כי משנה אותיות נשמ"ה.

תשתדל מאד לכבד את אבא ואמא, כי זה מאד מאד חשוב בעינינו יתברך, כמאמר ז"ל (קדושין ל:) שלשה שתפין הן באדם, הקדוש ברוך הוא, ואביו ואמו, בזמן שאדם מכבד את אביו ואת אמו, אמר הקדוש ברוך הוא מעלה אני עליהם כאלו דרתי ביניהם וכבדוני; וראים מזה אם מכבדים אבא ואמא בזה מכבדים את הקדוש ברוך הוא, כי סוף כל סוף גם ההורים שלך מצטערים בצערך הקשה מאד וכו', אבל אין לאל ידם לעזור לך, ואתה צריך לקחת את עצמך בידך ולעזור לעצמך, תראה איך שהכל ישתנה לטובה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך חדש מברך

בתרע.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר קרח, ב' דראש חדש תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואת חן לך על התפלות שאת מתפללת על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלך יתקבלו לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

את צריכה לזכר שבזה שעזרת לאבא ואמא אסור לך להתחרט, כי אין לתאר ואין לשער את גדל הזכות של מי שזוכה לכבוד וליקר את אביו ואת אמו, עד שהתורה הקדושה הבטיחה על זה אריכות ימים ושנים, כמו שכתוב: (שמות כ' י"ב) "כבוד את אביך ואת אמך למען יארכוון ימיה על האדמה אשר הוי"ה אלקיך נתן לך", ולכן אסור לך להשבר מזה שעזרת את אבא ואמא, ותציאי מהראש שלך שאת כשלוך גמור וכו', ומכל שכן להכנס ביאוש להגיד שאין טעם בחינה וכו', אסור לדבר ככה, אם תקחי את עצמך בדינה, תראי שבזכות המצוה של כבוד אב ואם תמצאי בקרוב מאד שדוה טוב, רק אל תהיי בררנית, את השדוה הראשון שיציעו לך תקחי לשם שמים, ותזכי להתחתן, ושהאמא עוד תראה בשמחתך, רק תכניסי בעצמך בטחון עצמי.

זכרי היטב מה שאמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה, פ' רשה כ"ו) כל העולם כולו של הקדוש ברוך הוא, ואין הקדוש ברוך הוא מבקש מהאדם רק שיכבד אב ואם; ואמרו (פסיקתא רבתי) חמורה שבחמורות כבוד את אביך ואת אמך; ואמרו (קדושין ל): שלשה שתפין הן באדם, הקדוש ברוך הוא, ואביו ואמו, בזמן שאדם מכבד את אביו ואת אמו, אמר הקדוש ברוך הוא מעלה אני עליהם כאלו דרתי ביניהם וכבודוני; רואים מזה אם מכבדים אבא ואמא בזה מכבדים את הקדוש ברוך הוא, ולכן את מאד מאד צריכה לשמח שזכית לשמש את ההורים במסירות נפש הכי גדולה, וזה צריך להכניס בך שמחה אמיתית, כי את מאד מאד חשובה בעיניו יתברך, ותמשיכי להתבודד כי כל שיחה ותפלה שמדברים ומבקשים ממנו יתברך, לא הולך לריק, ובקרוב תראי ישועה גדולה מאד אם רק לא תתיאשי מחינה, ולא תשברי את עצמך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך חדש מברך

בתרעא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר קרח, ב' דראש חדש תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תודה רבה על האחולים.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוה"ר, חלק א', סימן קפ"ט) עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות, ולכן אשרי אדם שיש לו שכל וקולט תכף ומיד שבו ברגע שנמשך עליו עצבות ומרירות ודכאון וכו', זה בא מצד הטמאה, ולהפך כשימשך את עצמו אל השמחה, ולפקח את דעתו, זה בא מהקדשה, ולכן תראה מה לפניך, תמסר את נפשך רק להיות בשמחה, ואז כל החיים שלך ישתנו לגמרי, כי כל הכבודות מה שעובר עליך, זה רק מחמת שאתה נמשך אחר העצבות והעצלות, שזה בא מפגם הברית וכו', שהקלפה שמחטאת את האדם נקרא על שם יללה, ולכן אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוה"ר, חלק א', סימן קס"ט) כשאדם שמח הקדוש ברוך הוא בעצמו שומר אותו מפגם הברית, ולכן אתה צריך למסר את נפשך רק להיות בשמחה, וזה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, ואני מכרח להגיד לך שזה בא לאדם יותר קשה מכל העבודות שבעולם, אדם מסגל להתבודד שעות, ללמד שעות, ולקום בחצות וכו', ולעשות עוד עבודות קדושות וכו', אבל להגיע לשמחה אמיתית זה קשה יותר מהכל, כי הסמ"ך מ"ם מאד מאד מפחד כשבר ישראל שש ושמח עמו יתברך, כי הרגע שאדם שמח, הוא מבטל מעצמו את כל הקלפות שברא מחמת עוונותיו, וכמו שכתוב: (תהלים ק"ד) "אנכי אשמח בהו"ה יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם", תכף ומיד כשאדם שמח בו יתברך, מתבטלים כל החטאים וכו', וכבר אין רשעים וכו', ולכן לא בחנם שהסמ"ך מ"ם מאד מפחד משמחה, ועל כן כל התפלות שלך צריך להיות רק תפלה אחת, איך זוכים לשמחה, ותהיה רגיל להתפלל את התפלה הזאת:

רבנו של עולם, זכני להיות בשמחה תמיד, ואזכה להרגיש את השמחה ברמ"ח איברי ושס"ה גידי, עד שהשמחה תגיע לרגלי, שאזכה לרקד בכל

יום מרב שמחה על גדל החסד שעשית עמדי, שנבראתי מזרע ישראל, ואני יכול לקיים את מצוותיך, אנא רחם עלי והרחק ממני את העצבות והעצלות, וזכני לדבר בכל יום עם אחרים משמחה, ואזכה לשמח את אחרים, ועל ידי זה גם אני אזכה לשמח, ובזכות השמחה אזכה להכליל בך לגמרי, עד שלא אראה לפני עיני רק את אמתת מציאותו יתברך, איך שאתה מחיה ומנהיג ומקים את כל הבריאה בלה, וזכני לאמונה ברורה ומזככת שאזכה לדעת בידיעה ברורה שאתה נמצא ואין בלעדיך נמצא, ועל ידי זה תמחל לי על כל עוונותי, ואזכה להכליל בך מעתה ועד עולם אמן סלה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך חדש מברך

בתרעב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר קרח, ב' דראש חדש תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תודה רבה על האחווים.

אני מאד מאד שמח שסוף סוף מצאת את בן זוגך, יעזר הקדוש ברוך הוא שתתחתנו מה שיותר מהר, ותבנו בית נאמן בישראל, ושיהיה לכם חיים מאשרים ושמחים ועליזים.

בענין מקום מגורים וכו', אסור להתבלבל בשום פנים ואפן, חכמינו הקדושים אמרו (סוטה מז). חן מקום על יושביו, כל אחד צריך לגור איפה שהוא אוהב.

בענין רחוק מגורים מההורים וכו', כתיב: (בראשית ב' כ"ד) "על בן יעזב

אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבֶשֶׁר אֶחָד", אִם אֶת בְּשֻׁלָּה כָּבֵד לְהִתְחַתֵּן וְכוּ', אָזִי לֹא נוֹרָא אִם תִּלְכִּי לְגוּר בְּמָקוֹם אַחֵר, הִגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁתִּהְיֶי עֲצָמָאִית וְכוּ', וְהַיּוֹם כְּשֵׁישׁ רָכַב לֹא שִׁיף רְחוֹק מְקוֹם מֵהַהוֹרִים, אֲדַרְבָּה תְּמִיד נִכְנָסִים בְּרָכַב וְנוֹסְעִים לְהַהוֹרִים מְתִי שֶׁמִּתְגַּעְגְּעִים וְכוּ', וְלָכֵן זֶה אֶסוּר שִׁיְהִי לָךְ עֲכוֹב בְּשִׁבִיל זֶה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּצְלִיחַ בְּהַחַיִּים, וּמֵה שֶׁתַּחֲלִיטִי כִּף יִהְיֶה, רַק תִּהְיֶי שְׂמֵחָה וְעֲלִיזָה תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ חֲדָשׁ מְבָרָךְ

בתרעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קָרָח, ב' דְּרֹאשׁ חֲדָשׁ תַּמּוּז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (חֵי-מוֹהַר"ן, סִימָן ש"ו) הָאִשׁ שְׁלִי תוֹקֵד עַל שְׂבִיבַא מְשִׁיחַ, נִמְצָא שְׂעֵד שְׂבִיבַא מְשִׁיחַ, לֹא יִשְׁתַּנֵּה שׁוֹם דְּבָר בְּשׁוֹם פְּנִים וְאַפֵּן, וְאַף אֶחָד לֹא יִכּוֹל לְשַׁנּוֹת אֶת זֶה, וְכֹלָם צְרִיכִים לְנִסְעֵ אֶל רַבְּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁהַקִּפִּיד מְאֹד מְאֹד שֶׁכְּלָנוּ נְבוּאָה עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְלֹא עוֹד אֲלֵא אָמַר (חֵי-מוֹהַר"ן, סִימָן ת"ג) הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְהִיָּה פְּלֵא אֲצִלִּי מֵאַחַר שֶׁהַמְּקַרְבִּים שְׁלִי מְאִמִּינִים לִי וְלִמָּה לֹא יִזְהָרוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְּקַרְבִּים אֵלַי שִׁיְהִיו כְּלָם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אִישׁ לֹא יַעֲדָה, כִּי כָּל עֲנִיָּן שְׁלִי הוּא רַק רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהִזְהִיר לְעִשׂוֹת כְּרוֹז שֶׁכָּל מִי שֶׁסָּר אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ וּמְקַרְבֵּי אֱלֹהֵי יִהְיֶה עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲצִלוֹ לֹא יִחְסַר אִישׁ וּמִי שֶׁזוּכָה לְהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה רְאוּי לוֹ לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: (נִחְמִיָּה ח') "אֲכָלוּ מִשְׂמָנִים וּשְׂתוּ מִמֵּתִיקִים... כִּי חֲדוֹת הַיּוֹי"ָה הִיא מְעֻזָּכֶם", וְזֶה נֶאֱמַר עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְלָכֵן אֵין מֵה לְחַדֵּשׁ כְּלָל, כִּי עַד שְׂבִיבַא מְשִׁיחַ לֹא יִהְיֶה שׁוֹם שְׁנוּי.

כְּשִׂבּוּא וְיִתְגַּלֶּה מִלֶּךְ הַמְּשִׁיחַ בְּעוֹלָם, אָז יִהְיֶה חֲדָשׁוֹת לְגַמְרֵי וְכוּ', שֶׁכָּל

הָעוֹלָם כֻּלּוֹ יָבוֹאוּ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְגַם מִלֶּךָ הַמְּשִׁיחַ בְּעֶצְמוֹ
יָבוֹא וְכוּ', יֵרָאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לִבֵּנוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַמְּאַחֵל לָךְ חֹדֶשׁ מְבָרֵךְ

בתרעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קָרָח, ב' דְּרָאשׁ חֹדֶשׁ תַּמּוּז ה'תשע"ב

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

בְּגִיל כְּזֶה קָשָׁה מְאֹד לְשַׁנּוֹת אֶת דַּעְתּוֹ וְכוּ', כְּמוֹ עֵץ עֲבָה וְיִשָּׁן אִי אֶפְשָׁר
לְכוּפֵף וְכוּ', אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶּה צֶעַר גָּדוֹל לְכָל הַמְּשַׁפְּחָה וּבִפְרָט לְהַהוֹרִים, וְזֶה
כּוֹאֵב מְאֹד מְאֹד, עִם פֶּל זֹאת לֹא כְּדַאי לְחַלּוֹת בְּשִׁבִיל זֶה וְכוּ', זְכוּתָם שֶׁל
הַהוֹרִים לֹא לְהוֹפִיעַ בַּחֲתָנָה שְׁזָה לֹא לְפִי רוּחָם, וְהֵם לֹא צְרִיכִים לְהַגְיֵשׁ
רְגִישֵׁי מִצְפוֹן וְכוּ', וְסוּף כָּל סוּף הוּא עוֹשֶׂה מַה שֶׁהוּא רוֹצֵה וְכוּ', בְּדַאי קָשָׁה
מְאֹד לְקַבֵּל גְּלוּלָה כָּל כֶּף מְרָה, אָבֵל מַה לַעֲשׂוֹת שְׂאֵבֵד אֶת הַשֶּׁכֶל שֶׁלוֹ וְכוּ',
וְלִכֵּן אַתָּה רְאֵה רַק לְחַזֵּק אֶת הַהוֹרִים, וְאִין שׁוּם עֲצָה אַחֲרָת.

יְעֹזֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁפְתָּח אֶת הַשֶּׁכֶל שֶׁלוֹ בְּזִמְנֵן הַנִּכּוֹן וְכוּ', כִּי אַחַר
כֶּף יִתּוּדַע שֶׁהֵינּוּ צוֹדֵקִים, אָבֵל זֶה יִהְיֶה כְּכֹר מְאַחֵר וְכוּ'.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל
וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לָךְ חֹדֶשׁ מְבָרֵךְ

בתרעה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר קרח, ב' דראש חדש תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תודה רבה על כל התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלך יתקבלו לרחמים ולרצון לפני ארון כל.

ידוע כשיש אסונות, הדבר הראשון שצריכים לבדק את המזוזות בכל בית ובית, כי תבת מזוזות זה ז"ז מו"ת, כמוכא (זהר חדש, רות) שלא נתן רשות למשחית לחבל וזו מפתחו, וכן שכל אחד יתן לבדק את התפלין שלו, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (מנחות מ"ד.) כל המניח תפלין מאריף ימים; ושתי דברים האלו הם הכרחיים מאד לכל תושבי המקום לקימה - לבדק את המזוזות ולבדק את התפלין.

ועל כלם כדאי מאד לקחת על עצמו מצות עשיית חסד בין איש לרעהו, בין אשה לרעותה, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב חסד, עד כדי כך שאמרו (ילקוט תהלים, רמז תתל"ד) אמר רבי סימון בשעה שבא הקדוש ברוך הוא לברא אדם הראשון, נעשו המלאכים כתות כפות, מהם אומרים "יברא" ומהם אומרים "אל יברא", חסד אומר "יברא" שהוא גומל חסדים; נמצא שמדת החסד עוזרת לאדם להתקיים, ומבטלת ממנו את כל הקטרוגים וכו', ולכן כל הישוב ביחד צריכים לקבל על עצמם לעשות חסד אחד עם השני, ואמרו חכמינו הקדושים (ילקוט הושע, רמז תקכ"ב) אמר הקדוש ברוך הוא: חביב עלי חסד שאתם גומלים זה עם זה יותר מאלף עולות שהקריב לפני שלמה, הינו שלמה המלך הקריב אלף עולות בכל יום, ואף על פי כן חסד אחד שיהודי עושה עם השני, זה יותר שונה מהכל, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב חסד, כי: (תהלים פ"ט ג') "כי אמרתי עולם חסד יבנה" כל העולם לא נברא רק על חסד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אֶת כְּלַכְּם מִכָּל מִינֵי מַחְלוֹת וְחִלָּאִים רָעִים, וּמִכָּל מִינֵי גְזוּרוֹת רָעוֹת, וּבְזִכּוֹת הַתְּנָא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי תְּצַלִּיחוּ בְּגָדוּל.

הַמְּאַחַל לָךְ חֲדָשׁ מִבְּרַךְ

בְּתַרְעוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קַרְח, ב' דְּרָאשׁ חֲדָשׁ תַּמּוּז ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... שִׁיחִיו נֶצַח

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֻחָה שֵׁישׁ לִי לְקִרְאָת שִׁיצָא
לְאוֹר הַכְּרֶךְ צ"ט שֶׁל "אָשֶׁר בְּנַחַל", זֶה חֶלְקִי מִכָּל עֲמָלִי, וְזֶה שְׂמֻחָתִי וְחִיּוּתִי.

אֲנִי מִבְּטִיחַ לָכֶם כָּכָל שְׂתַזְדָּרוּזוֹ לְהַדְפִּיס כְּרֶךְ אַחַר כְּרֶךְ עַד שְׂתַגִּיעֵנו
לְתַאֲרֶיךָ שֶׁל הַיּוֹם, תִּרְאוּ רַק יְשׁוּעוֹת וְנִסִּים נִגְלִים, כִּי הַסְּפָרִים הָאֵלוּ מַחִיִּים
וּמְחַזְקִים גְּבָרִים וְנָשִׁים, וְהַעֲקָר אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים, וְלִכְן תַּהִיוּ חֲזָקִים בְּזֶה
לְהַדְפִּיס כְּרֶךְ אַחַר כְּרֶךְ, וְתִרְאוּ נִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת מִמֶּשׁ פְּלָאִי פְּלָאוֹת, וְאֲנִי חֲזָק
בְּזֶה, כִּי אֲנִי בְּעֶצְמִי רְאִיתִי כְּבֵר הַמוֹן נָסִים רַק בְּזִכּוֹת סִפְרֵי "אָשֶׁר בְּנַחַל", עוֹד
יוֹם יְבוֹא וְיִתְגַּלֶּה בְּעוֹלָם מַה הַסֵּפֶר הַזֶּה פָּעַל וְכוּ', וּפּוֹעֵל עֲדִין וְכוּ', וְכַמָּה
אֲנָשִׁים מַחִיִּים אֶת עֲצָמָם עִם זֶה, וְלִכְן תַּהִיוּ חֲזָקִים בְּזֶה לְסֵדֶר כְּרֶךְ אַחַר כְּרֶךְ,
וְתִרְאוּ יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת.

אֲנִי יוֹדֵעַ בְּדִיוֹק מַה שְׂאַתֶּם עוֹבְרִים עֲכָשׁוּ תְּקוּפָה מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, כִּי
אֵין עוֹד צַעַר וְיִסּוּרִים כְּמוֹ הוֹרִים שְׂצָרִיכִים לְרְאוֹת בְּצַעַר יְלִדֵיהֶם וְכוּ', וּבִכְפָּרֵט
שֶׁלֹּא יִהְיֶה חֶס וְחִלְלָה אֵיזָה רִיב וְשִׁנְאָה בֵּין הָאֲחִים וְכוּ', שֶׁלֹּא יִמְחִלוּ אַחַד
לְהַשְׁנִי וְכוּ', זֶה יוֹתֵר גְּרוֹעַ מִהַכֹּל, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרַכּוֹת ז:): קֶשֶׁה תְּרַבּוֹת רָעָה
בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם יוֹתֵר מִמִּלְחָמַת גּוֹג וּמִגּוֹג.

הַעֲקָר אַתֶּם שְׂתִיכֶם צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהַתְחַזֵּק יַחַד בְּכִלְלִיוֹת וּבִכְפָּרֵטוֹת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ

ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם חדש מברך

בתרעז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר קרח, ב' דראש חדש תמוז ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... גרו יאיר

אני מאד מאד מבקש אותך שתזדרזי עכשיו להגיה את שו"ת "אשר
בנחל" כרך ק', כי אני רוצה תכף ומיד לראות את זה גם כן בדפוס, ואני
מבטיח לך אם תתאמץ בזה, תראה המון ישועות, תהלה לאל, הישועה
העקרית שכבר קבלת חתן כזה, שהוא כלי מפאָה, ואל תחשב שזה טבעי
וכו', זה רק בזכות שאתה מגיה את הספרים האלו, ובפרט ספרי "אשר
בנחל", שזה חיות הן להגברים והן להנשים והן לבני הנעורים, פה מדפיסים
כרך אחר כרך בשפת האידיש, וזה נחטף לאלפים עתקים וכו', גם אני מאד
מבקש אותך שתראה להגיה את ספר "לב אבות", והוא פרוש השמיני על
מסכת אבות, חסר עוד כמה משניות בפרק ה', וכמה משניות בפרק ו', וזה
יהיה כבר גמור, פלא על גבי פלא שזה נקרא החלק הזה "לב אבות", הקדוש
ברוך הוא ישלח לי רפואה שלמה על הלב, כי אני עדין זקוק לרחמי שמים
מרבים.

הכפל הדבר תעשה כל מה שביכולתך להזדרזי עם הגהת ספרי "אשר
בנחל", כי רק בזכות זה תראה נסים נגלים וזה אצלי ברור כשמש, ואני חזק
בזה מי שידפיס כרך אחד יראה ישועה נפלאה וגם נסים נגלים, אף אחד לא
מתאר מה שקורה היום אצל הזולת וכו', כל אחד חושב שאצל הזולת הולך
הכל חלק וכו', עוברים משברים ונגלים וכו', עד עם מחשבות של התאבדות
רחמנא לישזבן, וזה אני מדבר מהכי חרדים, ולולי הספרים האלו וכו', ויש
אצלי המון מכתבים כאלו שקבלתי שכתבו ככה וכו', ולכן אני מאד מבקש

אותך שתזדרז, והעולה על הכל שתראה להכניס את המראה מקומות, כי ספר עם מראה מקומות יש על זה חן אחר לגמרי.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך חדש מברך

בתרעה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר קרח, ב' דראש חדש תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! העוון של הוצאת זרע לבטלה, זה מאד מאד חמור, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (נדה יג:) כל המוציא שכבת זרע לבטלה חייב מיתה, שנאמר: (בראשית ל"ח י') "וירע בעיני הוי"ה אשר עשה וימת גם אתו", רבי יצחק ורבי אמי אמרי כאלו שופך דמים, שנאמר: (ישעיה נ"ז ה') "הנחמים באלים תחת כל עץ רענן שחטי הילדים בנחלים תחת סעפי הסלעים" - אל תקרי "שוחטי" אלא "סוחטי", רב אסי אמר כאלו עובד עבודת כוכבים, כתיב הקא "תחת כל עץ רענן" וכתיב התם: (דברים י"ב ב') "על ההרים הרמים... ותחת כל עץ רענן", ורבנו ז"ל גלה לנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קמ"א) שרחמנא לישזכן אלו הטפות שמוציא לבטלה וכו', הולכים אחריו לאחר מיתתו ומלוים אותו וכו', ואת גדל הבושה שיש לו זה אין לתאר ואין לשער כלל וכו', וכדי להסביר לך יותר אצתיק לך קצת מספר הברית (חלק א' מאמר י"ז, נפש החי שבמדבר, פרק א') שהאריך גם כן בגדל חמר האסור, וזה לשונו שם: המוליד הוא הכח אשר שם אל, בטפת זרע של האדם, באדם להיות מוליד בדמותו בצלמו, לקיום מינו, וכבר נראה בחוש על ידי כלי ההבטה המגדל את הראות במאד הנקרא (מיקראשקאפי), בטפת הזרע של האדם או

שֶׁל הַבְּעָלִי חַיִּים בְּעוֹדוֹ בְּחַמִּימוֹתוֹ, בְּרִיּוֹת קִטְנִים מְאֹד כְּדַמוֹתוֹ וְצִלְמוֹ שֶׁל הַבְּעָלִי חַיִּים אוֹ הָאָדָם הַמְזֻרִיעַ, וְהֵם חַיִּים וּמִתְנוּעָעִים אָנָּה וְאָנָּה תוֹךְ הַטְּפָה וְכוּ', אוֹלָם כַּעַת אַחַר שְׁנֵרָאָה בַּחוּשׁ בְּעֵינַי עַל יְדֵי הַכְּלִי (מִיקְרָאֲשָׁקָאֲפִי), בְּרִיּוֹת בְּצִלְמֵ אָדָם חַיִּים מִתְנוּעָעִים אָנָּה וְאָנָּה בְּתוֹךְ הַטְּפָה, מֵה נֹרָא הַדְּבָר מְאֹד וְנוֹעַ תְּנוּעַ נֶפֶשׁ הַרוּאָה אוֹ הַשׁוֹמֵעַ הַדְּבָר הַזֶּה, וְכָל מִשְׁכִּיל יִשְׁפֹּט בְּצֶדֶק שְׂרָאוֹי לְהִיּוֹת גְּדוֹל עֲוֹנוֹ כְּעוֹוֹן שׁוֹפֵךְ דַּמִּים מִמֶּשׁ, וְהַשְּׁכָל יַחִיב שְׁעוֹנוֹ יוֹתֵר קָשָׁה מִעוֹוֹן רוֹצֵחַ נֶפֶשׁ, כִּי אִם יִהְיֶה הָאָדָם אֶת הָאָדָם לֹא יִהְיֶה אֱלֹא נֶפֶשׁ אַחַת, וְזֶה בְּאִפְשָׁר שֶׁהֵרֵג שְׁנַיִם אִם יִזְדַּמֵּן וְהָיוּ תְּאוּמִים, זֹאת וְעוֹד אַחֲרַי עוֹוֹן הַרוֹצֵחַ גְּדוֹל מִנְשׂוּא, וְאִם יִהְיֶה הַנְּהַרְג קְרוֹבוֹ שֶׁל הַרוֹצֵחַ וְהִרְגוֹ בְּזֶדוֹן עַל תְּאוּת נֶפֶשׁוֹ עֲוֹנוֹ יוֹתֵר גְּדוֹל, כִּי עוֹכֵר שְׂאֵרוֹ אַכְזָרִי, וְאִם יִהְיֶה אַחֲיוֹ יִהְיֶה הַעוֹוֹן יוֹתֵר חֲמוּר, וְאִם יִהְיֶה בְּנוֹ יִהְיֶה יוֹתֵר חֲמוּר, וְאִם יִהְיֶה שְׁנַיִם וּבְנָיו, בְּטַבַּע הוּא וּבַשְּׁכָל שֶׁתְּשׁוּבָתוֹ קָשָׁה כְּשׁוֹחֲטֵי הַיְלָדִים הַקִּטְנִים מִמֶּשׁ אַחַר שֶׁמִּתְנוּעָעִים וְחֵי בָהֶם וְכוּ' וְכוּ', עַיִן שָׁם, וְלֹא בְּחִנָּם שֶׁבִזְהָר מִחֲמִיר מְאֹד עַל הַעוֹוֹן הַחֲמוּר הַזֶּה, עַד שְׂאוּמֵר בְּפִרוּשׁ שְׂאִין תְּשׁוּבָה עַל חֲטָא הַזֶּה, (עַיִן זֶהָ, וַיַּחֲיִי רִ"א): תִּנֵּן אָמַר רַבִּי יְהוּדָה לִית לָךְ חוֹבָא בְּעֵלְמָא דְלֹא אִית לִיה תְּשׁוּבָה בַר מֵהֲאִי, וְלִית לָךְ חַיִּיבָא דְלֹא חֲמָאן אִפִּי שְׁכִינְתָא בַר מֵהֲאִי [אֵין עוֹד חוֹב בְּעוֹלָם שְׂאִין לוֹ תְּשׁוּבָה חוּץ מִזֶּה, וְאֵין לָךְ עוֹד חַיִּב שְׁלֵא יִזְכֶּה כְּבָר לְרֵאוּת פְּנֵי הַשְּׁכִינָה כְּמוֹ מִי שֶׁעָבַר עַל חֲטָא הַזֶּה], כִּי מֵאַחַר שֶׁעַל יְדֵי כָּל טְפָה יְכוֹל לְהִוָּלַד וְלָד, וְהוּא הוֹלֵךְ וְהוֹרֵג אוֹתוֹ בְּמוֹ יְדָיו, אֲזִי הוּא רוֹצֵחַ, וְזֶה פַּעַם אַחַת, וּמְכַל שְׂכָן כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים, וּמְכַל שְׂכָן וְכָל שְׂכָן כָּל כֶּךָ הַרְבֵּה פְּעָמִים, הוּא רוֹצֵחַ אַכְזָרִי, וְלִכֵּן הַחֲטָא הַזֶּה כָּל כֶּךָ חֲמוּר.

עִם כָּל זֹאת אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שיחות-הַר"ן, סִימָן ע"א) בְּעֵינַי מֵה שֶׁכְּתוּב בַּזֶּהר הַקְּדוּשׁ שֶׁעַל פְּגָם הַבְּרִית, בְּפִרְט מֵאֵן דְּאוּשִׁיד זְרַעָא בְּרִיקְנִיא [מִי שְׂמוּצִיא זְרַעוֹ לְבַטְלָה] חֵס וְשְׁלוֹם וְכוּ' אֵין מוֹעִיל תְּשׁוּבָה. אָמַר רַבְּנוּ ז"ל שְׂאִין הַדְּבָר כֵּן, רַק עַל הַכֹּל מוֹעִיל תְּשׁוּבָה, וְאָמַר שֶׁבִזְהָר הַמְּאֵמַר זֶה־אֵין שׁוּם אָדָם מִבֵּין הַפְּשֹׁט רַק הוּא לְבַד. וְהַכֹּל שֶׁבְּאִמַּת מוֹעִיל תְּשׁוּבָה בּוֹדָאֵי עַל חֲטָא זֶה, אִפְלוּ אִם הַרְבֵּה לְפִשְׁעַ חֵס וְשְׁלוֹם בִּזְהָר, וְעַקֵּר הַתְּשׁוּבָה הוּא לְבַל יַעֲשֶׂה עוֹד מְכָאן וְלִהְבָּא. וְהוּא מְכָרַח לְעַבֵּר בְּאֵלוֹ הַמְּקוֹמוֹת וְהַעֲנִינִים שֶׁהִיא בְּתַחֲלָה וְלִהְתַּנְסוֹת שָׁם. וְכִשְׁמַרְחֵם עַל עֲצָמוֹ עֲכָשׁוּ וְאֵינוֹ עוֹשֶׂה עוֹד מֵה שֶׁעֲשָׂה מִקְדָּם וּמִשְׁבֵּר

תְּאֻתּוֹ, זֶהוּ עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה, וְלִכֵּן רָאָה מֵה לִפְנֵיהָ, תִּקְבַּל עַל עֲצֻמָּהּ לְהַפְסִיק לְעֵבֵר עַל חֲטָא הַזֶּה שְׁזָה מְאֹד מְאֹד חָמוּר, וְהַנְּסִיּוֹן שֶׁלָּךְ יוֹתֵר גְּדוֹל מִשֶּׁל אֲחֵרִים, עִם כָּל זֹאת זֶה עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה כְּשֶׁתִּקְבַּל עַל עֲצֻמָּהּ לֹא לְעִשׂוֹת יוֹתֵר, וּמִי יִתֵּן שֶׁתִּזְכֶּה לֹמַר בְּכָל יוֹם אֵת הַעֲשָׂרָה מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים הַנִּקְרָאִים "תִּקְוֹן הַכִּלְלִי" שֶׁגִּלָּה רַבְּנוּ ז"ל שֶׁזֶּה תִּקְוֹן גְּמוּר לִפְנֵים הַבְּרִית, וְכֵן תִּרְבֶּה בְּצִדְקָה, שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רס"ד) צִדְקָה הִיא תִּקְוֹן הַבְּרִית, כִּי פֶגַם הַבְּרִית הוּא, כִּי הוּא הָיָה צָרִיף לְהַשְׁפִּיעַ בְּקִדְשָׁה לְמָקוֹם שֶׁצָּרִיף לְהַשְׁפִּיעַ וְכוּ', וְהוּא סִלֵּק הַהִשְׁפָּעָה מִשָּׁם, וְהַמְּשִׁיכָה חֶסֶד וְשָׁלוֹם לְמָקוֹם אֲחֵר וְכוּ', וְעַל כֵּן הַתִּקְוֹן עַל יְדֵי הַצִּדְקָה, שְׁעַל יְדֵי זֶה חוֹזֵר וּמְשַׁפֵּיעַ אֶל הַקִּדְשָׁה, וְעַל יְדֵי זֶה נִתְתַּקֵּן, וְהָעוֹלָה עַל הַכֹּל שֶׁתִּזְכֶּה לְנִסְעַ אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּעֵיר אוֹמֵן, אֲשֶׁר הִבְטִיחַ לָנוּ שְׂמִי שְׂיָבוֹא אֶל צִיּוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ וְיִתֵּן פְּרוּטָה לְצִדְקָה עֲבוּרוֹ, וַיֹּאמֶר אֵת הַעֲשָׂרָה מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים הַנִּקְרָאִים "תִּקְוֹן הַכִּלְלִי", אֶפְלוּ אִם עֲצֻמוֹ וּגְבָהוּ חֲטָאֵיו וְעוֹנוֹתָיו, יוֹצִיאוּ מֵהַשְּׂאוּל תַּחֲתִית, וְזָכַר גַּם זָכַר שֶׁהַחֲטָא הַזֶּה הוֹרֵג אֵת הָאָדָם גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת, כִּי מִתִּיבֵשׁ לוֹ הַמַּחַ וְהַשֶּׁכֶל, וְנַעֲשֶׂה מִשְׁגָּע פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, וְהַחֲטָא הַזֶּה גַּם מְכַנֵּס בְּאָדָם עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן עַד שֶׁמִּתְיָאֵשׁ מֵהַחַיִּים שָׁלוֹ, וְלִכֵּן חוֹזֵר בְּתְשׁוּבָה, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחַם עָלֶיךָ וַיּוֹצִיא אוֹתְךָ מִהַפַּח יְקוֹשׁ שֶׁנִּפְלְתָ אֵלָיָהּ.

הַמֵּאחֵל לָךְ חֹדֶשׁ מְבָרֵךְ

בְּתַרְעֵט.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קִרְחָ, ב' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ תַּמּוּז ה'תּשׁע"ב

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲתִיה

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צִדִּיק, סִימָן ל"ג) בְּזִכּוֹת הַצִּדִּיק תִּלְמִידָיו מִתְפָּרְנְסִים; בְּוִדְאֵי זֶה כִּכָּה, שְׁעַל יְדֵי הַצִּדִּיק זוֹכִים לְפָרְנֶסָה בְּשִׁפְעָה, אֲבָל אֶל זֶה צָרִיכִים אָמוּנַת חֲכָמִים וְלְהֵאֱמִין בְּזֶה, כִּי כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל בָּא אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל וְשׁוּפָף אֵת לְבוֹ אֱלֹהֵי יִתְבָּרַךְ בְּזִכּוֹת הַצִּדִּיק הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, וּמִבְּקֶשׁ

מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שִׁירְחָם וַיְחֹס עָלָיו, וַיִּפְרָגְסוּ בְּכָבוֹד, וַשִּׁיֵּצֵא מִחֻבוֹתָיו, וְלֹא יִזוּן מִשָּׁם עַד שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁפִיעַ עָלָיו פְּרֻנְסָה, אֲבָל עַל זֶה צְרִיכִים הִרְבֵּה אֲמוּנָה שְׂכָף הוּא, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְמוֹן, סִימָן פ"ח) דְּבוּרָיו שֶׁל הַצַּדִּיק מְבִיאִין פְּרֻנְסָה, וְלִכְּנָן תִּשְׁתַּדְּלִי בְּכָל מֵינֵי אַפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְחִזְקָה וְלַעֲוֹדָה אֶת בְּעֻלָּהּ, כִּי כִּף אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס"ט) שֶׁפְּרֻנְסָה בָּא בְּזָכוֹת הָאֵשֶׁה, וְזֶה גְמָרָא מְפָרְשֶׁת (בְּבֵא מִצִּיעָא נט.) לְעוֹלָם יֵהָא אָדָם זֶהִיר בְּכָבוֹד אֲשֶׁתּוּ, שְׂאִין בְּרַכָּה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֵא בְּשִׁבִיל אֲשֶׁתּוּ, שְׁנֶאֱמַר: (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וּלְאֲבָרָם הֵיטִיב בַּעֲבוּרָה" וְהֵינּוּ דְאָמַר לְהוּ רַבָּא לְבָנֵי מְחוּזָא, "אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דִתְתַעֲתְרוּ", (תְּכַבְּרוּ וְתִקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שֶׁתִּתְעַשְׂרוּ), וְלִכְּנָן תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד מְאֹד לֹא לְרִיב וְלֹא לְהִתּוֹפֵחַ, רַק שְׂיִהִיָּה בֵּינֵיכֶם אֶהְבֵּה גְדוּלָה, וּבְפָרְט הָאֵשֶׁה אֲסוּר לָהּ לְהִתְפָּרֵץ עַל בְּעֻלָּה כְּשִׁישׁ דְּחֻקוֹת, כְּמֶאֱמָרָם ז"ל (בְּבֵא מִצִּיעָא נט.) לְעוֹלָם יֵהָא אָדָם זֶהִיר בְּתִבּוּאָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ, שְׂאִין מְרִיבָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֵא עַל עֲסָקֵי תִבּוּאָה, שְׁנֶאֱמַר: (תְּהִלִּים קמ"ז) "הַשָּׁם גְּבוּלָךְ שְׁלוֹם חֶלֶב חֲטִים יִשְׁבִיעֶךָ", אָמַר רַב פֶּפְא: הֵינּוּ דְאָמְרֵי אֵינְשֵׁי: כְּמִשְׁלָם שְׁעָרֵי מְכַדָּא נְקִישׁ וְאִתֵּי תַגְרָא בְּבֵיתָא, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְמוֹן, סִימָן פ"ט) הֶעֱצָבוֹת מִפְּסִיד הַפְּרֻנְסָה, וְלִכְּנָן אֶת צְרִיכָה לְשַׂמַּח אֶת בְּעֻלָּהּ, וְאִז תִּרְאֵי שְׁעַל יְדֵי שְׂמֻחָה יִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה גְדוּלָה מְאֹד, וְהַפְּרֻנְסָה יִהְיֶה מְצוּיָה אֲצֻלְכֶם, וְאֶת כָּל הַלְמוּד הַזֶּה אֲנַחְנוּ מְקַבְּלִים מִרַבְּנּוּ ז"ל, וְלִכְּנָן שְׁלֵא יִקְשֶׁה לָךְ שׁוּם קְשִׁיא לְמָה בְּעֻלְךָ נוֹסֵעַ אֶל רַבְּנּוּ ז"ל, וְעַדִּין אֵין לָכֶם פְּרֻנְסָה וְכוּ', כִּי אַתֶּם מִתּוֹפְחִים בְּכָל יוֹם וְכוּ', וְגוֹרְמִים לְעֲצָמְכֶם עֲנִיּוֹת גְדוּלָה מְאֹד, כִּי אֲצֻל רַבְּנּוּ ז"ל הִיָּה הַעֲקָר שְׁלוֹם בֵּית, שֶׁהַזּוּג יֵאָהְבוּ אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, וַיְבִינּוּ אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, וַיַּעֲזְרוּ אֶחָד לְהַשְּׂנִי, וְאִז הֵם נַעֲשִׂים כְּלִים לְקַבֵּל בּוֹ אֶת הַשְּׁפַע, וְלִכְּנָן תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד מְאֹד מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה לְהַשְׁלִים בֵּינֵיכֶם, וְלִרְאוֹת שְׂאֵף פַּעַם לֹא יִהְיֶה וְכוּחַ בֵּינֵיכֶם, וְאִז תִּרְאוּ אֶת הַנְּסִים נְגִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמְכֶם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, רַק תִּהְיוּ שְׂנִיכֶם אֶת וּבְעֻלְךָ רְגִילִים לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם עַל פְּרֻנְסָה, וְתִרְאוּ שְׁסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יְבוֹא הַטוֹב.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ

ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי.

המאחל לך חדש מברך

בתרפ.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר קרח, ב' דראש חדש תמוז ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר
לְנֶכֶן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רבנו ז"ל: אמר אני לקחתי את הטוב מהחסידים שאצלם העקר הוא תפלה, ואת הטוב מהמתנגדים, שאצלם העקר הוא תורה, וחברתי את זה יחד, נמצא שחסידות ברסלב שיך לכלם, כי רבנו ז"ל מגלה את אמתת מציאותו יתברך בגלוי רב ונורא מאד, ופותר את הפה של כל אחד לדבר אליו יתברך, כאשר ידבר איש אל רעהו, שזה ענין של תפלה והתבודדות שכל בר ישראל ירגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלו, וכן הכניס תשוקה עצומה ללמד ולהתמיד בתורה הקדושה, ולהיות בכל חלקי התורה, מקרא, משנה, גמרא, מדרש, הלכה ואגדה וכו', ולימד אותנו סדר דרך הלמוד נפלא מאד, איך שכל אחד יכול ללמד ולעבר ולהיות בכל חלקי התורה הקדושה (עין שיחות-הר"ן, סימן ע"ו), והנה אמר רבנו ז"ל (תני-מוהר"ן, סימן שנ"ט) איתא במדרש (בראשית רבה, פרשה ל"ד, סימן כ"א) על פסוק: (יחזקאל ל"ו כ"ו) "ונתתי לכם לב בשור", אל תקרי "בשור" אלא "בסור", שיהיה כל אחד בסור בחלק של חברו, לב בסור אותיות ברסלב, הינו שכל הצרות שעם ישראל סובלים מפני שיש לנו לב האבן, שאחד לא מביין את השני, ולא מעניין להבין את השני, כמו שתי אבנים וכו', וזה מה שאומר הנביא: (שם) "והסרתי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשור", שזה יהיה הגאולה שאדם יהיה לו לב של בשור, ואמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא פד.) אהבה דוחקת את הבשר, הרגע שיש לאדם לב בשור, הוא יבין את השני ויאהב את השני ויעזר להשני, וזה כל הענין של חסידות ברסלב, שהם אותיות לב בסור,

כי אות ש' מתחלפת באות ס', כי אדם צריך לעבד על מדותיו לעקר ממנו את הלב האבן שזה מדת האכזריות שיש בו, מדת האנוכיות שיש בו, ואז דיקא יזכה ללב בשר, לאהב את כל בר ישראל, ולהרגיש בכאב הזולת, וישתדל לעזר, שזה כל חסידות ברסלב, וזה לא שיש לזרם אחד וכו', זה מתנה לכלל נשמות ישראל ולכל העולם כלו, ולכן לא בחנם שלאחרונה מתפרסם הלמוד העמק של רבנו ז"ל בכל העולם כלו, ולא רק נשמות ישראל נמשכים אל רבנו ז"ל, מפל החוגים ומפל החסידיות ומפל השיטות וכו', אלא אפלו אמות העולם מתענינים בהלמוד העמק של רבנו ז"ל, איך שמחזק ומעודד ומשמח את כל הנשמות הנפולות, ומחזק את כלם, ומדריך את כלם בדרך הנכונה, אשרי מי שיתמיד בספרי רבנו ז"ל, ואז יתהפך לבו לב האבן, שזה היצר הרע הסמ"ך מ"ם שענינו רק לעשות רע להזולת וכו', ויהיה נעשה לבו לב בשר, שזה היצר טוב שענינו רק לעשות טוב להזולת וכו'.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך חדש מברך

בתרפא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר קרח, ב' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתראה לחזק את עצמך ביתר שאת ביתר עז, ואף שאני תמיד מזכיר אותך בדבר הפשוט מאד וכו', עם כל זאת כפי מרירות דמרירות שעובר על כל אחד ואחד, וחלישות הדעת שיש לכל אחד בכל יום הן מעצמו הן מאחרים, ההכרח להתחזק עם כל הכחות, ולא לתת לעצמו לפל פרגע, כי הסמ"ך מ"ם עושה כל מיני פעולות שבועולם לשבר את האדם, כי הוא לא יכול לראות איך שבר ישראל משמח את עצמו עמו יתברך, כי הרגע שבר ישראל שמח עם הקדוש ברוך הוא, על ידי זה אין לו ככר

שׁוּם חֲטָאִים, וְכֵן כָּל הַרְשָׁעִים יִחְזְרוּ בְּתוֹכָהּ שְׁלֵמָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: (תהלים ק"ד) "אֲנִכִּי אֶשְׂמַח בַּהוֹי"ה, יִתְמוּ חֲטָאִים מִן הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים עוֹד אֵינָם, וְלִכְן הִהְכַּרְח לַחֲזֹק אֶת עֲצָמוֹ וְאֶת אַחֲרִים בְּאִמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִהְיֵהדִיר בְּעֲצָמוֹ אֶת אֲמַתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר זֶה בְּעֲצָמוֹ מְטַהֵר אֶת הָאָדָם מִכָּל הָעֵבֶר שְׁלוֹ, כִּי (מְשָׁלִי כ"ח) "אִישׁ אִמוּנוֹת רַב בְּרוּכֹת", וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (ספָּר-הַמְדוּת, אוֹת אִמוּנָה, סִימָן ל"ג) עַל יְדֵי אִמוּנָה יִסְלַח לָךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל עוֹנוֹתֶיךָ; עַל יְדֵי שְׂאָדָם מַחְדִּיר בְּעֲצָמוֹ אִמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמְרַגֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, עַל יְדֵי זֶה מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת, יְדִידוֹת זִיו שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלֵמָּה כָּל כֶּף קָשָׁה לְאָדָם לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? מִפְּנֵי שֶׁהָאִמוּנָה הַקְּדוּשָׁה אֲצִלוֹ רֹפֶפֶת, כִּי הַמְאָמִין הָאֲמִתִּי שְׂמֵאֲמִין שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְשׁוֹקֵד עַל שְׂפָתָיו, עַל יְדֵי זֶה אֵין לוֹ שׁוּם נְסִיּוֹן לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי מֵאַחַר שְׂמֵרְגִישׁ שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ נִמְצָא עִמוֹ וְאֲצִלוֹ.

דַּע לָךְ שֶׁבְּשִׁבְתְּ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל הַיְלָדִים, וְעַקֵּר גְּדוֹל בַּחֲנוּךְ שֶׁכָּל אָבָא יִחְזִיק אֶת הַבָּנִים שְׁלוֹ אֲצִלוֹ בְּבֵית הַכְּנֻסֶת, וְלֹא יִתֵּן לָהֶם לְצֵאת בַּחוּץ לְהִשְׁתַּלֵּל, וְזֶה לֹא חֲמָרָה וְכוּ', וְזֶה לֹא הִנְהָגָה וְכוּ', אֲלֵא זֶה מְצוֹת חֲנוּךְ לְחַנֹּךְ אֶת הַיְלָד לְהַגִּיד אֲמֵן יְהִי שְׁמִיָּה רַבָּא, קְדוּשָׁה, וּבְרַכּוּ וְכוּ', אִף שְׁזֶה קָשָׁה וְכוּ', עִם כָּל זֹאת עֲלֶיךָ לְדַעַת שֶׁשׁוּם דְּבָר בְּקְדוּשָׁה לֹא בָּא קָל, וּבַפְּרָט חֲנוּךְ הַבָּנִים, עַל זֶה הַסְּמ"ךְ מ"ם אוֹרֵב מְאֹד מְאֹד, וְזֶה שְׂאֲמַר מְלֶךְ סְדוּם: (בְּרֵאשִׁית י"ד כ"א) "וַיֹּאמֶר מְלֶךְ סְדוּם אֶל אַבְרָם תֵּן לִי הַנֶּפֶשׁ וְהִרְכַּשׁ קַח לָךְ", הוּא מוֹכֵן לְתֵת לְאָדָם אֲפִלוֹ כֶּסֶף וּרְכוּשׁ, הָעַקֵּר תֵּן לִי אֶת הַנֶּפֶשׁ, הוּא צְרִיךְ אֶת הַנֶּעֱר לְשַׁלֵּט בָּהֶם וְכוּ', וְלִכְן אֲשֶׁרִי הַהוֹרִים שִׁישׁ לָהֶם שֶׁכָּל וְשׁוֹמְרִים עַל יְלִידֵיהֶם וּבַפְּרָט בְּשִׁבְתָּ, וּמְבִיאִים אוֹתָם לְבֵית הַכְּנֻסֶת, וְזֶה מֵעַקֵּר הַחֲנוּךְ, וְעַל תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן הָאֵלוֹ עוֹמְדַת הָעוֹלָם, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (פְּלֵה רַבְתִּי פָּרֻק ב') בְּכָל יוֹם מְלֶאךָ יוֹצֵא מִלְּפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְחַבֵּל אֶת הָעוֹלָם, כִּיּוֹן שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִסְתַּכֵּל בְּתִינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, מִיַּד נִהְפָּךְ כְּעִסוֹ לְרַחֲמִים; וְלִכְן אֲשֶׁרִי

הָאָבָא שַׁיֵּשׁ לוֹ שְׂכַל וְשׁוֹמֵר עַל הַבְּנִים שְׁלוֹ, וְשׁוֹמֵר עִם מִי הֵם מִתְחַבְּרִים, וְאִזּוֹ נִכּוֹן לְבוֹ יִהְיֶה בְּטוֹחַ שְׁיִהְיֶה לוֹ יְלָדִים מְצַלְחִים.

הַמְאָחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

בתרפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְרַת קִרְחָ, ב' תמוז ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מָאָד מָאָד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּעֲשֵׂי כָּל מִינֵי מְאָמְצִים שְׁבַעוּלָם לְשֹׁמֵר עַל הַבְּנוֹת שְׁלֹךְ בְּפֶרֶט בְּשַׁבַּת, לְרְאוֹת אֵיפֹה הֵן הוֹלְכוֹת, לֹא לְתַת לָהֶן לְלַכֵּת לְבַד, וְעַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה לֹא לְתַת לָהֶן לְלַכֵּת לְבַד לְבֵית הַכְּנֻסָּת, כִּי הֵן עוֹשׂוֹת שְׂמָה שְׁמוֹת וְכוּ', וְגוֹרְמִים שְׂמָה נְזֻקִים גְּדוּלִים, וְלִכֵּן אָנִי מָאָד מָאָד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁבַשְׁבַּת תְּשֹׁמְרֵי עַל הַבְּנוֹת שְׁלֹךְ יוֹתֵר מִשְׁשַׁת יְמֵי הַחֹל, כִּי בְּשַׁבַּת הֵן מְסֻתְּבוֹבוֹת בְּלֵי מַעַשׂ, וְלִכֵּן הֵן צְרִיכוֹת שְׁמִירָה, וְאִף שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ שְׂזָה בָּא לָךְ מָאָד מָאָד קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְדַעַת שְׁשׁוֹם דְּבַר בְּקֹדֶשׁ לֹא בָּא קַל, וּבְפֶרֶט חֲנוּךְ הַבְּנוֹת, עַל זֶה הַסֵּמ"ךְ מ"ם אוֹרֵב מָאָד מָאָד, וְזֶה שְׁאָמַר מְלֹךְ סְדוּם: (בְּרֵאשִׁית י"ד כ"א) "וַיֹּאמֶר מְלֹךְ סְדוּם אֶל אַבְרָם תֵּן לִי הַנֶּפֶשׁ וְהָרֵכֶשׁ קַח לָךְ", הוּא מוֹכֵן לְתַת לְאָדָם אֶפְלוֹ כֶּסֶף וְרִכּוּשׁ, הָעֶקֶר תֵּן לִי אֶת הַנֶּפֶשׁ, הוּא צָרִיךְ אֶת הַנֶּעֱר לְשַׁלֵּט בָּהֶם וְכוּ', וּבְעֵתִים הֵלְלוּ צְרִיכִים מָאָד לְשֹׁמֵר עַל הַיְלָדִים שְׁלֵנוּ, כִּי בַחוּץ יֵשׁ אֲוִירָה שֶׁל הַפְּקָרוֹת וְכוּ', וּפְרִיקַת עַל וְכוּ', וְלִכֵּן רְאוּי לְכָל זוֹג לְשַׁפֵּךְ דְּמַעוֹת כַּמִּים בְּכָל יוֹם שְׁהֵי יְלָדִים שְׁלֵהֶם יִהְיוּ מְצַלְחִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְהָעֶקֶר לְטַפַּל בָּהֶם בְּעֶצְמוֹ, אֵין דְּבַר כְּזֶה לְהַגִּיד אֵין לִי סְבָלְנוֹת וְכוּ', אָנִי עֶצְבָּנִית וְכוּ', הֵם מְצִיקִים לִי וְכוּ', כָּל אֵלוֹ הַתְּרוּצִים יוֹלִיךְ אֶת הַיְלָדִים לְשֹׁאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו, וְלִכֵּן תִּהְיִי חֲזָקָה מָאָד מָאָד לְשֹׁמֵר הָעֶקֶר עַל הַבְּנוֹת שְׁהֵן צְרִיכוֹת יוֹתֵר שְׁמִירָה, כְּמֵאמְרֵם ז"ל (בְּמִדְבָר רַבָּה, פְּרָשָׁה י"א, סִימָן ה') "וַיִּשְׁמְרֵךְ" בְּבְנוֹת שְׁצְרִיכוֹת שְׁמִירָה, וּבְפֶרֶט עֲכָשׁוּ שְׁבְכָל מְקוֹם מְסֻתְּבוֹבִים מְגוּלִים וּמְשַׁחֲתִים וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן צְרִיכִים לְשֹׁמֵר הֵן עַל הַבְּנִים וְהֵן עַל הַבְּנוֹת וְכוּ', וְתַכֵּף וּמֵיֵד כְּשֵׁרוֹאִים אֶחָד תְּמַהוּנֵי וְכוּ', אוֹ מְסָמֵם וְכוּ'

וכו', צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת רַעַשׁ גְּדוֹל מְאֹד, וְלֹא לְנוּחַ עַד שֶׁיִּגְרְשׁוּ אוֹתוֹ מִמְחַנְנוּ, כִּי יִבְנֶאֱלֵז זֶה לֹא עָרִי מְקַלֵּט, לְכֹל מִינֵי תַמְהוּנִים אוֹ מְסַמְמִים אוֹ מְשַׁגְּעִים וְכוּ', וְצָרִיכִים לְהִיּוֹת עֲלֵיהֶם אַכְזָרִיִּים לְגַרֵּשׁ אוֹתָם, כִּי בְּפִרוּשׁ אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא מַצְרַע) אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר כָּל שְׂנַעֲשֶׂה רַחֲמָן עַל הָאֲכָזְרִי לְסוּף נַעֲשֶׂה אַכְזָר עַל הָרַחֲמָנִים; אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְדַאֵג רַק עֲבוּר טוֹבַת יְלָדֵינוּ, וְלִכְן צָרִיכִים מְאֹד לְשַׁמֵּר לֹא לְאַרְחַ אֶחָד תַּמְהוּנֵי אוֹ מְסַמֵּם אוֹ מְשַׁגֵּעַ וְכוּ', אִין בְּזָה שׁוּם רַחֲמָנוּת כָּלֵל, אֶלֶּא אַכְזָרִיוֹת לְגַבֵּי הַיְלָדִים, אֲשֶׁר הַיְלָדִים צָרִיכִים לְהִיּוֹת בְּרֹאשׁ מַעֲיָנֵינוּ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁפִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם

בְּתַרְפֵּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר קִרְחָ, ב' תַּמוּז ה'תַּשְׁע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל נְרוֹ יֵאִיר

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אִמְרוּ (בְּרִכּוֹת ז'): אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן מִשׁוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחִי גְּדוּלָּה שְׁמוּשָׁה שֶׁל תוֹרָה יוֹתֵר מִלְּמוּדָהּ, שְׂנַאֲמַר: (מְלָכִים ב' ג') "פֶּה אֲלִישֶׁע בֶּן שָׁפֵט אֲשֶׁר יֵצֵק מִים עַל יָדֵי אֱלֹהֵינוּ" לְמַד לֹא נֹאמַר, אֶלֶּא יֵצֵק, מִלְּמַד שְׂגוּדָה שְׁמוּשָׁה יוֹתֵר מִלְּמוּדָהּ; כִּי כְּשֶׁאֲדָם מִשְׁמֵשׁ אֶת הַצְּדִיק עַל יָדֵי זֶה הוּא רוֹאֶה אוֹתוֹ גַּם בְּעַת קְטָנוּתוֹ וְכוּ', אִיךָ שֵׁישׁ לוֹ גַּם כֵּן אִשָּׁה וַיְלָדִים, וְהוּא צָרִיךְ לְהוֹרִיד אֶת עֲצָמוֹ אֶל אִשְׁתּוֹ, וְאֵל יְלָדָיו, וּמִתְנַהֵג עֲצָמוֹ כְּאֲדָם פְּשׁוּט, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק ב', סִימֵן ע"ו) אֶפְלוּ הַצְּדִיק הַגְּדוֹל בְּמַעֲלָה נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד צָרִיךְ לְהוֹרִיד אֶת עֲצָמוֹ וְלִהְיוֹת אִישׁ פְּשׁוּט וְכוּ', וְאֵז דִּיקָא הַתְּלָמִיד יִכּוֹל לְקַבֵּל הַרְבֵּה מְרַבּוֹ, כִּי הוּא רוֹאֶה אִיךָ שְׂמִתְנַהֵג בְּצִרְכּוֹ הַגְּשָׁמִיִּים, וְשֵׁם יֵב הֵיטֵב אֶל הַנְּהַגוּתָיו אִיךָ שְׂמִתְהַפֵּךְ מִגְּשָׁמִיוֹת לְרוּחַנִּיוֹת וְכוּ', וְעַל יָדֵי זֶה יְכוּלִים לְקַבֵּל הַרְבֵּה מְאֹד, וּכְמוֹ שְׂאִמְר

מוהרנ"ת ז"ל שהוא קבל מרבנו ז"ל יותר, מהשיחות חלין שלו וכו', וכן
 אָמְרוּ אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שֶׁמִּמְכַתְּבֵי מוהרנ"ת ז"ל יְכוּלִים יוֹתֵר לְהִתְעוֹרֵר מֵאֲשֶׁר
 מֵהַלְקוּטֵי-הַלְכוֹת שְׁלוֹ, כִּי בְּהַמְכַתְּבִים שֶׁם כּוֹתֵב דְּבָרִים פְּשוּטִים מְאֹד,
 הַנְּהַגוֹת לְחֵי יוֹם יוֹם, וְרוֹאִים אֶת מֵהֶלֶךְ מַחְשַׁבְתּוֹ, מֵה שְׂאִין בֶּן הַ"לְקוּטֵי-
 הַלְכוֹת" זֶה סִפְרֵי דְרוּשִׁים עֲמָקִים מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן כִּשְׁמִשְׁמֵשִׁים אֶת הַצְּדִיק
 יְכוּלִים לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ הֶרְבֵּה מְאֹד, וּכְבָר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימֵן
 קפ"ו) מֵה שֶׁמִּסְפְּרִין מוֹפְתִים מֵהַצְּדִיקִים שֶׁבְּמִדִּינוֹת קִיָּ"ה (דו"ן). הוּא מִחַמַּת
 שְׂאֵנְשֵׁיהֶם הֵם אַנְשִׁים כְּשָׂרִים וּמֵאֲמִינִים בְּהַצְּדִיקִים, כִּי עַל יְדֵי אֲמוּנָה שֶׁהֵם
 מֵאֲמִינִים בְּדַבְּרֵי הַצְּדִיק, עַל יְדֵי זֶה נִתְגַּלֵּין מוֹפְתִים, כִּי בְּאֲמַת הַצְּדִיק בּוֹדֵאֵי
 מְלֵא מוֹפְתִים, וּכְשֶׁהוּא מֵאֲמִין בְּהַצְּדִיק וְנוֹתֵן עֵינָיו וְלָבוּ עַל דְּבַרֵי הַצְּדִיק,
 עַל כָּל דְּבוּר וְדְבוּר, כִּי מֵאֲמִין שֶׁכָּל דְּבָרָיו אֲמַת וְצֶדֶק, וּבְכוּנָה מְכוּנַת אֲזִי
 אַחֵר כֶּף, כְּשֶׁבָּא לְבֵיתוֹ, כָּל מֵה שְׂיֵאָרַע אוֹתוֹ, הוּא מְסַתְּפֵל הֵיטֵב עַל כָּל דְּבַר
 שְׂיֵאָרַע לוֹ, וּמִבֵּין לְמִפְרַע בְּדַבְּרֵי הַצְּדִיק שֶׁדָּבַר עִמּוֹ בְּהִיּוֹתוֹ אֲצֵלוֹ, שְׁזֵה הִיְתָה
 כּוֹנֵת הַצְּדִיק שֶׁרָמַז לוֹ בְּתוֹךְ דְּבָרִים שֶׁדָּבַר עִמּוֹ, וְכֵן כָּל דְּבַר וְדְבוּר שֶׁיִּזְדַּמֵּן לוֹ,
 הוּא מוֹצֵא הַכֹּל בְּדַבְּרֵי הַצְּדִיק לְמִפְרַע, שֶׁרָמַז לוֹ שְׂיֵהִיָּה כֵן, נִמְצָא שְׁנַעֲשֶׂה
 וְנִתְגַּלֶּה הַמּוֹפְתִים עַל יְדֵי זֶה; וְלִכֵּן לֹא בְּחִנּוּם שְׂאָמְרוּ "גְּדוּלָּה שְׁמוּשָׁה שֶׁל
 תּוֹרָה יוֹתֵר מִלְּמוּדָּה", שְׁעַל יְדֵי שֶׁמִּשְׁמֵשִׁים אֶת הַצְּדִיק וּבִפְרָט כְּשֶׁהוּא מִתְּנַהֵג
 בְּפִשְׁטוּת, יְכוּלִים לְלַמֵּד מִמֶּנּוּ הֶרְבֵּה מְאֹד, עַד שֶׁהוּא בְּעֶצְמוֹ יְכוּל לְהִיּוֹת אַחֵר
 כֶּף צְדִיק גְּדוֹל מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁמִּסְפְּרִים עַל הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי צְבִי מְרִימְנוּב
 זי"ע (שְׁנִקְרָא רַבִּי הָעָרֶשׁ מִשְׁרַת), כִּי הוּא שֵׁרַת אֶת רַבּוֹ הַגְּדוֹל הַצְּדִיק הַנּוֹרָא רַבִּי
 מִנְחֵם מְעַנְדִּיל מְרִימְנוּב זי"ע, וְהָיָה כָּל כֶּף מְסוּר אֵלָיו עַד שֶׁלְּבָסוֹף בְּעֶצְמוֹ
 נַעֲשֶׂה רַבִּי גְּדוֹל מְאֹד, עַל יְדֵי שֶׁשִּׁמְשׁ וְשֵׁרַת אֶת רַבּוֹ בְּנִאֲמֻנוֹת, וְשֵׁם לֵב אֵל כָּל
 דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁדָּבַר רַבּוֹ, וְכָל הַנְּהַגָּה וְהַנְּהַגָּה שֶׁרָאָה אֲצֵל רַבּוֹ הָיָה אֲצֵלוֹ קָדֵשׁ
 קָדָשִׁים, וְעַל יְדֵי זֶה נִתְגַּדֵּל כָּל כֶּף, וְזֵה הָיָה הַפָּגֶם שֶׁל קִרְחַ שֶׁחֶלֶק עַל מִשָּׁה,
 כִּי לֹא הָיָה יְכוּל לְהִתְבַּטֵּל לְמִשָּׁה רַבְּנוּ, כִּי לֹא הָיָה יְכוּל לְהִבִּין אֵיךְ שְׂרוּחַנִיּוֹת
 מְלַבֵּשׁ בְּגִשְׁמִיּוֹת, וְאֵיךְ שֶׁבְּגִשְׁמִיּוֹת מְלַבֵּשׁ רוּחַנִיּוֹת וְכוּ', וְזֵה שְׁנֵאָמַר: (תְּהִלִּים
 קי"ט ט"ז) "וַיִּקְנְאוּ לְמִשָּׁה בְּמַחְנָה לְאַהֲרֹן קְדוֹשׁ הַיְיָ" כִּי לֹא הָיָה יְכוּל לְהִבִּין
 אֵיךְ זֶה יְכוּל לְהִיּוֹת, הִנֵּה מִשָּׁה נִקְרָא "אִישׁ הָאֱלֹקִים", וְהִנֵּה מְסֻתָּב בְּמַחְנָה
 וְעוֹסֵק לַעֲשׂוֹת בִּינְיָהֶם דִּינֵי תּוֹרָה, וְכֵמוֹ שֶׁכְּתוּב: (שְׁמוֹת י"ט י"ד) "וַיִּרְדַּ מִּשָּׁה

מִן הַהָר אֶל הָעַם" פֶּה יֵשֵׁב עַל הַהָר בְּדַבְּקוֹת עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּפֶה יוֹרֵד אֶל הָעַם כְּמוֹ שְׁכָתוֹב: (שְׁמוֹת י"ח י"ג) "וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה לְשַׁפֵּט אֶת הָעַם וַיַּעֲמֵד הָעַם עַל מֹשֶׁה מִן הַבֶּקֶר עַד הָעֶרֶב", וְכֵן אֶצֶל אַהֲרֹן הֵנָּה הוּא עוֹסֵק בְּשָׁלוֹם בֵּית לַעֲשׂוֹת שָׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ, וְצָרִיף לְדַבֵּר כָּל מִינֵי דְבוּרִים וְשִׁיחוֹת עִם הַבַּעַל וְעִם הָאִשָּׁה, וְהֵנָּה הוּא קָדוֹשׁ הַרְי"ה שְׁנֹכְנֵס לְפָנָי וּלְפָנֵים וְכוּ', וְאֵת הַטָּעוֹת הַזֵּה הִיָּה לְקַרֵחַ וְעֵדְתוֹ, לֹא יִכְלוּ לְהִבִּין אִיךְ שֶׁגִּשְׁמִיּוֹת שֶׁל הַצְּדִיק הוּא רוּחַנִיּוֹת, וּכְתוּב הַרוּחַנִיּוֹת יְכוּלִים לְמַצֵּא גַם גִּשְׁמִיּוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה חֶלֶק עָלָיו, וְלָכֵן עָלִינוּ לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת וְיִתֵּר עַז בְּאֻמוֹנַת חֲכָמִים בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת גְּמוּר, וְכֵף אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס"א) שֶׁעַל יְדֵי אֻמוֹנַת חֲכָמִים יוֹדְעִים אִיךְ לְהִתְנַהֵג, וְעַל יְדֵי שְׁפוּגָם בְּאֻמוֹנַת חֲכָמִים עוֹלִין לוֹ מוֹתָרוֹת בְּמוֹחוֹ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (עֲרוּבִין כ"א): הַלּוֹעֵג עַל דְּבָרֵי חֲכָמִים נִדוּן בְּצוּאָה רוֹתַחַת, הֵינּוּ שְׁעֲשֻׁנִים סְרוּחִים מְסַבְּבִים וּמְקִיפִים אֶת הַמַּחַ וּמְבַלְבְּלִים אוֹתוֹ, וְלָכֵן צָרִיכִים הִרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁנֹזֵכָה לְאֻמוֹנַת חֲכָמִים וְלְהֵאֱמִין שֶׁכֵּל דְּבָרֵיהֶם וּמַעֲשֵׂיהֶם אֵינּוּ פְּשוּט, אֲשֶׁרֵינוּ מֵה טוֹב חֶלְקֵנוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ שְׁאֵנַחְנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי כְּזֶה וּמְדַבְּוֹרִים כְּאֵלוֹ, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲזֹר לִי בְּכָל מִינֵי עֲזוֹר שְׂאֵתָה רַק יְכוּל לְעֲזוֹר לִי, כְּדֵי שְׂאוּכַל לְהִמְשִׁיךְ עִם הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהֵם, מוֹתִיקִין, שְׂיִהְיֶה שְׂתִיָּה חֲמָה וּמְזוֹנוֹת וְכוּ', וּבְאֻמְצַע הַיּוֹם מֶרֶק חֵם, וְלַעֲת עָרֵב סְעוּדָה דְּשָׁנָה וְכוּ', כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרֵךְ מֵאֵד מֵאֵד חָשׁוֹב חֶסֶד, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (לְקוּשׁ הוֹשַׁע, רַמְזוֹ תַקכ"ב) אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא: חָבִיב עָלַי חֶסֶד שְׂאֵתֶם גּוֹמְלִים זֶה לְזֶה יוֹתֵר מִכָּל הַזְּבַח שְׂזֹבַח שְׁלָמָה לְפָנָי אֵלֶיךָ עוֹלוֹת, וּבַפֶּרֶט חֶסֶד כְּזֶה שְׁנוֹתָנִים לְאָכַל וּלְשִׁתּוֹת לְרַעֲבִים וּלְצַמְאִים וְכוּ', הַצְּדָקָה הַזֹּאת עוֹלָה כָּל הַצְּדָקוֹת, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּבֵרָה בְּתָרָא ט) אֵין בּוֹדֵקִין לְמְזוֹנוֹת, הֵינּוּ בְּכָל דְּבָר יְכוּלִים לְרַמְאוֹת בְּנֵי אָדָם וְכוּ', אֲכָל אִם בָּא אֶחָד וְהוּא רָעֵב וְצָמָא, שְׂמָה הוּא לֹא יְכוּל לְרַמְאוֹת אוֹתָךְ, כִּי מִי שֶׁבְּאֻמְתָּ רָעֵב אוֹ צָמָא הוּא יֹאכַל וְיִשְׁתֶּה, וּמִי שֶׁלֹּא רָעֵב וְצָמָא הוּא לֹא יֹאכַל וְלֹא יִשְׁתֶּה, וְלָכֵן אֵין צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִלְּתַת לְאָכַל לְרַעֲבִים וְצַמְאִים, וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׁבִיכְלֵתָךְ לְעֲזוֹר לִי שְׂאוּכַל לְהִמְשִׁיךְ עִם זֶה כָּל הַשָּׁנָה.

וכן עכשו אני משפץ את האולם לרוחת אנשי שלומנו, שיהיה אולם
 יפהפה כמו הבית הכנסת, ולכן תעזר לי במה שאתה רק יכול, כי כל פרוטה
 ופרוטה שאדם נותן מצטרפת לחשבון גדול כמאמרם ז"ל (בבא בתרא ט:)
 מאי דכתיב (ישעיה נ"ט) "וילבש צדקה כשריון" לומר לך מה שריון זה כל
 קלפה וקלפה מצטרפת לשריון גדול, אף צדקה כל פרוטה ופרוטה מצטרפת
 לחשבון גדול.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
 ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל
 ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

בתרפד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר קרח, ב' תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

אין מלים בפי יהודות לך על שאת מציתת אותי בענין חסד, לעזר אחד
 להשני, כי כבר כמה אורחים שלחו לי מכתבים בשבח נשות אנשי שלומנו
 שמאד מאד התפלאו ממדת החסד שיש ביניהן, ואני מכרח להגיד לך אשר
 זה כל חיותי, ורק בזכות זה אני חי, שנשות אנשי שלומנו עושות חסד אחד
 עם השניה, וכשבאות אורחות הם מקבלות אותן עם סבר פנים יפות, שזה
 עולה על הכל, כמאמרם ז"ל (פתיבות קיא:) טוב המלכין שנים לחברו יותר
 ממשקהו חלב, שנאמר: (בראשית מ"ט י"ב) "ולבן שנים מחלב" אל תקרי "לבן
 שנים" אלא לבון שנים; הינו כשאדם מחיך להזילת ומקבלו בסבר פנים
 יפות ומראה לו את שניו הלבנים, זה יותר חשוב מלתת לו לשתות כוס חלב,
 כל כך יקר לקבל את פני חברו עם חיוך ולהראות לו את השנים, כי בזה
 שאדם תמיד מחיך יכולים לראות בתוך הפנים שלו את פני הצדיק, שהוא
 בן השמחה, המנחם הכל ומשמח הכל.

עברתי התקפת לב מאד מאד קָשָׁה שְׁהִרּוּפָאִים אומרים שְׁאָחַד מִמִּילִיּוֹן נִשְׁאָר חַי מֵהַתְּקַפַּת לֵב כָּל כֶּף קָשָׁה, וְאַחַר כֵּן הִיָּה לִי עוֹד שְׁלֹשׁ הַתְּקַפּוֹת לֵב, וְעָשׂוּ לִי צְנַתוֹר, וְתַכְףּ וּמִיד הַחֲלִיטוֹ לַעֲשׂוֹת לִי נִתּוּחַ לֵב פְּתוּחַ וְכוּ', וּגְדֹל הַיִּסּוּרִים אִי אֶפְשֶׁר לְהִסְבִּיר כָּלֵל, וּמָה מַחִיָּה אוֹתִי? רַק הַחֹסֵד שֶׁנִּשְׁוֹת אֲנִשִּׁי שְׁלוּמְנוּ עוֹשׂוֹת אֶחָד עִם הַשְּׁנִיָּה, וְאֲנִי בְּטוּחַ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַחֲזִיר לִי אֶת הַנִּשְׁמָה רַק בְּזְכוּת הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל אֱהֵל אַבְרָהָם, וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (בְּבֵר בְּתָרָא י"א.) תְּנִיא אָמְרוּ עָלֵינוּ עַל בְּנִימִין הַצַּדִּיק שֶׁהָיָה מִמְּנָה עַל קָפָה שֶׁל צְדָקָה פַּעַם אַחַת בְּאַתָּה אֲשֶׁה לְפָנָיו בְּשָׁנֵי בְּצִרְתָּ, אָמְרָה לוֹ: רַבִּי, פְּרַנְסְנִי, אָמַר לָהּ: הַעֲבוּדָה שְׁאִין בְּקָפָה שֶׁל צְדָקָה כָּלוּם, אָמְרָה לוֹ: רַבִּי, אִם אֵין אַתָּה מִפְּרַנְסְנִי הָרִי אֲשֶׁה וְשִׁבְעָה בְּנֵיהָ מִתִּים, עֶמֶד וּפְרַנְסָה מִשְׁלוֹ, לִימִים חָלָה וְנָטָה לְמוֹת, אָמְרוּ מִלְּאֲכֵי הַשֶּׁרֶת לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה אָמַרְתָּ כָּל הַמְּקִים נֶפֶשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל כְּאֵלוּ קִים עוֹלָם מְלֵא וּבְנִימִין הַצַּדִּיק שֶׁהָחִיָּה אֲשֶׁה וְשִׁבְעָה בְּנֵיהָ יְמוֹת בְּשָׁנִים מוֹעֲטוֹת הִלְלוּ? מִיָּד קָרְעוּ לוֹ גִּזְרֵי דִינּוֹ, תִּנְא הוֹסִיפוּ לוֹ עֲשָׂרִים וּשְׁתֵּים שָׁנָה עַל שְׁנוֹתָיו; וְתַהֲלָה לְאֵל, פַּה בְּהַקְּהֵלָה הַקְּדוֹשָׁה שְׁלָנוּ אֲנִי מַחִיָּה אֶת כָּלֵל אֲנִשִּׁי שְׁלוּמְנוּ הַנָּשִׁים וְהַגְּבָרִים וְהַיְלָדִים גַּם יַחַד עַל יְדֵי שְׁפָתוֹחַ כְּכָר הַיּוֹם הַבַּיִת הַתְּבַשִּׁיל מוֹתִיקִין עַד הָעָרֹב, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתֵּי דְבָרִים, א' שֶׁתְּפַלְלִי עָלַי בְּכָל עֵת מִצּוֹא שִׁיְהִיָּה לִי רְפוּאָה שְׁלֵמָה, ב' שֶׁתְּעֲזָרֵי לִי בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל אֱהֵל אַבְרָהָם בְּכָל עֲזָרָה שְׁאֵת רַק יְכוּלָה, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ שְׁאֲנִי מִשְׁפִּץ אֶת הָאוּלָם לְרוּחַת אֲנִשִּׁי שְׁלוּמְנוּ תְּעֲזָרֵי לִי בְּמָה שְׁאֵת רַק יְכוּלָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם

בתרפה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר קרח, ב' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

מאד מאד שמחתי לדבר אתך ושמחתיני מאד שאתה מבטיח לי שהאולם יצא יותר יפה מהבית הכנסת, ומי יתן שיהיה כן, כי זה חלקי מכל עמלי, ואני רוצה לעשות אולם יפהפה לרוחת אנשי שלומנו שיוכלו לעשות את השמחות שמה, ולא להתביש משום אולם בעולם.

רק תהיה בקשר אדוק עם האברך ... נרו יאיר כי הוא בא כחי, ושלא יבלבלו לך את הראש, כל אחד עם התכניות שלו וכו'.

כשדברתי אתך שכחתי לשאל אותך אם קבלת את השלשים אלף ש"ח מקדמה, כי לויתי את זה כדי שיהיה לך כסף להתחיל לעבד.

הקדוש ברוך הוא ישלח רפואה שלמה לאמך תחיה, והיא תזכה לראות את השמחות של ילדיך.

זכור וגם זכר מה שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ו): כל הרגיל לבא לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש ברוך הוא משאיל בו; הינו בזה שאדם רגיל לבוא להתפלל את השלש תפלות מדי יום ביומו, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו השגחתו הפרטי פרטית, שהקדוש ברוך הוא משגיח עליו, ואם יום אחד הוא לא בא, כבר הקדוש ברוך הוא מתענין כפיכול למה הוא לא בא? ומשלים לו את חסרונו וכו', הרי שמשתלם להתפלל במנין, שעל ידי זה ממשיך על עצמו השגחה עליונה.

בערב יש שעור של דף היומי אצל הרב ... נרו יאיר שלומד בפרבים בבית הכנסת הגדול, ושמעתי שהוא מאד מאד מסביר את הדף היומי בצורה שכלם מבינים, ולכן הייתי מיעץ לך שתצטרף אל השעור הזה, ולא תתחרט, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות למוד, סימן י') כל ידיעה במשפטי התורה הן מצוות שבין אדם לחברו, הן מצוות שבין אדם לקונו, הידיעה הזאת בעצמה היא הצלחת הנפש.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הָעֶקֶר רָאָה לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית, מִנְחָה, עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כִּף אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ח.) מֵאֵי דְכְּתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תַפְלְתִּי לְךָ הָיוּ" עַת רְצוֹן" - אֵימְתִי עַת רְצוֹן? בְּשַׁעֲה שֶׁהַצְּבוּר מִתְפַּלְלִין; וְלִכֵּן תַעֲשֶׂה לְעַצְמְךָ הַרְגֵל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמְאֻחַל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

בתרפו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר קִרְחַ, ב' תְּמוּזָה ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִחָה שֵׁישׁ לִי שֶׁדָּאָגְתָּ שִׂיכְנִס עוֹד שְׁפַע עֶבּוֹר הַכוֹלָל, כִּי בְּאֻמַּת אֲנַחְנוּ נִמְצְאִים עֲכָשׁוּ בְּמַצֵּב מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, וּבִפְרֻט שְׁאֲנִי מִשְׁפָּץ עֲכָשׁוּ אֶת הָאוֹלָם, וְהִפִּיס רִיק וְאֵין בּוֹ, וְלִכֵּן כָּל נְדָבָה וְנִדְבָה שְׂאֵתָה מְבִיא זֶה אֲצַלְנוּ יְשׁוּעָה גְדוֹלָה מְאֹד.

תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְשַׁמֵּר עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלֵךְ, כִּי: (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ: (וְיוֹשְׁלָמִי בְּרֻכּוֹת, פָּרָק ט', הַלָּכָה ח.) אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא - שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שְׁיִהְיֶה בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שַׁבָּת י') זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְּסִים אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בֵּית, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

בְּעָרֵב יֵשׁ שְׁעוֹר שֶׁל דָּף הַיּוֹמִי אֲצַל הָרֵב ... נְרוּ יֵאִיר שְׁלוֹמְד בְּרַבִּים בְּבֵית הַכְּנֶסֶת הַגְּדוֹל, וְשְׁמַעְתִּי שֶׁהוּא מְאֹד מְאֹד מְסֻבֵּר אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי בְּצוּרָה

שְׁכֵלֶם מְבִינִים, וְלִכֵּן הֵייתִי מֵיֶעֶץ לָךְ שֶׁתִּצְטָרֵף אֶל הַשְּׁעוּר הַזֶּה, וְלֹא תִתְחַרֵּט, כִּי כָךְ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת לַמּוֹד, סִימָן י') כָּל יְדִיעָה בְּמִשְׁפָּטֵי הַתּוֹרָה הֵן מִצְוֹת שְׁבִין אֲדָם לַחֲבֵרוֹ, הֵן מִצְוֹת שְׁבִין אֲדָם לְקוֹנוֹ, הַיְדִיעָה הַזֹּאת בְּעֶצְמָהּ הִיא הַצְּלַחַת הַנֶּפֶשׁ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלַחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

בתרפז.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שִׁבְתֵּי קִדְשׁ לְסֹדֵר קָרַח, ב' תַּמּוּז ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

רְצִיתִי מְאֹד לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּדַבֵּר עִם ... נְרוֹ יֵאִיר שֶׁהֵייתָ שְׂאֲנִי מִשְׁפָּץ עֲכָשׁוּ אֶת הָאוֹלָם לְרוּחַת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנוּ שְׁיִוְכְלוּ לַעֲשׂוֹת שֵׁם אֶת הַשְּׂמֵחוֹת שְׁלֵהֶם, וּבְאַמַּת אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים עֲכָשׁוּ בְּמִצַּב מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, וְהַכִּיס רִיק וְאִין בּוֹ, וְלִכֵּן אִם הוּא יָכוֹל לַעֲזוֹר בְּבִנְיַת וְשִׁפּוּץ אוֹלָם הַשְּׂמֵחוֹת יִהְיֶה לוֹ הַצְּלַחָה מְרַבָּה בְּעֶסְקִיו, וְהַנְּבִיא אוֹמֵר: (מִלְאֲכֵי ג' י') "הִבִּיאוּ אֶת כָּל הַמַּעֲשֵׂר אֶל בֵּית הָאוֹצֵר וִיְהִי טָרֵף בְּבֵיתִי וּבְחִנּוּנֵי נָא בְּזֹאת אָמַר הוֹי" הַצְּבָאוֹת אִם לֹא אֶפְתַּח לָכֶם אֶת אַרְבוֹת הַשָּׁמַיִם וְהִרִיקְתִּי לָכֶם בְּרִכָּה עַד בְּלֵי דַי" וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תַּעֲנִית ט.) שֶׁבְּצִדְקָה יְכוּלִים לְנַסּוֹת אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא; וְלִכֵּן שְׁיִנְסֶה וְיִרְאֶה, אִם יַעֲשֶׂה שְׂתַּפּוֹת בְּעִנְיַן בְּנֵיית אוֹלָם הַשְּׂמֵחוֹת יִרְאֶה הַצְּלַחָה מְרַבָּה בְּעֶסְקִיו, וּבְכָל אֲשֶׁר יִפְנֶה יִשְׁכִּיל וְיִצְלִיחַ.

תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְשָׁמֵר עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלָךְ, כִּי: (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בְּיַנְיָהּ, וְאָמְרוּ: (ירושלמי בְּרִכּוֹת, פֶּרֶק ט', הַלָּכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשְׂנִיָּהּ בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבִמְקוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא - שֵׁם הַבְּרִכָּה מְצוּיָה, רַק שְׁיִהְיֶה בְּיַנְיָהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה

גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבָּת י) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלָכֵן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

בְּעָרֵב יֵשׁ שְׁעוֹר שֶׁל דָּף הַיּוֹמִי אֶצֶל הָרֵב ... נֵרוֹ יֵאִיר שְׁלוֹמֵד בְּרַבִּים בְּבֵית הַכְּנֶסֶת הַגָּדוֹל, וְשָׁמַעְתִּי שֶׁהוּא מְאֹד מְסֻבֵּר אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי בְּצוּרָה שְׁכֵלָם מְבִינִים, וְלָכֵן הֵייתִי מֵיַעַץ לָךְ שֶׁתְּצַטְרֵף אֶל הַשְּׁעוֹר הַזֶּה, וְלֹא תִתְחַרֵּט, כִּי כָךְ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת לְמוֹד, סִימָן י) כָּל יַדִּיעָה בְּמִשְׁפָּטֵי הַתּוֹרָה הֵן מְצוּוֹת שְׁבִין אָדָם לְחַבְרוֹ, הֵן מְצוּוֹת שְׁבִין אָדָם לְקוֹנוֹ, הַיַּדִּיעָה הַזֹּאת בְּעֶצְמָהּ הִיא הַצְּלַחַת הַנֶּפֶשׁ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שֶׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלַחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכַּל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

בְּתַרְפֹּחַ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֵדֶר קִרְחַ, ב' תַּמּוּז ה'תּשׁע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ נֹצֵחַ

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אַתֶּם צְרִיכִים לְטַפֵּל בְּזֶה בְּקִשְׁיֹחוֹת וְכו', וְלַהֲגִיד לְהַהוֹרִים פְּעַם אַחַת אִם עוֹד פְּעַם זֶה יִקְרָה, אַתֶּם תִּטְפְּלוּ בְּזֶה וְכו', אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְחִיוֹת תַּחַת טוֹרֵר וְכו', וְתַעֲשׂוּ דִין לְעֶצְמְכֶם וְכו'.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת שְׁתֵּיכֶם שֶׁתְּרֹאוּ לְחִיוֹת בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, וְאַחַד יִכְבֵּד אֶת הַשְּׁנִי, וְזֶה יִשְׁפִיעַ עַל הָאוֹרֵה בְּבֵית, כִּי אִם הַהוֹרִים לֹא מִתּוֹחִים, אֲזַי גַּם הַיְלָדִים רְגוּעִים, וְהַעֲקָר לְדַבֵּר תָּמִיד מֵאַמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ,

וְזֶה מִמְּשִׁיךְ כָּל הַיְשׁוּעוֹת שְׁבָעוֹלָם, כְּמוֹ שְׁכָתוּב: (משלי כ"ח) "אִישׁ אֲמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת".

נא וְנָא הֲרַגִּילוּ אֶת עֲצָמְכֶם לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבֹר וְדִבּוֹר שְׁמַדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנֹו תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

בתרפט.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרִב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר קָרַח, ב' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שִׁיחִיו נִצַּח

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְאֻכָּזֵב מִכֶּם אִיךָ שְׂאֵתֶם מִפְּקִירִים אֶת הַיְלָדִים שְׁלָכֶם, וְזֶה גוֹרֵם שֶׁהֵם נִעְשִׂים אֱלִימִים וּמִתְקוּטָטִים עִם כָּלֶם וְכו', הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלָנוּ הִיא קְהֵלָה יְחִידָה בְּמִינָהּ, וְאֲנַחְנוּ לֹא יִכּוֹלִים לְתֵת שְׁבֻשְׁבִיל כְּמָה מִשְׁפָּחוֹת שְׁכָלֶם יִסְבְּלוּ, וְלִכֵּן אִם לֹא תִטְפְּלוּ בְּהַיְלָדִים שְׁלָכֶם, נִצְטָרֵךְ לְטַפֵּל בְּזֶה בְּמִלּוּא הַחֲמָרָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת שְׁתִּיכֶם שִׁתְּרָאוּ לְחַיּוֹת בִּיחַד בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, וְאַחַד יִכְבֵּד אֶת הַשֵּׁנִי, וְזֶה יִשְׁפִיעַ לְאֻוִירָה בְּבֵיתִי, כִּי אִם הַהוֹרִים לֹא מִתּוֹחִים, אֲזַי גַּם הַיְלָדִים רְגוּעִים, וְהַעֲקָר לְדַבֵּר תָּמִיד מֵאֲמוּנָהּ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה מִמְּשִׁיךְ כָּל הַיְשׁוּעוֹת שְׁבָעוֹלָם, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (משלי כ"ח) "אִישׁ אֲמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת".

נא וְנָא הֲרַגִּילוּ אֶת עֲצָמְכֶם לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבֹר

וְדַבּוּר שְׁמִדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר
וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנְוּ תִשְׁכִּילוּ
וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

בְּתַרְצוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר קִרְחַ, ב' תְּמוּזָה ה'תּשׁע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלְתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׁתִּזְכֶּה לְבָנוֹת בֵּית נִפְלָא וּבְכִיֶּיךָ יְהִיָּה בֵּית
וְעַד לְחֻקִּים, וְתִזְכֶּה לְהַכְנִיס אוֹרְחִים תָּמִיד בְּבֵית, וְשִׁיְהִיָּה מִשְׁכָּן לְשִׁכְנֵי
עִזוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַעֲקֹר תַּחֲדִיר בְּעֶצְמְךָ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִרְגִּיל אֶת עֶצְמְךָ לְדַבֵּר
אֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי כָּל דַּבּוּר וְדַבּוּר שְׁמִדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה הַצְּלָחָה
נִצְחִית הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְעַל יְדֵי רַבּוּי הַדַּבּוּר אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ, מִמְּשִׁיכִים עַל עֶצְמוֹ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְעַל
יְדֵי שִׁיחָה בֵּינָךְ לְבֵין קוֹנֵךְ, תִּזְכֶּה לְהוֹצִיא אֶת כָּל הָעַקְמוּמִיּוֹת שְׁבֻלְבָּךְ, וְתִהְיֶה
תָּמִיד בְּשִׂמְחָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנְוּ תִשְׁכִּילוּ
וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

בתרצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֵדֶר קִרְחָה, ב' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נִצְחָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

מָאד מָאד אָנִי שׁמַח שֶׁבְּקָרוֹב אַתֶּם הוֹלְכִים לַעֲשׂוֹת חֲלָאָה לְהִבֶּן שְׁלֹכֶם וְכו', אֵל תַּחֲכוּ עָלַי כָּלֵל, כִּי אָנִי לֹא יוֹדֵעַ מִתִּי אָנִי אָבוֹא.

אַתֶּם צְרִיכִים לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַחֶסֶד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּכֶם שֶׁמְצַאֲתֶם אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְאַתֶּם זוֹג מִן הַשָּׁמַיִם, וְתַהֲלֶה לְאֵל, חֲנֻן אַתְּכֶם הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם יְלָדִים חֲמוּדִים, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם הִרְבָּה נַחַת מֵהֶם.

אָנִי מָאד מָאד מִבְּקֵשׁ אֶת שְׂתִיכֶם שֶׁתְּרֹאוּ לְחֵיוֹת בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, וְאַחַד יִכְבֵּד אֶת הַשְּׁנִי, וְזֶה יִשְׁפִּיעַ לְאֻוִירָה בְּבֵיתִי, כִּי אִם הַהוֹרִים לֹא מְתוּחִים, אֲזַי גַּם הַיְלָדִים רְגוּעִים, וְהַעֲקָר לְדַבֵּר תְּמִיד מְאֻמְנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה מִמְּשִׁיךְ כָּל הַיְשׁוּעוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (מְשָׁלִי כ"ח) "אִישׁ אֲמוּנוֹת רַב בְּרִכּוֹת".

נָא וְנָא הִרְגִּילוּ אֶת עֲצָמְכֶם לְדַבֵּר אֵל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבֹר וְדְבֹר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

בְּתֵרֵצֵב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֵדֶר קִרְחָה, ב' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

קִדְשׁ כָּל אֲנִי מְאֹד מְצֻטְעֵר לְמָה לֹא שִׁתְּפַתְּ אוֹתִי עַל הַרְגַע הַרְאִשׁוֹנָה, כִּי אִם אֶת בְּטוּחָה וּבּוֹטְחַת כָּל כֶּף בִּי וְכוּ', לְמָה לֹא פָּנִית עִם הַבְּעֵיָה תַכְּף וּמִיָּד אֲלֵי וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֶף פֻּעַם זֶה לֹא מְאַחֵר וְכוּ', וְאִיךָ הוֹלֵךְ הַפְתָּגָם, יוֹתֵר טוֹב מְאַחֵר מְאֹף פֻּעַם וְכוּ'.

הַדְּבָר הַרְאִשׁוֹן אֵל תַּעֲשׂוּ עִסְק מְזֵה לְפָנַי הַבַּת, כְּדֵי שְׁלֹא תִכְנַס בְּטָרְאוּמָה יוֹתֵר גְּדוּלָה וְכוּ', צְרִיכִים רַק לְחִזּוֹק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׁמַּח אוֹתָהּ, וְזֶה צְרִיךְ לְהִיּוֹת עֹכְשׁוֹ כָּל הַעֲבוּדָה אֲצִלְךָ לְחִזּוֹק אֶת הַבַּת, וְלֹא לְעֲשׂוֹת סְפוּרִים מְזֵה וְכוּ', כֶּף לֹאט לֹאט זֶה יֵצֵא לָהּ מִהֲרָאשׁ, כִּי אִם לֹא זֶה יִשָּׂאָר לָהּ בְּעֵיָה וְצִלְקַת נִפְשִׁית שְׂאֵת זֶה בּוֹדָאֵי כְּלָנוּ לֹא רוֹצִים.

הַעֲקֵר רַק לְכַנּוֹת אוֹתָהּ וּלְהַכְנִיס בָּהּ בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי, וְזֶה עַל יָדֵי שְׁלֹא תִדְבְּרוּ מְזֵה, כִּי הִיא עֲדִין בְּגִיל צַעִיר, שְׂאֵם לֹא עוֹשִׂים מְזֵה עִסְק, אֲזִי זֶה יֵצֵא לָהּ מִהֲרָאשׁ, בּוֹדָאֵי אֲסוּר לְטִיחַ דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים שְׁכָל לְדַעַת אִיךָ לְהַתְנַהֵג, כְּדֵי לְרַפְּאוֹת וְכוּ'.

כָּל מָה שְׂאֵת יְכוּלָה לְעֲשׂוֹת כְּדֵי לְקַרֵּב אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ אַחַת לְהַשְׁנִיָּה, תְּבוֹא עֲלֶיךָ בְּרָכָה, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׁמַיִם אַחְדוֹת וְאַהֲבָה בֵּין נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סִפְר-הַמִּדּוֹת, אוֹת אַמוּנָה, סִימָן ג') עַל יָדֵי אַחְדוֹת שִׁיחָיָה בְּיִשְׂרָאֵל יְבוֹא מְשִׁיחַ; וְכֵן אָמַר (סִפְר-הַמִּדּוֹת, אוֹת פַּחַד, סִימָן כ"ד) כְּשִׁיִּשְׂרָאֵל בְּאַחְדוֹת, הָאֲמוֹת מִתְּפַחְדִּים מֵהֶם; יֵשׁ לָךְ תְּהִלָּה לְאֵל, כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּלִתֵּי רִגְלִים, וְלָכֵן תִּנְצְלֵי אֶת זֶה כְּדֵי לְקַרֵּב אֶת הַנְּשִׁים אַחַת לְהַשְׁנִיָּה, שְׁכַלְן בְּעֲלוֹת תְּשׁוּבָה, וְהֵן מְכַרְחוֹת לְחִזּוֹק גְּדוּל מְאֹד.

הַעֲקֵר תַּחֲדִירֵי בְּעֲצָמְךָ אַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִרְגְּלֵי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי כָּל דְּבוּר וְדַבּוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, זֶה

הצלחה נצחית הצלחה כזו שאין לתאר ואין לשער כלל, ועל ידי רבוי הדבור אליו יתברך, תמשיכי על עצמך אור וזיו וחייות ודבקות באין סוף ברוך הוא, ועל ידי שיחה בינך לבין קונך, תזכי להוציא את כל העקמומיות שבלבך, ותהיי תמיד בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך שבת שלום

בתרצג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר קרח, ב' תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדבר רק חיובי, וזה יועיל מאד מאד, וזה זכות הרבים גדולה מאד, ובפרט כשתדברי חיובית על הקהלה, אשר באמת אין קהלה כל כך יפה כמו הקהלה שלנו ביבנאל, שזה חממה של אמונה, ומקור של חסד.

העקר תחדירי בעצמך אמונה פשוטה בו יתברך, ותרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, כי כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך, זה הצלחה נצחית הצלחה כזו שאין לתאר ואין לשער כלל, ועל ידי רבוי הדבור אליו יתברך, תמשיכי על עצמך אור וזיו וחייות ודבקות באין סוף ברוך הוא, ועל ידי שיחה בינך לבין קונך, תזכי להוציא את כל העקמומיות שבלבך, ותהיי תמיד בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בערך תמיד שיהיה לה הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי.

המאחל לך שבת שלום

בתרצד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר קרח, ב' תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

חזקי ואמצי מאד ואת צריכה לדעת שקבלנו מרבנו ז"ל מתנה שנקרא הפצה, להפיץ את ספריו הקדושים בתוך שכבת העם, כי בפרוש גלה לנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן י"ד) שעל ידי שמקרבים בני אדם לעבודת השם יתברך מעלים את כבוד השם יתברך לשרשו, ואמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא פח.) על פסוק: (ירמיה ט"ו) "ואם תוציא יקר מזולל" אלו שמקרבים בני אדם לעבודת השם יתברך, כי זה נקרא מוציא יקר מזולל, הינו מזילותא דגלותא, ולכן כל מי שתלך להפיץ, תמיד יהיה לה כסף בכיס, וזה בדוק ומנסה, כי מי שזרעת רוחניות צומח לה גשמיות, הלואי היית מציתת את מוהרנ"ת ז"ל שהניח לנו צנאה ארבעה ימים לפני הסתלקותו ואמר אז לאנשי שלומנו "העבדה שלכם יהיה יפוצו מעינותיך חוצה", ואז אף פעם לא היה חסר לך כסף, והיית צוחקת מכל המתנגדים והליצנים על זה, בודאי אשה צריכה להיות צנועה מאד ולגשת להפיץ רק אל אשה, ולא אל גבר, שזה פריצות גדולה, כי אין לאשה לדבר אל גבר זר כלל, וזה עזות וחציפות גדולה, ולכן תשמרי להפיץ רק להנשים ולא להתבייש, אדרבה דעי לך שלהחזיר אשה בתשובה אין למעלה מזה.

העקר תחדירי בעצמך אמונה פשוטה בו יתברך, ותרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, כי כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך, זה הצלחה נצחית הצלחה כזו שאין לתאר ואין לשער כלל, ועל ידי רבוי הדבור

אֵלֵינוּ יתְּבַרֵךְ, תְּמַשִּׁיכֵי עַל עֲצֻמְךָ אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא,
וְעַל יְדֵי שִׂיחָה בֵּינֵךְ לְבֵין קוֹנֵךְ, תִּזְכֵּי לְהוֹצִיא אֶת כָּל הָעַקְמוּמִיּוֹת שֶׁבְּלִבְךָ,
וְתִהְיֶי תְּמִיד בְּשִׂמְחָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׂיחָה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי
וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם

בתרצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְּבַרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרַת קַרְחָה, ב' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... שִׂיחֵינוּ נִצַּח

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

תִּתְּנֵנוּ תוֹדָה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַחֲסֵד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה אֶתְכֶם וְנָתַן לְכֶם
מִתְּנָה יְקָרָה, וְתִשְׁמְחוּ יחד.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שִׁישׁ לִי שְׂאֵתֶם עוֹבְדִים
אֶצְלִי, יַעֲזוּר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּצְלִיחוּ בְּחַיֵּיכֶם, וּבִפְרֹט עֲכָשׁוּ בְּיוֹם הַוּלְדוֹת
, יַעֲזוּר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׂיִּתְרַבֶּה הַמְּשֻׁפָּחָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת שְׂתִיכֶם שֶׁתִּרְאוּ לְחַיּוֹת בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחֲנָה
וְרַעוּת, וְאַחַד יְכַבֵּד אֶת הַשָּׁנִי, וְזֶה יִשְׁפִיעַ לְאוֹרֵיהָ בְּבֵית, כִּי אִם הַהוֹרִים לֹא
מְתוּחִים, אֲזוּ גַם הַיְלָדִים רְגוּעִים, וְהַעֲקָר לְדַבֵּר תְּמִיד מֵאַמוּנָה בּוֹ יתְּבַרֵךְ, וְזֶה
מִמְּשִׁיךְ כָּל הַיְשׁוּעוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (מְשִׁלֵי כ"ח) "אִישׁ אֲמוּנוֹת רַב
בְּרֻכּוֹת".

נָא וְנָא הַרְגִילוּ אֶת עֲצֻמְכֶם לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבֹר
וְדַבּוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יתְּבַרֵךְ זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתַאֵר
וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנְוּ תִשְׁפִּילוּ
וּתְצַלִּיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

בְּתַרְצוֹ.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שִׁבְתֵּי קִדְשׁ לְסֹדֵר קָרָח, ב' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שִׁישׁ לִי שְׂאֲתָה עוֹבֵד
אֲצִלִּי בְּהַחֲנוּת "בְּרֶסֶלֶב סְנִיטֵר" זֶה זְכוּת הַרְבִּים נוֹרָא מְאֹד, כִּי יֵשׁ סָבִיב יִבְנֵאֵל
אַרְבָּעִים יְשׁוּבִים חֲלוֹנִיִּים אֲנִטִי אֲנִטִי וְכוּ', וְתִהְיֶה לְאֵל, הַתְּחִילוּ לְהַכְנִס
בְּהַחֲנוּת שְׁלֵנוּ לְקִנּוּת, זֶה מְזוּזוֹת, וְזֶה תְּפִלִּין וְכוּ', מִמֶּשׁ קִדּוּשׁ שֵׁם שָׁמַיִם,
אֵיךְ יְכוּלִים לְהַחְזִיר יְהוּדִים בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׁמַיִם
כְּשֶׁמְזַכִּים אֶת בַּר יִשְׂרָאֵל עִם אֵיזָה מְצוּהָ, וְלִכֵּן אֲנִי רוֹצֵה לְהַרְחִיב אֶת הַחֲנוּת
עִם כָּל מִינֵי רַעֲיוֹנוֹת לְמִשְׁךָ אֶת נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שְׁנֵאֲבָדוּ, וּבִפְרֹט עֲכָשׁוּ בְּקִיץ
שְׁבָאִים הַמוֹן אֲוֹרְחִים וְתִירִים, אֲזִי אֲנִי רוֹצֵה לְהַכְנִס מִתְּנוּת יְפוּת בְּהַחֲנוּת מֵה
שְׁשִׁיךָ לְאֲוֹרְחִים וְתִירִים, וְהַעֲקֹר שְׁיִהְיֶה בְּזֶה מְזַכֶּרֶת "גַּם אֲנִי הֵייתִי בְּיִבְנֵאֵל
עִיר בְּרֶסֶלֶב", וְעוֹד רַעֲיוֹנוֹת כְּאֵלוֹ, תִּחְשַׁב עַל כּוּוֹן זֶה, וְנִרְחִיב אֶת פְּעִילוֹת
הַחֲנוּת שְׁזֶה פְּרָסוּם שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי הַפְּצַת מְצוּזוֹת וְכוּ', וְכֵן פְּרָסוּם שֶׁל
רַבְנוּ ז"ל שְׁיִבְנֵאֵל הִיא עִיר בְּרֶסֶלֶב.

תִּכְנִס אֶת כָּל הַמְּרִץ שְׁלֶךְ וְלֶךְ עַל כּוּוֹן זֶה וְכוּ', וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מוֹדֶה
לָךְ עַל מְסִירוֹתְךָ בְּעִבּוּדָה הַזֹּאת.

הַעֲקֹר תִּחְדִּיר בְּעֲצֻמָּה אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּה לְדַבֵּר
אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי כָל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה הַצְּלָחָה
נְצָחִית הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְעַל יְדֵי רַבּוּי הַדְּבוּר אֵלָיו

יתברך, ממשיכים על עצמו אור וזיו וחיות ודבקות באין סוף ברוך הוא, ועל ידי שיחה בינה לבין קונה, תזכה להוציא את כל העקמומיות שבלבך, ותהיה תמיד בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליל.

המאחל לך שבת שלום

בתרצו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר קרח, ב' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הגיע הזמן שתחזור בתשובה ותברח אל הקדוש ברוך הוא ולא תצטרך ללכת נע ונד, כי כך אמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן קכ"ב) שאם לא היה ממתין בבטחון לישועת השם כבר היה איש נוסע ומטלטל כמו כל הנוסעים ומטלטלים עצמם בשביל הפרנסה כנהוג עכשו. והכונה כי אמר זאת לענין הנהגת הבית הפרנסה ומלבושים ושאר צרכי הבית שעל פי רב חסר לאדם הרבה. כגון, לזה חסר מלבוש פשוט, ויש שחסר להם מלבושים חשובים או דירה וכו'. שאריכין להמתין לישועת השם ולבלי לדחק את השעה (ערובין יג:) למלאות החסרון תכף ומיד. רק צריכין להמתין עד ירחם השם, ואמר רבנו ז"ל על עצמו שאם לא היה ממתין, כגון כשהיה חסר לו איזה דבר, אם היה דוחק את השעה שיהיה דוקא תכף, היה צריך ללוות לעצמו ולהיות בעל חוב עד שהיה מוכרח להיות נוסע ומטלטל. כמו שאנו יודעים ענין הנוסעים שהם מוכרחים תמיד לסע על המדינה מחמת שהם תמיד בעלי חובות, וענין זה צריכים לידע מאד. וצריכין ללמד עצמו להרגיל את עצמו בזה מאד. כי לכל אדם חסר הרבה אפלו בעלי בתים ועשירים גדולים, מכל שכן מקבילים

אֶפְלוּ הַחֲשׁוּבִים וְהַגְּדוּלִים. וְצָרִיף לָזֶה לְהִסְתַּפֵּק בְּמַעוֹט וּלְהִנְהִיג בֵּיתוֹ כְּפִי הַשְּׁעָה וְהַזְמַן. וְאִם נִדְמָה לוֹ שֶׁצָּרִיף מְלָבוֹשׁ אוֹ לְאַשְׁתּוֹ וּבְנָיו, אָף עַל פִּי שֶׁמְכָרַח לוֹ אֵל יִדְחַק הַשְּׁעָה לְלוֹת וּלְהַקִּיף וּלְהִיּוֹת בְּעַל חוּב, אִךְ יִמְתִּין עַד שְׂיָבוֹא עִתּוֹ. וְטוֹב לְסַבֵּל דְּחַק אֶפְלוּ בְּמִזְוֹנוֹת וְכָל שֶׁכֵּן בְּמְלָבוֹשִׁים וְדִירוֹת וְכוּ' וְלֹא לְהִיּוֹת בְּעַל חוּב. וּמוֹטָב שְׂיִהְיֶה בְּעַל חוּב לְעַצְמוֹ אוֹ לְבָנָיו בֵּיתוֹ בְּמְלָבוֹשִׁים מְלֵהִיּוֹת בְּעַל חוּב לְהַחֲנוּנִי אוֹ לְאַחֲרִים. כִּי בְּכָל עֲנִינֵי פְּרָנְסָה צָרִיכִין לְהִמְתִּין עַד שְׂיָבוֹא עִתּוֹ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (תְּהִלִּים קמ"ה ט"ו) "עֲנִי כָל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה נֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעִתּוֹ".

הַעֲקָר תַּחֲדִיר בְּעַצְמָהּ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִרְגִּיל אֶת עַצְמָהּ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה הַצְּלָחָה נְצִיחִית הַצְּלָחָה כְּזוֹ שֶׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְעַל יְדֵי רְבוּי הַדְּבוּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, מִמְּשִׁיכִים עַל עַצְמוֹ אוֹר וְזִיו וְחַיּוּת וְדְבָקוֹת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְעַל יְדֵי שִׂיחָה בֵּינָהּ לְבֵין קוֹנֶה, תִּזְכָּה לְהוֹצִיא אֶת כָּל הָעַקְמוּמִיּוֹת שֶׁבְּלִבָּהּ, וְתִהְיֶה תָּמִיד בְּשִׂמְחָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

בְּתַרְצַח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קִדְשׁ לְסִדְרַת קַרְחַ, ב' תַּמּוּז ה'תּשׁע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּשׁוּאַת חַן לְךָ עַל הַתְּפִלוֹת שֶׁאַתָּה מִתְפַּלֵּל עַל רְפוּאָתִי וְהַחֲלָמָתִי הַמְּהִירָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁכָּל הַתְּפִלוֹת שֶׁלְּךָ יִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

אני מכרח להגיד לך ש... תחיה היא בחורה מיחדת במינה, ואשרי מי שיתחתן אתה.

ימינו כל כך קצרים וכו', עד שלא כדאי אפלו להתפלסף בזה וכו', כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ס"א) שהשבעים שנה פורחים כמו רבע שעה, ואמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה, פרשה צ"ו, סימן ב') "כצל ימינו על הארץ ואין מקוה", והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף, דכתיב: (תהלים ק"ד) "כצל עובר", ואין מקוה, ואין מי שיקנה שלא ימות, הכל יודעים ואומרים בפיהם שהן מתיים.

יהודי שהולך עם זקן ופאות מקים כל רגע ודקה מצות עשה ויש לו צלם אלקים.

העקר תחדיר בעצמך אמונה פשוטה בו יתברך, ותרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, כי כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך, זה הצלחה נצחית הצלחה כזו שאין לתאר ואין לשער כלל, ועל ידי רבוי הדבור אליו יתברך, ממשיכים על עצמו אור וזיו וחיות ודבקות באין סוף ברוך הוא, ועל ידי שיחה בינה לבין קונה, תזכה להוציא את כל העקמומיות שבלבך, ותהיה תמיד בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך שבת שלום

בתרצט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר קרח, ב' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֶלְקֶךָ שְׂאֵתָה זֹכֶה לְהַפְיֵץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנֵינוּ ז"ל וְאֵתָה צְרִיף לְדַעַת שְׁקַבְּלֵנוּ מֵרַבְּנֵינוּ ז"ל מִתְּנָה שְׁנִקְרָא הַפְּצָה, לְהַפְיֵץ אֶת סִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים בְּתוֹךְ שְׂכַבַת הַעָם, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ (לְקוּי־מִוֵּהר"ן, חֶלֶק א', סִימָן י"ד) שְׁעַל יְדֵי שְׁמַקְרִיבִים בְּנֵי אָדָם לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מַעֲלִים אֶת כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְשִׁרְשׁוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מִצִּיעָא פּח.) עַל פְּסוּק: (יְרֵמְיָה ט"ו) "וְאִם תּוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל" - אֵלוּ שְׁמַקְרִיבִים בְּנֵי אָדָם לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי זֶה נִקְרָא מוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל, הֵינּוּ מְזִילוֹתָא דְגְלוֹתָא, וְלִכְּן כָּל מִי שִׁילֵךְ לְהַפְיֵץ, תְּמִיד יִהְיֶה לוֹ כֶּסֶף בְּכִיס, וְזֶה בְּדוּק וּמְנִסָּה, כִּי מִי שְׁזוֹרַע רוּחַנִיּוֹת צוֹמַח לוֹ גְּשָׁמִיּוֹת, הַלּוֹאֵי שְׁהֵיִית מְצִית אֶת מוֹהֲרֵינָת ז"ל שֶׁהֵנִיחַ לָנוּ צוּאָה אַרְבַּעַה יָמִים לְפָנֵי הַסֵּתְלָקוֹתוֹ וְאָמַר אֲזַי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "הֲעֵבְדָה שְׁלָכֶם יִהְיֶה יְפוּצוֹ מִעֵינֹתֶיךָ חוּצָה", וְאֲזַי אֵף פַּעַם לֹא הָיָה חֶסֶר לָךְ כֶּסֶף בְּכִיס, וְהֵיִית צוֹחֵק מְכַל הַמִּתְנַגְּדִים וְהַלִּיצָנִים שְׁמִתְלוֹצְצִים מִזֶּה.

זָכַר גַּם זָכַר שְׁכָל מַצּוּה וְדָבָר שְׁבִקְדָשָׁה שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה, זֶה לְנַחַת רוּחַ גָּדוֹל לְאַמֵּךְ עָלֶיךָ הַשְּׁלוֹם בְּשָׁמַיִם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יְבָרֵךְ אוֹתְךָ לְקִרְאָת יוֹם הַהִלָּדָת שְׁלֶךָ, שְׁתִּהְיֶה בְּרִיא וְתַעֲשֶׂה הֶרְבֵּה מַצּוּוֹת.

הַעֲקָר תַּחֲדִיר בְּעִצְמָךְ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִרְגִּיל אֶת עִצְמָךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתָאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְעַל יְדֵי רַבּוּי הַדְּבוּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, מִמְּשִׁיכִים עַל עִצְמוֹ אֹר וְזִיּוֹ וְחִיּוֹת וְדְבָקוֹת בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְעַל יְדֵי שִׂיחָה בֵּינָךְ לְבִין קוֹנָה, תִּזְכֶּה לְהוֹצִיא אֶת כָּל הָעַקְמוּמִיּוֹת שְׁבִלְבָךְ, וְתִהְיֶה תְּמִיד בְּשִׁמְחָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ תְּמִיד שִׁיחָה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

בתש.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר קרח, ב' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך בזה שאתה מקרב רחוקים, ואתה צריך לדעת להחזיק בית הכנסת על שם רבנו ז"ל ובפרט "היכל הקדש" שזה היכלו של רבנו ז"ל, כמובא בדבריו ז"ל (לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נ"ט) שהצדיק בונה "היכל הקדש" ומקרב רחוקים אליו יתברך, הזכות הזו עולה על כל הזכיות, ולכן תחזיק את הבית הכנסת עם כל הפחות, ואל תתן שיבואו תמהונים וכו', או אלימים וכו', שישתלטו לך על הבית הכנסת.

הקדוש ברוך הוא ישלח רפואה שלמה לבנה, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

בענין סדר דרך הלמוד וכו', אני כבר אמרתי לפני עשיריות שנים שאם אנשי שלומנו לא יפרסמו את זה, יבוא אחד והוא יפרסם את זה, והנה תהלה לאל, זכיתי לראות את זה, תשואת חן לך על ההודעה, יעזר הקדוש ברוך הוא שזה יפנס אצל עם ישראל, ואז אף פעם לא יהיו בטלים וכו', ומבטלים את הזמן היקר, אלא היו מסימים כמה וכמה פעמים בימי חייהם את כל הש"ס, ותהלה לאל, יש אצלנו אברכים ובחורים שגמרו כבר קרוב למאה פעמים ששה סדרי משנה בלי שום גזמא כלל, וכן סימו כמה פעמים את הש"ס, אשריהם ואשרי חלקם, כי רק זה מה שילך לפנייהם וכו', כמאמרם התנא הקדוש (אבות פרק ו') לפי שבשעת פטירתו של אדם. אין מלוין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות. אלא תורה ומעשים טובים בלבד.

העקר תחידיר בעצמך אמונה פשוטה בו יתברך, ותרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, כי כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך, זה הצלחה נצחית הצלחה כזו שאין לתאר ואין לשער כלל, ועל ידי רבוי הדבור אליו

יְתַבְרָךְ, מִמְּשִׁיכִים עַל עֲצָמוֹ אֹר וְזִיּוֹ וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְעַל יְדֵי שִׂיחָה בֵּינָךְ לְבֵין קוֹנֶךָ, תִּזְכֶּה לְהוֹצִיא אֶת כָּל הָעַקְמוּמִיּוֹת שֶׁבְּלִבְךָ, וְתִהְיֶה תְּמִיד בְּשִׂמְחָה.

אִם אַתָּה יָכוֹל לְהַשִּׁיג לִי סֵפֶר "מִשְׁנַתוֹ שֶׁל ר' עֲמֶרֶם".

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

בְּתִשָּׂא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבְּרָךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֵדֶר קָרַח, ב' תַּמּוּז ה'תּשׁע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין זֶה עֲצָה לְהַתִּיאֵשׁ מֵהַחַיִּים וְלִשְׁכַּב בְּהַמְטָה עַד שִׁיבּוֹא מֵלֶאֱךָ הַדּוּמָה וַיִּקַּח אֶת נִשְׁמַתְךָ וְכוּ', לֹא בְּשִׁבִיל זֶה נִשְׁלַח נִשְׁמַתְךָ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְלֹא בְּשִׁבִיל זֶה הַתְּלַבֵּשׁ נִשְׁמַתְךָ בְּגוֹף קָשָׁה כְּמוֹ שְׁלֶךְ, וְלֹא בְּשִׁבִיל זֶה הַזְמִינוּ לְךָ שְׂדוּךְ כְּזֶה וְכוּ' וְכוּ'.

אַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת אֲפִלוֹ אִם הִיָּה לְךָ אִשָּׁה אַחֲרַת, לֹא הִיָּה מִשְׁתַּנָּה אֲצִלְךָ הַמְצָב, כִּי אִם נִגְזַר עַל הָאֲדָם אֵיזָה גְזֵרָה וְכוּ', לֹא אִכְפַּת בְּאֵיזָה גּוֹף הוּא הִיָּה וְכוּ', וְאֵיזָה אִשָּׁה יֵשׁ לוֹ וְכוּ', הָעֶקֶר תְּלוּי כְּפִי הַבְּחִירָה שְׁלֶךְ, אִם תִּבְחַר בַּחַיִּים יְהִיָּה לְךָ חַיִּים, וְאִם תִּבְחַר בְּרַע יְהִיָּה לְךָ רַע, כִּי הַבְּחִירָה מוֹסְרִים לְאָדָם, וְלִכֵּן הַגִּיעַ הַזְמַן שֶׁתַּתְחִיל לְבַחֵר בְּטוֹב, אִף אֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם לֹא מְלַקֵּךְ דְּבִשׁ, כְּמוֹ שְׂאֲמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהָר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן קי"ט) שְׂאֵין עוֹלָם הַזֶּה כָּלֵל, כִּי פֶה הַגִּיָּהנוּם כְּפִי מֵה שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד וְכוּ' וְכוּ', כָּל אֶחָד חוֹשֵׁב שְׂאֲצֵל הַזּוּלָּת יוֹתֵר טוֹב וְכוּ', אֲצֵל כָּלָם זֶה אוֹתוֹ דְּבָר, אֲבָל הַהִפְרָשׁ הוּא אֵיךְ

שְׁמֻקְבָּלִים אֶת הַחַיִּים, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב: (דְּבָרִים י"א כ"ו) "רְאֵה אֲנֹכִי נֹתֵן לְפָנֶיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה וּקְלָלָה", הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן לְאָדָם אֶת "הַיּוֹם" מִתְּנָה, אָבֵל בְּתוֹךְ הַיּוֹם יֵשׁ בּוֹ "בְּרָכָה" ו"קְלָלָה", וְהַבּוֹחֵר בּוֹחֵר מֵה שֶׁהוּא רוֹצֵה, וְאֵל תַּחֲשׁב שְׂאֲנִי מִנְסָה לְפָתוֹת אוֹתָךְ, כִּי הוּא הַחַיִּים מְצִיאוֹת, לְאִף אֶחָד לֹא הוֹלֵךְ אַחֲרָי, אֲלֵא מִי שֶׁפָּקַח בּוֹחֵר בְּהַבְּרָכָה, וּמִי שֶׁלֹּא פָקַח בּוֹחֵר בְּהַקְלָלָה, זֶה מְצִיאוֹת.

אֲנִי מְאֵד מְאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לַהֲיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה הָעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה לְאָדָם, כִּי אֵין עֲבוּדָה שֶׁבֹא קָשָׁה לְאָדָם כְּמוֹ שִׂמְחָה, כִּי טֹבֵעַ שֶׁל אָדָם שֶׁנִּמְשָׁךְ אַחֲרֵי הָעֲבוֹת וְהַגְשָׁמִיּוֹת, וְכֵל כִּי חָבֵל כִּי הַנְשָׁמָה מוֹשֶׁכֶת רַק לְרוּחָנִיּוֹת שֶׁשָׁם מְקוֹר הַשִּׂמְחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב וּמוֹשֵׁךְ רַק בְּגִשְׁמִיּוֹת שֶׁשָׁם מְקוֹר הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, כְּמוֹ שְׂאֲמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קפ"ט) עֵקֶר נְשִׁיכֶת הַנְּחָשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, וְלִכֵּן אֲשָׁרִי אָדָם שֶׁיֵּשׁ לוֹ שֶׁכֵּל וְקוֹלֵט תַּכְף וּמִיד שְׁבוּ בְּרַגַע שֶׁנִּמְשָׁךְ עָלָיו עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן וְכו', זֶה בָּא מִצַּד הַטְּמָאָה, וְלִהְפֹךְ כְּשִׂמְשָׁךְ אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַשִּׂמְחָה, וְלִפְקַח אֶת דַּעְתּוֹ, זֶה בָּא מִהַקְדָּשָׁה, וְלִכֵּן תִּרְאֶה מֵה לְפָנֶיךָ, תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ רַק לַהֲיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵז טוֹב לָךְ כֹּל הַיָּמִים.

הַעֵקֶר תַּחֲדִיר בְּעֲצָמָךְ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִרְגֵּל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה הַצְּלָחָה נְצָחִית הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְעַל יְדֵי רַבּוּי הַדְּבוּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, מִמְשִׁיכִים עַל עֲצָמוֹ אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדְבָקוֹת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְעַל יְדֵי שִׂיחָה בֵּינָךְ לְבֵין קוֹנֵה, תִּזְכֶּה לְהוֹצִיא אֶת כָּל הָעֵקֶמוֹמִיּוֹת שֶׁבְּלִבְךָ, וְתִהְיֶה תְּמִיד בְּשִׂמְחָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שִׂיחָה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

בְּתִשְׁבּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר קִרְחָה, ב' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲתָה צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק בְּיִתְרָה שְׂאֵת בְּיִתְרָה עֵז, וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם שְׁלֵא יוֹכֵל לְשִׁבֵר אוֹתָךְ, אֵין זֶה עֲצָה לְהִכְנִס בְּתוֹךְ עֲצֻמוֹ וּלְהִיּוֹת בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְרוֹת וּבְדִכְאוֹן וְכוּ' וְכוּ', זֶה לֹא יָבִיא אוֹתָךְ אֶל שׁוֹם דְּבָר וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִף הַשְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶּה הַעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה לְאָדָם, כִּי אֵין עֲבוּדָה שְׂבָא קָשָׁה לְאָדָם כְּמוֹ שִׂמְחָה, כִּי טֹבֵעַ שֶׁל אָדָם שְׁנִמְשָׁךְ אַחֵר הַעֲבִיּוֹת וְהַגְּשָׁמִיּוֹת, וְכֵל כֶּף חֶבֶל כִּי הַנְּשָׂמָה מוֹשֶׁכֶת רַק לְרוֹחֲנִיּוֹת שְׁשֵׁם מְקוֹר הַשְּׂמִיחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב וּמוֹשֶׁךְ רַק בְּגִשְׂמִיּוֹת שְׁשֵׁם מְקוֹר הַעֲצָבוֹת וְהַדִּכְאוֹן, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קפ"ט) עֵקֶר נְשִׁיכַת הַנְּחֹשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי אָדָם שְׁיֵשׁ לוֹ שֶׁכֵּל וְקוֹלֵט תַּכְּף וּמִיָּד שָׁבוּ בְּרַגַע שְׁנִמְשָׁךְ עָלָיו עֲצָבוֹת וּמִרְרוֹת וְדִכְאוֹן וְכוּ', זֶה בֹא מִצַּד הַטְּמָאָה, וְלִהְפֹךְ כְּשִׁימְשָׁךְ אֶת עֲצֻמוֹ אֶל הַשְּׂמִיחָה, וְלִפְקֹחַ אֶת דַּעְתּוֹ, זֶה בֹא מִהַקְּדוּשָׁה, וְלִכֵּן תִּרְאֶה מֵה לְפָנֶיךָ, תְּמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

תִּרְאֶה לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שַׁחֲרִית, מִנְחָה, עֶרְבִית בְּמַנְיָן דִּיקָא, כִּי כֶּף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ח.) מֵאֵי דְכַתִּיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֵנִי תְּפַלְתִּי לְךָ הַיְיָ" עַת רְצוֹן - אֵימְתִי עַת רְצוֹן? בְּשַׁעֲהַ שֶׁהַעֲבוֹר מִתְּפִלְתִּין; וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמְךָ הַרְגֵּל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים, וְאֲמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח') עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת נד:) מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל כְּמָה הָיִי, תִּלְתָּא פְּרָסָא, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׂאֵדָם מִתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמִחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאִיךְ שֶׁהוּא רַק מִתְּקַרֵּר וּמִתְחִיל לְהִתְרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה לֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּמַנְיָן, זֶה כְּבָר קִלְפַת עוֹג מְלֵךְ הַבְּשָׁן שִׁיעַקֵר אוֹתוֹ מֵהִיְהוּדוּת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֵר לְךָ שֶׁתִּזְכֶּה לְהִיּוֹת שְׂתָף בְּשַׁפוּץ הָאוּלָם, כִּי

נכנסתי בחובות גדולות עבור זה, ואני לא מסתכל על כל זה, כי אני מכרח לגמר עם זה למען רוחת אנשי שלומנו, ולכן אודה לך מאד אם תוכל לעזור לי.

העקר תחדיר בעצמך אמונה פשוטה בו יתברך, ותרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, כי כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך, זה הצלחה נצחית הצלחה כזו שאין לתאר ואין לשער כלל, ועל ידי רבוי הדבור אליו יתברך, ממשיכים על עצמו אור וזיו וחיות ודבקות באין סוף ברוך הוא, ועל ידי שיחה בינך לבין קונך, תזכה להוציא את כל העקמומיות שבלבך, ותהיה תמיד בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

בתשג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר קרח, ב' תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אל תדאגי כלל, כי בשביל מדת החסד לא מפסידים, ואדרבה זה מאד מאד חשוב בעיניו יתברך, והלואי שכלל נשות אנשי שלומנו יהיו חזקות בעסק הזה לעשות רק חסד אחת עם השנייה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (נלקוט תהלים, רמז תתל"ד) אמר רבי סימון: בשעה שבא הקדוש ברוך הוא לברא אדם הראשון, נעשו המלאכים כתות כתות, מהם אומרים "יברא" ומהם אומרים "אל יברא", חסד אומר "יברא" שהוא גומל חסדים.

רק תתחזקי מאד להיות בשמחה, כי השמחה זה ההצלחה של אדם,

כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמֻחָה, חֶלֶק ב', סִימָן א') מִי שֶׁהוּא שְׂמֻחַ תְּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצַלִּיחַ, וְלִכֵּן אִם אֶת רוּצָה לְהַצְלִיחַ בְּחַיֵּיךָ, תִּשְׁתַּדְּלֵי עִם הַכּוֹחוֹת הַלְּהוּיֹת רַק בְּשְׂמֻחָה, וְאִף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה מְאֹד מְאֹד קָשֶׁה לָךְ לְהַגִּיעַ לְשְׂמֻחָה מְרַב הַבְּלִבּוּלִים שְׂעוֹכֵר עֲלֶיךָ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת תִּכְרִיחֵי אֶת עַצְמְךָ לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, וְתִרְאֵי שִׁיחֵיהָ לָךְ הַצְלָחָה בְּהַחַיִּים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ עֲלֶיךָ שֶׁתַּצְלִיחֵי בְּכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבֵּת שְׁלוֹם

בְּתִשׁוּד.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר קַרְחַ, ב' תַּמּוּז ה'תּשׁע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גִּרוֹ יֶאֱיֵר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

תִּרְאֶה לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת שַׁחֲרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית בְּמַגִּין דִּיקָא, כִּי כִּף אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת ח.) מְאִי דְכַתִּיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תַפְלָתִי לָךְ הָיִי"ה עֵת רְצוֹן" - אֵימָתִי עֵת רְצוֹן? בְּשַׁעֲהַ שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְלִין; וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה לְעַצְמְךָ הַרְגֵל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וְאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח') עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת נד:) מַחְנֶה יִשְׂרָאֵל כְּמָה הָיִי, תִּלְתָּא פְּרָסָא, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׂאָדָם מִתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמַחְנֶה יִשְׂרָאֵל, וְאִיךָ שֶׁהוּא רַק מִתְּקַרֵּר וּמִתְחִיל לְהַתְּרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה לֹא לְהַתְּפַלֵּל בְּמַגִּין, זֶה כְּכֹר קַלְפַת עוֹג מְלֵךְ הַבָּשָׂן שִׁיעֶקֶר אוֹתוֹ מֵהִיֵּהדוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, וְאִף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה הַעֲבוּדָה הַכִּי קָשֶׁה לְאָדָם, כִּי אֵין עֲבוּדָה שְׂבָא קָשֶׁה לְאָדָם כְּמוֹ שְׂמֻחָה, כִּי טֹבַע שֶׁל אָדָם שְׂנִמְשָׁךְ אַחַר הַעֲבִיּוֹת וְהַגְּשָׁמִיּוֹת, וְכֵן כִּף חִבֵּל כִּי הַנְּשָׂמָה מוֹשַׁכֶּת רַק לְרוּחָנִיּוֹת שֶׁשָּׂם מְקוֹר הַשְּׂמֻחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב וּמוֹשֵׁךְ

רק בגשמיות ששם מקור העצבות והמרירות והדכאון, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפ"ט) עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות, ולכן אשרי אדם שיש לו שכל וקולט תכף ומיד שבו ברגע שנמשך עליו עצבות ומרירות ודכאון וכו', זה בא מצד הטמאה, ולהפך כשימשך את עצמו אל השמחה, ולפקח את דעתו, זה בא מהקדשה, ולכן תראה מה לפניך, תמסר את נפשך רק להיות בשמחה, ואז טוב לך כל הימים.

העקר תחדיר בעצמך אמונה פשוטה בו יתברך, ותרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, כי כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך, זה הצלחה נצחית הצלחה כזו שאין לתאר ואין לשער כלל, ועל ידי רבוי הדבור אליו יתברך, ממשיכים על עצמו אור וזיו וחיות ודבקות באין סוף ברוך הוא, ועל ידי שיחה בינך לבין קונך, תזכה להוציא את כל העקמומיות שבלבך, ותהיה תמיד בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך שבת שלום

בתשה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר קרח, ב' תמוז ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... שיהיו נצח
לנכון קבלתי את מכתבכם.

תשמרו מאד מאד על השלום בית שלכם, וזה יביא לכם ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם, ומי יתן שיהיה לכם כבר פרנסה מסדרת, רק תתחזקו יחד ועל ידי זה ישפע עליכם שפע מהשמים, כי (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה

נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים (שבת י) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

רק תזקו ואמצו מאד להיות בשמחה כמו שהזהירנו רבנו ז"ל על זה ביותר, ואמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החלאות הבאים על האדם כלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצער היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלכם, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשטות גמור, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

אני מאד מאד מבקש את שתיכם שתראו לחיות ביחד באהבה, אחוה ורעות, ואחד יכבד את השני, וזה ישפיע לאוירה בבית, כי אם ההורים לא מתוחים, אז גם הילדים רגועים, והעקר לדבר תמיד מאמונה בו יתברך, וזה ממשיך כל הישועות שבעולם, כמו שכתוב: (משלי כ"ח) "איש אמונות רב ברכות".

נא ונא הרגילו את עצמכם לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום

בתשו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר קרח, ב' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך שאתה עוסק בהפצת מעינות החכמה חוצה, אשר זה מקרב יהודים להקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא יעזר לך שתצליח להפיץ ולגייס מה שיותר קפות צדקה, כי אני נכנס עכשו בחובות עצומים כדי לשפץ את האולם לרווחת אנשי שלומנו.

ראה וגם ראה איך שפרח לך ככר ארבע שנים, והקדוש ברוך הוא נתן לך אשה וילדים חמודים, יעזר הקדוש ברוך הוא שתרוה רב נחת דקדושה מהם, עד שיהיה לך בית דירה משלך.

העקר תחזיר בעצמך אמונה פשוטה בו יתברך, ותרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, כי כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך, זה הצלחה נצחית הצלחה כזו שאין לתאר ואין לשער כלל, ועל ידי רבוי הדבור אליו יתברך, ממשיכים על עצמו אור וזיו וחיות ודבקות באין סוף ברוך הוא, ועל ידי שיחה בינך לבין קונך, תזכה להוציא את כל העקמומיות שבלבך, ותהיה תמיד בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

בְּתִשׁוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְר קַרְח, ב' תְּמוּז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

כַּמָּה נָשִׁים שְׁעוֹבָדוֹת בְּהַמְשָׁרֵד מִתְלוֹנְנוֹת שְׂאֵת הוֹלָכַת אֶתְּן בְּיַד קָשָׁה מְאֹד, וְלִכְּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁצַרִּיכִים לְרַחֵם עַל הַזּוֹלָת, וְלִלְכַת אֶתְּן בְּאַהֲבָה וּבְרַחֲמָנוּת, אֶקְוֶה שְׁתִּבְיָנִי.

הָעֶקֶר תְּחִדִּירִי בְּעֶצְמֶךָ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִרְגְּלִי אֶת עֶצְמֶךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׁאִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר כָּלָל, וְעַל יְדֵי רַבּוּי הַדְּבוּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, תִּמְשִׁיכִי עַל עֶצְמֶךָ אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדְבָקוֹת בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְעַל יְדֵי שִׁיחָה בֵּינֶךָ לְבֵין קוֹנֶה, תִּזְכִּי לְהוֹצִיא אֶת כָּל הָעֶקְמוּמִיּוֹת שְׁבִלְבֶךָ, וְתִהְיִי תְּמִיד בְּשִׂמְחָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

בתשה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר קרח, ב' תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

חזקי ואמצי מאד ותתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש: (אבות פ"ק ה') לפום צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', בזה אפלו שיהא נמצאת במדור הקלפות וכו', היא עולה עד עולם האצילות, שהיא בטלה לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אשה צריכה לבטל את עצמה כל כלה אליו יתברך, ושלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב: (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית.

הקדוש ברוך הוא ישלח לך רפואה שלמה מן השמים, ותצליחו לגייס את הכסף, כדי לבנות בית או לקנות שטח ועל זה לבנות בית.

העקר תחירי בעצמך אמונה פשוטה בו יתברך, ותרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, כי כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך, זה הצלחה נצחית הצלחה כזו שאין לתאר ואין לשער כלל, ועל ידי רבוי הדבור אליו יתברך, תמשיכי על עצמך אור וזיו וחיות ודבקות באין סוף ברוך הוא, ועל ידי שיחה בינך לבין קונה, תזכי להוציא את כל העקמומיות שבלבך, ותהיי תמיד בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעֲדָךְ תְּמִיד שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכְּלִי וּתְצַלִּיחִי.

הַמְּאַחֵל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

בתשט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֵר קָרָח, ב' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּשׁוּאַת חַן עַל הַתְּפִלוֹת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנְּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד, וְאִם אֶת צְרִיכָה אֵינָה רוּפָא טוֹב, כְּדָאֵי לְהִיּוֹת בְּקֶשֶׁר עִם הָרַב פִּיֶּרֶר נִרוּ יְאִיר, שֶׁהוּא בָּקִי בְּהַרְוּפָאִים הַכִּי טוֹבִים בְּאַרְץ.

בְּעֵינַי רָכַב וְכו', אֶת צְרִיכָה לְתַאֵם עִם בְּעֵלְךָ, כִּי סוּף כָּל סוּף אַתֶּם שׁתְּפִים בְּהַחַיִּים, וְהַאֲחֻרִּיּוֹת נוֹפְלֹת גַּם עָלָיו, וְלִכֵּן אַתֶּם צְרִיכִים לְהַסְתַּדֵּר בֵּינֵיכֶם.

בְּעֵינַי עֲצַמְךָ וְכו', אֶת צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְשִׁמְחַ שְׁתַּהֲלֶה לְאֵל, הַבָּאֵת יְלָדִים בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאֶת צְרִיכָה רַק לְחַנּוּךְ אוֹתָם, וְתִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד שֶׁהַבֵּית יִהְיֶה בֵּית שְׂמֵחָ, וְתִשְׁמַחִי עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שִׁישׁ בָּךְ.

רק תתחזקי מאד להיות בשמחה, כי השמחה זה ההצלחה של אדם, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (ספֶר-הַמְּדוּת, אוֹת שְׂמֵחָה, חֵלֶק ב', סִימָן א') מִי שֶׁהוּא שְׂמֵחַ תְּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצַלִּיחַ, וְלִכֵּן אִם אֶת רוּצָה לְהַצְּלִיחַ בְּחַיִּיךָ, תִּשְׁתַּדְּלִי עִם הַכּוּחַ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְאִף שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה לְךָ לְהַגִּיעַ לְשִׂמְחָה מְרַב הַבְּלִבּוּלִים שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכו' וְכו', עִם כָּל זֹאת תִּכְרִיחִי אֶת עֲצַמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִרְאִי שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה בְּהַחַיִּים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
עליך שתצליחי בכל אשר תפני.

המאחל לך שבת שלום

בתשי.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר קרח, ב' תמוז ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... שיחיו נצח
לנכון קבלתי את מכתבכם.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתצליחו בהפרייה, רק תתחזקו יחד כי: (סוטה
ז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי
אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא
שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם
שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים (שבת י) זה
שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך
הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה כמו שהזהירנו רבנו ז"ל על זה
ביותר, ואמר (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד,
ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החלאות הבאים
על האדם בלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את
נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני)
לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא
כל מי שמצר היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר
הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלכם, כי אין טוב מזה,
ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא,
ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשטות גמור, כי מה
שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו

עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

אני מאד מאד מבקש את שתיכם שתראו לחיות ביחד באהבה, אהוה ורעות, ואחד יכבד את השני, וזה ישפיע לאוירה בבית, כי אם ההורים לא מתוחים, אז גם הילדים רגועים, והעקר לדבר תמיד מאמונה בו יתברך, וזה ממשיך כל הישועות שבעולם, כמו שכתוב (משלי כ"ח) "איש אמונות רב ברכות".

נא ונא הרגילו את עצמכם לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום

בתשיא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר קרח, ב' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין לתאר ואין לשער את גדל השמחה שיש לי שאני רואה שאתה מתקדם עם הכתה, יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד תעשה לי נחת רוח כזה, ובפרט הענין שהתלמידים אומרים תהלים לרפואתי, תשואת חן לך על זה, העקר תעזר אותם שלא יתחברו עם חברים רעים וכו', כי זה הדבר הכי גרוע.

העקר תשתדל שיהיה תמיד אוירה של שמחה ורקודים בתוך הכתה, שיתפרקו התלמידים בעת הרקודים וכו' וכו'.

העקר תחדיר בעצמך אמונה פשוטה בו יתברך, ותרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, כי כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך, זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו שאין לתאר ואין לשער כלל, ועל ידי רבוי הדבור אליו יתברך, ממשיכים על עצמו אור וזיו וחיות ודבקות באין סוף ברוך הוא, ועל ידי שיחה בינך לבין קונך, תזכה להוציא את כל העקמומיות שבלבך, ותהיה תמיד בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך שבת שלום

בתשיב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר קרח, ב' תמוז ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

אני רואה שמעו יצא מתוך וכו', תהלה לאל, אתה עושה מהפכה בהתלמוד תורה לטובה, וראיתי את העלון שהוצאת, והיה מאד מאד יפה, מי יתן שתמשיך בזה, ולבנות את החנוך אצלנו שיהיה החנוך הכי מתקדם ויפה שבכל ארץ ישראל אין דבר כזה וכו', העקר להתחזק את הילדים עסוקים וכו', כי כלל גדול שילדים הם ילדים טובים, אבל צריכים להעסיק אותם, כי אם אין להם מעש וכו', יעשו הזקות, כי כך דרכם הבריא של ילדים שהם שובבים, אבל אם מעסיקים אותם, הם יוציאו את המרץ בהעסק שמעסיקים אותם.

תחשב על כל מיני רעיונות איך להגביה את רמת ההנהגה והלמודים בהתלמוד תורה, כי הולך לי בחיים שזה יהיה התלמוד תורה הכי מצלחת בכל ארץ ישראל, ואם רוצים יכולים להראות את זה.

העקר תחזיר בעצמך אמונה פשוטה בו יתברך, ותרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, כי כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך, זה הצלחה נצחית הצלחה כזו שאין לתאר ואין לשער כלל, ועל ידי רבוי הדבור אליו יתברך, ממשיכים על עצמו אור וזיו וחיות ודבקות באין סוף ברוך הוא, ועל ידי שיחה בינך לבין קונך, תזכה להוציא את כל העקמומיות שבלבך, ותהיה תמיד בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

בתשיג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר קרח, ב' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

פלא על גבי פלא, אדם חושב מכלם וכו', ושוכח מהצלחת שאוכל בה וכו', ודי לחכימא.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעזר לי בכל מיני עזר שאתה רק יכול לעזור לי, כדי שאוכל להמשיך עם הבית התבשיל - אהל אברהם מויתקין שיהיה שתיה חמה ומזונות וכו', ובאמצע היום מרק חם, ולעת ערב סעודה דשנה וכו', כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב חסד, כמאמרם ז"ל (ילקוט הושע, רמז תקכ"ב) אמר הקדוש ברוך הוא: חביב עלי חסד שאתם גומלים זה לזה יותר

מִכָּל הַזֶּבַח שֶׁזָּבַח שְׁלֵמָה לְפָנָי אֶלֶף עוֹלוֹת, וּבִפְרֹט חֶסֶד כְּזֶה שְׁנוֹתָנִים לְאָכַל וּלְשִׁתּוֹת לְרַעֲבִים וּלְצִמְאִים וְכוּ', הַצְדָּקָה הַזֹּאת עוֹלָה כָּל הַצְדָּקוֹת, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (כָּכָא בְּתָרָא ט) אֵין בּוֹדֵקִין לְמִזּוֹנוֹת, הֵינּוּ בְּכָל דְּבַר יְכוּלִים לְרַמְאוֹת בְּנֵי אָדָם וְכוּ', אֲבָל אִם בָּא אֶחָד וְהוּא רָעַב וְצָמָא, שְׁמָה הוּא לֹא יְכוּל לְרַמְאוֹת אוֹתָהּ, כִּי מִי שֶׁבָּאֵמֶת רָעַב אוֹ צָמָא הוּא יֹאכֵל וְיִשְׁתֶּה, וּמִי שֶׁלֹּא רָעַב וְצָמָא הוּא לֹא יֹאכֵל וְלֹא יִשְׁתֶּה, וְלִכֵּן אֵין צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִלֵּתֵת לְאָכַל לְרַעֲבִים וְצִמְאִים, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִיכְלֶתָהּ לַעֲזֹר לִי שְׂאוּכַל לְהַמְשִׁיךְ עִם זֶה כָּל הַשָּׁנָה.

הַעֲקָר תַּחֲדִיר בְּעֲצֻמָּה אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּה לְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית הַצְּלָחָה כְּזוֹ שֶׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְעַל יְדֵי רְבוּי הַדְּבוּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, מִמְּשִׁיכִים עַל עֲצֻמוֹ אֹר וְזוּי וְחִיּוֹת וְדְבָקוֹת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְעַל יְדֵי שִׁיחָה בֵּינָהּ לְבֵין קוֹנָהּ, תִּזְכֶּה לְהוֹצִיא אֶת כָּל הַעֲקֻמוּמִיּוֹת שֶׁבְּלִבָּהּ, וְתִהְיֶה תָּמִיד בְּשִׂמְחָה.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

בתשיר.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קִדְשׁ לְסִדְר קַרְחָה, ב' תְּמוּז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבָהּ.

אִם הֵייתִי יְכוּל לְאָכַל בְּשִׁבְלֶךָ וּמִמִּילָא אֶתָּה לֹא הֵייתִי צָרִיךְ לְאָכַל וְכוּ', הֵייתִי צוֹדֵק מְאֹה אַחֲזוֹ, אֲבָל הֵייתִי שְׂאֵם אֲנִי אֲכַל וְאֶתָּה לֹא תֹאכַל תִּשְׂאֵר רָעַב

וכו', וְלִכְנֵן אֲנִי מֵאֵד מִתְּפִלָּא עֲלֶיךָ אֵיךְ אֶתָּה שׁוֹאֵל לִי שְׂאֵלָה כְּזוֹ לְמָה אֲנִי
לא יְכוּל לְפַעַל אֶצְלֶךָ שְׁתַּפְּסִיק לְכַעַס?

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שיחות-הַר"ן, סימן רמ"ט) כְּשֶׁאָדָם חוֹטֵא בְּפָנֵם הַבְּרִית
הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, אָז הוּא אִישׁ כְּעֶסֶן וְעֶצְבָּנִי, וְאִישׁ רַע וּבְלִיעֵל, וְזֶה שְׁנֵאמַר
אֶצֶּל עַר וְאוֹנֵן שְׁחָטָאוּ בְּהוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה (בְּרֵאשִׁית ל"ח ד) "וַיְהִי עַר בְּכוֹר
יְהוּדָה רַע בְּעֵינֵי הַיְי"ה", וּמִדּוּעַ כָּתוּב רַע וְלֹא רָשָׁע, אֲלֵא מִי שְׁעוּבֵר עֲבָרָה
זוֹ הוּא אִישׁ רַע וּבְלִיעֵל וּבְכַעַס תְּמִיד, וְלִכְנֵן אָדָם צָרִיךְ לְעַבֵּד עַל עֲצָמוֹ לְעַקֵּר
מִמֶּנּוּ אֶת הַכַּעַס, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קְדוּשֵׁין מ"א.) רַגְזָן לֹא עֲלֵתָה
בְּיָדוֹ אֲלֵא רַגְזָנוּתָא, מִי שֶׁהוּא תְּמִיד בְּכַעַס לֹא פּוֹעֵל עִם הַכַּעַס כָּלוּם, אֲדַרְבֵּה
מִסְתַּבֵּךְ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וּבִפְרָט מִי שְׁמוּצִיא אֶת הַכַּעַס שְׁלוֹ עַל אִשְׁתּוֹ, לְבִסּוּף הֵיא
בוֹרַחַת לוֹ, וְהוּא מִסְתַּבֵּךְ עִם הַמְּשֻׁטָּרָה, וְנוֹתְנִים לוֹ צוֹ הַרְחָקָה מִהַבֵּית כְּמוֹ
שְׁקָרָה לָהּ, כְּמָה עֲשִׁירִיּוֹת מִכְּתָבִים כְּתַבְתִּי לָךְ כְּבָר, תַּעֲקֹר מֵעֲצָמְךָ אֶת הַכַּעַס
שְׂזֶה הוֹרֵג אוֹתְךָ לְגַמְרֵי וְכוּ', כְּמָה שְׁנִים אֲנִי מְדַבֵּר וּמִסְבִּיר לָךְ שְׂזֶה לֹא דַרְךְ
לְהִיּוֹת כְּעֶסֶן בְּרִצִּיחָה כְּזוֹ וְכוּ', לְהִתְפָּרֵץ כְּמוֹ רוֹצֵחַ וְכוּ', וְעַכְשָׁיו יֵשׁ לָךְ טְעָנוֹת
לְמָה אֲנִי לֹא פּוֹעֵל אֶצְלֶךָ לְעַקֵּר אֶת הַכַּעַס וְכוּ', אֲזִי אֲנִי כּוֹתֵב לָךְ בְּשַׁעֲהַ שְׁאֲנִי
יּוֹכַל לְאַכֵּל וְאֶתָּה תִּהְיֶה שְׂבֹעַ, אֲזַ גַּם אֶת זֶה יִתְקִים אֶצְלֶךָ וְכוּ'.

כָּל כִּף חָבַל לְבָלוֹת אֶת הַחַיִּים בְּזֶה הָעוֹלָם בְּמַרְיבוֹת וּמַחְלוּקוֹת, וְלְהִיּוֹת
כְּעֶסֶן וְעֶצְבָּנִי וְלְהוֹצִיא אֶת הָעֶצְבָּים עַל הַזּוּלָת, וּבִפְרָט עַל הָאִשָּׁה וְעַל הַיְלָדִים
וְכוּ', בְּשַׁעֲהַ שֶׁהַחַיִּים כָּל כִּף קֶצְרִים, כְּמוֹ שְׁאֵמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב',
סימן ס"א) שֶׁהַשְּׂבָעִים שֹׁנֶה פּוֹרְחִים כְּמוֹ רְבֵעַ שְׁעָה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
(בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה צ"ו, סימן ב') "כִּצֵּל יְמִינוֹ עַל הָאָרֶץ וְאִין מְקוּהָ", וְהַלּוּאִי כִצֵּלוֹ
שֶׁל כֶּתֶל אוֹ כִצֵּלוֹ שֶׁל אֵילָן אֲלֵא כִצֵּלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעֲהַ שֶׁהוּא עָף דְּכַתִּיב:
(תְּהִלִּים ק"ד) "כִּצֵּל עוֹבֵר", וְאִין מְקוּהָ, וְאִין מִי שִׁיקְנָה שְׁלֵא יְמוֹת, הַכֵּל יוֹדְעִים
וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מֵתִים; וְלִכְנֵן הִגִּיעַ כְּבָר הַזְּמַן שֶׁתִּתְחַיֵּל לְהִתְיַשֵּׁב, מָה
אֶתָּךְ? תִּרְאֶה אֵל מַה הַחֲטָא הַמְּגַנֵּה הַזֶּה שֶׁל הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה הֵבִיא אוֹתְךָ
וְכוּ', הַתְּגַרְשֵׁת כְּבָר פְּעָמִים מֵרַב הַכַּעַס שְׂבָךְ וְכוּ', וְעַכְשָׁיו גַּם עִם הָאִשָּׁה הַזֹּה
שִׁישׁ לָךְ יְלָדִים חֲמוּדִים וְכוּ', אֶתָּה כְּבָר רַב עִם אִשְׁתְּךָ כְּמָה שְׁנִים, וְעַכְשָׁיו הֵיא

עושה לך צו הרחקה, אתה לא רואה איך שהכעס הבא מהחטא המגנה הזה עוקר אותך מהעולם הזה ומכל שכן מהעולם הבא.

ולכן תקח את עצמך בדין ותתחיל לצאת בשדה ולצעק הרבה אל הקדוש ברוך הוא, שיטהר לך את המוח מחשבה, כי כך אמר רבנו ז"ל (לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כ"א וסימן ל"ו) כשהמוחין הם בצמצום, צריכים לצעק ע' קלין אליו יתברך, ולכן תצא בשדה ושם תצעק קולי קולות אליו יתברך שיחוס וירחם עליך לטהר את מוח מחשבתך שפכר תפסיק לכעס, כי אין לך שום חיים כמאמרם ז"ל (פסחים ק"ג:) הרתחנין חיהים אינם חיים, מי שתמיד בכעס החיים שלו אינם חיים, ואתה ממש עובד עבודה זרה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"ה:) המשבר כליו בחמתו, יהיה בעיניך כעובד עבודה זרה, וזה מה שאתה עושה כשאתה בא לכעס, אתה שובר דברים ומשתגע לגמרי, ואמרו חכמינו הקדושים (זהר חדש נח) "לא יהיה בך אל זר", שלא תהיה נוח לכעס, ולכן אתה צריך לעבד על עצמך ולא לבקש ממני שאני אפעל אצלה, הבקשה הזו זה גם כן מחמת חסרון דעתך, כי אדם צריך לעבד על המדות שלו, יעזר הקדוש ברוך הוא שהדבורים האלו יכנסו בלבך, ותתחיל התחלה חדשה לשבר את הכעס והרציחה שלך, כי אחרת תאבד גם את האשה הזו, ותגמר כמה שנים בבית סהר, כי הכעס יביא אותך להדבר הכי גרוע שרק יכול להיות רחמנא לישזבן, ראה כי הזהרת.

המאחל לך שבת שלום

בתשטו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר קרח, ב' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (חיי-מוהר"ן, סימן שי"ט) אני אעשה מכם כמות כמות; והכונה הוא פשוטה, שיש כל מיני סוגי אנשים וכו', יש אנשים שהם תמיד

בְּמַצַּב רוּחַ טוֹב וְכוּ', הֵם צְרִיכִים לְמוֹד אֶחָד, וַיֵּשׁ אֲנָשִׁים שֶׁתְּמִיד עֲצוּבִים וְכוּ', הֵם צְרִיכִים לְמוֹד אַחֵר, וַיֵּשׁ אֲנָשִׁים שֶׁלֹּא יוֹדְעִים לְלַמֵּד כָּלֵל וְכוּ', הֵם צְרִיכִים לְמוֹד אַחֵר, וַיֵּשׁ אֲנָשִׁים שֶׁיְכוּלִים לְלַמֵּד טוֹב וְכוּ', הֵם צְרִיכִים לְמוֹד אַחֵר, כִּי כָּל פֶּתַח וְכֶתֶף צְרִיף אֶת הַלְמוּדִים בְּשִׁבְלֵם, וְלִכְן אֶסוּר לְלַעַג עַל שׁוֹם כֶּתֶף, רַבְּנוּ ז"ל אָמַר שֶׁהוּא יַעֲשֶׂה מֵאַתְּנֻו כֶּתוֹת כֶּתוֹת, אֲבָל לֹא אָמַר שֶׁכֶּתֶף אַחַת צְרִיכָה לְחֶלֶק עַל הַשְּׂנֵיָה, וְאַחַד יְדַבֵּר עַל הַשְּׂנֵי.

וְהִנֵּה חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ (סוֹטָה מ"ז): מִשְׁרַבּוּ תִלְמִידֵי שְׂמַאי וְהִלֵּל שֶׁלֹּא שָׁמְשׁוּ כָּל צֶרֶכְן רַבּוּ מִחֻלּוֹקוֹת בְּיִשְׂרָאֵל וְנַעֲשִׂית תּוֹרָה כְּשִׁתִּי תּוֹרוֹת; וְכִּי הוּא אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל, כָּל זְמַן שֶׁאָדָם לוֹמֵד וְשׁוֹקֵד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְכָל הָרֹאשׁ וְהַמַּח שֶׁלוֹ נִמְצָא רַק בְּ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, "סִפְרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", "סִפְרֵי-הַמְדוּת" וְשִׁיחוֹתָיו הִקְדוּשִׁים שֶׁבְּסִפְרֵי "שִׁיחוֹת-הַר"ן, "חֲזִי מוֹהַר"ן, וְהוּא מְרַבֵּה לְהַתְּבוּד לְהַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא, וְאִין לוֹ עֶסֶק עִם אֶף אֶחָד, רַק רוּצָה לְהַכְלִיל לְגַמְרֵי בְּאִין סוּף בְּרוּף הוּא, וַיּוֹצֵא בְּשִׁדָּה לְהַתְּבוּד תְּמִיד אֵלָיו יִתְּבַרֵךְ, בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת כָּלֵל, לֹא מַעֲנִין אוֹתוֹ אֶף אֶחָד בְּעוֹלָם, לְאָדָם הַזֶּה לֹא אִכְפַּת כְּמָה כֶּתוֹת יֵשׁ, וְלֹא מַעֲנִין אוֹתוֹ שׁוֹם דְּבַר, הוּא לֹא רַב עִם אֶף אֶחָד, אֲבָל תְּכַף וּמִיד כְּשֶׁהִתְרַבּוּ מְקַרְבִּים שֶׁלֹּא שָׁמְשׁוּ כָּל צֶרֶכְם, וְכָל הָרֹאשׁ שֶׁלָּהֶם זֶה רַק יִשׁוּת וְגֵאוּת, כְּבוֹד וְכֹסֶף וְכוּ' וְכוּ', מִמִּילָא מְזַה בָּא כָּל הַמַּחְלָקֶת שֶׁל כָּל מִינֵי כֶּתוֹת שֶׁאֶחָד מְדַבֵּר עַל הַשְּׂנֵי וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה מֵאֵד מִצְחִיק, אָדָם שֶׁרַק שֶׁלְשׁוֹם חֲזָר בְּתִשׁוּבָה אַחַר שִׁישׁ תַּחֲתֵי קֶפֶה שֶׁל שְׂרָצִים אֲכִילַת טְרָפוֹת וְנִבְלוֹת וְכוּ', וְעָבַר עַל כָּל הָעֲרִיּוֹת שֶׁבְּתוֹרָה וְכוּ', חֲלוּל שֶׁבֶת וְאֲכִילַת חֵמֶץ בְּפֶסַח וְאֲכִילָה בְּיוֹם כְּפוּר וְכוּ', וְנוֹלַד בְּטַמְאָה וְכוּ', וְאַתְמוֹל הִתְקַרַּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְהִיוֹם הוּא כְּבָר נַעֲשֶׂה מְנַהֵג שֶׁל כֶּתֶף, וְהוּא חוֹלֵק עַל כֶּתֶף שְׂנֵיָה וְכוּ', וַיֵּשׁ לוֹ גַם דַּעַה מַּה לְהַגִּיד וְכוּ', הָאֵם זֶה לֹא מִצְחִיק? אֲבָל כִּי הוּא הַחַיִּים, כִּי בְּרָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא, הַכֵּל בְּשִׁבִּיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל לְמוֹהַר"ן ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן ש"י) כָּל מַה שֶׁאַתָּה רוֹאֵה בְּעוֹלָם, כָּל מַה שֶׁנִּמְצָא בְּעוֹלָם, הַכֵּל בְּשִׁבִּיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן.

וְלִכְן רַק אֵלּוּ שֶׁלֹּא טָעְמוֹ אֶת הַטַּעַם שֶׁל יַיִן הַהוֹנְגָרִי (עֵין חֵי-מוֹהַר"ן, סִימָן

ר"ס) הם שְׁמֵדְבָרִים מִכְתָּה אַחַת עַל הַשְּׁנִיָּה וְכוּ', וְהֵם מֵה שְׁעִסוּקִים בְּמַחְלָקַת וּבְמַרְיבוֹת וְכוּ', וְלָכֵן שָׁפֵל אֶחָד יִלְךְ אֶל כְּתָה שֶׁהוּא בּוֹחֵר וְכוּ' וְכוּ'.

הַכְּתָה שֶׁל "הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ" זֶה רַק תְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, תּוֹרָה וּתְפִלָּה, צְדָקָה וְחֶסֶד, הַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל, שִׁיחָה בֵּינֵנוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ, וְשַׁעוּרִים כְּסֻדְרָן כְּפִי סֹדֵר דְרָךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנֵנוּ ז"ל, וְמִי שֶׁלֹּא יִכּוֹל לַעֲמֹד בְּזֶה, שִׁיבְחָר לַעֲצֹמוֹ כְּתָה אַחֲרָת, אֲצַלְנוּ הָעֶקֶר הוּא לְקַיֵּם אֶת דְּבָרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל לַעֲבֹדָה וְלַמַּעֲשֶׂה, לְהִיּוֹת בְּקִי בְּסִפְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל וּבַפְּרָט בְּשִׁיחוֹתָיו הַקְּדוּשִׁים, שֶׁבְּפְרוּשׁ גָּלָה לָנוּ רַבְּנֵנוּ ז"ל (תִּי-מוֹהָר"ן, סִימָן שֵׁנ"ח) שֶׁבְּכָל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שֶׁהִיָּה מְשִׁיחַ וּמְדַבֵּר עִמָּנוּ יִכּוֹלִים לְהִיּוֹת עַל יְדֵה אִישׁ כָּשֶׁר, וְאֶפְלוּ צְדִיק גָּמוּר כָּל יְמֵי חַיָּיו כְּמוֹ שְׂאֲנֵי רוֹצֶה (אֲזוּי וְיֵא אִיף מִיִּין אִיִּין גּוֹטְעֵר אִיד) אִם יִרְצֶה לִילְךְ עִמָּה לְקַיֵּם כְּפִי שִׁיחָתוֹ הַקְּדוּשָׁה, וְגַם אֶפְלוּ עֲכָשׁוּ כְּשֶׁלּוֹמְדִין דְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים יֵשׁ לָהֶם גַּם כֵּן כַּח גְּדוֹל לְעוֹרֵר לְהַשִּׁם יִתְבָּרַךְ לְזִכּוֹת לְדַרְכֵי הַשֵּׁם בְּאֵמֶת, לְמִי שֶׁיִּשִׁים לְבוֹ הַיֵּטֵב לְדְבָרָיו וְלְשִׁיחוֹתָיו הַקְּדוּשִׁים הַנֶּאֱמָרִים בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, כִּי כָּל שִׁיחָה שְׁלוֹ הִיא הַתְּעוֹרְרוֹת נִפְלָא וְנוֹרָא מְאֹד וְדָרָךְ יִשְׂרָאֵל וּנְכוֹנָה מְאֹד לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְכָל אֶחָד לְפִי מְדַרְגָּתוֹ יִהְיֶה בְּאִיזָה מְדַרְגָּה שֶׁיִּהְיֶה. אֶפְלוּ מִי שֶׁהוּא בְּמְדַרְגָּה עֲלִיוֹנָה מְאֹד יִכּוֹל לְקַבֵּל דְרָךְ יִשְׂרָאֵל וְעֲצוֹת נִפְלָאוֹת מְכֹל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שְׁלוֹ. וְכֵן לְהַפְּךָ מִי שֶׁהוּא בְּתַכְלִית מְדַרְגָּה הַתַּחְתּוֹנָה חֹסֵשׁ וְשִׁלוֹם בְּאִיזָה מְקוֹם שָׂרָק לֹא יִהְיֶה, יִכּוֹל לְקַבֵּל דְרָךְ יִשְׂרָאֵל וְעֲצוֹת נְכוֹנוֹת מְכֹל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שְׁלוֹ לְמַלְט נִפְשׁוֹ מִנִּי שַׁחַת, וְלָשׁוּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּאֵמֶת אִם יִשִׁים לְבוֹ לְדְבָרָיו הַיֵּטֵב, וְיִקְיֵם אוֹתָם בְּאֵמֶת וּבְתִמְיֻמוֹת בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיאֲחֹז בְּהֵם.], וְהַעוֹלָה עַל הַכָּל אֶת הַשִּׁיחָה הַנִּפְלָאָה שֶׁהוּא סֹדֵר דְרָךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנֵנוּ ז"ל, שֶׁעַל יָדוֹ יִכּוֹל כָּל קָשָׁה הַבְּנָה וְכוּ', וְכָל מִי שֶׁעֲדִין לֹא לָמַד וְכוּ', יִכּוֹל לְהַתְחִיל לְלַמֵּד וְלְהִיּוֹת בְּכָל מְקוֹמוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּקִלּוֹת מְאֹד אִם רַק יִרְצֶה, שְׂזֶה יִסוּד הַיִּסוּדוֹת בְּהַכְּתָה שֶׁל "הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ", וְהַשִּׁיחָה הַזֹּאת "סֹדֵר דְרָךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנֵנוּ ז"ל" יִסוּדָהּ בְּשִׁיחָה נִפְלָאָה מִרַבְּנֵנוּ ז"ל (עֵינן שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן ע"ו), וְכֵן אֲצַלְנוּ הָעֶקֶר שֶׁבְּכָל הָעֶקְרִים לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנֵנוּ ז"ל לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל וְלְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ בְּכָל הַשְּׁפוֹת, וְתַהֲלָה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ קְהִלוֹת קְדוּשׁוֹת "הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ" בְּהַרְבֵּה מְקוֹמוֹת בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל וּבְחוּץ לְאַרְץ, כְּמוֹהֶם יִרְבוּ בְּיִשְׂרָאֵל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל
וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

בְּתִשְׁטוּ.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר קָרָח, ב' תְּמוּזָה ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלוֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְבִנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ע"ג) שְׁתֵּהֲלִים מִסְגֵּל לְתִשׁוּבָה,
וְעַל יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים יִכּוֹלִים לְמַצֵּא אֶת הַשְּׁעָר וְהַפֶּתַח הַשִּׁיף לְשָׂרֵשׁ נִשְׁמָתוֹ,
וְלָכֵן אֲשַׁרֵּי מִי שֶׁמְרַבֵּה בְּאֲמִירַת תְּהִלִּים בְּכָל יוֹם וְיוֹם, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וּמִי
שֶׁלֹּא מִבֵּין אֶת פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת, כִּי הוּא מְדַבֵּר רַק אֲנִגְלוּת, הַיּוֹם יֵשׁ כָּכָר סֶפֶר
תְּהִלִּים בְּכַמָּה שְׁפוֹת, וּכְדַאי לְקִנּוּת סֶפֶר תְּהִלִּים עִם שְׁפַת הָאֲנִגְלוּת, וְכָךְ
יִסְתַּכַּל תָּמִיד בְּהַפְרוּשׁ וַיְבִין מַה שֶּׁהוּא אוֹמֵר וְזֶה פְּשׁוּט.

וּמוֹהַר"ן ז"ל הֵאָרִיף בְּלְקוּטֵי-הַלְכוֹת, רֹאשׁ חֹדֶשׁ, הַלְכָּה ה' עַל הַתּוֹרָה
זוֹ שְׁגַם שִׁיחָה בֵּינוּ לְבִין קוֹנוֹ שְׂאָדָם מְדַבֵּר בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ, זֶה גַם כֵּן בְּכָלֵל
אֲמִירַת תְּהִלִּים, כִּי הוּא שׁוֹפֵף אֶת נִפְשׁוֹ וְלִכְבוֹ הַנִּשְׁבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְזֶה חֲשׁוֹב
כְּמוֹ אֲמִירַת תְּהִלִּים, וְכֵן אִם אֲתָה לֹא מִבֵּין בְּכָלֵל מַה שְׂאֲתָה אוֹמֵר, אִזּוֹ רֹאֵה
לְהַרְבּוֹת בְּשִׁיחָה בֵּינוּ לְבִין קוֹנוֹ, וּתְצַלִּיחַ אֶת דַּרְכְּךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל
וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

בתשיז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר קרח, ב' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

דע לך שרבנו ז"ל לא מצמצם אצל שום בן אדם וכו', ובשום חוג וכו', ובשום שיטה וכו', רבנו ז"ל מתנה לכלל נשמות ישראל ולכל העולם כלו, ולכן יכולים להתקרב אל רבנו ז"ל בכל מקום שרק נמצא, העקר שההתקרבות יהיה עם אמת ובתמימות ובפשטות גמור, ויתמיד מאד בספריו הקדושים, כי רק זה נקרא התקרבות אל רבנו ז"ל, כי כף אמר (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן קצ"ב) פניו, שכלו ונשמתו נמצאים בתוך הספר, ולכן כשאדם איפה שרק לא נמצא לומד את ספרי רבנו ז"ל, ומוסר את נפשו לקיים את עצותיו הקדושים בלי שום חכמות והשכלות כלל, ובפרט העצה הנוראה והנפלאה של שיחה בינו לבין קונו, שזה עולה על כל העצות, אזי הוא מקרב אל רבנו ז"ל במקום שהוא רק נמצא, ולכן אין לך מה להתבלבל משום דבר, כי הצדיק נמצא בכל מקום, ובפרט אחר הסתלקותו אזי נמצא בזה העולם יותר מבחייו, כמוכא בזהר (אחרי ע"א:) כי כל זמן שהוא חי הוא בגופו הגשמי, אזי הוא נמצא במקום אחד, אבל תכף ומיד כשהוריד את הגוף הגשמי, הוא נמצא בכל מקום בלי שום צמצום כלל וכו', ולכן כל אחד במקום שהוא נמצא, משם הוא יכול להתקרב אל הצדיק האמת שהוא רבנו ז"ל, לא צריכים להיות מחבר אל אף אחד, רק אל הספרים הקדושים ששם גנוז דעתו הקדושה.

רק פעם בשנה ההכרח לנסע אל רבנו ז"ל באומן, כי על זה הזהירנו ביותר, ואמר (חיי-מוה"ר"ן, סימן ת"ג) הראש השנה שלי עולה על הכל, והיה פלא אצלי מאחר שהמקרים שלי מאמינים לי ולמה לא יזהרו כל האנשים המקרבים אלי שיהיו כלם על ראש השנה איש לא יעדר, כי כל ענין שלי הוא רק ראש השנה, והזהיר לעשות כרוז שכל מי שסר אל משמעתו ומקרב אליו יהיה על ראש השנה אצלו לא יחסר איש, ומי שזוכה להיות על ראש השנה ראוי לו לשמח מאד מאד, כמו שכתוב: (נחמיה ח') "אכלו משמנים ושתו

ממתקים... כי חֲדוֹת הַיּוֹי"ה היא מְעֻזְכֶם", וְזֶה נֹאמֵר עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאָמַר (ת"י-מוהר"ן, סימן ת"ה) הֲרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ גָּדוֹל, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹדֵעַ שְׂאִין הַדְּבָר הַזֶּה בִּירְשָׁה מְאֹבוֹתַי, רַק הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נָתַן לִי זֹאת בְּמַתָּנָה, שְׂאִי יוֹדֵעַ מִהוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה, לֹא מִבְּעֵינֵי אֲתֶם כְּלָכֶם, בּוֹדְאֵי תְלוּיִן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי, אֲלֵא אֶפְלוּ כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ תְלוּי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְדָךְ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנֶה תִשְׁפִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבֵּת שְׁלוֹם

בְּתִשִּׁיחַ.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר קִרְחַ, ב' תַּמּוּז ה'תַּשְׁע"ב

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁהַעֲקֹר זֶה רַק תְּפִלָּה, כִּי מִה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֶלֶת שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יִכּוֹל לְפַעַל, וְיִכּוֹלִים לְלַכֵּת אֵל מֵאָה שְׁדַכְנִים וְשְׁדַכְנִיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְאִם נִגְזַר שְׁעֵדִין לֹא יִמְצָא אֶת בֶּן אֹב בַּת זֹגוּ, לֹא יוֹעִיל שׁוֹם דְּבָר, לֹא שְׁדַכְן וְלֹא בְּדַחַן וְכוּ' וְכוּ', מִה שְׂאִין בֶּן תְּפִלָּה זֶה מְשַׁנָּה אֶת הַטָּבַע, כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ר"ג) הַטָּבַע מְחִיבֶת כֶּף וְהַתְּפִלָּה מְשַׁנָּה אֶת הַטָּבַע, וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה ל', סִימָן ג') בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ שְׂאִין לָהֶם לֹא מְלֶךְ וְלֹא נְבִיא, לֹא כֹהֵן וְלֹא אוֹרִים וְתַמִּים וְאִין לָהֶם אֲלֵא תְּפִלָּה זֹו בְּלִבְד אָמַר דּוֹד לְפָנַי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵל תְּבִיָּה אֶת תְּפִלָּתֶם (תְּהִלִּים ק"ב) "תִּכְתָּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן", מִכָּאֵן שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִקְבֵּל הַשְּׁבִים, וְעַם נִבְרָא יִהְלֵל יְיָ" שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹרֵא אוֹתָן בְּרִיָּה חֲדוּשָׁה; וְלִכֵּן תִּמְשִׁיכִי לְהַתְּפַלֵּל עַל כָּל פֶּרֶט מִה שְׂאֵת צְרִיכָה בְּחַיִּיךָ, וְתִרְאִי יִשׁוּעוֹת וְנִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי.

המאחל לך שבת שלום

בתשיט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר קרח, ב' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

דע לך הכלל הראשון בחיים שאסור להאשים את עצמו בשום דבר, כי זה הדבר הכי גרוע שרק יכול להיות וכו', וכן הכי גרוע מה שיכולים לעשות לבן אדם וכו', אדם צריך לצאת מהקטנות ולבוא לגדלות, הינו אדם צריך למסור את נפשו פשוטו כמשמעו לזכות להיות בשמחה עצומה, שזכה להבראות מזרע ישראל ולא עשני גוי כגויי הארצות, והשמחה הזו מביא אותו לישוב הדעת, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן י') שעל ידי שמחה יכולים להוליך את המוח מחשבה שלו איך שרוצים, ויוצאים מעבדות לחרות, מקטנות המוחין לגדלות המוחין, וזה שתבת בשמחה אותיות מחשבה, כי על ידי שמחה יכולים להוליך את המחשבה איך שרק רוצים, ולכן תתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ותכניס בדעתך אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובמחשבה זו תמיד תלך, וזה יטהר אותך מהכל, כי כשבר ישראל רק חושב ממנו יתברך, על ידי זה נדבק באין סוף ברוך הוא, ונצול מכל רע, אשרי האדם שזוכה להכניס במח מחשבתו תמיד אשר אין בלעדו יתברך כלל, ומציר לפניו איך שהכל לכל הוא אור האין סוף ברוך הוא, והוא נמצא בתוך האור אשר אין עוד תענוג כתענוג הזה.

אתה מאד מאד צריך לשמח עם אשתך שזה המתנה הכי יפה שנתן

לָךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהַחֲכַם מְכַל אָדָם אוֹמֵר: (קִהְלַת ט' ט') "רְאֵה חַיִּים עִם אִשָּׁה אֲשֶׁר אֶהְבֶּתָּ כָּל יְמֵי חַיֵּי הַבְּלֵךְ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ כֹּל יְמֵי הַבְּלֵךְ כִּי הוּא חֶלְקְךָ בַּחַיִּים וּבַעֲמָלְךָ אֲשֶׁר אַתָּה עֹמֵל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ", וּבִפְרָט שְׁנַתֵּן לָכֶם גַּם כֵּן מִתְּנוּת כָּל כֶּף יְפוֹת חֲמֹשֶׁה יְלָדִים חֲמוּדִים, בְּזֶה אַתָּה צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשַׁמַּח, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל תִּשְׁתַּדֵּל לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתְּךָ, שְׂוֵה חֶלְקְךָ, וְהִיא בְּשׂוֹר מִבְּשָׂרְךָ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיַּע נט.) לְעוֹלָם יֵהָא אָדָם זֶהִיר בְּכַבוֹד אִשְׁתּוֹ, שְׂאִין בְּרַכָּה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֵא בְּשִׁבִיל אִשְׁתּוֹ, שְׁנֹאֲמַר: (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וּלְאֲבָרִם הֵיטִיב בְּעִבּוּרָהּ" וְהֵינּוּ דֹאֲמַר לְהוּ רַבָּא לְבָנֵי מַחוּזָא, "אוֹקִירוּ לְנִשְׂיֵיכֶם כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ, (תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׂוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּעֲשִׂרוּ) וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס"ט) שְׁעָקַר הָעֲשִׂירוֹת בְּאֵ בִזְכוּת הָאִשָּׁה, וְאִז אִם תִּקְיָם אֶת כָּל זֶה, כָּל הַחַיִּים שְׁלָךְ יִשְׁתַּנּוּ לְגַמְרֵי.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ צֵא מֵעֲצָמְךָ, וְאֵל תֵּאֲשִׁים אֶת עֲצָמְךָ, אֲלֵא הַרְגַל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּדוּל, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הֶר"ן, סִימָן קנ"ד) שְׁעָקַר מַה שֶּׁהִגִּיעַ לְמַדְרַגְתּוֹ הוּא רַק עַל יְדֵי עֲנִינַ פְּרָאֶסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) שֶׁהִיָּה מְדַבֵּר הַרְבֵּה. וּמִשִּׁיחַ הַרְבֵּה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, וְאָמַר תְּהִלִּים הַרְבֵּה בְּפְשִׁיטוֹת. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעַ לְמַה שֶּׁהִגִּיעַ, וְאָמַר: אִם הֵייתִי יוֹדֵעַ שֶׁהִשְׂמֵ יִתְבַּרְךָ יַעֲשֶׂה מִמְּנֵי מַה שְׂאֲנִי עֲתָה, דְּהֵינּוּ חֲדוּשׁ כְּזֶה, הֵייתִי עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד מַה שְׁעֲשִׂיתִי בְּשָׁנָה כְּלָה (כְּלוֹמַר שֶׁהִיָּה מְזַדְרֵז כָּל כֶּף בְּעִבּוּדוֹתָ עַד שֶׁמָּה שֶׁהִיָּה עוֹשֶׂה וְעוֹבֵד הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ בְּשָׁנָה כְּלָה הִיָּה עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד), וְהִיָּה מְתַגַּעְגַּע מְאֹד אַחַר מַעֲלַת הָעִבּוּדָה שֶׁל פְּרָאֶסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) בְּאָמַת, וְאָמַר: אִי, אִי פְּרָאֶסְטִיק. גַּם אָמַר שְׂדִבְרָ עִם כְּמַה צְדִיקִים גְּדוּלִים וְאָמְרוּ גַם כֵּן שְׁלֵא הִגִּיעוּ לְמַדְרַגְתָּם כִּי אִם עַל יְדֵי עֲנִינַ פְּרָאֶסְטִיק, שְׁעָסְקוּ בְּעִבּוּדְתָם עִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ בְּפְשִׁיטוֹת גְּמוּר בְּהַתְּבוּדוֹת וְשִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ וְכוּ'. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעוּ לְמַה שֶּׁהִגִּיעוּ.

הַרְגַע שֶׁתְּהִיָּה חֲזַק בְּשִׁיחָה בֵּינְךָ לְבֵין קוֹנְךָ, כָּל הַחַיִּים שְׁלָךְ יִשְׁתַּנּוּ לְגַמְרֵי, אִף אֶחָד לֹא יֵאֲשִׁים אוֹתְךָ, וְאִתָּה לֹא תֵאֲשִׁים אֶת אַחֲרִים, אִין לָךְ עֶסֶק עִם אִף אֶחָד רַק עִם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתִהְיֶה שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה וְתִשְׁמַח אֶת אִשְׁתְּךָ וְיִלְדֶיךָ, וְהַבְּרָכָה תְּהִיָּה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּכְנִיִּים אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

בתשכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי קִרְחָה, ב' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּוִדְאֵי בֵּן הוּא כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס"ט) שְׂכָל הַפְּרִנְסָה בָּא לְאָדָם בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה, וְלִכֵּן אִם עֲדִין בְּבִיתְכֶם יֵשׁ צְמֻצוּם גָּדוֹל וְכוּ', וְאַתֶּם חֲסֵרִים פְּרִנְסָה וְכוּ', עֲלִיךָ לְמַסֵּר אֶת נַפְשֶׁךָ לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת בְּעֵלְךָ שֶׁהוּא הַחַיִּים שְׁלֶךָ, וְכִכֵּל שְׂתֵאֱהָבִי אוֹתוֹ וּתְחַזְקִי וּתְשַׁמְחִי אוֹתוֹ, בֵּן יִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וְיִוֹכַל לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּיָשׁוּב הַדַּעַת, וְכֵן יִהְיֶה לוֹ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַע, כִּי כִשֶׁהִבְעֵל בְּיָשׁוּב הַדַּעַת, אִז הוּא יִכּוֹל לְלַמֵּד תּוֹרָה וְיִכּוֹל לְעַבֵּד, כִּי יֵשׁ לוֹ אִשָּׁה חֲכָמָה וּמְשַׁלֶּמֶת שֶׁהִיא מְחַזְקָת וּמְעוֹדְדָת וּמְשַׁמְחַת אוֹתוֹ, אִשָּׁה כְּזוֹ שְׂמַחְזֶקֶת וּמְעוֹדְדָת אֶת בְּעֵלָהּ, הִיא הִכִּי חֲכָמָה וְהִכִּי מְשַׁלֶּמֶת, וּבְזִכּוֹתֶיהָ יֵשׁ לְהִבְעֵל הַכֹּל, כִּי גַם הִבְעֵל צָרִיךְ הַתְּחַזְקוֹת מֵהָאִשָּׁה, כְּמוֹ שֶׁהָאִשָּׁה צָרִיכָה הַתְּחַזְקוֹת מִבְּעֵלָהּ, כְּמוֹ כֵן לְהַפְּךָ גַם הִבְעֵל צָרִיךְ הַתְּחַזְקוֹת מֵאִשְׁתּוֹ, וְלִכֵּן הַעֲקָר תִּשְׁתַּדְּלִי לְקַבֵּל אֶת פְּנֵיו בְּשִׂמְחָה, וְאִז תִּרְאִי אֵיזָה בַּעַל אַחֵר יִהְיֶה לְךָ, כִּי כִּף אָמַר הַחֲכָם מִכָּל הָאָדָם: (מְשַׁלֵּי כ"ז י"ט) "כַּמִּים הַפְּנִיִּים לְפָנִים כֵּן לֵב הָאָדָם לְאָדָם", וּפְרַשׁ רַש"י: כַּמִּים הַלְלוּ הַפְּנִיִּים שְׂאֵתָה מֵרְאָה לְתוֹכְךָ הֵן מֵרְאוֹת לְךָ. כֵּן לֵב הָאָדָם לְאָדָם חֲבָרוֹ לְפִי מֵה שְׂאָדָם יוֹדַע שְׂחֲבָרוֹ אוֹהֲבּוֹ כֵּן הוּא מֵרְאָה לוֹ פְּנִיִּים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂשִׁמּוֹ שְׁלוֹם יִכְנִיִּים שְׁלוֹם בְּבִיתְכֶם, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ

הַקְדוּשִׁים (עֲקָצִין פָּרָק ג') לֹא מְצֵא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּלִי מַחְזִיק בְּרֻכָּה לְיִשְׂרָאֵל
אֲלֵא הַשְּׁלוֹם.

הַמֵּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

בַּתִּשְׁכָּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חֻקַּת, ד' תְּמוּז ה'תַּשְׁע"ב
שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

רְאֵה לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר שְׂמֵעָלָה
אֶת הָאָדָם מֵעָלָה מֵעָלָה כְּמוֹ מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְלִכְּן הַסְּמִיךְ מ"ם אוֹרֵב עַל כָּל בַּר
יִשְׂרָאֵל לְשִׁבֵר אוֹתוֹ וְכוּ', וְלִהְיֵנִי בּוֹ עֲצוּבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן וְכוּ', וּמִזְפִּיר
לוֹ אֶת הָעֵבֶר שְׁלוֹ וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה הוּא שֵׁם רֶשֶׁת וּמִלְכֻדַּת תַּחַת רִגְלוֹ לְהַפִּילוֹ
וְכוּ', וְלִכְּן אֲשַׁרִּי מִי שְׂזוּכָה לְשִׂמְחָה אֶת עֲצוּמוֹ עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שֵׁישׁ
בוֹ, וְלֹא נוֹתֵן שֶׁהַסְּמִיךְ מ"ם יִשְׁבֵּר אוֹתוֹ וְיַפִּיל אוֹתוֹ לְעֲצוּבוֹת וְכוּ', וְרַבְּנֵנוּ ז"ל
אָמַר (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמִיחָה, חֶלֶק ב', סִימָן א') מִי שֶׁהוּא תָּמִיד שְׂמִיחַ הוּא מְצַלִּיחַ,
וְעַקֵּר הַהֲצַלְחָה שֶׁל אָדָם תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַשְּׂמִיחָה שֵׁישׁ בוֹ, וּבַפֶּרֶט כְּשֶׁאָדָם
מְקַיֵּם מִצְוָה בְּשִׂמְחָה, אָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמִיחָה, סִימָן כ"ד) עַל יְדֵי
שְׂמִיחָה שֶׁל מִצְוָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסוּכָּךְ עָלָיו, שְׁלֹא יֵאָרַע לוֹ שׁוּם דְּבַר
רַע, וְלִכְּן יֵשׁ לָךְ בְּמֵה לְשִׂמְחָה, כִּי יֵשׁ לָךְ הַמוֹן מִצְּוֹת, כְּמֵאַמְרָם ז"ל (וִירוּשְׁלַיִם
בְּרֻכּוֹת, פָּרָק ט', הִלְכָה ה') "תְּנִי בְּשֵׁם רַבִּי מֵאִיר: אֵין לָךְ אַחַד מִיִּשְׂרָאֵל, שְׂאִינוּ
עוֹשֶׂה מֵאָה מִצְּוֹת בְּכָל יוֹם: קוֹרָא אֶת שְׂמֵעַ וּמְבָרֵךְ לְפָנָיָהּ וְלֹא חֲרִיָּה, וְאוֹכֵל
אֶת פֶּתוֹ וּמְבָרֵךְ לְפָנָיָהּ וְלֹא חֲרִיָּה, וּמִתְפַּלֵּל שְׁלֹשׁ פְּעָמִים שֶׁל שְׂמוֹנֶה עֶשְׂרֵה,
וְחֹזֵר וְעוֹשֶׂה שְׂאָר מִצְּוֹת וּמְבָרֵךְ עָלֵיהֶן. וְכֵן הִיָּה רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר: אֵין לָךְ
אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל, שְׂאֵין הַמִּצְּוֹת מְקִיפּוֹת אוֹתוֹ: תְּפַלִּין בְּרֵאשׁוֹ, וְתַפְלִין בְּזִרְעוֹ,
וּמְזוּזָה בְּפֶתְחוֹ, מִיָּלָה בְּבִשְׂרוֹ, אַרְבַּע צִיצִיּוֹת בְּטִלְיָתוֹ מְקִיפִין אוֹתוֹ. הוּא שְׂדוּד
אָמַר (תְּהִלִּים קי"ט) "שִׁבְעַ בְּיוֹם הַלֵּלְתִּיךָ עַל מִשְׁפָּטֶיךָ צְדָקָה". וְכֵן הוּא אוֹמֵר
(תְּהִלִּים ל"ד) "חֲנֹה מִלְּאֵךְ הַיּוֹיָה סָבִיב לִירְאִיו וְיִחְלַצֵם", נָא וְנָא רְאֵה לְחֻטְף
בְּכָל יוֹם דָּךְ גְּמָרָא אֶפְלוּ בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ, כִּי דָךְ גְּמָרָא זֶהוּ חֵיּוֹת לְנַפְשׁ, וְזוֹכְרָךְ

הגוף, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט) לעולם ליגריס איניש והדר ליסבר, ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, ופרש המהר"ל מפראג זי"ע (חדושי אגדות) וכן החיד"א זי"ע (פחת עינים) הינו שאמירת אותיות התורה תזכך את נשמתו, ובאמת אי אפשר להסביר מעלת זה הענין, והרב הקדוש רבי מנחם מענדיל מקאצק זי"ע אמר מילא עם השכל יכולים להשיג אלקות, כי אם מתבוננים היטיב יכולים להבין אלקות, אבל איך גם גוף הגשמי של האדם ישיג אלקות? זה אי אפשר בשום אופן אלא על ידי דף גמרא, ולכן תהיה חזק בזה, כי דף גמרא ביום זה החיות של היום, ולכן תהיה חזק בזה חק ולא יעבר, ואם אפשר ללמד ולחזור את הדף עם חברותא, אין למעלה מזה.

והעולה על הכל תשמר את עצמך מאד מאד מכעס, כי כף אמר החכם מפל אדם (קהלת ד' ט) "אל תבהל ברוחך לכעוס כי כעס בחיק כסילים ינוח", ובאמת מי שמתבונן אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, ודבר גדול דבר קטן אינו נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, אדם כזה הוא אף פעם לא בכעס, כי ברגע שהוא בכעס הוא מראה לדעת שאין בו אמונה בהשגחה פרטית וכו', כי שמצער אותי הוא גם כן שליח מלמעלה, ועלי לשוב בתשובה שלמה שהרשע הזה שרודף אותי שירד ממני וכו', ועל ידי תפלה נמתק כל הדינים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בְּתִשְׁכַּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חֻקַּת, ד' תמוז ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

נָא וְנָא רְאֵי לְחֻזֵק אֶת עֲצָמֶיךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עֵז, וְשֵׁלָא יִהְיֶה לָךְ שׁוֹם
חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת מִשׁוֹם דְּבַר, כִּי הַסְּמִיךְ מ"ם רוּצָה לְהַפִּיל אוֹתָךְ בְּתַהוֹם וְכוּ',
וְלִכְּנָן שָׁם לָךְ רֵשֶׁת שֶׁל חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ', וְאֵת נִכְנָסֵת בְּעֲצָבִים וְכוּ', תְּתַחֲזֵק
בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וּמָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ זֶה רַק
מִפְּנֵי שֶׁהוּא רוּצָה לְשַׁמַּע אֶת הַקּוֹל שֶׁלָּךְ, שֶׁתְּסַפְּרֵי לוֹ מָה שְׁמַעִיק לָךְ, וְאִם
הֵייתָ יוֹדַעַת מָה הַתְּפִלָּה שֶׁלָּךְ פּוֹעֵלֶת לְמַעֲלָה בְּשָׁמַיִם, הֵייתָ בּוֹרַחַת כָּל יוֹם
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּמִבְקֻשֶׁת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שְׂאֵת צְרִיכָה, כִּי תְּפִלָּה זֶה הַבֵּית
מְנוּס הַכִּי חֻזֵק לְאָדָם, וְלִכְּנָן אֶפְלוּ שְׂאֵת מְרַגִּישָׁה כְּאִלוּ נוֹלְדָתָ בְּמִזְל רַע וְכוּ',
וְעוֹבֵר עָלֶיךָ מִגִּיל צְעִיר מָה שְׁעוֹבֵר וְכוּ', כְּכָר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סְפָר-הַמְּדוּת, אוֹת
תְּפִלָּה, סִימָן כ"ח) עַל יְדֵי הַתְּפִלָּה יְכוּל לְשַׁנּוֹת אֶת הַמִּזְל, וְלִכְּנָן תְּהִי מְאֹד מְאֹד
חֻזְקָה וְלִדְבַר כָּל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל יְדֵי זֶה תִּרְאֵי נְסִיִּים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֻשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֵׂי כָּל מָה שְׁבִיכְלָתָךְ רַק לְהַחֲזִיק בְּמִדַּת
הַחֶסֶד, כִּי זֶה מָה שֶׁיַּצִּיל אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סְפָר-הַמְּדוּת, אוֹת תְּשׁוּבָה,
סִימָן ס"ז) עַל יְדֵי חֶסֶד וְאַמֶּת יִכְפַּר עוֹוֹן, וְלִכְּנָן תַּעֲשֵׂי כָּל מָה שְׁבִיכְלָתָךְ רַק לְעִזּוֹר
לְהַזוּלָת, כִּי הַסְּמִיךְ מ"ם כָּל עֲנִינּוּ זֶה פְּרוּדִים וּמְחַלְקָת, הַסְּתוֹת לְהִסִּית אֶחָד
נֶגֶד הַשֵּׁנִי, כִּי הַכַּח הַטְּמָאָה שֶׁלוֹ זֶה "הַפְּרָד וּמִשְׁל", וְלִכְּנָן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק
לְעִשׂוֹת חֶסֶד, וּבִזְהָה נִזְכָּה לְעַקֵּר אוֹתוֹ לְגַמְרֵי שֶׁיִּרְדַּ מֵאֲתָנוּ וְשִׁיתְּבִטֵּל לְגַמְרֵי.

זְכִיתִי לְפִתּוּחַ חֲנוּת "בְּרִסְלָב סְנַטֵּר" לְתַשְׁמִישֵׁי קִדְשָׁה, שְׁאֲנִי רוּצָה שְׁזַה
יִהְיֶה הַכִּי יִפֶּה בְּכָל הַצָּפוֹן, לְזִכּוֹת אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל עִם צִיצִית תְּפִלִּין וּמְזוּזוֹת
וְסַפְּרֵי תוֹרָה, וְכָל מָה שֶׁיְהוּדֵי צְרִיךְ, הַחֵל מִכַּפּוֹת וְכוּ', עַד טְלִיתוֹת וְכוּ', וְכֵן
יִהְיֶה עַל הַמְּקוֹם לְבַדֵּק אֶת הַמְּזוּזוֹת וְהַתְּפִלִּין וְכוּ' תַּחַת פְּקוּחַ הַבֵּית הוֹרָאָה
שֶׁלָּנוּ, וְכִדָּאי לְפָרְסֵם אֶת זֶה לְכֻלָּם, כִּי זֶה זְכוּי הַרְבִּים, וְחֻבֵּל מְאֹד שֵׁלָא הֵיָה
דְּבַר כְּזֶה עַד עַכְשָׁיו, בְּכָל הַצָּפוֹן, עִם כָּל זֵאת מֵאַחַר שֶׁמְסַרְתִּי אֶת נַפְשִׁי לְפִתּוּחַ

את החנות הזו, תכנסי בכל פעם לקנות שמה משהו, כי עכשו יהיה מבחר של מתנות יפות הן להגברים והן להנשים והן להילדים, יעזר הקדוש ברוך הוא שנוזכה לעשות נחת רוח להקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשכג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר חקת, ד' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל היניק וחכים ... נרו יאיר תלמיד "בית שלמה"

אין אתם יכולים לתאר את גדל הנחת רוח שאתם גורמים לי בזה שאתם גורסים הרבה משניות, כי זה יסוד היסודות בלהקנות לעצמו קנין תורה, כמאמרם ז"ל (סנהדרין מב.) במי אתה מוצא מלחמתה של תורה? במי שיש בידו חבילות של משנה. ומוכא (מדרש תלפיות) שאשר בן יעקב יושב על פתחו של גיהנום, ומי שהרבה ללמד משניות אינו מניחו להכנס שם, ולכן אשרי מי שיגרס בכל יום כמה וכמה פרקים משניות, שהוא הצלחה נצחית, כי משנ"ה אותיות נשמ"ה. וכן זה מקרב את הגאולה כמאמרם ז"ל (ויקרא רבה, פרשה ד', סימן ג') אין כל הגליות הללו מתכנסות אלא בזכות משניות; ובפרט בחור צעיר שמרגיל את עצמו לגרס בכל יום הרבה פרקים משניות זה משנה את כל הטבע הרע שיש בו מתולדותו, ולכן אני מאד מבקש אותך שתמיד יהיה בידך משניות, ובעת הפנאי תגרס עוד פרק ועוד פרק וכו', עד שתזכה לסיים ששה סדרי משנה ותתחיל עוד פעם, ומוכא מגורי האריז"ל וכן משאר מקבליים שהמשניות נתקן מלבד מה שאנחנו רואים בגלוי את ההלכות שיוצאים מזה עם כל זאת כלם בנויים גם על סוד שיש בכל משנה ומשנה סודות גדולות, ועל ידי רבוי שקידה במשניות נתגלה לו גם הסוד,

וְלִכְּנָן תַּתְּמִיד הַרְבֵּה מְשֻׁנּוּיּוֹת, וְתִרְאֶה שְׁזוּה יִקָּשֶׁר אוֹתָךְ אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְתִקְנֶה לְעֶצְמְךָ מֵדוֹת טוֹבוֹת.

נָא וְנָא תִשְׁמַר אֶת עֶצְמְךָ מִחֻבְרִים רָעִים שְׂיִכּוּלִים פָּשׁוּט לְהִרְס אוֹתָךְ, וְלִכְּנָן שְׁלֵא יִהְיֶה לָךְ שׁוּם שְׂיִכּוֹת אֶל אֵיזוּה חֻבֵּר רַע וְכוּ'.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתשכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חֻקַּת, ד' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל עוֹרְךָ דִּין ... נְרוּ יָאִיר

בֵּין כָּךְ עוֹבֵר שְׁבוּעַ אַחַר שְׁבוּעַ וְאֲדוֹן ... לֹא בָּא לְתַקֵּן כְּלוּם, אֲנַחְנוּ מְצַדְּנוּ עוֹשִׂים כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים שְׁכָל חֲדָשׁ יַעֲבֹר הַצֶּק, וְהוּא דוֹחָה מִשְׁבוּעַ לְשְׁבוּעַ, וְלִכְּנָן מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שְׂתִרְאֶה לְטַפֵּל בְּזוּה.

תּוֹדָה מְרֵאשׁ

תם וְנִשְׁלָם, שְׁבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם !

הַסֵּפֶר הַזֶּה נִדְפָס

לְכָבוֹד נְשֻׁמַּת

חֲסִידָא וּפְרִישָׁא, מְנוֹרָה הַטְּהוֹרָה,

אֲסִפְקֻלְרִיא הַמְּאִירָה

מֵאוֹר עֵינֵינוּ חַיִּית נִפְשֵׁנוּ, מִקְרָב לְבָבוֹת

יִשְׂרָאֵל לְאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁמִים

מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ

הַרְבֵּה הַגְּאוֹן הַצְּדִיק

מוֹהַר"ר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֹמֹה זִלְה"ה

בֶּן

הַגַּה"צ רַבִּי מְנַחֵם זִיב זִצ"ל

עָלָה בְּסֶעֱרָה הַשְּׁמִימָה

י"ז שְׁבַט תשע"ה

תִּהְיֶה נְשֻׁמַּתוֹ צְרוּרָה בְּצִרוּר הַחַיִּים תַּחַת

כַּנְפֵי הַצְּדִיקִים בְּגֵן עֵדֶן, זְכוּתוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ תִּגֵּן

עָלֵינוּ וְעַל כָּל הָעוֹלָם שְׁנֹזֶפֶה לְהַנּוֹת מֵאוֹרוֹ

הַבְּהִיר וְהַתְּגַלּוֹת כְּבוֹד שְׁמִים

שְׁפַעַל וְעָשָׂה בְּעוֹלָם

הַסֵּפֶר הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה נִדְפָס
לְעֵלְוֵי נְשִׁמַת
הַרְבֵּנִית הַצְּדִיקָת
מֵרַת יַחְנָא שְׂפָרָה עִיָּה
בֵּת הַרְהַ"צ
רַבֵּי אֲשֶׁר יִשְׁעִיָּה
רֵאטֶענְבֶּרְג מִקּוֹסוֹן זְצִ"ל
בֵּת מֵרַת סָאסְיָא עִיָּה
אֲשֶׁת עֶטְרֵת רֵאשִׁינו
כִּיָּק אֲדַמּוּ"ר
רַבֵּי אֶלְיָעֶזֶר שְׁלֵמָה זִי"ע
נִפְטָרָה ט"ז תַּמוּז ה'תשע"ה
ת.נ.צ.ב.ה.

סוד ה' לִירָאוּ וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נֶאֱדָה לוֹ

תִּקּוּן הַכֹּלְלִי

תִּקּוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֹלְלִיּוֹת
הַחֻטָּאִים וְהוּא פָּגַם הִבְרִית, רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן

*

וּמְסַגֵּל מְאֹד גַּם לְפִרְנֶסָה וּלְהַצְלָחָה
בְּכֹל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכֹל יוֹם

*

יִסְדּוּ, תִּקְנּוּ, גָּלוּ וְצָדָה לְפִרְסָמוֹ לְכֹל
יִשְׂרָאֵל, רַבְּנּוֹ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא,
אוֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפּוּן, בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה,
אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנּוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלַב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר לפני אמירת העשרה מזמורים :

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש, צדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו : נקדמה פניו בתודה, בזמרות נריע לו : כי אל גדול יי, ומלך גדול על כל אלהים :

קודם שיתחיל תהלים יאמר :

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי, לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל :

טז א מכתם לדוד, שמרני אל כי חסיתי בך : ב אמרת ליי אדני אתה, טובתי כל עליך : ג לקדושים אשר בארץ המה, ואדירי כל חפצי-כם : ד ירבו עצבותם אחר מהרו כל אסיה נספיהם מדם, ובל אשא את שמותם על שפתי : ה יי מנת חלקי וכוסי, אתה תומיה גורלי : ו חבלים נפלו-לי בנעמים, אף נחלת שפרה עלי : ז אברך את יי אשר יעצני, אף לילות יסרוני כליותי : ח שויתי יי לנגדי תמיד, כי מימיני כל אמוט : ט לכן שמח לבי ויגל כבודי, אף בשרי ישפן לבטח : י כי לא תעזב נפשי לשאול, לא תתן חסידך לראות שחת : יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך, נעמות בימינך נצח :

תקון הפללי

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה : ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחְשָׁב יִי לֹו עוֹן, וְאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה : ג כִּי הִחְרַשְׁתִּי בְּלוֹ עֲצָמַי, בְּשֹׁאֲגָתִי כָּל הַיּוֹם : ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יְדָךְ נִהַפְךָ לְשָׂדֵי, בְּחֶרְבְּנִי קִיץ סֵלָה : ה חֲטָאתִי אוֹדִיעֶךָ וְעוֹנִי לֹא כִסִּיתִי, אֲמַרְתִּי אוֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִי, וְאַתָּה נִשְׂאֵת עוֹן חֲטָאתִי סֵלָה : ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵיד אֵלֶיךָ לְעֵת מִצּוֹא רַק לְשֹׁטֵף מִיָּם רַבִּים, אֲלִיו לֹא יִגִּיעוּ : ז אַתָּה סֹתֵר לִי * מִצָּר תִּצְרַנִּי רַנִּי פִלַּט תִּסּוּבְּבֵנִי סֵלָה : ח אֲשַׁפִּילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ זֹו תִלַּךְ, אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי : ט אֵל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרָד אִין הַבֵּין בְּמַתַּג וְרִסֵן עֲדִיו לְבָלוּם, בַּל קָרַב אֵלֶיךָ : י רַבִּים מִכְּאוֹבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטָח בֵּינִי, חֶסֶד יִסּוּבְּבֵנוּ : יא שְׂמַחוּ בֵּינִי וְגִילוּ צַדִּיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב :

מא * לְמַנְצַח מִזְמוֹר לְדוֹד : ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֵל דָּל, בְּיוֹם רָעָה יִמְלֻטְהוּ יִי : ג יִי יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וַיֹּאשֶׁר בְּאַרְצָךְ, וְאֵל תִּתְּנָהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו : ד יִי יִסְעֲדֵנוּ עַל עֶרְשׁ דְּוִי, כָּל מִשְׁכָּבוֹ הִפְכַת בְּחֻלּוֹ : ה אֲנִי אֲמַרְתִּי יִי חֲנֻנִי, רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ : ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי, מָתִי יָמוּת וְאַבְד שְׁמוֹ : ז וְאִם בָּא לְרֹאוֹת שְׁוֹא יִדְבֵר, לְבוֹ יִקְבֹּץ-אֶוֹן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יִדְבֵר : ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שׁוֹנְאֵי, עָלַי יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי : ט דְּבַר בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לְקוּם : י גַּם אִישׁ שְׁלוּמֵי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמִי, הַגְּדִיל עָלַי עֶקֶב : יא וְאַתָּה יִי חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם : יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי חִפְצָתְךָ בִּי, כִּי לֹא יִרְיעַ אִיבֵי עָלַי : יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכַתְּ בִּי,

* אחר אתה סתר לי - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

תקון הפללי

ותציבני לפניך לעולם: יי ברוך יי אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

מב * למנצח משכיל לבני קרח: ב כאיל תערג על אפיקי מים, כן נפשי תערג אליך אלהים: ג צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא, ואראה פני אלהים: ד היתה לי דמעת לחרם יומם ולילה, באמר אלי כל היום איה אליהך: ה אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסף אדדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג: ו מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו: ז אלהי עלי נפשי תשתוחח על כן אזכרך מארץ ירדן, וחרמונים מהר מצער: ח תהום אל תהום קורא לקול צנוריה כל משכריה וגליה עלי עברו: ט יומם יצוה יי חסדו ובלילה שירה עמי, תפלה לאל חיי: י אומרה לאל סלעי למה שכחתי למה קדר אלך בלחץ אויב: יא ברצח בעצמותי חרפוני צוררי, באמרם אלי כל היום איה אליהך: יב מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי:

נט * למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו: ב הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני: ג הצילני מפעלי און, ומאנשי דמים הושיעני: ד כי הנה ארכו לנפשי יגורו עלי עזים, לא פשעי ולא חטאתי יי: ה בלי עון ירצון ויכוננו עורה לקראתי וראה: ו ואתה יי אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה: ז ישובו לערב יהמו ככלב ויסוכבו עיר: ח הנה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם, כי מי

תקון הפללי

שִׁמְעֶ: ט וְאַתָּה יי תִשְׁחַק לָמוֹ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: י עֲזוּ אֱלֹהֵי
 אֲשֶׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יְקֻדְמָנִי, אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בִשְׂרָרִי: יב אֵל תִּהְרַגְם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עִמִּי הַנִּיעְמוֹ בְּחִילָךְ
 וְהוֹרִידְמוּ, מִגִּנְנוּ אֲדָנִי: יג חֲטָאת פִּימוֹ דָּבַר שִׁפְתֵימוֹ וְיִלְכְּדוּ
 בְּגֵאוֹנָם וּמֵאֵלָה וּמִכְפֹּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כָּלָה בַחֲמָה כָּלָה וְאִינְמוֹ
 וַיִּדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעֻקֵּב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה: טו וַיִּשְׁבוּ
 לָעָרֵב יִהְמוּ כִפְלָב וְיִסּוּכְבוּ עִיר: טז הִמָּה יִנְיֵעוֹן לְאָכֵל, אִם
 לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיֵנוּ: יז וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲדָךְ וְאַרְגֵּן לְבַקֵּר חֲסֵדְךָ כִּי
 הִיִּית מִשְׁגָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי: יח עֲזֵי אֱלֹהֵי אֲזַמְרָה, כִּי
 אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסָדֵי:

עז א לְמִנְצַחַ עַל יְדוּתוֹן לְאַסְף מְזִמּוֹר: ב קוֹלִי **אֵל אֱלֹהִים
 וְאַצְעָקָה, קוֹלִי אֵל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרְתִי אֲדָנִי
 דִּרְשָׁתִי יָדִי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג, מֵאַנְהָ הַנְּחָם נַפְשִׁי: ד
 אֲזַכָּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה, אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סָלָה: ה
 אַחֲזַת שְׁמֵרוֹת עֵינָי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים
 מִקֶּדֶם, שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכָּרָה נְגִינָתִי בְּלִילָה עִם לִבִּי
 אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדָנִי, וְלֹא יִסְיֵף
 לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנֻצַח חֲסֵדוֹ, גָּמַר אֲמַר לְדָר וְדָר: י
 הִשְׁכַּח חֲנוּת אֵל אִם קָפַץ בְּאֵף רַחֲמָיו סָלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי
 הִיא שְׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן: יב אֲזַכּוֹר מֵעֲלִילִי יְהִי כִּי אֲזַכָּרָה מִקֶּדֶם
 פְּלֶאֶף: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּךְ, וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד
 אֱלֹהִים בִּקְדוֹשׁ דְּרַכְךָ מִי אֵל גְּדוֹל כְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל
 עֲשֵׂה פֶלֶא, הוֹדְעַת כְּעַמִּים עֲדָךְ: טז גְּאֲלַת בְּזָרוּעַ עֲמָךְ בְּנֵי
 יַעֲקֹב וַיֹּסֵף סָלָה: יז רְאוּךָ מִיִּם אֱלֹהִים רְאוּךָ מִיִּם יַחֲלוּ,

** באמרוך אל אלהים תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תקון הפללי

אף ירגזו תהמות: יח זרמו מים עבות קול נתנו שחקים, אף חצציה יתהלכו: יט קול רעמה בגלגל האירו ברקים תבל, רגזה ותרעש הארץ: כ בים דרפה ושכילה במים רבים ועקבותיה לא נדעו: כא נחית כצאן עמה ביד משה ואהרן:

צ * תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: ב בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל, ומעולם עד עולם אתה אל: ג תשב אנוש עד דפא, ותאמר שובו בני אדם: ד פי אלה שנים בעיניה פיום אתמול פי יעבר ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו, בבקר פחציר יחלה: ו בבקר יציץ וחלה, לערב ימולל ויבש: ז פי כלינו באפה, ובחמתה נבהלנו: ח שתה עונתינו לנגדה, עלמנו למאור פניה: ט פי כל ימינו פנו בעברתה, פלינו שנינו כמו ה: ה ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון, פי גז חיש ונעפה: יא מי יודע עז אפה, וכיראתה עברתה: יב למנות ימינו פן הודע, ונבא לבב חכמה: יג שובה יי עד מתי, והנחם על עבדיה: יד שבענו בבקר חסדה, ונרננה ונשמחה בכל ימינו: טו שמחנו פימות עניתנו, שנות ראינו רעה: טז יראה אל עבדיה פעלה, והדרה על בניהם: יז ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה * הודו ליי קראו בשמו, הודיעו בעמים עלילותיו: ב שירו לו זמרו לו, שיחו בכל נפלותיו: ג התהללו בשם קדשו, ישמח לב מבקשי יי: ד דרשו יי ועזו, בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלותיו אשר עשה, מפתיו ומשפטי פיו: ו זרע אברהם עבדו, בני יעקב בחיריו: ז הוא יי אלהינו בכל

תקון הפללי

הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו : ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבַר צוּה לְאֶלֶף דּוֹר : ט
אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם, וּשְׁבוּעָתוֹ לִישָׁחֵק : י וַיַּעֲמִידָהּ לִיעֶקֶב
לְחַק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן,
חֶבֶל נַחֲלֹתְכֶם : יב בַּהֲיוֹתָם מִתִּי מִסְפָּר, כְּמַעַט וְגָרִים בָּהּ : יג
וַיִּתְּהִלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר : יד לֹא הִנִּיחַ
אָדָם לַעֲשֹׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִּים : טו אֵל תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחֲי,
וְלִנְבִיאֵי אֵל תִּרְעוּ : טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ, כָּל מִטֵּה-לֶחֶם
שָׁכַר : יז שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ, לְעֶבֶד נִמְכָּר יוֹסֵף : יח עָנוּ
בְּכַבֵּל רִגְלוֹ, בְּרִזֵּל בָּאָה נִפְשׁוֹ : יט עַד עַת בֹּא דְבָרוֹ, אָמְרַת יִי
צָרְפָתָהּ : כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתְּרָהּ, מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ : כא
שָׁמוּ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל קְנִינָו : כב לְאַסֵּר שָׂרְיוֹ בְּנַפְשׁוֹ,
וּזְקִנְיוֹ יַחֲכֶם : כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גֵּר בְּאֶרֶץ חָם :
כד וַיִּפֹּר אֶת עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצֵמָהּ מִצְרַיִם : כה הִפְךָ לִבְּסָ לְשׂוֹא
עַמּוֹ, לְהַתְּנַפֵּל בְּעַבְדָּיו : כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדוֹ, אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר
בוֹ : כז שָׁמוּ בָּם דְּבָרֵי אֹתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם : כח שָׁלַח
חֲשׂוֹן וַיַּחֲשׂוֹן, וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ : כט הִפְךָ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם,
וַיָּמַת אֶת דְּגַתָּם : ל שָׂרֵץ אֲרָצָם צִפְרָדְדַּעִים, בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם :
לא אָמַר וַיָּבֵא עָרֹב, כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם : לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם
בְּרֹד, אֵשׁ לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם : לג וַיִּף גִּפְנָם וַתֵּאֱנַתָּם, וַיִּשְׁבַּר עֵץ
גְּבוּלָם : לד אָמַר וַיָּבֵא אַרְבָּה, וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסְפָּר : לה וַיֵּאֱכַל כָּל
עֹשֵׁב בְּאֲרָצָם, וַיֵּאֱכַל פְּרִי אֲדָמָתָם : לו וַיִּן כָּל בְּכוֹר בְּאֲרָצָם,
רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם : לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו
כּוֹשֵׁל : לח שְׂמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם, כִּי נָפַל פַּחַדָּם עֲלֵיהֶם :
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּהּ, וְאֵשׁ לְהַאֲיִר לְלִילָה : מ שָׁאֵל וַיָּבֵא שָׁלוֹ,
וְלֶחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם : מא פָּתַח צוּר וַיִּזְוֹבוּ מַיִם, הִלְכוּ בַּצִּיּוֹת
נְהַר : מב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ, אֶת אַבְרָהָם עֲבָדוֹ : מג וַיּוֹצֵא

תקון הפללי

עמו בששון ברנה את בחיריו: מד ויתן להם ארצות גוים,
ועמל לאמים יירשו: מה בעבור ישמרו חקיו, ותורתיו ינצרו
הללויה:

קלז * על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו, בזכרנו את
ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו פנרותינו: ג כי שם שאלונו
שובינו דברי שיר ותוללינו שמחה, שירו לנו משיר ציון: ד
איך נשיר את שיר יי על אדמת נכר: ה אם אשפחה ירושלים
תשפח ימיני: ו תדבק לשוני לחפי אם לא אזכרי אם לא
אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: ז זכר יי לבני אדום
את יום ירושלים האמרים ערו ערו, עד היסוד בה: ח בת
בכל השדודה אשרי שישלם לך, את גמולך שגמלת לנו: ט
אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ * הללו יה הללו אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו: ב
הללוהו בגבורתיו, הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע
שופר, הללוהו בנגבל וכנור: ד הללוהו בתף ומחול, הללוהו
במנים ועגב: ה הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי
תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח
ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם
יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו: